نەزىرە مۇھەممەد سالىھ

شەرق يۇلتۇزلىرىنى ئىزلەپ

ئىسلام تارىخىدىكى مەشھۇر ئاياللارنىڭ ھاياتى

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

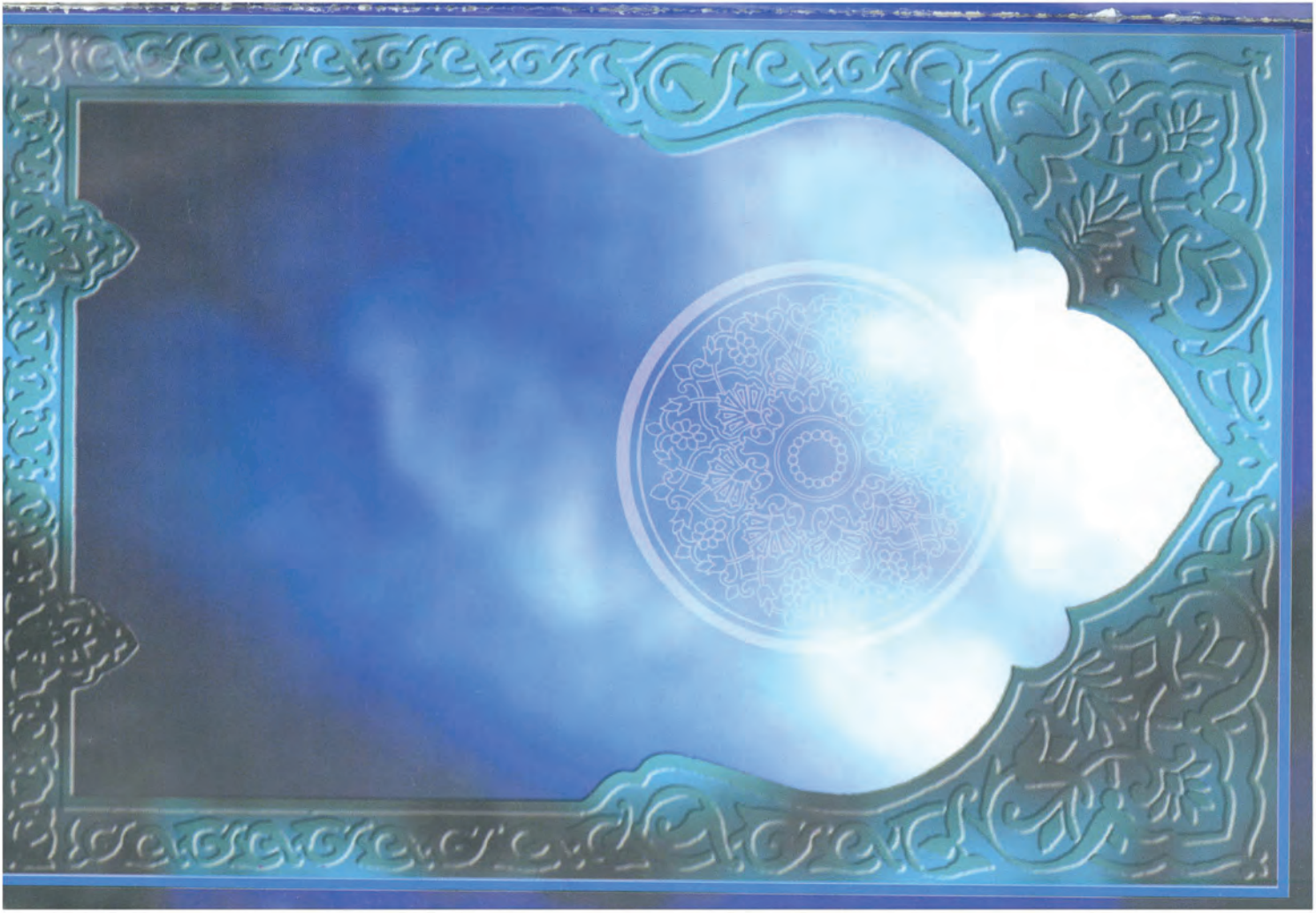
شەرق يولتۇرلىرىنى ئۆگىنەيلى

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

ISBN 7-228-08353-9
(民文)定价:16.00元

ISBN 7-228-08353-9

9 787228 083534 >

نەزىرە مۇھەممەد سالىھ

شەرق يۇلتۇزلىرىنى ئىزلەپ

ئىسلام تارىخىدىكى مەشھۇر ئاياللارنىڭ ھاياتى

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

图书在版编目（CIP）数据

寻找东方的星星 /娜孜拉·买买提著. — 乌鲁木齐：新疆人民出版社，2003.10
ISBN 7-228-08353-9

Ⅰ.寻… Ⅱ.娜… Ⅲ.女性 研究 文集 维吾尔语（中国少数民族语言） Ⅳ.C913.68-53

中国版本图书馆 CIP 数据核字（2003）第 089315 号

责任编辑：买买提吐尔地 . 米尔孜艾合买提
责任校对：塞娜瓦尔 . 依布拉音
封面设计：艾克拜尔 . 萨里

寻找东方的星星 （维吾尔文）

娜孜拉·买买提 著

新疆人民出版社出版发行
（乌鲁木齐解放南路 348 号 邮政编码：830001）
新疆新华书店发行
新疆铁然商贸有限公司设计中心排版
乌鲁木齐隆益达印务有限公司印刷
850×1168 毫米 1/32 开本 10.625印张
2004 年 1 月第 1 版 2004 年 1 月第一次印刷
印数：1—5000

ISBN 7-228-08353-9 定价:16.00

Abdulcelil TURAN
Yenidoğan Mh. 41. Sk. No: 7
Daire. 4 Zeytinburnu - İST.

بسم الله الرحمن الرحيم

مقدمة

الحمد لله ربّ العالمين والصلاة والسلام على أفضل الأنبياء والمرسلين. أمّا بعد:

إنّ تربية المرأة موضوع هام لم يزل مصدر انشغال كثير من الدارسين. فاخترت هذا الموضوع نظراً لأهميته، فإنه موضوع يستحق الدراسة. كما رغّب الى كثير من بنات جنسى باعداد كتاب يبحث عن مكانة المرأة فى الإسلام وحقوقها و واجباتها. فصنفت كتابى هذا، إنما هو جهد متواضع منى أقدمها لأبناء جنسى.

إن دور المرأة دور كبير بما لها من مكانة و قدر كبيرين فى حياة الأمة وتكوين جيل جديد واع. لأن الأم تضمن للأولاد حسن التربية والرعاية وتلعب دوراً هاماً فى تكوين الفرد المثالى والمجتمع الراقى، كما يصلح بصلاحها خلق كثير. قد أخذت دراسة الشخصيات الإسلامية من الرجال والنساء من أصحاب رسول الله صلى الله عليه وسلم جانباً مهماً من عناية المؤرخين فى القديم والجديد. وجمعت من شهيرات النساء اللاتى خلدن فى تاريخ الإسلام آثاراً بارزة فى العلم والحضارة والأدب والفن والسياسة والدهاء والنفوذ والسلطان والبر والاحسان والدين والصلاح والزهد والورع... لتكون نموذجاً طيبا وصورة مشرقة لعامة النساء. إضافة إلى ذالك يحتوى هذا الكتاب بعض البحوث العلمية عن الموضعات المختلفة كالقضاء والقدر، والإيمان والعمل ونزول القرآن الكريم التى كتبتها منذ سنوات قريبة.

والله تعالى أسأل أن يجعل هذا العمل عملاً مباركاً ونافعاً والحمد لله أولاً وآخراً.

المؤلفة: نضيرة بنت الأستاذ البحاث محمد صالح.

ئاپتوردىن

مەن ئاخىر بۇ كىتابنى يېزىش قارارىغا كەلدىم. چۆمۈچنىڭ ئورنىغا قەلەمنى ئالدىم. رېئاللىقتىن بېشىمنى كۆتۈرۈپ، تارىخنىڭ نۇرلۇق ئاسمىنىغا نەزەر سالدىم. ئاسمىنىمىزدا قىز-ئاياللارنىڭ يۇلتۇزى خىرەلىشىپ قاپتۇ. ئەدەپ بوستانىنىڭ زىبا غۇنچىلىرى، ئائىلە گۈلستانىنىڭ مېھرلىك پەرۋىشكارلىرى سولۇشقا باشلاپتۇ. شۇ سەۋەبتىن بىر ئەلگە باش، بىر قوشۇنغا سەركە بولغۇدەك يىگىتلىرىمىز ھەم سۆلىتىدىن ئايرىلاي دەپ قاپتۇ. بېغىمىز خازان بولمىسۇن، ئاسمىنىمىز يۇلتۇزسىز قالمىسۇن، بالىلىرىمىز ئانىسىز بويۇن قىسىپ يۈرمىسۇن، دەپ ئويلىدىم. چۈنكى، ۋىجدانىي مەسئۇلىيەت ۋە ئىمانى تەربىيەت بىلەن ئانىلىق شەرتىنى ھازىرلىمىغان ئانىنىڭ بالىلىرى تۇغۇلغان كۈندىن باشلاپ يېتىمدۇر.

ئانىلارنىڭ بۆشۈك تەۋرەتكەن پاك قوللىرىدا مىللەت تەۋرەيدۇ. ئاياللارنىڭ قەلبى كىرلەشسە، بىر مىللەتنى كىر باسىدۇ. مەن چەت ئەلدىكى ئوقۇشنى تۈگىتىپ قايتىپ كەلگىنىمدە رېئاللىقىمىزدىكى نازۇك بىر مەسىلە مېنى ئويغا سالدى. بۇ يەردىكىسىمۇ ھەقىقەتەن مەن كۆرگەن مەرمەر شەھەرلەرگە ئوخشاش ئاجايىپ تەرەققىيات — ئېگىز-ئېگىز بىنالار، ئەينەكتەك يوللار..... بىراق، ئوخشىمايدىغىنى بۇ يوللاردا كېتىۋاتقىنى ئۆلۈكتىن پەرقلەنمەيدىغان روھسىز چىرايلار، يول بويلىرىدا ئاياللارنىڭ ئەرزان پايپاقلىرىنى، ئىچ كىيىملىرىنى سېتىۋاتقان قەددى-قامەتلىك يىگىتلەر، كۈندە نەچچە قېتىم ئانىسىنىڭ تاياق-دەشنامىلىرى ۋە «دۆت» دەپ تىللاشلىرى ئىچىدە خۇدۇكسىراپ ئۆسۈۋاتقان بالىلار.....

ئەرلەرنىڭ بېشى چۈشۈپ، ئىززەت-ھۆرمىتى تۆۋەنلىگەن، ئەرلىك سالاھىيىتى ئۆز ئورنىنى تاپمىغان جەمئىيەتتە ئاياللار تەربىيىسى تولمۇ مۇھىم. ھەممىدە بىز ئاياللارنىڭ بىر كىشىلىك مەسئۇلىيىتى بار. چۈنكى، بىز ئەرلەرگە كۆچ ۋە شىجائەت ئاتا قىلغۇچى. باللىرىمىزنى ئىشەنچ ۋە ئەقىل بىلەن چوڭ قىلغۇچى. شۇڭا، توپا ئاستىدا ياتقان ئۇلۇغ ئانىلىرىمىزنىڭ ھاياتى ئارقىلىق تىرىك ئانىلارنى ئويغىتاي دېدىم. ئوغلۇمنىڭ مەكتىگە سۆيگەندە، توپىدا ئوينىۋاتقان مىكلاپ بالىلارنىمۇ سۆيەي دېدىم. دېيارىمىزدا ۋە چەت ئەلدە ئوقۇغان ئوقۇشۇم، ئۆگەنگەن ئىلىملىرىم بىلەن بۇ ئاددىي كىتابنى تەييارلاپ، خەلقىمگە ئىچىمدىن كۆيەي دېدىم.

كىتابتىكى ھەر بىر ۋاراقتا ئاياللار ئۈچۈن ئۆرنەك بولغۇدەك، ئىسلام تارىخىدىكى يول كۆرسەتكۈچى يۈلتۈزلار بار. كىتابتىكى ھەر بىر ئايالدا ئەرلەر ئۈچۈن ئايالليرىغا، ھەمشىرىلىرىگە ۋە قىزلىرىغا شەرمى-ھايا، ئىلىم-ئەخلاق ئۆگەتكۈدەك خۇشخۇلقلار، گۈزەل پەزىلەتلەر بار.

بۇ مېنىڭ سوۋغام، بۇ مېنىڭ ئۇمىدىم، بۇ مېنىڭ مۇقەددىمە ئورنىدا دېمەكچى بولغىنىم!

Abdulcelil TURAN
Yenidoğan Mh. 41. Sk. No: 7

مۇندەرىجە

I بۆلۈم ئايالنىڭ ۋاقتى

تارىخنىڭ ئاۋازى 1
ئىسلام نۇرى چاقناتقان ئايال 9
ئايالنىڭ ۋاقتى 35
ئىسلام تارىخىدىكى مەشھۇر ئايالار 45
ئابدار بېگىم 45
ئارام بانۇ بېگىم 45
ئارسلان خاتۇن 46
ئاسىيە بىنتى مۇزاھىم 46
ئاسىيە بىنتى جارۇللاھ 47
ئامىنە بىنتى ۋەھب 48
ئامىنە بىنتى شەرىفىددىن 49
ئامىنە رەملىيە 49
ئامىنە سۇمەييە 49
ئامانىنساخان 50
ئايخان ئانا 51
ئانى فاتىمە 52
ئابىدە 52
ئانىكە بىنتى زەيد 53
ئالىمەتۇل بەنات 55
ئائىشە بىنتى ئەبۇ بەكرى سىددىق 56
ئائىشە بائۇنىيە 58
ئائىشە بىنتى تەلھە 59

ئائىشە بىنتى ئەدىل 61
ئائىشە بىنتى ئەلى 61
ئائىشە بىنتى مۇھەممەد 61
ئائىشە بىنتى مۇھەممەد ھىرانى 62
ئائىشە بىنتى مۇئتەسىم 63
ئائىشە بىنتى نەسىف 63
ئائىشە ئەندەلۇسىيە 64
ئائىشە ھۇببى قادىن 66
ئائىشە بىنتى قازى ئەلائىددىن 67
ئائىشە سىددىيقە 67
ئائىشە قۇرتۇبىيە 69
ئائىشە نەبەۋىيە 69
ئائىشە ئىسمەت 70
ئەرجۇمەند بانۇ بېگىم 71
ئەرۇزىيە 72
ئەرۋا بىنتى ھارىس 73
ئەسما بىنتى ئەبۇ بەكرى 73
ئەسما بىنتى ئەسەد فۇرات 76
ئەسما بىنتى ئۇمەيس 76
ئەسما بىنتى يەزىد 77
ئەسما ئامىرىيە 78
ئەسما ئىبرەت 79
ئەلىق بىنتى جامال 79
ئەمەتۇل خالىق 79
ئەمەتۇللاھ 80
ئەمەتۇل ۋاھىد 80
بافۇ 81
بەرەكە بىنتى سەئلەبە 81
بەرەكە بىنتى جەلىلە 82
بىزەم ئالىم 83
بۇلبۇل 83

بەلقىس 84
بەھىيە 85
بىبى بىنتى ئابدۇسەمەد 85
بىبى خانىم 86
پەرتوپىيال 86
تەزكار پاي خانۇن 86
تۇرخان 88
تۇركان خانۇن 88
تەقىيە 89
تەيتۇغلى 89
جاھان ئارا بېگىم 90
جەلىلەئىي سۇلتانىيە 90
جەمىلە بىنتى ناسىر ھەمدانىيە 91
جەۋھەرە بىنتى داۋامى 91
جۇۋەيرىيە بىنتى ھارىس 92
خانۇن 93
خەدىجە بىنتى بەدران 93
خەدىجە بىنتى جەئفەر 93
خەدىجە بىنتى خۇۋەيلىد 94
خەدىجە بىنتى زەينىددىن 97
خەدىجە بىنتى سەھنۇن 98
خەدىجە بىنتى قەيسىم 98
خەدىجە بىنتى مەئمۇن 99
خەدىجە بىنتى نۇرىددىن 99
خەدىجە شاھجاھانىيە بىنتى مۇھەممەد 100
خەدىجە بىنتى نۇۋەيرى 100
خەدىجە بىنتى ھەسەن 100
خەدىجە بىنتى ئۇبەيرى 101
خەدىجە بىنتى ئۆمەر ئىبنى سالاھىددىن بەنجالى 101
خەنسا 102
خۇنداردو تىكىس بىنتى نوغىيە سەلاھ 104

خوند تەتەر بىنتى مۇھەممەد ئىبنى قەلاۋۇن 104
خەۋلە بىنتى سەئلەبە 105
خەۋلە بىنتى ھەكىم 106
خەيرۇران 107
دىلشاد خاتۇن 107
دەھما بىنتى يەھيا ئىبنى مۇرتەزا 108
رابىئە ئەدەۋىيە 108
راھىل 110
راھىلە خانىم 110
رەباب 111
رۇبەيئى بىنتى مۇئەۋۋەز 111
رەجەب 112
رەزىيە 112
رەزىيە خانىم 114
رەملە بىنتى سۇفيان 114
رەھمە 115
رۇقەيە بىنتى مۇھەممەد 117
رۇمەيسا 118
زاھىدە 119
زەھرا خانىم 120
زىيىۋىننسا بېگىم 121
زەينەب بىنتى مۇھەممەد 122
زەينەب بىنتى جەھىش 123
زەينەب بىنتى خۇزەيمە 125
زەينەب بىنتى ئەلى 125
زەينەب بىنتى ئابدۇللاھ 126
زەينەب بىنتى ئەھمەد 127
زەينەب خاتۇن 128
زەينەب خانىم 128
زەينەب بىنتى ئەلى فەۋۋاز 129
زەينەب غەززالى 130

زىننەتنىسا بېگىم 131
زەيفە خاتۇن 132
زۇلەيخا بېگىم 132
سارە 134
سارە بىنتى ئەلى 134
سارە بىنتى مۇھەممەد 134
سەبىھە 135
سەرىيى خانىم 135
سۇبەيئە 136
سەفانە 136
سەفىيە بىنتى ھۇيەي 137
سەفىيە بىنتى ياقۇت 138
سەفىيە بىنتى ئابدۇلمۇتتەلىپ 138
سەفۇرا 139
سۇكەينە 140
سۇۋەيبە 140
سۇمەييە 141
سەۋدە 142
سەييىدە بىنتى ئابدۇلغەنى 143
سوفىيە سەيفى ئەلى 143
سۆيۈن بىكە 144
سىتتۇ ئەھلى 145
سىتتۇ ئەرەب 146
سەفىيە بىنتى ئىمام مەجددىن 146
سىتتۇ شام 147
سىتتۇ فۇقەھا 147
سىتتۇ مۇلۇك 148
سىتتۇ ۋۇزەرا 148
سىكەندەر بېگىم 149
سىيرىن 149
شاھجاھان بېگىم 150

شەجەرە تۇددۇر 151
شەرىق خانىم 153
شەھىدە بىنتى ئەبۇ نەسىر 153
شەھىدە 153
شەھرىبانۇ 154
شەئۇانە 154
شىفا 155
شىيما 156
غازىيە 156
فاتىمە بىنتى ئابباس 157
فاتىمە بىنتى ئابدۇلمەلىك 157
فاتىمە بىنتى ئەسەد 158
فاتىمە بىنتى جەۋدەت پاشا 159
فاتىمە بىنتى خەتتاب 160
فاتىمە بىنتى خەششاب 161
فاتىمە بىنتى ئالائىددىن 161
فاتىمە زەھرا 162
فاتىمە نىسابۇرى 165
فاتىمە بىنتى ھۈسەين 166
فاتىمە بىنتى قەيس 166
فەخرىيە 167
فىتنەت خانىم 167
فىتنەت 168
قەتۇرا 170
كەرىمە بىنتى سىرىن 170
كەرىمە بىنتى مۇھەممەد 171
كەرىمە بىنتى مىقداد 171
كەرىمە بىنتى ھەسھاس 172
كەرىمە بىنتى ھەممام 172
كەبىك خاتۇن 172
كۆئەيبە بىنتى سەئىد 173

گۈلسۇم 173
گۈلرۇخ 173
لاله خانۇن 174
لەببە بىنتى ئەممەد 174
لەببە بىنتى ناسىق 174
لەيلا ئامرىيە 175
لەيلا بىنتى خەتىم 176
لەيلا غىفارىيە 176
لەيلا بىنتى ھامىد 176
لۇبابە بىنتى ھارىس 177
لۇبنا 178
ماريە بىنتى شەمئۇن قىبتىيە 178
مال خانۇن 179
ماھپەيكەر سۇلتان 179
ماھلەر ئايىم نادىرە 180
مايسخان 181
مايمخان 182
مەريەم بىنتى ئەممەد 182
مەريەم بىنتى ئەبى يەئقۇب 183
مەريەم بىنتى جىبرائىل 183
مەريەم بىنتى مۇھەممەد فەھرى 184
مەريەم نەمىر 184
مەريەم بىنتى ئىمران 185
مەلىكە بىنتى شەرىق 185
مەھرماھ سۇلتان 186
مىھرىبانۇ 186
مەيسۇن 187
مۇسكە 187
مۇنەۋۋەر خانۇن 188
مەيمۇنە بىنتى ھارىس 188
مەيمۇنە بىنتى سەئىد 189

نائىلە بىنتى فەرافەسە 189
نەبەۋىيە مۇسا 190
نەزھۇن بىنتى قەلائى 190
نەسىب خاتۇن 191
نەفىسە بىنتى ھەسەن 191
نۇربانۇ 192
نۇزۇگۇم 192
نۇر جاھان بېگىم 193
نۇزار بىنتى ئەبۇ ھەييان 194
نۇسەيبە بىنتى كەئب 195
نۇسەيبە بىنتى ھارىس 196
نىگار خانىم 196
ھاجەر 197
ھاجەر بىنتى قازى ئالائىددىن 198
ھاجەر بىنتى مۇھەممەد 198
ھەدىيە بىنتى ئەلى 199
ھەببە بىنتى ئابدۇراھمان 199
ھەببە خانىم 199
ھەفسە بىنتى ئۆمەر ئىبنى خەتتاب 200
ھەفسە بىنتى ھاج رەكۇنسە 201
ھەلىمە بىنتى ئەبۇ زۇئەيب 201
ھەمدە بىنتى ۋاسىق 202
ھەۋۋا ئانا 202
ھۇجەيمە بىنتى ھۇيەي 203
ھىند بىنتى ئۇتبە 204
ھىند بىنتى ئەبۇ ئۇمەييە 205
ئۇممۇ ئىيسا 206
ئۇممۇل ھەير 206
ئۇممۇ رۇمان 206
ئۇممۇ قەيس 207
ئۇممۇ گۇلسۇم بىنتى مۇھەممەد 207

ئۇممۇ گۇلسۇم بىنتى ئەبۇ بەكرى سىددىق 208
ئۇممۇ گۇلسۇم بىنتى ئەقبە 208
ئۇممۇ گۇلسۇم بىنتى ئەلى 209
ئۇممۇ ھاشىم 209
ئۇممۇ ھانى 209
ئۇممۇ ھەكىم مەخزۇمىيە 210
ئۇمەيمە 211
ۋەللادە 212
ئىپارخان 212
ئىسكەندىرا بىنتى قۇستەنتىن 216
ياسمىن 216
يەلقەتلۇ 217

II بۆلۈم ھىدايەت يۇلتۇزلىرى

ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتىدىكى يار ئوبرازى ھەققىدە 218
1. ئىسلامىيەتتىن ئىلگىرىكى ئۇيغۇر ئەدەبىياتىدىكى يار ئوبرازى 219
2. ئىسلامىيەتتىن كېيىنكى ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتىدىكى يار ئوبرازى 223
«قۇرئان كەرىم»نىڭ نازىل بولۇشى توغرىسىدا 243
«قۇرئان كەرىم» نىڭ نازىل بولۇش سەۋەبلىرى 243
«قۇرئان كەرىم» نىڭ نازىل بولۇش باسقۇچلىرى ۋە ئۇنىڭدىكى ھېكمەت 245
ئەڭ ئاۋۋال ۋە ئەڭ ئاخىرى نازىل قىلىنغان ئايەتلەر 251
مەككىيە ۋە مەدەنىيە سۈرىلىرى 252
ئۇ سىلەرگە ئاسان قىلدى 257
تەقدىر مەسىلىسى ھەققىدە 268
قەزا ۋە قەدەر (تەقدىر) ھەققىدىكى بەس-مۇنازىرىنىڭ تارىخىي ئارقا كۆرۈنۈشى 270

«قۇرئان كەرىم» ۋە ھەدىسلەردە «قەزا» قانداق بايان قىلىنغان؟ 275
«قۇرئان كەرىم» ۋە ھەدىسلەردە «قەدەر» قانداق بايان قىلىنغان؟
277
تەقدىر بىلەن ھۆرلۈك ئارىسىدىكى ئىنسان 279
تەقدىر يولىدا تەدبىر 295
ئاللاھقا تەۋەككۇل قىلىش تەقدىرگە ئىمان ئېيتىش جۈملىسىدىندۇر
298
ئاخىرقى سۆز 300
ئىمان ۋە ئەمەل 304
ئىماننىڭ مەزمۇنلىرى (ئەركانلىرى) 305
ئىماننىڭ كۈچىيىدىغانلىقى ۋە ئاجىزلىشىدىغانلىقى 310
ئىمان مىزانىدىكى ئەمەل 311
ئەقىلدىن باشقا كۆز 315

Abdulcelil TURAN
Yenidoğan Mh. 41. Sk. No: 7
Daire. 4 Zeytinburnu - İST.

I بۆلۈم ئايالنىڭ ۋاقتى

تارىخنىڭ ئاۋازى

ئادەم ئاتا بىلەن ھەۋۋا ئانىدىن باشلانغان ھاياتلىق يارىتىش ۋە يارىلىش، ئىزدىنىش ۋە كۆرۈشىش مۇساپىسىدۇر. ئۇنىڭدا پارلاۋاتقىنى ئەرلەرنىڭ ئەقىل-پاراسىتى، غەيرەت-شىجائىتى بىلەن ئاياللارنىڭ مېھىر-مۇھەببىتى ۋە پىداكارانە روھىدۇر. بىز ياشاۋاتقان بۇ كەڭ كائىناتتىكى ئەڭ زور پىلانتلاردىن تارتىپ ئەڭ ئۇششاق زەررىچىلەردىكى ئاجايىپ ئىلاھىي ماسلىقتا ئەكس ئېتىۋاتقىنىمۇ ئىنسانىيەتنىڭ يىلتىزى بولغان ئەر ۋە ئايالنىڭ ئورتاق مېھنىتىدۇر. قەدىمدىن ھازىرغىچە، بابىلدىن رىمغىچە، شەرقتىن غەربكىچە سوزۇلغان ئوخشىمىغان مەدەنىيەت مۇھىتى، تىل قاتلاملىرىدا زېمىن جەۋھىرى بولغان ئىنسانىنىڭ ئەر ۋە ئايالغا ئورتاق نام ئىكەنلىكى ئاددىي ۋە بۈيۈك بىر ھەقىقەتنى چۈشەندۈرىدۇ. ئەر ۋە ئايال خۇددى ئىككى مۇلايىم ئاۋازكى، ھاياتلىق تارلىرى ئۇلارسىز ھەقىقىي ۋە تولۇق ئاھاڭ چىقىرالمايدۇ. ئەرنىڭ مېھرىبان ئانىسى، بەرنا دىلبىرى، سۆيۈملۈك قىزى، كۆيۈمچان ئاچىسى ۋە سىڭلىسى بولغان ئايالنى ئىنسان سۈپىتىدە كۆرۈش ۋە قەدىرلەش زۆرۈرىيەتلا ئەمەس، بەلكى ئەخلاقلىق كىشىلىرىمىزگە نىسىپ بولغان مۇھەببەتنىڭ باش شەرتى.

ئىنسانىيەت جەمئىيىتىنىڭ يېرىمىنى تەشكىل قىلغۇچى ئايال مىللەتنىڭ كېلەچكى بولغان ئەۋلادلارنى تەربىيىلىگۈچى، ۋەتەننى

ياۋدىن قوغدىغۇچى ئوت يۈرەك ئوغلانلارنى، ئۆز مىللىتىنى دۇنيا سەھنىسىدىكى يوقالماس مىللەتلەر قاتارىغا تىزغۇچى تالانتلىق ئىلىم سەركىلىرىنى يېتىشتۈرگۈچى ئىكەنلىكى ھەقىقەت. ئەمما، ئىنسانىيەتنىڭ پايدا-مەنپەئەت يولىدىكى تۈرلۈك تاكتىكا سىياسەتلىرى بىلەن بويىلىپ كەتكەن تارىخ بېتىدە ھەر قاچان ھەقىقەتنىڭ ئەكس ئېتىشى ناتايىن. بىز ئۇزۇلمەس تارىخ ئېقىمىغا نەزەر سالغىنىمىزدا، ئىسلام دىنىنىڭ ئۇلۇغ دەستۇرى بولغان «قۇرئان كەرىم» ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سۈننەتلىرىدىن چاقناۋاتقان ئايالارنى ئىنسانىي قىممەت نۇقتىسىدا تۇرۇپ ئۇلۇغلاش، ھۆرمەتلەش ۋە قوغداشنىڭ نۇرلىرىدىن زوقلانساق ۋە ئۇمىدلەنسەك، ئايالارنى كەمسىتىپ، خارلاپ، جەمئىيەت تەرەققىياتىنى پەقەت ئەرلەرگىلا باغلاپ ئايالارنىڭ رولىنى پۈتۈنلەي ئىنكار قىلغۇچىلارنىڭ زاۋاللىقىغا يۇزلەنگەن ھالاكەتلىك تەقدىرىدىن ئەپسۇسلىنىمىز. تارىخىي رېئاللىق—«مېھرى چەكسىز، پۈتۈن دۇنيانى كۆكرىكى بىلەن باققان ئانىنى ئۇلۇغلايلى» دېگەن شوئارنىڭ ئەكسىنى كۆرسەتتى. مەدەنىي جەمئىيەتكە قەدەم قويغاندىن باشلاپ، ئايالارغا بولغان كەمسىتىش ئىزچىل تۇردە، دۇنياۋى ئاساسىي ئېقىمدىكى ئەنئەنىۋى مەدەنىيەتنىڭ بىر ئورتاق خۇسۇسىيىتى بولۇپ كەلدى. مەيلى غەربتە ياكى شەرقتە بولسۇن، ئايالارنى كەمسىتىشنىڭ ناھايىتى ئۇزاق تارىخىي مەنبەسى بار ئىدى.

ئاجايىپ رەڭدار ئېپوس-رىۋايەتلىرى، شانۇشەۋكەتلىك سەلتەنەتلى بىلەن دۇنيانىڭ مەدەنىيەت مەركىزى دەپ ئاتالغان قەدىمىي يۇنانىدا ئايالارنىڭ جەمئىيەتتىكى ئورنى ناھايىتى تۆۋەن ئىدى. يۇنانلىقلار ئايالنى يامانلىقنىڭ سىمۋولى بولغان شەيتان، ئىبلىس سۆزى بىلەن سۈپەتلەيتتى. ئەگەر ئۇلارغا بىرەر بالا-قازا يەتسە، بۇنى ئايالارنىڭ شۇملۇقىدىن بولدى، دېيىشەتتى. ئۆز ئىلاھلىرىنىڭ ئايالارغا قىلغان غەزىپىنى ياندۇرۇش، بالا-قازادىن قۇتۇلۇش ئۈچۈن ئايالارنى قۇربانلىق قىلاتتى. قەدىمكى يۇنانىدا پاندورانىڭ قۇتىسى

ھەققىدە رىۋايەت تارقالغان. رىۋايەتتە ئېيتىلىشىچە، پاندورا دۇنيادىكى تۇنجى ئايال بولۇپ، ئۇ تەڭرىنىڭ نەسىھىتىگە قۇلاق سالماي، قولىدىكى قۇتىنىڭ ئاغزىنى ئاچىدۇ. نەتىجىدە، كىشىلەر ئارىسىغا بالايىئاپەتنى تېرىۋېتىدۇ. ئۇ يەنە دەرھال قۇتىنىڭ ئاغزىنى يېپىپ، ئۈمىدنى قۇتىنىڭ ئىچىدە قالدۇرۇپ قويىدۇ. ھومېرنىڭ ئېپوسى «ئىلىيادا»دا سپارتانىڭ خانىشى خېلىن ئېرىگە سادىق بولمىغانلىقتىن، ئىون يىلدىن ئارتۇق ۋاقىتقا سوزۇلغان تروياۋۇرۇشىنىڭ پارتلىشىغا سەۋەب بولغانلىقى تەسۋىرلىنىدۇ. يۇنانىنىڭ تراگىدىيە يازغۇچىسى ئور پېدېز ئۆزىنىڭ «مېدىيا» ناملىق سەھنە ئەسىرىدە، مېدىيانىڭ سۆزى قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «بىز تۇغۇلىشىمىزدىنلا ئايال بولۇپ تۆرەلگەن، ياخشى ئىشنى بىلمەيمىز، براق ئەسكى ئىش قىلىشتا بىزدىنمۇ ئەقىللىق ئادەم يوق». مەيلى ئېپوس، رىۋايەت ياكى دراما بولسۇن ھەممىسى خەلقنىڭ ئارزۇ-ئۈمىدكە تولغان رېئاللىقنى بەدئىي توقۇلما ئاساسىدا ئىپادىلەيدىغان ئەدەبىي ژانىر بولۇپ، بۇلاردا ئورتاق ئەكس ئېتىپ تۇرغان ئاياللارنى يامانلىق، بالايىئاپەتلەرنىڭ مەنبەسى دەيدىغان تۇپ ئىدىيە ئەمەلىيەتتە يۇنان جەمئىيىتىدىكى قاتتىق كەمسىتىلىش ۋە خورلىنىش ئىچىدىكى ئاياللارنىڭ رېئاللىقى ئىدى. ئايال تويدىن ئىلگىرى دادىسىغا، تويدىن كېيىن ئېرىگە، ئېرى ئۆلگەندىن كېيىن ئوغلىغا تەۋە شەخسىي مۈلۈك سانالغاچقا، ئۇلارنىڭ ئايالنى سېتىش، خالىغان بىرسىگە مىراس قالدۇرۇش ھوقۇقى بار ئىدى. ئاياللار بارلىق كىشىلىك ھوقۇقىدىن، سودا-سېتىق، لايىق تاللاش، مائارىپ، مىراسخورلۇق ھوقۇقلىرىدىن مەھرۇم ئىدى. ئىقتىسادىي جەھەتتىكى ھوقۇقسىزلىق ئاياللارنى ئىجتىمائىي مەرتىۋە ۋە سىياسىي جەھەتتە ئەڭ پەس ئورۇنغا چۈشۈرۈپ قويغانىدى. مەشھۇر پەيلاسوپ ئارىستوتېلنىڭ «سىياسەت ئىلمى» ناملىق ئەسىرىدىكى: «ئاياللار تۆت ئەزاسى راسا يېتىلگەن، ئەمما مېڭىسى ئاددىي ئادەملەردۇر»

دېگەن سۆزى ئۆز دەۋرىنىڭ ئايالالارنى كەمسىتىش ئىدىيىسىگە ۋەكىللىك قىلاتتى.

قەدىمكى رىملىقلار ئايالنى كۆڭۈل ئاچىدىغان زىننەت بۇيۇمى ھېسابلايتتى. مۇلۇك ئىگىسى ئۆز مالىلىرىنى خالىغانچە ئىشلەتكەندەك، ئايالمۇ ئەرنىڭ شەخسىي مۇلكى ھېسابلىنىپ، ئەرگە مۇتلەق بويسۇنغۇچى ئورۇندا تۇراتتى. رىم قانۇنىدا ئايالالىقنىڭ (ئايال جىنسى بولۇشىنىڭ) ئۆزىلا ئايالالارنىڭ ھېچقانداق سالاھىيەتكە ئىگە ئەمەسلىكىنىڭ سەۋەبى ئىدى. تائەت-ئىبادەت ۋە كېچە-كۈندۈز ئىبرىنىڭ خىزمىتىدە بولۇش ئايالالارنىڭ بىردىنبىر ۋەزىپىسى دەپ قارىلاتتى. ئىمپېراتور فالىنتىيان دەۋرىدە كۆپ خوتۇنلۇق بولۇش تۈزۈمى يولغا قويۇلغان بولۇپ، ھېچقانداق سان بىلەن چەكلەنمىگەنىدى. بۇ تۈزۈم ئايالالارنىڭ ئىقتىسادىي، ئىجتىمائىي ھوقۇقلىرىنى ئېغىر دەپسەندە قىلغانىدى. ئەينى ۋاقىتتا ئېچىلغان قەدىمكى رىم قانۇنى مۇھاكىمە قىلىنغان مۇزلىر يىغىنىدا مۇنۇلار بەلگىلەنگەنىدى:

«ئايال ۋۇجۇدىغا شەيتان روھى جايلاشقان، ئىنسانىي روھقا ئىگە ئەمەس مەخلۇق. شۇڭا ئۇ خۇدانىڭ رەھمەت-مەغفىرىتىگە ئېرىشەلمەيدۇ. قىلغان ياخشى ئەمەللىرى ئۇچۇن ساۋاب-مۇكاپاتمۇ بېرىلمەيدۇ. شۇڭا ئۇلارنىڭ ئۆتكۈزگەن جىنايىتىگە قارىتا ئەڭ ئېغىر جازالاش تەدبىرلىرىنى قوللىنىش كېرەك. ئايالالارنىڭ ھاياتىنى چەكلىمىلەر بىلەن قېلىپقا سېلىش كېرەك. ئايالالار كۆلۈشكە بولمايدۇ، چۇنكى ئۇنىڭ كۈلكىسى شەيتانىنىڭ قاقاقلىشىدۇر. گۆش يېيىشكە بولمايدۇ، چۇنكى بۇنىڭ بىلەن ئايالىنىڭ تەبىئىتىدىكى يىرتقۇچلۇق تېخىمۇ ئەۋجىگە چىقىدۇ». فرانسىيىلىك ئالىم زادىر بىلەن ئوۋلىر «ئىنسانىيەتنىڭ 1- ئەسىر تارىخى» ناملىق ئەسىرىدە مۇنداق دەيدۇ: «قەدىمكى رىمدا ئائىلىدىكى ئەر خۇدانىڭ ئورنىدا بولۇپ، پۈتۈن ئائىلە ئەزالىرى ئۇنىڭغا مۇتلەق بويسۇنۇشى زۆرۈر ئىدى. ئايال بۇرۇن نېمىگە ئېتىقاد قىلىشىدىن قەتئىينەزەر تويدىن كېيىنلا ئېرىنىڭ

دىنىغا كىرەتتى. ئومۇمىيۈزلۈك ئېيتقاندا، قەدىمكى رىمدا ئىياللار ھايۋاننىڭ ئورنىدا بولۇپ، پۈتۈنلەي ھوقۇقسىز ئىدى».

قەدىمكى ھىندىستاندا ئىياللار بارلىق ھوقۇقلىدىن مەھرۇم بولۇپ، ھاياتى، مال-مۈلكى ئېرىگە باغلانغانىدى. ئىياللار كىشىلىك ھوقۇقنىڭ ئەڭ تۈپ ئاساسى بولغان ياشاش ھوقۇقىغىمۇ ئىگە ئەمەس ئىدى. ئىيال روھقا ۋە جىسمىغا ئىگە مۇستەقىل ئىنسان ئەمەس، بەلكى ئەرنىڭ جىسمىنىڭ بىر پارچىسى، دەپ قارالغاچقا، ئېرى ئۆلۈش بىلەنلا، ئېرىنىڭ جەستى بىلەن قوشۇپ ئوتتا كۆيدۈرۈلەتتى. مىلادىيەدىن ئىككى ئەسىر ئىلگىرى دۇنياغا كەلگەن «مانۇ قانۇنى» دا «ھەسۇاچىلىقنىڭ مەنبەسى ئىياللاردۇر، ئەسكى ئادەتلەرنىڭ مەنبەسى ئىياللاردۇر، ۋابا، ئۆلۈم، دوزاخ، زەھەر، چايانلار ئىيالدىن ياخشىراق»، دېيىلگەن. يەنە «ئىياللار مەيلى كېچە ياكى كۈندۈزدە بولسۇن، ئۆز ئائىلىسىدىكى ئەركەكنىڭ بېقىندىلىغىدا بولۇشى شەرت، ئۇلارغا باللىق دەۋرىدە ئاتىسى ھامىيلىق قىلىدۇ. ياشلىق دەۋرىدە ئېرى ھامىيلىق قىلىدۇ، ياشانغان مەزگىلدە ئوغلى ھامىيلىق قىلىدۇ، ئىياللار ھەرگىزمۇ مۇستەقىل، ئۆز ئىشىغا ئۆزى خوجا بولالمايدۇ» دەپ ئېنىق بەلگىلەنگەن. ئىياللارنى نادان، پەس، رەزىل دەپىدىغان قاراشلار شەرق بىلەن غەربتە كىشىنى ھەيران قالدۇرغۇدەك دەرىجىدە ئوخشىشىپ كېتىدۇ. غەرب مەدەنىيىتىدە ئىياللارنى كەمستىشنىڭ مەنبەسى ناھايىتى ئۇزاق.

تەۋراتتا «ئىياللار ئۆلۈمدىن يامان» دەپ بايان قىلىنىپ، كىشىلەرنى نادانلىقنىڭ مەنبەسى بولغان ئىياللارغا ئىشەنمەسلىك، ئۇلاردىن سىر ساقلاش، ئۇلارنىڭ يامانلىقىدىن ھەزەر ئەيلەشكە ئاگاھلاندۇرغان. ئىنجىلدا بولسا ئادەم ئاتىنىڭ چەكلەنگەن مېۋىنى يەپ، جەننەتتىن قوغلىنىشى ئىيالى — ھەۋۋانىڭ ئازدۇرۇشىدىن بولغان. شۇڭا، ئىياللار ئىنسانىيەت ئالدىدا جاپا-مۇشەققەتلىك زىمىن ھاياتىنىڭ سەۋەبكارى بولغان جىنايەتچى، يامانلىق ۋە بالايىئاپەت مەنبەسى، دېيىلگەن. مىلادىيە 5- ئەسىردە ياۋروپادا ماكون

باشچىلىقىدىكى بىر گۇرۇھ پەيلاسوپلار «ئاياللاردا روھ بارمۇ، يوق؟» دېگەن مەسىلىنى مۇھاكىمە قىلغان ۋە ئاخىردا: «ئىيسا ئانىسى مەريەمدىن باشقا، ئاياللاردا دوزاخ ئازابىدىن قۇتۇلغۇچى، ھىدايەت تاپقان روھ يوق»، دېگەن قارارنى چىقارغان. مىلادىيە 586- يىلى فرانسىيىدە «ئايال ئىنسانمۇ ئەمەسمۇ؟» دېگەن مەسىلىنى چۆرىدىگەن ھالدا يىغىن ئۆتكۈزۈلۈپ، يىغىن ئاخىرىدا «ئايال ئىنسان، لېكىن ئۇ ئەر كىشىنىڭ خىزمىتىنى قىلىش ئۈچۈنلا يارىتىلغان ئىنسان» دېگەن يەكۈن چىقىرىلغان. 1805- يىلى خرىستىئان دىنىنىڭ ئېلگىس پروتستانتى قانۇنىدا ئەركىن ئاياللىق سېپىنىش قانۇنلۇق دەپ رۇخسەت قىلىنغان. ئەنگلىيە پادىشاھى ھېنرى VIII ئاياللارنى مۇقەددەس كىتابلارنى ئوقۇشتىن چەكلىگەن ۋە ئاياللارنى دۆلەت پۇقرالىسى ھېسابلىمىغان.

ئوتتۇرا ئەسىردە غەربتىكى دىنىي جەمئىيەتنىڭ يۇقىرى دەرىجىلىك روھانىيلىرى ئۇچ كۈن ۋاقىت سەرپ قىلىپ، ھازىر قارىماققا تولىمۇ كۈلكىلىك بولغان بىر مەسىلىنى ـــ «ئاياللاردا روھ بارمۇ، يوق؟» دېگەن مەسىلىنى مۇھاكىمە قىلغان. يىغىنغا قاتناشقان ئاقساقاللارنىڭ بىرىمى ئىنكار قىلىش پوزىتسىيىسىنى تۇتقان، ئاخىردا ئارتۇق بىر ئاۋاز بىلەن قارار ماقۇللاپ «ئاياللار تۆۋەن دەرىجىلىك مەخلۇق، لېكىن ئۇلاردا روھقا ئوخشايدىغان نەرسە بار»، دەپ قەيت قىلغان. گەرچە ئۇلار ئاياللاردا روھ بارلىقىنى مۇئەييەنلەشتۇرگەن بولسىمۇ، لېكىن تېخىمۇ مۇئەييەنلەشتۇرگىنى شۇكى، ئۇلار ئاياللارنى ئەرلەردىن تۆۋەن تۇرىدىغان مەخلۇق دەپ قارىغان.

ئاياللارنى كەمسىتىش ۋە خارلاش خاھىشى دىنىي ھۆكۈمرانلىق ئۇستۇنلۇك ئىگىلىگەن دەۋردىلا ئەمەس، بەلكى ئەقلىگە زىت بولغان ھەممە نەرسىنى ئىنكار قىلغۇچى يېقىنقى زامان غەرب جەمئىيىتىدىمۇ ئۆز رەڭگىنى ئۆزگەرتمىگەن. گېرمانىيىلىك ئىدىيالىست پەيلاسوپ ئارتور شوپېنخاۋېر مۇنداق دەيدۇ: «ئاياللارنىڭ

مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇشى پەقەتلا ئىنسانىيەتنىڭ نەسىل قالدۇرۇشى ئۈچۈندۇر، ئۇلار ئاجىز بولغاچقا ئەزەلدىن ئۆز كۈچىگە تايىنىپ ئەمەس، بەلكى ھىيلە-مىكىرگە تايىنىپ جان بېقىپ كەلگەن ھەمدە بۇنىڭدىن مۇستەھكەم يىلتىز تارتقان يالغانچىلىق ئادىتى ئەۋج ئالغان. شۇڭا، ئىككىنچى جىنس، يەنى ئايال جىنسى ھەر قانداق جەھەتتە ئەر جىنستىن تۆۋەن تۇرىدۇ. ئۇلارنىڭ ئاجىزلىقىنى نەزەردە تۇتۇش كېرەك. ئۇلارنى ھۆرمەتلەش ئىنتايىن بىمەنىلىكتۇر». 19-ئەسىردە ياشىغان گېرمانىيىلىك ئىدېئالىست پەيلاسوپ فرىدېرىك نىتسىي مۇنداق دەيدۇ: «ئاياللار ئەرلەردىنمۇ قەبىھ كېلىدۇ، ئۇلار خەتەرلىك، يوشۇرۇن ھەرىكەت قىلىدىغان ئىپلاس تۆت پۇتلۇق ھايۋان». ئۇ ئەرلەرگە مۇنداق دەپ تاپىلايدۇ: «ئايالنى ئىزدەپ كېتىۋاتامسەن؟ قامچاڭنى ئالغاچ بېرىشنى ئۇنتۇما». ئاۋسترالىيىلىك پەيلاسوپ ئوتتو ۋەللىنگىر 1903- يىلى نەشر قىلىنغان «جىنس ۋە مەجەز» ناملىق كىتابىدا جاھان ئەھلىنى ئاياللارنىڭ خەۋپلىكلىكىنى كۆرۈۋېلىش ھەققىدە ئاگاھلاندۇرىدۇ.

ئاياللارغا قارىتىلغان يۇقىرىقىدەك تەڭسىز مۇئامىلە ۋە كەمسىتىش ئىدېئولوگىيە سىستېمىسىدا چوڭقۇر يىلتىز تارتقان ئەر-ئايال تۈگۈلۈشىدىنلا ھەم مەڭگۈ باراۋەر ئەمەس، ئەرلەر ئەزىز، ئاياللار خار دېگەن پرىنسىپ ئاساسىغا قۇرۇلغانىدى. تەبىئىيكى مۇنداق تەڭسىزلىك سان جەھەتتە ئىنسانىيەت جەمئىيىتىنىڭ يېرىمىنى تەشكىل قىلغۇچى، ئادەمزاتنىڭ تۇنجى تەربىيىچىلىرى بولغان ئاياللارنىڭ نارازىلىقىنى قوزغىدى. بۇ نارازىلىقنىڭ ئىنكاسى سۈپىتىدە 1791- يىلى فرانسىيىدە «ئاياللار ۋە ئاياللارنىڭ پۇقرالىق ھوقۇقى خىتابنامىسى» ئېلان قىلىندى. شۇنىڭ بىلەن دۇنيادا يېگى بىر كۈرەش — ئاياللارنىڭ كىشىلىك ھوقۇقىنى قوغداش كۈرىشى بارلىققا كەلدى. شۇنىڭدىن ئېتىبارەن تالاي يىغىنلار ئېچىلدى. نۇرغۇن ماقالە-ئەسەرلەر ئېلان قىلىندى. جاپالىق كۈرەش ھەقىقەتەنمۇ ئاياللارنىڭ جەمئىيەتتىكى ئورنىدا بەزىبىر ئۆزگىرىشلەرنى بارلىققا

كەلتۇردى. تېگىشلىك هوقۇقنى تەلەپ قىلىش ۋە ئېرىشىش جەريانىدا ئايالىق تەبىئەتنى، ئانىلىق مەجبۇرىيەتنى ئېتىبارغا ئالمايدىغان هەم ئىنكار قىلىدىغان بىر خىل تەتۇر ئېقىم ۋۇجۇدقا كەلدى. كائىناتتىكى هەر قانداق شەيئىنىڭ ئەسلى يارىتىلغانىدەكى مۇناسىپ ئۆلچەمدىن ئېشىپ، ئۆز تەبىئىيتىگە زىت يۆنىلىشكە تەرەققي قىلىشقا ئورۇنۇشى ئۇنىڭ بالايىئاپەتلىك تەقدىرىدىن دېرەك بېرىدۇ. زېمىنىڭ گۈلتاجى سانىلىدىغان ئادەممۇ شۇنداق. ل . تولستوي: «ئەر كىشىگە ئوخشىماقچى بولغان ئايال خۇددى ئايالغا ئوخشىماقچى بولغان ئەرگە ئوخشاش تەتۇرلۇكتۇر» دەپ توغرا ئېيتقان. تالاي مۇهاكىمىلەر ۋاقىت دولقۇنىدا ئىزسىز غايىب بولدى. تەسىرلىك نۇتۇقلارنىڭ دەبدەبىسى كىشىلەرنىڭ ئېسىدىن كۆتۈرۈلۈپ كەتتى. ئەمما، ئىززەتلىنىشكە، هۆرمەتلىنىشكە، قوغداشقا ۋە تېگىشلىك هوقۇقىدىن بەهرىمەن بولۇشقا موهتاج ئاياللارنىڭ ئىلتىجالىق سادالىرى ئۇزۇلۇپ قالمىدى. يول زادى قەيەردە؟

ئىسلام نۇرى چاقناتقان ئايال

مىلادىيە 7- ئەسىردىن بۇرۇنقى ئەرەب يېرىم ئارىلىنىڭ ئەھۋالىغا نەزەر سالساق، ئاياللار ئىقتىسادىي، ئىجتىمائىي، سىياسىي ھوقۇقلاردىن مەھرۇم ھالدا خار ياشايتتى. ئىسلامىيەتتىن ئىلگىرى ئەرەب جەمئىيىتىدە قىز بوۋاقنىڭ تۇغۇلۇشى شۇملۇقنىڭ ئالامىتى سانىلاتتى. ئومۇميۈزلۈك بولمىسمۇ ئايرىم قەبىلىلەردە قىز تۇغۇلغان ھامان كۆمۈپ ئۆلتۈرۈۋېتىدىغان ئادەت بار ئىدى. ئەلۋەتتە بۇنداق قەبىھ جاھىلىيەت ئادىتىنىڭ تارىخىي سەۋەبلىرى بار ئىدى.

ئەينى دەۋردە ئەرەب يېرىم ئارىلىدا تەبىئىي كىلىمات ۋە جۇغراپىيىلىك شارائىت تۈپەيلى قەھەتچىلىك ئاپەتلىرى كۆپ يۈز بېرىپ، ئاچ-يالىڭاچلىق ئېغىر ئىجتىمائىي مەسىلىگە ئايلانغانىدى. كىشىلەر مۇنداق شارائىتتا كەمبەغەللىكتىن قورقۇپ، ئېغىر ئەمگەك قىلالمايدىغان، قەبىلىلەر ئارا دائىم بولۇپ تۇرىدىغان سۇ، يەر تالىشىش ئۇرۇشلىرىغا قاتنىشىپ، ئۇرۇش غەنىيمەتلىرىنى ئالالمايدىغان قىز پەرزەنتلىك بولۇشتىن قاچاتتى. بۇنىڭدىن باشقا يەنە ئىززەت-ئابرۇيىنى جېنىدىن ئارتۇق بىلىدىغان ئەرەبلەر قەبىلىلەر ئوتتۇرىسىدىكى ئۇرۇشتا قىز-ئاياللىرىنىڭ قارشى تەرەپكە ئەسىرگە چۈشۈپ ئۆزلىرىنىڭ ئار-نومۇسىنى بۇلغاش ئېھتىماللىقىنىڭ ئالدىنى ئېلىش ئۈچۈن، تۇغۇلغان قىز بوۋاقلارنى كۆمۈۋېتەتتى، ئاياللار ھېچقانداق ئىقتىسادىي ھوقۇققا ئىگە ئەمەس ئىدى. پەقەت ئەرلەرنىڭلا مىراسخورلۇق ھوقۇقى بولۇپ، ئاتا-ئانىلىرى، يېقىن ئۇرۇق-تۇققانلىرى قالدۇرغان مال-مۈلۈكتىن ئايالغا ھېچ نەرسە تەگمەيتتى. ئايالنىڭ لايىق تاللاش ئەركىنلىكىمۇ يوق بولۇپ، ئەرلەرنىڭ كۆپ

خوتۇنلۇق بولۇشى سان بىلەن چەكلەنمىگەنىدى. ھەر قانداق ئەرنىڭ شەرتسىز ھالدا ئون-يىگىرمە، ھەتتا ئۇنىڭدىنمۇ كۆپ ئايالنى بىرلا ۋاقىتتا ئۆز ئەمرىدە تۇتۇشى دۇرۇس ھېسابلىناتتى. ئايال ئېرىنىڭ مال-مۈلكىنىڭ بىرقىسمى ھېسابلانغاچقا، ئەرنىڭ مىراسخورى مال-مۈلۈك قاتارىدا ئايالىنمۇ ئۆز ئىلكىگە ئالاتتى ۋە خالىغانچە بىر تەرەپ قىلاتتى. ئۆرپ-ئادەتكە ئۇيغۇن نىكاھتىن باشقا يەنە ساغلام بولمىغان نىكاھ تۇرلىرى بولۇپ، بۇ ئاياللارنىڭ كىشىلىك ھوقۇقىغا ئېغىر دەرىجىدە زىيان يەتكۈزگەنىدى.

مىلادىيە 7- ئەسىردە ئەرەب يېرىم ئارىلىدا بىر خۇدالىق، مۇكەممەل قانۇن ۋە پەلسەپىۋى نەزەريە سىستېمىسىغا ئىگە ئىسلام دىنىنىڭ شولىسى ئىنسانىيەت تارىخىنىڭ يېڭى بىر ئۇپۇقىنى نامايان قىلدى. جاھالەت، قاشاڭلىق ۋە تەپرىقچىلىك ئەۋج ئالغان ئىنسانىيەت جەمئىيىتى مەدەنىيەتنىڭ يۈكسەك بىر پەللىسىنى، ئىلاھىي تاكامۇللۇق ۋە ئىنسانىي كامالەتنىڭ بۇيۇك چوققىسىنى كۆردى. شەرقتە، غەربتە ئوخشاشلا كەمستىلىش، خورلىنىش بىلەن ئېزىلگەن ئايال ئۆز ئارزۇسىدىكى غايىۋى ئايال سىماسىنى ۋە بەختنۇرلىرىنى يېڭى دىنىنىڭ دەستۇرىدا، قانۇنىدا، ئەھكاملىرىدا ۋە ئەمەلىيىتىدە كۆردى. مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەڭ دەسلەپكى چاقىرىقى جەمئىيەتتىكى ئىككى بۆلۈك كىشىلەرنىڭ قىزغىن قوللىشىغا، ئاۋاز قوشۇشىغا ئېرىشكەن. ئۇلارنىڭ بىرى ئايالالار ئىدى. ئىسلام دىنى ئەر-ئايال باراۋەرلىكىنى نەزەريە ۋە ئەمەلىيەتتە كۆرسەتكەن، ئايالالارنىڭ ئىززەت-ھۆرمىتىنى قوغدايدىغان دىن بولمىغان بولسا، ئايالالارنىڭ ئۇنداق قىزغىن قوللىشىغا، تۇركۈم-تۇركۈملەپ بۇ دىنغا كىرىشىگە سەۋەب بولۇشى مۇمكىن ئەمەس ئىدى. ئادالەت ۋە باراۋەرلىك پرىنسىپى ئاساسىغا قۇرۇلغان ئىسلام دىنى ئايالالارنى خورلۇق ۋە زۇلۇمنىڭ كىشەنلىرىدىن ئازاد قىلىپ، ھېچقانداق دىن ۋە قانۇن ئايالالارغا بەرمىگەن ئىززەت-ھۆرمەت، ھوقۇق ۋە ئەركىنلىك ئاتا قىلدى. باشقا ھوقۇقلاردىن سۆز ئېچىش

تۇگۈل، ئاياللارنىڭ ئىنسانىي قىممىتى ئىنكار قىلىنىۋاتقان تارىخىي شارائىتتا ئىسلام دىنى تۇنجى بولۇپ ئاياللارنىڭ مۇستەقىل سالاھىيەتكە ئىگە، يارىلىش ۋە ئىجتىمائىي بايلىق يارىتىشتا ئەرلەر بىلەن باراۋەر بولغاچقا ھوقۇق ۋە نېسىۋىدىن تەڭ بەھرىمەن بولۇشنى ئوتتۇرىغا قويدى. «قۇرئان كەرىم»دىكى ئال ئىمران، نىسا، مەريەم، نۇر، مۇجادىلە، مۇمتەھىنە، تەلاق ۋە تەھرىم قاتارلىق سەككىز سۈرىدىكى نەچچە يۈز ئايەتتە ئاياللارغا ئائىت مەسىلىلەرنىڭ بايان قىلىنىشى ئىسلام دىنىنىڭ ئاياللار مەسىلىسىگە بولغان يۇكسەك ئېتىبارى ۋە ئەھمىيەت بېرىشىنىڭ تولۇق دەللىلى ئىدى.

ئىسلام دىنى نەزىرىدىكى ئايال ـــ ئالدى بىلەن ئاللاھ تائالا ئىنسانىنى ياخشىلىق قىلىشقا بۇيرۇغان ئۇلۇغ ئانىدۇر: «قۇرئان كەرىم»دە ئانىنىڭ بالىغا قورساق كۆتۈرۈش، تۇغۇش، ئېمىتىش، بېقىش، تەربىيىلەش جەريانىدىكى جاپالىق ئەجرى ئىنچىكام ئىبارىلەر بىلەن مۇنداق بايان قىلىنغان: ﴿ئىنسانىنى ئاتا-ئانىسىغا ياخشىلىق قىلىشقا بۇيرۇدۇق، ئانىسى ئۇنى (قورسىقىدا) ئۇستى ئۇستىگە ئاجىزلىق بىلەن كۆتۈردى. ئىككى يىلدا ئۇنى ئەمچەكتىن ئايرىدى. (ئى ئىنسان!) ماڭا ۋە ئاتا-ئاناڭغا شۈكۈر قىلغىن﴾ (سۈرە لوقمان 14-ئايەت)

پۈتكۈل ئىسلام دۇنياسى ئېتىراپ قىلغان، سەھىھ ھەدىسلەرنىڭ توپلىمى بولغان «سەھىھۇل بۇخارى»دىكى بىر ھەدىستە: بىر ئادەم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا كېلىپ: «ئى رەسۇلۇللاھ! مېنىڭ ياخشىلىق قىلىشقا ئەڭ ھەقلىق ئادىمىم كىم؟» دەپ سورىغاندا، رەسۇلۇللاھ: «ئاناڭ» دەپ جاۋاب بەرگەن. ئۇ ئادەم: «ئاندىن قالسىچۇ؟» دەپ سورىغاندا، رەسۇلۇللاھ: «ئاناڭ» دەپ جاۋاب بەرگەن. ئۇ ئادەم يەنە «ئاندىن قالسىچۇ؟» دەپ سورىغاندا رەسۇلۇللاھمۇ يەنە: «ئاناڭ» دەپ جاۋاب بەرگەن. ئۇ ئادەم يەنە: «ئاندىن قالسىچۇ؟» دەپ سورىغاندا، رەسۇلۇللاھ: «ئاندىن قالسا ئاتاڭ» دەپ جاۋاب بەرگەنلىكى بايان قىلىنغان. ئانىنى ھۆرمەتلەش ئىنسانىنى ئەڭ ئالىي مەرتىۋە ۋە

مۇكاپات بولغان جەننەتكە باشلايدىغانلىقى بايان قىلىنغان — «جەننەت ئانىلارنىڭ ئايىغى ئاستىدا» دېگەن مەشھۇر ھەدىس ئانىغا بولغان ئىززەت-ھۆرمەتنىڭ ئەڭ يۇكسەك ئۆرنىكىنى ياراتقانىدى. ئىسلام دىنىنىڭ ئانىغا بولغان ئېھتىرامى پەقەت نەسەب جەھەتتە ئۆزىنى تۇغقان ئانىنىلا ئەمەس، يەنە ئاق سۈتى بىلەن بوۋاقلا ھايات‌لىق بېرىۋاتقان ئىنكىئانىنىمۇ ھۆرمەتلەش ۋە ياخشىلىق قىلىشنى ئۆز ئىچىگە ئالغان. «قۇرئان كەرىم» تەلىملىرىنى ئۆزىنىڭ گۈزەل خۇلقىغا ئايلاندۇرغان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆزىنى كىچىكىدە ئېمىتكەن ئىنكىئانىسى — سەئدىيە قەبىلىسىدىن بولغان ھەلىمەنى ناھايىتى ھۆرمەت قىلاتتى. ئىنكىئانىسى كەلسە، ھۆرمەتلەپ ئورنىدىن تۇراتتى ۋە تونىنى يەرگە سېلىنجا قىلىپ سېلىپ ئىنكىئانىسىنى ئولتۇرغۇزاتتى.

ئىسلام دىنى نەزىرىدىكى ئايال — خۇددى كېيىم بەدەنگە يېپىشقاندەك ئەرگە يېپىشىپ ياشايدىغان، ئاللاھ قەدىرلەشكە، قوغداشقا، ياخشى مۇئامىلىدە بولۇشقا بۇيرۇغان خوتۇندۇر. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «دۇنيادا ئىنسان لەززەتلىنىدىغان نۇرغۇن نېئمەتلەر بار، ئەنە شۇ نېئمەتلەرنىڭ ئەڭ ئەۋزىلى مۆمىن، توغرا يوللۇق خوتۇندۇر». ئاياللار مەسلىسىنى ئۆزىنىڭ مۇھىم مەزمۇنلىرىدىن قىلغان ئىسلام شەرىئىتى ئەھكاملىرىدا خوتۇنلارنىڭ ئەرلىرى ئۈستىدىكى ھەققى، ئۇلارنىڭ ئائىلىدىكى ئورنى، بەھرىمەن بولۇشقا تېگىشلىك ھوقۇقى ۋە مەجبۇرىيىتىدەك چوڭ ئىشلاردىن تارتىپ ئاياللارغا مۇناسىۋەتلىك ئەڭ كىچىك ئىشلارنىڭمۇ ھۆكۈملىرى تەپسىلىي ئىنچىكە بايان قىلىنغان.

ئىسلام دىنى نەزىرىدىكى ئايال — «قۇرئان كەرىم»، ھەدىسلەردە كۆرسىتىلگىنىدەك بېقىش، ياخشى ئوقۇتۇپ تەربىيىلەش ئەجرى ئۈچۈن ئاتا-ئانىسىنىڭ جەننەتكە كىرىشىگە سەۋەب بولىدىغان قىزدۇر. ئىمام ئىبنى ھەببان رىۋايەت قىلىدۇكى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «كىمنىڭ ئۈچ قىزى ياكى

ئۇچ ھەمشىرىسى بولۇپ، ئۇلارنى ئوبدان تەربىيلەپ، ياخشى مۇئامىلىدە بولۇپ، تويىنى قىلىپ چىقارسا، ئۇ كىشى جەننەتكە كىرىدۇ». ساھابىلەر: «ئى رەسۇلۇللاھ! ئەگەر ئىككى قىزى ياكى ئىككى ھەمشىرىسى بولسىچۇ؟» دەپ سورىغاندا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئوخشاشلا جەننەتكە كىرىدۇ» دەپ جاۋاب بەرگەن. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇسۇلمانلارغا ھەر دائىم مۇنداق تەلىم بېرەتتى: «ئاياللارغا كۆيۈنۈڭلار ھەم ئۇلارنى ھۆرمەتلەڭلار، ئاللاھ بىزنى ئاياللارغا ياخشى مۇئامىلە قىلىشقا بۇيرۇدى. چۈنكى، ئۇلار بىزنىڭ ئانىمىز، قىزىمىز ۋە ھەمشىرىلىرىمىز». ئاياللارنى ھۆرمەتلەش، قوغداش ئىسلام دىنىنىڭ ئاياللار توغرىسىدىكى پۈتكۈل كۆز قاراشلىرىنىڭ ئاساسىدۇر. ئىسلام دىنى نەزىرىدىكى ئايال ـــ ياراتقۇچى ئاتا قىلغان ئايالىق تەبىئىيىتىگە مۇناسىپ مەسئۇلىيەت ۋە مەجبۇرىيەت بىلەن ئىنسانىيەتكە تۆھپە قوشقۇچى، جەمئىيەتنى تۇزىگۈچى ۋە ئىسلاھ قىلغۇچى جەمئىيەت ئەزاسىدۇر. تۆۋەندە ئىسلام دىنىدىكى ئاياللارنىڭ ھوقۇقلىرىنى ـــ سىياسىي، ئىقتىسادىي، ئىجتىمائىي، نىكاھ ۋە تەلىم-تەربىيە نۇقتىلىرىدىن تۇرۇپ كۆرۈپ باقايلى:

1. ئىسلام دىنى ئەڭ ئاۋۋال ئەر بىلەن ئايالنىڭ ئوخشاش نەرسىدىن يارىتىلغانلىقى، ئۇلارنىڭ ئىنسانىي قىممەتتە تەڭ، باراۋەر ئىكەنلىكىنى ئوتتۇرىغا قويىدى. بۇنىڭ بىلەن ئىسلام دىنى ئاياللاردا ئىنسانىي روھ بارمۇ، يوق؟ دېگەن مەسىلىنى مۇھاكىمە قىلىپ، ئايالنىڭ ئىنسانلىقىدىن گۇمانلىنىۋاتقان تارىخى دەۋرده ھەق-ئادالەتنىڭ تۇنجى سىگنالىنى چالغانىدى. ئاللاھ تائالا ئالدىدا ھەممە ئادەمنىڭ تەڭ باراۋەرلىكى، ئۇلارنىڭ پەقەت ياخشى ئەمەل بىلەنلا بىر-بىرىدىن ئارتۇق (ئۈستۈن) بولىدىغانلىقى ئىسلام دىنىنىڭ تۈپ پرىنسىپى. «قۇرئان كەرىم»دە بۇ نۇقتا ئوچۇق ھالدا مۇنداق بايان قىلىنغان: ﴿ئى ئىنسانلار! سىلەرنى بىز ھەقىقەتەن بىر ئەر، بىر ئايالدىن (ئادەم بىلەن ھەۋۋادىن ئىبارەت) بىر ئاتا، بىر ئانىدىن ياراتتۇق، ئۆز ئارا تونۇشۇشىڭلار ئۈچۈن سىلەرنى نۇرغۇن مىللەت ۋە

ئۇرۇق قىلىدۇق. ھەقىقەتەن ئەڭ تەقۋادار بولغانلىرىڭلار ئاللاھنىڭ دەرگاھىدا ئەڭ ھۆرمەتلىك ھېسابلىنىسىلەر (يەنى كىشىلەرنىڭ بىر-بىرىدىن ئارتۇق بولۇشى نەسەب بىلەن ئەمەس، تەقۋادارلىق بىلەن بولىدۇ﴾ (سۈرە ھۇجۇرات 13- ئايەت).

ئىسلام شەرئىتىنىڭ «قۇرئان كەرىم»دىن كېيىن ئىككىنچى ئورۇندا تۇرىدىغان مۇھىم مەنبەسى بولغان سۈننەت پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھايات ۋاقتىدىكى سۆز-ھەرىكەت ۋە بىرەر ھادىسىنى كۆرگەنده ئىنكار قىلماستىن سۈكۈتته تۇرۇشنى ئۆز ئىچىگە ئالغان. ئىمام ئەبۇ داۋۇد بىلەن ئىمام ئەھمەد ئۆز كىتابلىرىدا رىۋايەت قىلغان، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ «ئايالار ئەرلەرنىڭ بىر تۇغقان قېرىندىشلىرىدۇر (ھەمىشىرىلىرىدۇر)» دېگەن ھەدىسىمۇ ئەر-ئايالنىڭ نەسەب (كېلىپ چىقىشى) جەھەتتە ئوخشاش تەڭ ئىكەنلىكىنى بايان قىلغان. ھىجرىيىنىڭ 10- يىلى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەراپاتتا سۆزلىگەن ۋىدالىشىش نۇتقىدا مۇنداق دېگەن: «ئى خالايىق! سىلەرنىڭ رەببىڭلار بىر، ئاتاڭلار بىر، ھەممىڭلار ئادەم ئاتىدىن بولغان. ئادەم ئاتا تۇپراقتىن يارىتىلغان. ئەڭ غەيرىي ئەرەبتىن، ئاق تەنلىك سېرىق تەنلىكتىن ئەۋزەل ئەمەس، كىم ئەڭ مۇتتەقى (ئاللاھتىن قورققان ھالدا ئاللاھنىڭ بۇيرۇغانلىرىنى قىلىپ، ئۇنىڭ توسقان ئىشلىرىدىن چەكلەنگەن ئادەم) بولسا شۇ ئادەم ئاللاھنىڭ نەزىرىدە ئەڭ ھۆرمەتلىكتۇر». ئەرلەر ئەزىز، ئايالالار خار دەيدىغان ئىدىيە «قۇرئان كەرىم»دە قەيت قىلىنغان ئاللاھنىڭ ئادىللىق سۈپىتىگە زىت كېلەتتى. ئەر-ئايالنىڭ پەرقى جىنس جەھەتتىكى پەرق بولۇپ، ھەممە ئادەم باراۋەر دەيدىغان بۇنداق ئىلغار كۆزقاراش ئايالالارنى كەمستىشكىلا ئەمەس، بەلكى بايلىق-نامراتلىق، نەسەب، ئىرقىنى ئۆلچەم قىلىپ كىشىلەرنى ئېسىل-پەس دەپ ئايرىيدىغان تەبىقە تۇزۇمىگە قارشى ئىلان قىلىنغان جەڭ ئىدى.

2. ئىسلام دىنى ئەرەب يېرىم ئارىلىدىكى بەزى قەبىلىلەر ئارىسىدا تارقالغان نامراتلىق يېكى نومۇسقا قېلىشتىن قورقۇپ،

تۇغۇلغان قىز بوۋاقلارنى تىرىك كۆمۈۋېتىشتەك قەبىھ ئىجتىمائىي ھادىسىلەرنى قاتتىق چەكلەپ، ئاياللارنىڭ كىشىلىك ھوقۇقىدىكى ئەڭ تۈپ ھوقۇقى بولغان ياشاش ھوقۇقىنى قوغدىدى. ئىسلام دىنىنىڭ دەسلەپكى مەزگىلىدىكى ئەڭ مۇھىم ۋە زۆرۈر مەسىلىلەر ھەققىدە نازىل قىلىنغان ئايەتلەر قىزمۇ، ئوغۇلمۇ ئاللاھنىڭ بەندىلىرىگە قىلغان ئىلتىپاتى ئىكەنلىكىنى، ئۇنى ئۆلتۈرۈشنىڭ ھاراملىقى، دادا بولغۇچىنىڭ قىزىنىمۇ خۇددى ئوغۇلغا ئوخشاش بېقىش، تەربىيىلەش، ھمايە قىلىش مەجبۇرىيىتى بارلىقىنى بايان قىلغان. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئاتا-ئانىلارغا قىز-ئوغۇل دەپ ئايرىماسلىقنى، ھەممىگە ئوخشاش مۇئامىلىدە بولۇشنى لازىملىقى، بەزىسىنى ئارتۇق كۆرۈپ قىلىنغان پەرقلىق مۇئامىلىنىڭ قالغان پەرزەنتلەرنىڭ ئاتا-ئانىسىغا بولغان مېھىر-مۇھەببىتىنى يوقىتىپ، دىللىرىغا ھەسەت ۋە ئۆچمەنلىك ئۇرۇقىنى چېچىپ، يولدىن چىقىشىغا سەۋەب بولىدىغانلىقىنى كۆرسىتىپ ئۆتكەن. ئىمام بۇخارى «سەھىھۇل بۇخارى» كىتابىدا رىۋايەت قىلىدۇكى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «باللىرىڭلارغا ئوخشاش مۇئامىلىدە بولۇڭلار، بىرىگە نېمە بەرسەڭلار، قالغىنىغىمۇ شۇنى بېرىڭلار، ئەگەر مەن باللىرىمنىڭ بەزىسىنى بەزىسىدىن ئارتۇق كۆرگەن بولسام، قىزلارنى ئەتىۋارلىغان بولاتتىم».

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بۇنىڭدىن 1400 يىل ئىلگىرىكى بۇ تەۋسىيىسى ھازىرقى زامان جەمئىيەتشۇناسلىرى ۋە باللار پسىخولوگلىرى دائىم تەكرارلايدىغان مۇۋاپپىقىيەتلىك ئائىلە تەربىيىسىدىكى ئالتۇن ئاچقۇچتۇر.

3. ئەر-ئايالنىڭ ئىنسانىي قىممەتتە تەڭ باراۋەر ئىكەنلىكى ئىسلام شەرىئەت ئەھكاملىرىدا تولۇق ئۆز ئىپادىسىنى تاپقان. ئۇ بولسىمۇ، ئاياللارنىڭ ئەرلەرگە ئوخشاش مۇستەقىل سالاھىيەتكە ئىگە، ئاللاھ بۇيرۇغانىنى قىلىش، چەكلىگەندىن ساقلىنىشقا تەكلىپ قىلىنغۇچى، يەنى مۇكەللەف، ئەمەللىرىگە يارىشا بېرىلىدىغان ساۋاب

ۋە جازادا، ھوقۇق ۋە مەجبۇرىيەتتە ئەرلەر بىلەن ئوخشاش ئىكەنلىكى. بۇ ئەينى زامانلاردا بەزى مىللەت ۋە دىنلاردىكى ئاياللارنى دىنغا كىرىشتىن، مۇقەددەس كىتابلارنى ئوقۇشتىن چەكلەشتەك ئېغىر كەمسىتىشتىن زور پەرقلىنەتتى. «قۇرئان كەرىم» ئەر ۋە ئاياللارغا قىلىنغان ئورتاق خىتابتۇر. «قۇرئان كەرىم» ئايەتلىرىدىكى «ئى ئىنسانلار!...»، «ئى كىشىلەر!...»نىڭ ئەر ۋە ئايالنى ئورتاق ئۆز ئىچىگە ئالىدىغانلىقى ئوچۇق ھەقىقەتتۇر. «مۆمىنلەرنىڭ ئانىسى» (پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ خوتۇنى) ئۇممۇ سەلەمە رەزىيەللاھۇ ئەنھا (ئاللاھ ئۇنىڭدىن رازى بولسۇن) پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ «ئى ئادەملەر!...» دەپ نىدا قىلغان خۇتبە چاقىرىقىنى ئاڭلىغانىدا، قولىدىكى ئىشنى دەرھال تاشلاپ چىققان. بەزىلەر ئۇنىڭ مۇنداق تېز ھەرىكىتىدىن ئەجەبلىنىپ سەۋەبىنى سورىغاندا «مەنمۇ شۇ چاقىرىلغان ئادەملەرنىڭ بىرىمەن»، دېگەن.

شەرىئەت ئەھكاملىرىدىكى پەرز، ۋاجىپ، سۈننەت، مەندۇب (مۇستەھەپ)، مۇباھ، مەكرۇھ، ھالال، ھارام، ئىجتىمائىي ئەخلاق ۋە بۇلاردىن كېلىپ چىقىدىغان دۇنيا ۋە ئاخىرەتتىكى ئىجابىي ۋە سەلبىي نەتىجىلەرنىڭ ھەممىسى (ئاياللارنىڭ فىزىئولوگىيىلىك ۋە پسىخولوگىيىلىك ئالاھىدىلىكىگە ئاساسەن، ئۇلارنىڭ مەنپەئىتىنى چىقىش قىلغان ئايرىم ئەھكاملاردىن باشقا) جىنس ئايرىماستىن ئەر ۋە ئايالنى ئورتاق ئۆز ئىچىگە ئالغان. شۇڭا، قۇرئان كەرىم جەمئىيەتنى تۈزەش ۋە ئىسلاھ قىلىش مەجبۇرىيىتىنى ئەر-ئايالنىڭ ئورتاق مەسئۇلىيىتى دەپ خىتاب قىلىپ، بۇنى «**الأمر بالمعروف والنهى عن المنكر**» (ياخشىلىققا بۇيرۇش، يامانلىقتىن توسۇش) تەك ئىخچام ئىبارە بىلەن ئىپادىلىگەن. مەيلى ئەر ياكى ئايال بولسۇن، ئۇ ئىسلام دىنىنىڭ ئەقىدىلىرىگە ئەمەل قىلىپ، ياخشى ئىشلارنى قىلسا، ئۇلار ئوخشاشلا جەننەتكە كىرىدىغانلىقىنى كۆرسەتكەن. «قۇرئان كەرىم»دە بۇ نۇقتىنى ئوچۇق ھالدا بايان قىلىپ ئاللاھ تائالا مۇنداق دېگەن: ﴿مەن سىلەردىن ئەر بولسۇن، ئايال بولسۇن، ھەر قانداق بىر

ياخشى ئىش قىلغۇچىنىڭ قىلغان ئەمەلىنى بىكار قىلمۇەتمەيمەن. سىلەر بىر-بىرىڭلاردىن تۆرەلگەن﴾ (سۈرە ئال ئىمران 195- ئايەت).

ئىسلام تارىخىدىكى مۇھىم ۋەقەلەردىن بولغان مەككىنى فەتىھ قىلىشتىن كېيىن ئەرلەرلا ئەمەس، ئاياللارمۇ ئىسلام مىزانلىرىغا ئەمەل قىلىش ھەققىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بەيئەت قىلغان. ئىسلام دىنى ھەر ئادەم ئۆزى قىلغان ئىشنىڭ نەتىجىسىنى كۆرۈش، بىر ئادەمنىڭ گۇناھى ئۇچۇن يەنە بىر ئادەمنىڭ جازالانماسلىق مىزانىنى ئاساس قىلغان. شۇڭا ئادەم ئاتىنىڭ جەننەتتىن قوغلىنىشىغا ھەۋۋانى سەۋەبچى دەپ ئاياللارنى مەڭگۈلۈك يۇيۇلماس گۇناھقا ھۆكۈم قىلغان تەۋرات ۋە ئىنجىلنىڭ ئەكسىچە، «قۇرئان كەرىم» شەيتاننىڭ ئادەم بىلەن ھەۋۋانى ئوخشاش ئازدۇرغانلىقىنى، جەننەتتىن قوغلىنىشىغا ئىككىسىنىڭ ئورتاق خاتالىقى سەۋەب بولغانلىقىنى ئوتتۇرىغا قويىدۇ. ئەر بولسۇن، ئايال بولسۇن ئەمەللەرنى ئۆلچەيدىغان مىزاننىڭ بىر ئىكەنلىكىنى، ساۋاب ۋە جازادا تەڭ باراۋەر ئىكەنلىكىنىڭ كەينىگە يەنە ئىسلام دىنىنىڭ ئاياللارنىڭ ئەقىل-پاراسىتىگە بولغان تولۇق مۇئەييەنلەشتۇرۇشى يوشۇرۇنغانىدى.

ئۆلۈم ئىنسان ھاياتىنىڭ ئەڭ ئاخىرقى پەللىسى ۋە سىرى بولۇش سۈپىتى بىلەن ئىزچىل يوسۇندا ھەممە دىنلارنىڭ ئەڭ ئاساسىي تەتقىقات تېمىسى ۋە تەپەككۇر ئوبيېكتى بولۇپ كەلگەن. ئىسلام دىنىدىكى ئۆلۈم چۈشەنچىسى ئۆزىنىڭ مەنتىقىلىقى، تاكامۇللۇقى ۋە سېھرىي كۈچى بىلەن ئىنسان قەلبىنى لەززىگە سالىدۇ. ھالبۇكى، ئۆلۈمدەك سالمىقى ئېغىر بۇ تېمىغا بىر ئايالنىڭ بەرگەن جاۋابى خۇدا، ئۆلۈم، ئىنسان ئارىسىدىكى باغلىنىشنى ئىخچام ۋە ئوبرازلىق ئىبارىلەر بىلەن چوڭقۇر شەرھلەپ بەرگەچكە، تارىخ بەتلىرىگە تەكرار-تەكرار پۈتۈلگەن، بەلكى ھەر قاچان بۇ تېمىدا سۆز ئېچىلغانىدا، ئۆلىمالار مۇقەررەر تىلغا ئالىدىغان ھېكمەتلىك ئۆرنەككە ئايلانغان. بۇ دانىشمەن ئايال ـــ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ خادىمى ئەنەس ئىبنى مالىكنىڭ ئانىسى رۇمەيسا بولۇپ، ئۇ ئىككىنچى قېتىم

ئەنسارلاردىن بولغان ئەبۇ تەلھەگە ياتلىق بولغان. بىر قېتىم ئەبۇ تەلھەنىڭ كىچىك ئوغلى ئاغرىپ ياتقاندا ئەبۇ تەلھە سەپەرگە چىقىپ كېتىپتۇ، ئوغلىنىڭ كېسىلى ئېغىرلىشىپ، دادىسى قايتىپ كېلىشتىن بۇرۇن ئۆلۈپ كېتىپتۇ. رۇمەيسا ئۆيدىكىلەرگە، ئەبۇ تەلھەگە بۇ خەۋەرنى ئۆزى ئېيتىدىغانلىقىنى، ھەممىسىنىڭ سۈكۈت قىلىشىنى تاپىلاپتۇ. رۇمەيسا ياسىنىپ-تارىنىپ، ئەبۇ تەلھەنى كۈتۈۋاپتۇ ھەم ئالدىغا تاماق كەلتۈرۈپتۇ. ئەبۇ تەلھە ئوغلىنىڭ ئەھۋالىنى سورىغاندا، رۇمەيسا: «ئۇ ئەڭ تىنچ ۋە ياخشى ھالەتتە» دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. ئەبۇ تەلھە بۇنى ئوغلۇم ھازىر ياخشىلىنىپ قاپتۇ، دەپ چۈشىنىپتۇ. ئۇ كېچە ئىككىسى بىللە بوپتۇ. ئەتىسى رۇمەيسا ئېرىگە: «پۇكۇنى ئادەم پۇستانى قەبىلىدىكى ئادەملەرگە مەلۇم ۋاقىت مېلىنى ئىشلىتىپ تۇرۇشقا ئامانەت قويۇپتىكەن، ئۇلار مالنى ئىشلىتىپتۇ، بەھرىمەن بوپتۇ. مۆھلەت توشقاندا مال ئىگىسى مالنى قايتۇرۇشنى سوراپتىكەن، ئۇلار بەرگىلى ئۇنىماپتۇ» دەپتۇ. ئەبۇ تەلھە: «دۇنيادا شۇنداقمۇ يولسىزلىق بارمىكەن، ئارىيەت ئالغان، ئامانەت قويغان نەرسىنى ئىگىسىگە قايتۇرۇش ئەقەللىي قائىدە تۇرسا» دەپتىكەن، رۇمەيسا: «ئوغلىمىزمۇ ئاللاھنىڭ بىزگە بەرگەن ئامانىتى ئىدى، جان ئىگىسى بولغان ئاللاھ ئامانىتىنى ئالدى» دەپتۇ. بۇ شۇم خەۋەردىن ئەبۇ تەلھە قاتتىق قايغۇرۇپتۇ ۋە: «ئىنسان دېگەن شۇنداق، بىرەر مۇسىبەت يەتكەندە سەن ئېيتقان ھەقىقەتنى ئۇنتۇپ قېلىپ، ئاللا-تۇۋا كۆتۈرىدۇ. سېنىڭ سۆزۈڭ ماڭا سەۋر ئاتا قىلدى، شۇڭا مەن پەقەتلا ئاللاھ قۇرئانىدا ئېيتقان: ﴿بىز ئەلۋەتتە ئاللاھنىڭ ئىگىدارچىلىقىدا (يەنى ئاللاھنىڭ بەندىلىرىمىز)، چوقۇم ئاللاھنىڭ دەرگاھىغا قايتىمىز﴾ (سۈرە بەقەرە 156- ئايەت) دەيمەن»، دەپتۇ ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھۇزۇرىغا بېرىپ، ئەھۋالنى بايان قىپتۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام رۇمەيسانىڭ ئاقىلانىلىكىدىن، ئەبۇ تەلھەنىڭ سەۋرىسىدىن خۇرسەن بولۇپ، ئىككىسىنىڭ شۇ كېچىسىگە بەرىكەت تىلەپ دۇئا قىپتۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ دۇئاسىنىڭ

بەرىكىتى بىلەن رۇمەيسا ھامىلدار بولۇپ، بىر ئوغۇل تۇغۇپ ئىسمىنى ئابدۇللاھ قويۇپتۇ. ئابدۇللاھ تەقۋادارلىقى ۋە باتۇرلۇقى بىلەن زور شۆھرەتكە ئىگە بولۇپ، ئون ئوغۇل پەرزەنتلىك بوپتۇ.

4. قانۇنچىلىقنىڭ بىرقەدەر مۇكەممەللەشكەن نۇرنەكلىرىدىن ھېسابلانغان ھاممۇرابى قانۇنى، رىم قانۇنلىرىمۇ ئەر-ئاياللىق جىنس پەرقىنى باھانە قىلىپ، ئاياللارنى كەمسىتىش، تەڭسىز مۇئامىلىدە بولۇش ئىللەتلىرىدىن خالىي بولالمىغان. ئىسلام دىنى ئەر-ئاياللارنىڭ قانۇندا بايباراۋەر ئىكەنلىكىنى ئوتتۇرىغا قويۇپ، ئاياللارغا قوغداش ۋە قوغدىلىش ھوقۇقى، ھۆرمەتلىنىش ھوقۇقى ئاتا قىلدى. شۇنداقلا يەنە ئاياللارنىڭ سايلاش، سايلىنىش ھوقۇقى بولۇشى، دۆلەت ئىشلىرىنى مۇھاكىمە قىلىش ھوقۇقىغا ئىگە ئىكەنلىكىنى ئوتتۇرىغا قويدى. ئىسلام شەرئىتىدە ئەرلەرنىڭ ھاياتى، كىشىلىك ھوقۇقى، ئىززەت-ھۆرمىتى ۋە مال-مۈلكى قانداق قوغدالسا ۋە دەخلى-تەرۇز قىلغۇچىلارغا قانداق جازا بېرىلسە، ئاياللارنىڭمۇ شۇنداق قوغدىلىدۇ ۋە خىلاپلىق قىلغۇچىلارغا ئوخشاش جازا بېرىلىدۇ. ئاياللاردىنلا ئىپپەتلىك بولۇشنى تەلەپ قىلىپ، ئەرلەرنىڭ ئەخلاقى بىلەن كارى بولمايدىغان خاھىشلارغا قارشى ھالدا، ئەرلەرگەمۇ ئوخشاشلا ئىپپەتلىك بولۇش تەلىپىنى قويۇپ، بويسۇنمىغانلارغا ئوخشاش جازا بېرىدۇ. كىشىلىك ھاياتىكى چوڭ ئىشلاردىن تارتىپ ئەڭ كىچىك ئىشلارنمۇ چەتتە قالدۇرمىغان ئىسلام شەرئىتىدە ئاياللارنىڭ ئىززەت-ھۆرمىتى، نام-شەرىپى مۇتلەق دەخلىسىز بولۇپ، ئىپپەتلىك ئاياللارغا قارا چاپلاش، تۆھمەت قىلىش ئاللاھ قاتتىق ئازاب ۋەدە قىلغان، دۇنيا ۋە ئاخىرەتتە لەنەتكە لايىق قىلمىش سانىلىدۇ. بۇ ھەقتە «قۇرئان كەرىم»دىكى بىر قانچە ئايەتتە ئۇچۇق بايانلار بار: ﴿ياماڭ ئىشەنمەن بىخەۋەر ئىپپەتلىك مۆمىن ئاياللارغا قارا چاپلايدىغانلار دۇنيا ۋە ئاخىرەتتە چوقۇم لەنەتكە ئۇچرايدۇ (يەنى ئاللاھنىڭ رەھمىتىدىن يىراق قىلىنىدۇ). ئۇلار قاتتىق ئازابقا دۇچار بولىدۇ﴾ (سۈرە نۇر، 23- ئايەت)

«سەھھۇل مۇسلىم» كىتابىدىكى بىر ھەدىستە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام پاك ئايالغا بۆھتان چاپلاشنى ئاللاھقا شېرىك كەلتۈرۈش، سېھرىگەرلىك قىلىش، ناھەق ئادەم ئۆلتۈرۈش، جازانىخورلۇق قىلىش، يېتىمنىڭ ھەققىنى يەۋېلىش، جىھادتىن قېچىشتەك يەتتە چوڭ گۇناھنىڭ بىرى قاتارىدا سانىغانلىقى بايان قىلىنغان. ئىسلام دىنى ئايالارنى ئەركىن پىكىر قىلىش، ئائىلە ۋە دۆلەت ئىشلىرىدا ئەرلەرگە ئوخشاش پىكىر قاتناشتۇرۇش ھوقۇقىغا ئىگە قىلغان. ھىجرىيىنىڭ 6- يىلى مۇسۇلمانلار بىلەن قۇرەيشلەر ئوتتۇرىسىدا تۈزۈلگەن ھۇدەيبىيە سۈلھىسىدىن كېيىن، مۇسۇلمانلار بۇ سۈلھىنىڭ بەزى مادداللىرىنى تەڭسىز ھېس قىلىپ، قاتتىق نارازى بولغان. دەل مۇشۇنداق قىيىن پەيتتە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئايالى ئۇممۇ سەلەمەنىڭ مەسلىھەتى بويىچە ئىش كۆرۈپ، نارازىلىقنى تۇگىتىپ، قاتمال ۋەزىيەتنى ئوڭشىغان. ئۇممۇ سەلەمە رەزىيەللاھۇ ئەنھانىڭ مەسلىھەت بەرگىنى ئائىلە ئىشلىرى ئەمەس، بەلكى مۇھىم سىياسىي ۋەقە ئىكەنلىكى ئايالارنىڭ ئەركىن پىكىر قىلىش، ھاكىمىيەت ئىشلىرىغا پىكىر قاتناشتۇرۇش ھوقۇقىغا ئىگە ئىكەنلىكىنىڭ جانلىق پاكىتى.

5. ئىسلام دىنىنىڭ ئايالارنى ھۆرمەتلىشى ئايالارنىڭمۇ ئەرلەرگە ئوخشاش تەلىم-تەربىيە ئېلىش، ئىلىم ئۆگىنىش ھوقۇقى ۋە مەجبۇرىيىتىگە ئىگە ئىكەنلىكىنى تەشەببۇس قىلىشتا ئىپادىلىنىدۇ. ئىسلام دىنى ئىلىم-پەنگە يۈكسەك ئەھمىيەت بېرىدىغان دىن. «قۇرئان كەرىم» ۋە ھەدىسلەردىكى ئىلىمنىڭ پەزىلىتى، ئىلىم ئۆگىنىشنىڭ زۆرۈرىيىتى، ئالىملارنىڭ ئالاھىدە ئورنى ۋە پەيغەمبەرلەرنىڭ ۋارىسلىرى دەپ تەرىپلىنىشى ھەققىدىكى بايانلار ئەر ۋە ئايالغا ئومۇمىي بولۇپ، ئەرگە ياكى ئايالغا خاس دەيدىغان ئايرىمچىلىق مەۋجۇت ئەمەس. «قۇرئان كەرىم»دىكى تۇنجى نازىل قىلىنغان ئىلىم ئۆگىنىشكە رىغبەتلەندۈرگۈچى ﴿ياراتقان پەرۋەردىگارىڭنىڭ ئىسمى بىلەن ئوقۇغىن، ئۇ ئىنسانىنى لەختە قاندىن

ياراتتى. ئوقۇغىن، پەرۋەردىگارىڭ ئەڭ كەرەملىكتۇر. ئۇ قەلەم بىلەن (خەت يېزىشنى) ئۆگەتتى. ئىنسانغا بىلمىگەنەن نەرسىلەرنى بىلدۈردى...﴾ (سۈرە ئەلەق 1 — 5 ئايەتلەر) دېگەن ئايەت بۇنىڭ ئەڭ چوڭ دەلىلىدۇر. شۇڭا تارىختىن بېرى ئىسلام ئۆلىمالىرى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ «ئىلىم تەلەپ قىلىش ھەر بىر مۇسۇلمانغا پەرز» دېگەن مەشھۇر ھەدىسىتىكى مۇسۇلمان ئىبارىسى ئەر ۋە ئاياللىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان دەپ قاراپ، بۇ ھەدىسنى «ئىلىم تەلەپ قىلىش ھەر بىر ئەر-ئايال مۇسۇلمانغا پەرزدۇر» دەپ شەرھلەيدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆز ۋاقتىدا ئاياللارنى ئىلىم ئۆگىنىشكە، تەلىم-تەربىيە بىلەن ئۆز تالانت-ئىقتىدارىنى نامايان قىلىشقا رىغبەتلەندۈرۈشنىڭ مۇكەممەل ئۆرنىكىنى ياراتقانىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئىسلام دەۋىتىنى باشلىغاندىن كېيىن، مۇنداق ئەمرى-مەئرۇپى سورۇنلىرىغا كۆپرەك ئەرلەر ھازىر بولاتتى. ئىمام بۇخارى «سەھىھۇل بۇخارى» كىتابىدا مۇنداق بىر ھەدىسنى بايان قىلغان: بىر ئايال پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا كېلىپ: «ئى رەسۇلۇللاھ! ئەرلەر سېنىڭ سۆھبىتىڭدە بولۇۋاتىدۇ، بىزگىمۇ ئايرىم ۋاقىت بېكىتىپ بەرسەڭ، شۇ ۋاقىتتا بىزمۇ يىغىلايلى، خۇددى ئەرلەر ئۆگەنگەندەك ئاللاھنىڭ ساڭا ئۆگەتكەنلىرىنى ئۆگەنسەك»، دېگەن. شۇنىڭ بىلەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئاياللار ئۈچۈن ۋاقىت بەلگىلەپ، ئەرلەرگە ئۆگەتكەندەك ئىسلام تەلىملىرىدىن دەرس بەرگەن.

ئىمام بۇخارى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ يەنە بىر ھەدىستە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى بايان قىلغان: «بىر كىشىنىڭ دېدىكى بولسا، ئۇنى ئوبدان ئوقۇتۇپ تەربىيىلەپ ئاندىن قۇللۇقتىن ئازاد قىلسا، ئاللاھ ئۇنىڭغا ئىككى ھەسسە ئەجىر بېرىدۇ». ھەدىسشۇناسلار ئېيتىدۇكى، بۇ يەردە دېيىلۇاتقان ئىككى ھەسسە ئەجرىنىڭ بىرى، دېدەكنى ئوقۇتۇپ نادانلىقتىن ئازاد قىلغانلىقى ئۈچۈن، ئىككىنچىسى، ئۇنىڭ جىسمىنى قۇللۇقتىن ئازاد قىلغانلىقى ئۈچۈندۇر. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام دەۋرىدە ئاياللار ئىلىم ئۆگىنىشكە

تولىمۇ ھېرىسمەن بولۇپ، دائىم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋە ئۇنىڭ ئايالىلىرىدىن ئۆزلىرى دۇچ كەلگەن تۇرلۇك مەسىلە ئۈستىدە سورايتتى. ھەتتا بەزى ئايالىلار توي قىلغاندا ئېرى بېرىشكە تېگىشلىك مەھىر ئۈچۈن ئۆزىگە دىنىي ئىلىم ئۆگىتىپ قويۇشنى تەلەپ قىلغان.

ئىسلام دىنى نەزىرىدىكى ئايال — ئۆزىنى تاكامۇللاشتۇرۇش، جەمئىيەت تەرەققىياتىغا ھەسسە قوشۇش مەسئۇلىيىتىنى ئۈستىگە ئالغان ئىنسان، شۇنداقلا كەلگۈسىنىڭ ئىگىلىرى بولغان ئەۋلادلارنىڭ تۇنجى باغۋىنى. شۇنداق بولغاچقا ئىسلام دىنى ئايالىلارنىڭ ئىلىم تەلەپ قىلىش، ئۆگىنىشىنى ھوقۇق دائىرىسىدىن مەجبۇرىيەت يۈكسەكلىكىگە كۆتۈرەلگەن. بۇ خىل مەجبۇرىيەت ئەمەلىيەتتە ئايالىلارنىڭ جەمئىيەتتىكى ئورنى ۋە رولىغا بولغان تولۇق مۇئەييەنلەشتۇرۇشنىڭ ئىنكاسى ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام دەۋرى، ئۇنىڭدىن كېيىنكى تۆت خەلىپە ۋە بەنى ئۇمەييە، بەنى ئابباسىيە دەۋرلىرىدە ئىلىم-پەن دەرۋازىسى ئايالىلارغا كەڭرى ئېچىۋېتىلگەن. شۇڭا ئىسلام تارىخى بەتلىرىگە تەل، ئەدەبىيات، لوگىكا، تەفسىر، ھەدىس، فىقھى ۋە ھەر قايسى پەن ساھەلىرىدىكى مىڭلىغان ئايال ئالىمەلەرنىڭ ئۆلمەس نامى ۋە تۆھپىلىرى پۈتۈلگەن. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئايالى، ھەزرىتى ئەبۇ بەكرى سىددىق رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ قىزى ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھا مەشھۇر ھەدىسشۇناس ئالىمە ئىدى. ئەڭ كۆپ ھەدىس بايان قىلغۇچىلاردىن بولۇپ، ئىككى مىڭدىن ئارتۇق ھەدىس رىۋايەت قىلغان. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ۋاپاتىدىن كېيىن ساھابىلەر (پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن زامانداش بولۇپ، ئىسلام دەۋىتىنى قوبۇل قىلىپ، ھەمسۆھبەت بولۇشقا مۇۋاپىق بولغان كىشىلەر) بىرەر قېتىم مەسىلىگە دۇچ كەلسە، ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھادىن سورايتتى، تەلىم ئالاتتى. مەشھۇر تارىخچى قازى ئىبنى خۇلكان ئۆزىنىڭ «**وفيات الأعيان وانباء ابناء الزمان** (مەشھۇر زاتلار ۋە زامان ئۇچۇرلىرى تارىخى)» ناملىق كىتابىدا نۇرغۇن ئايال ئالىمەلەر ئۈچۈن سەھىپە ئاجراتقان. ھەزرىتى

ئەلى ئىبنى ئەبۇ تالىپ نەسلىدىن بولغان نەفىسە ئۆز زامانىسىنىڭ ئىلىم ساھەسىدە ئالاھىدە ئورۇنغا ئىگە، جامائەت بىردەك ئېتىراپ قىلغان يېتىشكەن ئۆلىما ئىدى. نەفىسە ھىجرىيە 145- يىلى مەككىدە تۇغۇلغان. 208- يىلى مىسىردا ۋاپات بولغان. نەفىسە خانىمىنىڭ ھۆزۇرى تەرەپ-تەرەپتىن كەلگەن ئىلىم تەلەپكارلىرى بىلەن ئاۋات ئىدى. دىنىي ئىلىملەردە فەقىھلىق دەرىجىسىگە يېتىپ، سۈننى مەزھىپىنىڭ تۆت ئاساسلىق تارمىقىنىڭ بىرىگە ئاساس سالغۇچى بۇيۇك ئالىم ئىمام شافىي رەھمەتۇللاھى ئەلەيھىمۇ نەفىسە خانىمنىڭ شاگىرتى ئىدى. مەشھۇر ئالىم ئەبۇ ھەييان ئۆزىنىڭ ئىلىم ھاياتىنى ئەسلىگەندە، ئۆزىنىڭ ئىلىم ساھەسىدە يۇقىرى ئورۇنغا ئېرىشىشىگە ھەسسە قوشقان ئۇستازلىرى قاتارىدا ئۇچ ئايال ئۇستازىنى تىلغا ئالىدۇ. ئۇلار سالاھىددىن ئەييۇبىنىڭ قىزى مۇنىسە ئەييۇبىيە، شامىيە تەيمىيە ۋە داڭلىق تارىخچى، تىۋسىپ «**الإفادة والاعتبار**» (پايدا ۋە ئىبتىبار) كىتابىنىڭ ئاپتۇرى ئابدۇلەتىفنىڭ قىزى زەينەب. ئىسلام دىنىنىڭ ئەر-ئايال، ھۆر-قۇل دەپ ئايرىماستىن ئىنسانىي سۈپەت بىلەن ھەممىنى ئىلىم ئۆگىنىشكە بۇيرۇش، رىغبەتلەندۈرۈش روھى ئايالالارغا كەڭرى ئىلىم ئىگىلەش ئىمكانىيەتلىرىنى يارىتىپ، ئۇلارنى ئەزەلدىن ئايىغى تەگمىگەن ئىلىم قەسرىگە باشلاپ كىرگەنىدى.

ھالبۇكى، شۇ پەيتتە دۇنيانىڭ يەنە بىر چېتىدە باشقىچە خاھىش دەۋر سۈرۈۋاتاتتى. دۇنيانىڭ قەدىمكى مەدەنىيەت مەركەزلىرىدىن بىرى سانالغان يۇنان قانۇنىدا تەلىم-تەربىيە ئېلىش پەقەت ئەرلەرگىلا خاس ھوقۇق بولۇپ، ئايالالار ۋە قۇللار بۇنداق ئىمتىيازدىن مەھرۇم ئىدى. لوگىكا ئىلمىنىڭ ئاساسچىسى، تۇنجى ئۇستاز ئاتالغان پەيلاسوپ ئارىستوتىل «سىياسەت» ناملىق كىتابىدا ئۆز دەۋرىنىڭ كۆز قاراشلىرىغا ۋەكىللىك قىلغان ھالدا مۇنداق دەيدۇ: «تەبىئەت ئايالالارغا ھېچقانداق ئەقلىي ئىقتىدار ئاتا قىلمىغان، شۇڭا ئۇي ئىشلىرىنى قىلىش، بالا تۇغۇش ۋە بېقىشنى ئۆگىنىش ئابالالار تەربىيىسى ئۈچۈن كۇپايە». سانائەت ئىنقىلابىدىن كېيىن، يېڭىچە گۈللىنىش ۋە

تەرەققىيات بىلەن مەدەنىيەت سەركەردىسى سانالغان ياۋروپادا، ھەتتا 19- ئەسىرنىڭ ئاخىرلىرىدىمۇ ئاياللارنىڭ ئىلىم ئىگىلەش، تەلىم-تەربىيە ئېلىش ھوقۇقى ئىنكار قىلىناتتى. 17- ئەسىرنىڭ يېرىمىدا ئۆتكەن فرانسىيىلىك شائىر مولېر «بىلىمىنى كۆز-كۆز قىلغۇچى خوتۇنلار» ناملىق كومېدىيىسىدە بۇ خىل كۆز قاراشنى بىر ئايال پېرسوناژنىڭ تىلى ئارقىلىق مۇنداق ئىپادىلىگەن: «پەن-مەدەنىيەت ئۆگىنىش ئاياللار ئۈچۈن ۋاقتىنى ئىسراپ قىلغانلىق، ئاياللارنىڭ ئاساسىي ۋەزىپىسى پۈتۈن زېھنىي كۈچى بىلەن ئۆي ئىشلىرىنى قىلىش، بالىلارنى تەربىيىلەش ۋە ئېرىنى كۈتۈش». ھەتتا ئاياللارنىڭ تەلىم-تەربىيە ھوقۇقىنى ئىنكار قىلىش خاھىشى شەخس ۋە جەمئىيەتنىڭ ئەركىن، ئىجتىمائىي كۆز قاراش دەرىجىسىدىن پۈقرالار رېئايە قىلىشقا تېگىشلىك قانۇن-تۈزۈم دەرىجىسىگە كۆتۈرۈلگەن. پېروسسىيىنىڭ 19- ئەسىردىكى پادىشاھى بىسمارك گېرمانىيە ئاياللىرىنىڭ ھاياتىدا قىلىدىغان ئۇچ خىل ئىش دائىرىسىنى بەلگىلەپ، بۇ دائىرىدىن چېقىپ كېتىشكە بولمايدىغانلىقىنى بېكىتكەن. ئۇ بولسىمۇ ئاياللارنىڭ بالا تەربىيىلەش، ئۆي ئىشلىرىنى قىلىش، دىنىي ئىبادەت ئۈچۈن چېركاۋغا بېرىش. بۇ ۋەزىپىلەرنىڭ ھەربىرىنىڭ بېشىغا نېمىس تىلىدا «ك» ھەرپى بىلەن باشلانغاچقا، گېرمانلار ئاياللارنىڭ بۇ ئۈچ ۋەزىپىسىنى «ئۈچ ك» دەپ ئاتىغان.

«ئاياللار قانچە نادان بولسا شۇنچە ئەخلاقلىق بولىدۇ» دەيدىغان بۇنداق قېئوداللىق كۆزقاراش ۋە شۇ ئاساستىكى رېئاللىققا ئىسلام دىنىي بۇنىڭدىن 14 ئەسىر ئىلگىرىلا رەددىيە بەرگەن ۋە ئاياللار مۇستەقىل سالاھىيەتكە ئىگە ئىنسان سۈپىتىدە تەلىم-تەربىيە ھوقۇقىدىن بەھرىمەن بولىدىغان ئىلغار جەمئىيەتنىڭ ئۆرنىكىنى سىزىپ بەرگەنىدى. ئۆز نۆۋىتىدە شۇنى ئەسكەرتىپ ئۆتۈش زۆرۈركى، گاھىدا رېئاللىقنىڭ بۇيۇك ۋە مۇكەممەل نەزەريىلەرگە ئەينەك بولالماسلىقى نەزەريىنىڭ خاتالىقى ئەمەس، بەلكى ئۇنى تولۇق ۋە ئەسلىي مەنىسىدە ئەمەلىيلەشتۈرمىگەن ئىنسانلارنىڭ خاتالىقى.

6. نىكاھ ـــ ئادەمزات ئەۋلادىنىڭ داۋاملىشىشىنى تەمىن ئەتكۈچى زۆرۈرىيەتتۇر. ئىمام غەززالى مۇنداق دەيدۇ: «ئىسلام دىنى ئىنسان تەبىئىتى ۋە ئەقلگە مۇۋاپىقلاشقان دىندۇر. شۇڭا ئۇنىڭدا ئەقىدە-ئىبادەتلا ئەمەس، ئىنسانىنىڭ روھىيىتى تەتقىق قىلىنىدۇ. ئىنسان روھىيىتىدىكى ئاجىزلىقلارغا رېئاكسىيە يېزىلىدۇ. ئىنسانىنى مەڭگۈلۈك بەخت-سائادەتكە ئېرىشتۈرىدىغان ھايات يولىنىڭ خەرىتىسى سىزىپ بېرىلىدۇ». «قۇرئان كەرىم»دە مۇقەددەس زۆرۈرىيەت ۋە ئالىي نېئمەت ئاتالغان نىكاھ شەرىئەتتە ئەھكاملىرى تەپسىلىي بايان قىلىنغان مۇھىم مەسىلىدۇر.

ئىسلام دىنى ئالدى بىلەن جاھىلىيەت دەۋرىدىكى ۋاقىتلىق نىكاھ، مەھرسىز قايچا قۇدا بولۇشماق، توپلىشىپ نىكاھلىنىشتەك ئاياللارنىڭ ئىززەت-ھۆرمىتىنى دەپسەندە قىلىدىغان نىكاھ شەكىللىرىنى بىكار قىلدى. ئەر-ئايال ھوقۇق ۋە مەجبۇرىيەتتە باراۋەر بولغان، مېھر-مۇھەببەت ئاساسىغا قۇرۇلغان ساغلام نىكاھ تۈزۈمىنى يولغا قويدى. ئىسلام دىنىنىڭ ئۆزىگە خاس بىر يۇرۇش نىكاھ تۈزۈمىدە ئاياللارنىڭ لايىق تاللاش ھوقۇقى ۋە تويدىن كېيىنكى ھوقۇقلىرى قوغدىلىپلا قالماي، يەنە ئاجراشقان ۋە ئېرى ۋاپات بولغان ھالدىكى ھوقۇقلىرىمۇ بەلگىلەندى ۋە قوغدالدى. ئىسلام دىنى نىكاھنىڭ ئىنسان ھاياتىدا تۇتقان ئورنىنىڭ مۇھىملىقىنى تەكىتلەپ، مەيلى بويىغا يەتكەن قىزلار، تۇل ئاياللار بولسۇن ھەممىسىنىڭ ئۆزىنىڭ ئۈمۈرلۈك ھەمراھىنى تاللاش ھوقۇقى بارلىقىنى ئوتتۇرىغا قويدى. شۇنىڭ بىلەن بىرگە يەنە ئايالنىڭ ئەقلگە قارىغاندا كۆپرەك ھېسسىياتقا مايىل بولۇش، ئىجتىمائىي ئالاقە تەجرىبىسى كەمچىل بولۇشتەك تەرەپلىرىنى كۆزدە تۇتۇپ، نىكاھ ئىشىدا ئاتا-ئانىسىنىڭ يول كۆرسىتىش، نەسىھەت قىلىش، مەسلىھەت بېرىش ۋە نىكاھ ئىشىغا ئىگە بولۇشتەك شەرتلىك ۋە چەكلىك ھوقۇقىنىمۇ بەلگىلىدى. لېكىن شۇنى ئەستە تۇتۇش كېرەككى، مۇستەقىل سالاھىيەتكە ئىگە ئايالنىڭ ئىختىيارى ۋە

رازىلىقى نىكاھ ۋۇجۇدقا چىقىشىنىڭ ئالدىنقى شەرتىدۇر. بايلىق، مەنسەپ، شان-شۆھرەتنى قوغلىشىپ ئايالنى خالىمىغان كىشىگە ياتلىق قىلىشتەك ناچار قىلمىشلار ئىسلام دىنىدا قاتتىق ئەيىبلىنىدۇ ۋە چەكلىنىدۇ. يەنە ئايالنىڭ بۇ خىل ئەھۋال ئاستىدا قازغا ئەھۋالنى مەلۇم قىلىپ، قازىنىڭ ئايالنى ئۆز ھىمايىسىگە ئېلىپ، شەرئىتكە ئۇيغۇن، ئايال رازىلىق بەرگەن نىكاھنى ئوقۇپ قويۇشتەك ھەل قىلىش چارىسىنى بېكىتىلدى. «قۇرئان كەرىم»دە ئاللاھ تائالا بۇ ھەقتە مۇنداق دەيدۇ: ﴿ئى مۆمىنلەر! ئايالالارغا زورلۇق قىلىپ، ئۇلارنى مىراس قىلىپ ئالماق (يەنى بىر ئادەمنىڭ قولىدىن يەنە بىر ئادەمنىڭ قولىغا ئۆتۈپ تۇرىدىغان مال ئورنىدا قىلىۋالماق) سىلەرگە دۇرۇس بولمايدۇ... ئۇلارغا بېسىم ئىشلەتمەڭلار﴾ (سۈرە نىسا 19- ئايەت).

ئىمام ئەبۇ داۋۇد ۋە ئىمام نەسائى رىۋايەت قىلغان بىر ھەدىستە مۇنداق بايان قىلىنىدۇ: بىر ياش ئايال پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا كېلىپ، دادىسىنىڭ ئۆنى ئۆز رازىلىقىسىز، بايلىقنى كۆزلەپ تاغىسىنىڭ ئوغلىغا ياتلىق قىلغانلىقىدىن شىكايەت قىلغان. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئاياللار ئۆزىنىڭ نىكاھ ئىشىنى بەلگىلەشكە ئۆزىگە ھامىي بولغۇچىدىنمۇ بەكرەك ھوقۇقلۇقتۇر» دېگەن. ئىمام بۇخارىي ۋە ئىمام مۇسلىم ئۆزلىرىنىڭ سەھىھ كىتابلىرىدىكى ھەدىستە مۇنداق بايان قىلىدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «مەيلى بويىغا يەتكەن قىز ياكى ئىلگىرى نوي قىلغان ئايال بولسۇن، ئۇلارنىڭ رازىلىقسىز بىراۋغا ياتلىق قىلىشقا بولمايدۇ. ياتلىق بولمىغان قىزنىڭ سۈكۈت قىلغىنى ئۇنىڭ رازى بولغىنىدۇر».

ئىسلام ئۆلىمالىرىدىن ئىبنى قەييىم بۇ ھەقتە مۇنداق دەيدۇ: «ئىسلام شەرئىتىدىن خەۋىرى بارلىكى كىشىگە مەلۇمكى، بويىغا يەتكەن، ئەقلى توشقان قىزنىڭ شەخسىي مال-مۈلكىدىن دادىسى قىزنىڭ رازىلىقسىز بىر تىينىمۇ خەجلىيەلمەيدۇ. شۇنداقلا قىزنى

مال-مۇلكىدىن بېرىشكە مەجبۇرلىيالمايدۇ. شۇنداق تۇرسا، دادىنىڭ قانداقمۇ شۇ مال-مۇلۇك ئىگىسى بولغان قىزنى ئۆز رازىلىقسىز بىرسىگە ياتلىق قىلىپ، ئۆيدىن چىقىرىش هوقۇقى بولسۇن؟ چۈنكى قىزنىڭ رازىلىقسىز مال-مۇلكىنى خەجلۇبلىش ئايالنى ئۆزى خالىمىغان بىرسىگە نىكاهلاپ قويۇشتىن ئەلۋەتتە ئاسان ۋە يەڭگىلرەكتۇر». مەهىر، نەپىقە ۋە مۇتئە ئىسلام دىنى ئايالالارغا ئاتا قىلغان ئىقتىسادىي ئىمتىيازلاردۇر. ئىسلام دىنى نىكاهتىن ئىلگىرى ئەرنىڭ ئايالغا بولغان مۇهەببىتى ۋە هۆرمىتىنى بىلدۈرۈش، قەدىرلەش يۈزىسىدىن ئۆز ئىقتىسادىي ئەهۋالىغا يارىشا مەهىر (تويلۇق مال-مۇلۇك) بېرىشنى بەلگىلىگەن. «قۇرئان كەرىم»دە مەهىر ئايالنىڭ بەهرىمەن بولۇشقا تېگىشلىك هەققى بولۇپ، بېرىلگەن مەهىر كۆپ بولسىمۇ نىكاهتىن ئاجراشقاندا قايتۇرۇۋېلىشقا بولمايدىغانلىقىنى تەكىتلەپ مۇنداق دەيدۇ: ﴿ئەگەر بىر خوتۇننى قويۇۋېتىپ، ئۇرنىغا يەنە بىر خوتۇننى ئالماقچى بولساڭلار، ئۇلارنىڭ بىرىگە (مەهىر قىلىپ) كۆپ مال بەرگەن بولساڭلارمۇ ئۇنىڭدىن هېچ نەرسىنى قايتۇرۇۋالماڭلار، ئۇنى (ئايالغا) قارا چاپلاپ ۋە ئوچۇق زۇلۇم قىلىپ ئالامسىلەر؟ ئۆز ئارا خلۇەتتە بولۇشقان تۇرساڭلار ۋە ئايالالار سىلەردىن (نىكاه ئەقدىدىن ئىبارەت) مۇستەهكەم ئەهدە ئالغان تۇرسا، ئۇنى قانداقمۇ قايتۇرۇۋالسىلەر؟﴾ (سۈرە نىسا 20-، 21- ئايەتلەر).

ئىسلام شەرئىتىدىكى ئايالالارنىڭ ئىززەت-هۆرمىتى، قەدىر-قىممىتىنى قوغداشنىڭ يۇكسەك پەللىسى شۇكى، ئەگەر ئەر-ئايال بىللە بولۇشتىن ئىلگىرى مەهىر مىقدارى بېكىتىلىپ بولغان ئەهۋالدا ئەر يېنىۋالسا، ئايالنىڭ ئازار يېگەن كۆڭلىگە تەسەللى بولسۇن ئۈچۈن، تەينىلىگەن مەهىرنىڭ يېرىمىنى ئايالغا بېرىشنى تەۋسىيە قىلغان. مەهىر تەينىلەنمىگەن ئەهۋالدا تالاق قىلسا، ئىقتىسادىي ئەهۋالىغا يارىشا ئايالغا مۇتئە (مال-مۇلۇك) بېرىشنى تەكىتلىگەن. تويدىن ئىلگىرى قىزنىڭ بارلىق ئىقتىسادىي چىقىملىرىنى دادىسىنىڭ ئۈستىگە ئېلىش كېرەكلىكىنى، نىكاهتىن كېيىن ئايال هەم

بالىلارنىڭ يېمەك-ئىچمەك، كىيىم-كېچەك، تۇرالغۇ، قوشۇمچە ئېھتىياجلىرىنى ئەرنىڭ باش تارتىپ بولمايدىغان مەجبۇرىيىتى (نەپىقە) قىلىپ بېكىتكەن. ناۋادا ئەر مائاشلىق ئاددىي خىزمەتچى بولۇپ، ئايال مىراس ياكى خىزمەت يولى ئارقىلىق كەلگەن زور بايلىقنىڭ ئىگىسى بولغان تەقدىردىمۇ، ئىسلام شەرىئىتىدە بۇ ئايالنىڭ خالىغانچە تەسەررۇپ قىلىدىغان شەخسىي مال-مۈلكى بولۇپ، مال-مۈلكىدىن ئۆي ياكى بالىلار ئۈچۈن بىر پۇڭ خەجلەشكە تەكلىپ قىلىنمايدۇ. ئىسلام دىنى ئەرنىڭ نىكاھتىن ئىلگىرى ۋە كېيىن ئەنە شۇنداق زور ئىقتىسادىي مەجبۇرىيەتنى ئۈستىگە ئالغانلىقى، دەل شۇ سەۋەبتىن ھەر قېتىملىق نىكاھنىڭ ۋۇجۇدقا چىقىشىغا مەنىۋى جەھەتتىنلا ئەمەس، ماددىي جەھەتتىنمۇ زور چىقىم تۆلىگەچكە، يەتتە ئۆلچەپ بىر كېسىدىغانلىقى ۋە ھېسسىياتنى ئەمەس، ئەقلىنى ئۆلچەم قىلىدىغان خاراكتېردەك ئىنسانلار بىلىدىغان ۋە بىلمەيدىغان نۇرغۇن ھېكمەتلەر سەۋەبىدىن تالاق قىلىشنى ئەرنىڭ ئىلكىدە قىلغان، ئەمما بۇنىڭلىق بىلەن ئايالنىڭ ئالدىدىكى يول ئېتىلىپ قالغىنى يوق. ئېرىنىڭ ۋاپاتى ياكى تالاق سەۋەبى بىلەن بۇزۇلغان نىكاھتىن كېيىن ئايالنى ياشاش ھوقۇقىدىن، قايتا ياتلىق بولۇش ھوقۇقىدىن مەھرۇم قىلغان ھىندىستان، رىم قانۇنلىرىنىڭ ئەكسىچە، ئىسلام شەرىئىتى خەلقى ئۈسۈلى ئارقىلىق ئايالغا خالىمىغان نىكاھتىن ئاجرىشىشنى ئوتتۇرىغا قويۇش ۋە قايتا تۇرمۇش قۇرۇش ئەركىنلىكىنى بەردى. بەلكى ئېرىدىن ئاجراشقان ئايالالارغىمۇ بەھرىمەن بولىدىغان ئىمتىياز ۋە ھوقۇقلارنى بېكىتتى. ئۇ بولسىمۇ تالاق قىلىنغان ئايالغا ئىددەتتى توشقۇچە ئەرنىڭ نەپىقە بېرىشى (تۇرالغۇ، كىيىم-كېچەك، يېمەك-ئىچمەك خراجىتى)، ئەگەر ھاملىدار بولسا، ئەرنىڭ تاكى ئايال بوشانغۇچە ئۇنى بېقىشى، ئەگەر ئېمىتىۋاتقان بالىلىرى بولسا، ئەر مۇئاپىق ئېمىتىش ھەققى بېرىشنى بەلگىلىدى.

ئىسلام دىنىدا ئايال مەيلى نىكاھتىن ئىلگىرى ياكى كېيىن بولسۇن، مۇستەقىل سالاھىيەتكە ئىگە ئادەم سانالغاچقا، ئېرى ھەر قانچە كاتتا شەخس بولسىمۇ، ھەر قاچان ئۆز نەسەبىنىڭ بەلگىسى بولغان دادىسىنىڭ ئىسمى ۋە فامىلىسى بىلەن ئاتىلىدۇ. بۇ غەرب جەمئىيىتىدىكى ئايالنىڭ نىكاھتىن كېيىن ئۆز شەخسىيىتى ۋە نەسەبىنىڭ بەلگىسى بولغان فامىلىسىنى تاشلاپ، ئۆمۈر بويى ئېرىنىڭ فامىلىسىنى قوللىنىش ئادىتى بىلەن روشەن سېلىشتۇرما.

ئىسلام دىنى نىكاھنىڭ مۇقەددەسلىكى ۋە ئەر-ئايالنىڭ خۇددى كىيىم بەدەنگە يېپىشقاندەك يېپىشىپ ياشايدىغان يېقىنلىق ۋە مېھر-مۇھەببەت بىلەن سۇغىرىلىشى كېرەكلىكىنى تەكىتلەپ، ئەر-خوتۇننىڭ باراۋەرلىك ئاساسىدىكى ھوقۇق-مەجبۇرىيەتلىرىنى بەلگىلىگەن. ئەرنىڭ ئايالغا گۈزەل سۆز، خۇش مۇئامىلىدە بولۇشى، ئايالىنى بارلىق زىيان-زەرەرلەردىن ساقلاپ، سەۋرچان، مېھرىبان بولۇشى ئەرنىڭ مەجبۇرىيەتلىرى جۈملىسىدىندۇر. ئاللاھ تائالا ئەرنى ئۆز ئايالىغا ياخشى مۇئامىلىدە بولۇش، چىرايلىقچە تىرىكچىلىك قىلىشقا ئۈندەپ قۇرئاندا مۇنداق دېگەن: ﴿ئۇلار بىلەن چىرايلىقچە تىرىكچىلىك قىلىڭلار، ئەگەر ئۇلارنى ياقتۇرمىساڭلار (سەۋر قىلىڭلار)، چۈنكى سىلەر ياقتۇرمايدىغان بىر نىشتا ئاللاھ كۆپ خەيرىيەتلەرنى پەيدا قىلىشى مۇمكىن﴾ (سۈرە نىسا 19- ئايەت).

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سۆزلىرى ۋە ئەمەلىيىتىدە ئايالالارغا ياخشى مۇئامىلىدە بولۇش، ئەر-ئايال بىر-بىرىگە كۆيۈنۈشنىڭ ئېسىل ئۈلگىسىنى ياراتقان ۋە بۇ نۇقتىنى تەكىتلىگۈچى خېلى كۆپ ھەدىسىلەرنى قالدۇرغان. ئىمام تىرمىزىي رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ كىتابىدىكى بىر ھەدىستە مۇنداق بايان قىلىنىدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «**سىلەرنىڭ ياخشىلىرىڭلار ئۆز ئايالى-بالىلىرىغا ياخشى مۇئامىلىدە بولغانلىرىدۇر، مەن ئۆز ئەھلى ئايالىمغا خۇشخۇيلۇق بىلەن مۇئامىلە قىلىمەن**». پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يەنە بۇنى ئىمان بىلەن باغلاپ مۇنداق دېگەن:

«مۆمىنلەرنىڭ ئىمانى كاملىراقى ئۇلارنىڭ ئايالى- بالىلىرىغا خۇشخۇي ۋە مېھرىبانراقىدۇر».

ھىجرىيىنىڭ 10- يىلى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئاخىرقى قېتىملىق ھەجدە ئەرافاتقا چىقتى ۋە بۇ يەردە ئىسلام دىنىنىڭ تۈپ يىلتىزى ۋە شاخچىلىرى بايان قىلىنغان ۋىدالىشىش نۇتقىنى سۆزلىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۈممىتىگە قىلغان ئاخىرقى ۋەسىيىتى ھېسابلىنىدىغان بۇ مەشھۇر نۇتقىدا ئىسلام دىنىنىڭ ئايالىرىغا بەرگەن ئىززەت-ھۆرمىتى ۋە ئىزگۈلۈكلىرى ئەكس ئېتىپ تۇراتتى: «ئايالىرىنى ئالالاھنىڭ ئامانىتى قىلىپ ئالدىڭلار، ئۇلارنى نىكاھ ئارقىلىق ئۆزۈڭلارغا ھالال قىلدىڭلار، ئايالىلار توغرىسىدا ئالالاھتىن قورقۇڭلار، ئايالىلارغا ياخشى مۇئامىلىدە بولۇش توغرىسىدىكى ۋەسىيەتلەرنى قوبۇل قىلىڭلار». ئامبىرىكىلىق ئالىم ۋېلىك مۇنداق دەيدۇ: «مۇھەممەد ئۆزىنىڭ ئاجىز، موھتاج، يېتىم ۋە كەمبەغەل غېرىبلارنىڭ بېشىنى سىلىغۇچى رەھمەت ئىگىسى ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلىغاندى. تېخىمۇ ھەيران قالارلىقى پۈتۈن دۇنيانىڭ ھەممە يېرىدە، جىمى دىنلار ۋە ئىجتىمائىي تۈزۈملەردە ئايالىلار قىلچە ھوقۇقسىز كەمسىتىلىۋاتقان ھالەتتە، مۇھەممەد ئايال جىنسى ئۈچۈن ئەۋەتىلگەن رەھىم-شەپقەت ۋە مېھىر-مۇھەببەت ئىدى».

7. سىنىپىي جەمئىيەتتە ئىقتىسادىي جەھەتتىكى ئۆز-ئۆزىگە خوجا بولۇش ھوقۇقى ئىجتىمائىي ئورنىنىڭ يۇقىرى-تۆۋەن بولۇشى ۋە باشقا ھوقۇقلارغا ئىگە بولۇشنىڭ تۈپ ئاساسىدۇر. مىلادىيە 7-ئەسىردىكى ئەرەب جەمئىيىتىدە ئەرلەر، يەنە كېلىپ چوڭ خوتۇندىن بولغان چوڭ ئوغۇللار مىراسخورلۇق ھوقۇقىغا ئىگە ئىدى. بۇنىڭدىكى سەۋەب پەقەت ئەرلەرلا ئۆز قەبىلىسى ئۈچۈن ئۇرۇش قىلالايدۇ، مال-مۇلۈك ئولجا ئالالايدۇ، يەنە بۇ مال-مۇلۈكلەرنى داۋاملىق ئۆز قەبىلىسىنىڭ تەۋەلىكىدە ساقلىيالايدۇ، دەيدىغان كۆز قاراش ئىدى. ئىسلام دىنى بۇ ئەنئەنىنى بۇزۇپ تاشلاپ، ئايالىلارغا مىراسخورلۇق ھوقۇقى ئاتا قىلدى. ئالالاھنىڭ نامى ۋە بېكىتىشى بىلەن ئايالىلارنىڭ

ئاتا-ئانىلىرى، ئۇرۇق-تۇققانلىرى قالدۇرغان مىراستا ھەققى بارلىقىنى جاكارلاپ، ئاياللارنى شەخسىي مال-مۈلۈككە ئىگە قىلدى. شۇنداقلا ئاياللارنىڭ شەخسىي مال-مۈلۈكلىرىنىڭ دەخلىسىزلىكى، دادىسىنىڭ، ئاكا-ئۇكا، ئېرىنىڭمۇ ئايالىنىڭ رۇخسىتىسىز بۇ مال-مۈلۈكتىن بىر تىيىن ئالالمايدىغانلىقىنى ئوتتۇرىغا قويدى. مىلادىيە 7- ئەسىردە ئېيتىلغان «قۇرئان كەرىم»دىكى: ﴿ئاتا-ئانىسى ۋە تۇغقانلىرى قالدۇرغان مىراستا (يەنى مېيىتنىڭ تەرەكسىدە) ئەرلەرنىڭ بىر ئۈلۈشى بار، ئاتا-ئانىسى ۋە تۇققانلىرى قالدۇرغان مىراستا ئاياللارنىڭمۇ ئۈلۈشى بار، مەيلى ئۇ (يەنى تەرەكە) ئاز بولسۇن ياكى كۆپ بولسۇن، ھەر ئادەم (ئاللاھنىڭ ئادىل شەرئىتىدە) بەلگىلەنگەن ئۈلۈشىنى ئالىدۇ﴾ (سۈرە نىسا 7- ئايەت) دېگەن ئايەتتىكى پرىنسىپلار ئاياللارنىڭ ئۆزى ئەرلەر ۋارىسلىق قىلىدىغان شەخسىي مۈلۈك ھېسابلىنىۋاتقان شارائىتتا ئاياللار ھوقۇقىنىڭ ئالىي خىتابىنى ياكى راتقانىدى. ئىسلام دىنى بۇنىڭدىن 14 ئەسىر ئىلگىرىلا ئاياللارنىڭ ئەرلەرگە ئوخشاش مال-مۈلۈك باشقۇرۇش، تىجارەت، ئىجارە، قەرز، رەنە قويۇش، بەخشەندە قىلىش، كېپىللىك قىلىش، ۋەسىيەت قىلىش، توختامنامە تۈزۈش ھوقۇقلىرىغا ئىگە ئىكەنلىكىنى ئوتتۇرىغا قويغان ۋە ئۆز ئەمەلىيەتىدە كۆرسەتكەنىدى. يۇقىرىدا ئېيتىپ ئۆتكەن مەھىر، نەپىقە، مۇتئەمۇ ئاياللارنىڭ نىكاھتىكى ۋە نىكاھتىن ئاجراشقان ھالدىكى ئىقتىسادىي ھوقۇقىنىڭ كۆرۈنۈشىدۇر.

ئىسلام دىنى يېتىم قىزلارنى ئۆز ئىچىگە ئالغان يېتىم-يېسىرلارنىڭ مال-مۈلكىنى قوغداپ، ئۇلارنىڭ مال-مۈلكىنى يەۋېلىشتەك ناچار قىلمىشلارنى قاتتىق ئەيىبلەيدۇ. شۇنداق قىلغان كىشىلەرگە: ﴿شۇبھىسىزكى، قورسىقىغا (قىيامەت كۈنى يېنىپ تۇرىدىغان) ئوتنى يەۋالغان بولىدۇ، ئۇلار يېنىپ تۇرغان ئوتقا (يەنى دوزاخقا كىرىدۇ)﴾ (سۈرە نىسا 10- ئايەت) دېيىش ئارقىلىق لەنەت ئوقۇيدۇ.

ئىسلام دىنى ئەر-ئايالنىڭ يار بلىشتا، ئىنسانىي قىممەت، ھوقۇق ۋە مەجبۇرىيەتتە، ئەمەلىي جەرياندىغان ساۋاب-جازادا تەڭ باراۋەرلىكىنى جاكارلىدى. شۇنداقلا ئاخىرەتكىلا ئەمەس، ئەقلىگە، رېئاللىققا ئەھمىيەت بېرىشتەك خۇسۇسىيىتى بىلەن ئەر-ئايال ئوتتۇرىسىدىكى فىزىئولوگىيىلىك، پسىخولوگىيىلىك ئىنچىكە پەرقلەرنىمۇ ئېتىبارغا ئېلىپ، بەزىبىر تەرەپلەردە پەرقلىق بولۇشىنى تەكىتلىدى. ئاياللارغا خاس بولغان ئالاھىدە ھوقۇق، ئەھكام، ئىش تەقسىماتى ۋە مەسئۇلىيەتنى بېكىتكەندەك، ئەرلىك تەبىئەتكە مۇناسىپ ئايرىم ئەھكام، ھوقۇق، مەجبۇرىيەتلەرنى بەلگىلىدى. ئىسلام دىنى ئەر-ئايالنىڭ ئىنسانلار جەمئىيىتىدىكى تۆھپىسىنىڭ باراۋەرلىكى ئاساسىدا، ئەر ۋە ئايالنىڭ ھايات سەھنىسىدە ئۆزىگە خاس ۋەزىپىلەرنى ئۇستىگە ئالغان خاس رولىنى تەكىتلىدى. ئەر ھەر قانچە قىلسىمۇ ئايال جىنسىنىڭ ھامىلىدار بولۇش، تۇغۇش ئىقتىدارىغا ئىگە بولالمىغىنىدەك، ئەر ۋە ئايالنىڭ يار بتلىش تەبىئىتىگە ماس ۋەزىپە-مەسئۇلىيەتنى ئادا قىلىشى ئىنسانىيەت جەمئىيىتىنىڭ تەڭپۇڭلۇقىنى ساقلاش ئاساسى ئىكەنلىكىنى ئوتتۇرىغا قويدى. ئەرلەرگە پەرز قىلىنغان جامائەت نامىزى، جىھادنىڭ (جەڭگە چىقىشنىڭ) ئايالارغا پەرز قىلىنمىغانلىقى، ھەيز ۋە تۇغۇت مەزگىلىدىكى پەرز نامازلارنىڭ ئايالدىن ساقىت قىلىنغانلىقى، ھېچقانداق ئىقتىسادىي مەجبۇرىيەتنى ئۇستىگە ئالمىغان ئايالنىڭ نەپىقە، مەھر، مۇتئەدىن بەھرىمەن بولۇشىدەك نۇرغۇن ئىمتىيازلار دەل شۇ ئايالارغىلا خاس قىلىنغان ھوقۇقلار جۈملىسىدىندۇر. ئىسلام دىنى ئايالار ئازادلىقى شوئارى ئاستىدا ئايالنىڭ تەبىئىتىدىن، ئەڭ ئۇلۇغ ۋە شەرەپلىك ۋەزىپىسىدىن ئايرىلىپ، ئەرگىمۇ، ئايالغىمۇ ئوخشىمايدىغان ئايالار تراگىدىيىسىنىڭ سەۋەبچىسى دەل ئىنسان تەبىئىتىگە ھۆرمەت قىلىش، ھەر جىنس ئۆزىگە مۇناسىپ مەسئۇلىيەتنى ئادا قىلىش تەڭپۇڭلۇقىنىڭ بۇزۇلغانلىقىدىن ئىكەنلىكىنى چۈشەندۈردى. شۇڭا ئىسلام دىنىدىكى ئەر-ئايالار

باراۋەرلىكى قارىغۇلارچە، مۇتلەق باراۋەرلىك بولماستىن، بەلكى ئەر-ئايال ئوتتۇرىسىدىكى فىزىئولوگىيىلىك، پسىخولوگىيىلىك پەرقلەرنى ئېتىبارغا ئېلىپ، ئىنسان تەبىئىتىگە ھۆرمەت قىلىش، ھەر جىنس ئۆزىگە مۇناسىپ مەسئۇلىيەتنى ئادا قىلىش پرىنسىپى ئاساسىدىكى باراۋەرلىكتۇر. ئىسلام مۇتەپەككۇرلىرى بەزىلەر كۆتۈرۈپ چىققان ئايالنىڭ مىراس مىقدارى، گۇۋاھلىقتىن ئۆتۈش ۋە ئەرلەرنىڭ مۇئەييەن شارائىت ۋە شەرت ئاستىدا كۆپ خوتۇنلۇق (بىر دىن تۆتكىچە) بولۇشقا رۇخسەت قىلىش مەسىلىلىرىگە يۇقىرىقى پرىنسىپ ئاساسىدا جاۋاب بەردى. ئۇلار سۆزە نىسادىكى ﴿ئەرلەر ئايالالارنىڭ ھامىيلىرىدۇر، بۇ ئاللاھنىڭ ئۇلارنىڭ بەزىسىنى بەزىسىدىن ئارتۇق قىلغانلىقىدىندۇر ۋە ئەرلەرنىڭ ئۆز پۇل-مالىرىنى سەرپ قىلغانلىقىدىندۇر﴾ (34- ئايەت) دېگەن ئايىتىدىكى ھامىيلىق ئەرلەرنىڭ كۈچ-قۇۋۋەت، غازاتقا چىقىش قاتارلىق جەھەتلەردە ئارتۇقچىلىقتا ئىگە ئىكەنلىكىگە ۋە ئايالالارنىڭ نەپىقىسىنىڭ ئۇلارنىڭ ئۈستىگە يۈكلەنگەنلىكىگە قارىتىلغان، شۇڭا «قۇرئان كەرىم»دىكى ئەرلەرگە خاس قىلىنغان ھامىيلىق ۋە دەرىجە پەقەت مەسئۇلىيەت، مەجبۇرىيەت بولۇپ، شان-شەرەپ ۋە ئۈستۈنلۈك ئەمەس، دەپ شەرھلىدى.

مەجبۇرىيەتسىز ھوقۇق بولمىغىنىدەك، ئىسلام دىنى ئايالالارنىڭ قانۇنىي، ئىقتىسادىي، نىكاھ، ئىجتىمائىي، تەلىم-تەربىيە ھوقۇقلىرى بىلەن يانداش مەجبۇرىيەتلىرىنمۇ بېكىتتى. بۇ ئەر-ئايالغا ئورتاق بولغان دىنىي ئەھكام، ئەخلاق-پەزىلەت، ئىجتىمائىي مۇناسىۋەت، «ياخشىلىققا بۇيرۇش، يامانلىقتىن توسۇش»تەك ئومۇمىي بولغان مەجبۇرىيەتلەر بىلەن بىرگە، ئايالالارغا خاس بولغان بىر بۆلۈك مەجبۇرىيەتلەرنمۇ ئۆز ئىچىگە ئالاتتى. ئېرىنىڭ ھەققىنى ئادا قىلىش، بالا تۇغۇش، ئېمىتىش ۋە تەربىيەلەش، سىرتلارغا ھىجاب بىلەن چىقىش، مۇناسىپ خىزمەت بىلەن شۇغۇللىنىشتەك خاس مەجبۇرىيەتلەر ئەمەلىيەتتە ئايالالارنىڭ ئىززەت-ھۆرمىتى، نام-

شەرپىنى قوغداشنى مەقسەت قىلغانىدى. ئايالنىڭ ئايالىق تەبىئىتى ۋە ئىنسانىي خاراكتېرىگە ھۆرمەت قىلىش، شۇنىڭغا مۇناسىپ ھوقۇق ۋە مەجبۇرىيەت بەلگىلەش بىلەن جەمئىيەت تەرەققىياتىنى توغرا ۋە تەڭپۇڭ يۆنىلىشكە باشلاش ئىسلام دىنىنىڭ ئايالالار مەسىلىسىدىكى پرىنسىپى، ئىنسانىيەتنىڭ غايىۋى بۇيۇك پەلسىسى ئىدى. بۇ بۇيۇك پەلسىنىڭ مەنزىللىرىدە ئايال ئۆز ئۆيىگە ئىپار چاچىدىغان ئەتۇارلىق گۈل، ئېرى قولىدا ياماق مەقسەت، يامان كۆزلەردىن ياخشى ساقلانغان گۆھەر، بالىلىرىنى ئېتىقاد ۋە ساغلام تەربىيە بىلەن سۈغارغۇچى مېھرىبان مۇھەببەت بۇلىقى ئىدى.

مىلادىيە 7- ئەسىردە ئەرەب يېرىم ئارىلىدىن ياڭرىغان ئەزان ئاۋازىدىن كېيىن، دۇنيا تولىمۇ كېچىكىپ، يەنى 20- ئەسىردە تۇنجى قېتىم ئەر-ئايالالار باراۋەرلىكىنى تەرغىب قىلغۇچى ئايالالار ھوقۇقى دېگەن يېڭىچە ئاتالغۇنىڭ شاۋقۇن-سۈرەنلىرىنى ئاڭلىدى. ئەينى ۋاقىتتا ئەڭ دېموكراتچىل دۆلەت سانالغان ئەنگلىيە 20- ئەسىرنىڭ باشلىرىدا ئەر-ئايالالارنىڭ ھوقۇقتا باراۋەرلىكىنى قانۇنىي ھالدا تۇنجى بولۇپ ئېتىراپ قىلدى. 18- ئەسىردە ئۆز مۇستەقىللىقىنى دۇنياغا جاكارلاپ، كىشىلىك ھوقۇق ئۇقۇمىنى بازارغا سالغان ئامېرىكا قوشما شتاتى 1920- يىلىغا كەلگەندە، ئاندىن سىياسىي ھوقۇق جەھەتتە ئەر-ئايالالار باراۋەرلىكىنى قانۇندا ئېلان قىلدى. ئارقىدىنلا فرانسىيەمۇ بۇ ئېقىمغا ئاۋاز قوشتى. 2- دۇنيا ئۇرۇشىدىن كېيىن 1948- يىلى بىرلەشكەن دۆلەتلەر تەشكىلاتى ئېلان قىلغان «ئىنسان ھوقۇقلىرى خىتابنامىسى»نىڭ مۇقەددىمە قىسمىدا ئىنسانلارنىڭ ئىنسانىي قىممەتتە تەڭ باراۋەر ئىكەنلىكى، جۈملىدىن ئەر-ئايالالار باراۋەرلىكى ئوتتۇرىغا قويۇلدى. ئىسلام دىنى بۇنىڭدىن 1400 يىل ئىلگىرى ئوتتۇرىغا قويغان ۋە جاۋاب بېرىپ بولغان بۇ مەسىلە ھازىرقى زامانىدىكى كىشىلەر ئەڭ كۆڭۈل بۆلىدىغان مۇھىت، تەبىئىي بايلىقلاردەك دۇنياۋىي تېمىغا ئايلاندى.

ئايالنىڭ ۋاقتى

بۇنىڭدىن نەچچە يۈز يىل ئىلگىرى بىر پەيلاسوپ: «ئەگەر ئاياللار تۇزەلسە، جەمئىيەت تۇزىلىدۇ، ئىنسانىيەت گۈللىنىدۇ» دەپ ئېيتقانىكەن. دەرھەقىقەت، ئاياللارنىڭ مەدەنىيەت ساپاسى جەمئىيەت تەرەققىياتى بىلەن ئوڭ تاناسىپلىق مۇناسىۋەتتە، ئۆز تەقدىرى ئۈستىدە تەپەككۇر يۈرگۈزگۈچى ئاياللار ئۆز-ئۆزىگە خوجا، مىللەتنىڭ نۇرلۇق كېلەچىكىنى يارىتالايدىغان، ئېتىقادلىق ئەۋلادلارنى يېتىشتۈرەلەيدۇ. بىز ئىنسانىيەت تارىخىدا زاۋاللىققا يۈز تۇتقان تالاي بۈيۈك ئىمپېرىيە، قۇدرەتلىك خانىدانلىقلارنىڭ پاجىئە سەۋەبلىرىدىن بىرى ئەقلىي ۋە ئەخلاقىي جەھەتتە چىرىگەن ئاياللار ھالاكىتى دەپ ئېيتالايمىز. چۈنكى، ھەر ۋاقىت ئۆز يىلتىزىدىن ئوزۇق ئېلىپ، بۈگۈنى ۋە كېلەچىكى ئۈستىدە ئويلانمىغان ئادەمنىڭ تىككەن كۆچەتلىرىگىمۇ خۇددى ئۆزىگە ئوخشاش بەرىكەتسىزلىك ۋە يوقلىش ئاقىۋىتى پۈتۈلگەن بولىدۇ.

مەن قەدىمكى پارلاق مەدەنىيەتكە، شانۇشەۋكەتلىك سەلتەنەتلەرگە ئىگە بولغان خەلقىمنىڭ ئازاب ۋە ئۇمىد، كۆز ياش ۋە خۇشاللىق بىلەن تولغان ئۆتمۈشىنى ۋاراقلاپ باقتىم. رېئاللىققا قويغان تالاي ئېغىر سوئاللىرىمنىڭ بىرى گۈزەل ۋە ئەقىللىق ئۇيغۇر ئاياللىرىغا قويۇلغان سوئال ئىدى. ئۇيغۇر خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىدا يارىتىلغان سانسىزلىغان گۈزەل ئوبرازلارنىڭ پروتوتىپى دەل رېئاللىقتىكى غايىلىك ۋە شەجائەتلىك ئۇيغۇر ئاياللىرىدۇر. ئانا زېمىننى قوغداش يولىدا قان كېچىپ جەڭ قىلغان باتۇر تۇمارىس، ئەركىنلىك، پاكلىق ئۈچۈن زۇلۇمغا قارشى ئىسيان كۆتۈرگەن

قەھرىمان نۇزۇگۇم، گۈزەل شېئىرىي مىسرالىرى بىلەن ئەركىنلىكنى كۈيلەپ، تارىخ بېتىگە ئۆچمەس نامى يېزىلغان زىبۇننىسا خېنىم، قاراڭغۇ يىللارنىڭ جاھالەت پەردىلىرىنى يىرتىپ، مەدەنىيەت-مائارىپ نۇرلىرىنى تاراتقان راھىلە خانىمنىڭ ئەقىل-پاراسەت، غەيرەت-شىجائىتىنىڭ ئىرسىي گېنلىرىنى بىز بۈگۈن شۇلارنىڭ قىزى بولمىش ئايالالاردىن ئىزدەپ تاپالايمىز. ئەپسۇس، خۇددى قۇرۇپ كېتىۋاتقان تارىم ۋادىسىغا ئوخشاش، بۇ جۇلالىق روھنى توپا باسقان. ئۇ خۇددى يوقلىشقا يۈزلەنگەن تۇرپان كارىزلىرىدەك ئۇنتۇلغان.

فرانسىيىلىك مەشھۇر يازغۇچى بالزاكنىڭ «مىللەتنىڭ كېلەچىكى ئانىلارنىڭ قولىدا» دېگەن مەشھۇر سۆزىنى بىز تالاي ئاڭلاپ كىتابلارغا پۈتتۈق. ئەمما، بۇنى چىن مەنىسى بىلەن ئۆزلەشتۇرۇپ، ئىجابىي نەتىجىسى ئۈچۈن تىرىشىشنىڭ ئىزنالىرى رېئاللىقىمىزدا بارمۇ؟ بۇ رىقابەت ئەسىرىدە مەۋجۇت بولۇشىمىز ۋە داۋاملىشىشىمىزنىڭ بىر ئۈچى بۇرچ ۋە مەسئۇلىيەت تۇيغۇسىغا ئىگە ئايالالار ئىكەنلىكىنى قانچىمىز تونۇپ يەتتۇق؟ ۋاقىت ئەقىللىقراق، ياخشىراق، تولۇقراق ۋە مۇكەممەلرەك بولۇپ يېتىشىشىمىز ئۈچۈن بىزگە ئىنئام قىلىنغان قىممەتلىك سوۋغا. ئىلىم-مەرىپەتنىڭ ئىنسانىنى ئەزىز خوجايىنغا ئايلاندۇرىدىغىنى، جاھالەت-نادانلىقنىڭ قوللۇق ئاسارىتىگە چۈشۈرۈپ قويىدىغىنى تارىخىي قىسمەت بىزگە ئاتا قىلغان ھەقىقەتتۇر. ئۇيغۇر نەسلىنى ئەۋلادتىن ئەۋلادقا ئۇلىغۇچى ۋە تەربىيىلىگۈچى ئايالالارنىڭ كۈچلۈك ۋاقىت تۇيغۇسى، ئۆزلۈك ئېڭىغا ئىگە بولۇپ، ئۆزلىرىنى ئىلىم-مەرىپەت بىلەن تاكامۇللاشتۇرۇشى جىددىي زۆرۈرىيەت ۋە باش تارتىپ بولماس تارىخىي بۇرچىدۇر. مىسرلىق ئالىمە خەۋلە دەرۋىش «ئايالالارنىڭ باردى-كەلدىسى» ناملىق ماقالىسىدا مۇنداق دەيدۇ: «ئىمام تىرمىزىي رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ كىتابىدىكى بىر ھەدىستە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «بەندە قىيامەت كۈنى ئۆمرىنى (ۋاقتىنى) قايسى ئىشلارغا سەرپ قىلغىنى، ئىلمىنى نېمىگە ئىشلەتكىنى، مال-مۈلكىنى قايسى يول بىلەن تاپقانلىقى ۋە نېمىلەرگە سەرپ قىلغىنى، ئەجىلى

يەتكۈچە قانداق ئەمەللەرنى قىلغانلىقىدىن ئىبارەت تۆت نەرسە ئۇستىدە سورىلىدۇ. شۇنداق، كىمكى ۋاقتىنى بىھۇدە ئىشلارغا زايا قىلىۋېتىدىكەن، ئۇ ئۆز ھاياتىنىڭ تولۇقلانماس بىر بۆلىكىنى زايا قىلغان بولىدۇ. ئايالنىڭ ۋاقتى پەقەت ئۆزى ئۈچۈنلىمۇ؟ ئەگەر شۇنداق دېيىلسە، ئايال ئۆز ئېرى ۋە بالىلىرى ئالدىدىكى مەجبۇرىيىتىنى، جەمئىيەت ۋە مىللەت ئالدىدىكى بۇرچىنى قاچان ئادا قىلىدۇ؟» دەرۋەقە، ۋاقىت ھەر بىر ئادەمنىڭ خالىغانچە ئىشلىتىدىغان ھېسابى، سورىقى يوق شەخسىي مۈلكى ئەمەس، جۈملىدىن ئايالنىڭمۇ شۇنداق. ئايالنىڭ ۋاقتى ۋە زېھنى ئۆزى ئەتىۋارلىغان، كۆزىگە قارىغان بالىلىرىنى ئاتا-ئانىنىڭ ھامىيلىقىدا ئەمەس، ھېچكىمنىڭ خەيرىخاھلىقى بولمىغان كەلگۈسىدە نېنىنى پۈتۈن تېپىپ يېيەلەيدىغان، ئۆزىگە ئۆزى خوجا، يارىملىق ئىزباسار قىلىپ تەربىيىلەش ئۈچۈندۇر. ئايالنىڭ ۋاقتى ۋە زېھنى بىلىم ۋە قابىلىيەت بىلەن مەۋجۇتلۇق قىممىتىنى يارىتىش، ئېرىغا ھەمنەپەس بولۇپ، ئايالىق بۇرچىنى ئادا قىلىش ئۈچۈندۇر. ھالبۇكى، رېئاللىق مېنىڭ ئويلىغىنىمدىن باشقىچە ئىدى. ئوقۇشتىن مەھرۇم قالغان قىز-ئايالارنىڭ نادانلىق ئاسارىتىدە قېلىشىنىڭ سەۋەبىنىغۇ يوقسۇللىق، نامراتلىق تۈپەيلى دېسەك، ئۆگىنىش ۋە خىزمەت قىلىش ئىمكانىيىتىگە ئىگە تەلەيلىك قىز-ئايالىرىمىزنىڭ تارىخىي بۇرچىنى، بالىلىرىنى، ئەرلىرىنى تاشلاپ قويۇپ ئۇيناۋاتقان تېتىقسىز قاتار چاي، تۇگىمەس ئولتۇرۇشلىرىنى نېمىدەپ چۈشەندۇرىمىز؟

مەشھۇر ئەرەب شائىرى ئەھمەد شەۋقىي (1868 — 1932) ئاتا-ئانىنىڭ بالىنى تەربىيىلەپ، يارىملىق ئادەم قىلىش مەجبۇرىيىتى ھەققىدە مۇنداق ھېكمەتلىك مىسرالارنى يېزىپ قالدۇرغان:

يېتىم ئەمەس تۇغقىڭ ئاتا-ئانىسى،
خار ۋە زەبۇن ئېغىر كۈندە قالغۇچى.
ئانىسى پەرۋاسىز، ئاتا ئالدىراش،
دەل شۇدۇر يېتىمەك دەپ ئاتالغۇچى.

شۇنداق، بۇ رەڭدار دۇنياغا تاشلاپ قويۇلغان بالىسىنىڭ نېمە ئويلاۋاتقانلىقى، نېمە ئۆگىنىۋاتقانلىقى، كىملەر بىلەن بېرىش-كېلىش قىلىۋاتقانلىقى بىلەن كارى يوق، كىملەرنىڭ ئۇزۇن-قىسقىلىقى، ئەڭ يېڭى مودا، ئالتۇن زىبۇ-زىننەتتىن باشقا ئەھمىيەتلىكرەك بىرەر سۆھبەت تېمىسىمۇ يوق چاي، ئولتۇرۇشلارغا بېشىچىلاپ كىرىپ كەتكەن ئانىنىڭ تىرىكلىكىنىڭ بەلگىسى نېمە؟ مۇنداق ئانىغا بالا بولغۇچىنىڭ رىزقىنى خۇدايىم بېرىۋاتقان، ئەمما كەلگۈسى ئىستىقبالى ئۈچۈن باش قاتۇرۇپ، ئەجىر سىڭدۈرىدىغان ئاتا-ئانىسى ئۆلۈپ كەتكەن يېتىمدىن نېمە پەرقى؟ ئادەمزاتنىڭ ئادەمىيلىكى ئۇنىڭ ئۇچار قۇشلاردىن يىرتقۇچلارغىچە پۈتكۈل جانلىقلار دۇنياسىدىكى ئاتا-ئانا بولغۇچىغا ئورتاق بالا تۇغۇش، ئۇنى ئاچ-يالىڭاچلىقتىن ساقلاش، ھمايىسىگە ئېلىشتا ئەمەس، بەلكى ھاياتنىڭ داۋامى بولغان بالىلىرىنى جاپالىق ئەجىر، تەربىيە بىلەن كەلگۈسىدىكى ئانا زېمىنىنىڭ گۈللەندۈرگۈچى خوجىلىرىغا ئايلاندۇرۇشتا. ئىنسان تۇغۇلۇشىدىنلا ئۇنىڭدا ياخشى-يامان، گۈزەللىك-رەزىللىكنى تەبىئىي پەرقلەندۈرۈش ئىقتىدارى بولىدۇ. ئەمما، رېئاللىقنىڭ كۆزنى قاماشتۇرغۇچى رەڭگارەڭ چىراغلىرى ئاستىدا پەقەت تۇغرا ئائىلە تەربىيىسىلا بالىدىكى بۇ تەبىئىي ئىقتىدارنىڭ خىرەلىشىپ قالماستىن، تېخىمۇ جۇلالىنىشىغا ئاساس سالىدۇ. ئەلۋەتتە، ئانا ئايالنىڭ خاراكتېرىدىكى ئەۋرىشىملىك، يۇمشاقلىق، مېھىر-مۇھەببەت بىلەن بالا تەربىيىسىدىكى زور مەسئۇلىيەتنى ئۈستىگە ئالغۇچى، مەكتەپ ۋە جەمئىيەت تۇغرا پەرۋىش قىلىنغان مايسىنى تېخىمۇ كۆكلىتەلەيدۇكى، باغۋەننىڭ ئەجرىسىز قىڭغىر ئۆسكەن كۆچەتنى ئەڭ زور تىرىشچانلىق بىلەنمۇ مېۋىگە كىرگۈزەلمەيدۇ. ئامېرىكىلىق دوكتۇر كاسىس كارل «ناتونۇش ئىنسان» دېگەن كىتابىدا قانىتىق ئەپسۇسلىنىش ئىچىدە مۇنداق قۇرلارنى يازدى: «زامانىۋى جەمئىيەت مەكتەپ تەربىيىسىنى ئائىلە تەربىيىسىنىڭ ئورنىغا تولۇق دەسىتىشتەك زور بىر خاتالىق

ئۆتكۈزدى. ئانىلار باللىرىنى يەسلىگە، مەكتەپكە تاشلاپ بېرىپ، ئۆز ۋاقتىنى خىزمەتى، ئىجتىمائىي مۇناسىۋەت، كۆڭۈل ئېچىش سورۇنلىرىدا سۆزەلمىلىك بىلەن ئۆتكۈزىدىغان بولدى. ھازىرقى زامانىدىكى ئائىلە بىرلىكى ۋە مېھىر-مۇھەببەتنىڭ يوقلىشىدا ئۇلارنىڭ تېگىشلىك مەسئۇلىيىتى بار. بالا ئائىلىدىن ئىبارەت بۇ يىلتىز مۇھىتىدىن نۇرغۇن نەرسىلەرنى ئۆگىنىدۇ. بالىنىڭ ئەقلىي، ئەخلاقىي ۋە خاراكتېر پسىخىكىسى ئائىلىدە تەدرىجىي شەكىللىنىدۇ ۋە تۇراقلىشىدۇ. ھالبۇكى، باللارنىڭ ئۆز تەڭتۇشلىرىدىن ئۆگىنىدىغانلىرى ناھايىتى ئاز بولىدۇ، شۇڭا ئاياللار ساپاسى ئاياللارنى تاكامۇللاشتۇرۇشتىكى ئەڭ مۇھىم زۆرۈرىيەت. ئاياللارنىڭ مەدەنىيەت تەرەققىياتىدىكى رولى ئەمەلىيەتتە ئەرلەرنىڭكىدىن زور».

چوڭقۇر پەلسەپىۋى ھېكمەت چاقناپ تۇرغان شېئىرلىرى بىلەن قەلبىلەردىن ئورۇن ئالغان ئەرەب شائىرى ھافىز ئىبراھىم بالا تەرىبىسىدىن ئاۋۋال ئاياللىنى ئەتراپلىق تەربىيىلەش زۆرۈرىيىتى ۋە ئانىلارنىڭ رولىنى تەسۋىرلەپ مۇنداق دېگەن: «ئانا بىر ئۇلۇغ مەكتەپ، ئەتراپلىق تەربىيىلەنگەن، يېتىلگەن ئاننى بارلىققا كەلتۈرگىنىڭ ھاياتى كۈچى ئۇرغۇپ تۇرغان بىر مىللەتنى بارلىققا كەلتۈرگىنىڭ. ئانا گويا بىر باغچە، ئەگەر ئۇنى ئوبدان پەرۋىش قىلىپ سۇغارساڭ، ئۇنىڭ يايراقلىرىنىڭ سايىسى نەنەلەرگە يېتىدۇ. ئانا ئۇستازلارنىڭ ئەڭ ئۇلۇغ ئۇستازى، ئۇنىڭ ئىزلىرىنى سەن ھەتتا ئۇيۇقتىنمۇ كۆرەلەيسەن».

شۇنداق، مەن كۆرۈۋاتقان ئاياللار ھايات چەمبىرىكىدىكى ئۇيۇنۇڭلۇك، كىيىمگە بولغان شەيدالىقنىڭ ئورنىنى ئىلىم، كىتابقا بولغان ھېرىسمەنلىك، تويئۆكۈن، چايئولتۇرۇشلارغا بولغان خۇمارنىڭ ئورنىنى يۈرەك پارىلىرىنىڭ ئىستىقبالى ئۈچۈن تەر تۆكۈش ئىگىلىگەن، غايىمىز ۋە پەخرىمىز ناخشىچى، ئۇسسۇلچى ئەمەس، دوكتۇر، ئالىمەلەرنى يېتىشتۈرۈش بولسىدى، خەلقىمىز يېڭى ئەسىرنىڭ غۇۋالىقلىرىدىن ئۇمىدلىك كەلگۈسىنى كۆرگەن بولاتتى. ھازىرقى زامان تۈركىي خەلقلەر

هاياتىدىكى مەدەنىيەت ئويغىنىشى ۋە ئاقارتىش دولقۇنىنىڭ سەركىسى بولغان تاتار مىللىتى مۇتەپەككۇرلىرىدىن زىرائىددىن ئىبنى فەخرىددىن كۆز ئالدىدىكى رېئاللىقتىن ھەسرەتكە چۆمۈپ مۇنداق قۇرلارنى يازغانىدى: «نېمىشقا بىز ياشاۋاتقان ئۇشبۇ كۈنلەردە فارابى، ئىبن سىنا، مۇھەممەد ئىسمائىل بۇخارى، ئىبنى خەلدۇن، ئەبۇ ھەنىيفە، ئابدۇللاھ ئىبنى مۇبارەك، سىبەۋەي، ئىبنى رۇشد كەبى بۈيۈك زاتلار چىقمايدۇ؟ بۇنىڭغا ئۇ زامان شۇنداق زاتلارنى يېتىشتۇرۇشكە مۇسائىد (يارەمچى) ئىدى، بىزنىڭ زامانىمىز بۇنداق ئەمەس، دېيىش توغرا جاۋاب بولالمايدۇ. زامان ئۆزگەرگىنى يوق، ئادەملەر بولسا بارغانسېرى مەدەنىيەت، تەرەققىياتنىڭ پايدىسىنى تونۇپ شۇنىڭغا يۈزلەنمەكتە. ئىسلام دۇنياسىدا ئۇ زامانلاردا بۈيۈك زاتلار يېتىشىپ چىقىشىنىڭ سەۋەبى بالىلىرىنى بۈيۈك ئادەم سۈرىتىدە تەربىيلەيدىغان مەرىپەتلىك ئانىلار بولغانلىقىدا. ئەمما، زامانىمىزدا ئۇنداق ئانىلار تۇغەپ كەتتى. ئەگەر بۇ دەۋردە ھەم شۇنداق ئانىلار بولسىدى، چوڭقۇر پىكرلىك، ئالىي ھىممەتلىك، گۈزەل خۇلقلۇق ئالىملار، ئىنسانلىق ئالىمى ئۇچۇن خىزمەت قىلغۇچى مۇجەددىد ۋە مۇختەرئىلەر بارلىققا كەلگەن بولاتتى. ئېھتىمالكى، ئاش، سۇ، ئونچە-مارجان، قوناق، قالپاق سۆزىدىن باشقىنى بىلمەيدىغان ئاياللار ئىسلامى ئائىلە، تەرتىپ ئىدارە، ئەۋلاد تەربىيىسى، ئىدارەئى مەنزىل كەبى مۇقەددەس ۋەزىپىلەرنى ھەم بىلمەس. قىزلارنى ئوقۇتۇڭلار، مىللەت ئانىلىرى يېتىشسۇن!»

1997- يىلى ۋەتەندىن ئايرىلىپ، زامانىۋى پەن-تېخنىكا بىلەن ئىسلام روھىنىڭ ئاجايىپ يېتۇك ماسلىقىنى بەرپا قىلغان، ئەرەب يېرىم ئارىلىنىڭ شەرقىدىكى تۆت ئەتراپى دېڭىز بىلەن قورشالغان دۆلەت — ئەرەب بىرلەشمە خەلىپىلىكىدە ھاياتىمنىڭ تۆت يېرىم يىلىنى ئوقۇش بىلەن ئۆتكۈزدۇم. بۇ يەردە دۇنيا مەنزىرىسىگە ئىسلام دىنى ۋە «قۇرئان كەرىم» دەستۇرىنى ئاتا قىلغان، قەدىمدىن تارتىپ تۈركىي خەلقلەر بىلەن تىل، ئەدەبىيات-سەنئەت، فولكلور، سودا-سېتىق جەھەتلىرىدە ئۆز ئارا تەسىر كۆرسەتكەن، قوبۇل قىلىش

مۇناسىۋەتسىزدە بولۇپ كەلگەن ئەرەب مىللەتلىرىنىڭ ئىسلام دىنى بىلەن پەن-تېخنىكا، ئەنئەنىۋى مەدەنىيەت بىلەن زامانىۋىلىك بىرلەشكەن روھىيەت قۇرۇلمىسىنى كۆرۈشكە مۇۋەپپەق بولدۇم.

بىرلىك كەم بولسىمۇ، پىداكارانە روھ، تەۋرەنمەس ئېتىقاد بىلەن ئويغىنىش ئىچىدە دولقۇنلاپ تۇرغان بۇ قەدىمىي روھ كىشىگە ئۈمىد بېغىشلايتتى. قۇياش تەپتىدە يالقۇنسىز كۆيۈۋاتقان دېڭىز بويىدىكى بۇ چوغدەك زېمىندىن شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتىدىكى بەش يىللىق ئوقۇش ھاياتىمدا تولدۇرۇلمىغان بوشلۇقلارغا جاۋاب چىقىدىغانىدەك قىلاتتى. دەسلەپتە پورتۇگالىيە، ئاندىن ئەنگلىيىنىڭ مۇستەملىكىسى بولغان ئەرەب بىرلەشمە خەلىپىلىكى 1971- يىلى مۇستەقىل بولغاندىن كېيىن مول نېفىت بايلىقى بىلەن تونۇلۇۋاتقان دېڭىز بويىدىكى بۇ سىياسەتكە تايىنىپ، قىسقىغىنا 20 نەچچە يىلدا كىشى بېشىغا توغرا كېلىدىغان يىللىق كىرىمى دۇنيادىكى ئالدىنقى ئورۇندا تۇرىدىغان سەۋىيىگە يەتكەن. زامانىۋى پەن-تېخنىكىغا ئىگە بۇ دۆلەتنىڭ ئانا تىلىغا، مەدەنىيىتى ۋە تارىخىغا بولغان يۈكسەك ئېتىبارى ۋە ئەھمىيىتى ماڭا ساناقسىز سوئاللار بىلەن ئازابلىق جاۋابلارنى ئاتا قىلدى. گەرچە بۇ دۆلەتتە ئىنگلىز تىلى ئەرەب تىلى بىلەن تەڭ ئىشلىتىلىدىغان بولۇپ، يەسلى مائارىپىدىن باشلاپلا بالىلار ئىنگلىز تىلى ئۆگىنىدىغان بولسىمۇ، مەن بىرەر ئەرەب بالىسىنىڭ ئاتا-ئانىسى بىلەن ئۆيدە ۋە كوچىلاردا ئىنگلىز تىلىدا سۆزلەشكىنىنى كۆرمىدىم. ئەمما، ئۇرۇمچىدە ئادەمنى شۇركەندۇرىدىغان ئەكسىچە ھالەتنى مەن دائىم كۆرۈپ تۇراتتىم. چەت ئەل تىلىنى ئۆگىنىش دۇنياغا يۈزلىنىشتىكى زۆرۈرىيەت، ئەمما ئۇنى ئانا تىلىنىڭ ئورنىغا دەسسەتمەكچى بولۇش جىنايەت. ئەرەب تىلى مۇقەددەس «قۇرئان كەرىم»نىڭ تىلى ۋە ئەجدادىم تىلى، مەن ئەرەبمەن، ئۆزۈنىڭ كىملىكىنى ۋە تارىخىنى بىلمىگەن ئادەمنىڭ باشقىلار ئالدىدىمۇ ھېچقانداق ئورنى ۋە قىممىتى بولمايدۇ، دەيدىغان ئىدىيە زامانىۋى دۇنيادا يەنىلا تارىختىكى قەبىلە شەكلىنى مەلۇم دەرىجىدە

ساقلاپ قالغان بۇ باي-باياشات خەلقنىڭ ئانا تىلىغا، مەدەنىيىتى ۋە تارىخىغا بولغان ئىشتىياقى ۋە ئېتىبارىنى روياپقا چىقارغان.

ئۆزبېكىستاننىڭ مۇستەملىكىلىك تارىخىدىن ئاچچىق ساۋاقلارنى يەكۈنلىگەن بۇ دۆلەتتە ئايالارنى ھۆرمەتلەش ۋە قوغداش ئومۇمىي كەيپىياتقا، ئايالار مائارىپى ۋە ئايالارغا خاس تۇرلۇك ئالاھىدە ھوقۇقلار دۆلەتنىڭ قانۇن-سىياسىتىگە ئايلانغان. ھەر يىلى ئالىي مەكتەپكە قوبۇل قىلىنىدىغان ۋە پۈتتۈرىدىغان قىزلارنىڭ سانى ئوغۇللارنىڭكىدىن 3 — 4 ھەسسە ئارتۇق، گەرچە بەزى ئالىي مەكتەپنى پۈتتۈرگەن قىزلار مەلۇم سەۋەبلەر تۈپەيلى خىزمەت قىلمىسىمۇ، ئۇلار ئالىي مائارىپنى ئىنسانىي قىممىتىنى نامايەن قىلىش، دىنىي مەجبۇرىيىتى ۋە ئېرى ئالدىدىكى ئايالىق بۇرچىنى ئادا قىلىش، تېخىمۇ مۇھىمى بالىلىرىنى يارامليق قىلىپ تەربىيىلەش ئۈچۈن زۆرۈر دەپ قارىشىدۇ. شۇڭا 5 — 6 بالىسى بار ئايالارنىڭ ئالىي مەكتەپتە ئوقۇش، ئايالارنىڭ جەمئىيەتتە ھەقسىز ۋە ھەقلىق ئېچىلىپ تۇرىدىغان دىنىي تەربىيىلەش، چەت ئەل تىللىرى ۋە كومپىيۇتېر كۇرسلىرىغا قاتنىشىشى دائىملىق ھادىسە.

ئەخلاق — شەخس ۋە جامائەتنىڭ ئاڭلىق رەۋىشتىكى ئىش-ھەرىكەتلىرىنى ياخشىلىق ۋە يامانلىق، گۈزەللىك ۋە رەزىللىك نۇقتىسىدىن ئۆلچىگۈچى مىزاندۇر. ئىنسانىيەتنىڭ يەر يۈزىدىكى ھاياتلىق پائالىيىتى باشلانغاندىن بۇيان، ئەخلاق دىن بىلەن زىچ مۇناسىۋەتتە بولۇپ، كىشىلىك ھاياتقا ئۆچمەس تامغىسىنى باسقان. دىنىي ئىدىئولوگىيىلەر بىلەن چەمبەرچاس باغلانغان ئەخلاقنىڭ ئىنسانلار تەرىپىدىن رىئايە قىلىنىشى زۆرۈر ئالىي مىزان قىلىنغان ۋاقتى دەل ئىنسانىيەتنىڭ شانۇشەۋكەتلىك ئىمپېرىيە، خانىدانلىقى سايىسىدە گۈللەنگەن مەدەنىيەتنىڭ مۇقەددەسىنى ئاچقان. ۋەھالەنكى، ئىنسانلارنىڭ يالىڭاچلىقنى خالاپ، كىيىملىرىنى چۆرۈۋەتكەندەك ئەخلاقنى چۆرۈۋەتكەن مەزگىلى دەل قىلمىشلىرى تۈپەيلى دۇم كۆمتۇرۇۋېتىلگەن لۇت ئاھالىسى شەھىرىدەك،

قۇدرەتلىك بابلىنىڭ ئېچىنىشلىق هالاكىتىدەك زاۋاللىقتىن بېشارەت بەرگەن. ئىسلام ئىدىئولوگىيىسى رويابقا چىقارغان ئەخلاق چەمبىرىكىنىڭ ئەڭ يېرىم ئارىلىدىكى جىلۋىلىك نۇرلىرى مېنىڭ يىراقلاردا قالغان ئانا يۇرتۇم هەققىدىكى تەپەككۇرىمنى غىدىقلايتتى. كۆز ئالدىمدا سۇلىشىۋاتقان ئېتىقاد ۋە بىر بۇلۇڭغا تاشلاپ قويۇلغان ئەنئەنىۋى ئەدەپ-ئەخلاق مىزانلىرى ئۇستىگە قۇرۇلغان رېئاللىقتا، هاراقتىن ئەس-هوشىنى يوقاتقان ئەر، قەدەمتىكى قىزىل سۇيۇقلۇقنى سۈمۈرۈۋاتقان يېرىم يالىڭاچ ئايال، هاياسىز كۆزلەر، گۇناهلىق ئىشلار زاهىر بولاتتى..... ئۇيغۇر جەمئىيىتىدىكى ۋاقىت، زېهىن ئىسراپچىلىقىنىڭ ئەڭ تىپىك نامايەندىسى بولغان تۆگىمەس چاي، ئولتۇرۇشلاردا هاراق بوتۇلكىلىرىنى تىكلەپ قويۇپ ئېچىۋاتقان ئايالدىن ئېتىقاد ۋە غايە، بۇرچ ۋە مەسئۇلىيەت سوراش مۇمكىنمۇ؟ ئەۋلادلىرىمىز هاراق شىشىلىرى بىلەن يالىڭاچ بەدەنلەردىن قانداقمۇ شەرم-هايا، نومۇس ئۆگىنەر؟

ئايالنىڭ ۋاقتى تۆگىسە، مىللەتنىڭ ۋاقتى تۈگەيدۇ. ئايالالاردىكى ئالامەتتىن كىشىلەر زامان ئاخىرىنىڭ بەلگىلىرىنى كۆرىدۇ. سوغۇق نۇر چېچىپ تۇرغان پەن-تېخنىكا ئابىدىلىرىنى تىكلىگەن غەرب جەمئىيىتىدە ئىنسان تەبىئىتىگە هۆرمەت قىلىش، هەر جىنس ئۆزىگە مۇناسىپ مەسئۇلىيەتنى ئۇستىگە ئېلىشتەك قەدىمىي مۇقەددەس تەڭپۇڭلۇق بۇزۇلۇپ كەتتى. ئەركىنلىك شوئارى ئاستىدا بەس-بەستە كوچىغا چىقىۋالغان ئايالالارنىڭ ئەمدى يۈرەك پارىلىرىنى مېهرى بىلەن سوغۇرۇشقا، ئەرلىرىنىڭ كۆزىگە قاراپ ئولتۇرۇپ سۆيگۈ بېرىشكە ۋاقتى چىقمايدىغان بولدى. بالا قۇيقۇرۇق چوڭ بولدى. ئۇنىڭ قەلب چوڭقۇرلىرىغا ئانا باغرىنىڭ هارارىتى، ئىنسانىي هېس-تۇيغۇ ۋە روهنىڭ نۇرى يېتىپ بارالمىدى.

ئايال ـــ كومپيۇتېر ئالدىدا ئالدىراش.

ئايال ـــ سىياسىي مۇنبەرلەردە ئالدىراش.

ئايال ـــ تېلېۋىزور ئېكرانى ئالدىدا ئالدىراش.

ئايال ـــ قەھۋەخانىدا ئالدىراش.

ئايال ـــ تەنھەرىكەت مەيدانلىرىدا ئېغىرلىق كۆتۈرۈش بىلەن ئالدىراش.

ھەممىدە ئەر بىلەن ئوخشاش خىزمەت قىلىش ئايالنىڭ ۋاقتىنى ئەرنىڭ ۋاقتىغا ئايلاندۇرۇۋەتتى. شۇنىڭ بىلەن غەرب جەمئىيىتىدىكى ۋاقىت ـــ ئەرلەرنىڭ كۈچ-قۇدرىتىنىڭ سىمۋولى بولغان ئېنېرگىيە ئىشلەپچىقارغۇچى ماشىنا-ئۈسكۈنىلەر، ھەربىي قورال-ياراغلار ھەمدە يۇقىرى تېزلىك ۋە سۈرئەتكە ئىگە ئەسلىھەلەر ئۈچۈن سەرپ قىلىنغان ئەرلەرنىڭ ۋاقتى بولدى. ئايالىق بەلگىلىرى بولغان نازاكەت، مۇلايىملىق، مېھرىبانلىق ۋە ئەركىن-ئازادلىك ئۈچۈن ۋاقىت قالمىدى. شۇنىڭ بىلەن ۋاقتى قىستاپ قالغان، كۈچ ۋە قاتتىقلىققا تولغان غەرب جەمئىيىتى ئۆزىنىڭ يۈكسەك غېرىبلىق ھەيكىلىنى تىكلىدى.

ئايالالارنىڭ تەقۋالىقى ۋە ئەخلاقى بىر مىللەتنى يېڭىدىن يارىتالايدۇ. ئايالالارنىڭ بۇزۇلۇشى بولسا مىللەتنى ھالاكەتلىك يوقلىش گىردابىغا سۆرەپ ئاپىرالايدۇ. مەرىپەتلىك ئانىلاردىن بۇيۇك زاتلار تۇغۇلىدۇ. شۇڭا، ژان پول «بىزگە ياخشى ئانىلارنى بېرىڭلار، بىز ياخشى ئادەملەر بولۇپ يېتىشىمىز»، دەپ مۇراجىئەت قىلغان. ئۆتمۈش ھەر قانچە ئۇلۇغ، سەلتەنەتلىك بولسىمۇ، ئۇ ئۆتۈپ كەتتى. ئەجدادلار ئىزىدىن پۈتۈلگەن كەچمىشلەر قوينىدىن بىزگە كېرىكى تەسەللىلا ئەمەس، بەلكى روھىمىزنى، رېئاللىقنى يېڭىلاشقا كېرەكلىك ئېچكى ئېنېرگىيە. مەن ئىنسانىيەت مۇساپىسىدا نۇرلۇق سەھىپىلەرنى ئاچقان ئىسلام تارىخىدىكى ۋەتەن، مىللەت ئۈچۈن كۆرسەتكەن سەمەرىلىك خىزمەتلىرى بىلەن تىللاردا ۋە دىللاردا نامى يادلىنىۋاتقان مەشھۇر ئايالالارنىڭ ھايات خاتىرىلىرىنى يېزىپ، ئۇقۇرمەنلەرگە سۇندۇم. تىلىكىم شۇكى، يازغانلىرىم قائىتىق رىقابەت، رەھىمسىز شاللاش بىلەن خاراكتېرلەنگەن يېڭى ئەسىر بوسۇغىسىدىكى خەلقىمگە ئۈمىد ۋە ئىشەنچ بېغىشلىسا، ئۇيغۇر جەمئىيىتىدىكى ھەر بىر ئايالدا تارىخىي بۇرچ ۋە مەسئۇلىيەت تۇيغۇسىنى ئويغىتىپ يېڭىچە قان ۋە يېڭىچە روھ ئاتا قىلسا، ئەجەب ئەمەس.

Abdulcelil TURAN
Yenidoğan Mh. 41. Sk. No: 7
Esenler / İSTANBUL

ئىسلام تارىخىدىكى مەشھۇر ئاياللار

ئابدار بېگىم

ئابدار بېگىم[1] تۆمۇرىيلەر نەسلىدىن بولغان، ھىندىستاندىكى موغۇل خانىدانلىقىنىڭ پادىشاھلىرىدىن ئەكبەر شاھ ئەبۇ فەزىل جالالىدىن مۇھەممەد ئىبنى ھۇمايۇننىڭ (م 1452 — 1605) خوتۇنى، ئابدار بېگىم ئەقىل-پاراسەت، ھۆسن-جامالدا مەشھۇر بولۇپ، تارىخىي كىتابلاردىن ئىلىم سۆيەر، مەرىپەتپەرۋەر ئايال ئىكەنلىكى مەلۇم.

ئارام بانۇ بېگىم

ئارام بانۇ بېگىم تۆمۇرىيلەر ئەۋلادىدىن بولغان مەشھۇر ھۆكۈمدار ئەكبەر شاھنىڭ قىزىدۇر. ئانىسىنىڭ ئىسمى بى بى دۆلەتشاھ بولۇپ، شۇكرۇننىسا ئىسىملىك بىر ھەمشىرىسى بولغان. لاھور بىلەن ئەگرە شەھىرى ئارىسىدا راۋان چوڭ يول ياساتقان مىرزا سەلىم نۇرىددىن مۇھەممەد جاھانگىر (؟ — 1628) بولسا ئارام بانۇ بېگىمنىڭ قېرىندىشى. ئارام بانو بېگىم مىرزا سەلىمنىڭ ھۆكۈمرانلىقى دەۋرىدە 40 يېشىدا ئالەمدىن ئۆتكەن. دادىسى ئەكبەر

---

[1] «خانىم» سۆزى «خان» ئاتالمىشىنىڭ ئاياللارغا قارىتىلغىنى بولغىنىدەك، «بېگىم» سۆزى ئەرلەرگە خاس «بەگ» نامىنىڭ ئاياللارغا نىسبەتەن ئىپتىلىشى بولۇپ، يۇقىرى تەبىقىدىكى ئاياللارنىڭ ئىسمىنىڭ كەينىگە «بېگىم»نى قوشۇپ ئېيتىش تۈركلەر ئارىسىدا كەڭ تارقالغان. «بەگ» سۆزى ئەسلىي تۈلۈغ، مەرتىۋە ساھىبى مەنىسىدىكى بۇيۇك باكى ساقلىغۇچى قوغدىغۇچى مەنىسىدىكى «باك» سۆزىدىن كېلىپ چىققان بولسا كېرەك.

شاھ دەپسەن قىلىنغان ئەگەر شەھەرنىڭ سىكەندىرە دېگەن جايغا دادىسىنىڭ يېنىغا دەپسەن قىلىنغان. ئارام بانۇ بېگىمنىڭ مەقبەرىسى مەزمەردىن ناھايىتى كاتتا ياسالغان.

ئارسلان خاتۇن

ئارسلان خاتۇن سالجۇقلاردىن تۇغرۇل بەگنىڭ قېرىندىشى داۋۇد ئىبنى مىكائىل ئىبنى سالجۇقنىڭ قىزىدۇر. ئەسلىي ئىسمى خەدىچە بولۇپ، نەسەبنىڭ فامىلىسى بىلەن «ئارسلان خاتۇن» دەپ ئاتالغان. ئارسلان خاتۇن مىلادىيە 1056- يىلى ئابباسىيلار خەلىپىلىكىنىڭ 26- ھۆكۈمدارى قائىم بىئەمرۇللاھ (بۇ خەلىپىنىڭ تەخەللۇسى بولۇپ، ئاللاھنىڭ ئەمرى-پەرمانلىرىنى ئورۇندىغۇچى دېگەن مەنىدە، ئەسلىي ئىسمى ئابدۇللاھ)قا ياتلىق بولغان. مىلادىيە 1063- يىلى ئارسلان خاتۇن ئىبرى بىلەن يامانلىشىپ قېلىپ، تاغىسى تۇغرۇل بەگ تەرىپىدىن رەي شەھىرىگە قايتۇرۇپ كېلىنگەن. مىلادىيە 1067- يىلى ئارسلان خاتۇن باغدادقا قايتقاندا، ئابباسىيلار خەلىپىلىكىنىڭ ۋەزىرى ئىبنى جۇھەير ئالدىغا چىقىپ ئىززەت-ئىكرام بىلەن كۈتۈۋالغان. خەلىپە قائىم بىئەمرىللاھ مىلادىيە 1074- يىلى ۋاپات بولغاندىن كېيىن، ئارسلان خاتۇن ئەلى ئىبنى ئەبى مەنسۇرغا ياتلىق بولغان.

ئاسىيە بىنتى مۇزاھىم

ئاسىيە بىنتى مۇزاھىم[1] قەدىمكى مىسىر پادىشاھلىرىدىن بولغان پىرئەۋنىن ۋەلىد ئىبنى مۇسئەبنىڭ خوتۇنى. ئاسىيەنىڭ

[1] بىنتى — ئەرەب تىلىدا «قىزى» دېگەن مەنىدە بولۇپ، مۇزاھىمنىڭ قىزى ئاسىيە دېگەنىنى بىلدۈرىدۇ. ئەسلىگە ھۆرمەت قىلىش ۋە كىتابلاردىن تېپىش ئاسان بولۇش ئۈچۈن بەزى ئىسىملار مۇشۇ شەكىل بويىچە تىلىندى.

ياخشى نامى «قۇرئان كەرىم» ۋە ھەدىسلەردە ئايالالارنىڭ ئۇلگىسى سۈپىتىدە تىلغا ئېلىنغان. ئاسىيە ئېرى پىرئەۋننىڭ بەنى ئىسرائىل خەلقىگە قىلغان قاتتىق زۇلۇمى ۋە ئۆزىنى خۇدا ھېسابلاپ، ھەددىدىن ئاشقان قىلمىشىغا نارازىلىق بىلدۈرۈپ ئىنكار قىلغان. ئاخىر پىرئەۋننىڭ زۇلۇمىدا ئالەمدىن ئۆتكەن. زالىم پىرئەۋن بىر كېچىسى يامان چۈش كۆرۈپ قېلىپ، مۇنەججىملەرنىڭ چۈشىگە بەرگەن تەبىرىدىن قاتتىق چۆچۈپ، بەنى ئىسرائىل ئىچىدە تۇغۇلىدىغان ئوغۇل بوۋاقلارنى ئۆلتۈرۈشكە بۇيرۇغان. دەل مۇشۇ زامانىدا مۇسا ئەلەيھىسسالام تۇغۇلۇپ، ئانىسى يوشۇرۇشقا ئامالسىز قېلىپ، بوۋاقنى ساندۇققا سېلىپ نىل دەرياسىغا تاشلىغان. ساندۇق پىرئەۋننىڭ خوتۇنى ئاسىيەنىڭ قولىغا چۈشكەن. پىرئەۋن بوۋاقنى ئۆلتۈرمەكچى بولغانىدا ئاسىيە توسۇۋالغان ۋە بوۋاقنى بالىچىلاپ بېقىۋالغان. ئاللاھقا ئىمان ئېيتىپ، پىرئەۋننىڭ چېكىدىن ئاشقان ئاسىيلىقىغا قارشى چىققان ۋە مۇسا ئەلەيھىسسالامنى بېقىۋېلىپ كۆپ مەرھەمەتلەرنى قىلغان ئاسىيەنىڭ نامى «قۇرئان كەرىم»دە زىكىر قىلىنىپ، يۇقىرىقى ۋەقەلىك بىلەن باغلىنىپ كەلگەن.

«قۇرئان كەرىم»دە ئاسىيە پىرئەۋننىڭ ئايالى دېگەن نام بىلەنلا ئاتالغان بولۇپ، ئىسمى ئېنىق ئېيتىلمىغان. ئەمما، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەدىسلىرىدە ۋە باشقا مەنبەلەردە ئىسمىنىڭ ئاسىيە ئىكەنلىكى ئېيتىلغان.

ئاسىيە بىنتى جارۇللاھ

ئاسىيە بىنتى جارۇللاھ ئىبنى سالىھ ئىبنى ئەبى مەنسۇرنىڭ قىزى بولۇپ، مىلادىيە 1395- يىلى مەككە مۇكەررەمدە تۇغۇلغان. ئاسىيە مەشھۇر مۇھەددىسە (ھەدىسشۇناس) ئالىمە بولۇپ، دەرس ئۆتۈپ، نۇرغۇن شاگىرت تەربىيىلىگەن. ئۇزۇن ئۆمرىدە 600 پارچىدىن ئارتۇق كىتاب يازغان مەشھۇر ئالىم ئىمام سۇيۇتى (م 1445 — 1505)

ئىلىم ئىگىلەش جەريانىنى ئەسلەپ، ئۆزىگە دەرس بەرگەن شەيخلەر قاتارىدا ئاسىيەنى تىلغا ئالغان. مەككە مۇكەررەمنىڭ قازىلىق مەنسىپىنى ئۆتىگەن مۇھەممەد جامال ئىبنى زىيا ئاسىيەنىڭ ئوغلىدۇر. ئاسىيە 1468- يىلى ۋاپات بولغان.

ئامىنە بىنتى ۋەھب

ئامىنە ئاخىرقى پەيغەمبەر مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ ئانىسى. ئامىنە مەككە مۇكەررەمدىكى يۇز-ئابرۇيلۇق بەنى زۆھرە جەمەتىدە دۇنياغا كەلگەن. تاغىسى ۋەھب ئىبنى ئابدۇمانافنىڭ تەربىيىسىدە چوڭ بولغان. ئامىنە ھۆسن-جامال، ئەقىل-پاراسەت ۋە نەسەبتە قۇرەيش قەبىلىسىدىكى ئايالالرنىڭ ئەڭ ئېسىلى ئىدى. ئامىنە قۇرەيش قەبىلىسىدىكى ئەڭ ئېسىل نەسەبتىن بولغان ئابدۇلمۇتتەلىپنىڭ ئوغلى ئابدۇللاھقا ياتلىق بولغان ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ھامىلدار بولغان. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئامىننىڭ قورسىقىدا ئىككى ئايلىق بولغاندا، ئابدۇللاھ تىجارەت ئۈچۈن شامغا بېرىپ قايتىپ كېلىۋاتقاندا مەدىنىدە ۋاپات بولغان ۋە شۇ يەرگە دەپنە قىلىنغان. ئابدۇللاھ بۇ چاغدا 28 ياشلاردا ئىدى. ئامىننىڭ ئاي-كۈنى توشۇپ مىلادىيە 571- يىلى 4- ئاينىڭ 21- كۈنى ئالەمنى ھىدايەت نۇرى بىلەن يورۇتقان بوۋاق — پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام دۇنياغا كەلگەن. ئامىنە ھەر يىلى ئېرىنىڭ قەبرىسىنى ۋە ئابدۇللاھنىڭ تاغىلىرىدىن بولغان ئەدى ئىبنى نەججارنىڭ جەمەتىنى يوقلاشقا بېرىپ تۇرغان. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئالتە ياش ۋاقتىدا ئانىسى بىلەن مەدىنىگە سەپەر قىلغان. ئامىنە مەككىگە قايتىپ كېلىشىدە مەدىنىگە تەۋە ئەبۋا دېگەن جايدا كېسەل بىلەن قازا قىلغان. ئامىنە بۇ چاغدا 20 نەچچە ياشلاردا ئىدى. كىچىك تۇرۇپلا دادىسىدىن، ئانىسىدىن يېتىم قالغان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى چوڭ دادىسى ئابدۇلمۇتتەلىپ ئۆز تەربىيىسىگە ئالغان.

ئامىنە بىنتى شەرىفىددىن

ئامىنە بىنتى شەرىفىددىن مەشھۇر ھەدىسشۇناس بولۇپ، مىسىرنىڭ مۇھەللە دېگەن جايىدا دۇنياغا كەلگەن. ئامىنە ئىجتىھات بىلەن ئىلىم تەھسىل قىلىپ، داڭلىق مۇھەددىسە بولۇپ يېتىشكەن. نامى ھەر جايلارغا تارىلىپ، ئەھلى ئىلىملەر ئامىنەنى ئۇستاز تۇتقان. مەشھۇر ئالىم ئىمام سۇيۇتىمۇ (م 1445 — 1505) ئامىنەدىن ھەدىسلەر ئاڭلىغان ۋە ئۆگەنگەن.

ئامىنە رەملىيە

ئامىنە مىلادىيە 9- ئەسىردە ياشىغان زۇھۇد ۋە تەقۋالىقتا نامى چىققان فازىلە ئايالدۇر. ئامىنە پەلەستىندىكى رەملە شەھىرىدە تۇغۇلغان بولۇپ، ئۆز يۇرتىنىڭ نامىنى تەخەللۇس ئورنىدا قوللىنىپ «ئامىنە رەملىيە» دەپ ئاتالغان. مەشھۇر فازىللاردىن بولغان بەشىر ئىبنى ھارىس (م 767 — 841) ئامىنەنى دائىم زىيارەت قىلىپ تۇرغان. ئىسلام دىنىنىڭ سۈننىي مەزھىپىدىكى تۆت ئاساسىي تارماقنىڭ بىرى بولغان — ھەنبەلى مەزھىپىگە ئاساس سالغۇچى فەقىھ ئىمام ئەھمەد ئىبنى ھەنبەل ئامىنەنى يوقلاپ، دۇئاسىنى سورىغانلىقى مەلۇم. ئۆز زامانىسىنىڭ كۆزلىرى ھېسابلانغان بۇ ئىككى ئالىمنىڭ يۈكسەك ھۆرمىتى ۋە ئېتىبارى ئامىنەنىڭ شۇ دەۋردىكى ئالاھىدە ئورنىنى كۆرسىتىپ بەرگۈچى ئەڭ ياخشى پاكىت سانىلىدۇ.

ئامىنە سۇمەييە

ئامىنە سۇمەييە تۇركىيىنىڭ بۈيۈك ئالىمى ۋە مەشھۇر تەھرىرلىرىدىن بولغان جەۋدەت پاشانىڭ قىزىدۇر. ئامىنە 19-

ئەسىرنىڭ ئاخىرلىرىدا ياشىغان مەلۇماتلىق ئەدىبە ۋە پېداگوگ بولۇپ، كۆپ ئەسەرلەرنى يازغان. ئەسەرلىرىنىڭ كۆپىرەك تېمىسى ئەخلاق ۋە مائارىپ ھەققىدە بولۇپ، ئەۋلادلار تەربىيىسىگە كۆڭۈل بۆلۈش مىللەتنىڭ نۇرلۇق كېلەچىكى ئۈچۈن سېلىنغان پۇختا ئۇل ئىكەنلىكىدەك ھەقىقەت ئۈچۈن ئۆمۈر بويى كۈرەش قىلغان. سۈمەييە ئامىنەنىڭ تەخەللۇسى بولسا كېبرەك. ئەسەرلىرىنىڭ تىلى پاساھەت-بالاغەتلىك بولۇپ، تۆۋەندىكىسى ئامىنەنىڭ بەزى ماقالىلىرىدىن ئېلىنغان ئىخچام ئۈزۈندىلەر:

«بالا گۈياكى يەردە توپا-تاشلار بىلەن ئارىلىشىپ يانقان گۆھەردۇر. ئۇنى توپىدىن ئايرىپ ئېلىپ، سۈرتۈپ پاراقلىتىپ گۆھەردەك ئىنسان قىلماق ئاتا-ئانىنىڭ تەربىيىسى بىلەن ئىشقا ئاشىدۇ. ئەمما، ئۆز ئىشى بىلەن مەشغۇل بىپەرۋا ئاتا-ئانىلار مەجبۇرىيەتلىرىنى ئادا قىلمىسا، گۆھەر ھېچقانچە قىممىتى يوق ئاددىي تاشقا ئايلىنىپ قالىدۇ.....».

ئاماننىساخان

ئاماننىساخان ئۇيغۇر سەئىدىيە خانلىقى دەۋرىدىكى تالانتلىق شائىرە، مەربىيەتچى ۋە ئىستېداتلىق مۇزىكانت. ئاماننىساخان 1534-يىلى دولانىڭ تىزناپ دەريالىق بويىدىكى مەھمۇد ئىسمىلنىڭ ئوقۇمۇشلۇق سازەندە ئائىلىسىدە دۇنياغا كەلگەن. دادىسىنىڭ كۆڭۈل قويۇپ تەربىيىلىشى بىلەن كىچىكىدىن تارتىپ ئۇيغۇر، ئەرەب، پارس ئەدەبىياتىنى ۋە مۇزىكا ئىلمىنى ئۆگىنىپ شېئىرى ئىجادىيىتىنى باشلىغان. ئۇيغۇر 12 مۇقامنى ئىجتىھات بىلەن ئۆگىنىپ، ئۆزى يازغان شېئىرلارنى مۇقام ئاھاڭلىرىغا سېلىپ ئوقۇغان. ئاماننىساخان يەنە خەتتاتلىقتىمۇ كامالەتكە يەتكەن. ئاماننىساخاننىڭ ھۆسن-جامالى، ئەقىل-پاراسىتىگە مەھلىيا بولغان سەئىدىيە خانلىقىنىڭ 2-پادىشاھى ئابدۇرەشىدخان ئۇنى نىكاھىغا ئالغان.

ئاماننىساخان ئوردىغا كىرگەندىن كېيىنمۇ داۋاملىق ئەدەبىي ۋە مۇزىكا ئىجادىيەتلىرى بىلەن شۇغۇللانغان. ئاماننىساخان 12 مۇقامنى رەتكە سېلىشتەك ئۇلۇغ ۋەزىپىگە تۈتۈش قىلغان ۋە يوقلىپ كېتىش خەۋپى ئاستىدىكى 12 مۇقامنى رەتلەپ قېلىپلاشتۇرغان. ئاماننىساخان ئۆزىنىڭ قەسىدىلىرىدە «دىۋانىي نەفىسى»، «ئەخلاقى جەمىلە (گۈزەل ئەخلاق)»، «سۇرۇھۇل قۇلۇب(قەلبلەر شادلىقى)» ناملىق ئەسەرلەرنى يېزىپ قالدۇرغان. يەنە «ئىشرەت ئەنگىز (شادلىق قوزغىغۇچى)» ناملىق يېڭى مۇقام ئىجاد قىلغان. ئاماننىساخان 1567-يىلى 33 يېشىدا تۇغۇتتا ۋاپات بولغان. ئۇيغۇر 12 مۇقامىنىڭ راۋاجلىنىشى ۋە بۈگۈنگىچە ساقلىنىپ كېلىشىنى ئاماننىساخانىنىڭ تۆھپىسىدىن ئايرىپ قارىغىلى بولمايدۇ.

ئايخان ئانا

ئايخان ئانا ئەل سۆيەر مەرىپەتچى، يېقىنقى زامان ئۇيغۇر مائارىپ تارىخىدىكى تۆھپىكار شەخسلەرنىڭ بىرى. ئايخان ئانا 1888-يىلى غۇلجا شەھىرىدە تۇغۇلغان. دىنىي ۋە پەننىي مەكتەپلەردە ئوقۇغان. 1933 — 1934-يىللىرى دادىسى ۋە ئىنىسىدىن قالغان مىراس تەئەللۇقاتىنى سەرپ قىلىپ، غۇلجىنىڭ قازانچى مەھەللىسىدە مەخسۇس يېتىم بالىلار ئۈچۈن مەكتەپ سالدۇرغان. بۇ مەكتەپ «غۇلجا خەيرىيەت مەكتىپى» دەپ ئاتالغان بولسىمۇ، خەلق بۇ مەكتەپكە «ئايخان ئانا مەكتىپى» دەپ نام بەرگەن. بۇ مەكتەپتە ئوقۇغۇچىلار سانى 300گە يەتكەن. بالىلارنىڭ پۈتۈن تەمىناتىنى ئايخان ئانا ئۆز ئۈستىگە ئالغان. شۇ چاغدا «ئىلى دەرياسى گېزىتى» سەھىپىلىرىدە ئايخان ۋە ئايخان مەكتىپى ھەققىدە نۇرغۇن شېئىر، ماقالىلەر ئېلان قىلىنغان. بۇ ئىلىم ئوچىقى نەچچە مىڭلىغان ئوغۇل-قىزلارنى يېتىشتۈرگەن. ئايخان ئانا مۇستەبىت ھاكىمىيەتنىڭ تۇرمىسىگە چۈشۈپ جىق ئازاب تارتقان ۋە كېسەل بىلەن ۋاپات

بولغان. ئايخان ئانا مەكتىپى هازىرغىچە 50 يىلدىن ئارتۇق تارىخقا ئىگە. ئۇيغۇر يېڭى مائارىپى ئۈچۈن بارلىقىنى تەقدىم قىلغان مەرىپەتپەرۋەر ئايخان ئانىنىڭ نامى خەلق قەلبىدە يادلىنىپ، تارىخ بەتلىرىنىڭ نۇرانە سەھىپىلىرىدىن ئورۇن ئېلىپ كەلمەكتە.

ئانى فاتىمە

فاتىمە 17- ئەسىردە ياشىغان ئىستانبۇللۇق شائىرە. «ئانى» فاتىمەنىڭ تەخەللۇسى بولۇپ، فاتىمە «تاجۇتتەۋارىخ (تارىخلار تاجى)» ناملىق مەشھۇر ئەسەرنىڭ ئاپتورى خوجا سەئىددىن ھەسەنجانىنىڭ نەسلىدىن. فاتىمەنىڭ ئېرى ئەمىر ئاغا ئىسىملىك كىشى بولۇپ، ئوغلى يەكشەھەرنىڭ قازىسى بولغان. بۇ مەزگىلدە فاتىمە ئوغلى بىلەن بىللە يەكشەھەردە بىر مەزگىل تۇرۇپ، مىلادىيە 1710- يىلى شۇ يەردە ۋاپات بولغان. «تەزكىرەئى شۇئەرا (شائىرلار تەزكىرىسى)»دە فاتىمەنىڭ تولۇق بىر شېئىرىي دىۋانى بارلىقى ئېيتىلىپ، كىشىلەر ئارىسىدا تارقىلىپ يۈرگەن تۆۋەندىكى بىر كۇبلىت شېئىرى نەقىل كەلتۈرۈلگەن.

خىيال ئارەزىڭلە دىيدەئى سەھىن گۈلىستانىمدۇر،
ئاچىلمىش شەرھەلەر سىنەمدە نەخلى ئەرغۋانىمدۇر.
ئۈمىد ۋەسلىڭ ئەيي قاشلارى يا سىنەدىن كەچمەس،
خىيالى تىرى غەمزەڭ «ئانىيا» خاتىر نىشانىمدۇر.

ئابدە

ئابدە مەشھۇر مۇھەددىسە، ئالىمە بولۇپ، مەدىنە مۇنەۋۋەرە تۇغۇلغان. كىچىكىدىن ئىلىم سورۇنلىرىغا داخىل بولۇپ، داڭلىق مۇھەددىسە بولۇپ يېتىشكەن. ئابدە ئەسلىدە چۆرە بولۇپ، ئابدە

مەدىنىيە (مەدىنىلىك ئابىدە) دەپ ئاتالغان. مەدىنىدىكى مەشھۇر ئالىم، فەقىھ ئىمام مالىك (م 712 — 795)نىڭ ئىسنادى بىلەن 10 مىڭدەك ھەدىس رىۋايەت قىلغان. ئون مىڭ ھەدىسنى ئىسنادى[1] بىلەن قوشۇپ ياد ھالدا رىۋايەت قىلىش ئەلۋەتتە ئالاھىدە ئىستېداتلىق، يېتۇك ئالىمنىڭ قولىدىن كېلىدىغان چوڭ ئىش ئىدى. ئابىدە كېيىنچە ئەندەلۇسقا (ھازىرقى ئىسپانىيە مىلادىيە 711-يىلى مۇسۇلمانلار ھۆكۈمرانلىقى دەۋرىدە ئەندەلۇس دەپ ئاتالغان. ئىسلام خەلىپىلىكى يىمىرىلگەندىن كېيىن ئىسپانىيە دېگەن نامغا ئۆزگەرتىلگەن) كۆچۈپ بېرىپ، ھەبىب ئىبنى ۋەلىد مىرۋانىنىڭ كېنىزىكى بولۇپ تۇرغان. ئاخىرقى ئۆمرىنى ئەندەلۇستا ئۆتكۈزگەن.

ئاتىكە بىنتى زەيد

ئايال ساھابىلەردىن بولغان ئاتىكە مەككە مۇكەررىمە قۇرەيش قەبىلىسىدە دۇنياغا كەلگەن. ئاتىكەنىڭ دادىسى زەيد ئىبنى ئەمر ئىبنى نۇفەيل، قېرىندىشى بولسا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام جەننەت بىلەن خۇش خەۋەر بەرگەن ئون ساھابىنىڭ بىرى سەئىد ئىدى. ئاتىكە بولسا فارۇق (ھەقنى باتىلدىن ئايرىغۇچى) لەقىمى بىلەن ئاتالغان خەلىپە ئۆمەر ئىبنى خەتتابنىڭ (م 584 — 644)نىڭ تاغىسىنىڭ قىزىدۇر.

ئاتىكە دىيانەتلىك، پەم-پاراسەتلىك ئايال بولۇپ، تونۇلغان شائىرە ئىدى. ئاتىكە دەسلەپتە ھەزرىتى ئەبۇ بەكرى سىددىق رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ئوغلى ئابدۇللاھقا ياتلىق بولغان. ئابدۇللاھ ئاتىكەنى ناھايىتى ياخشى كۆرگەن ۋە ئىززەتلىگەن.

---

[1] ئىسناد — ھەدىسنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن بۇيانستە ئاڭلىغان كىشىدىن تا خاتىرىگە ئېلىنىش دەۋرىگە كەلگۈچە بولغان ئارىلىقتىكى شەخسىن-شەخسكە ئېيتىلىپ ئۇلىنىش جەريانى ئىسناد دېيىلىدۇ.

تائىق مۇھاسىرىسىدە ئابدۇللاھ شېھىت بولغاندىن كېيىن ھەزرىتى ئۆمەر ئىبنى خەتتاب رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئەلچى كىرگۈزۈپ، ئاتىكەنى نىكاھىغا ئالغان. خەلىپە ئۆمەر سۈيىقەستچىلەردىن ئۆلتۈرۈلگەندە ئاتىكەنىڭ يازغان مەرسىيىسىنى مەشھۇر تارىخچى ئىبنى ئەسىر «تارىخي كامىل» ناملىق كىتابىدا خاتىرىلىگەن. تۆۋەندىكىسى شۇ مەرسىيىدىن ئۈزۈندە:

ئاھ كۆزۈم، بۇلدۇق-بۇلدۇق يىغلاپ ياتۇر،
ھەسرىتا كەتتى ئىمام جەڭدە باتۇر.
مەزلۇملارغا پاسىبان ھەم غەمگۇزار،
ئۇشبۇ يەڭلىغ باھادىر نەدە باردۇر؟
ئۆلۈم سۈيى ئىچكەچ ئەل جامىدا ئۇ،
ھايات مەنسىز، ئۇلار ئۇھ تارتۇر.

كېيىن ساھابىلاردىن زۇبەير ئاتىكەنى نىكاھىغا ئالغان. ئاتىكە ناھايىتى تەقۋادار ئايال بولۇپ، جامائەت نامىزى ئوقۇش ئۈچۈن ھەر كۈنى مەسجىدكە باراتتى. زۇبەير بۇنى خوپ كۆرمىگەچكە، بىر كۈنى نامازدىن يانغاندا يوشۇرۇنۇپ تۇرۇپ ئاتىكەنىڭ قولىدىن تۇتۇۋالغان. ئەتىسىدىن باشلاپ ئاتىكە مەسجىدكە بارىدىغان ئادىتىنى تاشلاپ، نامازنى ئۆيىدە ئوقۇشقا باشلىغان. بۇنى كۆرگەن زۇبەير بىلمەس قىياپەتتە: «نېمىشقا ئادىتىڭنى تەرك ئېتىپ مەسجىدكە چىقماس بولدىڭىز؟» دەپ سوريغاندا، ئاتىكە: «خەلق ئىپپەتلىك، نومۇسلۇق ۋاقتىدا مەسجىدكە چىقاتتىم. لېكىن، ھازىر زامان بۇزۇلۇپتۇ. كىشىلەردە ئىمان، ئەخلاق، ھايا سۇسلاپتۇ. بۇنداق ۋاقىتتا ئاياللارنىڭ مەسجىدنى دەپ تالاغا كۆپ چىقىشى دۇرۇس ئەمەس»، دەپ جاۋاب بەرگەن.

زۇبەير جەمەل ۋەقەسىدە شېھىت بولغان. تارىخي كىتابلاردا زۇبەيرنىڭ ۋاپاتىدىن كېيىن، ھەزرىتى ئەلى ئىبنى ئەبۇ تالىپنىڭ

ئاتىكەگە ئەلچى كىرگۈزگەندە ئاتىكەنىڭ: «نىكاھىغا ئۆتكەن ئەرلىرىنىڭ ھەممىسى شېھىت بولىدى، ھالبۇكى سىز دىن ۋە مۇسۇلمانلار ئۈچۈن كېرەكلىك»، دەپ ئۆزرە ئېيتىپ رەت قىلغانلىقى يېزىلغان. كېيىن ئاتىكە رەسۇلۇللاھنىڭ نەۋرىسى، ئەلىنىڭ ئوغلى ھۈسەينگە ياتلىق بولغان. ھەزرىتى ھۈسەين كەربالا ۋەقەسىدە شېھىت بولغاندا، ئاتىكە ھۈسەيننىڭ بېشىنى قۇچقىغا ئېلىپ، زار-زار يىغلاپ تۆۋەندىكى مەرسىيىنى ئوقۇغان:

ئاھ ھۈسەين جىگىرىم، مېنى قويدۇڭ ئارماندا،
دۈشمەنلەرنىڭ نەيزىسى سېنى قارىغا ئالغاندا.
دەردىنى قانداق يۇتايمەن، سېنى قانداق ئۇنتايمەن؟
كەربالانىڭ چۆلىدە تېنىڭ باشسىز قالغاندا.
كەر بالانىڭ ئاسمىنى ياشلار تۆكۈپ ئاھ ئۇرغان،
بۇ ئاللاھنىڭ باتۇرغا رەھمىتىدۇر ياغدۇرغان.

ئاتىكەنىڭ تەگكەن ئەرلىرىنىڭ ھەممىسى شېھىت بولغاچقا ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ «كىمكى شېھىت بولۇشنى خالىسا، زەيدنىڭ قىزى ئاتىكەنى نىكاھىغا ئالسۇن» دېگەن سۆزى تارىخ كىتابلىرىغا پۈتۈلگەندۇر.

ئالىمەتۇل بەنات

ئالىمەتۇل بەنات ئىران تەۋەسىدىكى خان كىرمان دېگەن جايدا ياشىغان ئەدىبە ۋە مەشھۇر مائارىپچى. ئالىمەتۇل بەنات (قىزلارنىڭ ئالىمەسى) تەخەللۇسى بولۇپ، ئەسلى ئىسمىنىڭ نېمە ئىكەنلىكى مەلۇم ئەمەس. ئالىمە پۈتۈن ھاياتىنى مائارىپ ئىشلىرىغا، ئەۋلاد تەربىيىلەش ئۈچۈن سەرپ ئەتكەن. «ئەر-خوتۇنلۇق ئەدەپلىرى» ناملىق پايدىلىق بىر كىتابنى يېزىپ قالدۇرغان.

ئائىشە بىنتى ئەبۇ بەكرى سىددىق

«مۆمىنلەرنىڭ ئانىسى» ھەزرىتى ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېقىن سىردىشى ۋە دوستى ئەبۇ بەكرى سىددىقنىڭ قىزىدۇر. ئانىسى زەينەپ بولۇپ، ئائىشە ھىجرەتتىن توققۇز يىل ئىلگىرى يەنى مىلادىيە 613- يىلى مەككە مۇكەررەمدە تۇغۇلغان. ئائىشە سىددىيقە (راستچىل ئايال) ھۇمەيرا (قىزغۇچ چاچلىقىم) دېگەن لەقەملەر بىلەن ئاتالغان.

ھەزرىتى ئائىشە خەدىچە رەزىيەللاھۇ ئەنھا ئالەمدىن ئۆتكەن يىلى يەتتە يېشىدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ياتلىق بولغان. ئائىشىنىڭ يېشى كىچىك بولغاچقا، رەسۇلۇللاھ مەدىنىگە ھىجرەت قىلغانىنىڭ ئىككىنچى يىلى ئائىشە توققۇز ياشقا كىرگەندە بىر ياستۇققا باش قويغان. ئائىشە رەسۇلۇللاھ بىلەن توققۇز يىل بىللە ياشاپ، ئون سەككىز يېشىدا رەسۇلۇللاھ ئالەمدىن ئۆتتۇپ، تۇل قالغان. بالىلىق بولمىغان. «مۆئمىنلەرنىڭ ئانىسى» ھەزرىتى ئائىشە 50- يىلى يەنە بىر قاراشتا 58- يىلى (مىلادىيە 678- يىلى) رامىزان ئېيىنىڭ سەيشەنبە كۈنى مەدىنە مۇنەۋۋەرە ئالەمدىن ئۆتكەن. جىنازا نامىزىنى ئەينى ۋاقىتتا مەدىنە شەھىرىنىڭ ۋەكىلى ۋەزىپىسىدە تۇرغان ساھابە جەلىل ئەبۇ ھۇرەيرە ئوقۇغان. ئائىشە ئۆزىنىڭ ۋەسىيىتى بويىچە بەقىيئەگە دەپنە قىلىنغان.

ھەزرىتى ئائىشە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئايالىرى ئىچىدە ئەڭ يېقىن ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئائىشىگە مۇھەببىتى ئارتۇقراق ئىدى. ئىمام بۇخارى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ «سەھىھۇلبۇخارى»دىكى بىر ھەدىستە رەسۇلۇللاھنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى بايان قىلىدۇ: «ئەرلەردىن كامالەت ماقامىغا يەتكەنلەر كۆپ، ئەمما ئاياللاردىن بۇنداق شەرەپلىك ئورۇنغا پەقەت پىرئەۋننىڭ خوتۇنى ئاسىيە ۋە ئىمرانىنىڭ قىزى مەريەملا ئېرىشكەن. ئائىشەنىڭ باشقا ئاياللاردىن ئارتۇقلۇقى

خۇددى ئەڭ ئېسىل تاماقنىڭ ئادەتتىكى تاماقلاردىن ئەۋزەل بولغىنىدەك». ئائىشە ئۆزىنىڭ نىكاھى ھەققىدە مۇنداق دېگەن: «مەن رەسۇلۇللاھنىڭ ئايالىرى ئىچىدە ئون تۆرلۈك ئالاھىدىلىككە ئىگە قىلىنىدىم. ئايالار ئىچىدە مەن پەيغەمبەرنىڭ ئەڭ يېقىن ئايالى ئىدىم. ئەرلەر ئارىسىدا دادام پەيغەمبەرنىڭ ئەڭ سىرداش دوستى، سەپدىشى ئىدى. رەسۇلۇللاھ مەندىن باشقا قىز ئېلىپ باقمىدى، مېنى يەتتە يېشىمدا نىكاھىغا ئېلىپ، توققۇز يېشىمدا بىر تەكىيىگە باش قويىدى. ماڭا چاپلانغان بۆھتاننى ئاللاھ ئۆزى ئايەت نازىل قىلىپ ئاقلاپ، پاكلىقىمنى ئىسپاتلىدى. رەسۇلۇللاھ ئاغرىق چېغىدا ئايالىرىغا: «ھەممىڭلارنىڭ ئارىسىدا يۆتكىلىپ تۇرۇشقا ماجالىم يەتمەيدۇ، ئاراڭلاردىن بىرىنىڭ يېنىدا تۇرسام»، دەپ رازىلىق سورىغاندا، ئۇمۇ سەلەمە: «ئى رەسۇلۇللاھ! سېنىڭ كىمنىڭ يېنىدا تۇرۇشنى خالايدىغانلىقىڭنى بىلدۇق، ئۇ ئائىشە ئەمەسمۇ؟» دېدى ۋە ھەممىسى رازىلىق بەردى. مېنىڭ ئاغرىمىدىكى لوقما پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بۇ دۇنيادىكى ئاخىرقى تائامى بولدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مېنىڭ مىسۋاكىم بىلەن چىش يۇدى. مېنىڭ ھۇجرامدا باغرىمدا جان بەردى. مېنىڭ ھۇجرامغا دەپنە قىلىندى».

ھەزرىتى ئائىشە ئەقىل-پاراسەت، ئەخلاق-ئىمان ۋە ئىلىمدە تەڭداشسىز ئىدى. فەقىھە، ئالىمە، مۇھەددىسە ئىدى. مۆمىنلەرنىڭ ئايالىرىغا دىنىي ئىلىملەرنى ئۆگىتەتتى. ھەتتا ساھابىلەر رەسۇلۇللاھنىڭ ۋاپاتىدىن كېيىن بىرەر قىيىن مەسىلىگە دۇچ كەلسە، ئائىشىدىن سورايتتى. ئائىشە رەسۇلۇللاھتىن 2210 ھەدىس رىۋايەت قىلغان. بۇنىڭدىن 297 ھەدىس «سەھىھۇل بۇخارى» بىلەن «سەھىھۇل مۇسلىم»دا رىۋايەت قىلىنغان. شۇڭا ھەدىسشۇناس ئالىملار ھەزرىتى ئائىشىنى ئەبۇ ھۇرەيرە، ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەردىن قالسىلا ئەڭ كۆپ ھەدىس رىۋايەت قىلغۇچىلار قاتارىغا قويغان. ئائىشە ئەرەب تارىخى، كالېندار، شېئىرىيەت ئىلمىدە يۇقىرى مەلۇماتلىق ئىدى. پاساھەت-بالاغەت بىلەن سۆزلىگەن ۋەز-

نوتۇقلىرىدىن كىشىلەر ھەيران قالاتتى. مۇئاۋىيە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ: «پاساھەت ۋە ئەقىل بابىدا ئائىشىگە ئوخشاش بىرسىنى ئۆمرۇمدە كۆرمىدىم» دېگەن. ئەھنەف ئىبنى قەيس: «مەن ھەزرىتى ئەبۇ بەكرى، ئۆمەر، ئوسمان، ئەلىيلەرنىڭ ۋەز-خۇتبىلىرىنى ئاڭلىغان. ئەمما، ئائىشىدىن ئاڭلىغاندەك پاساھەتلىك ۋە كىشى قەلبىگە تەسىر قىلغۇچى نۇتۇقنى ئاڭلاپ باقمىدىم» دېگەن.

ھىجرىيىنىڭ 5- يىلى مەدىنىدىكى بەزى مۇناپىقلار ئائىشىگە تۆھمەت قىلغانىدا، ئاللاھ ئائىشىنىڭ پاكلىقىنى بايان قىلغان نۇر سۈرىسىدىكى ئايەتلەرنى نازىل قىلىپ، ئائىشىنى ئۇۋاللىقتىن قۇتقۇزغان. ئاللاھنىڭ يەتتە قات ئاسمان ئۈستىدىن نازىل قىلغان ئىلاھىي ھۆكمىمۇ ھەزرىتى ئائىشىنىڭ رەسۇلۇللاھ ۋە مۇسۇلمانلار ئالدىدىكى ئورنى ۋە دەرىجىسىنىڭ يۇقىرىلىقى ئۈچۈن يېتەرلىك ئىسپاتتۇر. ئائىشە كەمبەغەل، غېرىب يېتىم-يېسىرلارنىڭ بېشىنى سىلايتتى. ئۇلارغا كۆپ ئىلتىپات كۆرسىتەتتى. ئائىشە رەسۇلۇللاھ بىلەن ناھايىتى ئاددىي، غورىگۇل تۇرمۇش كەچۈرگەن. رەسۇلۇللاھ ۋاپات بولغانىدا ئائىشە ۋە ئائىلىسىدىكىلەرگە بىر تېنىملىق مىراس قالمىغان. ئەنە شۇنداق غۇربەت تۇرمۇشتىمۇ قانائەتچان ئائىشە كەمبەغەللەرگە پۇل-تائام بېرىپ تۇراتتى. بىر كۈنى مەلۇم تەرەپتىن يۈز مىڭ دىرھەم ھەدىيە كەلگەندە، ئۆيىدىكىلەرنىڭ تامىقى ئۈچۈن بىر دىرھەممۇ قالدۇرماي ھەممىسىنى كەمبەغەللەرگە بۆلۈپ بېرىۋەتكەن.

«مۆمىنلەرنىڭ ئانىسى» ھەزرىتى ئائىشە تەقۋالىقى، ئىلمى ۋە گۈزەل پەزىلەتلىرى بىلەن مۇسۇلمان ئاياللىرىنىڭ ئېسىل ئۈلگىسى سۈپىتىدە تارىخ بەتلىرىدىن تېگىشلىك ئورۇن ئېلىپ كەلمەكتە.

ئائىشە بائۇنىيە

ئائىشە بىنتى يۈسۈف ئەھمەد ئىبنى نەسىر بائۇنى 15-ئەسىرنىڭ ئاخىرىدا ياشىغان مەشھۇر ئىسلام شائىرلىرىدىن بولۇپ،

يېتۈك ئىلمى ۋە گۈزەل پەزىلىتى بىلەن فازىلەتۈززامان (زامانىنىڭ فازىلى) دېگەن لەقەم بىلەن ئاتالغان. ئائىشە ھازىرقى ئىئوردانىيىنىڭ شەرقىي قىسمىدىكى ئەجلۇن يېزىسىنىڭ بائۇن دېگەن جايىدا دۇنياغا كەلگەن. ئائىشىنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى مەدھىيىلەپ يازغان «**الفتح المبين فى مدح الأمين**» ناملىق بىر ئۇزۇن قەسىدىسى مەشھۇر بولۇپ، ئائىشە بۇ قەسىدىگە ھەم شەرھى يازغان. بۇ قەسىدە شەرھى بىلەن قوشۇلۇپ مىلادىيە 1885- يىلى قاھىرىدە نەشر قىلىنغان. ئائىشە يەنە «**مولد النبى**» (پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تۇغۇلغان كۈننى خاتىرىلەش) ناملىق بىر كىتاب يازغان بولۇپ، بۇ 1885- يىلى دەمەشقتە نەشر قىلىنغان. ئائىشە شەيخ ئابدۇللاھ ھەرەۋىنىڭ «**منازل السائرين**» (يولۇچىلار مەنزىللىرى) دېگەن كىتابىنى «يوشۇرۇن ئىشارەتلەر» ماۋزۇسىدا قىسقارتىپ يېزىپ چىققان. ئائىشە شائىرەلا ئەمەس، يەنە ئىسلام دىنىنىڭ ھەر قايسى تارماق ئىلىملىرىدىمۇ يېتىشكەن فەقىھە ئىدى. زامان تەرەققىياتى بىلەن يېڭىدىن پەيدا بولغان ۋەقەھادىسىلەرگە پەتۋا بېرەتتى. ئائىشىنىڭ بەزى فىقھى مەسىلىلىرىگە بەرگەن نەزمىي پەتۋالىرىدىن ئالىمەنىڭ مول بىلىمى، ئەقىل-پاراسىتى نامايان بولۇپ تۇرىدۇ. ئائىشە يەنە دەرس ئۆتۈپ ئوقۇغۇچى تەربىيىلىگەن. مەشھۇر ئالىم ۋە شائىر ئابدۇلغەنى نابۇلۇسى (1641 — 1731) ئائىشىنىڭ ئىلىم-مەرىپىتىگە قايىل بولۇپ مەدھىيە ئوقۇغان. ئائىشە 1516- يىلى ئالەمدىن ئۆتكەن.

ئائىشە بىنتى تەلھە

ئائىشە بىنتى تەلھە مەككە مۇكەررىمدە قۇرەيش قەبىلىسىدە دۇنياغا كەلگەن. ئائىشە رەسۇلۇللاھ جەننەتكە كىرىش بىلەن خۇش خەۋەر بەرگەن ئون ساھابىنىڭ بىرى تەلھە ئىبنى ئۇبەيدۇللاھنىڭ قىزى. ئانىسى ئەبۇ بەكرى سىددىقنىڭ قىزى ئۇممۇ گۇلسۇمدۇر.

ئائىشە بىنتى تەلھە ھاممىسى — رەسۇلۇللاھنىڭ ئايالى ئائىشە بىنتى ئەبۇ بەكرى سىددىقتىن دىنىي ئىلىم، شېئىر، تارىخ ئۆگەنگەن. تاغىسى ئابدۇراھماننىڭ ئوغلى ئابدۇللاھقا ياتلىق بولغان ۋە ئىمران، ئابدۇراھمان، ئەبۇ بەكرى، تەلھە، نەفىسە ئىسىملىك بەش بالىلىق بولغان. ئابدۇللاھ ئالەمدىن ئۆتكەندىن كېيىن مۇسئەب ئىبنى زۇبەيرگە ياتلىق بولغان. ئائىشە ھۆسن-جامالدا ئادەتتىن تاشقىرى گۈزەل ئىدى. ئۇ ھەدىس ئىلمى، ئەرەب كالپىنداری، شېئىرىيەت ۋە تارىخنى پۇختا ئىگىلىگەن. ئېرى مۇسئەب ۋاپات بولغاندىن كېيىن، ئائىشە شامغا — ئۈمەۋىيلەر سۇلالىسىنىڭ خەلىپىسى ھىشام ئىبنى ئابدۇلمەلىك ھۇزۇرىغا سەپەر قىلغان. ئۇزۇندىن بېرى ئائىشىنىڭ ئىلمىدىكى داڭقىنى ئاڭلىغان ھىشام ئۆلىمالارنى يىغىپ سۆھبەت قۇرغان. ئائىشە سورۇندا تارىخ، شېئىرىيەت ھەققىدىكى مول بىلىمى بىلەن سورۇن ئەھلىنى ھەيران قالدۇرغان. ئاسترونومىيە ئىلمى ھەققىدە سۆز ئېچىلىپ، يۇلتۇزلار ئىسىملىرى تىلغا ئېلىنغاندا، ئائىشە ھەر بىر يۇلتۇزنىڭ ئىسمى، ئورنى ۋە مۇناسىۋەتلىك مەلۇماتلارنى بايان قىلغان. ھەيرانلىقىنى يوشۇرالمىغان ھىشام: «سىزنىڭ نامىڭىزنى بۇرۇنلا ئاڭلىغان، تارىخ، شېئىرىيەتتىكى ئىلمىڭىزدىن خەۋەردارمىز، ئەمما ئاسترونومىيىنى كىمدىن ئۆگەندىڭىز؟» دەپ سورىغاندا، ئائىشە: «ھاممام ئائىشە بىنتى ئەبۇ بەكرىدىن ئۆگەنگەن» دەپ جاۋاب بەرگەن. ئائىشە كېيىن ئۆمەر ئىبنى ئۇبەيدۇللاھقا ياتلىق بولۇپ، سەككىز يىل نىكاھىدا تۇرغان. ئۆمەر ۋاپات بولغاندىن كېيىن، ئايىغى ئۇزۇلمەس ئەلچىلەرنى رەت قىلىپ قايتا ياتلىق بولمىغان. مىلادىيە 719 - يىلى ئالەمدىن ئۆتكەن. ئائىشە ھاممىسى ئائىشە بىنتى ئەبۇ بەكرىدىن بەزى ھەدىسلەرنى رىۋايەت قىلغان. ھەدىسشۇناس ئۆلىمالار ئائىشىنى ئىشەنچلىك ھەدىس رىۋايەت قىلغۇچىلار دەرىجىسىگە تىزغان. ئائىشە رىۋايەت قىلغان ھەدىسلەر ئەڭ نوپۇزلۇق ۋە سەھىھ (توغرا) بولغان ئالتە ھەدىس كىتابلىرىدا ئۇچرايدۇ.

ئائىشە بىنتى ئەدىل

زەينىددىن ئىبراھىم قىزى ئائىشە مىلادىيە 1244- يىلى دەمەشقەتە دۇنياغا كەلگەن. ئائىشە ئۆز زامانىسىدىكى داڭلىق ئۆلىمالاردىن ئىبنى مۇسلىم، مەككى ئىبنى ئەلان، سۇلەيمانلاردىن دەرس ئالغان ۋە مەشھۇر ئەدىبە بولۇپ يېتىشىپ چىققان. ھەدىسشۇناس ئالىم ئەلائىددىن سەدرىددىنغا ياتلىق بولغان. مىلادىيە 1318- يىلى ۋاپات بولغان.

ئائىشە بىنتى ئەلى

ئائىشە بىنتى ئەلى ئىبنى مۇھەممەد 14- ئەسىردە شام رايونىدا ياشىغان مەشھۇر مۇھەددىستۇر. ئائىشە كىچىكىدىن تارتىپ دىنىي ئىلىمنىڭ ھەر قايسى تۈرلىرىنى، بولۇپمۇ ھەدىس ئىلمىنى تىرىشىپ ئۆگەنگەن. ھەدىس ئىلمىدا ھافىز دەرىجىسىگە يەتكەن شەمسىددىن ھۇسەينگە ياتلىق بولغان. ئەر-خوتۇن ئىككىسى مەشھۇر ئالىملاردىن ئىبنى خەببار، مەرداۋىلاردىن ھەدىس ئىلمىنى ئوقۇغان ۋە كېيىن دەرس ئۆتۈپ، شاگىرت تەربىيىلىگەن. ئائىشە مىلادىيە 1412- يىلى 70 ياشتىن ئاشقاندا ۋاپات بولغان. مەشھۇر ئالىم ئىبنى ھەجەر ئەسقەلانى (1372 — 1448) كىتابلىرىدا ئائىشىنىڭ شامدىكى مەشھۇر مۇھەددىسە ئىكەنلىكى ھەققىدە بەزى بايانلارنى يېزىپ قالدۇرغان.

ئائىشە بىنتى مۇھەممەد

ئائىشە دەمەشقلىق ئالىم مۇھەممەد ئىبنى ئابدۇلھادىي مەقدەسىنىڭ قىزى. مىلادىي 1323- يىلى دەمەشقەتە تۇغۇلغان. ئائىشە

ھەدىس ئىلمىدىكى كامالەتكە يەتكەن بىلىمى بىلەن «مۇسنەدەتۇل كەبىيرە» (ھەدىسلەر قامۇسى) دېگەن لەقەم بىلەن ئاتالغان. ئائىشە ھەدىسىنىڭ ئىسنادى جەھەتتىكى يۇقىرى ماھارىتى بىلەن شام رايونىدىكى مەشھۇر مۇھەددىسلەر قاتارىدىن ئورۇن ئالغان. ھەممە بىردەك ئېتىراپ قىلغان سەھىھ ھەدىسلەر توپلىمى «سەھىھۇل بۇخارى»دا ئائىشە رىۋايەت قىلغان ھەدىسلەرنىڭ بارلىقى ئائىشىنىڭ ئىلمى ۋە پەزىلىتىنى ئېنىق كۆرسىتىپ بېرىدۇ. ئائىشە ئۆز زامانىسىنىڭ يېتۈك ئالىمى ھىجاردىن تەلىم ئالغان ۋە ئىجازەت بىلەن ھەدىسلىرىنى رىۋايەت قىلغان. مىلادىيە 1413- يىلى دەمەشقتە ۋاپات بولغان.

ئائىشە بىنتى مۇھەممەد ھىرانى

مەشھۇر ھەدىس ئالىمى مۇھەممەد ئىبنى مۇسلىم ھىرانىنىڭ قىزى ئائىشە مىلادىيە 1249- يىلى دۇنياغا كەلگەن. ئۆز زامانىسىنىڭ ئىسمائىل ئىبنى ئەھمەد ئىراقى، ئىبنى نۇرمۇھەممەد بەلخى، مۇھەممەد ئىبنى ئابدۇلھادىي مەقدەسى، ئىبراھىم ئىبنى خەلىل كەبى مەشھۇر شەيخلەردىن ھەدىس ۋە فىقھى ئىلمىنى ئۆگەنگەن. ئائىشە يەنە دەرس ئۆتۈپ، زامانىسىنىڭ ئاتاقلىق ھەدىسشۇناسى، يارىملىق مۇئەللىمى بولغان. رەسۇلۇللاھنىڭ ئىزداشلىرىدىن بولغان ئۇلۇغ ساھابە ئەبۇ ھۇرەيرە ھەدىستىن تەلىم بەرگەن ئابدۇللاھ ئىبنى سالاھىددىن سەفدىنى ئۇستاز تۇتۇپ، ئەقىل-پاراسىتى، سەمىمىيلىكى بىلەن ئۇستازىنىڭ ھەدىسلىرىنى رىۋايەت قىلىشقا ئىجازەت ئالغان. ئائىشە ئىلمى كامالىتى ۋە گۈزەل پەزىلىتى بىلەن ناھايىتى ئاددىي-ساددا تۇرمۇشتا ياشىغان ۋە مىلادىيە 1338- يىلى 70 يېشىدا ئالەمدىن ئۆتكەن.

ئائىشە بىنتى مۇئتەسسىم

ئائىشە ئابباسىيلار خەلىپىلىكىنىڭ خەلىپىسى ھارۇن رەشىدنىڭ ئوغلى مۇھەممەدنىڭ (م 795 — 841) قىزى. مۇھەممەد تارىختا مۇئتەسسىم بىللاھ (ئاللاھقا يۈلەنگۈچى، ئاللاھقا تايانغۇچى) دېگەن لەقەم بىلەن ئاتالغان. ئائىشە زامانىسىنىڭ داڭلىق ئەدىبەسى ۋە شائىرى ئىدى. ئىسا ئىبنى قابىس ئىسىملىك بىر يېگىت ئائىشىنىڭ خىزمىتىنى قىلىدىغان مەلىكە ئىسىملىك بىر كېنىزەككە ياشىق بولغان. ئائىشىنىڭ شېئىرغا بولغان كۈچلۈك ھەۋىسى، ئۇنىڭ ئەۋەتىلگەن قىممەتلىك ئېسىل ھەدىيىلەرگىمۇ بىرەر پارچە شېئىر ئۇقۇغانچىلىك خۇش بولمايدىغىنىنى ئاڭلىغان ئىسا ئىبنى قابىس ئۇنىڭ ئاشقىلىق ھالىنى شېئىردا بايان قىلىپ مەلىكەنى سوراپ ئائىشىگە ئەۋەتكەن. ئابباسىيلار خەلىپىلىكىدىكى تارىخىدا بۇ ۋەقەلىك ناھايىتى تەپسىلىي بايان قىلىنىپ، ئائىشىنىڭ ئىسا ئىبنى قابىسقا جاۋابەن يازغان شېئىرلىرىمۇ خاتىرىلەنگەن.

ئائىشە بىنتى نەسىف

ئائىشە بىنتى نەسىف دەمەشقىلىق ھەدىس ئالىمى ئەبۇ بەكرى نەسىفنىڭ قىزى بولۇپ، ئائىلە تەربىيىسىنىڭ تەسىرى بىلەن ئىلىم تەھسىل قىلىپ، ھەدىس ئىلمىنى پۇختا ئىگىلىگەن. قاسىم ئىبنى مۇزەففەردەك داڭلىق مۇھەددىسلاردىن دەرس ئالغان ۋە ھەدىس رىۋايەت قىلغان. مەشھۇر ئالىم، ھەدىشۇناس ئىبنى ھەجەر ئەسقەلانى (1372 — 1448) ئۇنىڭ «أنباء الغمر» (دېگىز ئۇچۇرلىرى) ناملىق ئەسىرىدە شامدىكى ھەدىسشۇناسلار قاتارىدا ئائىشىنىمۇ تىلغا ئالغان. ئائىشە مىلادىيە 1391- يىلى ئالەمدىن ئۆتكەن.

ئائىشە ئەندەلۇسىيە

ئائىشە ئىسلام فۇتۇھاتلىرىنىڭ سەمەرىلىك نەتىجىسى بولغان ئەندەلۇستىكى ئىسلام خەلىپىلىكىنىڭ ئاخىرقى پادىشاھى بولغان ئەبۇ ئابدۇللاھ سەغىرنىڭ ئانىسى. قويۇق سىياسىي كەيپىيات ۋە ئىسىل تۇرمۇش مۇھىتىدىكى ئائىشە كۆچلۈك ۋەتەنپەرۋەرلىك تۇيغۇسى ۋە سىياسىي تەدبىرگە ئىگە ئەقىل-پاراسەتلىك ئايال بولغان. مىلادىيە 1242- يىلى خەلىپە ئەبۇ ئابدۇللاھ سەغىرى ئەندەلۇسنىڭ ئەڭ مۇھىم شەھەر مەركىزى غىرناتەنى ياۋروپالىق فىرناندو بىلەن ئۇنىڭ خوتۇنى ئىلزابىتقا تاپشۇرۇپ چىقىپ كېتىشكە مەجبۇر بولدۇ. ئائىشەمۇ ئوغلى بىلەن بىرلىكتە غىرناتە شەھىرىدىن ئايرىلىدۇ. ئىسپانلار «ئەرەبلەرنىڭ ئاھ ئۇرىدىغان جايى» دەپ ئاتىۋالغان يەردە ئائىشە غىرناتە شەھىرىگە نەزەر تاشلاپ كۆزىدىن ھەسرەت-نادامەت ياشلىرىنى تۆكۈپ تۇرۇپ ئەرەب ۋە تۈرك تارىخ كىتابلىرىغا خاتىرىلەنگەن ھېكمەت، ئەقىل بىلەن يۇغۇرۇلغان مەشھۇر نۇتقىنى سۆزلەيدۇ. تۆۋەندىكىسى ئەنە شۇ نۇتۇقنىڭ تەرجىمىسى:

«ئىسىل نەسەبلىك ئەرەبنىڭ ئەۋلادى بولۇشقا لايىق ئەمەس ئەي قاچقۇن، سېنى ئوغلۇم دېيىشكە تىلىم كۆيىدۇ، كاشكى سەن كەبى خەيرىسىز، نامەرد ئەۋلادنى تۇغقۇچە تاش تۇغقان بولسامچۇ، يىغلا، كۆزۈڭدىن ياش ئەمەس، قان ئاقتۇرۇپ يىغلا، ئەركەك كەبى قوغدىيالمىغان مۆھتەرەم ۋەتىنىڭ ئۈچۈن يىغلا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ شىر يۈرەك باھادىرلىرى كۆتۈرگەن بىرلىك بايرىقىنى سەن ساقلىيالمىدىڭ، ۋەتىنىڭنى دىن دۈشمەنلىرىنىڭ پاسكىنا ئاياغلىرىدىن قۇتۇلدۇرالمىدىڭ، سەن بۇ دۇنيانىڭ سايىدەك تۇرالغۇسىز راھەت-پاراغەتلىرىنى ۋەتىنىڭدىن ئارتۇق بىلدىڭ. كىچىك-كۈندۈز كېنىزەك-ئاغىنچىلىرىڭ بىلەن باغچىلارنى سەيلى قىلىپ، ئۇلارنىڭ كۈلكىلىرىگە ئەسىر بولدۇڭ. بىر دەقىقىلىك شەھۋانىي

نەپسىڭ ئۈچۈن ۋەتەن-خەلقىنىڭ شان-شۆھرىتىنى پايمال قىلدىڭ. ئەجدادىڭ: «ئەي كېرەكسىز ئەۋلاد، ئۇلۇغ بوۋىلىرىڭ ساڭا بەرگەن قىلىچىنى نېمىگە ئىشلەتتىڭ؟ غىرناتىدەك گۈزەل شەھەرنى، ئۇنىڭدىكى مەشەمەتلىك ھەمرا ۋە بەيزا قەسىرلىرىنى كىملەرگە تاپشۇردۇڭ، دۈشمەننى قورقۇنچتىن غال-غال تىترەتكەن باھادىر ئەزىمەتلەرنىڭ قانلىرى بىكارغا ئاقامدۇ؟ نەسىللىك ئۇچقۇر ئاتلارنى نېمىگە ئىشلەتتىڭ؟» دەپ سورىسا، نېمىدەپ جاۋاب بېرىسەن؟ قىيامەت كۈنى ئۇلارنىڭ يۈزىگە قانداق قارايسەن؟ ئادالەت قىلىچىنى ئەمرىمگە ئىتائەت قىلمىغان كىشىلەرنى جازالاشقا ئىشلەتتىم، غىرناتىنىڭ گۈزەل باغچە-سارايلىرىدا، چىمەنىستانلىرىدا قانغۇچە كۆڭۈل ئاچتىم، ۋەتەن ئامانلىقى، مىللەت كەلگۈسى ئۈچۈن خىزمەت قىلىشقا ئەھمىيەت بەرمىدىم، بەلكى ئۇلارنى نەپسى-خاھىشىم ئۈچۈن دۈشمەن ئالدىدا قۇربان قىلدىم. سىلەرگە ئۇرۇشتا قانات بولغان ئەرەب ئاتلىرىنى ھەر تەرەپتىن گۈزەللەر، چۆرە-كېنىزەكلەرنى ھازىرلاش ئۈچۈن ئىشلەتتىم، دەمسەن؟ ئەندەلۇسنىڭ كەڭ سەھرالىرىغا، مۇنبەت ئېتىز-قىرلىرىغا، كاتتا سارايلىرىغا، مەرىپەت بۇلىقى بولغان كىتابخانىلىرىغا، ئىپار پۇرايدىغان گۈلىستانىغا، ئەجدادىڭ قېنىدەك بويالغان تۇپراققا قارا! پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بەرگەن ھىدايەت مەشئىلىنى كۆتۈرگەن ئىسلام قوشۇنلىرىنىڭ قارارگاھى بولغان غىرناتىنىڭ سېنىڭ ۋاستەڭ بىلەن خاراب بولۇپ، دۈشمەننىڭ ئارامگاھى بولغىنى ئۈچۈن قىيامەت كۈندە قاتتىق ئەيىب-لەنەتكە قالىسەن. قاچ، قورقۇنچاق قاچقۇن، ۋەتىنىڭدە سەن باش تىققۇدەك تۆشۈك قالمىدى، ئاگاھ بولغىنكى، ئەمدى ئافرىقا چۆللىرىدە ھايۋان كەبى ياشايسەن، كەت، قالغان ھاياتىڭنى خارلىق ۋە پۇشايماندا ئۆتكۈز، غاپىل بولمىغىنكى، يالغۇز بۇ جازا بىلەنلا قۇتۇلالمايسەن، دۈشمەن بىچارە خەلقىڭنى زۇلۇم بىلەن قەتلى قىلدۇ، ئەندەلۇستا ئىسلام ھۆكۈمىتىنىڭ زاۋاللىقىغا سەۋەب

بولغان غىرناتە شەھرىنى دۈشمەنگە تاپشۇرغان ئەبۇ ئابدۇللاھ سەغىرنىڭ ئولۇسى (خەلقى) تۈپراق ئاستىغا كىرىپ كېتىدۇ».

ئائىشە ھۇببى قادىن

ئائىشە ئوسمان تۈرك ئىمپېرىيىسى دەۋرىدە ياشىغان ئىستانبۇلدىكى مەشھۇر ئەدىبە ۋە شائىرە. تارىخىي مەلۇماتلاردىن مەلۇمكى، ئائىشە شەيخ يەھيانىڭ نەۋرىسى، سۇلتان سەلىم سانىنىڭ خوجىسى شەمسى چەلەبىنىڭ ئايالى ئىدى. «ئاشىق چەلەبى تەزكىرىسى»دە ئائىشىنىڭ يۇقىرىقى مۇناسىۋەت تۈپەيلى، سۇلتان ساريىدىكىلەر بىلەن قويۇق مۇناسىۋەتتە بولغانلىقى، سۇلتان سەلىمنىڭ شاھزادە ۋاقتى ۋە تەختكە چىققاندىن كېيىنكى چاغلىرىدىكى دائىملىق سۆھبەتدىشى ۋە ھەمراھى بولغانلىقى ھەققىدە بايانلار بېرىلغان. ئائىشە ئۆزىنىڭ نازۇك ھېسسىيات، نەپىس تىل بىلەن تويۇنغان گۈزەل شېئىرلىرى بىلەن داڭق قازانغان بولۇپ، غەزەلىيات، قەسىدىلەر ۋە مەسنەۋىلەر يېزىپ قالدۇرغان. 3 مىڭ بەيىتتىن ئارتۇق «خۇرشىد ۋە جەمشىد» نامىدا بىر شېئىرلار توپلىمى بولۇپ تۆۋەندىكى شۇ توپلامدىن پارچە:

دۇنيا تەمسىلى يۇسۇف كەبىدۇر ھەم،
كىم ئاڭا مۇشتەرىدۇر خەلقىئالەم.
بىرەر ھەر كىشى مەقدۇرىچە گەۋھەر،
ئاتا مۇشتەرىسىدىن ئۇۋالەر.

ئائىشىنىڭ يەنە ئوسمان تۈركلىرىنىڭ سۇلتانى مۇراد سالىس بىلەن ھەمسۆھبەت بولغانلىقى ئۈنىڭ سۇلتان مۇرادغا ئاتاپ يازغان غەزەللىرىدىن مەلۇم. شائىرەنىڭ توپلامدىكى شېئىرلىرىدىن كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇكى، ئائىشە تۈرك تىلىدىن باشقا يەنە ئەرەب،

پارس تىللىرىدىمۇ راۋان ھالدا گۈزەل نەزمىلەرنى يېزىش قابىلىيىتىگە ئىگە بولغان.

ئائىشە بىنتى قازى ئەلائىددىن

ئائىشە بىنتى قازى ئەلائىددىن 14- ئەسىردە ياشىغان مەشھۇر مۇھەددىسە بولۇپ، قازى ئەلائىددىن ھەنبەلىنىڭ قىزى ۋە قازى ئىززىددىن ئىبنى بۇرھانىددىننىڭ ئانىسى. مەشھۇر ئالىم ئىبنى ھەجەر ئەسقەلانى «دىئكىز ئۇچۇرلىرى» ناملىق ئەسىرىدە ئائىشىنىڭ ھەدىس ئىلمىدىكى تالانتىنى تىلغا ئېلىپ ئۆتكەن. ئائىشە ئالىم فەقىھىددىن ئەسقەلانىنىڭ ئىلىم سورۇنىغا ھازىر بولۇپ دەرس ئالغان. مىسىر ۋە شامدىكى زور كۆپچىلىك مۇھەددىسلەردىن ھەدىس تەلىم ئالغان ۋە رىۋايەت قىلىشقا ئىجازەت ئالغان. ئائىشە مىلادىيە 1436- يىلى 80 يېشىدا ئالەمدىن ئۆتكەن.

ئائىشە سىددىيقە

ئائىشە سىددىيقە ئىستانبۇلدىكى مۇستەفا ئىسمىلىك كىشىنىڭ قىزى بولۇپ، ئوسمان تۈركلىرى ھۆكۈمرانلىقى دەۋرىدىكى مەشھۇر مائارىپچى ئىدى. راستچىل، سەممىي ئايال مەنسىدىكى سىددىيقە ئائىشىنىڭ تەخەللۇسى.

ئائىشە ئەينى ۋاقىتتىكى قىز-ئايالالار مەكتىپى (**دار المعلمات**) ۋە سانايى نەفىسەدە ھەر قايسى پەنلەردىن دەرس ئۆتكەن. ئۆزىنىڭ ئۇزۇن يىللىق پىداگوگىكا تەجرىبىلىرىگە ئاساسەن مىللەتنىڭ ئىستىقبالى ۋە بەختىگە بولغان ئۇيغاق ۋىجدان، مەسئۇلىيەتچان تۇيغۇ بىلەن «تەلىم-تەربىيە ئۇسۇللىرى» ناملىق كىتابىنى يېزىپ چىققان. بۇ كىتاب مىلادىيە 1894- يىلى ئىستانبۇلدا نەشر قىلىنغان. ئاپتور كىتابتا مىللەتنىڭ گۈللىنىشى بىۋاستە ھالدا ئايالالارنىڭ

ساپاسىى بىلەن مائارىپ تەربىيىسىگە باغلىق بۇكەنلىكىنى چۆرىدىگەن ھالدا پىداگوگىكا ئۇسۇللىرى، تۈزۈلمىسى، مەزمۇنى ھەققىدە جانلىق پىكىر يۈرگۈزگەن ۋە مۇۋەپپەقىيەتلىك تەربىيىنىڭ كونكرىت ئۇسۇللىرىنى كۆرسىتىپ بەرگەن. ئائىشە كىتابىنىڭ خاتىمىسىدە تۈرك مىللىتىگە مۇنداق خىتاب قىلغان:

«ئىنسانىنىڭ بۈگۈنكى رېئاللىقى، ئەخلاقى ۋە كەلگۈسى ئىستىقبالى كىچىك چېغىدا كۆرگەن تەربىيىسى بىلەن مۇناسىۋەتلىكتۇر. كۆرۈپ تۇرۇپتىمىزكى، بەزى ھايۋانلار مەخسۇس تەربىيىلەش، ئۆگىتىش ئارقىلىق ئەسلىي تەبىئىتىدە بولمىغان تۈرلۈك ھەرىكەتلەرنى قىلالايدىغان ئىقتىدارغا ئىگە بولىدۇ. تەپەككۇر ۋە ئەقىلگە ئىگە ئىنسانىنىڭ بىرىنىڭ گۈزەل پەزىلەتلىك، يەنە بىرىنىڭ يامان خۇلقلۇق بولۇشىمۇ تەربىيىنىڭ نەتىجىسى ئەمەسمۇ؟ ئەگەر تەلىم-تەربىيە يالغۇز كىتابلاردا يېزىلغان نەزەرىيىۋى پىكىرلەر بىلەنلا چەكلىنىپ قالسا، ئۇنىڭ ھېكايىدىن نېمە پەرقى بولسۇن؟ تەربىيە كامالەتلىك كىشىلەردىن ئۆرنەك ئالماق، يامانلاردىن ئىبرەت ئالماق بىلەن بولىدۇ. ئەگەر بىز ئىلكىمىزدىكى بايلىقنى بۇزۇپ-چېچىپ ئىسراپ قىلساق، بىزنىڭ ھالىمىزنى كۆرۈپ تۇرغان باللىرىمىزغا قانداقمۇ ئىقتىسادچىللىق، توغرا ئىگىلىك باشقۇرۇش ھەققىدە سۆز ئاچالايمىز؟ قانداقمۇ ئۇلارغا ئۆلگە بولالايمىز؟ ئەگەر بىز كېچە-كۈندۈز ۋارقىراش-جارقىراشتىن، جىدەل-ماجىرا، سەت تىللار بىلەن ياشىساق، قانداقمۇ بالىلارىدىن گۈزەل سۆز، خۇش مۇئامىلە تەلەپ قىلالايمىز؟ بالىغا مەكتەپتە قانداق ئوقۇتقۇچى بولسۇن، بەلگىلەنگەن كىتابتىكى دەرسىنى بېرەلەيدۇ. لېكىن، ئەخلاق ۋە تەربىيە دەرسىنى ئانا كەبى ھېچكىم بېرەلمەيدۇ. بالىنىڭ بىرىنچى تەربىيىچىسى ئانىدۇر، ھەتتا ئانىسى يوق بالىغا ئۇنى ئۆز يېنىدا ئولتۇرغۇزۇپ، تەربىيە بېرىدىغان ئانا ئورنىدىكى بىر ئايال لازىم بولىدۇ. مانا بۇنىڭدىن قارىغاندا، بىر مىللەتنىڭ بەخت-سائادىتى ياكى خار-زەبۇنلۇقىغا مۇقەررەر ھالدا ئاياللار بۇ ۋاستە ھەم چوڭقۇر

تەسىر كۆرسىتىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن ئايالارنىڭ تەربىيىلىەش، ئېتىقادلىق ۋە شىجائەتلىك ئانىلارنى يېتىشتۈرمەك ئەڭ مۇھىم خىزمەتتۇر».

ئائىشە قۇرتۇبىيە

ئائىشە 10- ئەسىردە ئەندەلۇستا دەسلەپ پايتەخت قىلىنغان مۇھىم شەھەر — قۇرتۇبىدا ئەھمەد ئىسىملىك كىشى ئائىلىسىدە دۇنياغا كەلگەن. ئائىشە ئەندەلۇس ئەدىبىلىرىنىڭ ئەڭ مەشھۇرلىرىدىن بىرى بولۇپ، پاساھەتلىك شېئىرلىرى، مول بىلىم مەلۇماتى بىلەن شۆھرەتنى ھەر تەرەپكە تارقالغان. ئائىشە شېئىرلىرىدا جەمئىيەتتىكى ناچار ئىجتىمائىي ھادىسىلەرنى قاتتىق سۆككەن، گۈزەل پەزىلەت ئىگىلىرىنى ئۇزۇن قەسىدىلەر بىلەن مەدھىيىلىگەن. ئائىشە ئۇستا خەتتات بولۇپ، «قۇرئان كەرىم»نى ھۆسنىخەت بىلەن يېزىپ كۆچۈرۈش بىلەنمۇ مەشغۇل بولغان.

ئائىشە مەخسۇس كىتابخانا ياساتقان بولۇپ، كىتابلىرىنىڭ كۆپلۈكى، كىچىك-كۈندۈز ئىلىم تەھسىل قىلىدىغان ئاجايىپ ئىجتىھاتى بىلەنمۇ داڭق چىقارغان. ئائىشە تۇيۇ قىلىش تەكلىپى قويغان لايىقلارنىڭ ھەممىسىنى رەت قىلىپ، خۇشاللىق-بەختىنى ئىلىمدىن ئىزدىگەن. ھايات ئەستىلىكلىرىنى كىتاب-ئىلىم بىلەن بېزىگەن ئائىشە مىلادىيە 1009- يىلى باكىرە (قىز) ھالدا ۋاپات بولغان ۋە قۇرتۇبى شەھىرىگە دەپنە قىلىنغان.

ئائىشە نەبەۋىيە

ئائىشە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ نەسلىدىن بولۇپ، ئىمام ئەلىنىڭ ئوغلى ھۇسەينىنىڭ ئوغلى زەينۇل ئابىدىنىنىڭ ئوغلى مۇھەممەد باقىرنىڭ ئوغلى ئىمام جەئفەر سادىقنىڭ قىزى ۋە ئىمام

مۇسا كازىمنىڭ ھەمشىرىسى. ئائىشە ئالىمە، زاھىدە، تەقۋا ئايال بولۇپ، پەيغەمبەرلەرنىڭ تۇغقانچىسى بولغان مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەۋلادى بولۇشىنىڭ ئۆزىلا يېتەرلىك شان-شەرەپتۇر. ئائىشە مىلادىيە 762- يىلى ۋاپات بولغان. قاھىرەدىكى قەرافە دېگەن جايغا دەپنە قىلىنغان.

ئائىشە ئىسمەت

ئائىشە ئىسمەت 19- ئەسىرنىڭ ئوتتۇرىلىرىدا ياشىغان ئەدىبە، شائىرە ۋە پېداگوگ ئايال. ئائىشە مىلادىيە 1840- يىلى قاھىرەدە ئىجتىمائىي ئورنى يۇقىرى ئائىلىدە دۇنياغا كەلگەن. دادىسى ئىسمائىل پاشا تۆمۇر مىسىرىدىكى تونۇلغان زىيالىي بولۇپ، ئائىشىنىڭ ئىككى ئاكىسى ئەھمەد تۆمۇر بىلەن مۇھەممەد تۆمۇرمۇ ئالىم ۋە ئەدىب، تاغىسى مەھمۇد تۆمۇر تالانتلىق يازغۇچى ئىدى. ئائىشە ئەۋزەل ئائىلە شارائىتىدا كىچىكىدىن باشلاپ «قۇرئان كەرىم»، ھەدىس، فىقھى، ئەرەب تىلى گراماتىكىسى ۋە پارس تىلى ئۆگەنگەن. ئائىشىنىڭ ئەدەبىياتقا بولغان ئالاھىدە ھەۋىسى ۋە تالانتىنى كۆرگەن دادىسى كۈندە ئىككى سائەتتىن ئائىشەنىڭ «شاھنامە»، «مەسنەۋى»لەردەك شەرق ئەدەبىياتىنىڭ نەمۇنىلىرىنى ئۆگىنىشكە ئاجراتقان. ئائىشە 14 يېشىدا ئىستانبۇللۇق مۇھەممەد ئابدۇللاھقا ياتلىق بولغان. 21 يېشىدا ئىبرى ۋاپات بولغان.

ئائىشە قايتىدىن پۈتۈن زېھنىي كۈچى بىلەن ئىلىم تەھسىل قىلىشقا كىرىشىپ، زامانىسىنىڭ ئايال ئالىملىرىدىن گراماتىكا، ئارۇز ئىلمىنى ئۆگەنگەن. ئائىشىنىڭ يالغۇز قىزى تەۋھىيدە 18 يېشىدا كېسەل بىلەن تۇغقىپ كەتكەن. بۇ ئېغىر زەربىدىن ئائىشە قاتتىق ھەسرەتكە چۆمگەن. ئائىشە ئەرەب، پارس تىللىرىدا شېئىر-ئەسەرلەرنى يازغان. تۇركچە «شەكۇفە»، ئەرەبچە «شەكىللەر بېزىكى» ناملىق دىۋانلارنى نەشر قىلغان. بۇنىڭدىن باشقا يەنە «ئەھۋاللار نەتىجىلىرى»

ناملىق ئەخلاق تېمىسىدىكى بىر كىتاب يېزىپ نەشر قىلغانلىقى مەلۇم. ئەرەب ئوبزورچىلىرى ئائىشىنىڭ شېئىرلىرىنى 19- ئەسىرنىڭ ئوتتۇرىلىرىدىكى ئەرەب ئەدەبىياتىنىڭ ئەڭ يۇكسەك پەللىسىگە ۋەكىللىك قىلىدۇ، دەپ باھا بېرىدۇ. ئائىشە رېئاللىقتا، ئىجتىمائىي مەسىلىلەرگە دىققىتىنى ئاغدۇرۇپ، بەزى ماقالىلەرنى يېزىپ گېزىتلەردە ئېلان قىلىش بىلەن ئىجتىمائىي تېمىلارنى ئەسەرلىرىدە ئەكس ئەتتۈرگەن ئاز ساندىكى ئەدىبلەردىن بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. ئائىشە يەنە پېداگوگ بولۇپ، مىللەتنىڭ تەقدىرىنىڭ مائارىپ بىلەن باغلىنىشلىقى، بولۇپمۇ قىز-ئاياللارنى ئوقۇتۇش، تەربىيىلەشنىڭ يۇكسەك ئەھمىيىتىنى كۆرۈپ يەتكەن ۋە ئۇنى نەسرىي ئەسەرلىرىنىڭ تېمىسى قىلغان. ئىسمەت ئەرەبچە گۈناھسىزلىق، خاتالىق ۋە سەۋەنلىكلەردىن پاك دېگەن مەنىدە بولۇپ، ئائىشىنىڭ تەخەللۇسى. ئائىشە مىلادىيە 1902- يىلى قاھىرەدە ئالەمدىن ئۆتكەن.

ئەرجۇمەند بانۇ بېگىم

ئەرجۇمەند بانۇ ھىندىستاندىكى تۆمۇرىيلەر سۇلالىسىنىڭ پادىشاھى شاھجاھان شاھابىددىن مۇھەممەد ساھىب قىران سانىينىڭ ئايالى، ۋەزىر ئاسىفخان ئىبنى مىرزا رەفيئۇززامان ئاقاملانىڭ قىزىدۇر. ئەرجۇمەند بانۇ مىلادىيە 1592- يىلى تۇغۇلغان ۋە 1612- يىلى شاھجاھاننىڭ نىكاھىغا ئۆتكەن. ئەرجۇمەند بانۇ ئۆزىنىڭ گۈزەللىكى بىلەنلا ئەمەس، ئەقىل-پاراسىتى، سىياسىي تەدبىرلىرى بىلەن شاھجاھاننىڭ چوڭقۇر مۇھەببىتى ۋە ھۆرمىتىگە ئېرىشكەن. 1630- يىلى زەينۇ ئاباد شەھىرىدە ۋاپات بولغان.

شاھجاھان ئەرجۇمەند بانۇنى خاتىرىلەش يۈزىسىدىن ھىندىستاننىڭ شىمالىدىكى ئەگرە شەھىرىگە ئەرجۇمەند بانۇغا ئاتاپ تاج مەھەل مەقبەرىسىنى ياساتقان. بۇ مەقبەرە قۇرۇلۇشىنى تۈرك ئىنژېنېرى لايىھىلىگەن بولۇپ، 20 مىڭ ئادەم كۈچى بىلەن 1630-

يىلىدىن 1650- يىلىغىچە تەخمىنەن 20 يىلدا ياسىلىپ پۈتكەن. ئەرجۇمەند بانۇنىڭ جەسىتىمۇ كېيىن بۇ مەقبەرىگە كۆچۈرۈلۈپ دەپنە قىلىنغان. ئېسىل تاشلار بىلەن ئاق گەجدىن ياسالغان، تاملىرىغا «قۇرئان كەرىم» ئايەتلىرى نەقىشلەنگەن تاج مەھەل مەقبەرىسى ئەينى دەۋردىلا ئەمەس، ئاجايىپ نەپىس ۋە گۈزەللىكى بىلەن ھازىرقى زامان دۇنياسىدىكى ئېسىل گۆھەر بولۇپ ھېسابلىنىدۇ.

ئەرۇزىيە

ئەرۇزىيە 11- ئەسىردە ئەندەلۇستا ئۆتكەن ئەدىبە. ئەرۇزىيە ئەسلىي جارىيە (دېدەك) تەبىقىسىدىن بولۇپ، كېيىن ئازاد قىلىنغان.

ئەرۇزىيە خوجايىنى ئەبۇ مۇزەففەردىن گىرامىاتىكا ئىلمىنى ئۆگەنگەن. ئەرۇز ئىلمىدە ئالاھىدە تالانتى بولغاچقا، ئەرۇزىيە دېگەن ئىسىم بىلەن ئاتالغان. ھەتتا ئەسلىي ئىسمى ئۇنتۇلۇپ، تاريختا مۇشۇ نامى قالغان. ئەرۇزىيە ئىمام مۇبىرىدنىڭ «كامىل» ناملىق ئوقۇپ چۈشىنىشىمۇ ئاز سانلىق ئالىملارغا نىسىپ بولىدىغان كىتابنى شەرھى يازغان. تاتار ئالىمى مۇھەممەد زىھنى مۇنداق دېگەن: « ‹كامىل›نى شەرھلەش ۋە ئۇنىڭدىن دەرس ئۆتۈش تۇگۇل، نەشر قىلىنغان ۋاقىتتا ئىستانبۇلدا ئۇ كىتابنى توغرا چۈشەندۈرەلەيدىغان بىرەر ئادەمنى تېپىشمۇ تەس ئىدى». ئەرۇزىيە ئەبۇ ئەلى قالىنىڭ «نەۋادىر» ناملىق كىتابىغا شەرھى يازغان. ئەرۇزىيە ئۆمرىنى ئىجادىيەت، ئىلىم تارقىتىش، دەرس ئۆتۈش بىلەن ئۆتكۈزگەن. مەشھۇر ئالىم ئەبۇ داۋۇد سۇلايمان ئىبنى نەجاھ ئۆزىنىڭ «كامىل»، «نەۋادىر» كىتابلىرىنى ۋە ئەرۇز ئىلمىنى ئەرۇزىيەدىن ئۆگەنگەنلىكىنى يازغان. ئەرۇزىيە ھاياتىنى ئەندەلۇستىكى بىلىنسىيە شەھىرىدە ئۆتكۈزگەن بولۇپ، بىلىنسىيىنى مەدھىيىلەپ يازغان بىر

قەسىدىسىدىن ئەرۇزىينىڭ تالانتى نامايان بولۇپ تۇرىدۇ. ئەرۇزىيە مىلادىيە 1058- يىلى دانىيىدە ۋاپات بولغان.

ئەرۋا بىنتى ھارىس

ئەرۋا مەككە مۇكەررىمىدىكى قۇرەيش قەبىلىسىدىن بولۇپ، ئابدۇلمۇتتەلىپنىڭ ئوغلى ھارىسنىڭ قىزىدۇر. يەنى ئەرۋا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن بىر نەۋرە تۇغقان كېلىدۇ. ئەرۋا ئەڭ دەسلەپ ئىمان ئېيتقانلاردىن بولۇپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋاپاتىدىن كېيىن، بولۇپمۇ ھەزرىتى ئۆمەر ۋاپاتىدىن كېيىنكى خەلىپىلىكنى چۆرىدىگەن قانلىق سىياسىي ۋەقەلەرنىڭ شاھىتى بولغان. ئەرۋا پاساھەت-بالاغەت بىلەن سۆزلەيدىغان ناتىق ئىدى. ھەزرىتى ئەلى ئىبنى ئەبۇ تالىپ سۈيىقەست بىلەن ئۆلتۈرۈلگەندە، ئەرۋانىڭ سىياسىي كۆرەشتىكى يەنە بىر تەرەپ ـــ مۇئاۋىيە، مەرۋان ئىبنى ھەكەم ۋە ئەمرۇ ئىبنى ئاسلار بىلەن ئۆتكۈزگەن سۆھبىتى ۋە ئەھلى-بەيتى (پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ جەمەتى)گە قىلغان مۇئامىلىلىرى ئۈچۈن قاتتىق ئەيىبلىگەنلىكى تارىخىي كىتابلارغا پۈتۈلگەن. ئەرۋا مىلادىيە 670- يىلى ئالەمدىن ئۆتكەن.

ئەسما بىنتى ئەبۇ بەكرى

ئەسما مەككە مۇكەررىمىدىكى قۇرەيش قەبىلىسىدىن بولۇپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئىزدىشى ۋە سىردىشى ئەبۇ بەكرىنىڭ قىزىدۇر. ئەسما مىلادىيە 595- يىلى تۇغۇلغان. ئەسما مەككىدە ئەڭ دەسلەپ ئىمان ئېيتىپ مۇسۇلمان بولغانلارنىڭ ئون سەككىزىنچىسى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەبۇ بەكرى بىلەن مەدىنىگە ھىجرەت قىلغاندا، ئەسما ئىككىسىنىڭ سەپىرى ئۈچۈن تاماق ھازىرلاپ، ئۇزۇق

قاچىلانغان تۇلۇمنى چېگىدىغان يېپ بولمىغاچقا كۆڭلىكىنىڭ بەلۋېغىنى ئىككى قىلىپ يىرتىپ تۇلۇمنىڭ ئاغزىنى باغلىغان. شۇ سەۋەبتىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەسمانى «ئىككى بەلباغ ئىگىسى» دەپ ئاتىغان. ئەسمانىڭ ئىسلام دىنىغا ۋە رەسۇلۇللاھقا بولغان پىداكارانە روھىنى ئىپادىلىگۈچى بۇ لەقەمنى ئەسما مۇبارەك بىلەپ ئۆمۈر بويى قوللانغان.

ئەسما رەسۇلۇللاھقا ئايالار بىلەن بىللە بەيئەت قىلغان. ئەسما پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئايالى ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھادىن ئون ياش چوڭ بولۇپ، ئائىشە بىلەن دادا بىر، ئانا باشقا بىر تۇغقان ئىدى. ئەسما زۇبەير ئىبنى ئەۋامغا ياتلىق بولۇپ، زۇبەيردىن ئابدۇللاھ ۋە ئۇرۋە ئىسىملىك ئوغۇللىرى بولغان. ئابدۇللاھ مەدىنىگە ھىجرەت قىلىپ، ئىككى ئايدىن كېيىن تۇغۇلغان بولۇپ، ھىجرەتتىن كېيىن مۇسۇلمانلار ئارىسىدا تۇنجى بوۋاق ئىدى. يەزىد ئىبنى مۇئاۋىيەدىن كېيىن ئابدۇللاھ مەككە شەھىرىدە خەلىپىلىك تەختىدە توققۇز يىل ئولتۇرغان. ئابدۇلمەلىك ئىبنى مەرۋان تەرىپىدىن ئەۋەتىلگەن قوشۇننىڭ باشلىقى ھەججاج زالىم مەككە مۇكەررەمنى مۇھاسىرىگە ئېلىپ، ئابدۇللاھنىڭ كۆپ قىسىم ئادەملىرى تەسلىم بولۇپ، ئاز سانلىق ئادەمى بىلەن يارەمسىز قالغاندا ئابدۇللاھ ئانىسى ئەسمادىن مەسلىھەت سورىغان. ئىمانلىق، شىجائەتلىك، ئاجايىپ سەۋرلىك بۇ ئايال: «ئوغلۇم، ھەققانىيەت ئۈچۈن ھەرگىز چېكىنمە، ئۆلۈم ئىلگىرى بولسۇن، كېيىن بولسۇن ھامان بار، ئىززەت-ھۆرمەت بىلەن قىلىچ يېمەك، خار ۋە زەبۇن ھالدا نان يېگەندىن كۆپ ئەۋزەل، خۇدا خالىسا ھەر قانداق ئىشقا سەۋر قىلمەن، ناۋادا مېنىڭ ئالدىمدا خۇدانىڭ دەرگاھىغا كەتسەڭ، ئىلكىمدىكى ئامانەتنى جايىغا قايتقان ھېسابلايمەن، ئەگەر زەپەر قۇچۇپ قايتىپ كەلسەڭ خۇشال بولىمەن ۋە شۈكۈر قىلىمەن، سېنى ئاللاھقا تاپشۇردۇم» دەپ دۇئا بىلەن ئوغلىنىڭ پېشانىسىگە سۆيۈپ جەڭگە ئۇزىتىپ قويغان. ئابدۇللاھ ئاخىرغىچە قارشىلىق كۆرسىتىپ مىلادىيە 692- يىلى شېھىت بولغان

ۋە ھەججاج تەرىپىدىن كاللىسى كېسىلىپ، ئابدۇلمەلىككە ئەۋەتىلگەن.

ھەججاج ئىككى قېتىم ئادەم ئەۋەتىپ ئەسمانى ھۆزۈرىغا چاقىرتقان. ئەسما بارمىغاندىن كېيىن ھەججاج ئەسمانىڭ ئۆيىگە كېلىپ: «ئوغلۇڭنى قانداق قىلغانلىقىمنى كۆردۈڭمۇ؟» دېگەن. ئەسما: «بۇنىڭغا ھەيران قالمىدىم، سەن پەقەت ئوغلۇمنىڭ دۇنيالىقىنى خاراب قىلدىڭ، ئەمما ئۆزۈڭنىڭ دىنىڭنى ئاخىرەتلىكىڭنى خاراب قىلىپ، چوڭ زىيان تارتتىڭ. سەن رەسۇلۇللاھنىڭ ماڭا قويغان ‹ئىككى بەلباغ ئىگىسى› دېگەن لەقەمنى زادىلا قىلىپ، ئوغلۇمنى ئىشلەمچى خوتۇنىڭ بالىسى دەپ كەمسىتىپسەن، مەن بەلىبغىم بىلەن مەخلۇقاتلارنىڭ ئەڭ ئېسىلى بولمىش رەسۇلۇللاھنىڭ تائامى قاچىلانغان تۇلۇمنى باغلىدىم. رەسۇلۇللاھ سەقىف قەبىلىسىدىن بىر يالغانچى بىلەن بىر بەدبەخت بۇزغۇنچىنىڭ چىقىدىغانلىقىدىن بېشارەت بەرگەن، شۇ بەدبەخت بۇزغۇنچى سەن ئىكەنسەن»، دېگەن. ھەججاج گەپ قىلماي چىقىپ كەتكەن.

ئەسمانىڭ ئوغلى ئابدۇللاھ بىلەن مۇھاسىرىدىكى گەپ-سۆزلىرى ۋە كېيىن ھەججاج بىلەن بولغان سۆھبىتى تەپسىلىي ھالدا ئىبنى ئەسىرنىڭ «تارىخىي كامىل»دەك مەشھۇر تارىخ كىتابلىرىغا خاتىرىلەنگەن. ئەسما ئوغلىنىڭ ئۆلۈمىدىن ئون كۈن، يەنە بىر رىۋايەتتە بىر ئاي كېيىن 100 يېشىدا مەككىدە باقىي ئالەمگە سەپەر قىلغان. بۇ چاغدا ئەسمانىڭ چىشلىرى ساق، ئەقلىمۇ ناھايىتى روشەن ئىكەنلىكى مەلۇمدۇر. مەدىنىگە ھىجرەت قىلغان ئەر-ئايال مۇھاجىرلاردىن ئەڭ ئاخىرقى ۋاپات بولغىنى ئەسما ئىدى. ئەسما رەسۇلۇللاھتىن 56 ھەدىس رىۋايەت قىلغان بولۇپ، بۇنىڭدىن 14 ھەدىس ئىمام بۇخارى ۋە ئىمام مۇسلىمنىڭ سەھىھلىرىدە رىۋايەت قىلىنغان.

ئەسما بىنتى ئەسەد فۇرات

ئەسما 9- ئەسىردە قىيراۋاندا ياشىغان مەشھۇر ئالىمە، فەقىھە. ئەسما داڭلىق ئالىم، قازى ئەسەد ئىبنى فۇراتنىڭ قىزى بولۇپ، ياخشى ئائىلە مۇھىتى ئەسمانىڭ ئىلمىي ھاياتى ئۈچۈن پۈختا ئاساس سالغان. ئەسما دائىم دادىسىنىڭ ئىلمىي مۇھاكىمە، مۇنازىرە سورۇنلىرىغا قاتنىشىپ تۇرغان. ئەسما ھەدىس ۋە فىقھى ئىلمىدە ئالاھىدە كۆزگە كۆرۈنگەن بولۇپ، ھەنەفى مەزھىپىدىكى داڭلىق ئالىملاردىن بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. ئەسما مىلادىيە 864- يىلى ئالەمدىن ئۆتكەن.

ئەسما بىنتى ئۇمەيس

ئەسما مەككە مۇكەررەمدىكى خەسئەمىيە جەمەتىدىن بولۇپ، تەقۋالىقى ۋە گۈزەل ئەخلاقى بىلەن ھۆرمەتكە سازاۋەر ئايال ساھابىدۇر. ئەسما مەككىدە ئەڭ دەسلەپ ئىمان ئېيتقانلاردىن ئىدى. ئەسما دەسلەپ ئابدۇلمۇتتەلىپ (پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ چوڭ دادىسى)نىڭ ئوغلى ئەبۇ تالىپنىڭ ئوغلى جەئفەرگە ياتلىق بولغان ۋە ئىسلامى سەۋەبلىك مۇشرىكلارنىڭ ئەزىيىتىدىن قېچىپ ئېرى بىلەن بىللە ھەبەشىستانغا ھىجرەت قىلغان. جەئفەردىن مۇھەممەد، ئابدۇللاھ، ئەۋىن ئىسىملىك ئوغۇللىرى بولغان. ھىجرىيىنىڭ 7- يىلى خەيبەر فەتھ قىلىنغاندا، ئەسما ئېرى بىلەن مەدىنىگە كەلگەن. مۇۋەتتە (مەككە بىلەن شام ئارىسىدىكى بىر يېزىنىڭ ئىسمى) جېڭىدە جەئفەر قازا قىلغان.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەسمانى ھۇنەين غازىتىدا ئەبۇ بەكرى سىددىقنا نىكاھلاپ قويغان. ئەبۇ بەكرى ۋاپات بولغاندىن كېيىن ئەسما ئەلى ئىبنى ئەبۇ تالىپقا ياتلىق بولغان ۋە ئەلىيدىن ئىككى

ئۇغۇل تۇغقان. ئەسما تەقۋا، فازىلە، ئايال بولۇپ، ھەزرىتى ئۆمەر ئەسمادىن چۈش تەبىرلىرىنى سورايتتى. ئۆمەر ئىبنى خەتتاب، ئەبۇ مۇسا ئەشئەرى، ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس كەبى ئۇلۇغ ساھابىلار ئەسمادىن ھەدىس رىۋايەت قىلغان.

ئەسمانىڭ توققۇز ھەمشىرىسى بولۇپ، يەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئايالى — «مۆمىنلەرنىڭ ئانىسى» مەيمۇنە، ئىبنى ئابباسنىڭ ئايالى ئۈممۇ فەزىل، ھەمزە ئىبنى ئابدۇلمۇتتەلىپنىڭ ئايالى سەلما ئەسمانىڭ بىر تۇغقان ھەمشىرىلىرىدۇر. ئەسما ھەزرىتى ئەلى خەلىپىلىكى دەۋرىدە ئالەمدىن ئۆتكەن.

ئەسما بىنتى يەزىد

ئەسما مەدىنە مۇنەۋۋەرەدىكى ئەنسارلار (پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەككىدىن مەدىنىگە ھىجرەت قىلغاندا، پەيغەمبەرنى ئۆز ھىمايىسىگە ئېلىپ قوللىغان مەدىنە ئەھلى)دىن بولۇپ، جۇرئىتى ۋە پاساھەت-بالاغەتلىك نۇتۇقلىرى بىلەن «ئەنسارلارنىڭ ناتىقى» دەپ ئاتالغان. بىر قېتىم ئەسما ئايالالارنىڭ ئەلچىسى بولۇپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھۇزۇرىغا بېرىپ مۇنداق دېگەن: «ئى ئاللاھنىڭ رەسۇلى! ئانام ۋە ئانام ساڭا پىدا بولسۇن، مەن ئايالالارغا ۋاكالىتەن سېنىڭ ئالدىڭغا ئەلچىلىككە كەلدىم. ئاللاھ سېنى ئەر ۋە ئايال بولسۇن، بارلىق ئىنسانلارغا پەيغەمبەر قىلىپ ئەۋەتتى. بىز ساڭا ۋە سېنىڭ رەببىڭگە ئىمان ئېيتتۇق. بىز ئايالالار سىلەرنىڭ ئۆيلىرىڭلارنى ساقلايمىز، خىزمىتىڭلارنى قىلىپ، ھاجىتىڭلاردىن چىقمىز، بالىلىرىڭلارنى باغرىمىزدا پەيلەپ ئۆستۈرىمىز. سىلەر ئەرلەر جۈمە نامىزى ئوقۇيسىلەر، كېسەللەرنى يوقلاپ ھالىنى سورايسىلەر، جىنازا نامىزى ئوقۇپ، ھەمراھسىز يالغۇز ھالدا ھەج پەرزىنى ئادا قىلىسىلەر، بۇلاردىن ئەجرى تېخىمۇ چوڭ بولغان بىر ئىش، يەنى ئاللاھ يولىدا جىھاد قىلىسىلەر، ھالبۇكى شۇ پەيتلەردە سىلەرنىڭ مال-مۈلكۈڭلارنى

ساقلاپ بەرگۈچى، كىيىمكۆلارنى تىكىپ، يۇيۇپ تەييار قىلغۇچى، بالىلىرىكۆلارنى بېقىپ، تەربىيىلەپ، سىلەرنى خاتىرجەم قىلغۇچى بىز ئايالىلاردۇرمىز. ئىسھۆزال شۇنداق ئىكەن، سىلەرنىڭ ياخشى ئەمەللىرىكۆلارنىڭ ساۋابىغا بىز ئايالىلارمۇ شېرىك بولىمىزمۇ؟» پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ مەنتىقىلىق گۈزەل سۆزلەردىن سۆيۈنگەن ھالدا: «ھەي ئايال! ئاڭلا! سېنى ئەلچىلىككە ئەۋەتكەن ئاياللارغا ئېيت، خوتۇنلار ئەرلىرى بىلەن چىرايلىقچە تىرىكچىلىك قىلسا، ئاللاھنىڭ شەرىئىتىگە خىلاپ ئىش قىلمىسا، ئەرلىرىنى رازى قىلسا، سەن يۇقىرىدا ئېيتىپ ئۆتكەن ئەۋزەل ئەمەللەرنىڭ ساۋابىغا ئورتاق شېرىك بولىدۇ» دېگەن. ئەسما پاساھەتلىك نۇتقى بىلەنلا ئەمەس، يەنە باتۇرلۇقى، غەيرەت-شىجائىتى بىلەنمۇ نام چىقارغان. يەرمۇك ئۇرۇشىدا ئەسما يارىدارلارنىڭ جاراھىتىنى تېڭىپ، ئەسكەرلەرگە سۇ توشۇغان، ئۇرۇش تازا ئەۋجىگە چىققاندا، ئەسما چېدىرنىڭ ياغىچى بىلەن توققۇز دۈشمەننى ئۆلتۈرگەن. ئەسما مىلادىيە 650- يىلى ۋاپات بولغان.

ئەسما پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن 81 ھەدىس رىۋايەت قىلغان. ئىمام بۇخارى ئەسمانىڭ ئىككى ھەدىسنى كەلتۈرگەن.

ئەسما ئامىرىيە

ئەسما ئەندەلۇستىكى ئەشبىلىيە شەھىرىدىن بولۇپ، مەشھۇر ئۇستاز ۋە شائىرەدۇر. ئەسمانىڭ شىمالىي ئافرىقىدىكى مۇۋەھھىدىن خانىدانلىقىنىڭ پادىشاھى ئابدۇلمۇمىن ئىبنى ئەلىگە (1094 — 1163) يازغان خېتى ۋە خەت ئاخىرىدىكى ئىسلام خەلىپىلىكىنى مەدھىيىلەپ يازغان ئۇزۇن قەسىدىسى ناھايىتى داڭلىق.

ئەسما ئامىرىيە جەمەتىدىن بولۇپ، ئامىرىيەنى فامىلە ئورنىدا قوللىنىپ «ئەسما ئامىرىيە» دەپ ئاتالغان.

ئەسما ئىبرەت

ئەسما 19- ئەسىردە ياشىغان تۈركىيىلىك مەشھۇر خەتتات بولۇپ، ئاجايىپ سەنئەتلىك ھۆسنىخەتلىرى بىلەن داڭق چىقارغان. ئەسما ئىستانبۇللۇق ئەھمەد ئىسمىلىك كىشىنىڭ قىزى بولۇپ، ئەينى دەۋردىكى مەشھۇر خەتتات مەھمۇد جالالىددىننى ئۇستاز تۇتقان ۋە ئۇنىڭغا ياتلىق بولغان. ئەسما خەتتاتلىق ماھارىتىنى قېتىرقىنىپ ئۆگەنگەن، ھەتتا يازغان خەتلىرىنى ئۆزىگە خاس ئۇسلۇب يارىتقان مەھمۇد جالالىددىننىڭ خېتىدىن پەرقلەندۈرگىلى بولمايدىغان دەرىجىگە يەتكەن. ئىبرەت ئەسمانىڭ تەخەللۇسى بولسا كېرەك.

ئەلىف بىنتى جامال

ئەلىف ھەنبەلى مەزھىپىنىڭ ئالىملىرىدىن جامال ئابدۇللاھ ئىبنى ئەلى ئەسقەلانى كەنانىنىڭ قىزىدۇر. ئەلىف كىچىكىدىن تارتىپ تەفسىر، ھەدىس، فىقھى ئىلىملىرىنى ئۆگىنىپ، مۇھەددىسە بولۇپ يېتىشكەن ۋە شاگىرت تەربىيىلىگەن. مەشھۇر ئالىم ئىمام سۇيۇتى ئەلىفتىن دەرس ئاڭلىغان. مانا مۇشۇنىڭ ئۆزىلا ئالىمەنىڭ ئىلمىي ئورنىغا بىر بىلگەن يۇكسەك باھا ۋە مۇئەييەنلەشتۇرۇش ھېسابلىنىدۇ.

ئەمەتۇل خالىق

ئەمەتۇل خالىق بىنتى ئابدۇلەتىف 15- ئەسىردە ئۆتكەن مەشھۇر مۇھەددىسە، ئالىمەدۇر. ئەمەتۇل خالىق تەفسىر، فىقھى ئىلىملىرىدىمۇ كۆزگە كۆرۈنگەن بولۇپ، ھەدىس ئىلمىدە ئىمام سۇيۇتى ئۇنىڭ شاگىرتى ئىدى. ئەمەتۇل خالىقنىڭ كۆپ مۇھەددىسلەردىن ئىجازىتى

بولۇپ، نۇرغۇن شېئىر-نەزمىلەرنى يېزىپ قالدۇرغان. ئەمەتۇل خالىق مىلادىيە 1496- يىلى ئالەمدىن ئۆتكەن.

ئەمەتۇللاھ

ئەمەتۇللاھ ئوسمانىيە ئەدىبلىرىدىن بولۇپ، ئىستانبۇلغا ئىككى قېتىم قازى بولغان ئابدۇرەھمان زادە مۇھەممەد ئەپەندىنىڭ قىزى. ئەمەتۇللاھ ئۆزىگە سىددىقىي (ئىشەنچلىك، راستچىل مەنىسىدە) تەخەللۇسىنى قويغان. ئەمەتۇللاھنىڭ مۇكەممەل بىر شېئىرىي دىۋانى ۋە بەزى ئەسەرلىرى بار. ئەمەتۇللاھ مىلادىيە 1703- يىلى ئالەمدىن ئۆتكەن ۋە ئەدرىنە دېگەن جايدىكى ئەمىر بۇخارى تەرىپىگە دادىسىنىڭ يېنىغا دەپنە قىلىنغان.

ئەمەتۇل ۋاھىد

ئەمەتۇل ۋاھىد بىنتى قازى ھۇسەين 10- ئەسىردە ياشىغان فەقىھە، ئالىمەدۇر. ئەمەتۇل ۋاھىد ئۇنىڭ تەخەللۇسى بولۇپ، ئەسلىي ئىسمىنىڭ ئامىنە ئىكەنلىكى ھەققىدە مەلۇمات بولسىمۇ، ئەمما بۇ توغرىسىدا يەنىلا ئىختىلاپ بار.

ئەمەتۇل ۋاھىد شافىئىي مەزھىپىدىكى ئالىملارنىڭ مەشھۇرى بولۇپ، فىقھى ئىلمىدىكى شۆھرىتى ئەتراپقا تارالغان. ئەمەتۇل ۋاھىد يەنە مۇھەددىسە بولۇپ، بەزى ھەدىسلەرنى رىۋايەت قىلغان. شافىئىي ئالىملىرىدىن ئەبۇ ئەلى ئىبنى ئەبۇ ھۇرەيرە بىلەن بىللە كىشىلەر سورىغان مەسىلىلەرگە پەتىۋا بەرگەن. ئەمەتۇل ۋاھىد يېتىم-مىسكىنلەرگە كۆپ خەير-ئېھسان، سەدىقە قىلىش بىلەنمۇ جامائەت ئارىسىدا ياخشى نامغا ئىگە بولغان. ئەمەتۇل ۋاھىد مىلادىيە 989- يىلى رامىزان ئېيىدا ۋاپات بولغان.

بافۇ

بافۇ ئوسمان تۇركلىرىنىڭ سۇلتانى مۇراد IIIنىڭ خوتۇنى بولۇپ، ھۆسن-جامالدا تەڭداشسىز گۈزەل بولۇپلا قالماي، يەنە تەدبىرلىك ۋە ئەقىللىقلىقى بىلەن ئىززەت-ھۆرمەتكە ۋە نوپۇزغا ئىگە بولغان. بافۇ سۇلتان مۇرادتىن بىر ئوغۇل تۇغقان. بۇ ئوغۇل — مۇھەممەد III بولۇپ، تەختكە ئولتۇرغان. بافۇ ئېرى ۋە ئوغلىنىڭ ھۆكۈمرانلىقى دەۋرىدە دۆلەت ئىشلىرىنى باشقۇرۇش سىياسەتلىرىگە ئارىلاشقان ۋە مەسلىھەت بەرگەن. سۇلتان ئەھمەد I زامانىدا نەزەربەند قىلىنىپ ۋاپات بولغان.

بەرەكە بىنتى سەئلەبە

بەرەكە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تەربىيە ئانىسى، ساھابە ئۇسامە ئىبنى زەيدنىڭ ئانىسى.

بەرەكە ئەسلىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ دادىسى ئابدۇللاھنىڭ مۇلكىدىكى چۆرە بولۇپ، ئۇبەيد ئىسىملىك كىشىنىڭ نىكاھىدا بولغان. ئۇبەيددىن ئەيمەن ئىسىملىك بىر ئوغلى بولغاچقا، ئەرەبلەرنىڭ ئادىتى بويىچە «ئۇممۇ ئەيمەن» (ئەيمەننىڭ ئانىسى) دەپ ئاتالغان. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئانىسى ئامىنە مەدىنىدىن مەككىگە قايتىپ كېلىۋېتىپ، ئەبۋا دېگەن جايدا ۋاپات بولغان. بەرەكە ئالتە ياشلىق مۇھەممەدنى (پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى) قۇچىقىدا كۆتۈرۈپ قايتىپ كەلگەن ۋە ئابدۇلمۇتتەلىپنىڭ ئۆيىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھالىدىن خەۋەر ئالغان.

بەرەكە ئېرى ۋاپات بولغاندىن كېيىن، ھەزرىتى خەدىچىنىڭ ئازادىگەردىسى زەيد ئىبنى ھارىسقا ياتلىق بولۇپ، ئۇسامەنى تۇغقان. بەرەكە ئەڭ دەسلەپ ئىمان ئېيتىپ، ھىجرەت قىلغان مۇھاجىرلاردىن

بولۇپ، دەسلەپ ھەبەشستانغا، كېيىن مەدىنىگە ھىجرەت قىلغان. ئوغلى ئەيمەن ھۇنەين غازىتىدا شېھىت بولغان.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تەربىيە ئالىسى بەرەكەنى ئاھايىتى ياخشى كۆرەتتى ۋە: «ئۇممۇ ئەيمەن مېنىڭ ئانام ۋاپات بولغاندىن كېيىنكى ئىككىنچى ئانام» دەيتتى. رەسۇلۇللاھ ۋاپات بولغاندا، بەرەكە ئاھايىتى يىغلىغان. ئەتراپتىكى كىشىلەر سەۋر قىلىشقا دەۋەت قىلغاندا، بەرەكە: «مەن ھايا تلىق قانۇنىيىتى بويىچە جىمىي ئادەملەرنىڭ ـــ جۈملىدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭمۇ ۋاپات بولىدىغانلىقىنى بىلەتتىم، مەن ئۆلۈمگە يىغلىمىدىم، بەلكى ئەمدى ئىنسانلارغا كېلىدىغان ئاللاھنىڭ ۋەھىيسىنىڭ ئۈزۈلۈپ قالىدىغانلىقىغا يىغلاۋاتىمەن» دېگەن. بەرەكە رەسۇلۇللاھتىن بەش ھەدىس رىۋايەت قىلغان ۋە ھەزرىتى ئوسمان خەلىپىلىكى زامانىدا ۋاپات بولغان.

بەرەكە بىنتى جەلىبە

بەرەكە مىسىر ۋە شامغا ھۆكۈمرانلىق قىلغان قەلاۋۇنىيە دۆلىتىنىڭ پادىشاھى شەئبان ئىبنى ھۇسەينىنىڭ ئانىسىدۇر ۋە «سۇلتاننىڭ ئانىسى (ئۇممۇ سۇلتان)» نامى بىلەن مەشھۇردۇر. بەرەكە ئەقىللىق، تەدبىرلىك ئايال بولۇپ، كەمبەغەل-يېتىملەرگە كۆپ خەير-ئېھسان قىلاتتى. بولۇپمۇ، ئالىم، ئىلىم ئەھلىلىرىگە ئالاھىدە ھۆرمىتى بولۇپ، ئۇلارغا كۆپ ئىلتىپات يارەملەر كۆرسىتەتتى. بەرەكە قاھىرەدە «سۇلتان ئانا مەدرىسى» نامىدا بىر مەكتەپ سالغان. مەكتەپتە ھەنەفى، مالىكى، شافىئىي، ھەنبەلىي مەزھەپلىرىنىڭ دەرسلىرى سېلىشتۇرما ھالەتتە ئۆگىتىلگەن. بۇ ھازىرقى زامانىدىكى «فىقھۇلمۇقارىن» (سېلىشتۇرما فىقھى) ئىلمىنىڭ ئەڭ دەسلەپكى كۆرۈنۈشى بولۇپ، مەزھەپچىلىك، تەقلىدىي قېلىپبازلىق ئەۋج ئالغان شارائىتتا، تارماق مەسىلىلەردىكى ئىختىلاپنى تۈگىتىپ، ئاساسىي

يۆنىلىشىتىكى بىرلىكنى ساقلاش، ئەركىن پىكىر قىلىشنىڭ ئۇلۇغلۇقىنى ياراتقانىدى. بەرەكە مىلادىيە 1372- يىلى ئالەمدىن ئۆتكەن ۋە «سۇلتان ئانا مەدرىسى»نىڭ يېنىغا دەپنە قىلىنغان.

بىزەم ئالىم

بىزەم ئالىم — ئوسمان تۇركلىرىنىڭ سۇلتانى مەھمۇد سانىنىڭ خوتۇنى، سۇلتان ئابدۇلمەجىدنىڭ ئانىسىدۇر. بىزەم ئالىم خەيرى-ساخاۋەت ئىشلىرىغا ھېرىسمەن بولۇپ، كۆپ كۇتۇپخانا، مۇساپىرخانا ھەم مەسجىدلەرنى سالدۇرغان. بۇلارنىڭ ئەڭ مەشھۇرى تولمە باغچىسىغا سېلىنغان جامىئە بولۇپ، بۇ يەردە ھەقسىز كېسەل داۋالايدىغان خەستەخانا (دوختۇرخانا) تەسىس قىلىنغان. ھەر بىر كېسەلنى ھەقسىز يېمەك-ئىچمەك بىلەن تەمىنلەپ، كېسەللىرىنى داۋالىغان. خەستىخانا ساپ ھاۋالىق باغچىغا بىنا قىلىنغانلىقى، تەرتىپلىك داۋالاش ئۇسۇللىرى، گۈزەل مۇھىتى بىلەن داڭق چىقارغان. بىزەم ئالىم مىلادىيە 1853- يىلى باقىي ئالەمگە سەپەر قىلغان.

بىزەم ئالىمنىڭ شاھانە سەلتەنىتى، ھوقۇق-ئىمتىيازلىرى، ھاياتلىق نەپىسى ئاللىبۇرۇن يەر يۈزىدىن يوقالغان بولسىمۇ، خالىسانە خەيرى-ساخاۋەتلىرى كىتاب بەتلىرىگە پۈتۈلۈپ، كىشىلەر قەلبىدە يادلىنىپ كەلمەكتە.

بۈلبۈل

بۈلبۈل 13- ئەسىرنىڭ ئاخىرلىرى دەمەشقتە ياشىغان بولۇپ، ئىلىم-پەزىلەت، دىيانەت ۋە پاساھەتلىك ۋەز-نۇتۇقلىرى بىلەن شۆھرەت قازانغان. خەلق ئۇنىڭ گۈزەل سۆزلۈك، ئاجايىپ تەسىرلىك ۋەز-نۇتۇقلىرىغا قاراپ «بۈلبۈل» دېگەن لەقەم بىلەن ئاتىغان. تارىخىي

كىتابلاردا بۇلبۇلنىڭ شامدىكى دەربۇل مېھرانىي خانىقاسىنىڭ شەيخى ئىكەنلىكى يېزىلغان. بۇلبۇل مىلادىيە 1312- يىلى ئالەمدىن ئۆتكەن. بۇلبۇلنىڭ جىنازىسىغا زامانىسىنىڭ ئۆلىمالىرىدىن باشقا توپ-توپ ئاياللارنىڭ چىققانلىقى مەلۇمدۇر.

بەلقىس

بەلقىس «قۇرئان كەرىم»دە تىلغا ئېلىنغان ساناقلىق ئاياللارنىڭ بىرى. «قۇرئان كەرىم» نەمىل سۈرىسىدە بەلقىسنىڭ ئىسمى ئېنىق ئېيتىلمايدۇ، پەقەت سەبەئىي دۆلىتىنىڭ ئايال پادىشاھى دەپ ئاتالغان.

بەلقىس مىلادىيەدىن ئىلگىرى يەمەندىكى سەبەئى مەملىكىتىنىڭ پادىشاھى بولۇپ، دادىسى مەدھاد ئېنىي شەرھەبىلدىن كېيىن تەختكە ئولتۇرغان. بەلقىس پۈتۈن خەلقى بىلەن قۇياشقا چوقۇنغان. بەلقىسنىڭ پارا سەتلىك تەدبىرلىرى ۋە سىياسەتلىرى نەتىجىسىدە سەبەئى دۆلىتى ناھايىتى گۈللەنگەن. خەلق بايلىقتا ياشىغان. بەلقىسنىڭ ياشىغان مەزگىلى دەل سۈلايمان ئەلەيھىسسالامنىڭ ھۆكۈمرانلىقى دەۋرىگە توغرا كەلگەن بولۇپ، سۈلايمان ئەلەيھىسسالام بەلقىسنى بىر ئىللاھقا ئىمان ئېيتىشقا دەۋەت قىلىپ، مەكتۇپ يوللىغان. بەلقىس ۋەزىرلىرى بىلەن مەسلىھەتلىشىپ سۈلايمان ئەلەيھىسسالامنىڭ نېيىتىنى بىلىپ بېقىش ئۈچۈن قىممەتلىك سوۋغىلارنى ئەۋەتكەن. سۈلايمان ئەلەيھىسسالام بۇنى رەت قىلغان ۋە بەلقىسنى تەختى بىلەنلا ئالدىغا ئېلىپ كەلگەن. ئازراق ئۆزگەرتىلگەن تەختىنى كۆرگەن ۋە ئەينەكتىن ياسالغان ئوردىنى چوڭ سۇ دەپ گۇمان قىلىپ كۆڭلىكىنى كۆتۈرۈپ سارايغا كىرگەن بەلقىس ئىمان ئېيتىپ مۇسۇلمان بولغان.

«قۇرئان كەرىم»نىڭ بەلقىس ھەققىدىكى بايانلىرى مانا مۇشۇ يەرگە كېلىپ توختايدۇ. ئەمما، بەلقىسنىڭ سۈلايمان ئەلەيھىسسالامغا

ياتلىق بولغانلىقى ۋە داۋۇد ئىسىملىك ئوغۇل تۇغقانلىقى قاتارلىق راۋاجلانما ۋەقەلەر تارىخچى ۋە تەسەۋۋۇرغا باي ئەدەبىياتچىلارنىڭ يازمىلىرى بولۇپ، ئىلىم ئەھلىلىرى ئوتتۇرىسىدا ئىختىلاپ بار مەسىلىدۇر.

بەھىيە

بەھىيە مەككە مۇكەررىمىدىكى بەكرى ئىبنى ۋائىل قەبىلىسىدىكى ساھابە ئابدۇللاھنىڭ قىزى بولۇپ، دادىسى بىلەن بىللە رەسۇلۇللاھنىڭ ھۇزۇرىغا كېلىپ، ئىمان ئېيتىپ مۇسۇلمان بولغان. ئەرلەرنىڭ رەسۇلۇللاھقا قول بېرىپ بەيئەت قىلغانلىقى، ئاياللارنىڭ قول بەرمەي بەيئەت قىلغانلىقى ھەققىدىكى ھەدىسنى بەھىيە رىۋايەت قىلغان. بەھىيە: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مېنىڭ نەسىل-ئەۋلادىمغا بەرىكەت تىلەپ دۇئا قىلغان»، دېگەن. مەشھۇر تارىخچى ئىبنى ئەسىر «تارىخي كامىل» ناملىق ئەسىرىدە بەھىيەنىڭ 40 ئوغۇل، 20 قىز بولۇپ 60 بالا تۇغقانلىقى، بۇلاردىن 20 نەسىنىڭ جەڭدە شېھىت بولغانلىقىنى يازغان. بەھىيە ئەرەبلەر ئارىسىدا ئەڭ كۆپ بالا تۇغقان ئايال ھېسابلىنىدۇ.

ببى بىنتى ئابدۇسەمەد

ببى بىنتى ئابدۇسەمەد مەشھۇر مۇھەددىسە بولۇپ، 997- يىلى ھىرات شەھىرىدە تۇغۇلغان. ببىنىڭ «جۇزئى ببى» (ببىنىڭ توپلىمى) ناملىق ئەسىرى بولۇپ، ئۇنىڭغا ببى رىۋايەت قىلغان ھەدىسلەر توپلانغان. ببىنىڭ تەقۋا-ئىخلاسمەنلىكى ۋە ھەدىس ئىلمىدىكى ئورنى سەۋەبىدىن زامانىسىنىڭ ھەدىس ئالىملىرى ببىنىڭ ھەدىسلىرىنى ئىشەنچلىك ساناپ رىۋايەت قىلغان. ببى مىلادىيە 1084- يىلى ئالەمدىن ئۆتكەن.

بىبى خانىم

بىبى خانىم مەشھۇر ئىمپېراتور ئەمىر تۆمۈرنىڭ خوتۇنى. بىبى خانىم يېتىم-يېسىر، كەمبەغەللەرگە رەھىمدىل، خەير-ئېھسان ئىشلىرىغا ناھايىتى ھېرىسمەن تەقۋادار، فازىلە ئايال بولغان. بىبى خانىم مىلادىيە 1398- يىلى سەمەرقەند شەھرىدە بىر كاتتا مەسجىد بىنا قىلغان. بۇ مەسجىد «بىبى خانىم مەسجىدى» دەپ ئاتالغان. بۇ مەسجىد بۇگۈنكى كۈندىمۇ سەمەرقەندتىكى ئاۋات مەسجىدلەرنىڭ بىرى بولۇپ، قەد كۆتۈرۈپ تۇرماقتا.

پەرتوپىيال

پەرتوپىيال ئوسمان تۈركلىرىنىڭ سۇلتانى ئابدۇلئەزىزنىڭ ئانىسى ۋە سۇلتان ئابدۇلمەجىدنىڭ خوتۇنى.

پەرتوپىيال ناھايىتى مەرپەتپەرۋەر ئايال بولۇپ، كۆپ ساخاۋەتلىك ئىشلارنى قىلغان. مىلادىيە 1871- يىلى ئاقسارايدا كۇتۇپخانا ۋە ھەشەمەتلىك مەسجىد بىنا قىلغان بولۇپ، مەسجىد ئىچىدە بالىلارنى ئوقۇتىدىغان مەكتەپ ۋە مۇئەللىم، خادىملار، ئىمام-مەزىنلەر ئۈچۈن ياتاق سالدۇرغان. پەرتوپىيالنىڭ يەنە ئەسكى دار ۋە ھىجاز رايونلىرىدا بەزى خەيرىيەت قۇرۇلۇشلىرىنى بىنا قىلغانلىقى مەلۇمدۇر.

تەزكار پاي خاتۇن

تەزكار پاي خاتۇن مىسىردىكى ئەييۇبىلار خانىدانلىقنىڭ پادىشاھى زاھىر بىبىرىسنىڭ (1128 — 1277) قىزىدۇر.

تەزكار پاي خاتۇن دادىسىنىڭ ۋاپاتىدىن سەككىز يىل كېيىن، يەنى مىلادىيە 1285- يىلى قاھىرەدە «رەبات باغدادىيە» نامىدا بىر

خانىقا بىنا قىلغان. بۇ خانىقا يالغۇز زىكىر-ئىبادەت قىلىشقىلا خاس بولماستىن، بەلكى ئايالالارغا دىنىي ۋە دۇنياۋى ئىلىملەردىن دەرس ئۆتىدىغان، ئالىمەلەرنى تەربىيىلەيدىغان تەربىيىخانا بولغان. تەربىيىخانىغا مەخسۇس مۇئەللىمەلەر بەلگىلەنگەن بولۇپ، ئۇلارنىڭ ئېتىقادلىق، گۆزەل خۇلقلۇق، ئۆز كەسپىدە يۇقىرى سەۋىيىلىك بولۇشىدىن باشقا يەنە پىداگوگ ئىلمىدىن خەۋەردار، ئوقۇتۇش، ئىدارە قىلىش ئىقتىدارىغا ئىگە بولۇشى شەرت قىلىنغان. بۇ مۇئەللىمەلەرنىڭ ئەڭ مەشھۇرى «بىنتى بەغدادىيە» دەپ نام ئالغان زەينەب بىنتى ئەبۇ بەرەكات بولۇپ، تەزكار پاي خاتۇن زاھىدە ۋە ئالىمە زەينەبنىڭ نامىدا بۇ خانىقانى بىنا قىلغان. بۇ تەربىيىخانىنىڭ دەرۋازىسى جەمئىيەتكە كەڭ ئېچىۋېتىلگەن بولۇپ، ھەر قانداق ئايال كىرىپ تەربىيىلىنىش ئىمكانىيىتىگە ئېرىشكەن. بۇ يەردە ئوقۇتۇلىدىغان دەرسلەر پروگراممىا شەكىلدە ئىلمىي پىلان بىلەن تۈزۈلگەن بولۇپ، باشقۇرۇش ئۇسۇللىرى، تەرتىپ-نىزاملىرى كىشىنى ھەيران قالدۇرغۇدەك دەرىجىدە ئىنچىكە ۋە ئەتراپلىق بولغان. تەربىيىخانا نەزەرىيىۋى دەرسلەردىن باشقا يەنە ئەمەلىي ئوقۇتۇشقىمۇ ئەھمىيەت بېرىپ، مەخسۇس ئايالالارغا قارىتىلغان ۋەز-نەسىھەت دەرسلىرى تەسىس قىلغان. يېتىشكەن ۋائىزلەر ھەر خىل دىنىي، ئىجتىمائىي تېمىلاردا نۇتۇق سۆزلەپ، ئايالالارنى تەربىيىلىگەن.

بىر ئەسىرلىك جاپالىق كۆرەش نەتىجىسىدە ئوتتۇرا ئەسىر ئىسلام شەرقىدە تولىمۇ ئەھمىيەتلىك بولغان ئايالالار ئاقارتىش مەدەنىيەت دولقۇنىنى قوزغاپ، ئېتىقادلىق، ساپالىق ئانىلارنى ھازىرلاش بىلەن مىللەتنىڭ كەلگۈسىگە پۇختا ئۇل قويۇۋاتقان بۇ تەربىيىخانا 1403- يىلى يېپىلغان ۋە قايتا ئېچىلمىغان.

ھەممەتلىك، ئىلىم سۆيەر تەزكار پاي خاتۇننىڭ نامى شانۇشەۋكەتلىك سەلتەنەتى ۋە ئالتۇن-كۈمۈشلىرى بىلەن ئەمەس، مىللەت مەنپەئىتى ئۈچۈن بىنا قىلغان خانىقا ۋە تەربىيىخانىنىڭ ئىزلىرى بىلەن ئۆچۈپ كەتمەي ساقلىنىپ قالغان.

تۇرخان

تۇرخان ئوسمان تۇركلىرىدىن سۇلتان ئىبراھىمنىڭ خوتۇنى ۋە سۇلتان مەھمۇد تۆتىنچىنىڭ ئانىسىدۇر. تۇرخاننىڭ ئەسلىي ئىسمى خەدىچە بولۇپ، تۇرخان ئۇنىڭ سۇلتان جەمەتىدىن ئىكەنلىكىگە بېرىلگەن خاس نامدۇر. تۇرخان زاھىدە، فازىلە ۋە كۆپ خەير-ئېھسان قىلغۇچى ئايال بولۇپ، كۆپلىگەن مەكتەپ، كىتابخانا، كۆۋرۈكلەرنى سالدۇرغان. قېينانىسى ماھپەيكەر سۇلتان ئاساسىنى قۇرغان جامەئى شەرىپنى ئۇنىڭ ۋاپاتىدىن كېيىن تۇرخان مەسئۇل بولۇپ ياساپ پۈتتۈرگەن. مىلادىيە 1683- يىلى تۇرخان ئالەمدىن ئۆتكەندە مۇشۇ جامەئەنىڭ يېنىغا دەپنە قىلىنغان.

تۇركان خاتۇن

تۇركان خاتۇن ئىرانىدا ھاكىمىيەت يۈرگۈزگەن سالجۇقلار پادىشاھلىقىنىڭ ئۇچىنچى شاھى مەلىكشاھ ئەبۇ فەتھى جالالىددىن ئىبنى ئالىپ ئارسلان ئىبنى چىغرىبەگنىڭ خوتۇنى. تۇركان خاتۇن ئەقىللىق، تەدبىرلىك ئايال بولۇپ، ھاكىمىيەت ئىشلىرىدا ئېرىگە ھەر دائىم يول كۆرسىتىپ مەسلىھەت بەرگەن. تۇركان خاتۇن ئەقىل-پاراسىتى، تەدبىرلىك سىياسەتلىرى بىلەن مەلىكشاھنىڭ يۈكسەك ھۆرمىتى ۋە ئېتىبارىغا ئېرىشكەن.

تارىخىي ماتېرىياللاردا مەلىكشاھ ھاكىمىيىتىدىكى دۆلەت باشقۇرۇش تۈزۈمىي، ئىچكى ۋە تاشقى سىياسەتلەرنىڭ ۋەزىر نىزامۇلمۇلۇك ۋە تۇركان خاتۇننىڭ تەدبىرلىرى ئاساسىدا ۋۇجۇدقا چىققانلىقى مەلۇمدۇر. تۇركان خاتۇن مەلىكشاھنىڭ مەھمۇد ئىسىملىك بىر ئوغۇل تۇغقان بولۇپ، مەلىكشاھ ۋاپات بولغاندىن كېيىن، ئوغلىنى تەختكە چىقىرىش ئۈچۈن ئۆگەي ئوغلى بەركيارىق

بىلەن ئۇزۇنغا سوزۇلغان ئۇرۇش ئېلىپ بارغان. تۇركان خاتۇن كۆپلىگەن مەسجىد، مەكتەپ، شىپاخانىدەك خەير-ساخاۋەت مۇئەسسەلىرىنى بىنا قىلغان. ئىززەت-ھۆرمەت ۋە ئالىي نوپۇز بىلەن ياشىغان تۇركان خاتۇن مىلادىيە 1094- يىلى رامىزان ئېيىدا باقىي ئالەمگە سەپەر قىلغان.

تەقىيە

تەقىيە 12- ئەسىردە ياشىغان شام رايونىدىكى مەشھۇر شائىرەدۇر. تەقىيە مىلادىيە 1111- يىلى دەمەشق شەھرىگە يېقىن ئەرمانباز يېزىسىدا غەيرى ئىسمىلىك كىشى ئائىلىسىدە دۇنياغا كەلگەن. تەقىيە زامانىسىنىڭ مەشھۇر شەيخلىرىدىن ئەدەبىيات، ھەدىس ئىلىملىرىنى ئۆگەنگەن ۋە پاساھەت-بالاغەتلىك شېئىرلىرى بىلەن داڭق چىقارغان. ئىلىمگە بولغان ئوتتەك ئىشتىياق تەقىيەنى دەمەشق بوستانلىقلىرىدىن قۇملۇق تىمتاسلىقى ۋە دېڭىز شاۋقۇنلىرى ئارىسىدىكى مىسرغا — ئىسكەندەرىيەگە باشلاپ كەلگەن. بۇ يەردە تەقىيە مەشھۇر ھەدىس ئالىمى ئەبۇ تاھىر سەلەفىنىڭ دەرسلىرىگە قاتناشقان ۋە ئۆلىمالار، ئەدىبلەر بىلەن قويۇق مۇناسىۋەتتە بولۇپ كەلگەن. تەقىيە مىلادىيە 1183- يىلى ئىسكەندەرىيەدە ئالەمدىن ئۆتكەن.

تەيتۇغلى

مەراكەشلىك مەشھۇر سىياھەتچى ئىبنى بەتتۇتە ئۆزىنىڭ سىياھەت خاتىرىسىدە ئوتتۇرا ئاسىيادىكى سەرايى شەھرىگە كەلگەندە، ئۆزبەكخانىنىڭ خوتۇنى تەيتۇغلىنىڭ قوبۇلىغا ئېرىشكەنلىكى توغرىسىدا تەپسىلىي مەلۇمات قالدۇرغان. ئىبنى

بەتتۇتەنىڭ خاتىرىسىدىن مەلۇمكى، تەيتۇغلى يىراقتىن كەلگەن مېھمانىنى زور ئىلتىپات ۋە ئىززەت-ئىكرام بىلەن كۈتۈۋالغان.

تەيتۇغلى ئەقىللىق، تەدبىرلىك، فازىلە، تەقۋا ئايال بولۇپ، كۆپ خەير-ساخاۋەت مۇئەسسەسلىرىنى بىنا قىلغان. تەيتۇغلىنىڭ ئەقىل-پاراسىتىگە قايىل بولغان ئۆزبەكخان چوڭ-كىچىك ئىشلاردا ئۇنىڭدىن مەسلىھەت سورىغان. تەيتۇغلى ئالەمدىن ئۆتكەندە، ئۆزبەكخانىنىڭ قاتتىق ھەسرەت چەككەنلىكى مەلۇم.

جاھان ئارا بېگىم

جاھان ئارا بېگىم ھىندىستاندىكى موغۇل خانىدانلىقىنىڭ پادىشاھلىرىدىن شاھجاھاننىڭ قىزىدۇر. جاھان ئارا بېگىم ئەقىل-پاراسىتى، تەقۋا ۋە فازىللىقى بىلەن زور شۆھرەت قازانغان. مىلادىيە 1681- يىلى دېھلى شەھىرىدە ۋاپات بولغان ۋە شۇ يەرگە دەپنە قىلىنغان.

جاھان ئارا بېگىمنىڭ ھازىرمۇ دېھلىدا ناھايىتى ھەيۋەتلىك مەقبەرىسى بار.

جەلىلەئىي سۇلتانىيە

جەلىلەئىي سۇلتانىيە — ئەيىيۇبلار سۇلالىسىنىڭ پادىشاھلىرىدىن مەلىك ئادىل ئەبۇ بەكرى (؟ — 1218) نىڭ قىزى. ئەسلىي ئىسمى مۇنىسە بولۇپ، جەلىلەئىي سۇلتانىيە پادىشاھلىقىدىكى مەلىكلىك ئورنىغا بېرىلگەن ھۆرمەت نامىدۇر. مۇنىسە يېتۈك ئىلمى، گۈزەل پەزىلىتى بىلەن داڭق چىقارغان. بولۇپمۇ، مۇنىسە ھەدىس ئىلمىدىكى پۇختا بىلىمى بىلەن ئۆز دەۋرىدىكى داڭلىق ھەدىسشۇناسلاردىن بولۇپ سانالغان.

جەمىلە بىنتى ناسىر ھەمدانىيە

جەمىلە ـــ ھەمدانىلار سۇلالىسىنىڭ پادىشاھى ناسىر دەۋلەت ھەسەن ئىبنى ئابدۇللاھنىڭ قىزى. جەمىلە تولىمۇ تەقۋا ئايال بولۇپ، سېخىيلىقى، خەير-ئېھسان ئىشلىرىنىڭ كۆپلۈكى بىلەن مەشھۇر بولغان.

مىلادىيە 976- يىلى جەمىلە ھەجگە بېرىپ، كەئبە قۇرۇلۇشى ئۈچۈن 10 مىڭ دىنار سەرپ قىلغان. ھەجگە كەلگەن بارلىق ھاجىلارنى سۇ ۋە يېمەكلىك بىلەن تەمىنلىگەن. 300 قۇل، 200 دېدەكنى ئازاد قىلغان. 500 تۆگىگە ئاشلىق ئارتىپ، غېرىب-غۇرۋالارغا تارقاتقان. بۇ يىل تارىختا ئەڭ بەرىكەتلىك، خەير-ئېھسانلىق ھەج يىلى دەپ ئاتالغان. شۇنىڭدىن ئېتىبارەن ئەرەبلەر ئارىسىدا بەرىكەتلىك دېگەن مەنىنى ئىپادىلىمەكچى بولغاندا «عام جميلة» (جەمىلەنىڭ يىلىدەك) دېگەن ئىبارەتنى ماقال-تەمسىل ئورنىدا ئىشلىتىدىغان بولغان. جەمىلە مىلادىيە 981- يىلى ئالەمدىن ئۆتكەن.

جەۋھەرە بىنتى داۋامى

جەۋھەرە ـــ 12- ئەسىردە باغدادتا ياشىغان مەشھۇر ئالىمە. جەۋھەرەنىڭ ئاكىسى داڭلىق شەيخ ئەبۇ ھەسەندۇر. جەۋھەرە باغدادتىكى مەشھۇر ئۆلىمالاردىن ئەبۇ نەجىپ ۋە شەيخ ئەبۇ ۋەقتىلارنى ئۇستاز تۇتۇپ، تەفسىر، ھەدىس ئىلمىنى ئۆگەنگەن. كېچە-كۈندۈز ئىبادەت ۋە ئىلىم تەھسىل قىلىش بىلەن مەشغۇل بولغان. ئاياللارنىڭ مەدەنىيەت ساپاسى مىللەتنىڭ گۈللىنىشىنىڭ ئاساسى ئىكەنلىكىنى تونۇپ يەتكەن جەۋھەرە ئايالالار تەربىيىسىگە ئالاھىدە كۆڭۈل بۆلگەن.

مەخسۇس سورۇن هازىرلاپ، ئاياللارغا نوتۇق سۆزلىگەن ۋە ۋەز-تەبلىغ قىلغان. جەۋھەرە مىلادىيە 1207- يىلى باغدادتا ئالەمدىن ئۆتكەن.

جۇۋەيرىيە بىنتى هارىس

«مۆمىنلەرنىڭ ئانىسى» جۇۋەيرىيەنىڭ ئەسلىي ئىسمى بەررە بولۇپ، بەنى مۇستەلەق قەبىلىسىنىڭ باشلىقى هارىس ئىبنى زىرارنىڭ قىزى ئىدى. بەررە هىجرەتتىن 15 يىل ئىلگىرى مىلادىيە 607- يىلى تۇغۇلغان.

هىجرىيىنىڭ 5- يىلى مۇسۇلمانلار بىلەن بەنى مۇستەلەق قەبىلىسى ئوتتۇرىسىدىكى مۇرەيسته بولغان جەڭدە مۇسۇلمانلار غەلىبە قىلىپ، بەررەنىڭ ئېرى ئۇلتۇرۇلۇپ، ئۆزى ئەسىرگە چۈشكەن. ئەسىرلەر مۇسۇلمانلارغا بۆلۈپ بېرىلگەن. بەنى مۇستەلەق قەبىلىسى ئەرەبلەر ئىچىدىكى ئەڭ كۈچلۈك قەبىلىلەردىن بولۇپ، ئاياللىرىنىڭ مۇنداق هالەتتە ئەسىرگە چۈشۈشى ئۇلارغا ناهايىتى ئېغىر كېلەتتى. پەيغەمبەر ئەلەيهىسسالام مۇسۇلمانلارنى ئاياللارغا مەرهەمەت قىلىپ ئۆزلۈكىدىن ئازاد قىلدۇرماقچى بولۇپ، هارىسنىڭ قىزى بەررەنى نىكاهىغا ئېلىپ، ئىسمىنى جۇۋەيرىيەگە ئۆزگەرتكەن. شۇنىڭ بىلەن مۇسۇلمانلار قول ئاستىدىكى ئەسىرلەرنى پەيغەمبەر ئەلەيهىسسالامنىڭ قۇدىلىرى دەپ قاراپ، مەرهەمەت قىلىپ ئۇلارنىڭ هەممىسىنى ئازاد قىلىۋەتكەن. ئائىشە رەزىيەللاهۇ ئەنها ئېيتقاندەك، جۇۋەيرىيە ئۆز قەبىلىسى ئۈچۈن ئەڭ بەرىكەتلىك ئايال بولۇپ قالغان. بۇنداق چوڭ مەردلىك ۋە ياخشى مۇئامىله تۈپەيلى بەنى مۇستەلەق قەبىلىسى دەرهال ئىمان ئېيتىپ مۇسۇلمان بولغان. مۆمىنلەرنىڭ ئانىسى بولۇش شەرىپىگە نائىل بولغان جۇۋەيرىيە رەسۇلۇللاهتىن بالىلىق بولمىغان. رەسۇلۇللاهتىن بەزى هەدىسلەرنى رىۋايەت قىلغان. جۇۋەيرىيە خەلىپە مۇئاۋىيە دەۋرىگىچە ياشاپ هىجرىيىنىڭ 50- يىلى، يەنى مىلادىيە 670- يىلى مەدىنە مۇنەۋۋەردە ئالەمدىن ئۆتكەن.

خاتۇن

خاتۇن — ئەيىۋبلار سۇلالىسىنىڭ پادىشاھى ئەشرەف مۇزەففەردىن مۇسانىڭ قىزىدۇر. خاتۇن بۇيۇك سەلتەنەت تەختىدە ئولتۇرۇپ، ناھايىتى كۆپ خەير-ساخاۋەت مۇئەسسەسىلىرىنى بىنا قىلغان. سۇرىيەنىڭ دەمەشق شەھىرىدە سالدۇرغان مەكتىپى «خاتۇنىيە مەدرىسى» دەپ ئاتالغان. خاتۇن مىلادىيە 1295- يىلى ئالەمدىن ئۆتكەن.

خەدىچە بىنتى بەدران

خەدىچە داڭلىق ھەدىسشۇناس شاھابىددىن ئەھمەد بەدراننىڭ قىزى بولۇپ، مىلادىيە 1396- يىلى تۇغۇلغان. خەدىچە ھەدىس ئىلمىدىكى يېتۇك ئىلمى بىلەن زور شۆھرەت قازانغان.

مەشھۇر ئالىم جالالىددىن سۇيۇتى ئۆز كىتابىدا خەدىچىنى ئۇستازلىرى قاتارىدا تىلغا ئالغان. خەدىچىنىڭ ھەدىس ئىلمىدىكى نوپۇزى ۋە شۆھرىتى شۇ دەرىجىگە يەتكەنكى، ئۆز دەۋرىدىكى ئىلىم ئەھلى خەدىچىنىڭ دەرسىگە قاتنىشىشنى ناھايىتى شەرەپلىك ئىش، ئىلمىي ئىمتىياز ھېسابلىغان.

خەدىچە بىنتى جەئفەر

خەدىچە بىنتى جەئفەر ئەندەلۇستا ئۆتكەن داڭلىق ئەدىبە. خەدىچە گۈزەل قەسىدىلىرىدىن باشقا يەنە مۇزىكا ئىلمىدىكى تالانتى ۋە يۇقىرى ماھارىتى بىلەنمۇ زور شۆھرەت قازانغان.

خەدىچە بىنتى خۇۋەيلىد

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تۇنجى ئايالى — خەدىچە رەزىيەللاھۇ ئەنھا قۇرەيش قەبىلىسىنىڭ كاتتىلىرىدىن ئەسەد جەمەتىدىكى خۇۋەيلىدنىڭ قىزى ئىدى. ئانىسى بولسا ئامىر ئىبنى لۇئەي جەمەتىدىن بولغان فاتىمە ئىدى. خەدىچە ھىجرەتتىن 68 يىل ئىلگىرى، يەنى مىلادىيە 556- يىلى مەككە مۇكەررەمدە تۇغۇلغان.

خەدىچە قۇرەيش ئارىسىدا ئېسىل نەسەبى، ئەقىل-پاراسىتى، ئەخلاق-پەزىلىتى بىلەن ھۆرمەتكە سازاۋەر ئايال ئىدى. گۈزەل ئەخلاقى سەۋەبىدىن خەلق ئۇنى «تاھىرە» (پاك ئايال) دېگەن لەقەم بىلەن ئاتايتتى. خەدىچە نۇرغۇن مال-مۇلۇك ئىگىسى بولۇپ، كىشىلەرنى يالالاپ تىجارەتكە سالاتتى. ئەرەبىستان مەھسۇلاتلىرىنى يەمەن ۋە سۇرىيە تەرەپلەرگە ئاپىرىپ سېتىپ، ئۇ جايلارنىڭ مالىرىنى مەككىگە ئەكېلىپ تىجارەتتىن زور پايدا ئالاتتى.

خەدىچە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ (پەيغەمبەرلىكتىن ئىلگىرىلا) گۈزەل خۇلقلۇق ئىكەنلىكىنى، ھەتتا خەلقنىڭ ئۇنى ئەمىن (ئىشەنچلىك، راستچىل) دەپ ئاتايدىغانلىقىنى ئاڭلاپ، رەسۇلۇللاھقا مەيسەرە ئىسىملىك خىزمەتچىسىنى قوشۇپ شامغا تىجارەتكە ئەۋەتكەن. رەسۇلۇللاھ زور پايدا بىلەن سەپەردىن قايتقان. ئاز ۋاقىتتىن كېيىن خەدىچە رەسۇلۇللاھنىڭ گۈزەل ئەخلاقىنى ياقتۇرۇپ، رەسۇلۇللاھقا ياتلىق بولۇش ئۈمىدىنى بىلدۈرگەن. رەسۇلۇللاھ خەدىچىگە ئەلچى كىرگۈزگەندىن كېيىن، قۇرەيشنىڭ كاتتىلىرى جەم بولغان سورۇندا، خەدىچىنى نىكاھىغا ئالغان. بۇ چاغدا رەسۇلۇللاھ 25 ياش، خەدىچە 40 ياش ئىدى. خەدىچە ئىلگىرى ئەبۇ ھالە دېگەن كىشىنىڭ نىكاھىدا ئىدى. ئەبۇ ھالە ۋاپات بولغاندا خەدىچە ئۇنىڭدىن ھالە، ھىند ئىسىملىك ئوغۇللىرى بىلەن قالغانىدى.

رەسۇلۇللاھ خەدىچەدىن قاسىم، ئابدۇللاھ ئىسملىك ئىككى ئوغۇل، زەينەب، رۇقەييە، ئۇممۇ گۈلسۈم، فاتىمە ئىسملىك تۆت قىز پەرزەنتلىك بولغان. قاسىم باللارنىڭ چوڭى بولغاچقا، ئەرەبلەرنىڭ ئادىتى بويىچە رەسۇلۇللاھ «ئەبۇ قاسىم» (قاسىمنىڭ دادىسى) دەپمۇ ئاتىلىدۇ. ئابدۇللاھ «تەييب» (ياخشى، ئېسىل)، «تاھىر» (پاك) دەپ لەقەملەنگەن. قاسىم بىلەن ئابدۇللاھ كىچىكىدە ئۆلۈپ ئۆتكەن. بۇ رەسۇلۇللاھقا ۋەھىي نازىل بولۇشتىن ئىلگىرىكى ئىشلار ئىدى.

رەسۇلۇللاھ ھىرا غارىدا ۋەھىي نازىل بولۇپ، جىبرىئىل كۆرۈنگەندىن كېيىن، تۇنجى بولۇپ خەدىچىگە ئېيتقان ۋە ئۆزۈمدىن قورقۇپ قالدىم دېگەن. بۇ ۋاقىتتا خەدىچە تەسەللى بېرىپ، ئىسلام تارىخىدا ئالتۇن ھەل بىلەن پۈتۈپ قويۇشقا ئەرزىگۈدەك مۇنۇ مەشھۇر سۆزنى ئېيتقان: «ئۇنداق ئەمەس، ئاللاھ بىلەن قەسەمكى، ئاللاھ سېنى ھەرگىز رەسۋا قىلمايدۇ، چۈنكى سەن خىش-ئەقرىبالارغا سىلە-رەھىم قىلىسەن، ئاجىز-بىچارىلەرنىڭ بېشىنى سىلايسەن، يوقسۇزلارغا ياردەم قىلىسەن، مېھمانلارنى ياخشى كۈتىسەن، مەزلۇملارنىڭ ھالىغا يېتىسەن، ئاللاھ ساڭا شەيتاننى ۋە بولمىغۇر خىياللارنى ئاپىرىدە قىلمايدۇ. شۇبھىسىزكى، خەلقىڭنى ھىدايەت قىلىش ئۈچۈن ئاللاھ سېنى تاللاپتۇ». — «سەھھۇل بۇخارى» كىتابىنىڭ «ۋەھىينىڭ باشلىنىشى» ماۋزۇلۇق بابىدا بۇ ۋەقەلىك تەپسىلىي بايان قىلىنغان.

خەدىچە رەزىيەللاھۇ ئەنھا ئەڭ ئاۋۋال ئىمان ئېيتقان ئايال ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ياخشى ياردەمچىسى ۋە مەدەتكارى ئىدى. قۇرەيش مۇشرىكلىرى رەسۇلۇللاھنى يالغانچىغا چىقىرىپ ئازار بەرگەندە، ھەزرىتى خەدىچە رەسۇلۇللاھقا تەسەللى بېرەتتى. مۇشرىكلارنىڭ ئەزىيەتلىرىدىن رەسۇلۇللاھنى قوغدايتتى. ھەتتا پۈتۈن مال-مۈلكىنى بۇ يولدا سەرپ ئېتەتتى.

«مۆمىنلەرنىڭ ئانىسى»[1] بولۇش شەرىپىگە نائىل بولغان ھەزرىتى خەدىچە ھىجرەتتىن ئۈچ يىل ئىلگىرى مىلادىيە 620- يىلى

[1] مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ ئىززەت-ھۆرمىتىنى قوغداش، ئۇلۇغلاش بىلەۋابىدىن نىكاھىدىكى ئايالالارنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋاپات بولغاندىن كېيىنمۇ ھەر قانداق بىر كىشىگە ياتلىق بولۇشى

65 يېشىدا مەككە مۇكەررەمدە ۋاپات بولدى. مەككىدىكى ھەجۇن دېگەن جايغا دەپنە قىلىندى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھەزرىتى خەدىچىنى ئۆز قولى بىلەن يەرلىككە قويدى. بۇ ۋاقىتتا ئىسلام دىنىدا تېخى جىنازا نامىزى ئوقۇش بېكىتىلمىگەنىدى. ھەزرىتى خەدىچە ۋاپات بولۇپ، ئۇزۇن ئۆتمەي، رەسۇلۇللاھنىڭ تاغىسى ئەبۇ تالىپ ئالەمدىن ئۆتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى كىچىكىدىن تارتىپ باققان تاغىسى ئەبۇ تالىپ بەنى ھاشىم جەمەتى ئارىسىدا يۈز-ئابرۇيلۇق كىشى ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى قەۋەت ياخشى كۆرەتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئىسلام دەۋىتىنى باشلىغاندىن كېيىن، ئەبۇ تالىپ ئۇنى قۇرەيش مۇشرىكلىرىنىڭ ئازار-كۈلپىتىدىن قوغدايتتى ۋە ھمايە قىلاتتى. ھەزرىتى خەدىچە ۋە ئەبۇ تالىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ جان كۆيەر ھمايىچىلىرى ۋە ياخشى يارەمچىلىرى ئىدى. بۇلاردىن ئايرىلغان يىلنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام «قايغۇ ھەسرەت يىلى» دەپ ئاتىغان.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام خەدىچەدىن بەك رازى ئىدى. خەدىچىنىڭ ۋاپاتىدىن كېيىنمۇ رەسۇلۇللاھ خەدىچىنى تولا ئەسلەيتتى ۋە ئۇنىڭ گۈزەل پەزىلەتلىرىنى تىلغا ئېلىپ ماختايتتى. قوي ئۆلتۈرگەن چاغلاردا ئۇنىڭدىن نېسىۋە ئايرىپ، خەدىچە ھايات ۋاقتىدىكى دوستلىرىغا ئەۋەتەتتى. ئەگەر ئۇلاردىن بىرەرسى رەسۇلۇللاھنىڭ ھۇزۇرىغا كەلسە، ئۇنى ئىززەت-ھۆرمەت بىلەن كۈتۈۋالاتتى. ھەدىس كىتابلىرىدا رىۋايەت قىلىنىدۇكى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھەزرىتى خەدىچىنى ماختاپ مۇنداق دېگەن: «خەدىچە ئالەمدىكى ئاياللارنىڭ ئەڭ ياخشىسى ئىدى. خەدىچە ئۈچۈن جەننەتتە تېشىلگەن مەرۋايىتتىن ياسالغان ئۆي تەييارلانغان. ئۇ يەردە

«قۇرئان كەرىم»دە نازىل قىلىنغان ئايەتلەر بىلەن چەكلەنگەن. شۇ سەۋەبتىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋاپات بولغۇچە نىكاھىدا تۇرغان ئاياللار مۇسۇلمانلىرىنىڭ ئانىلىرى ئورنىدا بولۇپ، ئۇلارغا ياشقىچە نىسبەتتە بولۇشقا، نىكاھلاپ ئېلىشقا بولمايدىغانلىقى ئوچۇق بەلگىلەنگەن. شۇڭا ئۇلار «امهات المؤمنين» (مۇئمىنلەرنىڭ ئانىسى) دەپ ئاتالغان.

جاپا-مۇشەققەتمۇ، ۋاراڭ-چۇرۇڭمۇ يوق. مەن خەدىچىنىڭ پەزىلىتىنى ئەڭ بىلگۈچىمەن». ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھا ئېيتىدۇكى: «رەسۇلۇللاھنىڭ ھەزرىتى خەدىچىنى دائىم ئەسلىشى ۋە ماختىشىدىن كۈندەشلىكىم تۇتتى ۋە رەسۇلۇللاھقا: «ئاللاھ ساڭا خەدىچىدىن ياخشىراقنى بەردىغۇ؟» دېگەنىدىم. رەسۇلۇللاھنىڭ ئاچچىقتىن ساقاللىرى تىترەپ كەتتى ۋە: «ياق، ماڭا خەدىچىدىن ياخشىنى بەرگىنى يوق، كىشىلەر مېنى يالغانغا چىقارغاندا، خەدىچە ماڭا ئىشىنىپ ئىمان ئېيتقان، كىشىلەر مېنى ھەممىدىن مەھرۇم قىلغاندا خەدىچە مېنى مال-مۇلۇككە ئىگە قىلغان. ئاللاھ ماڭا خەدىچىدىن ئوغۇل پەرزەنت ئاتا قىلغان» دېدى. رەسۇلۇللاھنىڭ بۇنچە غەزەپلەنگىنىدىن كۆڭلۈمدە ئىككىنچى قېتىم خەدىچە توغرۇلۇق باشقىچە گەپ قىلماسلىققا ئەھدە قىلدىم. رەسۇلۇللاھ دائىم خەدىچىنىڭ گۈزەل پەزىلەتلىرىنى، خۇش مۇئامىلىسىنى تىلغا ئېلىپ ماختايتتى. مەن خەدىچىنى تولا ئەسلىشى ۋە مەدھىيىلىشىدىن رەسۇلۇللاھنىڭ ئۆزۈم كۆرگەن ئاياللىرىدىنمۇ بەكرەك كۈندەشلىكىم كېلەتتى». پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئىبراھىمدىن باشقا پەرزەنتلىرى خەدىچىدىن بولغان.

خەدىچە بىنتى زەيىنىددىن

خەدىچە بىنتى زەيىنىددىن مىلادىيە 13- ئەسىردە ئۆتكەن ھەدىسشۇناس بولۇپ، 1249- يىللىرى ئەتراپىدا پەلەستىنىدە قۇددۇس شەرىپتە تۇغۇلغان. شەرىپىددىن ئىبنى شەمسىددىن ھەنبەلىگە ياتلىق بولغان. خەدىچە مۇھەممەد ئىبنى ئابدۇلھادىي، ئىبراھىم ئىبنى خەلىل كەبى مەشھۇر شەيخىلەردىن ھەدىس ئىلمى ئۆگەنگەن ۋە مەشھۇر ھەدىس ئالىمى بولۇپ يېتىشىپ چىققان. ئىلمىدىكى شۆھرىتى ھەر تەرەپكە تارالغان. ئۇنىڭدىن باشقا خەدىچە ئوقۇ-ئوقۇتۇش بىلەن

شۇغۇللانغان. داڭلىق ئالىم سالاھىددىن سەفدىمۇ خەدىچىنى ئۇستاز تۇتۇپ ئۆگەنگەن. خەدىچە 1302- يىلى ئالەمدىن ئۆتكەن.

خەدىچە بىنتى سەھنۇن

خەدىچە بىنتى سەھنۇن 9- ئەسىردە شىمالىي ئافرىقىدىكى قىيراۋان شەھرىدە ياشىغان ئالىمە. خەدىچە مەشھۇر ئالىم، قازى سەھنۇن ئىبنى سەئىد تەننۇخنىڭ قىزى.

خەدىچە دادىسىدىن دىنىي ئىلىملەرنى ئۆگىنىپ، ئىلىم-پەزىلەت، فازىل-تەقۋالىقتا نام چىقارغان. خەدىچىنىڭ فىقھى ئىلمىدىكى سەۋىيىسىنىڭ يۇقىرىلىقى، پىكرىنىڭ جانلىق ۋە ئوچۇقلۇقى سەۋەبىدىن ھەتتا دادىسى چوڭ-كىچىك ئىشلاردىن باشقا ئالدىغا كەلگەن تۇرلۇك قەزا (شەرىئەتتىكى ئەھكام-پەتىۋا) مەسىلىلىرىدىمۇ خەدىچىنىڭ پىكرىنى، كۆز قارىشىنى ئالغان. خەدىچە يەنە ئايالالار دوُچ كەلگەن تۇرلۇك مەسىلىلەرگە پەتىۋا بەرگۈچى بولغان. مىلادىيە 883- يىللىرى ئەتراپىدا ۋاپات بولغان. قىيراۋان شەھرىنىڭ سىرتىدىكى ئائىلە مەقبەرىسىگە دەپنە قىلىنغان.

خەدىچە بىنتى قەييىم

خەدىچە بىنتى قەييىم باغدادلىق قەييىم دېگەن كىشىنىڭ قىزى بولۇپ، مىلادىيە 1211- يىلى تۇغۇلغان. دادىسى خەدىچىنىڭ زېرەكلىكىگە قاراپ، ئۇنى تەربىيىلەشكە ئالاھىدە كۆڭۈل بۆلگەن ۋە ئۇستاز تەكلىپ قىلىپ ئىلمىنىڭ ھەر قايسى تۇرلىرىنى ئۆگەتكەن. خەدىچە باغدادتا ئىبنى شىراز، كەرىمە، مىسىردا ئەلى ئىبنى مۇختار كەبى مەشھۇر شەيخلەرنى ئۇستاز تۇتۇپ ئۇلاردىن دەرس ئالغان. خەدىچە يېتىشكەن ئەدىبە ۋە

ناتىق بولۇپ، زور شۆھرەت قازانغان. خەدىچە 13- ئەسىر ئەرەب ئەدەبىياتىنىڭ نەمۇنىلىك ئۇلگىسى ۋە ئەڭ تەس تۇرى بولغان ماقامات ھەرپرىنىڭ ئەڭ ماھىر شەرھلىگۈچىسى بولغان. شۇ دەۋردىكى چوڭ-كىچىك ئىلىم ئىگىلىرىنىڭ ھەممىسى ماقامات ھەرپرىنى خەدىچىنى ئۇستاز تۇتۇپ ئۆگەنگەن. خەدىچە يەنە تەجۇيد ئىلمىدىمۇ (قۇرئاننى توغرا تەلەپپۇز بويىچە قائىدە-قانۇنىيەتلىك ئوقۇش قائىدىسى) كۆزگە كۆرۈنگەن بولۇپ، دەرس ئۆتۈپ نۇرغۇن شاگىرت تەربىيىلىگەن. خەدىچە ئۇستا ناتىق، سۆزمەن ۋائىزە بولۇپ، جەمئىيەتتە زور تەسىر ۋە ھۆرمەتكە ئىگە بولغان. مىلادىيە 1300- يىلى 89 يېشىدا ئالەمدىن ئۆتكەن.

خەدىچە بىنتى مەئمۇن

خەدىچە ـــ ئابباسىيلار خەلىپىلىكىنىڭ سۇلتانى ھارۇن رەشىدنىڭ ئوغلى مەئمۇننىڭ قىزى بولۇپ، پاساھەتلىك شېئىرلىرى بىلەن زور شۆھرەت قازانغان. خەدىچىنىڭ شېئىر-قەسىدىلىرى تارىخ كىتابلىرىغا خاتىرىلەنگەن.

خەدىچە بىنتى نۇرىددىن

خەدىچە شافىئىي مەزھىپىدىكى مەشھۇر فەقىھ ئىبنى مۇلقىن ئەلى ئەنسارىنىڭ نەۋرىسى شەيخ نۇرىددىننىڭ قىزىدۇر.

خەدىچە مىلادىيە 1386- يىللىرى تۇغۇلغان. زامانىسىنىڭ ئۆلىمالىرىدىن ئەبۇ يەمەنىدىن دەرس ئالغان. خەدىچە فىقھى ۋە ھەدىس ئىلمىدە ئالاھىدە كۆزگە كۆرۈنگەن. ئىمام سۇيۇتى كىتابىدا يازغان شەيخ ـــ ئۇستازلىرى قاتارىدا خەدىچىنىمۇ تىلغا ئېلىپ ئۆتكەن. خەدىچە مىلادىيە 1471- يىللىرى ئەتراپىدا ئالەمدىن ئۆتكەن.

خەدىچە شاھىجاھانىيە بىنتى مۇھەممەد

مۇھەممەد ئىبنى ئەلىنىڭ قىزى خەدىچە 11- ئەسىردە باغدادتا ياشىغان مەشھۇر ۋائىزە ۋە ئالىمەدۇر. شاھىجاھانىيە بولسا خەدىچىنىڭ لەقىمى. خەدىچە مەشھۇر ئالىم ئىبنى سەمئۇنىدىن دەرس ئالغان. خەدىچە ھەدىس ئىلمىنى پۇختا ئىگىلىگەن بولۇپ، تەسىرلىك ۋەز-نۇتۇقلىرى بىلەنلا ئەمەس، يەنە چىرايلىق ھۆسنىخەتلىرى، تېز خاتىرىلەش ماھارىتى بىلەنمۇ مەشھۇر بولغان. خەدىچە مىلادىيە 986-يىلى تۇغۇلۇپ مىلادىيە 1067- يىلى باغدادتا ۋاپات بولغان.

خەدىچە بىنتى نۇۋەيرى

خەدىچە مەشھۇر مۇھەددىسە بولۇپ، مىلادىيە 1395- يىلى مەككە مۇكەررىمىدە تۇغۇلغان. خەدىچە يەنە «سەئىدە» دېگەن ئىسىم بىلەنمۇ ئاتالغان. ئىمام سۇيۇتى خەدىچىنى ئۆزىنىڭ ئۇستازلىرى قاتارىدا ساناپ ئۆتكەن. مۇشۇنىڭ ئۈزىلا خەدىچىنىڭ ھەدىس ئىلمىدىكى يېتۇك ئىلمى ۋە شۆھرىتى ئۇچۇن ئەڭ ياخشى كۆرسەتكۈچ سانىلىدۇ. خەدىچە مىلادىيە 1465- يىلى مەككىدە ئالەمدىن ئۆتكەن.

خەدىچە بىنتى ھەسەن

خەدىچە بىنتى ھەسەن ئىبنى ئەلى ئالىمە، فازىل ئايال بولۇپ، فىقھى ۋە ھەدىس ئىلمىدە كامالەتكە يەتكەن. كىچىكىدىلا «قۇرئان كەرىم»نى تولۇق يادقا ئالغان. ئىلىم-پەزىلىتى بىلەن زور شۆھرەتكە ئىگە بولغان. مىلادىيە 1243- يىلى ۋاپات بولغان.

خەدىچە بىنتى ئۇۋەيرى

خەدىچە بىنتى ئۇۋەيرى ئالىمە، فازىل ئايال بولۇپ، 12- ئەسىردە ياشىغان مەشھۇر ھەدىس ئالىمىدۇر. خەدىچە ھەدىس، فىقھى ئىلمىنى پۇختا ئىگىلىگەن بولۇپ، مول بىلىمى ۋە فازىللىقى بىلەن «فەخرۇننىسا» (ئاياللارنىڭ پەخرى) دېگەن لەقەم بىلەن ئاتالغان. خەدىچە پۇتۇن ھاياتىنى ئىلىم ئەھلىلىرىگە دەرس ئۆتۈش، شاگىرت تەربىيىلەش بىلەن ئۆتكۈزگەن. مىلادىيە 1174- يىلى 90 يېشىدا ئالەمدىن ئۆتكەن.

خەدىچە بىنتى ئۆمەر ئىبنى سالاھىددىن بەنجالى

خەدىچە 14- ئەسىردىكى ھىندىستانىنىڭ سۇلتانى ئۆمەر ئىبنى سالاھىددىنىنىڭ قىزى. خەدىچە كىچىكىدىن ئوردىدا ئۆلىمالاردىن دەرس ئېلىپ، ئىلىم-پەزىلەتتە زامانىسىنىڭ يېگانىسى بولۇپ يېتىشكەن.

ئۆمەر ئىبنى سالاھىددىن ۋاپات بولغاندا، شاھلىق تەختىگە ئوغلى شاھابىددىن ئولتۇرغان. ئەمما، شاھابىددىن ناھايىتى يارامسىز، ئەخلاقسىز بولغاچقا، خەلق ئۇنى ئاغدۇرۇپ تاشلاپ، ھەمشىرىسى خەدىچىنىڭ شاھلىق ئورنىغا چىقىشىنى تەلەپ قىلغان. شۇنىڭدىن باشلاپ دۆلەتنىڭ چوڭ-كىچىك ئىشلىرىنى خەدىچە باشقۇرغان. خەدىچىنىڭ ھۆكۈمرانلىقى زىيبەمەھەل دېگەن جايغىچە سوزۇلغان بولۇپ، 2000 دەك ئارالنى ئۆز ئىچىگە ئالغان. خەدىچە تۇرلۇك ئاقىلانە، خەلقپەرۋەر سىياسەت-تەدبىرلەرنى قوللانغاچقا دۆلەت ھەر جەھەتتىن روناق تاپقان. بولۇپمۇ، زىرائەت ۋە ھۆنەرۋەنچىلىكتە زور ئىلگىرىلەشلەر بارلىققا كەلگەن. ھەممە يەرگە ئادالەت ۋە تىنچلىق ئورنىغان. پادىشاھلىق ئىشلىرى خەدىچىنىڭ ئىمزاسى قويۇلغان

ئەمىر-پەرمانلار بىلەن ئىجرا قىلىنغان. مەسجىدلەردە خەتىپلار خۇتبە سۆزلىگەندە: «ئى ئاللاھ! مۇسۇلمانلارغا رەھمەت قىلىپ، ئۇلارغا باش قىلىپ تاللىغان بەندە ـــ خەدىچە بىنتى ئۆمەر ئىبنى سالاھىددىنغا غەلىبە-نۇسرەت ئاتا قىلغىن!» دەپ خەدىچىگە خەيرلىك دۇئالار قىلغان. خەدىچە مىلادىيە 1368- يىلى ئالەمدىن ئۆتكەن.

خەنسا

خەنسانىڭ ئەسلىي ئىسمى تەمازۇر بولۇپ، مەككىدىكى بەنى سۇلەيىم قەبىلىسىدىن ئەمرۇ ئىبنى ھارىسنىڭ قىزى. خەنسا تەخەللۇسى بولۇپ، ئەرەب شائىرىيىتىنىڭ بۇيۇك نامايەندىسى ھېسابلىنىدۇ.

خەنسا شائىرىيەتتە زامانىسىنىڭ يېگانىسى بولۇپ، پاساھەت-بالاغەت ۋە شائىرلىق-شۆھرەتتە ئۇنىڭ ئالدىغا ئۆتىدىغان شائىر يوق بولغان. خەنسا دەسلەپكى ھاياتىنى جاھىلىيەت دەۋرىدە ئۆتكۈزگەن بولۇپ، مەككىدىكى ئىسلام دەۋىتى جەريانىدا ئىمان ئېيتىپ مۇسۇلمان بولغان. ئەرەب ئىوبزورچىلىرى بىردەك شۇنداق دەپ قارايدۇكى، خەنسادەك گۈزەل شائىرىي تىل، قاينىاق ھېسسىيات ساھىبى بولغان شائىر بۇرۇن ۋە كېيىنمۇ ئۆتمىگەن. ئىبنى سالاھ «مەشھۇر شائىرلار» ناملىق كىتابىدا خەنسانى ھەسسان ئىبنى سابىتتەك داڭلىق شائىرلارنىڭ ئالدىغا تىزىپ ناھايىتى يۇقىرى باھا بەرگەن. جاھىلىيەت دەۋرىدە قەبىلىلەر ئارا ئۇرۇشتا خەنسانىڭ سەخىر ۋە مۇئاۋىيە دېگەن ئىككى قېرىندىشى ئۆلتۈرۈلگەن. خەنسانىڭ جان-جىگەر قېرىنداشلىرىنىڭ ئۆلۈمىگە قايغۇرۇپ يازغان يىغانلىق مەرسىيىلىرى ئەرەبلەر ئارىسىدا كەڭ تارقالغان ۋە ناھايىتى تېزلا خەنسانى ئەڭ شۆھرەتلىك شائىرغا ئايلانىدۇرغان. خەنسانىڭ شېئىرلىرىنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالاممۇ ناھايىتى ياقتۇرۇپ ئاڭلىغان.

ھەزرىتى ئۆمەر ئىبنى خەتتاب خەلىپىلىكى دەۋرىدە خەنسا تۆت ئوغلى بىلەن بىللە مۇسۇلمانلار بىلەن ئىرانلىقلار ئوتتۇرىسىدا ئېلىپ بېرىلغان قادىسىيە ئۇرۇشىغا قاتناشقان. ھىجرىيىنىڭ 16- يىلى ئېلىپ بېرىلغان بۇ ئۇرۇش تۆت كۈن شىددەتلىك داۋاملىشىپ، ئىران ئەسكەرلىرىنىڭ قوماندانى رۇستەم ئۆلتۈرۈلۈپ، ئەسكەرلىرى ئەسىر ئېلىنىپ، مۇسۇلمانلارنىڭ غەلىبىسى بىلەن ئاياغلاشقان. جەڭدىن ئىلگىرى خەنسا ئوغۇللىرىغا مۇنداق دېگەن: «ئۇغۇللىرىم! سىلەر ئۆز ئىختىيارىڭلار بىلەن مۇسۇلمان بولدۇڭلار، ئۆز مەيلىڭلار بىلەن ۋەتىنىڭلارنى تەرك ئېتىپ، بۇ يات تۇپراقتا كەلدىڭلار، تەڭدىشى يوق ئاللاھ بىلەن قەسەمكى، سىلەر بىر ئانا، بىر ئاتىدىن بولغان نەسىبى پاك ئوغۇللارسىلەر، دىن ئۇچۇن جەڭ قىلماق، ئاللاھ رازىلىقى ئۇچۇن قىلىچ تارتماق زور ساۋاب ۋەدە قىلىنغان ئىشتۇر. ئاخىرەت يۇرتى قارارى يوق پانىي دۇنيادىن ئەۋزەلدۇر. سالامەت ھالدا ئەتە سۇبھى پەيتىدە كۆزۈڭلارنى ئاچساڭلار، ئاللاھتىن مەدەت-يارداەم تىلەپ جەڭگە كىرىڭلار، ئەگەر جەڭ شىددەتلىك بولسا، تاكى دۇشمەن سېپىگە بېسىپ كىرىپ مەغلۇپ قىلمىغۇچە كەينىڭلارغا يانماڭلار، شۇنداھەم غەلىبە ھەم غەنىيمەت سىلەرگە مەنسۇپ بولىدۇ. جەننەتى ئەئلادا ئىكرام ۋە ھۆرمەت كۆرسىلەر».

خەنسانىڭ ئوغۇللىرى ئاتىسىنىڭ نەسىھىتىگە ئەمەل قىلىپ، باتۇرلۇق بىلەن جەڭ قىلىپ، تۆتىلىسى شېھىت بولغان. بۇ خەۋەر خەنساغا يېتىپ كەلگەندە، ئۇ: «ئوغۇللىرىمنىڭ ئۆلۈمى بىلەن مېنىڭ يۈزۈمنى يورۇق قىلغان ئاللاھقا كۆپ شۈكۈر قىلىمەن، پەرۋەردىگارىمدىن ھەممىزنى جەننەتتە جەم قىلىشنى سورايمەن»، دەپ دۇئا قىلغان. خەنسانىڭ ئوغۇللىرى ھەققىدە مەرسىيە يازغانلىقى مەلۇم ئەمەس. جاھىلىيەت دەۋرىدە ئۆلتۈرۈلگەن ئىككى قېرىندىشى ئۈچۇن، كۆزلىرىدىن ياش قۇرۇپ كەتكۈدەك يىغلاپ، نەچچە يىللار بېيىت-مەرسىيە يېزىپ، ھەسرەتتە يۇرگەن خەنسانىڭ قېرىنداشلىرىدىن چارە، جېنىدىن ئەزىز تۆت ئوغلىنىڭ بىرلا ۋاقىتتا

ئۆلتۈرۈلۈپ، يالغۇز قالغاندا يۇقىرىقى دۇئا بىلەن خۇداغا ئىلتىجا قىلغان ئاجايىپ سەۋر-تاقىتىنى ئۆلمىلار دەل ئۇنىڭ ئاللاھنىڭ قازايى-تەقدىرىگە بويۇن ئەگكەن، ئاللاھنىڭ رىزالىقى ۋە ئەبەدىيلىك باقىي دۇنيانى ئەۋزەل ۋە خەيرلىك دەپ بىلگەن، قەلبىگە مەھكەم ئورناشقان ئىمان-ئېتىقادنىڭ كۈچى دەپ چۈشەندۈرىدۇ.

قادىسىيە ئۇرۇشىدىن كېيىن ھەزرىتى ئۆمەر دۆلەت خەزىنىسىدىن خەنساغا ھەر ئايدا 200 دىرھەم مائاش تەيىن قىلغان. خەنسا خېلى ئۇزۇن زامان ياشاپ، ھىجرىيىنىڭ 24- يىلى، يەنى مىلادىيە 645- يىلى ۋاپات بولغان. خەنسانىڭ بىر شېئىرى دىۋانى نەشر قىلىنغان.

خوندا‌ردو تىكىن بىنتى نوغىيە سەلاھ

خوندا‌ردو تىكىن مىسىردىكى قەلاۋۇنىيە پادىشاھلىرىدىن خەلىل ئىبنى قەلاۋۇننىڭ خوتۇنى. خوندا‌ردو تىكىن مىسىردىكى قەرافە دېگەن جايدا «خانىش قەبرىسى» دېگەن داڭلىق بىر مەقبەرىنى ياساتقان. خوندا‌ردو تىكىن پۈتۈن ھاياتىنى خەير-ئېھسان، ساخاۋەت ئىشلىرىنى قىلىشقا بېغىشلىغان. نۇرغۇن مەسجىد، مەكتەپ، قۇرۇلۇش مۇئەسسەسىلىرىنى بىنا قىلغان. پادىشاھلىق تۈزۈمىدىكى قۇللۇق جەمئىيەتتە ياشىغان خوندا‌ردو تىكىن ۋاپات بولۇشتىن ئىلگىرى 1000 دىن ئارتۇق قۇل، دېدەكلەرنى ئازاد قىلىۋەتكەن. مىلادىيە 839- يىلى ئالەمدىن ئۆتكەن.

خوند تەتەر بىنتى مۇھەممەد ئىبنى قەلاۋۇن

خوند تەتەر قەلاۋۇنىيە پادىشاھلىرىدىن مۇھەممەد ئىبنى قەلاۋۇننىڭ قىزى. ئوردىدا ناھايىتى ئەتراپلىق تەلىم ئالغان خوند تەتەر ئىلىم سۆيەر، مەرىپەتپەرۋەر بولۇپ يېتىشكەن، ئۇ شەرئىەت

ئىلملىرى ئۆگىنىلىدىغان ۋە مۇھاكىمە قىلىنىدىغان ئالىي مەكتەپ سەۋىيىسىدىكى ھىجاز ئۇسلۇبىدا مەكتەپ سالغان. مەكتەپتە شافىئىي ۋە مالىكىي مەزھەپلىرىنى ئاساس قىلغان فىقھىي ئىلملىرىدىن دەرس ئۆتۈلگەن. «شەيخۇل ئىسلام» دەپ نام ئالغان ئالىم سىراجىددىن ئۆمەر ئىبنى رۇسلان بالقىنىغا ئوخشاش مەشھۇر ئالىملار دەرس ئۆتۈپ، نۇتۇقلار سۆزلىگەن. بۇ يەرگە يەنە مەخسۇس كۇتۇپخانا تەسىس قىلغان. كۇتۇپخانا يېنىغا يېتىم، ئىگە-چاقسىز بالىلار ئۈچۈن دارىلىتام سالغان. دارىلىتامدىكى ھەر بىر بالىغا يېمەك-ئىچمەكتىن باشقا، قىشلىق-يازلىق كىيىم ۋە مۇئەييەن مىقداردا تۇرمۇش راسخوتى بەرگەن. ھەر قايسى پەنلەردىن دەرس ئۆتۈشكە مۇئەللىملەر ئورۇنلاشتۇرۇلغان. دارىلىتامنى باشقۇرۇشقا مەخسۇس خادىملار بەلگىلەنگەن.

خەۋلە بىنتى سەئلەبە

مالىك ئىبنى سەئلەبىنىڭ قىزى خەۋلە ساھابىياتلاردىن بولۇپ، «قۇرئان كەرىم»دىكى مۇجادىلە سۈرىسىنىڭ دەسلەپكى ئايەتلىرى خەۋلە ھەققىدە نازىل بولغان.

خەۋلە ساھابە ئۇۋەيس ئىبنى سامىتنىڭ خوتۇنى بولۇپ، ئىككىسى ئۇرۇشۇپ قېلىپ، ئۇۋەيس خەۋلەگە: «سەن ماڭا ئانامنىڭ ئارقىسىغا ئوخشاش» مەنىسىدىكى ﴿انت علی کظهری امی﴾ دېگەن. ئەرەبلەر ئارىسىدا بۇ سۆز ئېيتىلغان ھامان ئايال ئەبەدىيلىك تالاق قىلىناتتى. قايتا يارىشىۋېلىشقىمۇ يول يوق ئىدى. كەمبەغەللىك، بالىلىرىنىڭ كۆپلۈكى، يېشىنىڭ چوڭلۇقى سەۋەبىدىن بۇ خەۋلە ئۈچۈن داۋاسىز بالا-قازا ئىدى. شۇڭا خەۋلە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بېرىپ بۇ ھەقتە شىكايەت قىلىدۇ. دەل مۇشۇ چاغدا ئەر-خوتۇن ئوتتۇرىسىدا ئەرنىڭ ئېغىزىدىن مۇشۇنداق سۆز چىقىپ كەتكەندىكى ئەھۋال، يەنى «زىھار»غا شەرئىەتنىڭ ھۆكمى بايان

قىلىنغان سۈرە مۇجادىلىنىڭ دەسلەپكى ئايەتلىرى نازىل بولىدۇ. شۇ بويىچە خوتۇن مەكگۈلۈك تالاق قىلىنماي، بەلكى قەسەم ئورنىدا ھېسابلىنىدىغان زىھارنىڭ كەففارىتى ئۈچۈن بىر قۇل ئازاد قىلماق، ئەگەر بۇنىڭغا ئىمكان بولمىسا، ئۇدا ئىككى ئاي روزا تۇتماق، بۇنىڭغىمۇ تاقىتى يەتمىسە، 60 نەپەر مىسكىننى تاماقلاندۇرۇپ تويغۇزماق بايان قىلىنىدۇ. مانا شۇنىڭ بىلەن خوتۇن ئەرگە ھالال بولۇش مەزمۇنى بويىچە، ئۇۋەيس 60 مىسكىننى تويغۇزۇپ خوتۇنى خەۋلە بىلەن يارىشىۋالىدۇ.

ئۆمەر ئىبنى خەتتاب خەلىپە ۋاقتىدا بىر توپ كىشىلەرنى ئەگەشتۈرۈپ كوچىغا چىققان ۋە بىر قېرى ئايالغا ھۆرمەت بىلەن سالام قىلىپ ئەھۋالىنى سوراپ سۆزلەشكەن. ئاندىن بىر كىشى: «مۇشۇ قېرى خوتۇن ئۈچۈن شۇنچە كۆپ ئادەمنى ساقلىتىپ قويامدۇق»، دېگەندە، ھەزرىتى ئۆمەر: «ئىست ساڭا، بۇ ئايالنىڭ كىملىكىنى بىلەمسەن، بۇ ھۆرمەتلىك ئايال ئاللاھ يەتتە قات ئاسمان ئۈستىدىن شىكايىتىنى ئاڭلاپ، شۇ ھەقتە مۇجادىلە ئايەتلىرىنى نازىل قىلغان خەۋلە بىنتى سەئلەبە بولىدۇ. ئەگەر خەۋلە كېچىچە مۇشۇ يەردە تۇرغان بولسا، پەقەت نامازغا ئوقۇشتىن باشقا ۋاقىتتا ئۇنىڭدىن ئايرىلمىغان، نامازنى ئادا قىلغاندىن كېيىن يەنە ئۇنىڭ يېنىغا سۆھبەت ئۈچۈن بارغان بولاتتىم» دەپ جاۋاب بەرگەن.

خەۋلە بىنتى ھەكىم

خەۋلە بىنتى ھەكىم ئايال ساھابىلاردىن بولۇپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن 15 ھەدىس رىۋايەت قىلغان. بۇ ھەدىسلەر «سەھىھۇل مۇسلىم»، «سۇنەنىي تىرمىزىي»، «سۇنەنىي ئىبنى ماجە»گە كىرگۈزۈلگەن. شۇنداقلا سەئىد ئىبنى ئەبۇ ۋەققاس، سەئىد ئىبنى ھۇسەين ۋە ئۆمەر ئىبنى ئابدۇلئەزىز خەۋلەدىن ئاڭلىغان ھەدىسلەرنى رىۋايەت قىلغان.

خەۋلە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ياتلىق بولۇشنى ئارزۇ قىلىپ، ھۇزۇرىغا كەلگەن ۋە رەت قىلىنغان. خەۋلە كېيىن ئوسمان ئىبنى مەزئۇنغا ياتلىق بولغان.

خەيزۇران

خەيزۇران ئەسلىي يەمەنلىكى جەرىش قەبىلىسىدىن بولۇپ، باغدادقا كېلىپ، مىلادىيە 776- يىلى ئابباسىيلار خەلىپىلىكىنىڭ سۇلتانى مەھدىگە ياتلىق بولغان.

خەيزۇران مەھدىدىن ئىككى ئوغۇل تۇغقان. ئادىل پادىشاھلارنىڭ ئۆرنىكى سانىلىدىغان، باغدادنى مەركەز قىلغان گۈللەنگەن ئىسلام خەلىپىلىكىنى مەيدانغا كەلتۈرگەن ھارۇن رەشىد دەل خەيزۇراننىڭ ئوغلىدۇر. خەيزۇران ئەدىبە، ئالىمە بولۇپ، ئەقىل-پاراسىتى ۋە تەدبىرلىرى بىلەن ئېرى ۋە ئوغلىنىڭ ھۆكۈمرانلىقى دەۋرىدە دۆلەت ئىشلىرىغا كۆپ مەسلىھەت بەرگەن ۋە يول كۆرسەتكەن. بۇنىڭ بىلەن ئالاھىدە نوپۇز ۋە يۈكسەك ئىززەت-ئابرۇيغا ئىگە بولغان. خەيزۇران كۆپ خەيرىيەت مۇئەسسەسىلىرىنى بىنا قىلغان بولۇپ، مەككە مۇكەررەمدە «دارۇ خەيزۇران» نامىدا بىر بىنا سالغان. مىلادىيە 789- يىلى باغدادتا ئالەمدىن ئۆتكەن.

دىلشاد خاتۇن

دىلشاد خاتۇن ئەمىر چوپانىنىڭ ئوغلى ئەمىر دەمەشقىنىڭ قىزىدۇر. دىلشاد خاتۇن مىلادىيە 1320- يىلىدىن باشلاپ باغدادتا 20 يىل ھاكىمىيەت سۈرگەن باغداد ھاكىمى شەيخ ھەسەن كەبىرگە ياتلىق بولغان.

دىلشاد خاتۇن گۈزەل ھۆسن-جامالى، ئەقىل-پاراسىتى بىلەن ئېرىنىڭ يۈكسەك ئىتىبارىغا ۋە مۇھەببىتىگە نائىل بولغان. ھەتتا

شەيخ ھەسەن ھەر بىر سىياسەت-تەدبىرلىرىنى دىلشاد خاتۇنىڭ مەسلىھەتىسىز قىلمىغان. سۇلتان ئۇۋەيس باھادىر دەل دىلشاد خاتۇنىڭ شەيخ ھەسەندىن بولغان ئوغلى. دىلشاد خاتۇن غەربىي-غۇرۇالارغا ناھايىتى رەھمىدىل، سېخىي، خەلقپەرۋەر ئايال بولغان. دىلشاد خاتۇن ئېرىدىن ئىلگىرى مىلادىيە 1351- يىلى باغدادتا ئالەمدىن ئۆتكەن ۋە مەشھەد مۇرتەزا دېگەن جايغا دەپنە قىلىنغان.

دەھما بىنتى يەھيا ئىبنى مۇرتەزا

دەھما 15- ئەسىردە ياشىغان ئالىمە، فازىلە بولۇپ، ئاكىسى داڭلىق ئالىم ئىمام مەھمەدىدىن تەلىم ئالغان. دەھما گراماتىكا، لوگىكا، ئاستىرونومىيە، شېئىرىيەتتە ئالاھىدە كۆزگە كۆرۈنگەن.

دەھما ئاكىسىنىڭ «الازهار» (چېچەكلەر) ناملىق ئەسىرىگە تۆت تومۇق شەرھى يازغان. فىقھى ئىلمىدىكى «مەنزۇمەتى كوفى» ۋە «مۇختەسىر مۇنتەھا» دېگەن ئەسەرلەرگە شەرھى يازغان. دەھما يەنە دەرس ئۆتۈپ، نۇرغۇن ئوقۇغۇچى تەربىيىلىگەن. دەھما مىلادىيە 1433- يىلى يەمەندە ۋاپات بولغان.

رابىئە ئەدەۋىيە

رابىئە بەسرەدىكى ئەدەۋىيە قەبىلىسىدىن ئىسمائىل ئىسىملىك كىشىنىڭ قىزى بولۇپ، ئىسلام تارىخىدا تەقۋالىقى، فازىللىقى بىلەن داڭق چىقارغان. شۇنداقلا ئەڭ دەسلەپكى ساپ تەسەۋۋۇپ ئېقىمىغا ئاساس سالغۇچىلارنىڭ بىرى.

رابىئە بەسرەدە تۇغۇلغان بولۇپ، تۇغۇلغان يىلى ئېنىق ئەمەس. رابىئە تەقۋادارلىقى، چوڭقۇر ھېكمەتلىك سۆزلىرى، تەسىرلىك ۋەز-نەسىھەتلىرى بىلەن زور شۆھرەت قازىنىپ، نامى ئەترايقا تارالغان. رابىئەنىڭ «تاج الرجال» (ئەرلەرنىڭ گۈلتاجى) دېگەن لەقىمىمۇ ئۇنىڭ

ئەرلەرنى بېسىپ چۈشىدىغان فازىل، تەقۋالىقى ۋە كامالى مۇھەببىتى نۇقتىسىدىن ئېيتىلغان.

رابىئە يەنە تەسەۋۋۇپ شېئىرىيىتىنىڭ بايراقدارلىرىدىن ھېسابلىنىدۇ. رابىئە دىنىي ئىلىملەردىن باشقا، قەدىمكى ئەرەب ئەدەبىياتى، تارىخ ئىلمىنى پۇختا ئىگىلىگەن. مەشھۇر تارىخچى ئىبنى خۇللەكان كىتابىدا رابىئەنىڭ كېچىچە نامازغا ئوقۇپ، ئاللاھنى زىكىر قىلىدىغانلىقى، ھەر قېتىم ئۇيقۇدىن ئويغانغاندا ئۆز-ئۆزىگە: «ئەي جان، قاچانغىچە ئۇخلايسەن، قاچانغىچە قوپمايسەن، بىر ئۇخلىغانچە ئويغانمايسەن، تاكى قىيامەت كۈنى سۇر چېلىنغاندا ئويغىنىشىڭ ئېھتىمالغا بەك يېقىن» دەيدىغانلىقى يېزىلغان. مەشھۇر ئالىم سۇفيان سەۋرى بەزى دىنىي مەسىلىلەر توغرىسىدا رابىئەدىن تەلىم ئالغان. سۇفيان سەۋرى رابىئەدىن: «سېنىڭ ئىمانىڭنىڭ ھەقىقىتى نېمە ۋە جانابى ھەققە بولغان ئېتىقادىڭ قايسى دەرىجىدىدۇر؟» دەپ سورىغاندا، رابىئە: «مەن ئاللاھقا جەھەننەم ئازابىدىن قورقۇپ ۋە جەننەتى فىردەۋسنى ئارزۇ قىلىپ ئەمەس، بەلكى ھەققە بولغان كامالى ئىشق-مۇھەببىتىم سەۋەبىدىن ئىبادەت قىلۇرمەن» دەپ جاۋاب بېرىپ شېئىر ئوقۇغان.

ئالىم مۇستەفا ئابدۇرەززاق مۇنداق دەيدۇ: «رابىئە ئىسلام تەسەۋۋۇپىدىكى مۇھەببەت ۋە قايغۇ-ھەسرەتنىڭ قائىدە ئاساسلىرىنى سالغان. كېيىنكى سوفىستلارنىڭ ئىلاھىي ئىشق-مۇھەببەت ۋە مەنىلىك ئازابىنى ئىپادىلىشىنىڭ ئۇسلۇبى دەل رابىئە ئەدەۋىيىدىن باشلانغان. تەسەۋۋۇپ ئەدەبىياتىدا ئالاھىدە كۆزگە چېلىقىدىغان مۇھەببەت ۋە قايغۇ-ھەسرەت ئەمەلىيەتتە رابىئەنىڭ ئاشىق-زاھىدلارغا ۋەز سۆزلىگەندىكى ئاتەشلىك نەپەسلىرىدىن چاچراپ چىققان تامچىلاردۇر». بەسرىنىڭ ئەڭ مەشھۇر ئۆلىماسى، تابىئىي (ساھابىلار بىلەن زامانداش بولۇپ، ئۇلار بىلەن ھەمسۆھبەت بولغان كىشىلەر)لاردىن بولغان ھەسەن بەسرى ئايالى توغىسىپ كەتكەندىن كېيىن، رابىئەگە ئەلچى ئەۋەتكەن. رابىئەنىڭ شېئىرىي

شەكىلدە يېزىلغان رەت قىلغانلىق جاۋابلىرىمۇ تارىخ كىتابلىرىغا پۈتۈلگەن. رابىئەنىڭ ۋاپات بولغان يىلى توغرىسىدا مۇنداق ئىككى خىل كۆز قاراش بار، بىرى مىلادىيە 752- يىلى، يەنە بىرى مىلادىيە 807- يىلى. رابىئەنىڭ قۇددۇس شەھرىدىكى قەبرىسى بۈگۈنكى كۈندە نۇرغۇن كىشىلەرنىڭ زىيارەتگاھىغا ئايلانغان.

راهىل

راهىل ھەزرىتى يەئقۇب ئەلەيھىسسالامنىڭ تاغىسىنىڭ قىزى بولۇپ، يەئقۇب ئەلەيھىسسالامغا ياتلىق بولغان. راهىل ئاۋۋال يۈسۈف ئەلەيھىسسالامنى، كېيىن بۈنيامىننى تۇغقان. يۈسۈف ئەلەيھىسسالام بىلەن بۈنيامىن كىچىك چېغىدىلا راهىل ئالەمدىن ئۆتكەن. ھەزرىتى يەئقۇب ئەلەيھىسسالام ئانىسىدىن كىچىكىلا يېتىم قالغان يۈسۈف بىلەن بۈنيامىننى تېخىمۇ ئەتىۋارلاپ، مۇھەببەت ۋە مەسئۇلىيەت بىلەن ئوبدان تەربىيىلگەن.

راهىلە خانىم

راهىلە خانىم ئۇيغۇر يېڭى مائارىپ تارىخىدىكى تۇنجى ئايال ئوقۇتقۇچى. راهىلە 1860- يىلى ئۈستۈن ئانۇشنىڭ ئېكساق كەنتىدە مەرىپەتپەرۋەر، تەرەققىيپەرۋەر ھاللىق ئائىلىدە تۇغۇلغان. دادىسى مۇھەممەد سۇلتان خەلىپىتىمنىڭ تەربىيىسىدە دىنىي ھەم يەننى بىلىملەرنى پۇختا ئىگىلىگەن. ئۇيغۇر يېڭى مائارىپچىلىقىنىڭ ئاساسىنى سالغان مەرىپەتپەرۋەر ئاكا-ئۇكا مۇسابايوفلار 1885- يىلى ئېكساقتا قۇرغان يېڭى مەكتەپ «ھۇسەينىيە مەكتىپى»نىڭ قىزلار سىنىپىغا ئوقۇتقۇچىلىققا تەكلىپ قىلىنغان. راهىلە خانىم تۇرلۇك قارشىلىق، بېسىملارغا بوي بەرمەي، يۇكسەك مەسئۇلىيەتچانلىق، خەلقىگە بولغان ئوتتەك سۆيگۈ بىلەن مائارىپ سېپىغا قېتىلغان. قىز-

ئايالارنىڭ سىرتلاردا خىزمەت قىلىشى ناھايىتى قىيىن بولغان تارىخىي شارائىتتا، راھىلە خانىم قىلچە تەۋرەنمەي، ئاقارتىش مۇنبىرىدە 32 يىل ئوقۇتقۇچىلىق قىلىپ، ئۇيغۇر يېڭى مائارىپىنىڭ ئاساسچىلىرىدىن بىرىگە ئايلانغان.

رەباب

رەباب ئىمىرئۇل قەيس ئىبنى ئەدىي كەلبىنىڭ قىزى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ نەۋرىسى ھەزرىتى ھۈسەينىنىڭ خوتۇنىدۇر.

ھەزرىتى ھۈسەينىنىڭ سىتتى سەكىنە ئىسىملىك قىزى مۇشۇ رەبابدىن بولغان. رەباب دىيانەت، فەزىلەت، زۇھۇدىتەقۋالىق بىلەن مەشھۇر ئايال بولۇپ، ھۈسەين رەبابنى ۋە قىزى سەكىنەنى ھەددىدىن زىيادە ياخشى كۆرگەن ۋە ئىززەتلىگەن. بۇ ھەقتە ھەزرىتى ھۈسەينىنىڭ يازغان بېيىتلىرى بار. ئىمىرئۇل قەيس ئەسلىي ناسارا بولۇپ، خەلىپە ئۆمەر ئىبنى خەتتاب ھۇزۇرىغا كېلىپ ئىمان ئېيتىپ مۇسۇلمان بولغان. ئۇچ قىزىدىن مەھىيياتنى ھەزرىتى ئەلىگە، سەلمانى ئەلىنىڭ چوڭ ئوغلى ھەسەنگە، رەبابنى كىچىك ئوغلى ھۈسەينگە ياتلىق قىلغان.

رەباب پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ نەسلىدىن بولغان ھەزرىتى ھۈسەينىنىڭ مەرتىۋىسىنى ئۇبدان بىلگەچكە، ناھايىتى ئىززەت-ھۆرمەت بىلەن خىزمىتىنى قىلغان. ھۈسەين كەربالا ۋەقەسىدە شېھىت بولغاندا، رەبابنىڭ يازغان تەسىرلىك مەرسىيىسى تارىخ كىتابلىرىغا پۈتۈلگەن. ئۇ مىلادىيە 681- يىلى ئالەمدىن ئۆتكەن.

رۇبەيئى بىنتى مۇئەۋۋىز

رۇبەيئى بىنتى مۇئەۋۋىز ئەنسارىيە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سۆھبەتىدە بولغان، بىللە غازاتلارغا قاتناشقان، سالىھە، فازىلە ئايال

بولۇپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا دەرەخ ئاستىدا بەيئەت قىلغانلارنىڭ بىرى. رۇبەيئى ئىسلام غازاتلىرىغا ئەسكەرلەر بىلەن بىللە قاتنىشىپ، ھەمشىرە بولغان. يارىدارلارنىڭ يارىسىنى تاڭغان، ئۇلارنى شەھەرگە يۆتكىگەن. ئۇزۇق-تۈلۈك تەييارلىغان. رۇبەيئى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن 21 ھەدىس رىۋايەت قىلغان. ئىمام بۇخارى بىلەن ئىمام مۇسلىم رۇبەيئىنىڭ بەزى ھەدىسلىرىنى سەھىھ كىتابلىرىدا رىۋايەت قىلغان. رۇبەيئى ھىجرىيە 45- يىلى، يەنى مىلادىيە 665- يىللىرى ئەتراپىدا ئالەمدىن ئۆتكەن.

رەجەب

شاھاب ئەھمەد ئىبنى مۇھەممەد قەلەجىنىڭ قىزى رەجەب مەشھۇر مۇھەددىسە، ئالىمە بولۇپ، مىلادىيە 1398- يىللىرى تۇغۇلغان.

رەجەبنىڭ چوڭ ئانىسى — ھەدىسشۇناس سارە بىنتى تەقىيددىن سەبەكىدىن ھەدىس ئىلمىنى ئۆگەنگەن. رەجەب مەشھۇر ئالىم ئىمام سۈيۈتىنىڭ دەرس بەرگەن شەيخلەرنىڭ بىرىدۇر. رەجەب مىلادىيە 1464- يىللىرى 69 يېشىدا ئالەمدىن ئۆتكەن.

رەزىيە

رەزىيە مىلادىيە 1205- يىلىدىن 1291- يىلىغىچە ئافغانىستان ۋە ھىندىستاندا ھۆكۈم سۈرگەن غورى پادىشاھلىقىنىڭ ئەڭ نامدار سۇلتانلىرىدىن شەمسىددىن ئالتىمىش مۇھەممەدنىڭ قىزى.

سۇلتان شەمسىددىن ئەقىل-پاراسەتلىك، ئىلىمگە ھېرىسمەن قىزى رەزىيەگە ئالاھىدە ئېتىبار بىلەن قارىغان ھەم ئۇنى ئوغۇللىرىدىن ئارتۇقراق ياخشى كۆرگەن. ھەتتا بەزىدە سەپەرگە چىققاندا، دۆلەت ئىشلىرىنى باشقۇرۇشقا قىزىنى قويغان. مىلادىيە 1235- يىلى شەمسىددىننىڭ ئۇغلى،

تەخت ۋارىسى رۇكنۇددىن فەيرۇز شاھ ناھايىتى ئەقىلسىز، سايىاق بولۇپ، شاھلىق تەختىگە ئولتۇرۇشقا ئەسلا مۇناسىپ بولمىغاچقا، ئانىسى تۈركان خاتۇن ۋاقتىنچە دۆلەت باشقۇرغان. يەتتە ئايدىن كېيىن ۋەزىر-ئۇمەرالار مەسلىھەتلىشىپ، فەيرۇزنى تەختتىن چۈشۈرۈپ، ھەمشىرىسى رەزىيەنى دېھلىدا شاھلىق تەختىگە چىقارغان.

رەزىيە ئەرەنچە ياسىنىپ، يۈزىگە نىقاب تارتىپ، دۆلەت باشقۇرغان. رەزىيە سىياسىي جەھەتتىكى ئالاھىدە تالانتى، دۆلەتنى ئىدارە قىلىشتىكى ماھارىتى بىلەن خەلقنى ئۆزىگە مايىل قىلغان. جەڭلەرگە قوشۇن تارتىپ ئۆزى قوماندانلىق قىلغان. شاھلىق تەختىگە ئۈزۈندىن بېرى كۆز تىككەن رەزىيەنىڭ قېرىنداشى بەھرام شاھ رەزىيە ھەققىدە بەزى پىتنە-ئىغۋالارنى توقۇپ تارقاتقان. شۇ تۇپەيلى مىلادىيە 1239- يىلى سەرھىند ھاكىمى، تۈرك نەسلىدىن بولغان ئالتونىيە توپىلاڭ كۆتۈرۈپ، پادىشاھقا قارشى چىققان. رەزىيەنىڭ توپىلاڭنى باستۇرۇش ئۈچۈن ئەۋەتكەن ئەسكەرلىرى ئالتونىيە تەرەپكە ئۆتۈپ كەتكەن. قوشۇنىنىڭ خائىنلىقى تۇپەيلى، رەزىيە ئالتونىيىنىڭ قولىغا ئەسىرگە چۈشۈپ، ئۈچ ئاي سولانغاندىن كېيىن ئالتونىيىگە ياتلىق بولغان.

رەزىيەنىڭ شۇنىڭدىن كېيىنكى ھاياتى ۋە ئۆلمى ھەققىدە تارىختا مۇنداق ئىككى خىل بايان خاتىرىلەنگەن. بىرى، دېھلى خەلقىنىڭ قوللىشى بىلەن تەختكە چىققان رەزىيەنىڭ قېرىندىشى بەھرامشاھ ئالتونىيىگە ھۈجۇم قىلىپ مەغلۇپ قىلغان ۋە ئالتونىيە بىلەن بىللە رەزىيەنمۇ قەتلى قىلغان. يەنە بىرى، رەزىيە ئالتۇنىيە بىلەن توي قىلغاندىن كېيىن، ئۆزى قوشۇن باشلاپ، بەھرامشاھقا ھۈجۇم قىلغان. ئەمما، قوشۇنلىرى بىلەن مەغلۇپ بولۇپ قېچىپ كەتكەن. ئاچلىق ۋە ھارغىنلىقتىن چارچىغان رەزىيە يەر ئاغدۇرۇۋاتقان بىر دېھقانغا ئۇچراپ، ئۇنىڭدىن نان ۋە سۇ سورىغان. غىزالانغاندىن كېيىن ئۇيقۇغا كەتكەن. ئەرەنچە ياسانغان رەزىيەنىڭ ئايال

ئىكەنلىكىنى بىلىپ قالغان دېھقان رەزىيەنى ئۆلتۈرۈپ كۆمۈۋەتكەن. زىبۇ-زىننەت، كىيىملىرىنى بازارغا ساتقىلى ئاپىرىپ تۇتۇلۇپ قالغان ۋە رەزىيەنى كۆمگەن يەرنى دەپ بەرگەن. رەزىيە ناھايىتى داغدۇغىلىق ھالدا قايتا كېپەنلىنىپ دەپنە قىلىنغان. ئالتۇنىيە گانگ دەرياسىغا يېقىن يەردە رەزىيەگە ئاتاپ كاتتا مەقبەرە ياساتقان.

رەزىيە خانىم

رەزىيە خانىم رۇسىيە تەۋەلىكىدىكى مۇسۇلمانلاردىن قۇتلۇق يار فاملىسىدىكى تاجىددىن ئىسىملىك كىشىنىڭ قىزى بولۇپ، پېتىربورگتىكى تېببىي ئىنستىتۇتتا ئوقۇپ، مېدىتسىنا كەسپىدە شاھادەتنامە (ھازىرقى باكالاۋېرلىق ئۇنۋانىغا تەڭ كېلىدۇ) ئالغان. رۇسىيە مۇسۇلمانلىرىدىن ھازىرقى زامان غەربچە مېدىتسىنا كەسپىنى ئوقۇپ پۈتتۈرگەن تۇنجى ئايال دوختۇر مۇشۇ رەزىيە خانىم ئىدى. ئەپسۇس، رەزىيە خانىمنىڭ ھاياتى ھەققىدە تېخىمۇ تەپسىلىيرەك مەلۇمات يوق.

رەملە بىنتى سۇفيان

«مۆمىنلەرنىڭ ئانىسى» رەملە قۇرەيش قەبىلىسىدىن ئەبۇ سۇفياننىڭ قىزى، خەلىپە مۇئاۋىيەنىڭ ھەمشىرىسىدۇر.

رەملە ئىلگىرى ئۇبەيدۇللاھ ئىبنى جەھىشنىڭ نىكاھىدا بولۇپ، مەككىدە ئىمان ئېيتىپ مۇسۇلمان بولغان. مۇشرىكلارنىڭ ئازار-كۆلپەتلىرىدىن قېچىپ، ئەر-ئايال بىرلىكتە ھەبەشىستانغا ھىجرەت قىلغان. رەملە ھەبەبە ئىسىملىك بىر قىز تۇغقان. شۇنىڭدىن كېيىن ئەرەبلەرنىڭ ئادىتى بويىچە ئۇمۇ ھەبىبە (ھەبەبەنىڭ ئانىسى) دېگەن نام بىلەن ئاتالغان. ئۇبەيدۇللاھ ھەبەشىستاندا خرىستىئان دىنىغا كىرگەن ۋە شۇ يەردە ۋاپات بولغان.

رەملە ئاتا-ئانىسى، ئۇرۇق-تۇغقانلىرىنىڭ ئىسلامغا قاتتىق ئۆچمەنلىك قىلىشى ۋە توسۇشىغا قارىماي ئىمانىدا چىڭ تۇرغان. قىزى ھەببە بىلەن يۆلەنچۈكسىز قىيىن ئەھۋالدا تۇرغاندا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇممۇ ھەببەگە ئەلچى ئەۋەتكەن. بۇ خەۋەرنى بىر دېدەك ئۇممۇ ھەببەگە يەتكۈزگەندە، بۇ خۇش خەۋەر ئۇچۇن قوللىرىدىكى كۈمۈش بىلەيزۈك ۋە ئۈزۈكلىرىنى دېدەككە سۆيۈنچە قىلىپ بېرىۋەتكەن. ھىجرىيىنىڭ 6- يىلى، يەنە بىر قاراشتا 7- يىلى ئۇممۇ ھەببە «مۆمىنلەرنىڭ ئانىسى» بولۇشتەك زور شەرەپ ۋە بەختكە مۇيەسسەر بولۇپ، رەسۇلۇللاھنىڭ نىكاھىغا ئۆتكەن. ئۇممۇ ھەببەنىڭ رەسۇلۇللاھقا بولغان ئىخلاسى ۋە ھۆرمىتى شۇنداق چوڭ ئىدىكى، مەككە فەتھى قىلىنىشتىن ئىلگىرى دادىسى ئەبۇ سۇفيان يوقلاپ ئۆيىگە كىرىپ ئولتۇرغاندا، رەسۇلۇللاھنىڭ دائىم ئاستىغا سالىدىغان كۆرپىسىنى «بۇنىڭدا مۇشرىكنىڭ ئولتۇرۇشى لايىق ئەمەس» دەپ دادىسىنىڭ ئاستىدىن ئېلىۋالغان. ئەبۇ سۇفيان كېيىن ئىمان ئېيتىپ مۇسۇلمان بولغان.

ئۇممۇ ھەببە رەسۇلۇللاھتىن نۇرغۇن ھەدىس رىۋايەت قىلغان. بۇنىڭ بەزىلىرى «سەھىھۇل بۇخارى» بىلەن «سەھىھۇل مۇسلىم»غا كىرگۈزۈلگەن. ھىجرىيىنىڭ 44- يىلى، يەنى مىلادىيە 664- يىلى مەدىنىدە ۋاپات بولغان.

رەھمە

رەھمە سەۋر لەقمى بىلەن ئاتالغان ئەييۇب ئەلەيھىسسالامنىڭ ۋاپادار، مۆمىن ئايالىدۇر. رەھمە «قۇرئان كەرىم»دە تىلغا ئېلىنغان ئايالارنىڭ بىرى.

ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامنىڭ ئوغلى ئىسھاق ئەلەيھىسسالامنىڭ نەسلىدىن بولغان ئەييۇب ئەلەيھىسسالام ساغلام تەن، كۆپ پەرزەنت، زور بايلىقنىڭ ئىگىسى بولۇپ، كېيىن ئاللاھ تائالا ئۇنى بۇ

نېئمەتلەردىن مەھرۇم قىلىش بىلەن سىنىغان. ئەيىۋب ئەلەيھىسسالام مال-مۈلۈك، پەرزەنتلىرىدىن ئايرىلغان، ئېغىر كېسەللىكلەر ئۇنى چىرمىۋالغان ھالەتتە پەقەت رەھمەلا ئەيىۋب ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىدىن كەتمەي خىزمىتىنى قىلغان. ئەيىۋب ئەلەيھىسسالام بىلەن راھەت-پاراغەتتىمۇ، جاپا-مۇشەققەتتىمۇ بىرگە بولغان. شەيتان رەھمەگە ۋەسۋەسە قىلغان. شۇنىڭ بىلەن ئۇ ئەيىۋب ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا بېرىپ: «بۇ بالالارغا قاچانغىچە چىدايسىز؟» دېگەن. ئەيىۋب ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا ئاچچىقلاپ: «راھەت-پاراغەتتە قانچە ۋاقىت بولدۇم؟» دېگەن، ئايالى: «80 يىل»، دېگەن، ئاندىن ئەيىۋب ئەلەيھىسسالام: «بالايىئاپەت ئىچىدە قانچە ۋاقىت تۇردۇم» دېگەن. رەھمە: «يەتتە يىل» دېگەن. ئەيىۋب ئەلەيھىسسالام: «بالايى-ئاپەت ئىچىدە تۇرغان ۋاقتىمنىڭ ئۇزاقلىقى راھەت-پاراغەتتە تۇرغان ۋاقتىمچىلىك بولمىسا، ئاللاھ تائالادىن بالايىئاپەتنى كۆتۈرۈۋېتىشنى تىلەشتىن ئۇيالمامدىمەن؟» دېگەن. ئاندىن ئۇ: «ئاللاھ بىلەن قەسەمكى، ساقىيىپ قالسام سېنى چوقۇم 100 قامچا ئۇرىمەن»، دېگەن. ئاللاھ تائالا ئەيىۋب ئەلەيھىسسالامنىڭ دۇئاسىنى ئىجابەت قىلىپ، بېشىغا كەلگەن بالايىئاپەتلەرنى كۆتۈرۈۋەتكەن. ئاللاھ تائالا ئەيىۋب ئەلەيھىسسالامنى بىر باغلام چۆپنى ئېلىپ، ئۇنىڭ بىلەن ئايالىنى ئۇرۇپ، قەسەمىدىن چىقىشقا بۇيرۇغان. رەھمە ئەيىۋب ئەلەيھىسسالامنىڭ خىزمىتىنى ئوبدان قىلغانلىقتىن، راھەت-پاراغەتتىمۇ، جاپا-مۇشەققەتتىمۇ ئۇنىڭ بىلەن بىللە بولغانلىقتىن، ئاللاھ ئۇنىڭغا رەھىم قىلىپ، ئەيىۋب ئەلەيھىسسالامنى شۇنداق قىلىشقا بۇيرۇغان.

رەھمەنىڭ نەسىبى توغرۇلۇق مۇنداق ئىككى خىل قاراش بار، بىرى، رەھمە ھەزرىتى ئىسھاق ئەلەيھىسسالامنىڭ ئوغلى يەئقۇب ئەلەيھىسسالامنىڭ قىزى، يەنە بىرى رەھمە ئىسھاق ئەلەيھىسسالامنىڭ ئوغلى ئەفرايىمنىڭ قىزى دېگەن قاراشتۇر.

رۇقەييە بىنتى مۇھەممەد

رۇقەييە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەزرىتى خەدىچىدىن بولغان ئىككىنچى قىزى. رۇقەييە ھىجرەتتىن 20 يىل ئىلگىرى تۇغۇلغان. ئانىسى خەدىچە بىلەن بىللە ئىمان ئېيتىپ مۇسۇلمان بولغان. ئاياللار ئىسلام مىزانلىرىغا ئەمەل قىلىش ھەققىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بەيئەت قىلغاندا بىللە بەيئەت قىلغان.

ۋەھىي نازىل بولۇشتىن ئىلگىرى رۇقەييە بىلەن سىڭلىسى ئۇممۇ گۈلسۈمگە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تاغىسى ئەبۇ لەھەبنىڭ ئىككى ئوغلىغا ياتلىق بولۇش ھەققىدە چاي ئىچۈرۈلگەن. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئىسلام دەۋىتى باشلىغان، قۇرئانىدىكى ئەبۇ لەھەب بىلەن خوتۇنىغا لەنەت ئوقۇلغان مەسەد سۈرىسى نازىل قىلىنغاندىن كېيىن، ئەبۇ لەھەبنىڭ بۇيرۇقى بىلەن ئوغلى ئۇتبە رۇقەييە بىلەن بىر ياستۇققا باش قويۇشتىن ئىلگىرى ئۇنى تالاق قىلغان. ئۇتەيبەمۇ ئۇممۇ گۈلسۈمنى ئەمرىگە ئېلىشتىن يانغان.

شۇنىڭدىن كېيىن رۇقەييە ئوسمان ئىبنى ئەففانغا ياتلىق بولغان. ھىجرىيىنىڭ 1- يىلى ئەر-خوتۇن بىللە ھەبەشىستانغا ھىجرەت قىلغان. رۇقەييە بىر ئوغۇل تۇغقان. ئابدۇللاھ ئىسملىك بۇ ئوغۇل كىچىكىدە ئۆلۈپ كەتكەن. ئوسمان بىلەن رۇقەييە مەككىگە قايتىپ كېلىپ، ئىككىنچى قېتىمدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن بىللە مەدىنىگە ھىجرەت قىلغان. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بەدرى غازىتىغا تەييارلىق قىلىۋاتقاندا، رۇقەييەگە قىزىل چىقىپ ئاغرىپ قالغان. ئوسمان ئىبنى ئەففان غازاتقا چىقماي، رۇقەييەنىڭ ھالىدىن خەۋەر ئېلىشقا قالغان.

ھىجرىيىنىڭ 2- يىلى، يەنى مىلادىيە 624- يىلى رۇقەييە كېسەل بىلەن مەدىنىدە ۋاپات بولغان. بۇ چاغدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بەدرى غازىتىدا ئىدى. رۇقەييە مەدىنىگە دەپنە

قىلىنغان. رۇقەييەدىن ئەۋلاد قالمىغان. ئەبۇ لەھەبنىڭ ئوغۇللىرى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئىككى مۇبارەك قىزىنى تەرك ئەتكەنلىكى سەۋەبلىك خار ۋە بەختسىز بولغان.

رۇمەيسا

خەزرەج قەبىلىسىدىن مەلھان ئىبنى خالىدنىڭ قىزى رۇمەيسا تەقۋالىقى، ئەقىل-پاراسىتى بىلەن داڭقى چىقارغان مەشھۇر ئايال ساھابىدۇر. رۇمەيسا «غۇمەيسا» ۋە «ئۇممۇ سۇلەيم» دېگەن ناملار بىلەنمۇ ئاتىلىدۇ.

رۇمەيسا جاھىلىيەت دەۋرىدە مالىك ئىبنى نەزىرگە ياتلىق بولغان ۋە ئوغۇل تۇغۇپ، ئىسمىنى ئەنەس قويغان. ئىسلام دىنى مەيدانغا كەلگەن دەسلەپكى ۋاقىتلاردا رۇمەيسا ئىمان ئېيتىپ مۇسۇلمان بولغان. ئەمما، مالىك ئىبنى نەزىر ئىمان ئېيتىشقا ئۇنىماي، شام تەرەپلەرگە كېتىپ شۇ يەردە ئۆلگەن. بۇ ۋاقىتتا ئىسىل نەسىبى ۋە باتۇرلۇقى بىلەن ئەرەبلەر ئارىسىدا زور ھۆرمەت-ئىناۋەتكە ئىگە مەدىنىلىك ئەبۇ تەلھە رۇمەيساغا تۇيۇ قىلىش تەكلىپى قويغان. رۇمەيسا: «ئەي ئەبۇ تەلھە! سەن كەبى ھۆرمەتلىك زاتنىڭ تەكلىپى رەت قىلىنمايدۇ، ھەر قانداق كىشى ئۇنى قوبۇل قىلىدۇ، بىراق مەن مۇسۇلمان، سەن مۇشرىك بولغانلىقىڭ ئۈچۈن سورىغىنىڭنى ئىجابەت قىلماق مۇمكىن ئەمەس، ئەگەر ئىمان ئېيتىپ مۇسۇلمان بولساڭ، سېنىڭ ئىسلامىڭ مېنىڭ تويلۇق مەھرىم بولسۇن» دەپ جاۋاب بەرگەن. ئەبۇ تەلھە قايتىپ كېتىپ ئويلانغاندىن كېيىن، ئىمان ئېيتىپ مۇسۇلمان بولغان ۋە رۇمەيسانى نىكاھىغا ئالغان. شۇ سەۋەبتىن ئىسلام ئالىملىرى: «رۇمەيسا كەبى قىممەتلىك تۇي مەھرى ئالغان خوتۇن يەر يۈزىدە يوق» دېيىشىدۇ. ئەقىل-پاراسەتلىك رۇمەيسانىڭ ئوغلى ئەبۇ ئۇمەيرنىڭ ئۆلۈم خەۋىرىنى ئەبۇ تەلھەگە يەتكۈزگەنلىكى توغرىسىدىكى ۋەقەلىك ناھايىتى مەشھۇر بولۇپ، تارىخىي كىتابلاردا كۆپ تىلغا ئېلىنىدۇ.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەدىنىگە ھىجرەت قىلغاندىن كېيىن، رۇمەيسا ئون ياشلىق ئوغلى ئەنەسنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ خىزمىتىنى قىلىدىغان خادىملىققا ئاپىرىپ بەرگەن ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەنەسكە خەيرلىك دۇئا قىلىپ قويۇشىنى ئۆتۈنگەن. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تا ۋاپات بولغۇچە ناھايىتى سادىقلىق بىلەن ئۆز خىزمىتىنى قىلغان ئەنەسكە ئوزۇن ئۆمۈر، بايباشاتلىق تىلەپ دۇئا قىلغان. رەسۇلۇللاھنىڭ دۇئاسىنىڭ بەرىكىتى بىلەن ئەنەس ھەددى ھىسابسىز مال-مۇلۇك ئىگىسى بولۇپ، كۆپ پەرزەنتلىك بولغان ۋە ئۇزۇن ئۆمۈر كۆرگەن. ئەنەس 103 ياشتا ۋاپات بولغان. ساھابىلاردىن ئەڭ ئاخىرىدا ۋاپات بولغىنى ئەنەس ئىدى.

رۇمەيسا ئۇھۇد غازىتىغا قاتنىشىپ، يارىدارلارنىڭ يارىسىنى تاڭغان، سۇ توشۇغان. ھۇنەين غازىتىغا قاتناشقان. رەسۇلۇللاھ رۇمەيسانى ماختاپ، ئۇنىڭغا ناھايىتى كۆپ ئىلتىپاتلارنى كۆرسەتكەن. رۇمەيسا ئەبۇ تەلھەدىن بىر ئوغۇل تۇغۇپ، ئىسمىنى ئابدۇللاھ قويغان. ئابدۇللاھ ئون پەرزەنتلىك بولغان. ئۇلارنىڭ ھەممىسى دۇنيادا ھۆرمەتكە سازاۋەر، ئىلىملىك بولغان، ئىنشائاللاھ، ئاخىرەتتىمۇ سائادەتمەن كىشىلەردىن بولغاي. رۇمەيسا ھەزرىتى ئوسمان ئىبنى ئەففان خەلىپىلىكى دەۋرىگىچە ياشاپ، مىلادىيە 644- يىلىدىن كېيىن ئالەمدىن ئۆتكەن. رۇمەيسا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن 14 ھەدىس رىۋايەت قىلغان. بۇنىڭدىن تۆت ھەدىس «سەھىھۇل بۇخارى» بىلەن «سەھىھۇل مۇسلىم»دا رىۋايەت قىلىنغان.

زاھىدە

زاھىدە تۇركىيىنىڭ مەشھۇر ئۆلىمالىرىدىن ئەلىي پاشانىڭ قىزى بولۇپ، ئاجايىپ يۇقىرى خەتتاتلىق ماھارىتى بىلەن داڭق چىقارغان. زاھىدە ئۆزگىچە ئۇسلۇبقا ئىگە ھۆسنىخەتلىرى بىلەن تۇرك خەتتاتلىق سەنئىتىنىڭ يېڭى بىر پەللىسىنى ياراتقان. تۇرك ئىسلام

مېمارچىلىقىنىڭ ئەڭ گۈزەل دىلىك ئالاھىدىلىكلىرىدىن بىرى مەسجىد، مەدرىسىلەرنىڭ تام-تۇرۇسلىرىغا «قۇرئان كەرىم» ئايەتلىرى، ھەدىسىلەرنى ھۆسنىخەت شەكلىدە يېزىپ نەقىشلەش ئىدى. ئەينى دەۋردىكى نۇرغۇن مەسجىد، خانىقا، مەدرىس، تەكىيەخانىلارغا زاھىدەنىڭ ئۆز قەلىمى بىلەن يازغان ھۆسنىخەت لەۋھەلىرى ئېسىلغان.

زەھرا خانىم

زەھرا خانىم رۇسىيە تەۋەلىكىدىكى سىنىبر ۋىلايىتىدىن بولۇپ، ئەسلىدىيار ئاقچۇرىن ئىسىملىك تاجىك كىشىنىڭ قىزى. يېقىنقى زامان ئوتتۇرا ئاسىيا ھاياتىدىكى ئاقارتىش دولقۇنىنىڭ سەركىلىرىدىن بولغان ئىسمائىل غەسىرىنىڭ ئايالىدۇر.

زەھرا خانىم ياش ۋاقتىدا تۈرك تىلى ۋە رۇس تىلى ئۆگەنگەن. ئوتتۇرا ئاسىيا خەلقلىرىنىڭ مەدەنىي ھاياتىدىكى تۇنجى گېزىت «تەرجۇمان» گېزىتى يېڭىچە تەپەككۇر، ئىسلاھات ئىدىيىلىرى بىلەن زەھرانىڭ قىزغىنىشىنى قوزغىغان. شۇنىڭ بىلەن زەھرا خانىمدا بۇ گېزىتنىڭ باش پىلانلىغۇچى ۋە مۇھەررىرى بولغان ئىسمائىل غەسىرىنىگە زور ھۆرمەت ئويغانغان. ئىسمائىل غەسىرىنىڭ مىللەت ۋە مائارىپ ئۈچۈن كۆرسىتىۋاتقان جان پىدالىلىرى، ئۇنىڭ قەلبىدىن تۆكۈلگەن تامچىلارنىڭ كىلەچەكتە چەشمىگە ئايلىنىپ، تۆت ئەتراپىقا تارقىلىدىغىنىغا ئىشەنگەن. 1881- يىلى ئىسمائىل غەسىرىنى قىرىمغا ساياھەتكە كەلگەن مەزگىلدە زەھرا خانىم بىلەن تونۇشقان. زەھرا خانىم ئۆز يۇرتىدىن، راھەت-پاراغەتلىك تۇرمۇشىدىن ۋاز كېچىپ، ئاتا-ئانا، ئۇرۇق-تۇققانلىرىنىڭ قارشىلىقىغا قارىماي، قەلەمدىن ئۆزگە ھېچبىر بايلىقى بولمىغان ئىسمائىل بەگكە ياتلىق بولغان. شۇنىڭدىن باشلاپ زەھرا خانىم «تەرجۇمان» گېزىتىنىڭ مۇۋەپپەقىيەتلىك ھالدا نەشر قىلىنىپ، ئوتتۇرا ئاسىيانىڭ بۇرۇقتۇم

هايانىنى ئۆزگەرتىشكە تۇرتكە بولۇشى ئۈچۈن ئۆزىنى ئاتىغان ۋە بۇ يولدا ئېرىنىڭ ئەڭ ياخشى ھەمراھى، سەپدىشى بولغان.

زەھرا خانىم بەش-ئالتە يىلغىچە «تەرجۈمان» گېزىتىنىڭ ئومۇمىي ئىشلىرىغا مەسئۇل بولۇپ، كۆچۈرۈش ئىشلىرىنى قىلغان. ئۆزىنىڭ ئالتۇن زىبۇزىنەتلىرىنى گېزىتنىڭ مۇشتېرىلىرىنى كۆپەيتىش، مەتبەئە ئىشلىرى ئۈچۈن سەرپ قىلغان. دىيانەتلىك ۋە سەۋرلىك بۇ خانىم گېزىت ئىشلىرىنىڭ ئەڭ ئېغىر-مۇشەققەتلىك كۈنلىرىدە ئېرىغا تەسەللى بېرىپ، ئۇنىڭ غەيرەت-شىجائىتىنى ئۇرغۇتقان. «تەرجۈمان» گېزىتى دەسلەپكى بىخ ھالىتىدىن پۈختا ئاساسقا ئىگە قىرانلىق دەۋرىگە يەتكەندە زەھرا خانىمۇ نەچچە بالىنىڭ ئانىسى بولغان. زەھرا خانىم يەنىلا گېزىت ئۈچۈن جان كۆيدۈرۈپ ئىشلەش بىلەن، ئېرىنىڭ كۈتۈش، بالىلارنى ئۆزى تەربىيىلەشنىڭ ھۆددىسىدىن چىققان. شۇ تەرىقىدە 20 يىلنى ئۆتكۈزگەن زەھرا خانىمنىڭ ئىسمى قان-تەرى سىڭگەن ھەر بىر پارچە گېزىتتە يېزىلمىغان بولسىمۇ، ئەمما ئۇنىڭ پىداكارانە خىزمىتى ۋە غەيرەت-شىجائىتى سەۋەبلىك، ئالەمدىن ئۆتكەندە ھەممە ۋىلايەتلەردىن 300 دەك تەزىيە خەتلىرى ئەۋەتىلگەن.

زەھرا خانىم 1901- يىلى باغچە سارايى شەھىرىدە 41 يېشىدا ئالەمدىن ئۆتكەن ۋە شۇ يەرگە دەپنە قىلىنغان.

زىبىۋىننىسا بېگىم

زىبىۋىننىسا بېگىم ھىندىستاندىكى تۆمۇرىيلەر سۇلالىسىنىڭ پادىشاھى ئەبۇ مۇزەففەر مۇھىددىن ئالەمگىرنىڭ قىزى. زىبىۋىننىسا 1638- يىلى ھىندىستاندا تۇغۇلغان. زىبىۋىننىسا ماھىر خەتتات ۋە دىنىي ئىلىمدە يېتىشكەن ئالىمە بولۇپ، «قۇرئان كەرىم»نى ئۆزىنىڭ ھۆسنىخېتى بىلەن بىر قانچە نۇسخا قىلىپ كۆچۈرگەن. زىبىۋىننىسا يەنە «قۇرئان كەرىم»نىڭ تەفسىرىنى يېزىپ چىقىپ، ئۇنى

«زىيبۇتتەفاسىر» دېگەن نام بىلەن ئاتىغان. مۇشۇنىڭ ئۈزىلا زىيبۇننىساغا يېتۈك دېنىي ئالىمە ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىدۇ. چۈنكى «قۇرئان كەرىم»نى شەرھلەپ، تەفسىر يېزىش كۆپلىگەن ئىلىملەرگە تۈتۈشىدىغان كەڭ دائىرىلىك ۋە يۇقىرى بىلىم قۇرۇلمىسىنى تەلەپ قىلىدىغان ئىلمىي ئەمگەك. زىيبۇننىسا پارس، ئەرەب تىللىرىنى پۇختا ئىگىلىگەن بولۇپ، ھىندىستاندىكى مۇسۇلمانلار ئارىسىدا شەرئىەت دەستۇرى سۈپىتىدە قوللىنىلىدىغان «پەتۋايى ئالەمگىرىيە» نامىلىق كىتابنى پارسچىغا تەرجىمە قىلغان. بۇ كىتاب ئوتتۇرا ئاسىيا ئۆلىمالىرى ئارىسىدىمۇ دىنىي مەسىلىلەر بويىچە مەشھۇر پەتۋا كىتابىدۇر.

زىيبۇننىسا يەنە چاغاتاي تىلىدا ۋە پارس تىلىدا كۆپلىگەن گۈزەل شېئىرلارنى يازغان ئىستېداتلىق شائىرە بولۇپ، پارس تىلىدا يازغان بىر شېئىرلار دىۋانى بار. ئۇ شېئىرلىرىدا «مەخفى» دېگەن تەخەللۇسنى قوللانغان. زىيبۇننىسا بېگىم ئۆمۈر بويى تويى قىلمىغان. مىلادىيە 1701- يىلى دېھلىدا ئالەمدىن ئۆتكەن ۋە شۇ يەرگە دەپنە قىلىنغان.

زەينەب بىنتى مۇھەممەد

زەينەب پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تۇنجى ئايالى خەدىچە رەزىيەللاھۇ ئەنھادىن بولغان چوڭ قىزى. زەينەب پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام 30 ياش ۋاقتىدا، يەنى مىلادىيە 601- يىلى مەككە مۇكەررەمدە تۇغۇلغان.

زەينەب ھاممىسى ھالە خۇۋەيلىدنىڭ ئوغلى ئەبۇ ئاس ئىبنى رەبىئەگە ياتلىق بولۇپ، ئەلى ۋە ئۇمامە ئىسىملىك بىر ئوغۇل، بىر قىز پەرزەنتلىك بولغان. ئەلى كىچىكىدە ئۆلۈپ كەتكەن. ئۇمامە بولسا فاتىمە زەھرا ۋاپاتىدىن كېيىن ئەلى ئىبنى ئەبۇ تالىپقا ياتلىق بولغان. زەينەب ئەڭ دەسلەپ ئىمان ئېيتقانلاردىن ئىدى. ئەمما، ئېرى ئەبۇ

ئاس ئىمان ئېيتمىغاچقا، ئەر-خوتۇن ئىككى يىلدەك ئايرىلىپ تۇرغان. بەدرى غازىتىدا ئەبۇ ئاس مۇشرىكلار بىلەن بىللە مۇسۇلمانلارغا ئەسىرگە چۈشكەن. ئەسىرلەر تۆلەم بىلەن قايتۇرۇلۇشقا باشلىغاندا، زەينەب ئېرىنى قۇتقۇزۇش ئۈچۈن، توي كېچىسى ئانىسى خەدىجە بوينىغا ئېسىپ قويغان مونچاقنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئەۋەتكەن. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مونچاقنى كۆرۈپ، زەينەبكە ناھايىتى ئېچ ئاغرىتىپ، مونچاقنى ئۇنىڭغا قايتۇرۇپ بەرگەن. زەينەبنىڭ مەدىنىگە كۆچۈپ كېلىشىگە ئەبۇ ئاسنىڭ رۇخسەت قىلىش شەرتى ئاستىدا ئۇنى قويۇپ بەرگەن. ئەبۇ ئاس ۋەدىسىگە ۋاپا قىلىپ، زەينەبنى مەدىنىگە ئەۋەتكەن. ۋەھىي نازىل بولۇشتىن ئىلگىرى ئەبۇ ئاس پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى ناھايىتى ئىززەت-ھۆرمەت قىلىپ، خىزمىتىنى قىلاتتى. ھىجرىيىنىڭ 7- يىلى، مەككە فەتھ قىلىنىشتىن ئىلگىرى ئەبۇ ئاس مەدىنىگە كېلىپ زەينەبتىن ئۆزىگە ھامىي بولۇشنى سورىغان ۋە مۇسۇلمان بولغان. بۇ چاغدا زەينەب ئەبۇ ئاسقا يەنە نىكاھلاپ بېرىلگەن.

ھىجرىيىنىڭ 8- يىلى، يەنى مىلادىيە 630- يىلى زەينەب رەزىيەللاھۇ ئەنھا ۋاپات بولۇپ، بەقىيئەگە دەپنە قىلىنغان. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام زەينەبنىڭ ۋاپاتىدىن ناھايىتى قايغۇرغان، ئۇنى ئۆز قولى بىلەن يەرلىككە قويغان.

زەينەب بىنتى جەھىش

«مۆمىنلەرنىڭ ئانىسى» زەينەب بىنتى جەھىش رەسۇلۇللاھنىڭ دادىسىنىڭ ھەمشىرىسى ئۇمەييە بىنتى ئابدۇلمۇتتەلىپنىڭ قىزىدۇر.

زەينەب ئەڭ ئاۋۋال ئىمان ئېيتقان ئايال ساھابىلەردىن ئىدى. زەينەبنى بۇرۇن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئازاتكەردىسى — بېقىۋالغان ئوغلى زەيد ئىبنى ھارىس ئەمرىگە ئالغان.

ئاللاھ سۈرە ئەھزابتىكى 37 — 40- ئايەتلەرنى نازىل قىلىش بىلەن بىقىۋالغان بالىنى ئۆز قانداش دادىسىنىڭ ئىسمى بىلەن ئاتاشقا بۇيرۇدى ۋە يەھۇدىي، ئەرەبلەر ئارىسىدىكى بىقىۋالغان ئوغۇلنىڭ قويۇۋەتكەن خوتۇننى ئېلىش ھارام دەيدىغان ئادەتنى ئەمەلدىن قالدۇردى. بۇ ئىسلام دىنىنىڭ ئىنسانلار رىئايە قىلىشقا تېگىشلىك مىزان ئۆرپ-ئادەت ئەمەس، پەقەت ئاللاھنىڭ شەرئىتى ئىكەنلىكىدەك تەشەببۇسنىڭ يەنە بىر ئەمەلىي كۆرۈنۈشى ئىدى. زەيد زەينەبنى تالاق قىلغاندىن كېيىن، ئاللاھنىڭ خاھىشى بىلەن ھىجرىيىنىڭ 3- يىلى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام زەينەبنى نىكاھىغا ئالغان. شۇ سەۋەبلىك ھەزرىتى زەينەب دائىم: «مەن رەسۇلۇللاھنىڭ ئايالىرىنىڭ ھېچقايسىسىغا ئوخشىمايمەن، ئۇلارنى دادىلىرى ياتلىق قىلغان، لېكىن ئاللاھ يەتتە قات ئاسمان ئۈستىدىن مەن توغرۇلۇق ئايەت نازىل قىلىپ، رەسۇلۇللاھقا ياتلىق بولۇشۇمنى بۇيرۇغان، ئەنە شۇ ئايەتلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالغان ‹قۇرئان كەرىم›نى بولسا مۇسۇلمانلار تا قىيامەت كۈنگىچە ئوقۇپ، تىلاۋەت قىلىپ تۇرىدۇ» دەپ ماختىناتتى.

ھەزرىتى خەدىچە ۋە ھەزرىتى ئائىشىدىن قالسا، رەسۇلۇللاھنىڭ كۆپىرەك مۇھەببەت ۋە ھۆرمىتىگە نائىل بولغۇچى زەينەب بىنتى جەھىش بولغان. زەينەب قول ئىشلىرىغا ماھىر، ئىشچان ئىدى. كەمبەغەل مىسكىنلەرگە كۆپ سەدىقە بېرىپ، خەير-ئېھسان قىلاتتى. بىرەر يەردىن ھەدىيە كەلسە «پوكۇنى بۇنىڭغا تېخمۇ موھتاج، پۇستانى بۇنىڭغا تېخمۇ ھەقلىق» دەپ ھەممىنى نامرات، يېتىملارغا بۆلۈپ بېرىۋېتەتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام زەينەبكە: «ئۆمۈردە ماڭا ئەڭ ئاۋۋال ئەگەشكۈچى بولۇڭ، سەدىقە ۋە خەيرلىك ئەمەللىرىڭىز كۆپ بولسۇن» دەپ دۇئا قىلغان. دېگەندەك پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ۋاپاتىدىن كېيىن خوتۇنلىرى ئىچىدە ھەزرىتى زەينەب تۇنجى بولۇپ، ھىجرىيىنىڭ 20- يىلى، يەنى مىلادىيە 641-

يىلى مەككىدە 53 يېشىدا ۋاپات بولغان ۋە بەقىيئەگە دەپنە قىلىنغان. جىنازا نامىزىنى ھەزرىتى ئۆمەر ئىبنى خەتتاب ئوقۇغان.

ھەزرىتى زەينەب بالىلىق بولمىغان. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن 11 ھەدىس رىۋايەت قىلغان. بۇلاردىن ئىككىسى «سەھىھۇل بۇخارى» بىلەن «سەھىھۇل مۇسلىم»دا رىۋايەت قىلىنغان.

زەينەب بىنتى خۇزەيمە

«مۆمىنلەرنىڭ ئانىسى» زەينەب ھىلالىيە جەمەتىدىن خۇزەيمىنىڭ قىزى بولۇپ تەخمىنەن ھىجرەتتىن 26 يىل ئىلگىرى مەككە مۇكەررەمدە تۇغۇلغان. زەينەب ئىلگىرى ئۇبەيد ئىبنى ھارىسنىڭ نىكاھىدا بولۇپ، ئۇبەيد بەدر غازىتىدا ۋاپات بولغاندىن كېيىن، ھىجرىيىنىڭ 4- يىللىرى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ياتلىق بولغان. نىكاھتىن كېيىن پەقەت بىر نەچچە ئايلا ياشاپ 30 يېشىدا ۋاپات بولغان. ھەزرىتى زەينەب كەمبەغەل-مىسكىنلەرگە دائىم سەدىقە بېرىپ، كۆپ خەيرىخاھلىق قىلغانلىقى سەۋەبلىك «مىسكىنلەرنىڭ ئانىسى» دېگەن نام بىلەن ئاتالغان. زەينەبنىڭ جىنازا نامىزىنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆزى ئوقۇغان ۋە بەقىيئەگە دەپنە قىلغان. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھايات چېغىدا ۋاپات بولغان خوتۇنلىرىدىن ئىككىسى بولۇپ، ئۇلار ھەزرىتى خەدىچە بىلەن ھەزرىتى زەينەب بىنتى خۇزەيمەدۇر.

زەينەب بىنتى ئەلى

زەينەب ـــ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قىزى فاتىمە زەھرا بىلەن ئەلى ئىبنى ئەبۇ تالىپنىڭ قىزى، ھەسەن، ھۈسەينىنىڭ ھەمشىرىسىدۇر. زەينەب ھۆرمەت تۇسىدىكى سىتتى زەينەب (زەينەب خانىم) دەپمۇ ئاتىلىدۇ.

زەينەب ناھايىتى ئەقىللىق، دىيانەتلىك، پاساھەت-بالاغەتلىك ناتىق بولۇپ، چوڭ دادىسى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ۋاپاتىدىن بەش يىل ئىلگىرى تۇغۇلغان. تاغىسىنىڭ ئوغلى ئابدۇللاھ ئىبنى جەئفەرگە ياتلىق بولۇپ، ئۇنىڭدىن ئەلى، ئەۋنى ئەكبەر، ئابباس، مۇھەممەد، ئۇممۇ گۈلسۇم ئىسىملىك بەش بالىلىق بولغان. زەينەب ئانىسى فاتىمە زەھرا ۋە ئەسما بىنتى ئۇمەيستىن بەزى ھەدىسلەرنى رىۋايەت قىلغان. كەربالا ۋەقەسىدە زەينەب قېرىندىشى ھۈسەين بىلەن بىللە بولۇپ، ھۈسەين ئۆلتۈرۈلۈپ، زەينەب يەزىد ئەسكەرلىرى تەرىپىدىن ئەسىرگە ئېلىنىپ شامغا كەلتۈرۈلگەن. زەينەبنىڭ ئۇمەۋىيلەر خەلىپىلىكىنىڭ ھۆكۈمرانى يەزىد ئىبنى مۇئاۋىيىنى قاتتىق ئەيىبلەپ ئېيتقان پاساھەتلىك نۇتۇقلىرى ناھايىتى مەشھۇردۇر. زەينەب پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قىز-ئاياللىرى بىلەن مەدىنىگە ئەۋەتىلگەن ۋە شۇ يەردە ياشىغان. ھىجرىيىنىڭ 65- يىلى، يەنى مىلادىيە 684- يىلى ئالەمدىن ئۆتكەن. مەقبەرىسى مىسىردا زىيارەتگاھدۇر.

زەينەب بىنتى ئابدۇللاھ

زەينەب بىنتى ئابدۇللاھ مەككە مۇكەررەمەدىكى قۇرەيش قەبىلىسىدىن بولۇپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئاياللىرىدىن ئۇممۇسەلەمەنىڭ بۇرۇنقى ئېرىدىن بولغان قىزى، زەينەبنىڭ دادىسى ئابدۇللاھ ئىبنى ئابدۇلئەسەد ئابدۇلمۇتتەلىپنىڭ قىزى بەررەنىڭ ئوغلى بولۇپ، زەينەب ھەم نەسەب جەھەتتىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بىر نەۋرە ئاكىسىنىڭ قىزى ھەم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆگەي قىزى ھىسابلىنىدۇ.

زەينەبنىڭ ئەسلىي ئىسمى بەررە بولۇپ، بۇ ئىسىم ئاللاھنىڭ خاس سۈپەتلىرىدىن بولغاچقا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ ئىسمىنى زەينەبكە ئۆزگەرتكەن ۋە شۇنىڭدىن كېيىن مۇشۇ ئىسىم

بىلەن ئاتالغان. زەينەب ساھابىلار ئارىسىدا ناھايىتى دىيانەتلىك، فەقىھ ئايال بولۇپ، رىۋايەت قىلغان بىر ھەدىسى «سەھىھۇل بۇخارى»غا كىرگۈزۈلگەن.

زەينەب ھاممىسىنىڭ ئوغلى ئابدۇللاھ ئىبنى زەمئەگە ياتلىق بولغان ۋە ئۇنىڭدىن ئىككى ئوغۇللۇق بولغان. ئىككى ئوغلى «**يوم الحرە**» — ۋەقەسىدە شېھىت بولغان. ئوغۇللىرىنىڭ ئۆلتۈرۈلگەنلىكىنى كۆرگەن زەينەبنىڭ: «بىز ئاللاھنىڭ دەرگاھىدىن كەلگەن، يەنە ئاللاھنىڭ دەرگاھىغا قايتىمىز، سىلەر ھەققىدىكى ئەڭ كېچىك قايغۇمۇ مەن ئۈچۈن ناھايىتى چوڭ بىلىنەتتى، مۇنداق زور جۇدالىققا مەن قانداق سەۋر قىلارمەن؟» دېگەنلىكى مەلۇمدۇر. زەينەبنىڭ ئىبرى ئابدۇللاھ ھەزرىتى ئوسمان بىلەن بىللە قەتلى قىلىنغان. زەينەب ئۇزۇن ئۆمۈر كۆرۈپ، مىلادىيە 692- يىلى ئالەمدىن ئۆتكەن.

زەينەب بىنتى ئەھمەد

13- ئەسىردە ياشىغان مەشھۇر ھەدىسشۇناس زەينەب بىنتى ئەھمەد قۇددۇسلۇق بولۇپ، مەشھۇر شەيخ مۇھەممەد قەسساسنىڭ ئانىسى. زەينەب ئىلىم ئىگىلەش ئۈچۈن نۇرغۇن جايلارغا سەپەر قىلغان. زەينەبنىڭ ئىلىم تەلەپ قىلىش يولىدىكى جاپا-مۇشەققەتلىك سەپەرلىرى، ئىجتىھاتلىرى ناھايىتى تەسىرلىك ھېكايىلەر بولۇپ، تارىخچىلارنىڭ كىتابلىرىغا خاتىرىلەنگەن. ئىخلاس ۋە ئىلىمگە بولغان ئاشىقلىق زەينەبنىڭ ئەجرىنى مېۋىگە كىرگۈزگەن. ئۇ ھەدىس ئىلمىدا زامانىسىنىڭ يېگانىسى بولۇپ يېتىشكەن. ئىسلام دۇنياسىنىڭ ھەممە جايلىرىدىن تالىبۇل ئىلىملەر زەينەبنىڭ ھوزۇرىغا سەلدەك ئاققان.

زەينەب ھاياتىنى شام، مىسىر، مەككە مۇكەررەمىلەردە ئەھلى ئىلىملەرگە دەرس ئۆتۈش، ئىلمىي مۇھاكىمىلەر ئۈيۇشتۇرۇش بىلەن

ئۆتكۈزگەن. مىلادىيە 1322- يىلى 77 يېشىدا بەيتۇلمۇقەددەسىتە ئالەمدىن ئۆتكەن.

زەينەب خاتۇن

زەينەب خاتۇن ئوسمانلى شائىرەلىرىنىڭ ئەڭ مەشھۇرلىرىدىن بىرى. زەينەب خاتۇن سۇلتان ئەبۇ فەتھە مۇھەممەدخان زامانىدا ياشىغان. شائىرە ئۆز زامانىسىدىكى ئىلىم ساھىبلىرى بىلەن قويۇق ئالاقىدە بولغان. زەينەب نازۇك ھېسسىيات، گۈزەل ۋە لاتاپەتلىك تىل بىلەن سۇغۇرۇلغان شېئىرلىرى بىلەن تۈرك شېئىرىيىتىدە چاقنىغان يۇلتۇزلارنىڭ بىرى سانىلىدۇ.

زەينەب خانىم

زەينەب خانىم مىسرلىق مۇھەممەد ئەلى پاشانىڭ قىزى بولۇپ، 1828- يىلى قاھىرەدە تۇغۇلغان. ئاتىباس پاشا زامانىدا ئېرى يۈسۈف كامىل پاشا بىلەن ئىستانبۇلغا كۆچۈپ كەلگەن. يۈسۈف كامىل پاشا سۇلتان ئابدۇلئەزىزخان ھۆزۈرىدا يۇقىرى مەنسەپ تۇتقان. بەش يىلدىن كېيىن زۇھد، ئىبادەتنى دۇنيا ئىشلىرىدىن ئارتۇق كۆرۈپ، ئوردىدىكى ئەمىلىدىن ئىستېپا بەرگەن. 1875- يىلى ۋاپات بولغان.

زەينەب خانىم ئىستانبۇلدا يۇقىرى ئابرۇي-ئىناۋەت، ئالاھىدە ئىجتىمائىي ئورۇنغا ئىگە بولغان. سۇلتان ئابدۇلھەمىدخان زەينەب خانىمغا ئالاھىدە ھۆرمەت، ئېتىبار بىلەن مۇئامىلە قىلغان، زەينەب خانىم دۆلەت سىياسەتلىرىگە ئارىلىشىپ، دائىم مەسلىھەت، تەكلىپ-پىكىرلەرنى بېرىپ تۇرغان. زەينەب خانىم غېرىب-غۇرۇاڭارغا رەھىمدىل، خەير-ساخاۋەتچى پەزىلىتى بىلەن زور ئابرۇيغا ئىگە بولغان. زەينەب خانىم ئەزھەر ئۇنىۋېرسىتېتىغا 20 مىڭ جۇنەي قىممىتىدە يەر-زېمىن ۋەقىپە قىلغان. شەرئىەت ئىلىملىرىنىڭ جەۋھىرى بولغان

«سىلىشتۇرما فىقھى» دەرسىنىڭ مۇددەررىسلىرىنىڭ مائاشىنى ئۆز ئۈستىگە ئالغان. مىسىردىكى ھۈسەين مەسجىدى، نەفىسە مەسجىدى، زەينەب مەسجىدى قاتارلىق 14 مەسجىدكە يەر-زىمىن ۋەقپە قىلغان. ئىستانبۇلدا نۇرغۇن تەكىيىخانا (مۇساپىرلار قۇنالغۇسى) سالغان. ئەسكى دار شەھىرىدە شىپاخانا سالغان، يول ياساتقان. زەينەب خانىم يەنە 400دىن ئارتۇق ئائىلىنىڭ ئىقتىسادىي نەپىقىسىنى ۋە تەربىيىسىنى ئۆز ئۈستىگە ئالغان.

زەينەب خانىم مىلادىيە 1885- يىلى 58 يېشىدا ئىستانبۇلدا ئالەمدىن ئۆتكەن ۋە ئەسكى دارغا دەپنە قىلىنغان.

زەينەب بىنتى ئەلى فەۋۋاز

زەينەب بىنتى ئەلى فەۋۋاز 19- ئەسىردە مىسىردا ياشىغان ئەدىبە. ئۇ 1860- يىلى سۈرىيىدە تۇغۇلغان. ئۇنىڭ ياشقا كىرگەندە ئائىلىسى بىلەن مىسىر-ئىسكەندىرىيىگە كۆچۈپ كەلگەن. زەينەب بىنتى ئەلى فەۋۋاز مىسىردا «نىل گېزىتى»نىڭ باش تەھرىرى ھەسەن ھۆسنى پاشا، مۇھەممەد شىبلى قاتارلىق زىيالىي ئۇستازلاردىن ئەدەبىيات، تارىخ، يېزىقچىلىق ئۇسۇلىنى ۋە ئىستىلىستىكا ئۆگەنگەن.

زەينەب بىنتى ئەلى فەۋۋاز مىسىردا ئۆزىنىڭ ئىلمىي ۋە شېئىرىي ئىجادىيىتىنى باشلىغان. شۇنىڭدىن باشلاپ زەينەبنىڭ ئىجادىيەت دەرىخى ئۈزۈلمەي مېۋە بېرىشكە باشلىغان. چوڭ بىر شېئىرىي دىۋانىنى نەشر قىلغان. مىسىرنىڭ نوپۇزلۇق گېزىت-ژۇرناللىرىدا ئىلمىي ۋە ئىجتىمائىي تېمىدىكى ماقالىلەرنى ئېلان قىلىپ تۇرغان. 1891- يىلى «نىل گېزىتى»دە ئېلان قىلغان ئايالالارنىڭ ئورنى ۋە ھوقۇقى توغرىسىدىكى ماقالىسى جەمئىيەتتە ناھايىتى زور تەسىر قوزغىغان.

زەينەب «پادىشاھ كورىش»، «ياخشى ئاقىۋەت»، «كۆڭۈل ۋە ۋايا» ناملىق ئۇچ پارچە رومان يازغان. بۇلاردىن ئەڭ ئۆتۈقلۇق

چىققىنى مادداسىنلار دۆلىتىنىڭ مۇنقەرز بولۇپ، ئورنىغا پارسلار دۆلىتى قۇرۇلغانلىقىدەك تارىخىي ۋەقەلىك ئارقا كۆرۈنۈش قىلىنغان «پادىشاھ كورىش» رومانىدۇر. زەينەب يەنە دۆلەت، مىللەت، ئىرق ئايرىماسلىقى، دۇنيا تارىخىدىكى مەشھۇر ئاياللارنىڭ ھايانى ۋە تۆھپىلىرى بايان قىلىنغان بىر ئىلمىي ئەسەر يازغان. بۇ ئەسەر ئەينى ۋاقىتتا نەشر قىلىنغان بولۇپ، جەمئىي 552 بەت. بۇنىڭدىن باشقا زەينەبنىڭ يەنە نەشر قىلىنمىغان ئىككى ئىلمىي ئەسىرى بارلىقى مەلۇم. زەينەب 1914- يىلى قاھىرەدە ۋاپات بولغان.

زەينەب غەززالى

زەينەب غەززالى ئىسلام دۇنياسىدىكى مەشھۇر دائىياتلار (دىنغا دەۋەت قىلغۇچى)نىڭ بىرى. زەينەب 1917- يىلى مىسىرنىڭ بىر يېزىسىدا تەقۋادار ئائىلىدە دۇنياغا كەلگەن. دادىسى ئۇنى تەربىيەلەشكە ئالاھىدە كۆڭۈل بۆلگەن. زەينەب كىچىكىدىلا «قۇرئان كەرىم»نى يادقا ئالغان ۋە ئەزھەرداكى ئالىملارنىڭ دەرسلىرىگە قاتنىشىپ، دىنىي ئىلىملەردە پىتىلگەن ئالىمە بولۇپ چىققان. زەينەب غەززالى دىنىي دەۋەت، جەمئىيەتنى ئىسلاھ قىلىش، ئاياللارنى ئويغىتىش، تەربىيەلەشكە ئالاھىدە كۆڭۈل بۆلۈپ، دىنىي دەۋەتتىكى قىزغىنلىقى ۋە تالانتى بىلەن زور شۆھرەت قازانغان.

زەينەب غەززالى مىسىردا قۇرۇلغان «مۇسۇلمان قېرىنداشلار» تەشكىلاتىنىڭ ئاكتىپ قوللىغۇچىلىرىدىن بولۇپ، بۇ تەشكىلاتنىڭ غول ئەزالىرىدىن شەيخ ھەسەن بەننا، ئابدۇلقادىر ئەۋدە، سەييد قۇتۇب قاتارلىقلار بىلەن قويۇق بېرىش-كېلىش قىلغان. شۇنداقلا بۇ تەشكىلاتنىڭ قارمىقىدا «ئاياللار جەمئىيىتى» قۇرغان ۋە ھەپتىلىك ژۇرنال نەشر قىلغان. بۇ جەمئىيەت ئاساسلىق ئاياللارنى ئويغىتىش، ئاقارتىش، تۇرلۇك ئىجتىمائىي مەسىلىلەرنى ھەل قىلىشتەك ۋەزىپىلەرنى ئادا قىلغان.

زەينەب غەززالى نۇرغۇن ئىسلام دۆلەتلىرىنى زىيارەت قىلغان بولۇپ، ئۇ يەردىكى ئىسلام پارتىيىلىرى ۋە جەمئىيەتلىرى بىلەن دوستلۇق ئالاقىسى ئورناتقان. 1964- يىلى جامال ئابدۇناسىر قوزغىغان «مۇسۇلمان قېرىنداشلار» تەشكىلاتىغا زەربە بېرىش ھەرىكىتىدە، زەينەب غەززالى قولغا ئېلىنىپ تۈرمىگە تاشلانغان. ئۇنىڭ غايىسى ۋە ئېتىقادىدىن ۋاز كېچىشكە مەجبۇرلىنىپ، تۈرلۈك دەھشەتلىك قىينىاشلارغا دۇچ كەلگەن. ئەمما، ئۇ تاللىغان يولىدىن قايتمىغان. سادات زۇلۇمىغا تەختكە چىققان دەسلەپكى مەزگىلدە ئازادىن قويۇپ بېرىلگەن. شۇنىڭدىن كېيىن زەينەب غەززالى بىر تەرەپتىن دىنىي دەۋەت بىلەن شۇغۇللانسا، يەنە بىر تەرەپتىن ئىلمىي تەتقىقات ئىشلىرىنى داۋاملاشتۇرغان. ئۇنىڭ تۈرمە ھاياتىنى بايان قىلغان «ھاياتىمدىكى قارا كۈنلەر» ناملىق كىتابى ئىسلام دۇنياسىدا ناھايىتى چوڭ تەسىر قوزغىغان. زەينەب غەززالى يەنە «قايتا تىرىلىش ھەققىدە» ۋە ھەدىس، تۈرلۈك دىنىي، ئىجتىمائىي مەسىلىلەر، ئايالالارنى ئىسلاھ قىلىش ھەققىدە نۇرغۇن ماقالە-ئەسەرلەرنى يازغان. زەينەب غەززالى 1995- يىلى «ئاللاھنىڭ كىتابىغا قايتا نەزەر» ماۋزۇسىدا «قۇرئان كەرىم»نىڭ تولۇق تەفسىرىنى يېزىپ چىققان. زەينەب غەززالى «قۇرئان كەرىم»نىڭ تولۇق تەفسىرىنى يېزىپ چىققان تۇنجى ئايال ھېسابلىنىدۇ.

زىننەتنىسا بېگىم

زىننەتنىسا ھىندىستاندىكى تۆمۇرىيلەر پادىشاھلىرىدىن ئەبۇ مۇزەففەر مۇھىددىن ئالەمگىرنىڭ قىزى. زىننەتنىسا «قۇرئان كەرىم»نى تولۇق يادقا ئالغان، باشقا تارماق ئىلىملەردىمۇ يېتىشكەن ئالىمە ئىدى. شۇنداقلا ھىندىستاندىكى ئەڭ ئالدىنقى قاتاردىكى شائىرلەردىن ئىدى. زىننەتنىسا بېگىم شاھجاھان ئاباد شەھىرىدە «زىينەتتۇل مەساجىد» نامىدا كۆركەم بىر مەسجىد سالدۇرغان. زىننەتنىسا ئەرەبچە «ئايالالارنىڭ زىننىتى، ئۇلگىسى» مەنىسىدە بولۇپ، ھەقىقەتەنمۇ يېتۈك ئىلمى ۋە دىيانىتى بىلەن ئايالالارنىڭ

ئۇلگىسى سۈپىتىدە نامى تارىخ كىتابلىرىدا ساقلىنىپ قالغان. زىننەتنىسا بېگىم ھىجرىيە 1122- يىلى (م 1710- يىلى) ئالەمدىن ئۆتۈپ، شۇ مەسجىد يېنىغا دەپنە قىلىنغان.

زەيفە خاتۇن

زەيفە (ئەرەبچە مېھمان، مۇساپىر مەنىسىدە) سۇلتان سالاھىددىن ئەييۇبىنىڭ قېرىندىشى، سۇرىيەدىكى ھەلەب ھاكىمى ئەبۇ بەكىر ئەييۇبىنىڭ قىزى. زەيفە 1185- يىلى تۇغۇلغان. زەيفە دادىسىدىن كېيىن تەختكە چىققان ھەلەب ھاكىمى مەلىك زاھىرغا ياتلىق بولغان، ئۇنىڭدىن مۇھەممەد ئىسىملىك ئوغۇل تۇغقان.

زەيفە ئەقىللىق، تەدبىرلىك ئايال بولۇپ، ھاكىمىيەت ئىشلىرىغا ئارىلاشقان. 1236- يىلى مەلىك زاھىرنىڭ ۋاپاتى بىلەن ھاكىمىيەت ئىشلىرى ئوغلى مۇھەممەدكە قالغان. بىراق، مۇھەممەد بەك كىچىك بولغاچقا، مۇھەممەدكە ۋاكالىتەن زەيفە ھاكىملىق تەختىگە ئولتۇرغان. زەيفە ئالتە يىل ھۆكۈمرانلىق قىلىپ، 1242- يىلى ئالەمدىن ئۆتكەن.

زۇلەيخا بېگىم

زۇلەيخا بېگىم 17- ئەسىردە قۇمۇلدا ياشىغان ئىستىداتلىق شائىرەدۇر.

ئەپسۇس، زۇلەيخا بېگىمنىڭ ھاياتى ۋە ئىلمىي ئىجادىيەتلىرى ھەققىدە «سلسىلەتۇز- زەھەب» (ئالتۇن زەنجىرلەر) ناملىق تەزكىرىدىكى قىسقىچە بايانلاردىن باشقا تەپسىلىيەك مەلۇمات يوق. بۇنىڭدىن مەلۇمكى، زۇلەيخا بېگىم مىرسەيىد جېلىل قەشقەرى ئىسىملىك نامدار كىشىنىڭ خىزمەتكارىنىڭ قىزى بولۇپ، ئۇ كىشى زۇلەيخا بېگىمنى قۇمۇلدا خوجا مۇھەممەد ھاجى يۈسۈفكە ياتلىق قىلغان. زۇلەيخا بېگىم شەرق كلاسسىكلىرىنىڭ شېئىرلىرىنى

ئىشىنىياق بىلەن ئۆگەنگەن ۋە شېئىرىي ئىجادىيەت بىلەن شۇغۇللانغان.

پارىس ئەدەبىياتىنىڭ بۈيۈك نامايەندىسى شەمسىددىن مۇھەممەد خوجا ھافىز شىرازى (1300 — 1389) يۇكسەك شان-شۆھرەتكە ئىگە شائىر بولۇش سۈپىتى بىلەن ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتىغا چوڭقۇر تەسىر كۆرسەتكەن. ھافىز شىرازىنىڭ غەزەل-لىرىكىلىرى تۈركىي تىللىرىغا كۆپلەپ تەرجىمە قىلىنغان. ئەمما، بۇلاردىن پەقەت زۇلەيخا بېگىم تەرجىمە قىلغان 10 پارچە غەزەللا دەۋرىمىزگە يېتىپ كەلگەن. ناھايىتى راۋان ۋە پاساھەتلىك تەرجىمە قىلىنغان بۇ غەزەللەر زۇلەيخا بېگىمنىڭ ئەرەب، پارىس تىللىرىنى پۇختا ئىگىلىگەنلىكى ۋە ئاجايىپ شېئىرىي تالانتىنى نامايان قىلىپ تۇرىدۇ. تۆۋەندىكىسى ئاشۇ غەزەللەردىن پارچە:

ئەگەر ئول تۈركى شىرازى قولىغا ئالسە كۆڭلۈمنى،
كى خالى ھىندىغە بەرگۈم سەمەرقەندۇ بۇخارانى.

كىم ئېسە دەھردىن رازىكى، مۇترىب، مەي سۆزىن سۆزلە،
كىشى ئاچماپدۇ مېھنەتدىن ئاچالماس بۇ مۇئەممانى.

مەن، ئول ھۇسنۇكى يۈسۈفدە ھۇۋەيدا ئېردىكىم، بىلدىم،
كى ئىسمەت پەردەسىدىن ئىشق چىقاردىلار زىلەيخانى.

نەسىھەت ئال، قۇلاق، جانانىنى جاندىن دوستراق تۇتقاي،
سەئادەتمەند جەۋانلار كىم بۇ پەندى پىرى دانانى.

غەزەل ئايدىڭۇ دۇر تەشتىڭ كېلىپ ياخشى ئۇنۇڭ، ھافىز،
سېنىڭ نەزمەڭ بىلە باقمىش فەلەك ئەقدى سۇرەييانى.

سارە

سارە ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامنىڭ ئايالى، سارە 90 ياشقىچە تۇغماي، ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام 96 ياش ۋاقتىدا ئاندىن ئىسھاق ئەلەيھىسسالامنى تۇغقان. «قۇرئان كەرىم»دىكى ئىبراھىم سۈرىسىدە ئاللاھنىڭ ئىككى پەرىشتىنى ئەۋەتىپ، ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامغا بىر ئوغۇلدىن — ئىسھاق ئەلەيھىسسالامدىن خۇش خەۋەر بەرگەندە، ياشانغان سارەنىڭ يۈزلىرىنى كاچاتلىغان ھالدا بۇنىڭدىن ئەجەبلەنگەنلىك ۋەقەسى بايان قىلىنغان. تارىخىي كىتابلاردا يېزىلىشىچە سارە 127 ياشتا ۋاپات بولغان. ھازىرقى پەلەستىن رايونىدىكى جىيرون يېزىسىغا دەپنە قىلىنغان.

سارە بىنتى ئەلى

سارە بىنتى ئەلى ئىبنى ئابدۇل كافى 15- ئەسىردە ياشىغان مەشھۇر مۇھەددىسە. سارە ئەھمەد ئىبنى ئەلى جۇزۇرى، زەينەب بىنتى كامالدەك ھەدىس ئالىملىرىنى ئۇستاز تۇتقان. ئىلىم تەھسىل قىلىش، نەزەر دائىرىسىنى كېڭەيتىش ئۈچۈن ھىجاز رايونىدىن مىسىر ۋە پەلەستىنىنىڭ قۇددۇس شەھەرلىرىگە بىر قانچە قېتىم سەپەر قىلغان.

سارە مۇھەددىس ئەبۇ بەقاغا ياتلىق بولغان. سارە مەشھۇر ئالىم، «سەھىھۇل بۇخارى» كىتابىنىڭ شەرھىسى «فەتھۇل بارى»نىڭ ئاپتۇرى ئىبنى ھەجەر ئەسقەلانىنىڭ ئۇستازى بولۇپ، ئۇنىڭغا دەرس بەرگەن. مىلادىيە 1402- يىلى 70 يېشىدا قاھىرەدە ۋاپات بولغان.

سارە بىنتى مۇھەممەد

سارە بىنتى مۇھەممەد 15- ئەسىردە ئۆتكەن مەشھۇر مۇھەددىسەدۇر. سارە «شەيخۇل ئىسلام» دەپ نام ئالغان ئاتاقلىق ئالىم

سىراجىددىن ئىبنى مۇلقىننىڭ نەۋرىسى بولۇپ، بوۋىسىنىڭ مۇھاكىمە دەرسلىرىگە ھازىر بولۇپ ھەدىس ئىلمى ئۆگەنگەن. سارە ئىمام سۇيۇتى كىتابىدا تىلغا ئالغان شەيخ ئۇستازلارنىڭ بىرى. مىلادىيە 1464- يىلى ئالەمدىن ئۆتكەن.

سەبىيھە

سەبىيھە ئۇمەۋىيلار سۇلالىسىنىڭ ئەندەلۇسىتىكى پادىشاھلىرىدىن مۇستەنسىر بىللاھ ئىبنى ئابدۇرەھمانىنىڭ ئايالى. سەبىيھە ئەقىل-پاراسىتى، ئىلمى، سىياسىي ئىشلاردىكى ئاقىلانە تەدبىرى بىلەن ئېرى ۋە دۆلەت ئەركانلىرى ئارىسىدا زور ئابرۇي-ئىناۋەتكە ئېرىشكەن. مۇستەنسىر بىللاھ ۋاپات بولغاندا، تەخت ۋارىسى مۇئەييەد بىللاھ ھىشام 11 ياشتا ئىدى. ۋەزىر-ۋۇزرالارنىڭ مەسلىھەتلىشىپ، بىرلىككە كېلىشى بىلەن سەبىيھە ئوغلى دۆلەت باشقۇرۇش بېشىغا يەتكۈچە ۋاقتلىق شاھلىق تەختىگە چىققان. سەبىيھىنىڭ ئاقىلانە تەدبىر-سىياسەتلىرى بىلەن ياۋروپادىكى بۇ ئىسلام دۆلىتىنىڭ شانۇشەۋكىتى يۇقىرى كۆتۈرۈلگەن. سەبىيھە ئەندەلۇس تارىخىدىكى ھۆرمەت بىلەن تىلغا ئېلىنىدىغان مەشھۇر شەخسكە ئايلانغان. سەبىيھە مىلادىيە 1007- يىلى ئالەمدىن ئۆتكەن.

سەرىيى خانىم

سەرىيى خانىم 19- ئەسىردە ئۆتكەن ئوسمانلى شائىرەلەردىندۇر. سەرىيى خانىم مىلادىيە 1815- يىلى تۇغۇلغان. ئۇرغۇپ تۇرغان تەبىئىي تالانت ۋە جاپالىق تىرىشىش، كۆپ يىللار ئىلىم تەھسىل قىلىش بىلەن شېئىرىيەت ساھەسىدە كۆزگە كۆرۈنگەن شائىرلاردىن بولۇپ يېتىشكەن. شائىرەنىڭ لىرىك ھېسسىيات بىلەن توپۇنغان پاساھەتلىك غەزەل-شېئىرلىرى زامانىمىزغا يېتىپ كەلگەن. سەرىيى

خانىم 1867- يىلى باغدادقا سايا‌ھەت ئۇچۇن بارغان ۋە ئۇزۇن مەزگىل تۇرغان.

تۆۋەندىكىسى شائىرەنىڭ باغداد زىيارىتىدىن كېيىن يازغان شېئىرىدىن پارچە:

فەراغەت كەلمىشىم فانى جاھاندىن خەسمى جاناندۇر،
نە بىلسۇن، مېھرىبانلىق رەسمىن ئولكىم ئەسلى ناداندۇر.
فەلەك دىلخاھىم ئۆزرە چۇشمىدى بىر كىشتە دەۋراندۇر،
نىھالى نازىنىمدىن جۇدا ھالىم پەرىشاندۇر.
مېنىڭ كۆڭلۈم قىزىلگۈل غۇنچەسى ئوش توپ تولە قاندۇر،
ئاچىلماق ئىختىيار ئەتمەس، ئەگەر يۈز مىڭ باھار ئولسا.

سۇبەيئە

سۇبەيئە بىنتى ھارىس ئەسلەم قەبىلىسىدىن بولۇپ، ھەدىس رىۋايەت قىلغۇچى راۋىيلارنىڭ بىرى. سۇبەيئە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن 12 ھەدىس رىۋايەت قىلغان.

مەدىنىدىكى فىقھى ئالىملىرى ۋە كۇفەدىكى تابىئىيلاردىن ئۆمەر ئىبنى ئابدۇللاھ ئىبنى ئەرقەم، مەسرۇق ئىبنى ئەجدە، زەفەر ئىبنى ئەۋەس قاتارلىقلار سۇبەيئەدىن ھەدىس رىۋايەت قىلغان. سۇبەيئەنىڭ رىۋايەت قىلغان ھەدىسلىرى نوپۇزلۇق ئالتە ھەدىس كىتابىنىڭ بىرى بولغان «سۇنەنى تىرمىزىي» كىتابىغا كىرگۈزۈلگەن.

سەفانە

سەفانە ئەرەبلەر ئارىسىدا سېخىيلىقى، مېھمانداوستلۇقى بىلەن نام چىقارغان ھاتەم تائىينىڭ قىزى. سەفانەنىڭ قەبىلىسى مۇسۇلمانلار تەرىپىدىن ئەسىرگە ئېلىنىپ، مەدىنە مۇنەۋۋەرگە كەلتۈرۈلگەندە،

سەفانە ئەسىر ھالىتىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن كۆرۈشۈشنى تەلەپ قىلغان. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھۇزۇرىغا كىرگەندىن كېيىن سەفانە: «ئى رەسۇلۇللاھ! دادام ئۆلدى، قېرىندىشىم ئىزدەپكىسز غايىب بولدى. ئەگەر مېنى ئەسىرلىكتىن ئازاد قىلساڭ، ئەرەب قەبىلىلىرى ئارىسىدا ماڭا ناھايىتى چوڭ ياخشىلىق، مەرھەمەت قىلغان بولاتتىڭ. مەن قەۋمىمنىڭ خوجىسىنىڭ قىزىمەن، دادام ئەسىرلەرنى ئازاد قىلاتتى، ئاچ قالغانلارغا تائام بېرەتتى، يالىڭاچلارنى كىيىندۈرەتتى، ھاجەتمەنلەرنى ئىشكتىن قۇرۇق قول يانىدۇرمايتتى» دەپ ناھايىتى پاساھەت-بالاغەت بىلەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا خىتاب قىلغان. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «يۇقىرىدا دېيىلگەن گۈزەل سۈپەتلەر مۆمىنلەرنىڭ سۈپىتىدۇر» دەپ سەفانەنى ئازاد قىلغان ۋە ئىززەت-ئىكرام بىلەن شامدىكى قېرىندىشى ئەدى ئىبنى ھاتەمنىڭ قېشىغا يولغا سالغان.

سەفانە بۇ جەريانىدا ئىمان ئېيتىپ مۇسۇلمان بولغان. شامغا بارغاندىن كېيىن قېرىندىشى ئەدى ئىبنى ھاتەمنى ئىسلامغا دەۋەت قىلىپ، ئۇنىڭ مۇسۇلمان بولۇشىغا سەۋەبچى بولغان.

سەفىيە بىنتى ھۇيەي

«مۆمىنلەرنىڭ ئانىسى» سەفىيە مەدىنىدىكى يەھۇدىيلار قەبىلىسى — بەنى نەزىر قەبىلىسىنىڭ باشلىقى ھۇيەي ئىبنى ئەختەبنىڭ قىزى. ئىلگىرى سالام ئىبنى مۇشكىمنىڭ نىكاھىدا بولۇپ، تالاق قىلىنغاندىن كېيىن كەنانە ئىبنى رەبىئەگە ياتلىق بولغان. كەنانە خەيبەر غازىتىدا ئۆلگەن. سەفىيە مۇسۇلمانلارغا ئەسىرگە چۈشكەن. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سەفىيەنى ئازاد قىلغان، سەفىيە ئىمان ئېيتىپ مۇسۇلمان بولغان. ھىجرىيىنىڭ 7- يىلى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سەفىيەنى نىكاھىغا ئالغان. پەيغەمبەر

ئەلەيھىسسالامنىڭ سەفىيەگە كۆرسەتكەن بۇ ئىززەت-مەرھەمىتى تۈپەيلى نۇرغۇن يەھۇدىيلار ئىمان ئېيتىپ، مۇسۇلمان بولغان.

سەفىيە ئەقىللىق، يېتىم-مىسكىنلەرنىڭ بېشىنى سىلايدىغان، رەھىمدىل، خەير-ساخاۋەتچى ئىدى. سەفىيە بالىلىق بولمىغان. رەسۇلۇللاھنىڭ ئوندەك ھەدىس رىۋايەت قىلغان. ھىجرىيىنىڭ 50- يىلى مىلادىيە 670- يىلى مەدىنىدە ۋاپات بولغان.

سەفىيە بىنتى ياقۇت

سەفىيە بىنتى ياقۇت ئىبنى ئابدۇللاھ ھەبەشى 15- ئەسىردە ياشىغان مەشھۇر مۇھەددىسەدۇر. سەفىيە زامانىسىنىڭ نۇرىددىن سەلامە كەبى شەيخ-ئالىملىرىدىن ھەدىسلەر ئاڭلىغان ۋە ئۆگەنگەن. ئىلمى ۋە پەزىلىتىگە بولغان يۈكسەك ئىشەنچ تۈپەيلى ھەممە ئۇستازلىرىدىن ئۇلارنىڭ رىۋايەت قىلغان ھەدىسلىرىنى رىۋايەت قىلىش ئىجازىتىگە ئېرىشكەن.

مەشھۇر ئالىم ئىمام سۇيۇتى كىتابىدا سەفىيەنى ئۆزىگە دەرس بەرگەن ئۇستاز-شەيخلىرى قاتارىدا تىلغا ئالغان.

سەفىيە بىنتى ئابدۇلمۇتتەلىپ

سەفىيە بىنتى ئابدۇلمۇتتەلىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ دادىسى ئابدۇللاھنىڭ ھەمشىرىسىدۇر. ئىشەنچلىك رىۋايەتلەردىن مەلۇمكى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ دادا تەرەپتىن ئەرۋا، ئۇممۇ ھەكىم، بەيزا، ئۇمەيمە، بەررە، سەفىيە ئىسىملىك ھاممىلىرى بولغان. بۇلاردىن پەقەت سەفىيەلا ئىسلام دىنى دەۋىتىنى كۆرەلىگەن ۋە ئىمان ئېيتىپ مۇسۇلمان بولغان. جاھىلىيەت دەۋرىدە ھارىس ئىبنى ھەربكە ياتلىق بولغان. ھارىس ۋاپات بولغاندىن كېيىن ئەۋام ئىبنى خۇۋەيلىدكە ياتلىق بولغان. سەفىيەنىڭ ئەۋامدىن بولغان بالىسى

زۇبەير پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام جەننەتكە كىرىش بىلەن خۇش خەۋەر بەرگەن ئون ساھابىنىڭ بىرىدۇر. سەفىيە ئايالار بىلەن بىللە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بەيئەت قىلغان ۋە مەدىنىگە ھىجرەت قىلغان.

سەفىيە ناھايىتى باتۇر، غەيرەتلىك ئايال بولۇپ، ئۇھۇد غازىتىدا قولىغا نەيزە ئېلىپ، مۇشرىكلارغا: «سىلەر جەزمەن رەسۇلۇللاھ تەرىپىدىن مەغلۇپ قىلىنىسىلەر» دەپ توۋلىغان. خەندەك ئۇرۇشى مەزگىلىدە بىر جاسۇسنى ئۆلتۈرگەن. شۇڭا سەفىيە مۇشرىكلارنى ئۆلتۈرگەن تۇنجى ئايال دېيىلگەن. سەفىيە ئۇھۇد غازىتىدا شىھىت بولغان قېرىندىشى ھەمزە ئۈچۈن كۆپ قايغۇرغان. سەفىيە ئەقىللىق، پاساھەت-بالاغەتلىك شائىرە بولغان. سەفىيەنىڭ دادىسى ئابدۇلمۇتتەلىپ ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ۋاپاتىدا ئوقۇغان تەسىرلىك مەرسىيىلىرى مەشھۇردۇر. سەفىيە ھەزرىتى ئۆمەر خەلىپىلىكى دەۋرىگىچە ياشاپ ھىجرىيىنىڭ 20- يىلى، يەنى مىلادىيە 641- يىلى 73 يېشىدا ئالەمدىن ئۆتكەن.

سەفۇرا

سەفۇرا شۇئەيب ئەلەيھىسسالامنىڭ قىزى، مۇسا ئەلەيھىسسالامنىڭ خوتۇنىدۇر. «قۇرئان كەرىم»دە سەفۇرا ھەققىدە بەزى قىسقا بايانلار بولۇپ، ئىسمى ئېنىق زىكر قىلىنمىغان. قەسەس سۈرىسىدىكى ﴿ئۇلارنىڭ بىرى مۇسانىڭ يېنىغا ئۇياتچانلىق بىلەن مېڭىپ كېلىپ: «سۇغىرىپ بەرگەنلىگىڭىنىڭ ھەققىنى بېرىش ئۈچۈن ئاتام سېنى راستتىنلا چاقىرىدۇ»، دېدى.﴾ (25- ئايەت) دېگەن ئايەت سەفۇرانىڭ گۈزەل ئەخلاقىنى كۆرسىتىپ بەرگەن.

شۇئەيب ئەلەيھىسسالام مۇسا ئەلەيھىسسالامنىڭ ئون ياكى سەككىز يىل ئۆزىنىڭ خىزمىتىنى قىلىش ئەجرىگە قىزى سەفۇرانى نىكاھلاپ بەرگەن.

سۈكەينە

سۈكەينە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ نەۋرىسى ھۈسەين ئىبنى ئەلى ئىبنى ئەبۇ تالىپنىڭ قىزى. ئەسلىي ئىسمى ئامىنە يەنە بىر رىۋايەتتە ئۈمەيمە بولۇپ، سۈكەينە لەقىمىدۇر. ئىسىل نەسەبلىك سۈكەينە ھۆسۈن-جامال، ئىمەقىل-پاراسەت، ئىلىم-ئەدەپ-ئىتمۇ زامانىسىنىڭ يېگانىسى بولغان. سۈكەينە ئەدەبىي تالانتى ئۈرغۇپ تۇرىدىغان شائىرە بولۇپ، ئەرەب ئەدەبىياتىنىڭ نامايەندىلىرىدىن فەرزەدەق ئىبنى ئەزىنە كەبى مەشھۇر شائىرلارنىڭ شېئىرلىرىغا باھا ۋە تەنقىدىي پىكىرلەرنى بېرەتتى. زۇھۇد ۋە تەقۋالىقتا ھەم تەڭدىشى يوق ئىدى.

سۈكەينە دەسلەپ مۇسئەب ئىبنى زۇبەيرگە ياتلىق بولغان. مۇسئەب ھەججاج ئىبنى يۈسۈف تەرىپىدىن ئۆلتۈرۈلۈپ، شېھىت بولغاندىن كېيىن ئابدۇللاھ ئىبنى ئۇسمانغا ياتلىق بولغان ۋە قەرىب ئىسىملىك بىر ئوغۇللۇق بولغان. سۈكەينەدىن نۇرغۇن ھېكمەتلىك سۆز ۋە ھېكايەتلەر قالغان. سۈكەينە مىلادىيە 735- يىلى مەدىنە مۇنەۋۋەردە ئالەمدىن ئۆتكەن.

سۇۋەيبە

سۇۋەيبە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تۇنجى ئىنكىئانىسى بولۇپ، سۇۋەيبەدىن كېيىن ھەلىمە سەئدىيە ئىنكىئانىسى بولغان. سۇۋەيبە يەنە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تاغىسى ھەمزە ئىبنى ئابدۇلمۇتتەلىپنىڭمۇ ئىنكىئانىسى بولغان.

سۇۋەيبە ئەسلىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تاغىسى ئەبۇ لەھەبنىڭ چۆرىسى ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تۇغۇلغانلىق خۇش خەۋىرىنى يەتكۈزگەنلىكى ئۈچۈن ئەبۇ لەھەب سۆيۈنچە ئورنىدا

سۈۋەييەنى قوللۇقتىن ئازاد قىلغان. قېرىندىشىنىڭ ئوغلى مۇھەممەد (پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام)نىڭ تۇغۇلغانلىقىدىن ئالەمچە خۇشاللانغان ئەبۇ لەھەب كۈيۈرلۈق، كىبىر تۇيۇلى كېيىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەشەددىي دۈشمىنىگە ئايلانغان. ئۆز جىيەنى دەۋەت قىلغان ئىسلام دىنىغا قاتتىق ئۆچمەنلىك-ئىداۋەت قىلىپ، كۈيۈرلۈق بىلەن ۋاپات بولغان. ئىشەنچلىك ھەدىس كىتابلىرىدا رىۋايەت قىلىنىدۇكى، ھەزرەت ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئەبۇ لەھەبنىڭ ۋاپاتىدىن ئۈزۈن ئۆتمەي، ئۇنى چۈشەپ قالغان. چۈشىدە ئەبۇ لەھەبتىن: «ئەھۋالىڭ قانداق؟» دەپ سورىغان. ئەبۇ لەھەب: «ھالىم بەك يامان، جەھەننەم ئوتىدا قاتتىق ئازابلىنىۋاتىمەن، پەقەت قېرىندىشىمنىڭ ئوغلى ـــ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تۇغۇلغانلىق خۇش خەۋىرى ئۈچۈن سۈۋەييەنى ئازات قىلغان كۈن ـــ ھەر سەيشەنبە كۈنىدە ئازابىم بىر ئاز يەڭگىللەيدۇ»، دېگەن. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مەدىنىگە ھىجرەت قىلغاندىن كېيىن، دائىم سۈۋەييەگە ھەدىيەلەر ئەۋەتىپ تۇرغانلىقى مەلۇمدۇر.

سۈمەييە

سۈمەييە بىنتى خەببات ساھابە ئەممار ئىبنى ياسىرنىڭ ئانىسى. ئىسلام دىنىدىكى ئەڭ دەسلەپكى شەھىت دەل مۇشۇ سۈمەييەدۇر.

سۈمەييە مەككىدىكى ئەبۇ جەھىلنىڭ چۆرىسى بولۇپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ دەۋىتىنى قوبۇل قىلىپ، ئەڭ دەسلەپ مۇسۇلمان بولغانلاردىن ھېسابلىنىدۇ. ئىسلام دىنىنىڭ ئەڭ دەسلەپكى ۋاقتىدا مۇسۇلمانلارنىڭ سانى ئىنتايىن ئاز، كۈچى ئاجىز بولغاچقا، ئىمان ئېيتىپ مۇسۇلمان بولغانلار تۈرلۈك ئازار-كۈلپەتلەرگە ئۇچرىغان. خوجايىنىنىڭ ئىلكىدىكى قۇل-چۆرىلەرنىڭ ئەھۋالى بولسا تېخىمۇ يامان بولغان. ئەبۇ جەھىل ياسىر، ئايالى سۈمەييە، ئوغلى ئەممار ـــ بىر ئائىلە كىشىلىرىنىڭ ئىمان ئېيتىپ مۇسۇلمان بولغىنىدىن قاتتىق غەزەپلىنىپ، دەھشەتلىك

ئازاب، قىيىن-قىستاق بىلەن بۇ بىر ئائىلە كىشىلىرىنى قاتتىق قىينىغان. ئىمانىدىن يېنىشقا مەجبۇرلىغان، رەسۇلۇللاھ بىر قېتىم ئازابلىنىۋاتقان ياسىر ئائىلىسىدىكىلەرنىڭ يېنىدىن ئۆتۈپ كېتىۋېتىپ: «ئى ياسىر ئائىلىسى! سەۋر قىلىڭلار، سىلەرنىڭ جايىڭلار جەننەت بولىدۇ» دېگەن. سۇمەييە كەلىمە شاھادەتنى ئېيتىپ تۇرۇپ، قاتتىق ئازاب-قىيناشلار ئاستىدا جان ئۈزگەن. بۇ يەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەدىنىگە ھىجرەت قىلىشتىن ئىلگىرىكى ۋاقىت ئىدى.

سەۋدە

«مۆمىنلەرنىڭ ئانىسى» سەۋدە قۇرەيشلىك زەمئەنىڭ قىزى بولۇپ، دەسلەپ سەكران ئىبنى ئەمرگە ياتلىق بولغان. سەۋدە ئېرى بىلەن بىللە ئۈرۈق-تۇققانلىرىنىڭ قاتتىق نارازىلىقى ۋە قارشىلىقىغا قارىماي، ئىمان ئېيتىپ مۇسۇلمان بولغان. ئۇلار مەككىدە قاتتىق بېسىمغا ئۇچرىغانلىقتىن، ھەبەشىستانغا ھىجرەت قىلغان. ھەبەشىستاندىن يەنە مەككىگە قايتقاندا، سەكران ۋاپات بولۇپ، سەۋدە تۇل قالغان. سەۋدەنىڭ ئۈرۈق-تۇققانلىرى ئۇنىڭ ئىسلام دىنىغا كىرگەنلىكى سەۋەبىدىن پۈتۈنلەي يۈز ئۆرۈگەن بولۇپ، سەۋدە يار-يۆلەكسىز، ئاجىز ھالەتتە قالغان. بۇ دەل ھەزرىتى خەدىجە ۋاپات بولغان چاغ ئىدى. شۇ يىلى يەنى ھىجرەتتىن ئۇچ يىل ئىلگىرى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سەۋدەنى نىكاھىغا ئالغان. بۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئىمان ئېيتقان بىر ئائىلىگە قىلغان ياخشىلىقى ئىدى. چۈنكى سەۋدە ئۈرۈق-تۇققانلىرىنىڭ قولىغا قالسا، ئۇنى مەجبۇرلاپ، دىنىدىن قايتۇرۇۋېتىش ئېھتىمالى بار ئىدى. شۇنداقلا سەۋدە ئېيسىل نەسەبلىك بولۇپ، قەۋمى ئىچىدە ئۆزىدىن تۆۋەن كىشىلەرگە ياتلىق بولۇشقا ئۇنىمايتتى.

سەۋدە رەسۇلۇللاھنىڭ نىكاھىغا ئۆتكەن چاغدا يېشى خېلىلا چوڭ بولۇپ، بالىلىق بولمىغان. بەزى تارىخىي كىتابلاردا پەيغەمبەر

ئەلەيھىسسالامنىڭ سەۋدەنى تالاق قىلماقچى بولغانلىقى ۋە بەزىلىرىدە تالاق قىلغانلىقى يېزىلغان. مۇشۇ سەۋەب سەۋدەنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا: «ئەرگە ھاجىتى يوق ياشانغان ئايالمەن، ئەمما ئاللاھنىڭ قىيامەت كۈنى مېنى «مۆمىنلەرنىڭ ئانىسى» بولغان شەرەپلىك ئايالىرىڭ قاتارىدا مەھشەرگاھقا توپلىشىنى ئارزۇ قىلىمەن» دېگەنلىكى مەلۇم. سەۋدە ھىجرىيىنىڭ 55- يىلى مىلادىيە 675- يىلى ھەزرىتى ئۆمەر ئىبنى خەتتاب دەۋرىدە مەدىنىدە ئالەمدىن ئۆتكەن. سەۋدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن بەش ھەدىس رىۋايەت قىلغان. بەزى تەفسىر كىتابلىرىدا «قۇرئان كەرىم»دىكى ھىجاب ئايىتى سەۋدە ھەققىدە نازىل بولغان دېيىلگەن.

سەييىدە بىنتى ئابدۇلغەنى

سەييىدە ـــ تۇنىستا ياشىغان مەشھۇر ئالىمە. سەييىدە ناھايىتى ئەۋزەل ئائىلە مۇھىتى ۋە ئەتراپلىق تەربىيىگە ئىگە بولغان. كىچىكىدىنلا «قۇرئان كەرىم»نى تولۇق يادقا ئالغان. دىنىي ئىلىمنىڭ ھەر قايسى تۈرلىرىنى پۇختا ئۆگەنگەن.

سەييىدە يەنە ئاجايىپ چىرايلىق ھۆسنىخېتى بىلەنمۇ داڭق چىقارغان. سەييىدە ئۆمرىنى قىز-ئايالارنى تەربىيىلەش، دەرس ئۆتۈش ۋە ئىبادەت قىلىش بىلەن ئۆتكۈزگەن. ئىمام غەززالىنىڭ «احياء علوم الدين» (دىنىي ئىلىملەرنى گۈللەندۈرۈش) قاتارلىق داڭلىق ئەسەرلىرىنى ھۆسنىخەت بىلەن بىر قانچە نۇسخا قىلىپ كۆچۈرگەن. سەييىدە مىلادىيە 1249- يىلى ئالەمدىن ئۆتكەن.

سوفىيە سەيفى ئەلى

سوفىيە تۈركىيىدە ئايالار ئىچىدە تۇنجى بولۇپ، ھازىرقى زامان مېدىتسىنا ئىلمى بويىچە باكالاۋېرلىق ئۇنۋانى ئالغان دوختۇر.

سوۋېت 1925- يىللىرى گېرمانىيەدىكى ئۇنىۋېرسىتېتتا مەدىتسىنا فاكۇلتېتىنى پۈتتۈرگەن. تۇركىيەگە قايتقاندىن كېيىن، مەخسۇس ئايالالار-بالىلار ئۇچۇن ئامبۇلاتورىيە ئاچقان. سوۋېت يەنە ئۆزىنىڭ ئەمەلىي داۋالاش جەريانىدىكى تەجرىبىلىرىنى خۇلاسىلەپ، ساغلاملىق ئىلمى توغرىسىدا بىر كىتاب يازغان. بۇ كىتابتا تۇرك ئاياللىرىنىڭ بەدەن ساپاسى، كېسەللىكە قارشى ئىممۇنىتېت كۆچىنىڭ غەرب ئاياللىرىغا قارىغاندا كۆپ ياخشى ئىكەنلىكىنى ئوتتۇرىغا قويغان ۋە بۇنىڭ سەۋەبلىرىدىن بىرى تۇرك ئاياللىرىنىڭ كۇندە بەش قېتىم تاھارەت ئېلىش ۋە يۇيۇنۇشتەك ياخشى تازىلىق ئادىتىدىن ئىكەنلىكىنى بايان قىلغان.

سۆيۇن بىكە

سۆيۇن بىكە قازان خانلىقى زامانىدا ياشىغان مەشھۇر ئايالدۇر. سۆيۇن بىكە ئەسلىي سارايچىق شەھرىدىكى يۇسۇف مىرزا ئىسىملىك كىشىنىڭ قىزى بولۇپ، 1520- يىلى تۇغۇلغان. ناھايىتى گۈزەل، ئەقىللىق سۆيۇن بىكە 14 يېشىدا رۇسىيەدىكى كىنەز ۋاسىلى ئىۋانوفنىڭ قوللىشى ۋە ياردىمى بىلەن شاھلىق تەختىگە چىققان قازان خانى جان ئەلىخان ئىبنى ئاللايارخانغا نىكاھلانغان.

1537- يىلى جان ئەلىخان قازانلىقلار تەرىپىدىن ئۆلتۈرۈلگەندە، 16 ياشلىق سۆيۇن بىكە تۇل قالغان. بۇ چاغدا رۇس قارامىقىغا قەتئىي قارشى تۇرغۇچى كونا قازان خانلىرى نەسلىدىن بولغان سەفاگىرى خان قىرىمدىن قازانغا كېلىپ شاھلىق تەختىگە ئولتۇرغان ۋە سۆيۇن بىكىنى نىكاھىغا ئالغان. سەفاگىرى خان بىلەن سۆيۇن بىكە چوڭقۇر مۇھەببەت ۋە ئۆز ئارا ئىززەت-ھۆرمەت بىلەن ياشىغان. سۆيۇن بىكە خاندىن ئودۇمىش گىرى ئىسىملىك بىر ئوغۇل تۇغقان. 1549- يىلى سەفاگىرى خان ۋاپات بولغاندا، تەخت ۋارىسى ئوغلى ئودۇمىش گىرى ئىككى ياشلىق سەبىي ئىدى. شۇڭا 30 ياشلاردا ئىككىنچى قېتىم تۇل قالغان سۆيۇن بىكە

خانلىق ئورنىغا ئولتۇرۇپ، دۆلەت ئىشلىرىنى باشقۇرغان. مىلادىيە 1551-يىلى قازاننى بويسۇندۇرۇپ، ئۆز تەۋەلىكىگە قوشۇۋېلىشقا موسكۇادىن رۇس ئەسكەرلىرى ئەۋەتىلگەن. سۆيۈن بىكنىڭ دادىسى يۇسۇف مىرزىدىن سوڕىغان ياردەمى جاۋابسىز قالغاندىن كېيىن، سۆيۈن بىكە ئەسكەرلىرى بىلەن رۇسلارغا قاتتىق قارشىلىق كۆرسىتىپ جەڭ قىلغان. تېخنىكا ۋە سان جەھەتتە ئۈستۈنلۈككە ئىگە رۇس قوشۇنلىرى ئالدىدا قازان تاتارلىرى مەغلۇپ بولغان. سۆيۈن بىكە بىلەن ئوغلى ئەسىرگە ئېلىنىپ موسكۇاغا ئەۋەتىلگەن.

رۇسلار ئۆزلىرىگە مايىل شاھ ئەلخاننىڭ قورچاق قازان خانى قىلىپ تەينىلەپ، سۆيۈن بىكنى شاھقا قوشۇپ يولغا سالغان. بىراق، سۆيۈن بىكە شاھئەلىگە نەپرەت ۋە يىرگىنچ كۆزى بىلەن قاراپ، يېقىن كەلتۈرمىگەچكە، شاھ ئەلخان سۆيۈن بىكنى ئەسىر سۈپىتىدە موسكۇاغا ئەۋەتىپ رۇسلارغا تاپشۇرۇپ بەرگەن. سۆيۈن بىكنىڭ قازاندىن ئايرىلىش ئالدىدا ئېرى سەفاگىرى خان بىنا قىلغان مەسجىدكە بېرىپ، كۆزلىرىدىن قان ئاققۇزۇپ ئاجايىپ تەسىرلىك خوشلىشىش بايانى سۆزلەپ شېئىرلار ئوقۇغانلىقى مەلۇمدۇر. موسكۇاغا بېرىپ ئۇزۇن ئۆتمەي بەختسىز رېئاللىقتىن تاتار مىللىتىنىڭ زۇلمەتلىك كەلگۈسىنى ھېس قىلغان سۆيۈن بىكە مىلادىيە 1557-يىلى ئازاب بىلەن موسكۇادا جان ئۈزگەن. قازان شەھىرى قەلئە ئېچىدىكى «خان مەسجىد مۇنارىسى» نامى بىلەن مەشھۇر بولغان مۇنار سۆيۈن بىكە بىنا قىلغان مەسجىدنىڭ مۇنارىدۇر. ئەسلىدىكى قەلئە ناھايىتى ئېسىل، پۇختا بولۇپ، كېيىن ۋەيران قىلىنغان.

سىنتۈ ئەھلى

«سىنتۈ» ئەرەپچە سان-مىقدارىنى بىلدۈرىدىغان ئالتە مەنىسىدە بولسىمۇ، لەقەم سۈپىتىدە ئىشلىتىلگەندە «خانىم» مەنىسىدە قوللىنىلىدۇ.

سىتتۇ ئەھلى 13- ئەسىردە ئۆتكەن مەشھۇر مۇھەددىسەدۇر. سىتتۇ ئەھلى لەقەمى بولۇپ، ئەسلىي ئىسمى مەلۇم ئەمەس. دادىسى ئەلۋان ئىبنى سەئىد ئىسمىلىك كىشى بولۇپ، ھەنبەلى مەزھىپىدىن بولغان سىتتۇ ئەھلى فازىللىقى، ئىلمى، تەقۋالىقى بىلەن جامائەت ئارىسىدا زور ھۆرمەتكە ئىگە بولغان. سىتتۇ ئەھلى ھەدىس ئىلمىدىكى بولۇپمۇ ئىسناد (ھەدىسنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن بىۋاستە ئاڭلىغان كىشىدىن تا خاتىرىگە ئېلىنىش دەۋرىگە يېتىپ كەلگۈچە بولغان ئارىلىقتىكى شەخسىتىن شەخسكە ئېيتىلىپ زەنجىرسىمان ئۇلىنىش جەريانى ئىسناد دېيىلىدۇ)تىكى ئالاھىدە ماھارىتى بىلەن كۆزگە كۆرۈنگەن. سىتتۇ ئەھلى دىن ۋە پەزىلەت، ئىپپەت ۋە قانائەت ساھىبەسى بولۇپ، ناھايىتى ئاددىي-سادا تۇرمۇش كەچۈرگەن. مىلادىيە 1303- يىلى ئالەمدىن ئۆتكەن.

سىتتۇ ئەرەب

سىتتۇ ئەرەب 14- ئەسىردە ياشىغان مەشھۇر مۇھەددىسە بولۇپ، سىتتۇ ئەرەب (ئەرەب خانىمى) دېگەن تەخەللۇسى بىلەن ئىلىم ساھەسىدە تونۇلغان. سىتتۇ ئەرەب پەلەستىن قۇددۇس شەھىرىدىكى سەيفىددىن ئەلى ئىبنى شەيخنىڭ قىزى بولۇپ، ئىلىم-پەزىلىتى، زۇھۇد-تەقۋالىقى بىلەن زور شۆھرەت ۋە ھۆرمەتكە ئىگە بولغان. مۇھەددىس ئەلى ئىبنى ئابدۇ دائىمنىڭ دەرسلىرىگە قاتنىشىپ، دەرس ئالغان. ئالىم ئەلەمۇددىن بەرزالىغا ئۇستاز بولغان. نۇرغۇن شاگىرتلارنى تەربىيىلىگەن. مىلادىيە 1333- يىلى ئالەمدىن ئۆتكەن.

سەفىيە بىنتى ئىمام مەجددىن

شاملىق خانىم مەنسىدىكى سىتتۇ شام تەخەللۇسى بىلەن ئاتالغان بۇ ئالىمەنىڭ ئەسلىي ئىسمى سەفىيە بولۇپ، 13- ئەسىردە

ياشىغان مەشھۇر مۇھەددىسە، سەفىيە شاملىق ئىمام مەجىددىن ئەھمەد ئىبنى ئابدۇللاھنىڭ قىزى.

سەفىيە مەشھۇر ئالىم ئىبنى ئەساكىر ۋە يەھيا سەقەفتىنىڭ شاگىرتلىرىدىن ھەدىس ۋە فىقھى ئىلمى ئۆگەنگەن. سەفىيە پۈتۈن ئۆمرىنى ھەدىس ئىلمىدىن دەرس بېرىش ۋە زۇھۇد-تەقۋالىق بىلەن ئۆتكۈزگەن. سەفىيە 1302- يىلى ھەج قىلىش ئۈچۈن سەئۇدىيغا بېرىپ شۇ يەردە ئالەمدىن ئۆتكەن ۋە بەقىيئەگە دەپنە قىلىنغان.

سەككىزىنچى شام

سەككىزىنچى شامنىڭ ئەسلىي ئىسمى زۇمرەت خاتۇن بولۇپ، «ئەھلى سەلب ئۇرۇشى»غا قارشى ئۇلۇغ غەلىبىلەرنى قولغا كەلتۈرگەن ئۇلۇغ قوماندان، سۇلتان سالاھىددىن ئەييۇبنىڭ ھەمشىرىسىدۇر.

زۇمرەت خاتۇن ئۆزىنىڭ يۇقىرى مەرتىۋە ۋە شاھلىق سەلتەنىتىدە تۇرۇپ، مائارىپ، خەيرسېخاۋەت ئىشلىرىغا ئالاھىدە كۆڭۈل بۆلگەن. دەمەشق شەھىرىدە «شەمسىيە» نامىدا ئىككى مەدرىسە بىنا قىلغان. مىلادىيە 1193- يىلى سۇلتان سالاھىددىن ئەييۇبى ۋاپات بولغاندا، زۇمرەت خاتۇن ئۆز مۇلكىدىن ناھايىتى كۆپ پۇل ئاجرىتىپ، كەمبەغەل- غېرىبلارغا سەدىقە قىلغان. ئۇ مىلادىيە 1219- يىلى ۋاپات بولغان.

سەككىزىنچى فۇقەھا

سەككىزىنچى فۇقەھا ئىبراھىم ئىبنى ئەھمەد ئىسمائىلنىڭ قىزى. «فەقىھلەر خانىمى» تەخەللۇسىدىكى بۇ مۇھەددىسە ۋە فىقھى ئالىمەسى جەئفەر ھەمدانى، ئابدۇراھمان ئىبنى سۇلايمان كەبى ئالىملارنىڭ ئېتىراپ قىلىشى ۋە يۇكسەك باھاسىغا ئېرىشكەن. سەككىزىنچى فۇقەھا يۇقىرى ئەستە قالدۇرۇش قابىلىيىتى بىلەن ئىسنادى ھەدىستە

ئالاھىدە ماھارىتىنى نامايان قىلغان. ھەدىس ئىلمىدىكى نوپۇزلۇق ئالتە كىتابنىڭ بىرى بولغان «سۇنەن ئىبنى ماجە» ۋە باشقا ھەدىس كىتابلىرىنى يادقا ئوقۇپ دەرس بەرگەن. مىلادىيە 1326- يىلى 92 يېشىدا ئالەمدىن ئۆتكەن.

ستتۇ مۇلۇك

ستتۇ مۇلۇك مىسىردىكى فاتىمىيلار سۇلالىسىنىڭ پادىشاھلىرىدىن ھاكىم بىئەمرىللاھ مەنسۇر ئىبنى ئەزىزنىڭ سىڭلىسى.

ستتۇ مۇلۇك ناھايىتى ئەقىللىق، تەدبىرلىك، ھاكىمىيەت ئىشلىرىغا مۇستەقىل پىكىر-كۆزقارىشى بار ئايال بولغان. مىلادىيە 1020- يىلى ھاكىم بىئەمرىللاھ تۇيۇقسىز غايىب بولغاندىن كېيىن، ستتۇ مۇلۇك پادىشاھلىق تەختىگە ئولتۇرۇپ، دۆلەت باشقۇرغان. ستتۇ مۇلۇكنىڭ ئاقىلانە، تەرەققىيپەرۋەر سىياسەتلىرى بىلەن دۆلەتتە بىر مەزگىل كۆچىيىش، گۈللىنىش ۋەزىيىتى بارلىققا كەلگەن. ستتۇ مۇلۇك تۆت يىل ھۆكۈم سۈرۈپ 1024- يىلى ۋاپات بولغان.

ستتۇ ۋۇزەرا

ستتۇ ۋۇزەرا 13- ئەسىردە دەمەشقەتە ياشىغان ئالىمە بولۇپ، قازى شەمسىددىن ئۆمەر ئىبنى ئەسئەدنىڭ قىزى. ستتۇ ۋۇزەرا ئۆز دەۋرىنىڭ داڭلىق ئالىملىرىنى ئۇستاز تۇتۇپ، ئىلىم تەھسىل قىلغان. دەمەشىق ۋە مىسىردا دەرس ئۆتۈپ شاگىرت تەربىيىلىگەن. ئۇ «سەھىھۇل بۇخارى»، «سەھىھۇل مۇسلىم»، «مۇسنەد»دەك نوپۇزلۇق ھەدىس كىتابلىرىدىن دەرس بەرگەن. ئىمام ۋەھەبى ئىمام شافىينىڭ «مۇسنەد» كىتابىنى ستتۇ ۋۇزەرادا ئوقۇغان. مۇھەددىس ئىبنى مۇھىب، قازى فەخرىددىن مىسرى، شەيخ سالاھىددىن ئادى كەبى

يېتۇك ئالىملار ئۇنىڭ شاگىرتلىرى جۇملىسىدىندۇر. ئالىم سالاھىددىن سەفدى ئۆز كىتابىدا سىتتۇ ۋۇزەرانىڭ ئىسنادى ھەدىس ئىلمىدا ھەممە قايىل بولغان تالانت ۋە ئىلىم ساھىبى ئىكەنلىكىنى يازغان. سىتتۇ ۋەزەرا ئىككى قېتىم ھەج قىلغان، مىلادىيە 1317- يىلى 93 يېشىدا ئالەمدىن ئۆتكەن.

سىكەندەر بېگىم

سىكەندەر بېگىم ھىندىستانغا تەۋە بھوپال ۋىلايىتىنىڭ ھاكىمى ئەمىر جاھانگىر مۇھەممەد خانىنىڭ ئايالى. 1844- يىلى ئەمىر جاھانگىر ۋاپات بولۇپ، سىكەندەر بېگىم ھاكىملىق تەختىگە ئولتۇرغان.

سىكەندەر بېگىم ئەقىل-پاراسەتلىك، تەدبىرلىك، ھەققانىي ئايال بولۇپ، ھۆكۈمرانلىق قىلغان ئالتە يىل جەريانىدا يۇرتتا ئىقتىسادىي جەھەتتە گۈللىنىش، تىنچ، خاتىرجەم ۋەزىيەت بارلىققا كەلگەن. بۇ مەزگىلدە سىكەندەر بېگىم بھوپال ۋىلايىتىنىڭ نوپۇسىغا تاشقى قەرزلىرىنى قايتۇرغان. خەلقتىن ئېلىنىدىغان بەدىي باج-سېلىقلارنى ئەمەلدىن قالدۇرغان. شۇڭا غەرب سىياسىئونلىرىدىن كولونىل مىسلون: «سىكەندەر بېگىم ھەر قانداق ئىقتىدارلىق سىياسىئوندىن قېلىشمىغۇدەك ئاجايىپ باشقۇرۇش، ئىدارە قىلىش تالانتى ۋە ئەقىل-پاراسىتىنى نامايان قىلدى»، دەپ باھا بەرگەن. سىكەندەر بېگىم 1868- يىلى ۋاپات بولغان.

سىيرىن

سىيرىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ چۆرىسىي مارىيە قىبتىيەنىڭ ھەمشىرىسى بولۇپ، ئاچا-سىڭىل ئىككىسى مىسىردىكى

ئىسكەندەرىيە ھاكىمى مۇقەۋقىس تەرىپىدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ھەدىيە قىلىنغان.

سىيرىنىڭ ئەسلىي ئىسمى ئىرىن بولۇپ، ئەرەبلەشتۇرۇلۇپ سىيرىن دەپ ئاتالغان. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سىيرىنىنى شائىر ھەسسان ئىبنى سابىتقا بەخشەندە قىلىپ بەرگەن. سىيرىن ھەسسان ئىبنى سابىتتىن ئابدۇرەھمان ئىسىملىك ئوغۇل تۇغقان. سىيرىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن ئىككى ھەدىس رىۋايەت قىلغان.

شاھجاھان بېگىم

شاھجاھان بېگىم ھىندىستاندىكى بەھوبال ۋىلايىتى ھاكىمىنىڭ قىزى. دادىسىنىڭ ۋاپاتىدىن كېيىن تەختكە چىققان ئانىسى سىكەندەر بېگىم ساقسىز بولۇپ قالغان ۋە مەككىگە قىلغان ھەج سەپىرىدە ئۇزۇن مەزگىل تۇرۇپ قالغان ۋاقىتتا شاھجاھان بېگىم دۆلەت ئىشلىرىنى باشقۇرۇپ تۇرغان. ئانىسىنىڭ ۋاپاتىدىن كېيىن شاھجاھان بېگىم خەلقچىل، ئادىل سىياسىتى بىلەن خەلقنىڭ قىزغىن ھىمايىسىگە ئېرىشكەن. شاھجاھان بېگىم ئالدى بىلەن ئۇزۇندىن بۇيان يىغىلىپ قالغان دەۋا-دەستۇر ئىشلىرىنى بىر تەرەپ قىلغان. ئاندىن بەزى باج-سېلىقلارنى ئەمەلدىن قالدۇرغان.

مىلادىيە 1869- يىلى شاھجاھان بېگىم ھەر قايسى ناھىيە، يېزىلارغا بۇۋاستە تەكشۈرۈشكە چۈشۈپ: «مەن ھەر قانداق ئادەمنىڭ ئالدىمغا كېلىپ قىلغان ئەرز-شىكايىتىنى ئاڭلاشقا تەييارمەن» دەپ يارلىق چىقارغان. شۇنىڭ بىلەن جەمئىيەتتىنىڭ تۆۋەن تەبىقىسىدىكى دېھقان-ھۇنەرۋەنلەردىن تارتىپ، ئەمەلدارلارغىچە ئىشىك ئالدىغا كەلگەنلەرنى قوبۇل قىلىپ كۆرۈشكەن. بىر پادىشاھتىكى مۇنداق كىچىك پېئىللىق ۋە خەلقچىللىق دۇنيا تارىخىدا ئاز ئۇچرايدۇ. شاھجاھان بېگىم ھەر كۈنى ئەتىگەن سائەت 9 دىن 12گىچە، چۈشتىن كېيىن 3 دىن 6

گىچە ۋاقتىنى خىزمەت ۋاقتى قىلىپ بېكىتىپ، دۆلەتنىڭ چوڭ-كىچىك ئىشلىرىنى بىۋاسىتە ئۆزى باشقۇرغان.

شاھىجاھان بېگىم تاكى بىرىنچى ئېرى ۋاپات بولغۇچە سافىرە ھالدا (يۈز-باشلىرى ئوچۇق ھالەتتە) سىرتقا چىققان بولسا، ئىككىنچى قېتىم ۋەزىرى مۇھەممەد سادىق بىلەن تويى قىلغاندىن كېيىن، ھىجابلىق ھالەتتە، پەردە ئارقىسىغا ئۆتۈپ ئۆزىنى كۆرسەتمىگەن. دۆلەت ئىشلىرىنى كېڭىشىش، مېھمانلارنى قوبۇل قىلىشتەك جىمى ئىشلارنى پەردە ئارقىسىدا تۇرۇپ بىجىرگەن. بۇ پەقەتلا شەكىل جەھەتتىكى ئۆزگىرىش بولۇپ، شاھىجاھان بېگىمنىڭ ھوقۇقىغا ھېچقانداق تەسىر كۆرسەتمىگەن. يەنىلا ھەممە ئىش شاھىجاھان بېگىمنىڭ بىۋاسىتە قول تىقىشى بىلەن بولغان. شۇڭا سىياسىيون لېپىل گىرىففىن (Lapel Griffin) مۇنداق دېگەن: «شاھىجاھان بېگىم ھىجاپ ئارتىپ، ئۆزىنى كۆرسەتمىگەن بولسىمۇ، بىراق پۈتۈن دۆلەتنىڭ چوڭ-كىچىك ئىشلىرى، ئۆزگىرىشلىرىنى بەش قولدەك ئېنىق بىلىپ تۇراتتى. ئۇ ئەينى دەۋردىكى ئەڭ قابىلىيەتلىك ئايال بولۇپ، بۈگۈنكى نۇرغۇن سىياسىيونلار ھازىرلىمىغان ئىقتىدار ۋە تالانتقا ئىگە ئىدى. شاھىجاھان بېگىم شۇنچىلىك ئەقىللىق، ئىنكاسى تېز ئىدىكى، ئۇنىڭ بىلەن كۆرۈشمەكچى، سۆزلەشمەكچى بولغان ئادەممۇ چوقۇم شۇنداق پاراسەتلىك بولمىسا، شاھىجاھان بېگىمنىڭ ئۆتكۈر سوئاللىرى ۋە مەنىلىك ئىبارىلىرى ئالدىدا داۋاملىق سۆزلەشكە ئامالسىز قالاتتى». شاھىجاھان بېگىم مىلادىيە 1901- يىلى ۋاپات بولغان.

شەجەرە تۈددۈر

شەجەرە تۈددۈر ئەييۇبىلار سۇلالىسىنىڭ ئاخىرقى پادىشاھى سالىھ نەجمىددىن ئەييۇبنىڭ كېنىزىكى بولۇپ، سالىھ نەجمىددىن ئۇنى ئازات قىلىپ، نىكاھىغا ئالغان. سالىھ نەجمىددىن شەجەرەتۈددۈر

بىلەن بىللە ئۇزۇن مەزگىل شامدا تۇرغان. كېيىنچە مىسىرغا كېلىپ شاھلىق تەختىگە ئولتۇرغان.

شەجەرەتۇددۇر ئەقىل-پاراسىتى، ھۆسن-جامالى بىلەن نەچمەددىنىڭ مۇھەببىتى ۋە ئىشەنچىسىگە ئېرىشكەن. پادىشاھ جەڭگىگە چىقىپ كەتكەندە ئورنىغا شەجەرەتۇددۇرنى دۆلەت ئىشلىرىنى ۋاقتىلىق باشقۇرۇشقا قويۇپ قويغان. شەجەرەتۇددۇر تەقلىد قىلىپ پادىشاھنىڭ خېتىگە ئوخشاش خەت يازالايدىغان بولۇپ، پادىشاھ يوق چاغلاردا بەزى ھۆججەت-رىسالىلەرگە پادىشاھ نامىدا پەرقلەندۇرگىسىز ئىمزا قويغان. مەلىك سالىھ نەچمەددىن تۇيۇقسىز ۋاپات بولغاندىن كېيىن شەجەرەتۇددۇر تەختە ۋارىسى تۇران شاھنى ئۆلتۈرۈپ تەختكە ئولتۇرغان. بۇنىڭ بىلەن ئەييۇبىلار سۇلالىسى ئاخىرلىشىپ مىلادىيە 1250- يىلىدىن 1517- يىلىغىچە مىسىردا ئىككىنچى يېرىم ئەسىر داۋاملاشقان مەمالىكلار سۇلالىسى ھۆكۈمرانلىقى باشلانغان. شەجەرەتۇددۇر مەمالىكلار سۇلالىسىنىڭ تۇنجى پادىشاھى، شۇنداقلا بىردىنبىر ئايال پادىشاھى بولغان ۋە تارىختا «ملكة المسلمين والدة خليل» (مۇسۇلمانلارنىڭ ئايال شاھى، خەلىلنىڭ ئانىسى) دېگەن نام بىلەن ئاتالغان. ئەسكىرىي ئىشلارغا ئىززىددىن ئايبەكنى مەسئۇل قىلغان.

شەجەرەتۇددۇر ئۇچ ئاي ھاكىمىيەت تەختىدە ئولتۇرغاندىن كېيىن ئىززىددىن ئايبەك بىلەن توي قىلغان ۋە شاھلىق تەختىنى ئېرىنغا ئۆتۈنۈپ بەرگەن. ئايبەك يەتتە يىل ھۆكۈم سۈرگەن. ئىززىددىن ئايبەكنىڭ ئوردا ئەمەلدارىنىڭ ياش ۋە چىرايلىق قىزىغا ئۆيلەنمەكچى بولغانلىقىدىن غەزەپلەنگەن ۋە ئۆزىگە قەست قىلىشىدىن گۇمانلانغان شەجەرە تۇددۇر ئايبەكنى مۇنچىدا سۇيىقەست بىلەن ئۆلتۈرگەن. 1257- يىلى ئايبەكنىڭ ئورنىغا تەختكە چىققان ئوغلى مەنسۇر نۇرىددىن دادىسىنىڭ قىساسى ئۈچۈن شەجەرە تۇددۇرنى ئۆلتۈرگەن.

شەرىف خانىم

شەرىف خانىم تۈركىيىلىك نەبىل ئىسىملىك كىشىنىڭ قىزى بولۇپ، 19- ئەسىردە ئۆتكەن مەشھۇر شائىرە ۋە ئەدىبەدۇر. شەرىف خانىم 1809- يىلى تۇغۇلغان. شائىرەنىڭ 174بەتلىك بىر شېئىرى دىۋانى ئىستانبۇلدا نەشر قىلىنغان.

شەھىدە بىنتى ئەبۇ نەسىر

شەھىدە 12- ئەسىردە ئۆتكەن مەشھۇر مۇھەددىسە، فەقىھ ۋە خەتتاتتۇر. شەھىدە مىلادىيە 1089- يىلى ئىسلام خەلىپىلىكىنىڭ مەركىزى باغدادتا دۇنياغا كەلگەن. دادىسى ئەبۇ نەسىر ئەھمەد زامانىسىنىڭ ئالىملىرىدىن بولۇپ، شەھىدە ئەبۇ خەتتاب نەسىر ئەھمەد بەترەۋانى، ئەبۇ ئابدۇللاھ ھۇسەين كەبى مەشھۇر ئۆلىمالاردىن ھەدىس ئىلمى ئوقۇغان. شەھىدە توغرا ۋە يۇقىرى ئىسنادى ھەدىسلەر بىلەن ئىلىم ساھەسىدە يۇقىرى ئىناۋەتكە ئىگە بولغان. شەھىدە يەنە گۈزەل ھۆسىنخەتلىرى بىلەن «خەتتات شەھىدە» دەپ ئاتالغان. شەھىدە باغدادتا بىرقانچە تەكىيىخانا ۋە مەكتەپلەرنى سالدۇرغان. خەيرساخاۋەتچى، ئالىم ئەلى ئىبنى مۇھەممەدكە ياتلىق بولغان. شەھىدەنىڭ ئىلمى تەۋھىد ۋە فىقھى ئىلمىدە يازغان ئەسەرلىرى بار. شەھىدە 1178- يىلى ئالەمدىن ئۆتكەن.

شەھىدە

شەھىدە 13- ئەسىردە ياشىغان مەشھۇر مۇھەددىسەدۇر. شەھىدە شام رايونىدىكى ھەلەب شەھىرىدە تۇغۇلغان. ئىلمىي پائالىيەتلىرىنى ھەلەبتە داۋاملاشتۇرغان.

شەھىدە سابىت ئىبنى شەرىفتەك مەشھۇر ئۆلىمالارنىڭ دەرسلىرىگە قاتنىشىپ ئىلىم تەھسىل قىلغان. شەھىدە دەرس ئۆتۈپ، نۇرغۇن شاگىرت تەربىيىلىگەن. مەشھۇر ھەدىس ئالىمى بەرزالمۇ شەھىدەدىن دەرس ئالغان. شەھىدە 1309- يىلى ھەلەب شەھىرىدە باقىي ئالەمگە سەپەر قىلغان.

شەھربانۇ

شەھربانۇ ئىراندىكى ساسانىلار سۇلالىسىنىڭ ئاخىرقى پادىشاھى يەزدىجەردنىڭ قىزى.

ھەزرىتى ئۆمەر ئىبنى خەتتاب خەلىپىلىكى دەۋرىدىكى ئىران بىلەن بولغان جەڭدە شەھربانۇ ئىككى ھەمشىرىسى بىلەن ئەسىرگە چۈشكەن. ئۇچ ئاچا-سىڭىل ئىمان ئېيتىپ مۇسۇلمان بولغان. شەھربانۇ ھەزرىتى ئەلىنىڭ ئوغلى ھۈسەينگە نىكاھلانغان. ئىسمىنى غەزالە يەنە بىر رىۋايەتتە سەلامە دەپ ئۆزگەرتكەن. ئىمام ئەلى زەينۇلئابىدىنىڭ ئانىسى مۇشۇ شەھربانىدۇر.

شەئۇانە

شەئۇانە 8- ئەسىردە ئۆتكەن زاھىدە، ئالىمە، فازىلە ئايالدۇر. زۇھۇدىتەقۋالىقتا داڭقى چىقارغان شەئۇانىنىڭ ھۇزۇرىغا مىڭلاپ كىشىلەر كېلىپ، ئۇنىڭ ۋەزنەسىھەتلىرىنى ئاڭلاپ، ھېكمەتلىك سۆزلىرىدىن كۆڭلى يورۇپ، شەئۇانىنىڭ دوستالىرىنى ئۈمىد قىلىشقان. فۇزەيل ئىبنى ئىياز خۇراسانى ھەم شەئۇانىنىڭ ھۇزۇرىغا زىيارەتكە كېلىپ تۇرغان.

شەئۇانىنىڭ كىچەكۈندۈز ئىبادەت بىلەن مەشغۇل بولۇپ، ئاللاھنى زىكىر قىلىپ ياش تۆكۈپ يۇرگىنىنى كۆرگەن بەزى كىشىلەر ئۇنىڭ تولا يىغلاپ ئەما بولۇپ قېلىشىدىن ئەنسىرەپ نەسىھەت

قىلغاندا، شەئۇانە ئۇلارغا: «ئاللاھ بىلەن قەسەمكى، پەرۋەردىگارىمنى ياد ئېتىپ يىغلاپ بۇ دۇنيادا ئەما بولۇپ قېلىشىم مېنىڭ غەپلەتتە ياشاپ ئاخىرەتتە ئەما ھالدا مەھشەرگاھقا توپلىنىشىمدىن سۆيۈملۈكتۇر» دەپ جاۋاب بەرگەن. شەئۇانىگە ئىخلاسمەن، كېچە-كۈندۈز ئۇنىڭ خىزمىتىدە بولغان بىر ئايالدىن كىشىلەر: «سەن شەئۇانىنىڭ خىزمىتىنى قىلىش ۋە سۆھبىتىدە بولۇشتىن نېمە پايدا كۆردۈڭ؟» دەپ سورىغان. ئۇ ئايال: «مەن شەئۇانىنىڭ سۆھبەتلىرىگە داخىل بولغاندىن باشلاپ دۇنيانى ئۆزۈمگە دوست تۇتمىدىم، رىزىق ئۈچۈن غەم يېمىدىم، ئەھلى دۇنيانىڭ بۇيۇك ئادەملىرى مېنىڭ نەزىرىمدە ئەرزىمەس ۋە كىچىك كۆرۈندى. مۆمىنلەر بولسا قايسى ھالەتتە بولمىسۇن، بۇيۇك كۆرۈندى» دەپ جاۋاب بەرگەن. شەئۇانە 803- يىلى ھەرەم شەرىپتە ئاخىرەتكە سەپەر قىلغان.

شىفا

شىفا بىنتى ئابدۇللاھ قۇرەيشىيە ئەقىل-پاراسەتلىك، فازىل-دىيانەتلىك ساھابە ئايالدۇر.

شىفا ھىجرەتتىن ئىلگىرى ئىمان ئېيتقان ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بەيئەت قىلغان. شىفا مەدىنىگە ھىجرەت قىلغان ئەڭ دەسلەپكى مۇسۇلمانلاردىن ئىدى. بەزىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كۈن تازا قىزىپ تۇرغان چۈش پەيتىدە شىفانىڭ ئىشىك ئالدىدىن ئۆتۈپ قالسا، ئۆيىگە كىرىپ سالقىنلايتتى. شىفا جاھىلىيەت دەۋرىدىكى خەت تونۇيدىغان، يازالايدىغان سانىاقلىق ئاياللارنىڭ بىرى بولۇپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭدىن ئايالى ھەفسەگە خەت ئۆگىتىپ قويۇشنى سورىغان. شىفا بىر مەزگىل «مۆمىنلەرنىڭ ئانىسى» ھەفسەگە ئوقۇش-يېزىشنى ئۆگەتكەن. ئۆمەر ئىبنى خەتتاب رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ خەلىپىلىكتە تۇرغان مەزگىلدە شىفانى ناھايىتى ھۆرمەتلىگەن.

بەزى مەسىلىلەر ھەققىدە ئۇنىڭ پىكىر-مەسلىھەتىنى ئالغان. شىفا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن ۋە ئۆمەر ئىبنى خەتتابتىن بەزى ھەدىسلەرنى رىۋايەت قىلغان. بۇ ھەدىسلەرنى ئىمام ئەبۇ داۋۇد «سۇنەنى ئەبۇ داۋۇد» كىتابىدا بايان قىلغان. شىفا مىلادىيە 641-يىلى ئالەمدىن ئۆتكەن.

شىيما

شىيما بىنتى ھارىس پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئېمىلدەش ھەمشىرىسىدۇر. شىيما پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئىنىكئانىسى ھەلىمە سەئدىيىنىڭ قىزى بولۇپ، ئەسلىي ئىسمى ھەزافە، شىيما بولسا لەقىمى.

شىيما پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن خېلىلا چوڭ بولغانلىقى ئۈچۈن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى بوۋاق چېغىدىن باشلاپ كۆتۈرۈپ يۈرۈپ باققان، تەربىيىلىگەن. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ۋەھىي نازىل بولۇپ، ئىسلام دەۋىتىنى باشلىغاندىن كېيىن، شىيما پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھۇزۇرىغا كېلىپ، ئىمان ئېيتىپ مۇسۇلمان بولغان. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام شىيمانى ناھايىتى ئىززەت-ئىكرام بىلەن قارشى ئالاتتى، ئۇنىڭغا كۆپ ئىلتىپاتلار قىلاتتى. شىيما مىلادىيە 630-يىلىدىن كېيىن ۋاپات بولغان.

غازىيە

غازىيە ئەييۇبلار سۇلالىسىنىڭ پادىشاھى مەلىك كامىل مۇھەممەد ئىبنى مەلىك ئادىلنىڭ قىزىدۇر.

غازىيە مەلىك مۇزەففەر مەھمۇدقا ياتلىق بولۇپ، ئۇچ قىز، ئۇچ ئوغۇللۇق بولغان. غازىيە ئەقىل-پاراسەتلىك، تەدبىرلىك ئايال بولۇپ، يۇقىرى ئابرۇي-ئىناۋەتكە ئىگە بولغان. ئىبرى مەلىك مۇزەففەر ۋاپات

بولغاندا، تەخت ۋارىسى بولغان ئوغلى مەنسۇر سەبىي بولغاچقا، غازىيە مەلۇم مۇددەت ئوغلىغا ۋاكالىتەن دۆلەت ئىشلىرىنى باشقۇرغان. تەدبىر ۋە ھېكمەت بىلەن ئەلنى ئىدارە قىلغان. غازىيە 1258- يىلى ئالەمدىن ئۆتكەن.

فاتىمە بىنتى ئابباس

فاتىمە بىنتى ئابباس ئىبنى فەتھى باغدادى ئالىمە، فەقىھە، زاھىدە، فازىلە ئايال بولۇپ، 13- ئەسىردە باغدادتا ياشىغان.

فاتىمە تەزكىرە پاي خاتۇن باغدادتا قۇرغان «رەبات باغدادىيە»نىڭ ئەڭ مەشھۇر ئۇستازلىرىدىن بولغان. فاتىمە بىر ئۆمۈر قانائەتچانلىق بىلەن ناھايىتى ئاددىي-سادا ياشىغان. دۇنيانى دوست تۇتمىغان. كېچە-كۈندۈز ئىلىم تەھسىل قىلىش بىلەن مەشغۇل بولۇپ، ئاياللارغا ئىلىم ئۆگەتكەن، ۋەز-نەسىھەتلەر قىلغان. فاتىمە، ھەتتا مەسجىدلەردە مۇنبەرگە چىقىپ ئەرلەر جامائىتىگىمۇ ۋەز-تەبلىغ قىلغان، ئىلىم-پەزىلەت، تەقۋادىيانەت بىلەن شۆھرەت قازانغان فاتىمە زامانىسىنىڭ ئەڭ بۈيۈك ئالىملىرى بىلەن ئىلمىي مۇھاكىمە، مۇنازىرىلەرنى ئېلىپ بارغان. مىلادىيە 1314- يىلى 80 يېشىدا مىسىردا ئالەمدىن ئۆتكەن.

فاتىمە بىنتى ئابدۇلمەلىك

فاتىمە ئۇمەۋىيلار خەلىپىلىرىدىن ئابدۇلمەلىك ئىبنى مەرۋاننىڭ قىزى. ئادىللىقى ۋە دىن ئۇچۇن قىلغان خىزمەتلىرى بىلەن ئالاھىدە شۆھرەتكە ئىگە خەلىپە ئۆمەر ئىبنى ئابدۇلئەزىزنىڭ ئايالى.

فاتىمە دىيانەت-تەقۋالىقتا، ئەخلاق-پەزىلەتتە زامانىسىنىڭ يېگانىسى ئىدى. فاتىمە ئەقىل-پاراسىتى، پاساھەتلىك، شېرىن سۆزلىرى بىلەن ئۆمەر ئىبنى ئابدۇلئەزىزنىڭ ئالاھىدە مۇھەببىتى ۋە

ھۆرمەتسىگە ئېرىشكەن. فاتىمە گەرچە ئابروي-ئىناۋەتلىك خەلىپىنىڭ ئايالى بولسىمۇ، مال-دۇنياغا ئۆزىنى ئۇرماي، ناھايىتى ئاددىي-ساددا ياشاپ، ئىبادەت، خەير-ساخاۋەت ئىشلىرى بىلەن مەشغۇل بولاتتى. ئۆزىگە تەۋە مال-مۈلۈك، زىبۇزىننەتلەرنىڭ ھەممىسىنى مەخسۇس ئۆشرە-زاكات، خەير-ساخاۋەت ئۈچۈن ئاجرىتىلغان بەيتۇل مالغا قويياتتى. خەلىپە ئۆمەر ئىبنى ئابدۇلئەزىز ۋاپات بولغاندىن كېيىن خەلىپىلىك تەختىگە فاتىمەنىڭ قېرىندىشى يەزىد چىققان ۋە فاتىمىگە بەيتۇلمالغا قويغان بەزىبىر قىممەتلىك زىبۇزىننەتلىرىنى قايتۇرۇۋېلىشنى ئېيتقاندا، فاتىمە قەتئىي رەت قىلغان.

فاتىمە بىنتى ئەسەد

فاتىمە بىنتى ئەسەد ئىبنى ھاشىم ئىبنى ئابدۇمانافنىڭ قۇرەيشىيە ھەزرىتى ئەلى ئىبنى ئەبۇ تالىپنىڭ ئانىسى. فاتىمە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تاغىسى ئەبۇ تالىپ بىلەن توي قىلىپ، تالىپ، ئەلى، ئۇقەيل، جەئفەر، ئۇممۇ ھانى، جەمانە ئىسىملىك ئالتە بالىلىق بولغان. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ چوڭ دادىسى ئابدۇلمۇتتەلىپ ۋاپات بولۇش ئالدىدا ئەمدىلا سەككىزگە كىرگەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى تاغىسى ئەبۇ تالىپنىڭ تەربىيىسىگە تاپشۇرغان. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تاغىسى ئەبۇ تالىپنىڭ تەربىيىسى، ھمايىسى ئاستىدا چوڭ بولغان. فاتىمە ئۇنى كىچىكىدىن باشلاپ، ئۆز بالىسىنىڭ ئورنىدا مېھر-مۇھەببەت بېرىپ، كۆيۈنۈپ تەربىيىلىگەن. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامۇ فاتىمىنى ئانا ئورنىدا كۆرۈپ، ناھايىتى ھۆرمەتلىگەن.

فاتىمە ئېرى ئەبۇ تالىپنىڭ ۋاپاتىدىن كېيىن، ئىمان ئېيتىپ مۇسۇلمان بولغان ۋە مەدىنىگە ھىجرەت قىلغان. فاتىمە ھىجرىيىنىڭ 5- يىلى مىلادىيە 626- يىلى ئەتراپىدا مەدىنە مۇنەۋۋەردە ۋاپات بولغان. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆزىنىڭ يەكتەك بىلەن فاتىمىنى

كېپەنلىگەن، ئۆز قولى بىلەن يەرلىككە قويۇپ، ئاخىرەتلىك بەختى ئۈچۈن دۇئا قىلغان. ساھابىلار: «ئى رەسۇلۇللاھ! ھېچبىر كىشىگە مۇنچىلىك قىلمىغانسىدىگىزغۇ؟» دېگەندە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ماڭا تاغام ئەبۇ تالىپتىن كېيىن ئەڭ يېقىن ۋە مېھرىبان كىشى فاتىمە ئىدى» دېگەن. فاتىمە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن 46 ھەدىس رىۋايەت قىلغان. بۇلاردىن بىر ھەدىس «سەھىھۇل بۇخارى» بىلەن «سەھىھۇل مۇسلىم»غا كىرگۈزۈلگەن.

فاتىمە بىنتى جەۋدەت پاشا

فاتىمە بىنتى جەۋدەت پاشا ئوسمانىيلارنىڭ مەشھۇر تارىخچىسى جەۋدەت پاشانىڭ قىزى.

فاتىمە 1862- يىلى تۇركىيىدە تۇغۇلغان. دادىسىنىڭ كۆڭۈل قويۇپ تەربىيىلىشى نەتىجىسىدە زامانىسىنىڭ بارلىق ئىلىم تۈرلىرىنى، جۈملىدىن ئىلمى تەۋھىد، ئىلمى كالام، مەنتىق، گېئۇمېتىرىيە، ھېساب، مۇزىكا ئىلملىرىنى ئۆگەنگەن. فاتىمە يەنە فرانسۇزچە ئۆگىنىپ، فرانسىيىلىك يازغۇچى جورج ئەدنانىڭ رومانىنى تۈركچىگە تەرجىمە قىلغان.

فاتىمە دائىم تۈركىيىدىكى «تەرجۈمانى ھەقىقەت» نامىلىق گېزىتتە ماقالە ئېلان قىلىپ تۇرغان. فاتىمىنىڭ 1892- يىلى ئۈچ ياۋروپالىق ئايال بىلەن ئۆتكۈزگەن ئىسلام دىنى ۋە مۇسۇلمان ئاياللىرى ھەققىدىكى سۆھبەت-مۇنازىرىسى يۇقىرىقى گېزىتتە ئېلان قىلىنغان. فاتىمە بۇنىڭدا ئىسلام ئاياللىرىنىڭ ئۆز دىنىغا ۋەكىللىك قىلىدىغان ئېتىقادلىق ئانا بولۇش بىلەن بىرگە زامانىۋى پەنلەرنىمۇ ئىگىلىگەن ھازىرقى زامان ئىسلام ئاياللىرى بولۇشنىڭ يول-پرىنسىپلىرىنى كۆرسەتكەن. بۇ يەنە ئەرەب تىلىغا تەرجىمە قىلىنىپ، بېيرۇتتا چىقىدىغان «سەنئەت ھېۋىسى» گېزىتىدە ئېلان قىلىنغان. فاتىمە يەنە ئوسمانىيلار خانلىقىنى ئارقا كۆرۈنۈش قىلغان بىر تارىخىي رومان

يازغان. تونۇلغان مۇھەررىر ئەھمەد مەدھەت ئەپەندى بۇ ئىلىم ساھىبەسى ھەققىدە بىر كىتاب يېزىپ نەشر قىلغان. ئەپسۇسكى، فاتىمىنىڭ «خىيال» ناملىق بىر پارچە كىتابىدىن باشقا ئەسەرلىرى دەۋرىمىزگە يېتىپ كەلمىگەن.

فاتمە بىنتى خەتتاب

فاتىمە بىنتى خەتتاب ھەزرىتى ئۆمەر ئىبنى خەتتابنىڭ ھەمشىرىسى، جەننەتكە كىرىش بىلەن خۇش خەۋەر بېرىلگەن ئون ساھابىنىڭ بىرى بولغان سەئىد ئىبنى زەيدنىڭ ئايالى.

فاتىمە ئېرى سەئىد بىلەن بىللە ئەڭ دەسلەپ ئىمان ئېيتىپ مۇسۇلمان بولغانلاردىن ئىدى. بۇ چاغدا ئۆمەر تېخى ئىمان ئېيتمىغان. بىر كۈنى ئۆمەر ئىبنى خەتتاب ھەمشىرىسىنىڭ ئۆيىگە كىرگەندە، فاتىمە بىلەن سەئىدنىڭ قۇرئان ئوقۇۋاتقان ئاۋازىنى ئاڭلاپ قالغان ۋە غەزەپلىنىپ فاتىمىنى بىر شاپىلاق سالغان. فاتىمە: «سىنىڭ نارازىلىقىڭ بىزگە بەربىر، بىز ئىمان ئېيتىپ مۇسۇلمان بولدۇق»، دېگەن. فاتىمىنىڭ يۈزىدىكى قانىنى كۆرۈپ، ئۆمەرنىڭ دىلى يۇمشىغان ۋە فاتىمىدىن قۇرئاننى ئوقۇپ بېرىشنى سورىغان. فاتىمىنىڭ تەلىپى بويىچە ئۆمەر يۇيۇنۇپ كېلىپ ئاندىن قۇرئاننى ئالغان ۋە «تاھا» سۈرىسىنىڭ بېشىدىكى ئايەتلەرنى ئوقۇغان. ھېچقانداق شائىر-ناتىقنىڭ قولىدىن كەلمەيدىغان، ئەرەب تىلىنىڭ ئەڭ يۇقىرى پاساھەت-بالاغىتىنى ئىپادىلىگەن ئايەتلەر ئۇنىڭغا تەسىر قىلغان ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا بېرىپ ئىمان ئېيتىپ، ئىسلام دىنىنىڭ ئەڭ پىداكار ھامايچىلىرىدىن بولۇپ قالغان. فاتىمە دىيانەتلىك، فازىلە ئايال بولۇپ، دائىم قۇرەيش ئاياللىرىغا ۋەز-تەبلىغ قىلاتتى. فاتىمىنىڭ ھەزرىتى ئۆمەر ۋە يەنە نۇرغۇن كىشىلەرنىڭ ئىسلام دىنىغا كىرىشىگە سەۋەب بولۇشى

فاتىمىنىڭ نامىنى تارىتىپ، ئەجىر-تۆھپىسىنى زىيادە قىلغان. فاتىمە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن بەزى ھەدىسلەرنى رىۋايەت قىلغان ۋە ھەزرىتى ئۆمەر خەلىپىلىكى زامانىغىچە ياشاپ، ئالەمدىن ئۆتكەن.

فاتىمە بىنتى خەششاب

فاتىمە بىنتى خەششاب 14- ئەسىردە شامدا ياشىغان ئەدىبە ۋە شائىرە. فاتىمە ئىلىم-پەزىلىتى، شېئىرلىرى بىلەن زامانىسىنىڭ ئۆلىمالىرى ئارىسىدا يۇقىرى ئابرۇي-شۆھرەتكە ئىگە بولغان. مەشھۇر ئالىم قازى شاھابىددىن ئىبنى فەزىل 1310- يىلى فاتىمىنىڭ شۆھرىتىنى ئاڭلاپ، ئىلمىنى سىناپ كۆرمەكچى بولۇپ، 26 بېيىتلىق بىر شېئىر يېزىپ ئەۋەتكەن. فاتىمە بۇنىڭغا جاۋابەن قازى شاھابىددىننىڭ ۋەزىن قاپىيىسىدە 21 بېيىتلىق شېئىر يېزىپ ئەۋەتكەن. قازى شاھابىددىن فاتىمىنىڭ شېئىرىي مىسرالىرىدىن تۆكۈلۈپ تۇرغان ئىستېداتنى، ئىمان-پەزىلەتنى كۆرۈپ فاتىمىگە ھۆرمىتى ھەسسىلەپ ئاشقان.

فاتىمە بىنتى ئالائىددىن

فاتىمە بىنتى ئالائىددىن فىقھى ئىلمىدىكى نوپۇزلۇق كىتاب «تحفة الفقهاء» (فەقىھلەرنىڭ ھەدىيەسى)نىڭ مۇئەللىپى مەشھۇر ئالىم ئالائىددىن مۇھەممەد سەمەرقەندى ھەنەفىنىڭ قىزى.

فاتىمە دادىسىنىڭ تەربىيىسىدە دىنىي ئىلىملەرنى، بولۇپمۇ ئىسلام دىنىدىكى ئەڭ مۇھىم ۋە قىيىن بولغان فىقھى ئىلمىنى پۇختا ئىگىلىگەن. دادىسىنىڭ «تحفة الفقهاء» كىتابىنى ياد ئالغان. فىقھى ئىلمىدە بىرقانچە ئەسەر يازغان. ھەتتا، ھەر خىل مەسىلە سوراپ كەلگەن كىشىلەرگە پەتۋا بېرىش دەرىجىسىگە يەتكەن، شۇڭا

كىشىلەر فاتىمىنى «فەقىھە» دېگەن تەخەللۇس بىلەن ئاتىغان. فاتىمە يەنە ماھىر خەتتات بولۇپ، گۈزەل ھۆسنىخەتلىرى بىلەنمۇ تونۇلغان.

ئالائىددىن مۇھەممەدنىڭ شاگىرتى ئالائىددىن ئەبۇ بەكرى ئىبنى مەسئۇد كاسانى ئۇستازىنىڭ «**تحفة الفقهاء**» ئەسىرىگە شەرھى يېزىپ، بۇ كىتابنى «**بدائع الصنائع فى ترتيب الشرائع**» (شەرىئەت تەرتىپىدىكى ئېسىل ھۈنەرلەر) دەپ ئاتىغان. بۇنىڭدىن كۆپ خۇرسەن بولغان ئالائىددىن قىزى فاتىمىنى كاسانىغا نىكاھلاپ بەرگەن ھەم «**بدائع الصنائع فى ترتيب الشرائع**» كىتابىنى قىزىنىڭ مەھرى قىلغان. بۇ ھەقتە ئۆلىمالار «تۇھفەسىنى شەرھلەپ مۇكاپات ئورنىدا قىزىنى ئالدى» دېيىشىدۇ. بۇ كىتاب ھەنەفى مەزھىپىدىكى ئەڭ مۇھىم، ئەڭ نوپۇزلۇق كىتابلارنىڭ بىرى بولۇپ، تا ھازىرغىچە ئىسلام ئۆلىمالىرى فىقھى ئىلمىدە مۇراجىئەت قىلىدىغان مۇھىم بىرىنچى قول ماتېرىيال ھېسابلىنىدۇ. كاسانى فاتىمىنى ناھايىتى ھۆرمەت قىلغان. بەزى مەسىلىلەردە شۇيھىلىنىپ قالغاندا، فاتىمىدىن مەسلىھەت سورىغان. فاتىمە دەلىل-پاكىتلار بىلەن قىيىن مەسىلىلەرنى ھەل قىلىشقا ياردەم بەرگەن. كېيىنچە ئالائىددىن، كاسانى ۋە فاتىمە شامدىكى ھەلەب شەھرىگە كۆچۈپ كەتكەن، فاتىمە ھەلەب شەھرىدە فىقھى مەسىلىلىرىدىن دەرس بەرگەن. دەرسخانا ئىلىم تەلەپ قىلغۇچىلار، پەتىۋا سوراپ كەلگەن كىشىلەر بىلەن لىق تولغان. ھەتتا پادىشاھ ئادىل نۇرىددىن شەھىد بەزى فىقھى مەسىلىلەردە خەت يېزىپ، فاتىمىدىن يول كۆرسىتىشنى سورىغان.

فاتىمە ئېرى كاسانىدىن ئىلگىرى ھەلەب شەھرىدە ۋاپات بولغان ۋە مەقام خەلىل ئىبراھىم دېگەن جايغا دەپنە قىلىنغان. كاسانى 1191- يىلى ۋاپات بولۇپ، فاتىمىنىڭ يېنىغا دەپنە قىلىنغان.

فاتىمە زەھرا

فاتىمە زەھرا رەزىيەللاھۇ ئەنھا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئايالى خەدىچە رەزىيەللاھۇ ئەنھادىن بولغان ئەڭ كىچىك قىزى.

فاتىمە ھىجرەتتىن 18 يىل ئىلگىرى يەنى مىلادىيە 605- يىلى مەككە مۇكەررەمدە تۇغۇلغان. بۇ چاغدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام 35 ياشلاردا بولۇپ، تېخى ۋەھيي نازىل قىلىنمىغانىدى. فاتىمىنىڭ تېرىسى ئادەتتىن تاشقىرى ئاق، نۇرلۇق بولغاچقا، زەھرا (چېچەك، گۈل مەنىسىدىكى) لەقىمى بىلەن ئاتالغان. فاتىمە ھۆسىن-جامال، ئەخلاق-پەزىلەت، ئىمان، ئەقىل-پاراسەتتە قۇرەيش ئاياللىرىنىڭ ئەڭ ئالدى ئىدى. ھىجرىيىنىڭ 3- يىلى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام فاتىمىنى 15 يېشىدا تاغىسىنىڭ ئوغلى ئەلى ئىبنى ئەبۇ تالىپقا ياتلىق قىلغان. بۇ چاغدا ئەلى ئىبنى ئەبۇ تالىپ 21 ياش ئىدى. فاتىمە ھەسەن، ھۈسەين، مۇھەسسىن ئىسىملىك ئۈچ ئوغۇل، ئۈممۈ گۈلسۈم، زەينەب ئىسىملىك ئىككى قىز تۇغقان. مۇھەسسىن كىچىك چېغىدا ئۆلۈپ كەتكەن. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ پاك نەسلى فاتىمە زەھرانىڭ بالىلىرى ئارقىلىق داۋاملاشقان. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قىزى فاتىمىنى ناھايىتى ياخشى كۆرەتتى ۋە فاتىمە ھەققىدە مۇنداق دېگەنىدى: «فاتىمە ئەھلى جەننەت ئاياللىرىنىڭ خانىشى»، «فاتىمە مېنىڭ بىر پارچەمدۇر، كىمكى فاتىمىنى خاپا قىلىدىكەن، پەقەت مېنى خاپا قىلغان بولىدۇ».

ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھا مۇنداق دېگەن: «فاتىمىنىڭ سۆزلىگەندىكى قىياپىتى، يۈرۈش- تۇرۇشلىرى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا قۇيۇپ قويغاندەك ئوخشايتتى. ئەگەر فاتىمە كەلسە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئورنىدىن تۇراتتى ۋە: «خۇش كەپسىز قىزىم»، دەپ پېشانىسىدىن سۆيەتتى. فاتىمەمۇ دادىسىغا بەك ئامراق ئىدى ۋە ھۆرمەتلەيتتى».

فاتىمە تەقۋا-دىيانەتلىك، يېتىم-مىسكىنلەرگە رەھىمدىل سېخىي ئىدى. شۇنداق ئېسىل نەسەبتىن بولسىمۇ، تۇرمۇشى ئاددىي-ساددا، جاپالىق ئىدى. ئۆي تازىلاش، تاماق ئېتىش چارۋىلارنى سۇغىرىشتەك ئىشلارنىڭ ھەممىسىنى ئۆزى قىلاتتى. بىر كۈنى ئەلى ئىبنى ئەبۇ تالىپ فاتىمىنىڭ ئۆي ئىشلىرىنى قىلىپ

چارچاپ كېتىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ، رەسۇلۇللاھنىڭ ئۆيىگە بىر خىزمەتچى كەلگەنلىكىنى، شۇنى ئۆز خىزمىتىگە بېرىشىنى دادىسىدىن سوراشنى ئېيتقان. فاتىمە رەسۇلۇللاھنىڭ قېشىغا بېرىپ، خىجىل بولۇپ ئېغىز ئاچالمىغان. فاتىمە قايتقاندا، رەسۇلۇللاھ قىزىنىڭ بىر ھاجىتى بىلەن كەلگەنلىكىنى تۇيۇپ، كەينىدىن بېرىپ سورىغان. فاتىمە تارتىنغان ھالدا ھاجىتىنى ئېيتقان. رەسۇلۇللاھ: «بولمايدۇ، كىرگىلى ئۆيى يوق سۇپىنى ماكان قىلغان مىسكىنلەرگە قورسىقى تويغۇدەك نەرسە بېرەلمەيۋاتقان يەردە، سىلەرگە خىزمەتچى بېرەلمەيمەن» دېگەن. ئاندىن: «سىلەرگە خىزمەتچىدىن ياخشىراق بىر نەرسىنى كۆرسىتىپ قويايمۇ، ئۇنى ماڭا جىبرىئىل ئۆگىتىپ قويغان، ئۇ بولسىمۇ ھەر قېتىملىق نامازدىن كېيىن ئون قېتىم ‹سبحان الله› (ئاللاھ پاكتۇر) دەپ تەسبىھ ئېيتىش، ئون قېتىم ‹الحمد لله› (ھەمدۇسانا ئاللاھقا خاستۇر) دەپ سانا ئېيتىش، ئون قېتىم ‹الله اكبر› (ئاللاھ ھەممىدىن ئۇلۇغدۇر) دەپ تەكبىر ئېيتىش، كەچتە 33 قېتىم ‹سبحان الله› دېيىش، 33 قېتىم ‹الحمد لله› دېيىش، 34 قېتىم ‹الله اكبر› دېيىش»، دېگەن. فاتىمە دادىسىنى زىيادە ياخشى كۆرەتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۇچ قىزى دادىسىنىڭ ھاياتلىقىدا ۋاپات بولغان بولۇپ، پەقەت مۇشۇ فاتىملا قالغان.

فاتىمە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ۋاپاتىدىن ناھايىتى قايغۇرغان. ھەتتا شۇنىڭدىن كېيىن كۈلۈپ باقمىغان. دادىسىنىڭ تۇپراق بېشىغا چىقىپ، توپىسىنى قولىغا ئېلىپ پۇراپ، كۆزلىرىگە سۈرتۈپ، ئۇشبۇ بېيىتنى ئوقۇغان:

نەبەۋىنىڭ تۇپرىقىنى پۇرىسا كىم ئەگەرچەندە،
كېرەك قىلماس ئىپار-ئەنبەر ئۆمۈرۋايەت ئۇشۇل بەندە.
مېنىڭ باشىمغا چۈشكەن بۇ ئېغىر قايغۇ-مۇسىبەتلەر،
ئەگەر چۈشسە بۇ كۈنلەرگە كۈندۈز ئۆزگەرگەي زۇلمەتكە.

فاتىمە دادىسىنىڭ ۋاپاتىدىن ئالتە ئاي كېيىن، يەنى 632- يىلى رامىزان ئېيىنىڭ سەيشەنبە كۈنىدە كېسەل بىلەن ئالەمدىن ئۆتكەن. فاتىمىنىڭ ۋاپات بولغانلىقىدىكى يېشى توغرىسىدا بەزى ئوخشىمىغان قاراشلار بولسىمۇ، توغرىراقى فاتىمە 29 يېشىدا ۋاپات بولغان.

فاتىمە رەزىيەللاھۇ ئەنھا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن 18 ھەدىس رىۋايەت قىلغان. شۇنداقلا ئۇغۇللىرى ھەسەن، ھۈسەين، ئېرى ئەلى ئىبنى ئەبۇ تالىپ، ئائىشە، ئەنەس ئىبنى مالىك، ئۇممۇ سەلەمە قاتارلىقلار فاتىمىدىن بەزى ھەدىسلەرنى رىۋايەت قىلغان. بۇ ھەدىسلەرنى ئىمام بۇخارى، ئىمام مۇسلىم، تىرمىزىي، ئىبنى ماجە، ئەبۇ داۋۇد ئۆز سەھىھ ۋە سۇنەن كىتابلىرىدا رىۋايەت قىلغان. ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئاياللى فاتىمىنىڭ ۋاپاتىدىن كۆپ قايغۇرغان ۋە دائىم تۇپراق بېشىنى يوقلاپ تۇرغان. تارىخىي كىتابلاردا ئەلى ئىبنى ئەبۇ تالىپنىڭ فاتىمىگە ئوقۇغان مەرسىيىلىرى قەيت قىلىنغان. فاتىمىنىڭ جىنازا نامىزىنى ئەلى ئوقۇغان ۋە فەزىل ئىبنى ئابباس ئىككىسى قەبرىگە چۈشۈپ يەرلىككە قويغان.

ھەزرىتى فاتىمىنىڭ پەزىل-سۈپەتلىرى ھەققىدە ئىسلام ئۆلىمالىرى بەزى كىتابلارنى يازغان. بۇلاردىن جالالىددىن سۇيۇتىنىڭ «**الثغور الباسمة فى مناقب السيدة فاطمة**» (ھەزرىتى فاتىمىنىڭ پەزىلەتلىرى) ئۇمەر ئەبۇ نەسىرنىڭ « **فاطمة بنت محمد صلى الله عليه وسلم** » (مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ قىزى فاتىمە)، ئەبۇ ھەسەن رەندى نەجەفىنىڭ «**مجمع النورين**» (ئىككى نۇرنىڭ قوشۇلغان جايى) ناملىق كىتابلىرى مەشھۇردۇر. فاتىمىنىڭ ئۇغلى ھۈسەين رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ فاتىمە ئىسىملىك قىزىدىن ئايرىش ئۇچۇن، ھەزرىتى فاتىمە تارىخىي كىتابلاردا «**فاطمة الكبرى**» (چوڭ فاتىمە) دېگەن نام بىلەنمۇ ئاتالغان.

فاتىمە نىسابۇرى

فاتىمە نىسابۇرى 9- ئەسىردە ياشىغان زۇھۇد-تەقۋالىق بىلەن داڭق چىقارغان فازىلە ئاياللاردۇر. فاتىمە نىسابۇردا تۇغۇلغاچقا، نىسابۇرى تەخەللۇسى بىلەن ئاتالغان. فاتىمە بايەزىد بەستامى، زۇننۇن مىسرى

كەبى مەشھۇر زاتلار بىلەن زاماناداش بولۇپ، ئۇلارنىڭ ھۆرمىتى ھەم يۇقىرى باھاسىغا ئېرىشكەن. بايەزىد بەستامى ھۆرمەت بىلەن «ئۆمرۈمدە فاتىمىگە ئوخشاش فازىلە، زاھىدە ئايالنى كۆرمىدىم»، دېسە، زۇننۇن مىسرى پەخىر بىلەن: «فاتىمە مېنىڭ ئۇستازىم — شەيخىم» دەپ ئېيتقان. فاتىمە كۆپ ۋاقتىنى مەككىە مۇكەررەمدە ئۆتكۈزگەن بولۇپ، گاھىدا پەلەستىن قۇددۇس شەھەرلىرىگە بارغان. ئۇ مىلادىيە 738- يىلى ئالەمدىن ئۆتكەن.

فاتىمە بىنتى ھۇسەين

فاتىمە بىنتى ھۇسەين ھەزرەت ھۇسەين ئىبنى ئەبۇ تالىپنىڭ قىزى، سىتتۇ سۇكەينەنىڭ ھەمشىرىسىدۇر.

فاتىمە 660- يىللىرى ئەتراپىدا تۇغۇلغان. پەيغەمبەر نەسلىدىن بولغان فاتىمە گۈزەل، ئېسىل خۇلقلۇق، تەقۋادىيانەتلىك، تەربىيە كۆرگەن فازىلە ئايال بولۇپ، ھەممە جەھەتتىن چوڭ ئانىسى فاتىمە زەھراغا ئوخشىغان. فاتىمە دەسلەپ تاغىسىنىڭ ئوغلى ھەسەنگە ياتلىق بولغان. ھەسەن ۋاپات بولغاندىن كېيىن ئابدۇللاھ ئىبنى ئەمرۇغا ياتلىق بولغان. فاتىمە 728- يىلى مىسردا ئالەمدىن ئۆتكەن ۋە شۇ يەرگە دەپنە قىلىنغان.

فاتىمە بىنتى قەيس

فاتىمە بىنتى قەيس ئەڭ دەسلەپ ھىجرەت قىلغان ساھابىياتلار (ساھابى ئاياللار) جۇملىسىدىندۇر. فاتىمە مىلادىيە 615- يىللىرى مەككە مۇكەررەمدە تۇغۇلغان. فاتىمە ئەقىللىق، دىيانەتلىك ئايال بولۇپ، دەسلەپ ئەبۇ ئەمر ئىبنى ھەفس ئىبنى مۇغىيرەگە ياتلىق بولغان. فىقھى ئىلمىدىكى ئۇچ تالاق قىلىنغان ئايالغا ئېرىنىڭ تۇرالغۇ ۋە نەپىقە بېرىش-بەرمەسلىك مەسىلىسى تىلغا ئېلىنغاندا دەل

مۇشۇ فاتىمە بىنتى قەيس مىسالغا ئېلىنىپ سۆزلىنىدۇ. فاتىمە تالاق قىلىنغاندىن كېيىن مۇئاۋىيە ئىبنى ئەبۇ سۇفيان ۋە ئەبۇ جەھىم ئىبنى ھۇزەيفە ئەلچى كىرگۈزگەن. فاتىمە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا مەسلىھەت سالغان ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تاللىشى بويىچە ئۇسامە ئىبنى زەيدكە ياتلىق بولغان. ھەزرىتى ئۆمەر ئىبنى خەتتاب ئۆلتۈرۈلگەندە، ساھابىلار شۇرا ئۇچۇن فاتىمىنىڭ ئۆيىگە يىغىلغان ۋە شۇ يەردە كېڭەش قىلغان.

فاتىمە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن 34 ھەدىس رىۋايەت قىلغان. بۇلاردىن ئۇچ ھەدىس «سەھىھۇل مۇسلىم» بىر ھەدىس «مۇسنەدى ئائىشە»دە رىۋايەت قىلىنغان. فاتىمە مىلادىيە 670- يىلى ئالەمدىن ئۆتكەن.

فەخرىيە

فەخرىيە بىنتى ئوسمان بەسرى 13- ئەسىردە ئۆتكەن زۇھۇد ۋە تەقۋالىقى بىلەن زور شۆھرەت قازانغان ئايال. فەخرىيىنىڭ نامى ھەممە جايلارغا تارىلىپ، ئۆيى كىشىلەرنىڭ زىيارەتگاھىغا ئايلانغان.

بۇ زاھىدە ئايال 1303- يىلى 83 يېشىدا مەككىدە ۋاپات بولغان. ھايات چېغىدىكى ئارزۇسى بويىچە «مۆمىنلەرنىڭ ئانىسى» ھەزرىتى خەدىچىنىڭ يېنىغا دەپنى قىلىنغان.

فىتنەت خانىم

فىتنەت خانىم 19- ئەسىردە ئۆتكەن مەشھۇر شائىرە. فىتنەت خانىم 1842- يىلى تۈركىيىدە ئەھمەد پاشا ئىسىملىك كىشى ئائىلىسىدە دۇنياغا كەلگەن. كېيىن ئىستانبولغا كېلىپ ھافىز ئەپەندىدىن «قۇرئان كەرىم»دىن دەرس ئالغان. خوجا لەتىف ئەپەندىدىن ئەرەب تىلى ۋە پارس تىلى ئوقۇغان. خوجا شاكىر ئەپەندىدە «دىۋان ھافىز»نى ئوقۇپ،

شېئىرىيەت ئىلمىنى ئۆگەنگەن. يەنە ھۆسنىخەت شەكىللىرىدىن خەتتى سۇلۇس ۋە رۇقئەنى ئۆگەنگەن. شۇڭا فىتنەت خانىم تۈرك ۋە پارس تىللىرىدا ئاجايىپ پاساھەتلىك شېئىرلارنى يازىدىغان شائىرەلا ئەمەس، يەنە تۈرلۈك ئىلىملەردىمۇ يېتىشكەن ئەدىبە بولغان. فىتنەت خانىمنىڭ تۈرك ۋە پارس تىلىدا يېزىلغان ئىككى شېئىرىي دىۋانى ساقلانغان. بۇنىڭدىن باشقا فىتنەت خانىمنىڭ يەنە تۈرلۈك ئىجتىمائىي مەسىللەر — ئاياللارنى ئاقارتىش، ئوقۇتۇش ھەققىدە مۇھاكىمە خاراكتېرلىك بەزى ئەسەرلەرنى يازغانلىقى مەلۇم. تۆۋەندىكىسى فىتنەت خانىمنىڭ شېئىرلىرىدىن پارچە:

ئەيلەسۇن تەسىرى دەردىڭ جانە ئاللاھ ئىشقىنە،
كىرمەسۇن غەمخانەمە بىگانە ئاللاھ ئىشقىنە.
كىم بىلۇر دەرد ئەھلىنىڭ ھالىن يەنە يارى بىلۇر،
قىل تەرەھھۇم دىيدەئى گىريانە ئاللاھ ئىشقىنە.
بەزمى جانانىم ئۇزاق بۇ سوۋزىشى ھەسرەت ئىلە،
كەل سېنىڭلە يانەلىم پەرۋانە ئاللاھ ئىشقىنە.
زەخمى فۇرقەت بەك بوتۇردى قالمىدى مەندە ماجال،
سۆيلىسىڭ بۇ ھالى جانانە ئاللاھ ئىشقىنە.
دىل خاراب ئابادى ئىشقىڭدۇر ئۇنۇتمە رەھم ئېتىپ،
فىتنەتنى كۇل ئەيلىمە دىۋانە ئاللاھ ئىشقىنە

فىتنەت

فىتنەت ئوسمان تۈركلىرىنىڭ ئابدۇلھەمىدخان سۇلتان زامانىسىدىكى دۆلەتنىڭ شەيخۇل ئىسلامى، «لەھجەتۇل لۇغات» (تىللارنىڭ دىئالېكتى) كىتابىنىڭ مۇئەللىپى مۇھەممەد ئەسەد ئىبنى ئىسمائىل ئەپەندىنىڭ قىزى. فىتنەتنىڭ ئەسلى ئىسمى زۇبەيدە بولۇپ، ئەقىل-پاراسەت مەنسىدىكى فىتنەت تەخەللۇسى.

فىتنەت تەفسىر، ھەدىس، فىقھى ئىلملىرىنى ئىگىلىگەندىن باشقا، شېئىرىيەت ساھەسىدىمۇ ئۆزىگە خاس تالانتى ۋە ماھارىتىنى نامايان قىلغان. تۇرك ھەم پارس تىللىرىدا شېئىر يازغان. فىتنەت ئوسمانلى شائىرلىرىنىڭ ئەڭ مەشھۇرلىرىدىن بولۇپ، زامانىسىنىڭ ئالىم ۋە ئەدىبلىرىدىن راغىپ پاشا كەبى زاتلار بىلەن مۇشائىرلار يېزىشقان، ئىلمىي مۇھاكىمە-مۇنازىرىلەر ئېلىپ بارغان. فىتنەت ئوردا ئەمەلدارى دەرۋىش ئەپەندىگە ياتلىق بولغان. فىتنەتنىڭ دادىسى ھەم قېرىندىشى مۇھەممەد شەرىف بىلەن ئۆچىسىنىڭ شېئىرلىرى جەملەنگەن بىر دىۋانى بار.

تارىخچى ئەبۇ فەزىل سەييىد مۇھەممەد خەلىل ئەپەندى ئۆزىنىڭ «**سلك الدرر**» (دۇردانىلەر تىزىقى) ناملىق كىتابىدا فىتنەت ھەققىدە مۇنداق دېگەن: «فىتنەتنىڭ شېئىرلىرى ناھايىتى پاساھەتلىك، بۇ زامان شائىرلىرى ئارىسىدا فىتنەت مەرتىۋىسىدە شېئىر يازىدىغانلار ناھايىتى ئاز، ئۇنىڭ شېئىرلىرىغا ئۆزگىچە لەتىپ مەنىلەر يوشۇرۇنغاندۇر». تۆۋەندىكىسى فىتنەتنىڭ شېئىرلىرىدىن پارچىلار:

بىلمىدىڭ زەۋقى ۋىسالىڭ چەكمەينچە فۇرقەتىڭ،
بولمايىنچە خەستە، قەدرىن بىلمەس ئادەم سەھھەتىڭ.

تەبئىي نا ئەھلە مۇۋافىقدۇر سېپەھرىڭ گەردىشى،
ئەقرەبە بابىستەدۇر سەيىر ئىلە چەرخى سائەتىڭ.

* *

گۈللەر قىزارار شەرم ئىلە ئۈل غۇنچە كۈلگۈنچە،
سۇنبۇل خەم ئولۇر رەشىك ئىلە كاكۇل بولغۇنچە.

ئەنقا تېخى ئولۇرسە چۈشەر پەنجەئى ئىشققە،
سەيد ئىلە شەھباز نىگاھىڭ سوزۇلغۇنچە.

ئول غۇنچە نەۋ شۇكۇفتە ئولۇر گۈل كەبى خەندان،
شەبنەم كەبى ئەشك دىل شەيد تۆكۈلگۈنچە.

ھەر تارى بىر مار ئولۇر، كەنج ھۆسنىدە،
رۇخسارىكى زۇلف سىياھىك شانە بولغۇنچە.

جان بەرمەك ئىسە قەسدىك ئەگەر ئىشق ئىلە فىتنەت،
خاكىدۇر دىلدارىدىن ئايرىلمە ئۆلگۈنچە.

فىتنەت 1780- يىلى ۋاپات بولغان ۋە ساھابىلاردىن بولغان ئەبۇ ئەييۇب ئەنسارىنىك قەبرىسىگە يېقىن يەرگە دەپنى قىلىنغان.

قەتۇرا

قەتۇرا كەنئانلىق يەقتات ئىسىملىك كىشىنىك قىزى بولۇپ، «تارىخىي كامىل»دا ھەزرىتى ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامنىك خوتۇنلىرى ھاجەر ۋە سارا ۋاپات بولغاندىن كېيىن قەتۇرانى نىكاھىغا ئالغانلىقى كۆرسىتىلگەن. ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام قەتۇرادىن ئالتە ئوغۇل پەرزەنتلىك بولغان. ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامنىك ئىلگىرىكى ئاياللىرىدىن بولغان ئىسمائىل ۋە ئىسھاق ئەلەيھىسسالام بىلەن قوشۇلۇپ جەمئىي سەككىز پەرزەنتى بولغان.

كەرىمە بىنتى سىرىن

كەرىمە بىنتى سىرىن ئىشەنچلىك راۋىيلاردىن بولۇپ، ھەزرىتى ئۆمەر ئىبنى خەتتابنىك ئوغلى ئابدۇللاھتىن ھەدىس رىۋايەت قىلغان.
ھىجرىيىنىك 141- يىلى ۋاپات بولغان ئاسىم ئىبنى سۇلايمان كەرىمەدىن ئاڭلىغان ھەدىسلەرنى رىۋايەت قىلغان. كەرىمە زۇھۇد-

تەقۋالىق بىلەن نام چىقارغان بولۇپ، 15 يىل مەسجىدتە ئىبتىكاپتا ئولتۇرۇپ ئىبادەت قىلغان. پەقەت ھاجەت-زۆرۈرىيەت ئۈچۈن سىرتقا چىققاندىن باشقا چاغدا مەسجىدتىن ئايرىلمىغان.

كەرىمە بىنتى مۇھەممەد

كەرىمە بىنتى مۇھەممەد 11- ئەسىردە ياشىغان مەشھۇر مۇھەددىسە، ئالىمەدۇر.

كەرىمە تەفسىر، فىقھى ئىلىملىرىدىمۇ يېتىلگەن بولۇپ، ھەدىس ئىلمىدە ئۆز تالانتىنى بىلەن نامايان قىلغان. كەرىمە تالىبۇل ئىلىملەرگە مەشھۇر ھەدىس كىتابى «سەھىھۇل بۇخارى» دىن دەرس بەرگەن. ئىجادىيەت بىلەن شۇغۇللىنىپ، بەزى ئەسەرلەرنى يازغان. ئەقىل ۋە ئىلىمدىكى كامالىتى تۈپەيلى كەرىمەنىڭ سورۇنى ئۆلىما-ئەدىبلەر، تالىبۇل ئىلىملەرنىڭ ئىلمىي مۇھاكىمە-مۇنازىرىلىرى بىلەن ئاۋات بولغان. كەرىمە ئۆمۈر بويى تۇي قىلمىغان. مىلادىيە 1070-يىلى مەككە مۇكەررىمگە يېقىن جايدا ئالەمدىن ئۆتكەن.

كەرىمە بىنتى مىقداد

كەرىمە بىنتى مىقداد ئىبنى ئەسۋەد ئانىسى زەينەب بىنتى زۇبەير يەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن ئاڭلىغان بەزى ھەدىسلەرنى رىۋايەت قىلغان. بۇ ھەدىسلەر نوپۇزلۇق ھەدىس كىتابلىرىدىن «سۇنەن ئىبنى ماجە»، «سۇنەن ئەبۇ داۋۇد»تا بايان قىلىنغان.

كەرىمە ئۆز دەۋرىدە ساۋاتلىق ئايالالار كەم بولۇشتەك شارائىتتا بىلىملىك ئايال بولۇپ، ئوقۇشنى، يېزىشنى بىلەتتى. ئىبنى ھەببان كەرىمەنى ئىشەنچلىك راۋىلار قاتارىدا سانىغان.

كەرىمە بىنتى ھەسھاس

كەرىمە بىنتى ھەسھاس ساھابە جەلىل ئەبۇ ھۇرەيرەدىن ئاڭلىغان ھەدىسلەرنى رىۋايەت قىلغان.

ھىجرىيىنىڭ 131- يىلى ۋاپات بولغان ئىسمائىل ئىبنى ئەبۇ مۇھاجىر كەرىمدىن ئاڭلىغان ھەدىسلەرنى رىۋايەت قىلغان. ئىبنى ھەببان ئىشەنچلىك راۋىلار قاتارىدا كەرىمنى تىلغا ئالغان.

كەرىمە بىنتى ھەممام

كەرىمە بىنتى ھەممام «مۆمىنلەرنىڭ ئانىسى» ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھادىن بەزى ھەدىسلەرنى رىۋايەت قىلغان. ھىجرىيىنىڭ 129- يىلى ۋاپات بولغان يەھيا ئىبنى كەسىر ۋە ئەلى ئىبنى مۇبارەك كەرىمدىن ئاڭلىغان ھەدىسلەرنى رىۋايەت قىلغان. بۇ ھەدىسلەر «سۇنەن ئەبۇ داۋۇد» ۋە «سۇنەن نەسائى»دەك نوپۇزلۇق ھەدىس كىتابلىرىدا بايان قىلىنغان.

كەبىك خاتۇن

كەبىك خاتۇن سارايى پادىشاھلىرىدىن ئۆزبېكخان ئىبنى توغرۇلخاننىڭ خانىشى، ئەمىر نەغەتنىڭ قىزىدۇر.

مەشھۇر ئەرەب سەييياھلىرىدىن ئىبنى بەتتۇتە ئۆزىنىڭ سىياھەت خاتىرىسىدە كەبىك خاتۇننى ھۆرمەت بىلەن تىلغا ئېلىپ ئۆتكەن. كەبىك خاتۇن تەقۋادىيانەتلىك، يېتىم-مىسكىنلەرگە ناھايىتى خەير-ساخاۋەتلىك ئايال بولۇپ، يۇقىرى ئابرۇي-ھۆرمەتكە سازاۋەر بولغان. ئىبنى بەتتۇتە كەبىك خاتۇننى تۇنجى قېتىم ئوردىدا «قۇرئان كەرىم»نى ئوقۇپ ئولتۇرغان، ئەتراپىدا 20 دەك كېنىزەك ئوقۇش-يېزىش بىلەن مەشغۇل بولۇۋاتقان ھالەتتە كۆرگەن. ئىبنى بەتتۇتە يەنە سىياھەت خاتىرىسىدە تۈركىي خەلقلىرىنىڭ

ئادىتىدىكى خانىشىنىڭ ئۆز قولى بىلەن تۇتقان قىمزىنى ئىچمەك ئەڭ ھۆرمەتلىك مېھمانلارلا مۇيەسەر بولىدىغان ئىززەت-ئىكرامغا ئېرىشىپ، كەبىك خاتۇن قولىدىن قىمىز ئىچكەنلىكىنىمۇ خاتىرىلەپ قويغان.

كۆئەيبە بىنتى سەئىد

كۆئەيبە فازىلە ساھابىياتلاردىن بولۇپ، ئىمان ئېيتىپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بەيئەت قىلغان. كۆئەيبە پىداكارلىق بىلەن مەسجىدتە تەسىس قىلىنغان ئايرىم ئورۇندا غازاتلاردا يارىلانغان مۇسۇلمانلارنىڭ يارىسىنى تاڭغان ۋە داۋالىغان. ساھابە جەلىل سەئىد ئىبنى مۇئاز خەندەك ۋەقەسىدە يارىلانغاندا، كۆئەيبە داۋالىغان. خەيبەر غازىتىغا قاتناشىپ، ھەمشىرىلىك قىلغان. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام خەيبەرنىڭ ئولجا- غەنىيمەتلىرىنى تەقسىم قىلغاندا، كۆئەيبەگىمۇ بىر كىشىلىك بۆلۈپ بەرگەن.

گۈلسۈم

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەۋلادى بولغان گۈلسۈم ـــ قاسىم ئىبنى مۇھەممەد ئىبنى جەئفەر سادىقنىڭ قىزىدۇر. گۈلسۈم تاغىسىنىڭ ئوغلى مۇسا ئىبنى ئىسمائىل ئىبنى مۇسا كازىمغا ياتلىق بولغان ۋە جەئفەر ئىسمىدە بىر ئوغۇللۇق بولغان. ئېسىل نەسەبلىك گۈلسۈم زۇھۇد-تەقۋالىقى بىلەن مەشھۇر بولۇپ، مىسىردا ۋاپات بولغان ۋە شۇ يەردىكى قۇرەيشلەر مەقبەرىسىگە دەپنى قىلىنغان.

گۈلرۇخ

گۈلرۇخ تۆمۇرىيلەر نەسلىدىن بولغان، «بابۇرنامە» كىتابىنىڭ مۇئەللىپى بابۇر زۇھۇرىددىن مۇھەممەد ئىبنى مىرزا ئۆمەرنىڭ قىزى.

بابۇر مىلادىيە 1530- يىلى ۋاپات بولغاندا، گۈلرۇخ 12 ياشلاردا ئىدى. گۈلرۇخ ھۆسن-جامال، ئىلىم-ئەدەپتە نامى چىققان شائىرە بولۇپ يېتىشكەن. گۈلرۇخنىڭ ئانا تىلىدىن باشقا يەنە پارس تىلىدا يازغان گۈزەل شېئىرلىرى بار.

لالە خاتۇن

لالە خاتۇن ئىرانىنىڭ ئەڭ بۈيۈك شائىرلىرىدىن بولۇپ، ئىرانىنىڭ كىرمان دېگەن جايىدا مۇھەممەد قۇتبىددىن ئىسمىلىك كىشىنىڭ ئائىلىسىدە دۇنياغا كەلگەن. لالە خاتۇن پاساھەتلىك شېئىرلىرى، گۈزەل ئەدەب-ئەخلاقى بىلەن زور شۆھرەت قازانغان. لالە خاتۇن ئەينى دەۋردىكى كىرمانلار خانىدانلىقى نەسلىدىن بولۇپ، مەلۇم ۋاقىت ھاكىمىيەت ئىشلىرىغىمۇ ئارىلاشقان.

لەببە بىنتى ئەھمەد

لەببە بىنتى ئەھمەد مىسىردىكى ئۇيغانغان ئىلغار ئاياللارنىڭ ۋەكىلى. لەببە قاھىرەدە «ئاياللار گۈللىنىش ژۇرنىلى»نى تەسىس قىلغان. ئاياللارنىڭ بىلىم ساپاسىنى يۇقىرى كۆتۈرۈش، ئاياللار يولۇققان تۈرلۈك مەسىلىلەر ۋە ئۇنى ھەل قىلىش چارىلىرى ھەققىدىكى ئوبزور-ماقالىلارنى ئېلان قىلىپ، جەمئىيەتتە زور زىلزىلە پەيدا قىلغان. لەببە ھاياتىنىڭ ئاخىرقى مەزگىللىرىدە ئىشىنى تاشلاپ، ئىبادەت بىلەن مەشغۇل بولغان. 80 ياشتىن ئاشقاندا ۋاپات بولغان.

لەببە بىنتى ناسىف

لەببە بىنتى ناسىف 20- ئەسىردە ئۆتكەن داڭلىق ئەدىبە، ژۇرنالىست. لەببە لۇئاندىكى كىفرىشما يېزىسىدا دۇنياغا كەلگەن.

كېيىن ئائىلىسى بىلەن بىللە مىسىرغا كۆچۈپ كەتكەن. لەببە ئاخبارات كەسپىنى ئوقۇپ، ئىنگلىز، فرانسۇز تىللىرىنى پۇختا ئۆگەنگەن.

1906- يىلى لەببە داڭلىق «شەرق قىزى» نامىلىق ژۇرنالنى چىقارغان. 1911 — 1912- يىللىرى مىسىر ئۇنىۋېرسىتېتىدا تەكلىپكە بىنائەن لېكسىيە سۆزلىگەن. كېيىنچە بۇ لېكسىيىلەرنى جەملەپ، بىر كىتاب قىلغان. لەببە ئەخلاق، مائارىپ-تەربىيە ھەققىدە بەزى كىتابلارنى يازغان. لەببە سۇرىيىگە زىيارەتكە بېرىپ بىر مەزگىل قىزلار مەكتىپىنىڭ تەپتىشلىك ۋەزىپىسىنى ئۆتىگەن. 1921- يىلى جەنۇبىي ئامېرىكىغا بېرىپ، ئۇ يەردە «شەرق ۋە غەرب قىزى» نامىلىق ژۇرنالنى تەسىس قىلغان. 1924- يىلى مىسىرغا قايتىپ كېلىپ، تاكى ۋاپات بولغانغا قەدەر «شەرق قىزى» ژۇرنىلىدا ئىشلەپ، ئاياللار ئويغىنىش ھەرىكىتى ئۈچۈن زور تۆھپە قوشقان.

لەيلا ئامىرىيە

لەيلا شەرق كلاسسىك ئەدەبىياتىدىكى مەشھۇر مۇھەببەت قىسسىسى «لەيلى-مەجنۇن»نىڭ پروتوتىپى بولۇپ، ئەرەبلەرنىڭ ئامىر قەبىلىسىدىكى مەھدى ئىبنى سەئىدنىڭ قىزى.

لەيلانىڭ ئاشىقى مەجنۇننىڭ ئەسلى ئىسمى قەيس ئىبنى مەلۇھ بولۇپ، ئىككىسى كىچىكىدىن باشلاپ بىللە ئويناپ چوڭ بولغان. سەممىي دوستلۇق ئۈتلۇق ئىشقا ئايلىنىپ، قەيسنىڭ لەيلانىڭ ئۈتىدا كۆيۈپ، مەجنۇنا ھالەتتە يۈرۈشى بىلەن خەلق ئۇنى مەجنۇن دەپ ئاتىغان. بۇ ئۇمەۋىيلار خەلىپىلىكى دەۋرى بولۇپ، ۋىسالىغا يېتەلمەي ھەسرەت بىلەن كۆز يۇمغان بۇ ئاشىق-مەشۇقنىڭ بىر-بىرىگە بېغىشلىغان نۇرغۇن شېئىرلىرى بار.

لەيلا بىنتى خەتىم

لەيلا بىنتى خەتىم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەدىنىگە كىرگەندە ئەڭ ئاۋۋال بەيئەت قىلغان ساھابىيە. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ باش بولۇشى بىلەن مەسئۇد ئىبنى ئەۋسكە ياتلىق بولغان.

لەيلا غىفارىيە

ئەرەبلەرنىڭ غىفار قەبىلىسىدىن بولغان لەيلا غىفارىيە ئىسلام تارىخىدىكى مۇجاھىدە بولۇپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن بىللە غازاتلارغا چىقىپ، يارىدارلارنىڭ جاراھەتلىرىنى تېڭىپ، ھەمشىرىلىك قىلغان. لەيلا ھەزرىتى ئەلى ئىبنى ئەبۇ تالىپ بىلەن بىللە بەسرەگە بارغان ۋە «مۆمىنلەرنىڭ ئانىسى» ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھادىن: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن ئەلىنىڭ پەزىلىتى توغرىسىدا بىرەر سۆز ئاڭلىغانمىدىڭىز؟» دەپ سورىغان. ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھا: «ھەئە، بىر كۈنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مېنىڭ يېنىمدا ئىدى، ئەلى كىرىپ كەلدى ۋە ئارىمىزدىكى تار ئورۇندا ئولتۇردى. مەن: ‹ئولتۇرىدىغان كەڭرەك ئورۇن يوقمىكەن› دېگەنتىم، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: ‹ئى ئائىشە! قېرىندىشىمغا ئۇنداق دېمىگىن، ئۇ ماڭا ئەڭ ئاۋۋال ئىمان ئېيتقان، مېنىڭ ئەھدىمگە ئەڭ سادىق، قىيامەت كۈنىدە ماڭا ئەڭ ئاۋۋال ئەگەشكۈچى› دېدى» دەپ جاۋاب بەرگەن. لەيلا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن بەزى ھەدىسلەرنى رىۋايەت قىلغان.

لەيلا بىنتى ھامىد

لەيلا خانىم 19- ئەسىردە ياشىغان مەشھۇر تۈرك ئەدىبە سىدۇر. لەيلا خانىم ئىستانبۇللۇق ھامىد ئەپەندىنىڭ قىزى بولۇپ، ئۆمرىنى

ئەدەبىيات-شېئىرىيەت بىلەن ئۆتكۈزگەن. شائىرەنىڭ 118 بەت ئەتراپىدا بىر شېئىرىي دىۋانى ساقلانغان. لەيلا خانىم 1848- يىلى ئالەمدىن ئۆتكەن. تۆۋەندىكىسى شائىرەنىڭ دىۋانىدىن پارچە:

قىل مەجلىسنى ئامادە نە دېسىلەر دېسۇنلەر،
ئىچ دىلىمەر ئىلە بادە نە دېسىلەر دېسۇنلەر.
ئالەمدە نەدۇر پەرقى ماڭا مەدھ ئىيلە زەمنىڭ،
ساغ ئولسۇن ئاھبادە نە دېسىلەر دېسۇنلەر.

لۇبابە بىنتى ھارىس

لۇبابە بىنتى ھارىس پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تاغىسى ئابباس ئىبنى ئابدۇلمۇتتەلىپنىڭ خوتۇنى. لۇبابە فەزىل، ئابدۇللاھ، مەئبەد، قۇسەم، ئۇبەيدۇللاھ، ئابدۇرەھمان، ئىسىملىك ئالتە ئوغۇل تۇغقان. ئەرەبلەرنىڭ ئانا ۋە دادىنى ئەڭ چوڭ بالىسىنىڭ ئىسمى بىلەن چاقىرىدىغان ئادىتى بويىچە «ئۇممۇ فەزىل» دېگەن كۇنىيە بىلەن ئاتالغان.

لۇبابە ھەزرىتى خەدىچەدىن كېيىن ئىمان ئېيتىپ مۇسۇلمان بولغان ئىككىنچى ئايال ھېسابلىنىدۇ. لۇبابە ئېرى ئابباس بىلەن بىللە مەدىنىگە ھىجرەت قىلغان. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام لۇبابەنى ناھايىتى ھۆرمەت قىلاتتى، ئۇنى كۆرگەندە ئالاھىدە ئىلتىپات قىلاتتى. لۇبابەنىڭ ئىككىنچى ئوغلى ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس يىتۈك ئىلمى، دىيانەت-پەزىلىتى بىلەن «**ترجمان القرآن**» (قۇرئاننىڭ شەرھچىسى) دېگەن نام بىلەن ئاتالغان مەشھۇر ئالىمدۇر. لۇبابەنىڭ ئالتە ئوغلىنىڭ بىرىنچىسىنىڭ قەبرىسى شامدا، ئىككىنچىسىنىڭ تائىفتا، ئۈچىنچىسى بىلەن ئالتىنچىسىنىڭ ئافرىقىدا، تۆتىنچىسىنىڭ سەمەرقەنتتە، بەشىنچىسىنىڭ قەبرىسى مەدىنىدە بولۇپ، بىر ئانا، بىر ئاندىن تۇغۇلۇپ، بىر ئۆيدە چوڭ بولغان بۇ قېرىنداشلارنىڭ

قەبرىلىرىنىڭ بۇ قەدەر يىراقلىقى سەۋەبىدىن ئەرەبلەر ئارىسىدا يىراق ئارىلىقنى ئىپادىلىمەكچى بولغانىدا «ئۇممۇ فەزلىنىڭ بالىلىرىنىڭ قەبرىلىرىگە ئوخشاش»، دېگەن ماقال كېلىپ چىققان. لۇبابە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن 30 ھەدىس رىۋايەت قىلغان. بۇلاردىن ئۈچ ھەدىس «سەھىھۇل بۇخارى» بىلەن «سەھىھۇل مۇسلىم»دا رىۋايەت قىلىنغان.

لۇبنا

لۇبنا 10- ئەسىردە ئىسلام مەركەزلىرىدىن بولغان ئەندەلۇستا ياشىغان شائىرە ۋە كاتىبتۇر.

لۇبنا ئەرەب تىلى ۋە ئەدەبىياتىدىكى مول بىلىمى بىلەنلا ئەمەس يەنە ھېساب ئىلمىغا ئۇستىلىقى بىلەنمۇ ئالاھىدە كۆزگە كۆرۈنگەن. لۇبنا ئۇمەۋىيلار سۇلالىسىنىڭ ئەندەلۇستىكى خەلىپە ئوردىسىدا مەخسۇس ھەر خىل ئەسەرلەرنى رەتلەش، خەت-چەك يېزىش، ئەسەرلەرنى كۆچۈرۈشتەك كاتىپلىق، خەتتاتلىق ۋەزىپىسىنى ئۆتىگەن. لۇبنا مىلادىيە 984- يىلى ئالەمدىن ئۆتكەن.

ماريە بىنتى شەمئۇن قىبتىيە

ماريە بىنتى شەمئۇن قىبتىيە مىسرىنىڭ قەدىمىي ئاھالىسى بولغان قىبتىلاردىن بولۇپ، مىسرىدىكى بىر يېزىدا تۇغۇلغان.

ھىجرىيىنىڭ 7- يىلى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام رۇم دۆلىتى تەرىپىدىن تەيىنلەنگەن ئىسكەندىرىيەنىڭ ۋالىيسى مۇقەۋقىسنى ئىسلام دىنىغا دەۋەت قىلىپ ئەلچى ئەۋەتكەن. مۇقەۋقىس پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەلچىسى ھاتىبنى ھۆرمەت-ئىلتىپات بىلەن كۈتۈۋالغان ۋە نۇرغۇن سوۋغا-سالام قاتارىدا كېنىزەكلىرىدىن ماريە ۋە سىڭلىسى سىرىننى ئەۋەتكەن. ھاتىب ئاچا-سىڭىل ئىككىسىنى

ئىسلامغا دەۋەت قىلغان. مارىيە بىلەن سىرىن ئىسمان ئىپتىپ مۇسۇلمان بولغان. رەسۇلۇللاھ مەدىنىدە مارىيىنى نىكاھىغا ئالغان. ھىجرىيىنىڭ 8- يىلى مارىيە رەسۇلۇللاھتىن ئىبراھىم ئىسىملىك بىر ئوغۇل تۇغقان. ئەمما ئىبراھىم كىچىك چېغىدىلا ئۆلۈپ كەتكەن. رەسۇلۇللاھ پەرزەنتى ئىبراھىمنىڭ ئۆلۈمىگە بەك قايغۇرغان.

مارىيە ھىجرىيىنىڭ 16- يىلى، مىلادىيە 637- يىلى ئۆمەر ئىبنى خەتتاب خەلىپىلىكى دەۋرىدە مەدىنىدە ۋاپات بولغان. جىنازا نامىزىنى ھەزرىتى ئۆمەر ئوقۇغان ۋە بەقىيىئەگە دەپىن قىلىنغان.

مال خاتۇن

مال خاتۇن ئوسمانىيلارنىڭ تۇنجى سۇلتانى ئوسمان غازىنىڭ خوتۇنى، ئۇد بالى شەيخ ئىسىملىك كىشىنىڭ قىزىدۇر. ئوسمان غازى تەختكە چىقىشتىن ئىلگىرى مال خاتۇنغا ئاشىق بولغان ۋە ئۇدبالى شەيخكە كۆرگەن خاسىيەتلىك چۈشىنى سۆزلەپ بەرگەن. ئوسمان غازى ئەلچى قويۇپ، مال خاتۇننى نىكاھىغا ئالغاندىن كېيىن، ئۇنىڭغا مېھرى-مۇھەببەت، ھۆرمەت بىلەن كۆپ ئىلتىپاتلار قىلغان. مال خاتۇن ئوسمانىيلارنىڭ كېيىنكى سۇلتانى ئورخان غازى ۋە ئالائىددىن پاشانى تۇغقان. مال خاتۇن ئىبرىدىن ئۈچ ئاي بۇرۇنلا مىلادىيە 1325- يىلى ئالەمدىن ئۆتكەن. مال خاتۇننىڭ مەشھۇر بولۇشى ئەڭ دەسلەپكى ئوسمانىيە سۇلتانلىرىنىڭ بۇزرۇكۋار ئانىسى بولغانلىقى ئۈچۈندۇر.

ماھپەيكەر سۇلتان

ماھپەيكەر سۇلتان ئوسمانلار پادىشاھلىرىدىن سۇلتان ئەھمەد I نىڭ خانىمى، سۇلتان مۇراد IV بىلەن سۇلتان ئىبراھىمنىڭ ئانىسى. ماھپەيكەر سۇلتان ئىپرى، ئىككى ئوغلىنىڭ سەلتەنەتلىرىدە ۋە

نەۋرىسى سۇلتان مۇھەممەد IV نىڭ ھۆكۈمرانلىق زامانىدا يۇقىرى ئابرۇي-ئىناۋەت، كامالى ھوقۇق-شەۋكەت بىلەن ياشىغان.

ماھىيەتكەر سۇلتان خەير-ساخاۋەتكە ھېرىسمەن، غېرىب-مىسكىنلەرگە يۆلەنچۈك بولۇپ، كۆپ خەيرىيەت ئەھمەللەرنى قىلغان. مەسجىد ۋە ئىمارەتلەرنى سالدۇرغان. مەخسۇس خادىملارنى تەيىنلەپ، ھەر يىلى ھەج قىلغۇچىلارنى ھەقسىز سۇ-يېمەكلىك بىلەن تەمىنلىگەن. ماھىيەتكەر سۇلتان ھەر يىلى رەجەپ ئېيىدا تۇرمىلەرگە بېرىپ، مەھبۇسلار بىلەن كۆرۈشۈپ، ئۇلارنىڭ ئەرز-شىكايەتلىرىنى بىۋاستە ئاڭلاپ، نۇرغۇن مەھبۇسلارنى تۇرمىدىن ئازاد قىلغان. شەخسىي ھېسابىغا كۇتۇپخانا، مەدرىسە، مەركەزلىرى، ھاممام، كۆۋرۈك-يوللارنى بىنا قىلغان. ماھىيەتكەر سۇلتان 1651- يىلى ئالەمدىن ئۆتكەن ۋە سۇلتان ئەھمەد بىلەن بىر يەرگە دەپنە قىلىنغان.

ماھلەر ئايىم نادىرە

ئىستىداتلىق شائىرە ماھلەر ئايىم نادىرە تۈركىي تىللىق خەلقلەر ئەدەبىياتىنىڭ، جۈملىدىن ئۆزبېك ئەدەبىياتىنىڭ 19- ئەسىردىكى مەشھۇر نامايەندىلىرىدىن بىرى. نادىرە گۈزەل، ئۇيناق شېئىرلىرى بىلەنلا ئەمەس، يەنە مەرىپەتپەرۋەر ئىجتىمائىي تەشكىلاتچى ئىكەنلىكى بىلەنمۇ تۈركىي خەلقلەر تارىخىدىكى مەشھۇر شەخس سانىلىدۇ.

نادىرە 1792- يىلى ئەندىجاندا تۇغۇلغان بولۇپ، كىچىكىدىن باشلاپ ئەتراپلىق ئىلىم ئىگىلەش ئىمكانىيىتىگە ئېرىشكەن. ئەدەبىياتقا ئىشتىياق باغلاپ، چاغاتاي ۋە پارىس ئەدەبىياتىدىكى بۆيۈك نامايەندىلەرنىڭ ئەسەرلىرىنى بېرىلىپ ئۆگەنگەن. نادىرەنىڭ ئەقىل-پاراسىتى، ئىلىمدىكى داڭقىنى ئاڭلىغان قوقەنت خانى ئۆمەرخان نادىرەنى نىكاھىغا ئالغان. شۇنىڭدىن تارتىپ نادىرە قوقەنت خانلىقىنىڭ سىياسىي، ئىلىم-مەرىپەت مۇھىتىغا چوڭقۇر تەسىر

كۆرسىتىشكە باشلىغان. 1822- يىلى ئەمىر ئۆمەرخاننىڭ ۋاپات بولۇشى بىلەن ئەمدىلا 30 ياشقا كىرگەن نادىرە قوقەنت خانلىقىنىڭ مەرىپەتپەرۋەر، خەلقچىل ھۆكۈمدارىغا ئايلانغان. شۇنىڭ بىلەن قوقەنتنىڭ ئىلىم-مەرىپەت ئىشلىرىدا يېڭىچە گۈللىنىش ۋەزىيىتى بارلىققا كەلگەن. 1842- يىلى بۇخارا ئەمىرى نەسرۇللاھ قوقەنتنى ئىشغال قىلىپ، نادىرەنى ئىككى ئوغلى بىلەن قوشۇپ ئۆلتۈرۈۋەتكەن.

نادىرە تۈركىي ۋە پارس تىلىدا نۇرغۇن ئەسەرلەرنى يازغان بولۇپ، «نادىرە كامىلى»، «مەكنۇنە» تەخەللۇسلىرىنى قوللانغان. نادىرەنىڭ كلاسسىك شېئىرىيەتنىڭ غەزەل، مۇخەممەس، مۇسەممەن، تەرجىئىبەند قاتارلىق شەكىللىرىدە يازغان 10 مىڭ مىسرالىغا يېقىن لىرىك شېئىرلىرى ساقلىنىپ قالغان. بۇلاردا شائىرەنىڭ چىن ئىنسانىي مۇھەببەت، ھاياتقا بولغان قىزغىن سۆيگۈ، زامان ۋە زامان ئەھلىگە بولغان باھالىرى ئىپادىلەنگەن. 1979- يىلى تاشكەنتتە نادىرەنىڭ بىر قىسىم شېئىرلىرىدىن تۇزۇلگەن «نادىرە شېئىرىيىتىدىن» ناملىق كىتاب نەشر قىلىنغان.

مايىسخان

ئۇيغۇر قىزى مايىسخان چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتىنىڭ زۇلۇمىغا قارشى كۆتۈرۈلگەن خەلق قوزغىلىڭىنىڭ باشلامچىسى.

1765- يىلى 2- ئايدا رەھمەتۇللاھ بەگ ۋە ئەسمەتۇللاھ بەگ ئاكا-ئۇكا ئىككىيلەن باشچىلىقىدا مانجۇ ھۆكۈمرانلىقىنىڭ زۇلمىغا قارشى ئۇچتۇرپان دېھقانلار قوزغىلىڭى پارتلىغان. مايىسخان شۇ ئىككىيلەننىڭ سىڭلىسى بولۇپ، قوزغىلاڭغا ئاكتىپ قاتناشقان. 8- ئايدا قوزغىلاڭ كۈچلۈك چىڭ قوشۇنلىرىنىڭ ياۋۇزلارچە باستۇرۇشى بىلەن مەغلۇپ بولغان. ئەركىنلىك، خەلق بەختى ئۈچۈن ئۆزىنى ئاتىغان مايىسخان يۈزدىن ئارتۇق ئەر-ئايالنى تەشكىللەپ، تاغ-جاڭگاللارغا يوشۇرۇنۇپ، داۋاملىق قارشىلىق كۆرسەتكەن. ئاخىردا مايىسخان باشلىق يەتتە قىز چىڭ

قوشۇنلىرىنىڭ قورشاۋىدا قېلىپ، تەسلىم بولۇشنى خالمىغاي، تاغدىن سەكرەپ ئۆلۈۋالغان. ئۇچتۇرپان خەلقى مايسىخان باشلىق يەتتە قەھرىمان قىزغا ئاتاپ، ئاقتوقاي تاغ باغرىغا ھەيۋەتلىك قەبرە ياساپ، ئۇنى «يەتتە قىزلىرىم» دەپ ئاتاپ، ئۇلارنى ياد ئېتىپ كەلمەكتە.

مايسىخان

ئەركىنلىك كۈيچىسى، ماھىر قوشاقچى مايسىخان 1812- يىلى غولجا شەھرىنىڭ شىمالىدىكى دادامتۇ يېزىسىدا دېھقان ئائىلىسىدە دۇنياغا كەلگەن. كىچىكىدىنلا كۈچلۈك ھەققانىيەت تۇيغۇسى، خەلق سۆيەر روھ بىلەن چوڭ بولغان مايسىخان مۇستەبىت ھاكىمىيەت، زالىم ئەمەلدارلارنىڭ خەلققە سالغان ئېغىر زۇلۇملىرىنى پاش قىلىپ نۇرغۇن قوشاقلارنى توقۇغان ھەم ئاھاڭغا سېلىپ ناخشا قىلىپ ئېيتقان.

بۇ ناخشىلار ئېغىزدىن ئېغىزغا كۆچۈپ، خەلق ئارىسىغا كەڭ تارقالغان. بۇ قوشاقلار مېھنەتكەش خەلقنىڭ دەردىـھەسرىتىنى، ئارزۇـ ئارمانلىرىنى ئىپادىلەيدىغان پىغانلىق كۈيىگە ئايلانغان. يۇز بېشى ھامۇتبەگنىڭ چېقىشتۇرۇشى بىلەن شەنگەن مايسىخانىنى تۇتۇپ يامۇلغا سولىغان. ئۇنى قاتتىق قىيىنـقىستاققا ئېلىپ، ئۆز يولىدىن يېنىشقا مەجبۇرلىغان. دەھشەتلىك جازا قوراللىرى ئالدىدا ھەققانىيەت ۋە ئەركىنلىكتىن ۋاز كەچمىگەن ئۇيغۇر قىزى مايسىخان بىر يىلدىن كېيىن 1830- يىلى قىلىچ بىلەن چېپىپ ئۆلتۇرۇلگەن.

مەريەم بىنتى ئەھمەد

مەريەم بىنتى ئەھمەد ـــ 14- ئەسىردە ئۆتكەن مۇھەددىسە. ھەنەفى مەزھىپىدىكى مەريەم ئىلىم-پەزىلەتتە ئۇستۇن، نامى چىققان ھەدىس ئالىمەسىدۇر. مەريەمنىڭ دادىسى ئەسلى دەمەشقتىن

بولسىمۇ، مەريەم قاھىرەدە تۇغۇلغان ۋە ئىلمىي پائالىيەتلىرىنى شۇ يەردە داۋاملاشتۇرغان.

مەريەم مەشھۇر فەقىھ مۇھەممەد ئىبنى ئابدۇلمەلىك ئىبنى ئوسمان مەقدەسىنىڭ دەرسلىرىگە ھازىر بولۇپ، ئىلىم تەھسىل قىلغان. ھەدىسلەرنى ئاڭلىغان شەيخىنىڭ ئىسنادى بويىچە رىۋايەت قىلىشتا ئىبنى قۇبەيتىنىڭ ئىجازىتىگە ئېرىشكەن. ھەدىسشۇناس ئالىم سالاھىددىن سەفدىنىڭ ئۇستازى ئەلەمۇددىن بەرزالى مەريەمدىن دەرس ئالغان. مەريەم 1402- يىلى 83 يېشىدا قاھىرەدە ۋاپات بولغان.

مەريەم بىنتى ئەبى يەئقۇب

مەريەم بىنتى ئەبى يەئقۇب 9- ئەسىردە ئۆتكەن ئەندەلۇسنىڭ ئەڭ مەشھۇر شائىرەسىدۇر. مەريەم دىيانەت-پەزىلىتى ۋە ئەدەبىياتتىكى تالانتى سەۋەبىدىن ئۆز زامانىسىدىكى ئىلىم ساھەسىدە ناھايىتى يۇقىرى ھۆرمەت-ئىناۋەتكە ئىگە بولغان. مەريەم ئەدەبىي ئىجادىيەتتىن باشقا، شېئىرىيەت، ئەدەبىيات ئىلمىدىن دەرس ئۆتۈپ، نۇرغۇن يارامليق شاگىرتلارنى تەربىيىلىگەن. مەريەم زامانداشلىرى تەرىپىدىن زۇھۇد-تەقۋالىقتا ھەزرىتى مەريەمگە، شېئىر-ئىجادىيەتتە مەشھۇر شائىر خەنساغا ئوخشىتىلغان. مەريەمنىڭ ھاياتىنىڭ ئاخىرىدا يازغان بىر شېئىرىدا يېشىنىڭ 77 گە يەتكەنلىكى قەيت قىلىنغان. شۇنىڭغا ئاساسەن شائىرە مىلادىيە 1010- يىلىدىن كېيىن ۋاپات بولغان دەپ قارىلىدۇ.

مەريەم بىنتى جىبرائىل

مەريەم بىنتى جىبرائىل لۇئانلىق ئەدىبە بولۇپ، 1856- يىلى بىيرۇتتا تۇغۇلغان. ئىنگلىزچە مەكتەپتە ئوقۇغان. سەككىز يىل

ئوقۇپ، ئەرەب تىلى، ئىنگلىز تىلى، تارىخ، ئاستىرونومىيە، جۇغراپىيە ئۆگەنگەن. 1873- يىلى مەرىيەم «مەشھۇر ئايالىلار» ناملىق ئەسەرنى يېزىشقا باشلىغان. ئەسەردە ۋاپات بولغان ۋە ياكى ھايات بولسۇن دۇنيا تارىخىدىكى مەشھۇر ئاياللارنىڭ ئىش-ئىزلىرىنى تەپسىلىي بايان قىلغان. ئەسەرنىڭ 1- قىسمىنى 1879- يىلى پۈتتۈرۈپ نەشر قىلغان. كۆپلىگەن ئەرەب دۆلەتلىرىدە بۇ ئەسەر نەشر قىلىنغان. ئەسەرنىڭ 2- قىسمىنىڭ مۇقەددىمە قىسمى ۋە بىر قىسىم سۆزەتلەر بىر قېتىملىق ھارۋا ئۆرۈلۈپ كېتىش ۋەقەسىدە يۇتۇپ كەتكەن. مەرىيەم ئەسەرنىڭ 2- قىسمىنىڭ كەم قىسىملىرىنى دوستى نەسىمنىڭ تاماملىشىغا ۋەسىيەت قىلىپ ئالەمدىن ئۆتكەن.

مەرىيەم بىنتى مۇھەممەد فەھرى

مەرىيەم بىنتى مۇھەممەد فەھرى 9- ئەسىردە ئەندەلۇستا ئۆتكەن خەيرى-ساخاۋەتچى ئايال بولۇپ، ھىجرىيە 245- يىلى دادىسىدىن مىراس قالغان بارلىق مال-مۈلكىنى سېرىپ قىلىپ، ئەندەلۇستا داڭلىق بىر جامەئە بىنا قىلغان. بۇ جامەئە مەسجىد ۋە مەدرىسنى ئۆز ئىچىگە ئالغان بولۇپ، مەرىيەمنىڭ ئىسمى بىلەن ئاتالغان. بۇ مەدرىسته بىر تۇركۈم ئۆلىمالار ۋە فەقىھلەر ئوقۇپ يېتىشكەن.

مەرىيەم نەمىر

مەرىيەم نەمىر شاملىق ئەدىبە بولۇپ، بىيرۇتتىكى مەكتەپتە ئەرەب تىلى ۋە ئىنگلىز ئەدەبىياتى ئۆگىنىپ دىپلوم ئالغان. 1878- يىلى مەكتەپ پۈتتۈرگەندىن كېيىن، دوستلىرى بىلەن ھەمكارلىشىپ «ئەدەبىياتچىلار جەمئىيىتى» قۇرغان. نۇرغۇن مەلۇماتلىق ئايالىلار بۇ جەمئىيەتكە قاتناشقان. 1881- يىلى مەرىيەم يەنە باشقىلار بىلەن ھەمكارلىشىپ «ئايالىلارنى ئاقارتىش، قوغداش جەمئىيىتى» قۇرغان ۋە ئۆزىنىڭ ئۆيىنى جەمئىيەتنىڭ مەركىزى قىلغان. بۇ يەردە ئايالىلارنىڭ

ساۋاتىنى چىقارغان، تۇرلۈك ئىلىم-ھۈنەرلەرنى ئۆگەتكەن. قىينىچىلىقتا قالغان ئايالارغا ھەر خىل مادداي ۋە مەنىۋى ياردەملەرنى بەرگەن. 1885- يىلى مەريەم ئىبرى شاھىن بىللە مىسىرغا كۆچۈپ كەتكەن ۋە بۇ يەردە ئوقۇتۇش، ئەدەبىي ئىجادىيەت بىلەن شۇغۇللانغان. 1888- يىلى قاھىرەدە ۋاپات بولغان.

مەريەم بىنتى ئىمران

ھەزرىتى مەريەم ئىيسا ئەلەيھىسسالامنىڭ ئانىسى. مەريەم ئەسلى داۋۇد ئەلەيھىسسالامنىڭ نەسلىدىن بولغان ئىمران ئىسىملىك كىشىنىڭ قىزى. ئىمران ئۇزۇن يىل پەرزەنت كۆرمىگەچكە، ئەگەر ئاللاھ پەرزەنت بەرسە، ئۇنى بەيتۇلمۇقەددەس مەسجىدىنىڭ خىزمىتىگە ئاتايدىغانلىقىغا ۋەدە قىلغان. ھەزرىتى مەريەم تۇغۇلۇپ، بەيتۇلمۇقەددەسنىڭ ئىمامى زەكەرىيا ئەلەيھىسسالام ئۇنى ئۆز تەربىيىسىگە ئالغان.

مەريەم 15 ياشقا كىرگەندە، ئاللاھنىڭ ھېكمەت-قۇدرىتى بىلەن ئەرسىز ھامىلدار بولۇپ، ئىيسا ئەلەيھىسسالامنى تۇغقان. «قۇرئان كەرىم»دە ھېچقانداق بىر ئايالنىڭ ئىسمى ئېنىق ئېيتىلمىغان ھالەتتە ھەزرىتى مەريەمنىڭ ئىسمى 30 يەردە ئوچۇق تىلغا ئېلىنغان. «قۇرئان كەرىم»دىكى 19- سۈرە مەريەمنىڭ ئىسمى بىلەن «سۈرە مەريەم» دەپ ئاتالغان.

مەلىكە بىنتى شەرىق

مەلىكە بىنتى شەرىق 13- ئەسىردە ئۆتكەن مەشھۇر مۇھەددىسلەرنىڭ بىرى بولۇپ، مۇھەممەد ئىبنى فەخر بۇخارى، زەينەب بىنتى كامال، ئەبۇ بەكرى رىزادەك ئۆلىمالارنىڭ سورۇنلىرىغا داخىل بولۇپ، ئىلىم تەھسىل قىلغان. ئىبنى شىرازى، ئىبنى

ئەساكىر، ئىبنى سەئد كەبى ئالىملاردىن ھەدىس رىۋايەت قىلىش ئىجازىتى ئالغان. مەلىكە ئۇزۇن مۇددەت ھەدىس ئىلمىدىن دەرس بەرگەن. بۇيۇك ئالىم ئىبنى ھەجەر ئەسقەلانىمۇ مەلىكىدىن دەرس ئالغان. مەلىكە 1399- يىلى 80 ياشتىن ئاشقاندا ۋاپات بولغان.

مەھرماھ سۇلتان

مەھرماھ ـــ سۇلتان سۇلايمانىنىڭ قىزى بولۇپ، رۇستەم پاشاغا ياتلىق بولغان. مەھرماھ دىيانەتلىك، خەيرىساخاۋەتلىك ئايال بولۇپ، بىر جامىئە شەرىق بىنا قىلغان. مەككە شەھرىدە خەلىپە ھارۇن رەشىدنىڭ خوتۇنى زۇبەيدە ھاجىلار ئۈچۈن ياساتقان «ئەينۇ زۇبەيدە» (زۇبەيدە بۇلىقى)نى زور مەبلەغ بىلەن شەھەر ئىچىگە تۇتاشتۇرغان. ئۇ 1518- يىلى ئالەمدىن ئۆتكەن.

مىھرىبانۇ

مىھرىبانۇ 19- ئەسىرنىڭ 2- يېرىمىدىكى قومۇل ۋاڭى. ئۇ ئەسلى ئىلىلىق بولۇپ، قومۇل ۋاڭى بىشىرغا ياتلىق بولغان. 1869- يىلى بىشىر ۋاڭ ئۆلگەندىن كېيىن، مىھرىبانۇ قۇمۇلغا ۋاڭ بولغان. بۇ مەزگىل شىنجاڭنىڭ سىياسىي ۋەزىيىتى داۋالغۇپ تۇرۇۋاتقان، خەلق ئۇرۇش مالمانچىلىقىدا خاراب ھالەتتە ئىدى. مىھرىبانۇ ۋاڭلىق ئورنىغا ئولتۇرغاندىن كېيىن، بىر قاتار خەلقپەرۋەر سىياسەتلەرنى يولغا قويۇپ، خەلقنىڭ تۇرمۇشىنى ياخشىلىغان. ئىلىم-مەرىپەتكە ئالاھىدە كۆڭۈل بۆلۈپ مەدرىسە، كۇتۇبخانىلارنى سالدۇرغان. ئىلىم ئەھلىلىرىنى قەدىرلەپ ئىشلەتكەن. بۇنىڭ بىلەن قومۇلدا بىر مەزگىل گۈللىنىش ۋەزىيىتى بارلىققا كەلگەن. 1882- يىلى مىھرىبانۇ ۋاڭلىق ئورنىنى كىيىغۇلى شاھمەخسۇتقا ئۆتكۈزۈپ بەرگەن.

مەيسۇن

مەيسۇن ئۇمەۋىيلار خەلىپىلىكىنىڭ خەلىپىسى مۇئاۋىيە ئىبنى ئەبۇ سۇفيانىنىڭ خوتۇنى. مەيسۇن زېرەك، پاراسەتلىك، شېئىرىي تالانتى بار ئايال بولۇپ، ئەسلىي يېزىدا تۇغۇلۇپ ئۆسكەن. مەيسۇن مۇئاۋىيەنىڭ نىكاھىغا ئۆتكەندىن كېيىن، ھەشەمەتلىك ئوردا سارايدىكى شاھانە تۇرمۇشتىن كۆڭلى خۇش بولماي، دائىم ئۆزى تۇغۇلۇپ ئۆسكەن قىر-سەھرالارنى سېغىنىپ شېئىرلار يازغان. مەيسۇنىڭ بۇ قەدەر ئېچىلماي يۇرگىنىدىن رەنجىگەن مۇئاۋىيە مەيسۇننى تالاق قىلىپ، يېزىغا يولغا سېلىپ قويغان.

كېيىنچە خەلىپىلىك تەختىگە ئولتۇرغان، ئىسلام تارىخىدىكى نۇرغۇن تەسىرلىك، ھەسرەتلىك ۋەقەلەرنىڭ سەۋەبچىسى بولغان يەزىد دەل مەيسۇننىڭ مۇئاۋىيە ھەزرەتلىرىدىن بولغان ئوغلىدۇر. بۇ چاغدا يەزىد كىچىك بولغاچقا، ئانىسى مەيسۇن بىلەن بىللە يېزىغا قايتقان ۋە باللىق چاغلىرىنى شۇ يەردە ئۆتكۈزگەن.

مۇسكە

مۇسكە قەلاۋۇنىيە پادىشاھلىرىدىن مۇھەممەد ئىبنى قەلاۋۇنىڭ ئوردىسىدىكى ھۆرمەتكە سازاۋەر ئايال بولۇپ، ئوردا ئىچىدىكى سىرتىدىكى بايراملىق مۇراسىملار، ھەرەمخانىنىڭ تۈزۈم-تەرتىپلىرى، شاھزادىلەرنى تەربىيىلەش ئىشلىرىنىڭ ھەممىسىگە مەسئۇلھەت بېرەتتى. بۇ ئاستە قول سالاتتى. شۇ سەۋەبتىن مۇسكە ئوردا ئىچىدە ئالاھىدە ئابرۇيغا ئىگە بولغان. مۇسكە ئۆزىنىڭ نۇرغۇن مال-مۇلكىنى خەير-ئېھسان ئىشلىرىغا سەرپ قىلغان.

مۇسكە شەخسىي بايلىقى بىلەن مىسىردا چوڭ بىر مەسجىد بىنا قىلغان. مەسجىدنىڭ چوڭ ئىككى دەرۋازىسى ئىسلام مىمارچىلىقىنىڭ گۈزەل نەقىشلىرى ۋە ھۆسۈنخەتلىرى بىلەن بېزەلگەن. مۇسكە ئۇزۇن يىل ياشاپ ۋاپات بولغان ۋە ئۆزى سالغان مەسجىد يېنىغا دەپنە قىلىنغان.

مۇنەۋۋەر خاتۇن

مۇنەۋۋەر خاتۇن تەقۋادىيانەتلىك، خەيرساخاۋەتچى ئايال بولۇپ، باغدادتىكى ئابباس ئەپەندى مەھەللىسىگە يېقىن يەرگە شەخسىي مال-مۈلكىنى سەرپ ئېتىپ، بىر مەسجىد سالغان. بىرلا ۋاقىتتا 100دىن ئارتۇق ئادەم نامراز ئوقۇيالايدىغان بۇ مەسجىدنىڭ يېنىغا يەنە بىر مەدرىس بىنا قىلغان. ئۇنىڭدا تالىپلار ۋە مەسجىد خادىملىرى ئۈچۈن نۇرغۇن ھۇجرىلار سېلىنغان. بۇ مەدرىسته دىنىي ئىلىملەردىن باشقا تېببابەت، ئاسترونومىيە، جۇغراپىيە ئىلىملىرىدىنمۇ دەرس ئۆتۈلگەن.

بۇ جامەئە پۈتكەنده، بەزى ئەدىبلەر ئۇنىڭغا ئاتاپ نەزىم-شېئىرلار يازغان. بۇ نەزىملەردە جامەئەنىڭ ھىجرىيىنىڭ 1267- يىلى پۈتكەنلىكى يېزىلغان. بۇ مەسجىد تا ھازىرغىچە جامائەت پەرز نامازلارنى ئادا قىلىدىغان ئاۋات مەسجىد بولۇپ كەلمەكته.

مەيمۇنە بىنتى ھارىس

ھارىس ھىلالنىڭ قىزى مەيمۇنىنىڭ ئەسلى ئىسمى بەررە بولۇپ، بۇ ئاللاھقا خاس سۈپەتلەرنىڭ بىرى بولغاچقا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئىسلام ئەخلاقىغا ئۇيغۇن بولۇش نۇقتىسىدىن ئۇنىڭ ئىسمىنى مەيمۇنەگە ئۆزگەرتكەن. جاھىلىيەت دەۋرىدە مەيمۇنە مەسئۇد ئىبنى ئەمرۇنىڭ نىكاھىدا بولۇپ، ئاجراشقاندىن كېيىن ئەبۇ رۇھىمغا ياتلىق

بولغان. ئىرى ۋاپات بولغاندىن كېيىن تۇل قالغان. ھىجرىيىنىڭ 7-يىلى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆمرىنىڭ قازاسىنى ئادا قىلغاندىن كېيىن، مەيمۇنەنى نىكاھىغا ئالغان. مەككىدىن ئون مىل يىراقلىقتىكى سەرىف دېگەن جايدا ئىر ياستۇققا باش قويغان. مەيمۇنە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەڭ ئاخىرقى نىكاھىغا ئالغان ئايالى.

«مۆمىنلەرنىڭ ئانىسى» مەيمۇنە رەسۇلۇللاھتىن 76 ھەدىس رىۋايەت قىلغان. مەيمۇنە ھىجرىيىنىڭ 51-يىلى، يەنى مىلادىيە 671-يىلى ھەجدىن قايتىپ ۋاپات بولغان. جىنازا نامىزىنى ئابدۇللاھ ئىبنى ئاببباس ئوقۇغان.

مەيمۇنە بىنتى سەئىد

مەيمۇنە بىنتى سەئىد پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ خىزمىتىنى قىلىدىغان خادىمە بولۇپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن بەزى ھەدىسلەرنى رىۋايەت قىلغان.

مەيمۇنە تەقۋالىقى ۋە ئەخلاق-پەزىلىتى بىلەن ئىشەنچلىك راۋىيلار قاتارىدا سانالغاچقا، ئىمام ئەبۇ داۋۇد، تىرمىزىي، نەسائى، ئىبنى ماجە ئۇنىڭ ھەدىسلىرىنى ئۆز سۈنەنلىرىدە رىۋايەت قىلغان.

نائىلە بىنتى فەرافىسە

نائىلە كۇفەدىكى بەنى كەلب قەبىلىسىنىڭ ئۇلۇغلىرىدىن فەرافىسە ئىبنى ئەھۋەسنىڭ قىزى. ئۇ چىنچى خەلىپە ھەزرىتى ئوسمان ئىبنى ئەففانىنىڭ ئايالى. ھەزرىتى ئوسمان مىلادىيە 641-يىلى نائىلەنى نىكاھىغا ئالغان. نائىلە مەريەم ئىسىملىك قىز تۇغقان.

نائىلە ئەقىل-پاراسەتلىك، تەدبىرلىك ئايال بولۇپ، ۋەز-نۇتۇقلىرى ناھايىتى تەسىرلىك ئانىق، شۇنداقلا شائىرە ئىدى. ھەزرىتى ئوسمان مۇھاسىرىدە قالغاندا نائىلە ناھايىتى پىداكارلىق كۆرسەتكەن. ۋاپادارلىق

بىلەن ئېرىدىن ئايرىلماي، قىلىچلىق باستۇرۇپ كىرگەنلەرنىڭ ئالدىدا ھەزرىتى ئوسماننىڭ ئالدىغا ئۆتۈۋېلىپ، قىلىچنىڭ بىسىنى قولى بىلەن توتۇۋالغان. ھەزرىتى ئوسمان ئۆلتۈرۈلگەندىن كېيىن نائىلە شۇ ۋاقىتتىكى شام ۋالىيسى مۇئاۋىيە ئىبنى ئەبى سۇفيانغا ناھايىتى تەسىرلىك خەت يېزىپ، قاتىللارنى تېپىپ جازالاشنى تەلەپ قىلغان. بۇنىڭ بىلەن ئىسلام تارىخىدىكى «سەففەيىن» (ئىككى قوشۇن) ۋەقەسى كېلىپ چىققان.

نەبەۋىيە مۇسا

نەبەۋىيە مۇسا مىسىرلىق ئايال مائارىپچى بولۇپ، ھىجرىيە 1307- يىلى، يەنى مىلادىيە 1889- يىلى تۇغۇلغان.

نەبەۋىييە دەسلەپ ھۆكۈمەت قارمىقىدىكى بىر مەكتەپتە ئوقۇتقۇچىلىق قىلغان. نەبەۋىييە مىسىردا مائارىپ ۋازارىتىنىڭ تەپتىشلىك ۋەزىپىسىگە تەينىلەنگەن تۇنجى ئايال بولۇپ، قىزلار مائارىپىدا ساقلىنىۋاتقان يېتەرسىزلىكلەرنى قاتتىق تەنقىد قىلغان. شۇ سەۋەبلىك ۋەزىپىسىدىن ئايرىلغان. شۇنىڭدىن كېيىن نەبەۋىييە ئىسكەندەرىيە بىلەن قاھىرەدە قىزلار مەكتىپى قۇرۇپ، مۇدىرلىق ۋەزىپىسىنى ئۈستىگە ئالغان. نەبەۋىييە ئىستېداتلىق مائارىيچىلا ئەمەس، بەلكى يەنە پائالىيەتچان ئىجتىمائىي تەشكىلاتچى ۋە ئەدىبە بولۇپ، 1937- يىلى «قىزلار ھەپتىلىك ژۇرنىلى» تەسىس قىلغان. نەبەۋىييەنىڭ ئايالالار ۋە مائارىپ ھەققىدىكى بەزى ماقالىلىرى توپلام قىلىنىپ نەشر قىلىنغان. نەبەۋىييە ھىجرىيە 1370- يىلى، يەنى مىلادىيە 1951- يىلى ۋاپات بولغان ۋە ئىسكەندىرىيىگە دەپنە قىلىنغان.

نەزھۇن بىنتى قەلائى

نەزھۇن 12- ئەسىردە ئۆتكەن ئەندەلۇسلۇق مەشھۇر شائىرە، ئەدىبەدۇر. نەزھۇن ئەندەلۇسنىڭ ئەڭ گۈزەل شەھەرلىرىدىن بولغان

غىرناتە شەھىرىدە ياشىغان. نەزھۇن زامانىسىدىكى ئىلىم ئەھلىلىرى بىلەن قويۇق بېرىش-كېلىش قىلغان. نەزھۇننىڭ شۇ ۋاقىتتىكى غىرناتىنىڭ ۋالىيسى ئەبۇ بەكرى ئىبنى سەئىد، ئالىم ئىبنى قىزمان بىلەن قىلىشقان مۇشائىرە، سۆھبەتلىرى تارىخ كىتابلىرىغا پۈتۈلگەن. نەزھۇن مىلادىيە 1155- يىلى ئەتراپىدا ئالەمدىن ئۆتكەن.

نەسىب خاتۇن

نەسىب خاتۇن ئەييۇبىلار خانىدانىدىن پادىشاھ مۇزەففەردىن يۇنۇس ئىبنى شەمسىددىننىڭ قىزىدۇر. نەسىب خاتۇن ھەدىس ئالىملىرىدىن خەتىب مۇراد بىلەن ئىبنى ئابدۇدائىمدىن ھەدىس ئىلمى ئوقۇپ، مەشھۇر مۇھەددىسلەردىن بولۇپ يېتىشكەن. نەسىب خاتۇن ئىلىم تارقىتىش يولىدا دەرس ئۆتۈپ، نۇرغۇن شاگىرت تەربىيىلىگەن. سالاھىددىن سەفدىننىڭ ئۇستازى ئەلەمۇددىن بەرزالى (1267 — 1339)مۇ نەسىب خاتۇندىن دەرس ئالغان.

نەسىب خاتۇن مىلادىيە 1298- يىلى 90 ياشتىن ئېشىپ ئالەمدىن ئۆتكەن.

نەفىسە بىنتى ھەسەن

نەفىسە بىنتى ھەسەن ئىبنى زەيد ئىبنى ھەسەن ئىبنى ئەلى ئىبنى ئەبۇ تالىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ نەسلىدىن بولۇپ، كەرىمەتۇددارەين (ئىككى دۇنيالىق خانىم) تاھىرە (پاك ئايال)دەك ھۆرمەت ناملىرى بىلەن ئاتالغان.

نەفىسە مىلادىيە 762- يىلى مەككە مۇكەررىمىدە تۇغۇلغان. مەدىنە مۇنەۋۋەردە ئائىلىسىنىڭ ئىمان، ئىلىم-مەرىپەت مۇھىتىدا چوڭ بولغان. نەفىسە جەئفەر سادىقنىڭ ئوغلى ئىسھاق مۇئتەمىنگە ياتلىق بولغان ۋە قاسىم، ئۇممۇ گۈلسۇم ئىسىملىك ئىككى پەرزەنتلىك بولغان. نەفىسە

كېچىچە ئۇخلىماي ئىبادەت قىلىش، تولا نەپلى روزا تۇتۇش ۋە دائىم ئاللاھنى زىكر قىلىپ، يىغلاشتەك زۇھۇد- تەقۋالىقى ۋە تەپسىر، ھەدىس ئىلمىدىكى يېتۇك ئىلمى بىلەن زور ھۆرمەت-ئىناۋەتكە ئىگە بولغان. نەپسە يېتىم-مىسكىن، غېرىب-مۇساپىرلارغا زىيادە مەرھەمەتلىك بولۇپ، كۆپ خەير-سەدىقىلەر قىلغان. نەپسە 30 قېتىم ھەج قىلغان بولۇپ، كۆپ قېتىم پىيادە يول يۈرۈپ ھەجنى ئادا قىلغان. مىلادىيە 809- يىلى نەپسە ئائىلىسى بىلەن بىرلىكتە مىسىرغا ھىجرەت قىلغان. مىسىر ئاھالىسى بۇ خەۋەرنى ئاڭلاپ، شەھەر سىرتىغا چىقىپ، ئىززەت-ئىكرام بىلەن نەپسەنى كۈتۈۋالغان. مىسىردا ئىمام شافىئىي نەپسىنىڭ ئىلىم مەجلىسلىرىگە ھازىر بولۇپ، تەپسىر ۋە ھەدىسلەرنى ئاڭلىغان.

مىلادىيە 824- يىلى رامىزان ئېيىدا نەپسە 61 يېشىدا ئالەمدىن ئۆتكەن. ئېرى ئىسھاق نەپسىنىڭ جەسىتىنى مەدىنە مۇنەۋۋەردىكى بەقىيئەگە دەپن قىلىش ئۈچۈن يۆتكىمەكچى بولغاندا مىسىر ۋالىيسى ۋە مىسىر ئاھالىسىنىڭ ئىلتىماسىغا ئاساسەن مىسىرغا دەپن قىلغان. نەپسىنىڭ مەقبەرىسى مىسىردا زىيارەتگاھقا ئايلانغان.

نۇربانۇ

نۇربانۇ سۇلتان مۇراد II نىڭ ئانىسى، ئوسمانىيلار دۆلىتىدە ئەقىل-پاراسەت، نوپۇز-ئىناۋەت بىلەن شۆھرەت قازانغان ئايالدۇر. نۇربانۇ ئۆز ئۆمرىدە كۆپ خەير-ساخاۋەت ئىشلىرىنى قىلغان. ئەسكىدارداكى «ئەتىق ۋالىدە» نامى بىلەن مەشھۇر بولغان مەسجىدنى نۇربانۇ بىنا قىلغان.

نۇزۇگۇم

ئۇيغۇر خەلقىنىڭ قەھرىمان قىزى، ئەرك سۆيەر نۇزۇگۇم 1808- يىلى قەشقەردە تۇغۇلغان. ئەسلى ئىسمى چولپانگۈل بولۇپ، تارىخچى

موللا بىلال نازىمنىڭ يازغانلىرىغا ئاساسلانغاندا، ئۇ بۇغداي ئۆڭ، قارا كۆز، قارا قاش، نازۇك بەدەن بولغاچقا، خەلق ئۇنى نۇرۇگۇم دەپ ئاتىغان.

نۇرۇگۇم 1826- يىلى قەشقەردىكى مانجۇ زۇلۇمىغا قارشى خەلق قوزغىلىڭىغا قاتنىشىپ، قوزغىلاڭ مەغلۇپ بولغاندىن كېيىن، ئىلىغا سۈرگۈن قىلىنغان. ئىلىدا مانجۇ ئەمەلدارى نۇرۇگۇمنى مەجبۇرىي خوتۇنلۇققا ئالماقچى بولغاندا، تۇيۇ كېچىسى مانجۇ ئەمەلدارىنى ئۆلتۈرۈپ قېچىپ كەتكەن. نۇرۇگۇم قومۇشلۇقتا ئالتە ئاي يوشۇرۇنۇپ يۈرگەندىن كېيىن، چېركلارنىڭ قولىغا چۈشۈپ، ئۈچ ئاي زىندانغا سولانغان. نۇرۇگۇم 1827- يىلى مانجۇ ئەسكەرلىرى تەرىپىدىن قىلىچ بىلەن چېپىپ ئۆلتۈرۈلگەن. نۇرۇگۇم ئۆزىنىڭ مۇھەببەت نەيرەتى، ئازرۇ-ئارمانلىرىنى ئىپادىلەپ نۇرغۇن قوشاقلارنى توقۇغان. ئەركىنلىك، ئادالەت ئۈچۈن جېنىنى پىدا قىلغان نۇرۇگۇمنىڭ قوشاقلىرى تا ھازىرغىچە خەلق ئارىسىدا ئېغىزدىن ئېغىزغا كۆچۈپ، تارقىلىپ يۈرمەكتە.

نۇر جاھان بېگىم

نۇر جاھان بېگىم 16- ئەسىردىكى ھىندىستان پادىشاھلىرىدىن جاھانگىر مىرزا سەلىم نۇرىددىن مۇھەممەدنىڭ خوتۇنى. نۇر جاھان بېگىم ئەقىل-پاراسىتى، شېرىن سۆزلىرى بىلەن ئېرىنىڭ مۇھەببىتى-ھۆرمىتىگە، يۇقىرى ئابرۇي-ئىناۋەتكە ئېرىشكەن. دۆلەت ئىچىدە ئىشلىتىلىدىغان پۇلغا ئېرىنىڭ ئىسمى بىلەن بىللە نۇر جاھان بېگىمنىڭ ئىسمىمۇ ئويۇلغان.

نۇر جاھان بېگىم تونۇلغان شائىرە بولۇپ، پارس تىلىدا يازغان شېئىرلىرى بار. نۇر جاھان بېگىم نۇرغۇن خەيرى-ساخاۋەت ئىشلىرىنى قىلغان بولۇپ، مەدرىس، مەسجىد، تەكىيخانا، شىپاخانىلارنى قۇرغان. قاتتىق بۇيرۇق چىقىرىپ، ھىندىلارنىڭ ئادەمنى قۇربانلىق

قىلىدىغان، ئېرى ئۆلسە ئايالىرىنى تىرىك ھالدا بىللە كۆمىدىغان قەبىھ ئادەتلىرىنى قەتئىي چەكلىگەن. خىلاپلىق قىلغۇچىلارنى قاتتىق جازالىغان. نۇر جاھان بېگىم يەنە تۇنجى بولۇپ خەيرىيەت بازىرىنى يولغا قويغان بولۇپ، ھەر يىلى نوروز پەسلىدە ھۇنەرۋەن-كاسىپلار، سودىگەرلەر يەرلىك پۇراقلا ئىگە، قىممەتلىك مالالىرىنى مەخسۇس بەلگىلەنگەن جايدا بازارغا سالغان. بۇ بازار يەرمەنكە خاراكتېرىنى ئالغان بولۇپ، يەرمەنكە يېپىلغاندىن كېيىن، نۇر جاھان بېگىم سودا-سېتىقتىن ئايرىلغان زاكاتنى كەمبەغەل-غېرىبلارغا تارقىتىپ بەرگەن. نۇر جاھان بېگىم 1645- يىلى 72 يېشىدا ئالەمدىن ئۆتكەن ۋە لاھوردا ئېرىنىڭ يېنىغا دەپنە قىلىنغان.

نوزار بىنتى ئەبۇ ھەييان

نۇزار مەشھۇر تىلشۇناس، تۇرك تىلىنىڭ گراماتىكىسى ھەققىدە ئەڭ دەسلەپ ئىزدەنگەن ۋە بۇ ھەقتە نۇرغۇن ئەسەرلەرنى يازغان ئەبۇ ھەييانىنىڭ قىزى، ئەدىبەدۇر.

نۇزار ناھايىتى چېچەن، تىرىشچان، ئىلىمگە ھېرىسمەن بولغاچقا، شەيخ ئەبۇ ھەييان نۇزارنىڭ كۆتكەن يېرىدىن چىقمىغان ئوغلى ھەييانغا قاراپ: «كاشكى، ھەييان ھەمشىرىسىگە ئوخشاش بولسىچۇ؟» دېگەن. نۇزار دادىسىدىن تەلىم ئالغان ۋە ھەجگە بېرىپ ساھابە ئىبنى زۇبەيىد بىلەن كۆرۈشۈپ، ئۇنىڭدىن ھەدىسلەر ئاڭلاشقا مۇيەسسەر بولغان. نۇزار 1330- يىلى 27 ياشتا كېسەل بىلەن ۋاپات بولغان. شەيخ ئەبۇ ھەييان قىزىنىڭ ئۆلۈمىگە قاتتىق ھەسرەتلىنىپ، مەرسىيىلەر ئوقۇغان. دائىم قەبرىسىنى يوقلاپ تۇرغان. قىزى ھەققىدە «**النضار فى المسلات عن النضار**» ناملىق بىر كىتاب يازغان. مەشھۇر ئالىم، تارىخچى سالاھىددىن سەفدى (1296 — 1363) نۇزارنىڭ ۋاپاتىنى ئاڭلاپ ئۇنىڭغا ئاتاپ مەرسىيە يازغان.

نۇسەيبە بىنتى كەئب

نۇسەيبە مەدىنە مۇنەۋۋەرلىكى كەئب ئىبنى ئەمرۇنىڭ قىزى، ئەنسارلاردىن زەيد ئىبنى ئاسىمنىڭ ئايالى بولۇپ، باتۇرلۇقى، شجائىتى بىلەن داڭق چىقارغان ساھابە ئايال. نۇسەيبە ھىجرەتتىن بۇرۇن مەككىگە كېلىپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بەيئەت قىلغان. نۇسەيبە ئىرى زەيد، ئوغۇللىرى ھەبىب، ئابدۇللاھ بىلەن بىللە ئۇھۇد غازىتىغا قاتنىشىپ ئاجايىپ باتۇرلۇق بىلەن جەڭ قىلغان. ئوغلى جەڭدە يارىلىنىپ، قانلىرى ئېقىشقا باشلىغان. نۇسەيبە باشقا مۇجاھىدلارنىڭ يارىسىنى تېڭىش بىلەن ئالدىراش بولۇپ كېتىپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام چاقىرغانلىقىنى كېيىنلا ئوغلىنى قۇتقۇزۇشقا كىرىشكەن. نۇسەيبە جەڭدە يارىلانغان. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇھۇد غازىتىدا: «نۇسەيبەنىڭ بۇگۈنكى ئورنى پالانچى، پالانچىدىن ئارتۇق» دېگەن ۋە ئۆيىگە كىرمەي تۇرۇپ، ئابدۇللاھ ئىبنى كەئبنى نۇسەيبەنىڭ ئەھۋالىنى سوراشقا ئەۋەتكەن، نۇسەيبە رىزۋان بەيئىتىگە شاھىت بولغان. يەمامە ۋەقەسىدە نۇسەيبە ئەبۇ بەكرى سىددىقنىڭ قېشىغا كېلىپ، ئۆزىنىڭ مۇسۇلمانلار قوشۇنى بىلەن بىللە بېرىشنى ئۆتۈنگەن. ئەبۇ بەكرى سىددىقنىڭ رۇخسىتى بىلەن نۇسەيبە يەمامە ئۇرۇشىدا ھەمشىرىلىك قىلغان. بۇ قېتىمقى جەڭدە ئۇنىڭ 11 يېرى جاراھەتلىنىپ، بىر قولى كېسىۋېتىلگەن. ئوغلى جەڭدە شېھىت بولغان. ساھابە خالىد ئىبنى ۋەلىد نۇسەيبەنىڭ ئاللاھ رازىلىقى يولىدا كۆرسەتكەن تۆھپىسىنى ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ نۇسەيبە ھەققىدىكى خەيرلىك دۇئالىرىنى كۆپ ئاڭلىغاچقا، مەدىنىگە قايتقاندىن كېيىن، تېۋىپ تەكلىپ قىلىپ، نۇسەيبەنىڭ يارىلىرىنى داۋالاتقان. دائىم ھال سوراپ يوقلاپ تۇرغان. بۇ چاغدا ھەزرىتى ئەبۇ بەكرى سىددىق خەلىپىلىك تەختىدە بولۇپ، دائىم نۇسەيبەنىڭ ئۆيىگە بېرىپ ئۇنى يوقلىغان.

نۇسەيبە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن بەزى ھەدىسلەرنى رىۋايەت قىلغان. بۇ ھەدىسلەرنى ئىمام تىرمىزىي، نەسائى، ئىبنى ماجە سۈنەن كىتابلىرىدا رىۋايەت قىلغان. نۇسەيبە ئەرەبلەرنىڭ كۈنيە ئاتاش ئادىتى بويىچە «ئۇممۇ ئەممارە» دەپمۇ ئاتىلىدۇ. نۇسەيبە 634- يىللىرى ئەتراپىدا ئالەمدىن ئۆتكەن.

نۇسەيبە بىنتى ھارىس

نۇسەيبە بىنتى ھارىس فازىلە، ساھابە ئايال بولۇپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن بىللە نۇرغۇن غازاتلارغا قاتنىشىپ يارىدارلارنى داۋالىغان. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قىزى زەينەب ۋاپات بولغاندا، مېيىتنى نۇسەيبە يۇغان. نۇرغۇن ساھابىلار ۋە بەسرەدىكى تابئىينلار مېيىتنىي يۇيۇش ھەققىدىكى قائىدە-ئەھكاملارنى نۇسەيبەدىن سوراپ ئۆگەنگەن. نۇسەيبە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن 40 ھەدىس رىۋايەت قىلغان. بۇلاردىن سەككىز ھەدىس «سەھىھۇل بۇخارى» بىلەن «سەھىھۇل مۇسلىم»دا رىۋايەت قىلىنغان.

نىگار خانىم

نىگار خانىم 19- ئەسىردە تۇركىيىدە ياشىغان مەشھۇر شائىرە. نىگار خانىم 1865- يىلى ئىستانبۇلدا ئوسمان پاشا ئىسىملىك كىشى ئائىلىسىدە دۇنياغا كەلگەن. نىگار خانىمنىڭ ئانىسى شېئىرىيەتكە ئالاھىدە ھەۋىسى بار، كلاسسىك ۋە ھازىرقى زامان شېئىرىي دىۋانلىرىنى يىغىپ ساقلايدىغان ئايال بولۇپ، بۇ خىل مۇھىت نىگار خانىمنىڭ قەلبىدە شېئىرىيەتكە مۇھەببەت ئويغاتقان.

نىگار خانىم شېئىر ئىجادىيىتى بىلەن شۇغۇللانغاندىن باشقا يەنە فرانسۇز، نېمىس تىللىرىنى ئىگىلىگەن. بۇ تىللاردىكى ئەدەبىيات يېڭىلىقلىرى، شېئىرىيەت ئەھۋالى ھەققىدىكى

ماتېرىياللارنى كۆرۈپ، نەزەر دائىرىسىنى كېڭەيتىش ئۈنۈمى ئىجادىيىتىنى يېڭىچە تەپەككۇر بىلەن تەمىن ئەتكەن. نىگار خانىمنىڭ شېئىرلىرى فرانسۇز ۋە باشقا تىللارغا تەرجىمە قىلىنغان. نىگار خانىم چەت ئەل ئەدەبىياتىدىن بەزى ئەسەرلەرنى تەرجىمە قىلغان. 1890- يىلى نىگار خانىمنىڭ «ئەپسۇس» ناملىق شېئىرىي دىۋانى، 1894- يىلى «نىيران» ناملىق شېئىرى دىۋانى نەشر قىلىنغان.

ھاجەر

ھاجەر ھەزرىتى ئىبراھىم خەلىل ئەلەيھىسسالامنىڭ ئايالى. ھاجەر ئەسلىي مىسىرلىق بولۇپ، پېرئەۋننىڭ ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامنىڭ خوتۇنى سارەگە ھەدىيە قىلغان كېنىزىكى ئىدى. سارە تۇغمىغانلىقتىن، ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام ھاجەرنى نىكاھىغا ئالغان. ھاجەر ئىسمائىل ئەلەيھىسسالامنى تۇغقان.

ئاللاھنىڭ ئىرادىسى بىلەن ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام ھاجەر بىلەن قۇچاقتىكى ئىسمائىلنى ئېلىپ ھىجازغا سەپەر قىلغان. ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام مەككە ۋادىسىغا كەلگەندە، بۇ يەردە تېخى ئاھالىلەر ئولتۇراقلاشمىغانىدى. ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام بۇ يەردە ھاجەر بىلەن ئىسمائىلنى قويۇپ ماڭغانىدا ھاجەر: «ئى ئىبراھىم بىزنى ئادەمسىز چۆلدە سۇسىز ئوزۇقسىز تاشلاپ مېڭىشىنىڭ سەۋەبى نېمە؟ بۇنداق قىلىشقا كىم بۇيرۇدى؟» دەپ ئارقىسىدىن توۋلىغان. ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام: «جانابىي ئاللاھ شۇنداق قىلىشقا ئەمر قىلدى»، دېگەندە، ھاجەر: «ئۇنداق بولسا ئاللاھ بىزلەرنى ئۆز پاناھىدا ساقلايدۇ» دەپ سەۋر بىلەن ئىلاھىي ئەمرگە بويسۇنغان. ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام كەتكەندىن كېيىن ھاجەرنىڭ يېنىدىكى ئوزۇقلۇق تۈگەپ، سۇت چىقمىغان. قۇچاقتىكى ئىسمائىل ئاچلىق، ئۇسسۇزلۇقتىن قىقراپ يىغلىغانىدا، بۇنىڭغا چىدىمىغان ئانا سەفا

بىلەن مەرۋى تېغى ئارىسىدا سۇ، يېمەكلىك تېيىش ئارزۇسىدا يەتتە قېتىم يۇگۈرۈپ ماڭغان. شۇ ئەسنادا زەمزەم سۇيى زاھىر بولۇپ، ئانا-بالا ھالاكەتتىن قۇتۇلۇپ قالغان. ئىسلام دىنىدىكى بەش ئەركانىنىڭ بىرى بولغان ھەج پائالىيىتىدىكى ھەج قىلغۇچىنىڭ سەفا بىلەن مەرۋى ئارىسىدا يەتتە قېتىم سەئىيى قىلىشى مۇشۇنىڭدىن قالغان.

ئەڭ قەدىمكى ئەرەب قەبىلىلىرىدىن — جۈرھەم قەبىلىسى بۇ يەرگە كېلىپ، ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامنىڭ رۇخسىتى بىلەن مەككىگە ماكانلىشىپ تۇرۇپ قالغان. ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام ئاللاھنىڭ ئەمرى بىلەن ئوغلى ئىسمائىلنىڭ يارەملىشىشى ئاستىدا كەئبىنى بىنا قىلغان. ھاجەر سارەدىن ئىلگىرى ۋاپات بولۇپ، ئىسمائىل ئەلەيھىسسالام ھىجاز رايونىدا قالغان ۋە جۈرھەم قەبىلىسىدىكى رەئىسلە بىنىتى مەزار ئىسىملىك ئەرەب قىزىغا ئۆيلەنگەن. شۇڭا ئىسمائىل ئەلەيھىسسالام ئەرەب مۇستەئرەبىنىڭ (ئەسلىي باشقا بولۇپ كېيىن ئەرەبلىشىپ كەتكەنلەر) تۇنجى بوۋىسى ھېسابلىنىدۇ.

ھاجەر بىنتى قازى ئالائىددىن

ھاجەر ئىبنى خەتىب دېگەن نام بىلەن مەشھۇر بولغان قازى ئالائىددىن ئەلى ئىبنى مۇھەممەدنىڭ قىزى، مەشھۇر مۇھەددىسەدۇر. ھاجەر ئائىشە بىنتى مۇھەممەد ئىبنى ئابدۇلھادىي كەبى ھەدىس ئۆلىمالىرىدىن ھەدىس رىۋايەت قىلىش ئىجازىتىگە ئېرىشكەن. مەشھۇر ھەدىسشۇناس ئالىم ئىمام سۇيۇتى ھاجەرنى ئۆزىگە دەرس بەرگەن ئۇستازلىرى قاتارىدا تىلغا ئالغان.

ھاجەر بىنتى مۇھەممەد

ھاجەر بىنتى مۇھەممەد 15- ئەسىردە ئۆتكەن مۇھەددىسە بولۇپ، ئەزىزە مەقدەسىيە دېگەن نام بىلەن ئاتالغان. ھاجەر 1388- يىلى

تۇغۇلغان بولۇپ، ھاجەر ئىسمام سۈيۈتىنىڭ شەيخلىرىدىن ھېسابلىنىدۇ. ھاجەر 1469- يىلى ئالەمدىن ئۆتكەن.

ھەدىيە بىنتى ئەلى

ھەدىيە بىنتى ئەلى ئىبنى ئەسكەر 13- ئەسىردە باغدادتا ياشىغان زاھىدە، ئالىمە، فازىلە ئايالدۇر. ھەدىيە باغدادتىكى ئىبنى زۇبەيدە، جەئفەر ھەمدانىغا ئوخشاش مەشھۇر ھەدىس ئالىملىرىنى ئۇستاز تۇتۇپ ئۆگىنىپ ھەدىس ئىلمىدا كۆزگە كۆرۈنگەن. مەشھۇر ئالىم ئەلەمۇددىن بەرزالى ھەدىيەنىڭ ئۆزىنىڭ ئۇستازى ئىكەنلىكىنى ئېيتىپ مۇنداق دېگەن: «مەن (مۇسنەدى دارىمى) كىتابىنى ھەدىيەدىن ئوقۇدۇم. ھەدىيەنىڭ شامغا قىلغان سەپىرىدە بىرگە بولۇپ، كۆپ ھەدىسلەرنى ئاڭلىدىم. نۇرغۇن تالىبۇل ئىلملەر ھەدىيەنىڭ ھۇزۇرىغا كېلىپ، ئۇنىڭ ئىلمىدىن كۆپ مەنپەئەت ئىستىفادە ھاسىل قىلاتتى». ھەدىيە 1312- يىلى قۇددۇس شەھىرىدە ئالەمدىن ئۆتكەن.

ھەببە بىنتى ئابدۇراھمان

ھەببە بىنتى زەينىددىن ئابدۇرەھمان 14- ئەسىردە ئۆتكەن فازىلە، ئالىمە، مۇھەددىسەدۇر. ھەببە ھەدىسلەرنى ئىسنادى بويىچە رىۋايەت قىلىشتا ئالاھىدە ماھارەتكە ئىگە بولغان. تەقىددىن ئابدۇرەھمان، خەتىب مەردان كەبى مۇھەددىسلەرنى ئۇستاز تۇتۇپ، دەرسلىرىنى ئاڭلىغان. ھەببە 1332- يىلى ئالەمدىن ئۆتكەن.

ھەببە خانىم

ھەببە خانىم ئىستانبۇلنىڭ 13- ئەسىردە ئۆتكەن مەشھۇر ئەدىبەلىرىدىن. ھەببە خانىم 1262- يىلى ھەرسەكلى دېگەن جايدا

ئـەلى پاشـا ئىسـمىلىك كىشـى ئائىلىسـىدە دۇنياغـا كەلگـەن. تۆۋەندىكىسى ھەببە خانىمنىڭ شېئىرلىرىدىن پارچە:

جىگەردە تىغى غەمزەڭ زەخمى بارکىن ئاتما پەيكانىڭ،
يېتەر، ئەي قاشى ياي، ئارتۇق يېتەر، تەبرەتمە مژگانىڭ.
نىگاھ مىستىكى جاناكى شايان كۆردۈڭ ئەغيارى،
يەنە نەۋ يارەلەر ئاچدى دەرۋىنە تىغ ھىجرانىڭ.
ھەببە بىداۋا دەرتتىن خالاس ئولماقدە مۇشكۈلدۇر،
ئۈمىد ئەتمەس ئەسىرى دەرد ئولانلار غەيرى دەرمانىڭ.

ھەفسە بىنتى ئۆمەر ئىبنى خەتتاب

«مۆمىنلەرنىڭ ئانىسى» ھەفسە رەسۇلۇللاھ جەننەت بىلەن خۇش خەۋەر بەرگەن ئون ساھابىنىڭ بىرى بولغان ئىككىنچى خەلىپە ئۆمەر ئىبنى خەتتابنىڭ قىزى.

ھەفسە ھىجرەتتىن 18 يىل ئىلگىرى، يەنى 604- يىلى مەككە مۇكەررەمدە تۇغۇلغان. رەسۇلۇللاھتىن ئەڭ كۆپ ھەدىس رىۋايەت قىلغۇچىلاردىن بولغان ئابدۇللاھ ھەفسەنىڭ قېرىندىشى ئىدى. ھەفسە دەسلەپ خەنىس ئىبنى ھەزافىگە ياتلىق بولغان. ئەر-خوتۇن بىرلىكتە ھەبەشىستانغا ھىجرەت قىلغان. ھەبەشىستاندىن قايتىپ مەدىنىگە كەلگەن. خەنىس بەدىر غازىتىدا يارىلىنىپ، ساقىيالماي ۋاپات بولغان. ھەفسە تۇل قالغان. بۇ چاغدا ئۇ 20 ياشتا ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بەدىر غازىتىدىن كېيىن ھىجرىيىنىڭ 3- يىلى ھەفسەنى نىكاھىغا ئالغان. ھەفسە كۆپ ۋاقىتدا ئىبادەت بىلەن مەشغۇل بولىدىغان تەقۋادار ئايال ئىدى. ئىلمى بالاغەت ۋە شېئىرىيەتتىن خەۋىرى بار، مەلۇماتلىق ئايال ئىدى. ھەفسە باللىق بولمىغان. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن 60 ھەدىس رىۋايەت قىلغان. بۇلاردىن ئۈچ ھەدىس «سەھىھۇل بۇخارى»دا، توققۇز ھەدىس «سەھىھۇل مۇسلىم»دا رىۋايەت قىلىنغان.

ھەفسە مۇئاۋىيە زامانىغىچە ياشاپ، ھىجرىيىنىڭ 45- يىلى مىلادىيە 665- يىللىرى ئەتراپىدا مەدىنىدە ۋاپات بولغان ۋە شۇ يەرگە دەپنە قىلىنغان.

ھەفسە بىنتى ھاج رەكۇنىيە

ھەفسە بىنتى ھاج رەكۇنىيە «شاعرة الأندلس» (ئەندەلۇس شائىرەسى) دەپ نام ئالغان مەشھۇر ئەدىبەدۇر.

ھەفسە 12- ئەسىردە ئەندەلۇستىكى غىرناتە شەھىرىدە ياشىغان. ھەفسە قەلەمنىڭ تېز ۋە ئۆتكۈرلۈكى، شېئىرلىرىنىڭ پاساھەت-بالاغەتلىكلىكى بىلەن زور ھۆرمەت-ئىناۋەتكە ئىگە بولغان. ھەفسە ئەندەلۇستىكى مۇۋەھھىدۇن پادىشاھلىقىنىڭ ۋەزىرى جەئفەر ئەھمەد ۋە باشقا زامانداش ئەدىب-ئالىملار بىلەن مۇشائىرە ئېيتىشىپ، شېئىرىيەت مۇھاكىمىلىرىنى ئېلىپ بارغان. ھەفسەگە غىرناتە شەھىرىنىڭ ھاكىمى ئەبۇ سەئىدنىڭ كۆڭلى بولغانلىقتىن ۋەزىر جەئفەرنىڭ ھەفسە بىلەن بولغان دوستلۇقىغا ھەسەت قىلىپ جەئفەرنى قەتلى قىلغان. ھەفسە بۇنىڭدىن قاتتىق قايغۇرۇپ مەرسىيىلەر يازغان. ھەفسە 1190- يىلى ئالەمدىن ئۆتكەن.

ھەلىمە بىنتى ئەبۇ زۇئەيب

بەنى سەئد قەبىلىسىدىن بولغان ھەلىمە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئىنىكئانىسى (سۈت ئانىسى) بولۇپ، ساھابىياتتىن بىر مۇبارەك ئايالدۇر.

ئەرەبلەرنىڭ يېڭى تۇغۇلغان بوۋاقنى قىرىسەھرالاردا ساپ ھاۋادىن نەپەسلىنىپ، ساپ ئانا تىلى بىلەن ئۆزۈقلىنىپ چوڭ بولسا زېرەك بولىدۇ، دەيدىغان ئادىتى بويىچە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تۇغۇلۇشى بىلەنلا بەنى سەئد قەبىلىسىدىكى ھەلىمگە بېقىشقا

بېرىلگەن. ھەلىمە ئاق يۆگەككە ئورالغان بۇ بوۋاقنى مېھىر-مۇھەببەت بىلەن پەپىلەپ باققان. بۇ مۇبارەك بوۋاق ھەلىمنىڭ ئائىلىسىگە كەلگەندىن باشلاپ، ئۇنىڭ ئائىلىسىگە بەرىكەت ياغقان. مال-مۇلكى كۆپەيىپ، تۇرمۇشى ياخشىلانغان. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھەلىمنىڭ قېشىدا ئالتە يېشىغچە تۇرغان. ھەلىمە ئىسلام دەۋىتى زامانىغچە ياشاپ، ئىمان ئېيتىپ مۇسۇلمان بولغان. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھەلىمنى ئۆز ئانىسىدەك ياخشى كۆرۈپ ھۆرمەتلەيتتى. ھەتتا ھەلىمە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھۇزۇرىغا كەلگەندە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئىززەت-ئىكرام بىلەن ئورنىدىن تۇرۇپ، تونىنى ھەلىمنىڭ ئولتۇرۇشى ئۈچۈن سېلىنجا قىلىپ سېلىپ بېرەتتى. ھەلىمە 630- يىلدىن كېيىن ئالەمدىن ئۆتكەن.

ھەمدە بىنتى ۋاسىق

ھەمدە بىنتى ۋاسىق ھىجرىيىنىڭ 4- ئەسىردە باغدادتا ئۆتكەن مەشھۇر ۋائىزە، خەتىبەدۇر. ئۇ فازىلە، دىيانەتلىك ئايال بولۇپ، پاساھەتلىك نۇتۇقلىرى، تەسىرلىك ۋەزلىرى بىلەن جەمئىيەتتە زور شۆھرەت قازانغان. مەشھۇر ئالىم ئىبنى سەمئانى ئۆزىنىڭ ھەمدەدىن فىقھى ۋە ھەدىس ئىلمى ئۆگەنگەنلىكىنى زىكر قىلغان.

ھەۋۋا ئانا

ھەۋۋا ئانا تۇنجى ئىنسان ـــ ئادەم ئەلەيھىسسالامنىڭ خوتۇنى، ئادەم باللىرىنىڭ ئانىسى.

«قۇرئان كەرىم»دە ئادەملەرنىڭ ئادەم ئاتا بىلەن ھەۋۋا ئانىدىن تۆرىلىپ كۆپەيگەنلىكى بايان قىلىنىپ بەزى ئايەتلەر كەلگەن. شۇنىڭ بىلەن بىرگە ئادەم ئەلەيھىسسالام بىلەن ھەۋۋانىڭ ئاللاھنىڭ ئىلتىپاتى بىلەن جەننەتتە ياشىغانلىقى، ئىبلىسنىڭ ئازدۇرۇشى بىلەن

چەكلەنگەن مېۋىنى يەپ، جەننەتتىن چىقىرىلىپ يەر يۈزىگە چۈشۈرۈلگەنلىكى، شۇنىڭدىن كېيىن ئىنسانىيەتنىڭ يەر يۈزىدىكى ھاياتلىق تارىخى باشلانغانلىق قىسسىسى بايان قىلىنغان. بەزى تارىخىي كىتابلاردا ھەۋۋانىڭ ئادەم ئەلەيھىسسالامدىن بىر يىل كېيىن ۋاپات بولغانلىقى، ھىجاز رايونىدىكى جىددە شەھرىگە دەپنە قىلىنغانلىقى يېزىلغان. ئادەم ئاتا بىلەن ھەۋۋا ئانا ھەققىدىكى قۇرئان ۋە ھەدىس بايانلىرىدىن باشقا مەلۇماتلارنىڭ ئىشەنچلىكلىكىگە بىر نېمە دېمەك تەس.

شۇنى تىلغا ئېلىپ ئۆتۈشكە ئەرزىيدۇكى، يەھۇدىي، ناسارالارنىڭ مۇقەددەس كىتابلىرىدا ئادەم ئاتىنىڭ چەكلەنگەن مېۋىنى يەپ جەننەتتىن قوغلىنىشى پۈتۈنلەي ھەۋۋا ئانىنىڭ خاتالىقى ـــ ئۇنىڭ شەيتاننىڭ كەينىگە كىرىپ كەتكەنلىكىدىن دەپ كۆرسىتىدۇ. ئىنسانىنىڭ يەر يۈزىدىكى جاپالىق ھاياتىنىڭ سەۋەبچىسى ھەۋۋا دەپ ئەيىبلىنىدۇ. «قۇرئان كەرىم» بولسا ئەكسىچە، گۇناھنى ھەۋۋاغا ئارتىماي، بۇنىڭ ئادەم ئاتا ئىككىسىنىڭ ئورتاق خاتالىقى ئىكەنلىكىنى بايان قىلىدۇ.

ھۇجەيمە بىنتى ھۇيەي

ھۇجەيمە ئەسلىي دەمەشقتىن بولۇپ، ساھابە جەلىل ئەبۇ دەردا ئۇۋەيمىر ئىبنى زەيدنىڭ ئايالى. ھۇجەيمە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋاپاتىدىن كېيىن، ئەبۇ دەرداغا ياتلىق بولغان. ھۇجەيمە تابىئىيلار (پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى كۆرمىگەن، ساھابىلار بىلەن ھەمسۆھبەت بولغانلار)دىن بولۇپ، فەقىھە، زاھىدە.ئايال ئىدى. ھۇجەيمە ئېرى ئەبۇ دەردا، سەلمان فارىسى، ھەزرىتى ئائىشە، ئەبۇ ھۇرەيرىدىن كۆپ ھەدىسلەر رىۋايەت قىلغان. ھۇجەيمىدىن مەكھۇل، سالىم ئىبنى ئەبۇ جەئد، زەيد ئىبنى ئەسلەم كەبى ئۆلىمالار ھەدىس رىۋايەت قىلغان. ئەبۇ دەردا ۋاپات بولغاندىن كېيىن، خەلىپە مۇئاۋىيە ئىبنى ئەبۇ

سۇفيان ھۇجەيمگە ئەلچى قويغان بولسىمۇ، ھۇجەيمە مۇئاۋىيەگە ياتلىق بولۇشنى رەت قىلغان. ھۇجەيمە مىلادىيە 700- يىلىدىن كېيىن ۋاپات بولغان.

ھىند بىنتى ئۇتبە

ھىند بىنتى ئۇتبە مەككە مۇكەررەمدىكى قۇرەيش قەبىلىسىدىن بولۇپ، ئەبۇ سۇفياننىڭ خوتۇنى. ئۇمەۋىيلار خەلىپىلىكىنىڭ تۇنجى خەلىپىسى ھەزرىتى مۇئاۋىيەنىڭ ئانىسى. ھىند شائىرە ۋە ناتىق بولۇپ، دەسلەپكى مەزگىللەردە ئىسلام دىنىنىڭ ئەشەددىي دۇشمىنى بولغان. بەدرى غازىتىدا ھىندنىڭ دادىسى، ئاكىسى، تاغىسى مۇسۇلمانلار تەرىپىدىن ئۆلتۈرۈلگەن. قاتتىق مۇسىبەتكە چۆمگەن ھىند مەرسىيىلەر يازغان ۋە قەلبىدە ئىسلام دىنىغا قاتتىق ئۆچمەنلىك ساقلىغان. ئۇھۇد غازىتىدا مۇشرىكلارنى ئۇرۇشقا رىغبەتلەندۈرۈپ شېئىرلار يازغان ھەم ئېرى بىلەن بىللە ئۇھۇد غازىتىغا ھازىر بولغان. جۇبەير ئىبنى مۇتئىمنىڭ ۋەھشىي ئىسملىك قۇلى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تاغىسى «ئەسەدۇللاھ» (ئاللاھنىڭ شىرى) دەپ نام ئالغان ھەزرىتى ھەمزىنى ئۆلتۈرگەندە، ھىند ۋەھشىيگە نۇرغۇن مۇكاپات بەرگەن.

مەككە فەتھى قىلىنغاندا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆلتۈرۈشكە بۇيرۇق چىقارغان سەككىز ئەر، تۆت خوتۇنىنىڭ بىرى مۇشۇ ھىند ئىدى. ھىند ئاياللار بىلەن بىللە يېپىنچىغا پۈركۈنۈپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھۇزۇرىغا كېلىپ، گۇناھىنى تىلىگەن ۋە ئىمان ئېيتىپ مۇسۇلمان بولغان. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بەيئەت قىلغان. رۇملۇقلار بىلەن بولغان يەرمۇك غازىتىدا ئېرى بىلەن بىللە ئۇرۇشقا قاتناشىپ، شېئىرلار ئوقۇپ ئىسلام قوشۇنلىرىنى ئىلھاملاندۇرغان. ھىند كېيىنكى ئۆمەرنىڭ ھىدايەت تاپقانلىقى ئۈچۈن پەرۋەردىگارغا ھەمدۇسانا ئېيتىش، تۆۋە-

ئىستىغپار ۋە ئىبادەت بىلەن ئۆتكۈزگەن. ھىجرىيە 635- يىلى ئۆمەر ئىبنى خەتتاب خەلىپىلىكى دەۋرىدە ۋاپات بولغان.

ھىند بىنتى ئەبۇ ئۇمەييە

«مۆمىنلەرنىڭ ئانىسى» ھىند قۇرەيش قەبىلىسىدىكى مەخزۇمىيە جەمەتىدىن بولغان سۇھەيلنىڭ قىزى ئىدى. ھىند ئىلگىرى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھاممىسىنىڭ ئوغلى ئابدۇللاھ ئىبنى ئابدۇلئەسەدنىڭ نىكاھىدا بولۇپ، ئۇنىڭدىن سەلەمە ئىسىملىك ئوغۇل تۇغقان. شۇنىڭدىن كېيىن ئەرەبلەرنىڭ ئانا ۋە دادىنى ئىسمى بىلەن ئەمەس، چوڭ ئوغلىنىڭ نامىنى قوشۇپ ئاتايدىغان ئادىتى بويىچە ئۇمۇ سەلەمە (سەلەمەنىڭ ئانىسى) دېگەن كۇنىيە بىلەن ئاتالغان. ئۇمۇ سەلەمە ئىبرى بىلەن بىللە ھەبەشىستانغا ھىجرەت قىلغان. ئاندىن مەدىنىگە ھىجرەت قىلغان. ئۇمۇ سەلەمە مەدىنىگە تۇنجى بولۇپ كىرگەن ئايال مۇھاجىر ئىدى. ئىبرى ئابدۇللاھ ئۇھۇد غازىتىدا شېھىت بولغاندىن كېيىن، ھىجرىيىنىڭ 4- يىلى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇمۇ سەلەمەنى نىكاھىغا ئالغان.

ئۇمۇ سەلەمە ئەقىللىق، تەدبىرلىك ئايال بولۇپ، شېئىرىيەتكە قىزىقاتتى ۋە شېئىرلار يازاتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئىشلاردا مەسلىھەت بېرەتتى. ھۇدەيبىيە كۇنىدە مۇسۇلمانلار بىلەن مەككە ئەھلى ئوتتۇرىسىدا سۇلھى تۈزۈلگەندىن كېيىن، ئۇمۇ سەلەمەنىڭ ئاقىلانە مەسلىھىتى بىلەن، سۇلھىدىن نارازى بولغان ساھابىلار پەنىلا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئەگەشكەن. ئۇمۇ سەلەمە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن 378 ھەدىس رىۋايەت قىلغان بولۇپ، بۇلاردىن 13 ھەدىس «سەھىھۇل بۇخارى» بىلەن «سەھىھۇل مۇسلىم»دا رىۋايەت قىلىنغان. ئۇمۇ سەلەمە ھىجرىيىنىڭ 62- يىلى، يەنى مىلادىيە 681- يىلى ۋاپات بولۇپ، بەقىيئەگە دەپنى قىلىنغان.

ئۇممۇ ئىيسا

ئۇممۇ ئىيسا ئىمام ئىبراھىم ئىبنى ئىسھاق ھەربىنىڭ قىزى بولۇپ، 10- ئەسىردە ئۆتكەن مەشھۇر ئالىمە. ئۇممۇ ئىيسا فىقھى ئىلمىدە كۆزگە كۆرۈنگەن بولۇپ، كىشىلەر سورىغان دىنىي مەسىلىلەرگە پەتىۋا بەرگۈچى فەقىھ بولغان. 940- يىلى ئالەمدىن ئۆتكەن.

ئۇممۇل خەير

ئۇممۇل خەير 13- ئەسىردە باغدادتا ياشىغان ئالىمە، زاھىدە، فازىلە ئايال. ئۇممۇل خەير «باغدادلىق ئاياللارنىڭ كۆزى» دېگەن لەقەم بىلەن ئاتالغان. ئۇممۇل خەير زامانىسىدىكى مەشھۇر ئۆلىمالاردىن ئىبنى بەتتى، ئەبۇ مۇزەففەر كاغدىدىن ھەدىس ۋە فىقھى ئىلىملىرىنى ئۆگىنىپ، ئوقۇتۇش بىلەن شۇغۇللانغان. نۇرغۇن شاگىرتلارنى يېتىشتۈرۈپ، ئىلىم تارقاتقان. ئىسمائىل ئىبنى ئەساكىر، قازى تەقىددىن سۇلايماندەك ئالىملار ئۇممۇل خەيردىن دەرس ئالغان شاگىرتلاردىن ئىدى. ئۇممۇل خەير 1242- يىلى ئالەمدىن ئۆتكەن.

ئۇممۇ رۇممان

ئۇممۇ رۇممان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ دوستى ئەبۇ بەكرى سىددىقنىڭ ئايالى، «مۆمىنلەرنىڭ ئانىسى» ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھانىڭ ئانىسى. ئۇممۇ رۇممان ئەڭ دەسلەپ ئىمان ئېيتقانلاردىن ئىدى. ئۇ ئېرى ئەبۇ بەكرى سىددىق بىلەن بىللە ھىجرەت قىلغان. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بەيئەت قىلغان. ئۇممۇ رۇممان تەقۋا، مېھرىبان، سەۋرلىك، مۆمىن ئاياللارنىڭ نەمۇنىسى ئىدى. پەيغەمبەر

ئەلەيھىسسالام ئۇممۇ رۇممانىنىڭ ئەخلاق-پەزىلىتىنى ناھايىتى ياقتۇراتتى. شۇڭا: «كىمكى جەننەتنىڭ ھۆر-پەرىلىرىگە قاراشنى خالىسا، ئۇممۇ رۇممانغا قارىسۇن»، دېگەنىدى.

ئۇممۇ رۇممان ھىجرىيىنىڭ 6- يىلى يەنە بىر قاراشتا 4- ياكى 5- يىلى ۋاپات بولغان. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇبارەك قولى بىلەن ئۇممۇ رۇممانىنى يەرلىكىگە قويغان ۋە ئاللاھتىن ئۇنىڭغا مەغپىرەت تىلىگەن.

ئۇممۇ قەيس

ئۇممۇ قەيىن مەككىدە دەسلەپ ئىمان ئېيتقان ساھابە ئاياللارنىڭ بىرى. ئۇممۇ قەيس مەدىنىگە ھىجرەت قىلغان. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بەيئەت قىلغان. ئۇممۇ قەيس پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن 24 ھەدىس رىۋايەت قىلغان. بۇلاردىن ئىككى ھەدىس «سەھىھۇل بۇخارى» بىلەن «سەھىھۇل مۇسلىم»دا رىۋايەت قىلىنغان.

ئۇممۇ گۈلسۈم بىنتى مۇھەممەد

ئۇممۇ گۈلسۈم رەزىيەللاھۇ ئەنھا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئايالى خەدىچەدىن بولغان ئۇچىنچى قىزىدۇر.

ئۇممۇ گۈلسۈم ئانىسى خەدىچە بىلەن بىللە ئىمان ئېيتىپ مۇسۇلمان بولغان. ئاياللار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بەيئەت قىلغاندا، بىللە بەيئەت قىلغان. ئەبۇ لەھەبنىڭ ئوغلى ئۇتەيبە ئۇممۇ گۈلسۈمگە چاي ئىچۈرگەندىن كېيىن، ئەبۇ لەھەبنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بولغان دىنى ئۆچمەنلىكى سەۋەبىدىن توي ئىشى بۇزۇلغان. ئۇممۇ گۈلسۈم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن بىللە مەدىنىگە ھىجرەت قىلغان. ئاچىسى رۇقەييەنىڭ

ۋاپاتىدىن كېيىن، ھىجرىيىنىڭ 3- يىلى ئوسمان ئىبنى ئەففانغا ياتلىق بولغان. ھىجرىيىنىڭ 9- يىلى شەئبان ئېيىدا ۋاپات بولغان. بالىلىق بولمىغان. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قىزىنىڭ ۋاپاتىدىن كېيىن قايغۇرغان. جىبرائىل ئامىزىنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئوقۇغان. ئەلى ئىبنى ئەبۇ تالىپ، فەزل ئىبنى ئابباس، ئۇسامە ئىبنى زەيدلەر بىرلىكتە يەرلىكگە قويغان. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئىككى مۆھتەرەم قىزلىرىنى نىكاھىغا ئالغانلىقى سەۋەبلىك ھەزرىتى ئوسمان ئىبنى ئەففان «ذو النورين» (قوش نۇر ساھىبى) دەپ ئاتالغان.

ئۇممۇ گۈلسۇم بىنتى ئەبۇ بەكرى سىددىق

ئۇممۇ گۈلسۇم ساھابە جەلىل ئەبۇ بەكرى سىددىقنىڭ قىزى، «مۆمىنلەرنىڭ ئانىسى» ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھانىڭ ھەمشىرىسى. ئۇممۇ گۈلسۇم ناھايىتى تەقۋا، ئېسىل پەزىلەتلىك، فازىلە ئايال بولۇپ، ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھادىن بەزى ھەدىسلەرنى رىۋايەت قىلغان. بۇ ھەدىسلەرنى ئىمام مۇسلىم بىلەن ئىمام تىرمىزىي ئۆز كىتابلىرىدا رىۋايەت قىلغان.

ئۇممۇ گۈلسۇم بىنتى ئەقبە

ئۇممۇ گۈلسۇم بىنتى ئەقبە ساھابە ئايال بولۇپ، مەككىدە ئىمان ئېيتقان. ھىجرەتتىن ئىلگىرى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بەيئەت قىلغان. ئاتا-ئانىسىنى تاشلاپ ھىجرەت قىلغان. ئۇممۇ گۈلسۇم ئوقۇش-يېزىشنى بىلىدىغان مەلۇماتلىق ئايال بولۇپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن تۆت ھەدىس رىۋايەت قىلغان. بۇلاردىن بىرى «سەھھۇل بۇخارى» بىلەن «سەھھۇل مۇسلىم»دا رىۋايەت قىلىنغان.

ئۇممۇ گۈلسۈم بىنتى ئەلى

ئۇممۇ گۈلسۈم ھەزرىتى ئەلى ئىبنى ئەبۇ تالىپنىڭ فاتىمە زەھرادىن بولغان قىزى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ نەۋرىسى. ئۇممۇ گۈلسۈم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋاپاتىدىن ئىلگىرى تۇغۇلغان. ھەزرىتى ئۆمەر ئىبنى خەتتاب خەلىپىلىكى دەۋرىدە، ئۆمەر ئۇممۇ گۈلسۈمنى سوراپ، ئەلچى كىرگۈزگەن. ھىجرىيىنىڭ 18- يىلى ئۆمەر ئىبنى خەتتاب ئۇممۇ گۈلسۈمنى نىكاھىغا ئالغان ۋە زەيد، رۇقەييە ئىسىملىك ئىككى بالىلىق بولغان. ئۇممۇ گۈلسۈم ھەزرىتى ئۆمەرنىڭ ۋاپاتىغىچە ئۇنىڭ نىكاھىدا تۇرغان.

ئۇممۇ ھاشىم

ئۇممۇ ھاشىم بىنتى ھارىس نۇئمان ئەنسارلاردىن بولۇپ، تەقۋالىقى، ئىلىم-پەزىلىتى بىلەن ساھابىلار ئارىسىدا يۇقىرى ئابرۇيغا ئىگە بولغان ئايال. نۇرغۇن مۇھەددىسلەر (ھەدىس رىۋايەت قىلغۇچىلار) ئۇممۇ ھاشىمدىن ھەدىس رىۋايەت قىلغان. بۇنىڭدا ئۇممۇ ھاشىمنىڭ ئىلمىدىن باشقا يەنە، راسىت سۆزلۈك، ئىشەنچلىك بولۇشتەك گۈزەل پەزىلىتى كۆزدە تۇتۇلغان. ئۇممۇ ھاشىم 716- يىلى ئالەمدىن ئۆتكەن.

ئۇممۇ ھانى

ئۇممۇ ھانىنىڭ ئەسلىي ئىسمى فاختە بولۇپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تاغىسى ئەبۇ تالىپنىڭ قىزى، ھەزرىتى ئەلىنىڭ ئاچىسى. «ئۇممۇ ھانى» لەقىمىدۇر. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋەھىي نازىل بولۇشتىن ئىلگىرى، ئەخلاقلىق، گۈزەل ئۇممۇ ھانىغا ئەلچى

قويغان، شۇنداقلا ئىبنى ھىبەير ئەبۇ ۋەھىبەمۇ ئەلچى كىرگۈزگەن. ئەبۇ تالىپ ۋەھەب ئائىلىسى بىلەن بولغان قۇدا-باجىلىق مۇناسىۋەتنى كۆزدە تۇتۇپ، ياخشىلىققا ياخشىلىق قايتۇرۇش يۈزىسىدىن فاختەنى ھىبەيرگە ياتلىق قىلغان. مەككە فەتھى قىلىنغان يىلى ئۇممۇ ھانى ئىمان ئېيتىپ مۇسۇلمان بولغان. ئېرى ھىبەير يەمەن تەرەپكە قېچىپ كەتكەن. مەككە فەتھى قىلىنغاندا، بەزى ئىمان ئېيتمىغان كىشىلەر ئامان قېلىش يۈزىسىدىن يۈز-ئابرۇيلۇق كىشىلەرنىڭ پاناھلىقىغا كىرگەن. ھارىس ئىبنى ھىشام ئۇممۇ ھانىدىن پاناھلىق تىلىگەن ۋە ئۇنىڭ ھامىيلىقىغا كىرگەن. ئەلى ئىبنى ئەبۇ تالىپ ئاچىسى ئۇممۇ ھانىنىڭ ئۆيىگە كىرگەندە، ئۇممۇ ھانى ھارىسنىڭ ئىشىنى ئېيتقان. ئەلى دەرھال قىلىچ چىقىرىپ، ھارىسنى ئۆلتۈرۈش ئۈچۈن ئۆيىنى ئاختۇرۇشقا باشلىغان. ئۇممۇ ھانى: «قېرىندىشىم، مەن ئۇنى پاناھىمغا ئالدىم، ئۆلتۈرسەڭ بولمايدۇ»، دېگەن. ئەلى يەرۋا قىلماستىن ئاختۇرۇۋەرگەن. ئۇممۇ ھانى يۇگۇرۇپ بېرىپ، ئەلىنىڭ قىلىچ تۇتقان قولىنى چىڭ تۇتۇۋالغان ۋە گېپىنى تەكرارلىغان. بۇ تالاش-تارتىشنىڭ ئۈستىگە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كىرىپ قالغان ۋە ئەھۋالنى ئۇققاندىن كېيىن: «ئۇممۇ ھانى ئامانلىق بەرگەن كىشىگە بىز مۇ ئامانلىق بېرىمىز. ئەلىنىڭ قولىنى قويۇپ بەرگىن، ئۇنىڭ ئاچچىقىنى كەلتۈرمىگىن، چۈنكى ئەلىنىڭ ئاچچىقىنى كەلتۈرگەن كىشىگە ئاللاھ غەزەپ قىلىدۇ»، دېگەن.

ئۇممۇ ھانى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن 46 ھەدىس رىۋايەت قىلغان.

ئۇممۇ ھەكىم مەخزۇمىيە

ئۇممۇ ھەكىم قۇرەيش قەبىلىسىدىكى ھارىس ئىبنى ھىشامنىڭ قىزى بولۇپ، ساھابە ئىيالىدۇر. ئۇممۇ ھەكىم تاغىسى ئەبۇ جەھىلنىڭ ئوغلى ئىكرىمەگە ياتلىق بولغان. ئىكرىمە دادىسىغا ئوخشاش ئىسلام

دىنىنىڭ ئەشەددىي دۈشمەنلىرىدىن ئىدى. مەككە فەتھى قىلىنغاندا ئۇممۇ ھەكىم ئىمان ئېيتىپ مۇسۇلمان بولغان. ئىكرىمە مەككىنى تاشلاپ، يەمەن تەرەپكە قېچىپ كەتكەن. ئۇممۇ ھەكىم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھۇزۇرىغا كېلىپ، ئېرىنى ئەپۇ قىلىشنى ئۆتۈنگەن. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ ئىلتىماسىنى قوبۇل قىلغان. شۇنىڭ بىلەن ئۇممۇ ھەكىم ئىكرىمنىڭ يېنىغا بېرىپ: «ھەي ئىكرىمە، كىشىلەرنىڭ ئەڭ مەرھەمەتلىكى ۋە شەپقەتلىكى بولغان زاتتىن سەن ئۆچۈن ئامانلىق ئالدىم»، دەپ ئېرىنى مەككىگە قايتۇرۇپ كەلگەن. ئىكرىمە ئىمان ئېيتىپ مۇسۇلمان بولغان.

ھەزرىتى ئەبۇ بەكرى خەلىپىلىكى زامانىدا ئىكرىمە يەرمۇك غازىتىغا قاتنىشىپ شېھىت بولغان. خالىد ئىبنى ۋەلىد ئۇممۇ ھەكىمنى نىكاھىغا ئېلىش ئارزۇسىدا ئارىغا كىشى قويغان. ئۇممۇ ھەكىمنىڭ رازىلىقىنى ئېلىپ، تەييارلىقلار پۈتكەندە، ھىجرىيىنىڭ 13- يىلىدىكى ئەجنادىن ۋەقەسى سەۋەبىدىن خالىد ئۇممۇ ھەكىمنى ئېلىپ يولغا چىققان. يولدا بىر ئەگمە كۆۋرۈك بېشىدا جەڭ بولۇپ خالىد شېھىت بولغان. ئۇممۇ ھەكىم بۇ يەردە يەتتە دۈشمەننى ئۆلتۈرگەن. شۇ سەۋەبتىن بۇ ئەگمە كۆۋرۈك «**قنطرة ام حكيم**» (ئۇممۇ ھەكىمنىڭ ئەگمە كۆۋرۈكى) دېگەن نام بىلەن ئاتالغان.

ئۇمەيمە

ئۇمەيمە بەنى غىفار قەبىلىسىدىن قەيس ئىبنى ئەبى سەلتىنىڭ قىزى، ساھابە ئايالدۇر. ئۇمەيمە ناھايىتى تەقۋادار، پەزىلەتلىك ئايال بولۇپ، تابىئىيلاردىن نۇرغۇنلىرى ئۇمەيمەدىن ھەدىس رىۋايەت قىلغان. خەيبەر غازىتىدا ئۇمەيمە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن رۇخسەت سوراپ، ئۆز قەبىلىسىدىكى بىر تۈركۈم ئايالالار بىلەن بىللە غازاتقا قاتناشقان ۋە يارىدارلارنىڭ يارىسىنى تېڭىش، ئوزۇق-تۈلۈك ھازىرلاشتەك يارىدەم ئىشلىرىنى قىلغان. شۇ سەۋەبتىن پەيغەمبەر

ئەلەيھىسسالامنىڭ بەرىكەتلىك دۇئاسىغا نائىل بولغان. خەيبەر غەلىبىسىدىن كېيىن، ئۇرۇش غەنىيمەتلىرى بۆلۈنگەن چاغدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆز قولى بىلەن بىر بويۇنچاقنى (مارجاننى) ئۇمەيمەگە بەرگەن. ئۇمەيمە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇبارەك قولى بىلەن بەرگەن بۇ مارجاننى ئۆمۈر بويى بويىنىدىن ئالمىغان. كېسەل ۋاقتىدا، مارجاننى ئۆزى بىلەن قوشۇپ دەپنە قىلىشقا ۋەسىيەت قىلغان.

ۋەللادە

ۋەللادە ئۇمەۋىيلەر خەلىپىلىكىنىڭ ئەندەلۇستىكى پادىشاھلىرىدىن مۇستەكفى بىللاھ مۇھەممەد ئابدۇرەھماننىڭ قىزى. ۋەللادە ئەندەلۇستىكى ئەڭ مەشھۇر ئەدىبەلەر جۇملىسىدىندۇر.

ۋەللادە گۈزەل ھۆسن-جامالى بىلەنلا ئەمەس، پاساھەتلىك نۇتۇقلىرى، لېرىك شېئىرلىرى بىلەن ھۆرمەتكە سازاۋەر شائىرە، كاتىبە ئىدى. ۋەللادە دائىم ئالىم-شائىرلارنى يېغىپ، ئىلمىي مۇنازىرە مۇشائىرە سورۇنلىرىنى ئۇيۇشتۇرغان. ئەندەلۇستىكى مەشھۇر زاتلاردىن داڭلىق شائىر ئەبۇ ۋەلىد ئىبنى زەيدۇن بىلەن ۋەزىر ئەبۇ ئامىر ئىبنى ئابدۇس ۋەللادەگە ئاشىق بولۇپ، مۇھەببەت بابىدا ئۆز ئارا رەقىبلەرگە ئايلانغان. شېئىرلىرى بىلەن زور شۆھرەت قازانغان شائىر ئىبنى زەيدۇننىڭ «رىسالەئى ئىبنى زەيدۇن» ناملىق ئەسىرى دەل مۇشۇ مۇھەببەت غوۋغاسى سەۋەبىدىن يېزىلغان. ۋەللادە ئۆمۈر بويى شېئىرىيەت، ئىلىم بىلەن مەشغۇل بولۇپ، توي قىلمىغان. 1091- يىلى ئالەمدىن ئۆتكەن.

ئىسپارخان

گۈزەللىكى بىلەن كىشى ئەقلىنى لال قىلسا، باتۇر ۋە قەيسەرلىكى بىلەن دىللاردا ھۆرمەت ۋە قايىللىق تۇيغۇسى ئويغاتقۇچى ئۇيغۇر

قىزى ئىپارخان 18- ئەسىردە شىنجاڭدا ئۆتكەن چوڭ-كىچىك خوجىلاردىن خوجا جاھانىڭ ئايالى، ئاپاق خوجىنىڭ ئەۋلادى. بەزى تارىخىي كىتابلاردا ئىپارخانىڭ ئەسلى ئىسمىنىڭ ئەلانۇر خېنىم ياكى مەمۇرى ئەزەم ئىكەنلىكى يېزىلغان. ئېيتىشلارغا قارىغاندا ئىپارخان لاتاپەت بابىدا تەڭداشسىز گۈزەل بولغانلىقى ۋە تېنىدىن تەبىئىي ھالدا ئىپار ھىدى كىلىپ تۇرىدىغانلىقى ئۈچۈن «ئىپارخان» دېگەن نام بىلەن ئاتالغان. جەڭگە ماھىر بۇ گۈزەل باتۇرلۇقتا داڭق چىقارغان خوجا جاھانغا ياتلىق بولغان. 1760- يىلى شىنجاڭدىكى ئاپاق خوجا ئەۋلادىدىن بولغان خوجا بۇرھانىددىن بىلەن خوجا جاھان چىڭ سۇلالىسىنىڭ ھۆكۈمرانلىقىغا قارشى چىققان. ئۇلارنىڭ سانى ۋە تەسىر دائىرىسى بارغانسېرى كېڭىيىشكە باشلىغان. بۇنىڭدىن قاتتىق چۆچىگەن چىڭ سۇلالىسى جاۋخۇي باشچىلىقىدا زور قوشۇننى توپىلاڭچىلارنى تىنچىتىشقا ئەۋەتكەن. ئادەم سانى جەھەتتىكى چوڭ پەرق تۈپەيلىدىن خوجىلار مەغلۇپ بولۇپ، خوجا جاھان ئۆلتۈرۈلگەن. ئىپارخان بولسا ئەسىر سۈپىتىدە بېيجىڭدىكى خان ئوردىسىغا ئېلىپ بېرىلغان. ئىپارخانىڭ گۈزەللىكىدىن ھەيرانۇھەس قالغان چىيەنلۇڭ خان ئىپارخانغا مەپتۇن بولۇپ قالغان.

ئىپارخانىڭ خان ئوردىسىغا كەلگۈچە بولغان ھاياتى ھەققىدە تارىخىي مەنبەلەر بىردەكلىككە ئىگە بولسىمۇ، ئۇنىڭ كېيىنكى تەقدىرى ھەققىدە بەزى ئوخشىمىغان كۆز قاراشلار مەۋجۇت. ھەقىقەتنى ئەمەلىيەتتىن ئىزدەش پرىنسىپى بويىچە قارىغاندا، ئۇيغۇر تارىخ مەنبەلىرى ۋە ناھايىتى تەپسىلىي خاتىرىلەنگەن چىڭ سۇلالىسى ئوردا تارىخنامىلىرىدىن مەلۇمكى، يۇرت-قەۋمىدىن، ئېرىدىن ئايرىلغان ئىپارخان ئوردىغا كىرگەندىن كېيىن خانغا قاتتىق ئۆچمەنلىك ۋە نەپرەت بىلەن مۇئامىلە قىلغان. پۈرسەت تېپىپ ئىنتىقام ئېلىش ئارزۇسىدا يېنىدا پىچاق ساقلاپ يۈرگەن. ئىپارخانىڭ كۆڭلىنى مايىل قىلىش، ئۇنىڭ ئىنتىقام ئېلىش ۋە يۇرتىنى سېغىنىش ئارزۇسىنى يوق قىلىش ئۈچۈن چىيەنلۇڭ خان

خىلمۇخىل چارىلارنى ئىشلەتكەن. ئىپارخان ئۇچۇن ئۇيغۇر پاسونىدا ئىمارەت سېلىپ، ئۇيغۇر مەھەللىسى بىنا قىلغان. لېكىن ئىپارخان نىيىتىدىن ھەرگىز يانمىغان. چىيەنلۇك خانىنى ئۆزىگە يېقىن يولاتمىغان ۋە يەكۈ ئىچىدە ساقلىغان خەنجەرنى كۆرسىتىپ: «ئەل-يۇرتۇم خانىۋەيران بولدى، ئۆلۈشكە رازىمەنكى، ئوغۇل-قىزلىرىمىزنىڭ بىكارىدىن بىكار ئۆلۈپ كېتىشىگە چىداپ تۇرالمايمەن، ئىنتىقام ئالماي قويمايمەن»، دېگەن. چىيەنلۇك خان يەنىلا ئۇنىڭدىن ئۇمىدىنى ئۈزەلمىگەن. ئىپارخان خانغا قول سالماقچى بولغان بولسىمۇ، مەخپىي پايلاقچىلارنىڭ قاتتىق نازارەت قىلىشى تۈپەيلىدىن ئارزۇسى ئەمەلگە ئاشمىغان. بۇنىڭدىن قاتتىق چۆچۈگەن خان ئانا چىيەنلۇكۈ سىرتقا چىقىپ كەتكەن پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ ئىپارخاننى ئۆلتۈرۈۋەتكەن. گەرچە كېيىن بەزى ۋەقەلىكلەر قوشۇلۇپ ئىپارخان ھەققىدىكى بايانلار رىۋايەت تۈسىنى ئالغان ۋە ئۇنىڭ نەسەبى، كېيىنكى تەقدىرى ھەققىدە ئوخشىمىغان كۆز قاراشلار ئوتتۇرىغا قويۇلغان بولسىمۇ، خەنزۇ تارىخ مەنبەلىرىدە بىردەكلىككە ئىگە يۇقىرىقى بايانلار ئىپارخاننىڭ ھەقىقىي ھايات سەرگۈزەشتىلىرىدۇر.

1914- يىلى ئاسارە-ئەتىقىلەر ئورنى پىكىتيەن خان سارىيى مۇزىيى ۋە چىگدۇڭدىكى يازلىق ئوردىدىن ئېلىپ كېلىنگەن نۇرغۇن ئاسارە ئەتىقىلەر ئارىسىدا ئون نەچچە ساھىبجامال قىزنىڭ ماي بويالغان رەسىمى بار بولۇپ، بۇلارنى چىيەنلۇكۈ خان دەۋرىدە، ئوردىدا يالالاپ ئىشلەتكەن ئىتالىيىلىك رەسسام رومبرانىت سىزغانىكەن. بۇنىڭ ئىچىدە ھەربىيچە ياسانغان، ئاجايىپ چىرايلىق بىر قىزنىڭ رەسىمى «يۇدى سارىيى»نىڭ غەربىي ھۇجرىسىدا كۆرگەزمە قىلىنغان. رەسىمنىڭ ئاستىغا «ئىپارخان ـــ غەربىي دىيارلىق ۋاڭنىڭ مەلىكىسى...» دەپ يېزىلىپ، ئىپارخاننىڭ ھاياتى يۇقىرىقىغا ئوخشاش يوسۇندا قىسقىچە بايان قىلىنغان. شۇنداقلا ئاخىرىغا يېقىنقى زامان خەنزۇ شائىرى شى يىننىڭ جۇڭخۇا مىنگونىڭ 7-

يىلى بۇ رەسىمگە يازغان بېغىشلىما شېئىرى قوشۇپ قويۇلغان. ئۇ شېئىر تۆۋەندىكىچە:

ھۆر گۈزەل جانان تۇرار شەمشەر ئېسىپ ھەيۋەت بىلەن،
سېغىنىپ ئۆز يۇرتىنى چەكسىز مېھرىشەپقەت بىلەن.
تۆكتى قان شۇ قىز ئۇچۇن خاقان قىرىپ پۇقرانى كۆپ،
سۈرگىلى كەيپ-ساپا ئىشرەت بىلەن، شەھۋەت بىلەن.
تەلپۈنەر راۋاقتا قىز ئۆز يۇرتىغا غەمكىن بېقىپ،
كېيىمى قانغا بويالغان يىغلىغاچ ھەسرەت بىلەن.
قاقشىتىپ ئەپكەلدى خان شۇ قىزنى خان دىيارىغا،
تەگرىتاغ قالغان غەزەپتە بوغۇلۇپ نەپرەت بىلەن.

بېيجىڭ تىياتىرى ۋە دراما ساھەسىدىكىلەرمۇ بۇ بايانلارغا ئاساسەن «ئىپارخاننىڭ غەزىپى»، «ئىپارخان» ناملىق تىياتىرلارنى ئويىنىغان. ئازادلىقتىڭ دەسلەپكى مەزگىلىدە «ئىپارخان» ناملىق بېيجىڭ تىياتىرى ئويىنالغان. بۇلارنىڭ ھەممىسىدە ئىپارخان خوجا جاھانىنىڭ ۋاپادار ئايالى، پادىشاھقا تىز پۈكمىگەن قەھرىمان، قەيسەر ئايال سۈپىتىدە تەسۋىرلەنگەن. ئاتاقلىق خەنزۇ شائىرى يەنچېڭ ئىپارخان ھەققىدە تۆۋەندىكى شېئىرنى يېزىپ قالدۇرغان:

باھار نۇرلىرىدا جانلانغان دالا،
جىگدىلەر چۆمۈلدى چاچقان پۇراققا.
گۈپۈلدەپ ئۇرۇلغان جىگدىنىڭ ھىدى،
ھالقىپ تەگرىتاغدىن كېتەر يىراققا.
ئۆتمۈشتە بۇ ئانچە قەدىم چاغ ئەمەس،
قەشقەردىن چىققانتى بىر ئۇيغۇر قىزى.
ئىسمىدۇر ئىپارخان، گۈزەللىكتە ئۇ
پۇراقلىق ئېچىلغان چېچەكنىڭ ئۆزى.

بوزەك قىلىپ بولامدۇ باتۇر مىللەتنى،
ئىپارخان شۇلارنىڭ ياخشى ئۇلگىسى.

ئىسكەندىرا بىننى قۇستەنتىن

ئىسكەندىرا ئەدىبە، مەشھۇر ژۇرنالىست بولۇپ، 1872- يىلى بىيرۇتتا تۇغۇلغان. بىيرۇتتا قىزلار مەكتىپىنى پۈتتۈرگەندىن كېيىن، ئائىلىسى بىلەن مىسىردىكى ئىسكەندەرىيىگە كۆچۈپ كەتكەن. بۇ يەردە «سىرداشلار» ناملىق ئەرەبچە ۋە فرانسۇز تىلىدا يەنە بىر ژۇرنالنى تەسىس قىلىپ، نەشر قىلىشقا باشلىغان. بۇ ژۇرنالالار جەمئىيەتنى ئىسلاھ قىلىشتا ناھايىتى ئۈنۈملۈك رول ئويناغان.

شۇ سەۋەبتىن ئىسكەندىرا ھۆكۈمران يۇقىرى تەبىقىدىكىلەر ئارىسىدا زور ھۆرمەت-ئىناۋەتكە ئىگە بولغان. ئىران شاھى مۇزەففەردىن ئىسكەندىراغا «شەرق يولتۇزى» دېگەن نامنى بېرىپ ئوردىن بىلەن مۇكاپاتلىغان. ئوسمانلارنىڭ سۇلتانى ئابدۈلھەمىدخانII ئېسىل تاشقا ئويۇلغان بىرىنچى دەرىجىلىك ئىلىم ئوردىنى بىلەن مۇكاپاتلىغان. ئىسكەندىرا بەزى تەرجىمە ئەسەرلەرنى ۋە بىر تۈركۈم شېئىرلارنى يازغان. 1927- يىلى لوندۇندا ۋاپات بولغان.

ياسمىن

ياسمىن 11- ئەسىردە ياشىغان فازىلە، ئالىمەدۇر. ياسمىن قۇرئاننى تەفسىر قىلىپ، ھەدىسلەردىن نەقىل ئېلىپ، جامائەتكە قىلغان پاساھەتلىك ۋەز-نەسىھەتلىرى بىلەن ۋائىزە دەپ ئاتالغان.

ياسمىن يەنە ماھىر خەتتات بولۇپ، دىيانەت پەرىلىتى، ئىلمى بىلەن جامائەت ئارىسىدا زور ئىززەت-ئابرۇيغا ئىگە بولغان. ياسمىن ھەجگە بېرىپ قايتقاندىن كېيىن، كىشىلەر بىلەن بولغان ئالاقىسىنى

تەرك ئېتىپ، ئىبادەت ۋە ئىلىم تەھسىل قىلىش بىلەن مەشغۇل بولغان. مىلادىيە 1108- يىلى مەككە مۇكەررەمدە ئالەمدىن ئۆتكەن.

يەلقەتلۇ

يەلقەتلۇ چىڭگىزخاننىڭ نەسلىدىن هولاكونىڭ ئوغلى ئابىقا خانىنىڭ قىزىدۇر. يەلقەتلۇ موڭغۇللار ئارىسىدا زور هۆرمەتكە ئىگە بولۇپ، ئات مىنىپ جەڭ قىلىش ماهارىتى بىلەن داڭق چىقارغانىدى. بىر قېتىملىق ئۇرۇشتا ئېرى ئۆلتۈرۈلگەندە، يەلقەتلۇ جەڭ مەيدانىغا ئاتلىق كىرىپ، ئېرىنىڭ قاتىلىنى ئۆلتۈرۈپ كاللىسىنى ئالغان. يەلقەتلۇ ئاتا-بوۋىسىنىڭ ئىزنىسى بىسىپ ئىسلام دىنىغا كىرگەن بولۇپ، 1323- يىلى هەجگە بېرىپ، 30 مىڭ دىنار خەير-ئېهسان قىلغان. هەجدىن قايتىپ، دەمەشققە كەلگەندە، دەمەشق هۆكۈمرانى ۋەزىرلىرى بىلەن ئالدىغا چىقىپ قارشى ئالغان.

Abdulcelil TURAN
Yenidoğan Mh. 41. Sk. No: 7
Daire: 4 Zeytinburnu - İST.

II بۆلۈم ھىدايەت يۇلتۇزلىرى

ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتىدىكى يار ئوبرازى ھەققىدە

ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتى ئۇزاق تەرەققىيات تارىخىدا نۇرغۇنلىغان گۈزەل بەدىئىي ئوبرازلارنى يارىتىش بىلەن ئىدبىۋى، بەدىئىي قىممىتىنى ئاشۇرۇپ، يۈكسەك مۇۋەپپەقىيەتلەرگە ئېرىشكەن. ئوبراز — ئەدەبىياتنىڭ ئىجتىمائىي تۇرمۇشنى ئىنكاس قىلىشتىكى ئۆزىگە خاس ئالاھىدە ۋاستىسى سۈپىتىدە ئەسەرگە جان ئاتا قىلىدۇ.

كلاسسىك ئەدەبىياتىمىزدا پارلاپ تۇرغان ھەر خىل شەكىل، ھەر خىل مەزمۇندىكى بۇ بەدىئىي ئوبرازلارغا كۆز تاشلىغىنىمىزدا ئاجايىپ چوڭقۇر ئىشق بىلەن باغلانغان گۈزەل يار ئوبرازى ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتىدىكى ئوبرازلار سىستېمىسىدا ئەڭ كۆپ ئورۇننى ئىگىلىگەنلىكى، باشقا ئوبرازلارغا سېلىشتۇرغۇسىز ھالدىكى مۇكەممەللىكى، نەپىسلىكى، جەلپ قىلارلىقى بىلەن بىزنىڭ ئالاھىدە دىققىتىمىزنى تارتىدۇ. ئىسلامىيەتتىن كېيىنكى كلاسسىك ئەدەبىياتىمىزنىڭ بۈيۈك سىمالىرىدىن مۇھەممەد خارەزمى، ئاتايى، سەككاكى، لۇتفى، ئەلشىر نەۋائىي، ھىرقەتى، مۇھەممەد سىددىق زەلىلى، نەۋبەتى، ئابدۇرەھىم نىزارى، موللا بىلال نازىملارنىڭ بىر پۈتۈن ئىجادىيەتىدە سەھىپىسىنى ۋاراقلىغىنىمىزدا ئوخشاشلا چوڭقۇر

ئىشق-مۇھەببەت بىلەن كۆيلەنگەن، ئۇيغۇر تىلىنىڭ ئىپادىلەش ئىقتىدارى يار بەرگەنلىكى بارلىق گۈزەل تەسۋىرىي ۋاستىلەر بىلەن سىزىلغان سانسىز يار ئوبرازلىرىنى ئۇچراتىمىز. ئىزچىللىقىدىن قارىغاندا، خۇددى ئىشق تېمىسى كلاسسىك ئەسەرلەر ئۈچۈن ئورتاق تېما بولغىنىغا ئوخشاش، ئۇزۇلۇپ قالماي دەۋرىدىن-دەۋرگە تەكرار-تەكرار ئۇلىنىپ ئاجايىپ زور ئىشتىياق بىلەن يارىتىلغان بۇ يار ئوبرازىنىمۇ ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتىدىكى ئورتاق ئوبراز دېيىشكە بولىدۇ. تېخىمۇ ئىنچىكە ۋە ئۆتكۈر كۆز بىلەن كۆزىتكەنده كلاسسىك ئەدەبىياتىمىزدىكى يار ئوبرازىنىڭ ھەر قايسى دەۋرلەر ئەدەبىياتىدا ئىگىلەيدىغان نىسبىتىنىڭ ئوخشاش ئەمەسلىكىنى، ئېنىقىنى ئېيتقاندا بۇ پەرقنىڭ ئۇيغۇرلارنىڭ ئىسلام دىنىنى قوبۇل قىلىشىدىن ئىبارەت مەدەنىيەت ھادىسىسىنى پاسىل قىلغانلىقىنى بايقايمىز. خوش، ئۇنداق بولسا، ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتىدا ئالاھىدە گەۋدىلىنىپ تۇرغان يار ئوبرازىنى قانداق چۈشىنىش كېرەك؟ ئۇنىڭ ئېتمولوگىيىسى ۋە ئالاھىدىلىكى قانداق؟

يۇقىرىدا ئېيتقان پاسىلنى ئايرىش نۇقتىسى قىلىپ، تۆۋەندە بۇ ھەقتىكى مۇلاھىزىلىرىمىزنى ئوتتۇرىغا قويۇپ ئۆتمەكچىمىز.

1. ئىسلامىيەتتىن ئىلگىرىكى ئۇيغۇر ئەدەبىياتىدىكى يار ئوبرازى

يار ئەسلىي مەنىسىدە دوست، ھەمراھ مەنىسىدىكى پارسچە سۆز بولۇپ، ئىسلامىيەتتىن ئىلگىرىكى ئۇيغۇر ئەدەبىياتىدا «قاسىنچىغ»، «ئۆزكىيە»، «ئەش»، شەكىللىرىدە ئۇچرايدۇ. ئەمەلىي پاكىت شۇنى كۆرسىتىدۇكى، ئىسلامىيەتتىن ئىلگىرىكى ئۇيغۇر ئەدەبىياتىدا يار ئوبرازى كەمدىن-كەم ئۇچرايدۇ. ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتىنىڭ باشلىنىش نۇقتىسى ھېسابلانغان ئەڭ قەدىمكى ئەپسانە، رىۋايەت، قوشاقلاردىن تاكى 10- ئەسىرنىڭ ئالدىنقى يېرىمىدىكى

قاراخانىيلارنىڭ ئىسلام دىنىنى قوبۇل قىلىشىغچە بولغان دەۋر ئۇيغۇرلارنىڭ تۇتەم، شامان، مانى، زاروئاستىر، بۇددا قاتارلىق تۇرلۈك دىنلارنى قوبۇل قىلىش ۋە بۇ دىنلارنىڭ چوڭقۇر تەسىرىگە ئۇچرىغان مىللىي مەدەنىيەت سىستېمىسىنى بەرپا قىلىش جەريانى بولدى. بۇ مەزگىلدىكى ئەدەبىياتنىڭ ئاساسىي تېمىسى قەھرىمانلىق، ۋەتەنپەرۋەرلىك، ئىنسانپەرۋەرلىك، مەرىپەتپەرۋەرلىك ۋە ھەر خىل دىنىي مەزمۇنلار بولۇپ، ئىشق-مۇھەببەت تېمىسى ئىنتايىن ئاز يېزىلغاچقا، بۇ مەزگىل ئەدەبىياتىدا يار ئوبرازى كەمرەك يارىتىلدى ھەم بۇ يار ئوبرازى خاراكتېرى جەھەتتە ئىسلامىيەتتىن كېيىنكى ئۇيغۇر ئەدەبىياتىدىكى يار ئوبرازىدەك ئۇنچىلىك مۇكەممەل، روشەن ئەمەس. بۇ مەزگىل ئەدەبىياتىدا يار ئوبرازىنىڭ ئاز يارىتىلىشىدا بىزنىڭچە مۇنداق بىر قانچە سەۋەب رول ئوينىغان:

1) قەدىمكى دەۋردە ئۇۋچىلىق ۋە چارۋىچىلىقنى ئۆزىنىڭ دەسلەپكى ۋە مۇھىم ئىگىلىك شەكلى قىلغان ئۇيغۇرلار تەبىئەت ۋە ئىجتىمائىي كۈچلەر بىلەن قىلغان تىنىمسىز جاپالىق كۈرەشلىرىدە يېتىلدۈرگەن ئۇرۇش قىلىشقا ماھىر، باتۇر، جەڭگىۋار خاراكتېرى بىلەن «باتۇر تەڭرىقۇت»، «ئوغۇزنامە»، «مەڭگۈ تاش يادىكارلىقلىرى»، «چىستانى ئىلىبەگ»گە ئوخشاش قەھرىمانلىق، ۋەتەنپەرۋەرلىك، ئىنسانپەرۋەرلىك تېمىسىدىكى ئەسەرلەرنى كۆپەرەك يارىتىشقا مايىل بولۇپ، مۇھەببەت تېمىسىنى يۇقىرىقىلاردىن كېيىنرەك ئورۇنغا قويغان.

2) ئىجتىمائىي ئاڭ فورماتسىيىسىگە تەئەللۇق بولغان دىن مىللەتنىڭ ئەدەبىيات-سەنئەت، مىللىي پسىخىكا، ئۆرپ-ئادەتلىرىدە مۇقەررەر ھالدا بەلگىلىك تەسىرىنى قالدۇرىدۇ. بۇ مەزگىلدە ئۇيغۇرلارنىڭ شامان، مانىي، زاروئاستىر، بۇددا دىنلىرىغا ئېتىقاد قىلىشى بىلەن بۇ دىنلار پۈتكۈل ئۇيغۇر ئىدېئولوگىيە سىستېمىسىدا يېتەكچىلىك ئورۇنغا ئۆتتى. بۇلاردا بولۇپمۇ ئۇيغۇرلار خېلى ئۇزۇن مەزگىل ئېتىقاد قىلغان بۇددا دىنىي ئەقىدىلىرىدە مۇھەببەت

(ئىنسانىي مۇھەببەت) چەكلەنگەن، ياقتۇرۇلمايدىغان تېما بولۇپ، بۇ ئىجتىمائىي تۈرمۇشنىڭ ئىنكاسى بولغان ئەدەبىياتتا مۇھەببەت تېمىسىنىڭ ئىنتايىن ئاز بېزىلىشى، «ئىككى تېگىنىنىڭ ھېكايىسى»دەك دىنىي مەزمۇندىكى ئەسەرلەرنىڭ كۆپلەپ ئىجاد قىلىنىشى بىلەن ئىپادىلەنگەن. يەنى، قوچۇ ئۇيغۇر خانلىقى دەۋرىدىكى ئەدەبىيات ئىككى يۆنىلىش بويىچە تەرەققىي قىلغان. بىرى دىنىي مەزمۇندىكى ئەدەبىيات، ئىككىنچىسى دۇنياۋىي تېمىدىكى ئەدەبىيات، يەنى رېئال تۈرمۇش تېمىسىدىكى ئەدەبىيات، بۇ دەۋر ئەدەبىياتىنىڭ ئاساسىنى دىنىي مەزمۇندىكى ئەدەبىيات ئىگىلەيدۇ.

3) تارىخنىڭ دەھشەتلىك بوران-چاپقۇنلىرىدىن ئۆتۈپ دەۋرىمىزگە يېتىپ كېلىشكە مۇۋاپىق بولالمىغان ئاز سانداكى قەدىمكى ئەسەرلەرنىڭ ئەلۋەتتە ئۇيغۇرلارنىڭ يېزىق قوللانغانلىرىن تارتىپ، ئىسلام دىنىنى قوبۇل قىلىشقىچە بولغان ئۇزاق جەريانىدا ئىجاد قىلغان كۆپلىگەن ئەسەرلىرىنىڭ ناھايىتى ئاز بىر قىسمىلا ئىكەنلىكىنى قىياس قىلىشقا بولىدۇ. ۋاقىت جەھەتتىكى ئۇزۇنلۇق ۋە تۇرلۇك ئىچكى ۋە تاشقى سەۋەبلەر تۈپەيلىدىن، بۇ مەزگىلگە مەنسۇپ ئەدەبىي ئەسەرلەرنىڭ ئىنتايىن ئاز سانداكىلىرىنىڭلا بۈگۈنكى دەۋرگە يېتىپ كېلەلىشى بىلەن قوللىمزدىكى ماتېرىياللىنىڭ چەكلىك بولۇشىمۇ، ئىسلامىيەتتىن ئىلگىرىكى ئۇيغۇر ئەدەبىياتىدا ئىشقى-مۇھەببەت تېمىسىغا باغلانغان «يار» ئوبرازىنىڭ ئاز ئۇچرىشىدىكى مۇھىم سەۋەبلەرنىڭ بىرى ھېسابلىنىدۇ.

بۇ مەزگىل ئەدەبىياتىدىكى يار ئوبرازىنى ئاختۇرغىنىمىزدا قوچۇ ئۇيغۇر خانلىقى دەۋرىدىكى شائىر ئاپىرىنچۇر تېگىنىنىڭ ئۆز ئايالىغا بېغىشلاپ بازغان «مۇھەببەتنامە» ناملىك يەتتە كۇبلىيتلىق شېئىرنى، مەھمۇد قەشقەرىنىڭ «تۈركىي تىللار دىۋانى»دا ساقلىنىپ قالغان مۇھەببەت تېمىسىدىكى بەش كۇبلىيتلىق قەدىمكى قوشاقنى كۆرسىتىشكە بولىدۇ. بۇ مۇھەببەت شېئىرلىرىدا لىرىك قەھرىمان

«مەن» ۋە «مەن» ئاشىق بولغان «يار» ئوبرازى يارىتىلغان بولۇپ، لىرىك قەھرىمانىنىڭ ئۆز يارىغا بولغان ئىنتىلىشى، تەڭرىدىن ئۆز يارى بىلەن مەڭگۈ بىرگە ئۆتۈش توغرىسىدىكى ئىلتىجاسى ئىزھار قىلىنغان. «يار» ئوبرازىنىڭ تاشقى قىياپەت تەسۋىرىدە شائىر يېقىملىق، ئاددىي تىل، سۈپەتلەش، ئوخشىتىش، مۇبالىغەدەك ئىستىلىستىكىلىق ۋاستىلەردىن پايدىلىنىپ ئىنسان گۈزەللىكىنى ئوبرازلىق ئىپادىلەيدىغان قاش، كۆز، يۈزدەك تېپىك دېتاللارنى تۇتقا قىلىپ يارنىڭ گۈزەل ھۆسن-جامالىنى تەرىپلىگەن. خۇددى تۆۋەندىكى:

بولغار مەنى ئۇلاس كۆز،
قارا مەڭز قىزىل يۈز.
ئاندىن تامار تۇگەل تۇز،
بولناپ يانا ئول قاچار.

(ئەسىر قىلىدى خۇمار كۆز، قارا مەڭلىك قىزىل يۈز. ئۇنىڭدىن پۈتۈنلەي گۈزەللىك ياغار، مېنى ئەسىر قىلدىيۇ، ئۆزى قاچتى).

يالۇن ئانىڭ كۆزى،
ئەلكىن ئانىڭ ئۆزى.
تولۇ ئايىن يۈزى،
ياردى مېنىڭ يۈرەك.

(ئۇنىڭ كۆزى جادۇ كۆز، ئۇنىڭ ئۆزى مۇساپىر، ئۇنىڭ يۈزى تولۇن ئاي، ئۇ مېنىڭ يۈرىكىمنى يارىدى).

قوشاقتا تەسۋىرلەنگىنىدەك خۇمار يا كى قارا جادۇ كۆز، قېشى قارا، يۈزى تولۇن ئايدەك، پۈتۈن تۇرقىدىن گۈزەللىك يېغىپ تۇرۇۋىش مۇشۇ مەزگىل ئەدەبىياتىدىكى يار ئوبرازىنىڭ ئورتاق تاشقى قىياپەت ئالاھىدىلىكى. بۇ قوشاقلاردا قىز-يىگىتلەر ئوتتۇرىسىدىكى مۇھەببەت ھېسسىياتى ئىزھار قىلىنغان بولۇپ، ئىنتايىن تەبىئىي

رىتىمدا ئۇرغۇپ چىقىۋاتقان بۇ قوشاقلارنى قايتا-قايتا ئوقۇغاندا ھېس قىلىدىغىنىمىز رېئال دۇنيادىكى ئىنسانلىقنىڭ ئىنسانغا بولغان مۇھەببىتىدۇر. يەنى، بۇ قوشاقلاردا ئىزھار قىلىنغان مۇھەببەت، چىن ئىنسانىي مۇھەببەت، «مەن» ۋە «مەن» ئاشىق بولغان «يار»مۇ رېئال تۇرمۇشتىكى ئىنسانلىقنىڭ تىپىك ئوبرازىدىن ئىبارەت.

دېمەك، ئىسلامىيەتتىن ئىلگىرىكى ئۇيغۇر ئەدەبىياتىدىكى يار ئوبرازىنىڭ مەنبەسىنى سۇرۇشتۇرگەندە، يار — رېئال دۇنيادىكى ئىنسانلىقنىڭ بەدىئىيلەشتۇرۇلگەن ئوبرازىدۇر. كلاسسىك شائىرلىرىمىز كەمدىن-كەم يارىتىلغان مۇشۇ يار ئوبرازى ئارقىلىق ئۆزلىرىنىڭ چىن ئىنسانىي مۇھەببەتكە بولغان تەلپۈنۈشى، مېھرى-ۋاپا، سادىقەت، ئانا ۋەتىنىنى سۆيۈشتەك گۈزەل ئىنسانىي پەزىلەتكە بولغان ئىنتىلىشىنى ئەكس ئەتتۇرگەن.

2. ئىسلامىيەتتىن كېيىنكى ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتىدىكى يار ئوبرازى

شۇنىسى ئېنىقكى، بىر مىللەتنىڭ قايسى خىل شەيئى بىلەن بولغان مۇناسىۋىتىنىڭ ئەڭ قويۇق، زىچ بولۇشى بۇ مىللەتنىڭ تىلىدا شۇ خىل شەيئىنى ئىپادىلەيدىغان مەنىداش سۆزلەرنىڭ بېيىشى، تەرەققىي قىلىشىنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدۇ. جۈملىدىن ئىسلامىيەتتىن كېيىنكى كلاسسىك ئەدەبىياتىمىزدا يار مەنىسىنى بىلدۈرىدىغان يار، جانان، مەھبۇب، مەشۇق، دىلبەر، نىگار، دىلدار، دىلرەبا سۆزلىرى بارلىققا كەلدى. ئىلگىرىكى ئۇيغۇر ئەدەبىياتىدا يار مەنىسىدىكى بىر نەچچىلا سۆز بولغان بولسا، ئىسلامىيەتتىن كېيىنكى ئەدەبىياتتا يارنى بىلدۈرىدىغان مەنىداش سۆزلەرنىڭ كۆپىيىشىدەك تىل ھادىسىسىدىنمۇ يار ئوبرازىنىڭ بۇ مەزگىلدىكى كلاسسىك ئەدەبىياتىمىزدىكى ئورنى، سالمىقىنىڭ چوڭقۇقىنى چۈشەنگىلى بولىدۇ.

10- ئەسىرنىڭ ئوتتۇرىلىرىدا قاراخانىيلار ئىسلام دىنىنى قوبۇل قىلغاندىن كېيىنكى، بولۇپمۇ 11-، 12- ئەسىرلەردىن كېيىنكى ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتىدا ئاجايىپ يۈكسەك، چوڭقۇر ئىشق بىلەن باغلانغان گۈزەل يار ئوبرازى كۆپلەپ كۆرۈنۈشكە باشلىدى ۋە 19- ئەسىرنىڭ ئاخىرلىرىغىچە بولغان يەتتە-سەككىز ئەسىرلىك ئۇيغۇر ئەدەبىياتىدا بارغانچە مۇكەممەللىشىپ، ئۆزىگە خاس ئالاھىدىلىككە ئىگە لىرىك ئوبراز بولۇپ شەكىللەندى. بۇ ئۇزاق دەۋرنىڭ يارقىن ۋەكىللىرىدىن لۇتفى، ئاتايى، سەككاكى، ئەلىشىر نەۋائىي، ھىرقەتى، زەلىلى، نەۋبەتى، خوجا جاھان ئەرشى، قەلەندەر، ئابدۇرەھىم نىزارى، موللا بىلال نازىمى، تەجەللىلەرنىڭ شېئىر غەزەللىرىدە باشتىن-ئاخىر چوڭقۇر ئىشق تېمىسى بىلەن باغلانغان گۈزەل يار ئوبرازى يارىتىلغان ۋە شائىرلار ئۆزىنىڭ مەقسەت مۇددىئالىرىنى ئىپادە قىلىشتا، مۇشۇ يار ئوبرازىنى ئاساسىي ۋاستە قىلغان. يارنىڭ تاشقى قىياپەت تەسۋىرىدە ئىنسان گۈزەللىكىنى ئوبرازلىق ئىپادىلەيدىغان يۈز، قاش، كۆز، كىرپىك، لەۋ، چىش، خال، چاچ، قەددىدىن ئىبارەت ئەڭ تىپىك دېتاللارنى تۇتقا قىلىپ، ئوخشىتىش، جانلاندۇرۇش، مۇبالىغە، سۈپەتلەشتەك ئىستىلىستىكىلىق ۋاستىلاردىن ماھىرلىق بىلەن پايدىلىنىپ، يارنىڭ ئاجايىپ گۈزەل، كىشى ئەقلىنى لال قىلغۇچى نازاكەتلىك پورتىرىتىنى سىزىپ چىققان. ئەينى دەۋردە بۇ خىل تەسۋىرلەش ئۇسۇلى كلاسسىك شائىرلىرىمىزنىڭ تاشقى قىياپەتنى سۈرەتلەشتىكى ئەنئەنىۋي تەسۋىر ئۇسۇلىغا ئايلانغانىدى. شائىر يۇقىرىقى دېتاللار بىلەن يار ئوبرازىنىڭ سىرتقى گۈزەللىكىنى گەۋدىلەندۇرۇش بىلەنلا قالماي، ئۇنىڭ ئىچكى دۇنياسىغا ئىچكىرىلەپ كىرىش ئارقىلىق، يارنىڭ سىرتقى گۈزەللىك بىلەن ئىچكى گۈزەللىك زىچ بىرلەشكەن گۈزەل ماھىيىتىنى مەيدانغا چىقارغان. خۇددى كۆز ئالدىدا كۆرۈپ تۇرغاندەك، يارنىڭ قىياپەت تەسۋىرىدىكى كونكرېتلىق، ئىنچىكىلىك، پاك ئىنسانىي سۆيگۈ ئۇچۇن كۈرەش قىلىشتەك ئىسيانكارلىق، جەسۇر روھ يارغا ئىنسانىي

خاراكتېر بەرگەن بولسا، لېرىك قەھرىمان «مەن»نىڭ مەشۇقىغا بولغان ئىنسان تەسەۋۋۇرى ۋە ئەقلى كۆتۈرەلەيدىغان نۇقتىدىن ھالقىپ كەتكەن غايىۋى ئىشقى يار ئوبرازىغا ئىلاھىي خاراكتېر بەخش ئەتكەن. يار ئوبرازىنىڭ خاراكتېرىدىن ئېيتقاندا، يار مېھىر-ۋاپا ساداقەتنى بىلدۈرگەن، پاك مۇھەببەتنى قولغا كەلتۈرۈش يولىدا رەزىل كۆچىلەرگە قارشى باتۇرلۇق بىلەن كۈرەشكە ئاتلانغان ئىنسانىي خاراكتېرغا ئىگە ھەم رېئاللىقتىن ھالقىغان غايىۋى يۈكسەكلىكتە تۇرۇپ، پۈتۈن جاھان ئەھلىنىڭ ئىشقىنى ئۆزىگە تارتىدىغان ئىلاھىي خاراكتېرگىمۇ ئىگە. يار ئوبرازىنىڭ مۇنداق ئىككى ياقلىما خاراكتېرى ئۇنىڭ سىمۋوللۇق قاتلىمىنىڭمۇ نىسبەتەن مۇرەككەپلىكىنىڭ نەتىجىسى.

بۇيۇك مۇتەپەككۇر شائىر ئەلشىر نەۋائىي ئۆز غەزەللىرىدە ئالاھىدە ئورۇن بەرگەن، بىر ئۆمۈر زوق-شوق بىلەن كۈيلىگەن ۋە ۋىسالىغا يېتىشنى ئارمان قىلغان گۈزەل يارىنى مۇنداق تەسۋىرلەيدۇ:

بارچەدىن كۆزدە نىھان بولدۇڭ جان ئىچرە ئەيان،
ۋەھ نىھان دەيمۇ سېنى يوقسە ئەيان دەيمۇ سېنى.

(سەن ھەممىنىڭ كۆزىدىن يوشۇرۇن، بىراق جان ئىچىدە ئايان. ئاھ، سېنى يوشۇرۇن دەيمۇ، ئايان دەيمۇ؟)

فىتنە ئالەمدە زەمان ئەھلىغە سالدىڭ ئاشۇپ،
فىتنەئى ئالەمۇ ئاشۇبى زەمان دەيمۇ سېنى.

(بۇ ئالەمگە پىتنە، زامان ئەھلى ئارىسىغا ماجىرا سالدىڭ، شۇڭا سېنى ئالەمگە غوۋغا سالغۇچى، زامان توپىلاڭچىسى دەيمىكىن؟)

سالمە ئول كوي ئىچرە قاشىڭغە گىرىھكىم شۇبھەدۇر،
تائەت ئەيلەر يەرگە تۇشسە ئەگرى مىھرابى ئانىڭ.

(بۇ كوچىدا قېشىڭنى پۇرۇشتۇرمە-قېيشايتما، ئىبادەت قىلىدىغان يەرنىڭ مىھرابى قىڭغىر بولۇپ قالسا، نامازغا شەك چۈشۈپ قالىدۇ).

يار تەسۋىرىدىكى بارچە كىشىلەرنىڭ كۆزىدىن يوشۇرۇن، ئەمما كىشىگە ئۆزىنىڭ جان-تومۇرىدىنمۇ يېقىنلىقى، يارنىڭ ئىككى قېشىنى نامازئوقۇپ سەجدە قىلىدىغان مېھرابقا تەڭ قىلغان بۇ مىسرالار يار ئوبرازىغا يۈكسەك غايىۋىلىك بەخش ئېتىش بىلەن بىرنى ھەيران قالدۇ.

«يار» ئىشىق-مۇھەببەتكە خاس ئۇقۇم بولۇپ، كلاسسىك شائىرلىرىمىز ئۆزىنىڭ تۇرلۇك مەقسەت-مۇددىئالىرىنى يورۇتۇپ بېرىشتە بەدىئىي ئىجادىيەت قانۇنىيىتى بويىچە «يار» ئوبرازىغا مۇئەييەن سىمۋوللۇق مەنىلەرنى يۈكلىگەن. يارنى ئۆزىنىڭ ئارزۇ-ئارمان، ھېس-تۇيغۇلىرىنى ئىپادىلەشتىكى بەدىئىي ۋاستە قىلغان. بىر شەيئىنىڭ ئۆزاققىچە مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇشى، دەل ئۇنىڭ ئىچكى ماھىيەتلىك تەرەپلىرىنىڭ ئۆز ھاياتىي كۈچىنى جارى قىلدۇرغانلىقىدىندۇر. «يار» ئوبرازىنىڭ ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتىدا شۇنچە كۆپ مۇتەپەككۇر شائىرلار تەرىپىدىن دەۋرىدىن-دەۋرگە، ئەۋلادتىن ئەۋلادقا ئۆزۈلمەي يارىتىلىپ داۋاملىشىپ كېلىشىدىكى سىرمۇ دەل ئۇنىڭغا يۈكلەنگەن سىمۋوللۇق مەنىلەرنىڭ قىممىتىدە. ئۇنداقتا، كلاسسىك شائىرلىرىمىز «يار» ئوبرازىنى نېمىلەرگە سىمۋول قىلغان ۋە بۇ ئارقىلىق قانداق مەنىلەرنى ئىپادىلىمەكچى؟ بۇ ھەقتىكى تەھلىللىرىنى تۆۋەندە نۇقتىلار بويىچە ئوتتۇرىغا قويۇپ ئۆتىمىز.

1) ئىسلامىيەتتىن كېيىنكى ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتىدىكى «يار» ئوبرازىنىڭ سىمۋوللۇق مەنىسى ئۇستىدە ئىزدەنگىنىمىزدە، سالمىقىنىڭ زورلۇقى بىلەن ئەڭ ئالدىنقى قاتاردا تۇرىدىغان پىكىر شۇكى، يار تەسەۋۋۇپ تىلىدىكى ئالاھىدە مەنە بېرىلگەن خاس ئىبارە بولۇپ، ئەھلى تەسەۋۋۇپنىڭ ئىلاھىي ئىشقى بىلەن باغلانغان ئاللاھنىڭ بەدىئىي ئەدەبىياتتىكى سىمۋولىدۇر. «سوفىستىك پىكىر ئېقىمىنىڭ كۆچلۈك تەسىرى ۋە روشەن ئىپادىسىنىڭ مەۋجۇتلۇقىنى ئىنكار قىلىپ، ئوتتۇرا ۋە كېيىنكى ئوتتۇرا ئەسىر ئۇيغۇر

ئىدىئولوگىيە تارىخى بىلەن ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتىنى ئىزاھلاش مۇمكىن ئەمەس»[1].

مىلادىيە 7 — 8- ئەسىرلەردە، ئىسلامىيەتنىڭ مەركەزلىرىدىن ھېسابلىنىدىغان باغداد، بەسرە، كۇفەدە ھاكىمىيەت بېشىدىكى ھۆكۈمرانلارنىڭ چېكىدىن ئاشقان ھەشەمەتچىلىك-چىرىكلىكىگە، ئىسلام دىنىنىڭ ئەسلىي ماھىيىتىدىكى دىننى ھەممىدىن ئۈستۈن قويىدىغان تەقۋادارلىق، ئىخلاسمەنلىك، ئاددىي-سادىدىلىقنى يوقاتقانلىقىمىزغا ئەھلىگە نارازىلىق بىلدۈرۈپ، رەسۇلۇللاھ دەۋرىدىكىدەك ساپ ئىسلام روھىنى تەشەببۇس قىلغۇچى بىر تۈركۈم كىشىلەر مەيدانغا چىقتى. مانا مۇشۇ ئاساستا، قەدەممۇقەدەم راۋاجلىنىش، تەدرىجىي بېيىش ئارقىلىق تەسەۋۋۇپ ئىسلام پەلسەپىسى ئىچىدىكى مۇكەممەل پەلسەپىۋىي ئېقىم سۈپىتىدە بارلىققا كەلدى. رېئال دۇنيانىڭ بارلىق مەئىشەتلىرىدىن ۋاز كېچىپ، زاھىدلىق (يەنى تەركىدۇنيالىق) يولىغا مېڭىش تەسەۋۋۇپنىڭ ئەڭ دەسلەپكى ئىپادىسى ۋە باشلىنىش شەكلى بولۇپ، «سوۋفى» ئاتالغۇسىنىڭ كېلىپ چىقىشىدا مۇھىم ئورۇندا تۇرىدىغان كۆز قاراشمۇ دەل ئۇلارنىڭ ئىنتايىن ئاددىي-سادىدا كىيىنىش ئالاھىدىلىكى بىلەن مۇناسىۋەتلىك ئىدى. تەسەۋۋۇپ ئۆزىنىڭ دەسلەپكى ئىدىيىۋى ئاساسىنى ئىسلام دىنىنىڭ مۇقەددەس كىتابى «قۇرئان كەرىم»گە باغلايدۇ. تەسەۋۋۇپنىڭ قارىشىچە، بارلىق گۈزەللىك، كامالەت، ھەقىقەت، مۇھەببەت يېگانە مەۋجۇتلۇق بولغان ئاللاھقىلا مۇجەسسەملەنگەن، پەقەت ئاللاھلا ھەقىقىي مەۋجۇدىيەت ۋە بىردىنبىر بارلىق بولۇپ، ئىنسانىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان جىمىي كائىنات شەيئىلىرى بولسا، ئاللاھنىڭ تەجەللىسى، يەنى پارلاپ كۆرۈنگەن شولىسىدىنلا ئىبارەتتۇر. باشقا شەيئىلەر ئاللاھنىڭ سۈپەتلىرىنىڭ قىسمەن تەجەللىسى بولۇپ، ئىنسانلا ئاللاھنىڭ

---

[1] ئابدىشۈكۈر مۇھەممەتئىمىن «مەنسۇر ھەللاجنىڭ كلاسسىك ئەدەبىياتىمىزدىكى ئەكس سادالىرى» 1- بەت.

سۈپەتلىرىنىڭ تولۇق ۋە پۈتۈن ھالەتتىكى تەجەللىسى، ئاللاھنىڭ نۇرى ئىنسانغا ئەڭ كۆپ مۇجەسسەملەنگەن. ئىنسان ئەسلىگە ئاللاھقا قايتىش ئۈچۈن، بارلىقتىن، ھەتتا نەپسىدىن (ئۆزلۈكىدىن) كېچىپ ئىلاھىي ئىشق بىلەن ئاللاھنى كېچەكۈندۈز تىل ۋە دىلىدا زىكىر قىلىۋەرسە، بارا-بارا پۈتكۈل نەرسە، ھەتتا ئۆزىمۇ ھەق ۋۇجۇدىغا، يەنى ئاللاھنىڭ زاتىغا سىڭىپ كېتىپ، كائىناتتا خۇدادىن ئۆزگە ھېچ نەرسە مەۋجۇت ئەمەسلىكىنى ھېس قىلىدۇ. ئىنسان ھەق ۋۇجۇدىغا سىڭىپ، ئەبەدىيلىك روھىي پارلاقلىققا ئېرىشەلەيدۇ. مانا بۇ تەسەۋۋۇپ پەلسەپىسىنىڭ تۈپ ماھىيەتلىك تەشەببۇسى ۋە تەسەۋۋۇپنىڭ مۇھىم ئاساسى بولغان «ۋەھدەتى ۋۇجۇد» نەزەريىسىدۇر. بۇنىڭدىن مەلۇمكى، تاشقى پوستىدىن قارىماققا ئىسلام دىنىنىڭ بەزى ئىدىيە-بەلگىلىمىلىرىگە ماس كەلمەيدىغاندەك كۆرۈنگەن تەسەۋۋۇپ قانداقتۇ ئاتىئېزىملىق قاراش بولماستىن، يۈكسەك تەقۋادارلىقنى نامايان قىلىدىغان، يېگانە بارلىق خۇدادىن باشلىنىپ، ئاخىرقى نۇقتىسى خۇدا بىلەن ئاخىرلىشىدىغان پەلسەپىدۇر.

تەسەۋۋۇپ بارلىققا كەلگەندىن كېيىن، دۇنيانىڭ ھەر قايسى جايلىرىغا تارقىلىشقا باشلىغان. تارىخىي ماتېرىياللاردىن قارىغاندا، قاراخانىلار ئىسلاملىشىپ ئۇزۇن ئۆتمەيلا، تەسەۋۋۇپچى سوپى-زاھىدلار ئوتتۇرا ئاسىيا، شىنجاڭ رايونىغا ئۆز تەلىماتلىرىنى تارقىتىش مەقسىتىدە كېلىشى بىلەن، ئەينى دەۋردىكى سىياسىي، ئىقتىساد، مەدەنىيەت مەركىزى بولغان قەشقەر 11- ئەسىرنىڭ باشلىرىدىلا، تەسەۋۋۇپ ئىدىيىلىرى بىلەن تونۇشۇشقا باشلىغان. مانا بۇنىڭ ئىنكاسى سۈپىتىدە تەسەۋۋۇپ ئىدىيىلىرىنىڭ ئۇيغۇر ئەدەبىياتىدىكى ئەڭ دەسلەپكى ئىزلىرىنى يۈسۈپ خاس ھاجىپنىڭ 11- ئەسىردە مەيدانغا كەلگەن «قۇتادغۇبىلىگ» داستانىدىكى قانائەتنىڭ سىمۋولى بولغان ئودغۇرمىش ئوبرازىدىن ئۇچرىتىمىز. ئودغۇرمىشنىڭ دۇنيا مەئىشەتلىرىدىن ۋاز كەچكەن زاھىدلارچە

تۇرمۇشى، ئالەم ۋە ئىنسان مەقسەدىكى چوڭقۇر پەلسەپىۋى مۇلاھىزىلىرى دەل تەسەۋۋۇپىنىڭ ئۆزلۇكىنى يوقىتىپ، ھەق (ئاللاھ) ۋۇجۇدى بىلەن بىرلىشىپ كېتىشتەك ئالىي غايىسىنى ئىپادە قىلغانىدى. پاكىتقا ئاساسەن شۇنداق دېيىش مۇمكىن، ئىسلامىيەتتىن ئىلگىرىكى ئۇيغۇر ئەدەبىياتىدا يار ئوبرازى كۆپ ئۇچرىمايدۇ. قاراخانىيلار ئىسلام دىنىنى قوبۇل قىلىپ، ئىسلام تەسەۋۋۇپ پەلسەپىسى ئوتتۇرا ئاسىيا، شىجاڭ رايونىغا تارقىلىپ، تەدرىجىي ھالدا ئاساسلىق ۋە نوپۇزلۇق پەلسەپىۋى تەلىماتقا ئايلىنىشقا باشلىغان 11 — 12- ئەسىرلەردە، ئەدەبىياتتا ئىشقى-مۇھەببەت تېمىسى ۋە ئاجايىپ چوڭقۇر ئىشق بىلەن باغلانغان مۇكەممەل يار ئوبرازى كۆپلەپ كۆرۈنۈشكە باشلىدى ۋە تاكى 19-ئەسىرنىڭ ئاخىرلىرىغىچە بولغان 7 — 8 ئەسىرلىك ئەدەبىياتتا ئۇيغۇر سەنئەتكارلىرى ئۇچۇن ھالقىپ ئۆتۈپ كەتكىلى بولمايدىغان ئالاھىدە ئوبراز بولۇپ شەكىللەندى. ئىشق تېمىسى ۋە يار ئوبرازىنىڭ بىردىنلا ئۇيغۇر كىلاسسىك ئەدەبىياتىدىكى ئاساسىي تېما ۋە ئاساسىي ئوبرازغا ئايلىنىشى، بىر مەزگىللىك گۈللىنىشتىن كېيىن تەدرىجىي سۇسلىشىش دەۋرى دەل تەسەۋۋۇپ پەلسەپىسىنىڭ شىنجاڭغا تارقىلىشى، بىر مەھەللىك گۈللىنىشتىن كېيىن زاۋاللىققا يۈز تۇتۇش دەۋرى بىلەن بىردەكلىككە ئىگە. ئوخشىمىغان دەۋر ۋە مۇھىتتا ياشىغان شۇنچە نۇرغۇن مۇتەپەككۇر شائىرلارنىڭ ئۆز ئىجادىيىتىدە ئوخشاش بىر تېما، ئوخشاش بىر ئوبرازنى زوق-شوخ بىلەن تەكرار-تەكرار تەسۋىرلىشىدەك قانۇنىيەتلىك ھادىسىنى ئەلۋەتتە ھېچقانداق ئارقا كۆرۈنۈشى بولمىغان تاسادىپىي ھادىسە دېيەلمەيمىز، ئەقلىگە ئۇيغۇن جاۋاب شۇكى، بۇ ئۇلارنىڭ دۇنيا قاراش، ئىجادىي تەپەككۇرىنىڭ ئورتاق بىر ئىدىئولوگىيىنىڭ يېتەكچىلىكىدە بولغانلىقىنىڭ نەتىجىسى. تەسەۋۋۇپ يات ئەللەر تۇپرىقىدا مەيدانغا كەلگەن پەلسەپىۋى ئېقىم بولسىمۇ، ئوتتۇرا ئاسىيا، جۇملىدىن شىنجاڭدا زور تەرەققىياتلارغا ئېرىشكەن. شۇنىسى

ئېنىقكى، تەسەۋۋۇپ ئىسلامىيەتتىن كېيىنكى ئۇيغۇر جەمئىيىتىگە ئۆزىنىڭ چوڭقۇر تامغىسىنى بېسىش بىلەن ئوتتۇرا ئەسىر ئۇيغۇر ئىدىئولوگىيە تارىخىدىكى ئاساسلىق ۋە نوپۇزلۇق پەلسەپىۋي تەلىماتقا ئايلانغانىدى. دېمەكچى بولغىنىمىز شۇكى، مۇھەببەت تېمىسى ۋە يار ئوبرازىنىڭ ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتىدىكى ئاساسىي تېما، ئاساسىي ئوبراز بولۇپ قېلىشى تەسەۋۋۇپ ئىدىيىلىرى بىلەن چەمبەرچاس باغلانغان.

تەسەۋۋۇپ تەتقىقاتىدا كۆرۈنەرلىك نەتىجىلەرنى قولغا كەلتۈرگەن مىسرلىق ئالىم زەكى مۇبارەك مۇنداق دەيدۇ: «دەسلىپىدىلا شېئىرىيەتنى ئۆزىنىڭ ئىپادىلىنىش ۋاستىسى قىلغان تەسەۋۋۇپ ناھايىتى كەڭ ۋە چوڭقۇر ئەدەبىياتنى مەيدانغا كەلتۈردى. بولۇپمۇ ئەرەب، پارىس، تۈركىي خەلقلەردە تەسەۋۋۇپ ئەدەبىياتى ناھايىتى گۈللەنگەن». جۈملىدىن ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتىدىمۇ تەسەۋۋۇپ ئەدەبىياتى مەلۇم سالماقنى ئىگىلەيدۇ. ئۆز نۆۋىتىدە شۇنى ئەسكەرتىپ ئۆتۈش زۆرۈركى، تەسەۋۋۇپ ئەدەبىياتى ئۆزىگە خاس ئالاھىدە تەسەۋۋۇپ تىلىغا ئىگە، يەنى تەسەۋۋۇپ تەرەپدارلىرى ئۆزلىرىنىڭ سوفىستىك ئىدىيىلىرىنى مۇۋاپىق سۆز-ئىبارىلەر بىلەن ئىپادىلەش ئۈچۈن بىر تۈركۈم سۆزلەرگە ئۇلارنىڭ لۇغەت مەنىسىدىن باشقا، تۇراقلىق مەنىدىلا ئىشلىتىلىدىغان ئالاھىدە مەنە بەردى ۋە تېخىمۇ بىر قەدەم ئىلگىرىلەپ، بەدىئىي ئەدەبىياتتا تەسەۋۋۇپ ئىدىيىسىنى ئىپادىلەيدىغان مۇقىم سىمۋوللۇق ئوبرازلارنى بارلىققا كەلتۈردى. ئەھلى تەسەۋۋۇپنىڭ مەشھۇر ئەربابلىرىدىن شەقىق بەلخى «تەۋەككۇل» سۆزىنى، زۇننۇن مىسرى ۋە بايەزىد بەستامى «فەنا» سۆزىنى، فەررار «ئەينۇل جەمئى» سۆزىنى، تىرمىزىي «ۋىلايەت» سۆزىنى، ئىبنى كەرام بىلەن زۇننۇن «مەئرىفەت» سۆزىنى تەسەۋۋۇپقا ئىلىپ كىرىش بىلەن بۇ سۆزلەرگە تەسەۋۋۇپقىلا خاس ئالاھىدە مەنىلەرنى بەردى.

ئەرەب، پارس ۋە ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتىدا خېلى كۆپ ئۇچرايدىغان «مەئرىفەت» سۆزى ئەرەبچە بولۇپ، لۇغەت مەنىسى تونۇش، بىلىش بولسىمۇ، تەسەۋۋۇپ تىلىدا بۇ سۆز پەقەت ئاللاھنى ھەقىقىي تونۇپ يېتىش، ئەۋلىيالىق، ئاللاھنىڭ ئىشق-مۇھەببىتى دېگەن مەنىدىلا چۈشىنىلىدۇ ۋە قوللىنىلىدۇ. ئۆزىنىڭ ئاجايىپ لىرىك شېئىرلىرى بىلەن تۈركىي خەلقلەر ئارىسىدا مەشھۇر بابارەھىم مەشرەپ (1640 — 1711):

مەئرىفەت كەشف ئىلە بولماس كەسبىدىن،
مەئرىفەت ئەسلى خۇدانىڭ نۇرىدىن.

دەپ نىدا قىلىدۇ، يەنى ئەھلى تەسەۋۋۇپ تەرەپدارى بولغان شائىرنىڭ قارىشىچە ئاللاھنى ھەقىقىي تونۇپ يېتىش ئۇ كىشىنىڭ ئەقلى، تىرىشچانلىقى، ھەرىكىتى ئارقىلىق ئەمەس، پەقەت ئاللاھ تەرىپىدىن بولغان كەشف ئارقىلىق قولغا كېلىدۇ، يەنى ئاللاھنى ھەقىقىي تونۇپ يېتىش خۇدانىڭ سالغان نۇرى ئارقىلىقلا ھاسىل بولىدۇ.

18- ئەسىر ئۇيغۇر ئەدەبىياتىدىكى بۈيۈك نامايەندە مۇھەممەد سىددىق زەللىي (1670 — 1755):

قەدرى تاجى مەئرىفەت بىلمەيمىكىنلەر زۇھد ئىلى،
خاتىرى خۇشتۇر ھەمىشە جۇببەئى دەستارىدىن.

تاشلاپ ئۆزلۈكىنى زەللىي سەن فەنا يولىغە كىر،
چۈن مەشەققەتتۇر سەفەر ئۆزرە سەبۈكبار ئولماسا.

دەپ يېزىپ باشقىلارغا كۆرسىتىش ئۈچۈن رىياكارلىق بىلەن ئىبادەت قىلىپ ئۇستىدىكى ئۇزۇن تون، بېشىدىكى يوغان سەللىگە مەغرۇر

بولۇپ يۇرگەن دىندارلار دىلىغا تەگرىنىڭ نۇرى چۈشكەن ئەۋلىيالارنىڭ (يەنى ئەھلى تەسەۋۋۇپتىكى ئەۋلىيالار كۆزدە تۇتۇلىدۇ) ھەقىقىتىنى چۈشەنمەيدۇ، دېگەن پىكىرنى ئىلگىرى سۈرىدۇ. دېمەكچى بولغىنىمىز شۇكى، كلاسسىكلىرىمىز ئەسەرلىرىدە كۆپ ئۇچرايدىغان «مەئرىفەت» سۆزىنى يۇقىرىقىدەك مەنىدە چۈشەنگەندىلا، يەنى تەسەۋۋۇپنىڭ ئۆزىگە خاس تىل ئالاھىدىلىكىنى ئېتىراپ قىلىش ئاساسىدا شەرھلىگەندىلا، ئىسلامىيەتنىن كېيىنكى ئۇيغۇر ئەدەبىياتىنىڭ ئۇزاق سەھىلىرىدە شۇنچە كۆپ شائىرلىرىمىز تەرىپىدىن ئۇزۇملەي تەكرار-تەكرار تەسۋىرلەنگەن «ئىشق، يار، ساقى، مەي، جام، مەيخانا» ئىبارىلىرىنىڭ ھەرگىزمۇ كونا جەمئىيەتتىكى ئەزگۈچى ھۆكۈمران سىنىپلارغا ئوقۇلغان نەپرەت بولماستىن، بەلكى سوفىزمنىڭ چوڭقۇر تەسىرىگە ئۇچرىغان مۇتەپەككۇر شائىرلارنىڭ ئۆزىنىڭ ئىللاھىنىڭ ئىلاھىي ئىشقى بىلەن مەست بولۇپ، ئۆزلۇكىنى يوقىتىپ، ھەق ۋۇجۇدىغا قوشۇلۇپ كېتىشتەك سوفىستىك ئىدىيىسىنى ئىزھار قىلىشتا تەسەۋۋۇپ تىلىدىن تاللىۋالغان سىمۋوللۇق ئوبرازلار ئىكەنلىكىنى چۈشەنگىلى بولىدۇ. مۇشۇ ئاساستا كلاسسىك ئەدەبىياتىمىزدىكى نۇرغۇن زىددىيەتلىك مەسىلىلەرگە تولىمۇ جاۋاب بەرگىلى بولىدۇ. ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتى تەتقىقاتىدا تەكىتلەپ ئۆتۈشكە تېگىشلىك مۇھىم بىر نۇقتا شۇكى، تەسەۋۋۇپتىكى ئالاھىدە مەنە بېرىلگەن سىمۋوللۇق سۆزلەر تۇراقلىق بىر مەنىنى بىلدۈرۈش بىلەن ئەرەب، پارىس، تۈركىي خەلقلەر ئەدەبىياتىدا ئەينى بىر مەنىدە قوللىنىلغان ۋە چۈشىنىلگەن بولۇپ، ھەر قانداق شەخسنىڭ بۇ خاس ئاتالغۇلارنى تەسەۋۋۇپ تىلى قانۇنىيىتى بويىچە ئىزاھلاش مەجبۇرىيىتى بارکى، ھەرگىزمۇ ئۆز ئىرادىسى بويىچە خالىغانچە مەنە بېرىش ھوقۇقى يوق، شۇنداقلا ئۆتكەنكى بىر ئەۋلاد مۇتەپەككۇر شائىرلارنىڭ ئۆز دەۋرىنىڭ مەھسۇلى بولغان پەلسەپىۋى دۇنيا

قاراشلىرىنى بۇگۈنكى زامان ئىدىئولوگىيىسىگە ماسلاشتۇرۇپ، بۇرمىلاپ شەرھلەش ۋەزىپىسىمۇ يوق.

سوفىستلارنىڭ قارىشىچە ئىنسانىنىڭ ئاللاھنىڭ ۋىسالىغا ئېرىشىشتىكى بىردىنبىر يول ئىشق بولۇپ، ئىشق چۈشەنچىسى باشتىن-ئاخىر تەسەۋۋۇپ پەلسەپىسىگە سىڭىپ كەتكەن. خۇددى سوفىستلار ئۆزىنى ئاشىق دەپ ئاتىغىنىدەك ئەھلى تەسەۋۋۇپ بەزىدە ئىشق ئەھلى دەپمۇ ئاتىلىدۇ. ئۆزىنى ئاشىق سانىغان سوفىستلارنىڭ مەشۇقى، يارى تەبىئىيكى خۇدا بولىدۇ. تەسەۋۋۇپنىڭ چوڭقۇر تەسىرىگە ئۇچرىغان كلاسسىك مۇتەپەككۇر شائىرلىرىمىزنىڭ شېئىر-غەزەللىرىدىن بۇ خىل ئىدىيىنىڭ ئىپنىق ۋە مۇقىم ئىپادىلىرىنى ناھايىتى ئاسانلا ئۇچراتقىلى بولىدۇ. كلاسسىك ئەدەبىياتىمىزدىكى ھەربىر شائىرنىڭ شېئىرلىرىنى بۇ يەردە مىسال كەلتۈرۈشكە ئىمكان بولمىغاچقا، يۇقىرىقى پىكرىمىزنىڭ دەللىلى سۈپىتىدە پەقەت ئوتتۇرا ئاسىيادىكى تۈركىي خەلقلەرنىڭ ئەدەبىيات ۋە ئىجتىمائىي ئىدىئولوگىيە تارىخىدا ئالاھىدە مۇھىم ئورۇن تۇتقان شائىر ئەھمەد يەسەۋى (1005 — 1116)، مۇھەببەت داستانلىرى بىلەن شۆھرەت قازانغان تالانتلىق شائىر ئابدۇرەھىم نىزارى (1776 — 1848)، جاھانكەشتى شائىر مۇھەممەد سىددىق زەللىنىڭ بىر پۈتۈن ئىجادىيەت ئىدىيىسىگە ۋەكىللىك قىلغۇچى مۇنۇ مىسرالىرىنى كۆرۈپ باقايلى.

ئەھمەد يەسەۋى:

ئىشق يولىدا فەنا بولاي ھەق بىرۇ بار،
ھەرنە قىلساڭ ئاشىق قىلغىل پەرۋەردىگار.
رەھمان ئىگەم ساقىي بولۇپ مەي ئىچۈرسە،
ئەھلۇ ئەيال خانىماندىن پاك كېچۈرسە.
ئىشق تەگسە كۆيدۈرگۈسى جانۇ-تەننى،
ئىشق تەگسە ۋەيران قىلۇر ماۋۇ مەننى.
ئىشق بولمىسا تانىپ بولماس مەۋلىم سېنى،

ھەرنە قىلساڭ ئاشىق قىلغىل پەرۋەردىگار.
ئىشق بازارى ئۇلۇغ بازار سودا ھارام،
ئاشىقلارغا سەندىن ئۆزگە غوۋغا ھارام.

ئابدۇرەھىم نىزارى:

مۇھەببەت بادەسىن پىرى مۇغان ئىلكىدە نوش ئەيلەپ،
يۈگۈردۈم ھەر زەمان مەيخانە يولىدا خۇرۇش ئەيلەپ.
ھەۋايى ئىشق ئارا مەخمۇرلۇقىدىن بەلكى جۇش ئەيلەپ،
چۇ ئىچتىم ئىشق جامىن، بىخۇد ئولدۇم تەركى ھوش ئەيلەپ.
ئانىڭدەك مەي ئىچىپ بۇ نەۋئى ئۇسرۇكلۇكىدىن ئابىلدىم.
ۋەلىي كام ئەھلىگە يوق ئىشق دەشتىنىڭ ھەۋايىدەك،
غۇبار ئەتمەككە تەننى يوق مۇھەببەتنىڭ فەزايىدەك.
كى يوقتۇر دىلبەرى يەكتا نىزارى دىلرەبايىدەك،
فىراقى مۇشكىل ئىرمىش بىلمەيىن مەن ھەم نەۋايىدەك.
ۋىسال ئىچرە ئول ئايىنىڭ فۇرقەتىن ئاسان گۇمان قىلدىم.

زەلىيلى:

ئىشق ئەھلىنى ئۆزۈڭگە قىلغىل ھاۋالە گاھى،
ھەر بىنەۋا بۇ يولدا مەسنەد نىشىن شاھى.
ئەي جىلۋەئى جەمالىڭ دەريايى نۇر ئەمەسمۇ،
ھەژدەھ ھەزارى ئالەم سەندىن زۇھور ئەمەسمۇ،
زىنھار سەد بى زىنھار بىدار بولغىل، ئەي يار،
كۆرسەڭ جەمالى دىدار ئەينى ھوزۇر ئەمەسمۇ.
ئاشىققە بەسدۇر ئىزىد، غەيرى خۇدا ھەمە زىد،
مەقسۇدى شەيخى زاھىد غۇلمانۇ ھۇر ئەمەسمۇ؟

يۇقىرىقى مىسرالاردىن كۆرۈۋېلىش تەس ئەمەسكى، شائىرنىڭ نەزىرىدىكى دۇنيانىڭ بارلىق راھەت-پاراغەتلىرىدىن كېچىپ ۋىسالغا

ئېرىشىش ئۈچۈن تەننى ۋە نەپسىنى يوق قىلىپ، ئىشق ئوتىدا كۆيۈشكە لايىق بولغان بىردىنبىر يار — خۇدادۇر، شۇنداقلا جاپا-مۇشەققەت بىلەن يۇغۇرۇلغان، خۇدادىن ئۆزگىنى كېرەك قىلمايدىغان ئىلاھىي ئىشق شۇنداق ئۇلۇغكى، بۇ ئىشق چۈشكەن ئادەم ئەڭ يۇكسەك ئورۇندا تۇرۇشقا لايىقتۇر.

ئۇيغۇر مەدەنىيىتى تارىخىدىكى بۈيۈك نامايەندە، تەسەۋۋۇپ قاينىمىغا چوڭقۇر چۆككەن ئۇلۇغ مۇتەپەككۇر، شائىر ئەلشىر نەۋائىي (1441 — 1501) ئىجاد قىلىنغان ئىشق تېمىسى ۋە گۈزەل يار ئوبرازى ئاساسىي ئورۇندا تۇرىدۇ. كېيىنكى ئۇيغۇر كلاسسىك شائىرلىرى ئۆچۈن پۈتمەس ئىلھام مەنبەسى بولغان لىرىك غەزەللەر توپلىمى «خەزائىنۇل مەئانى»نىڭ بىرىنچى مىسراسىنى شائىر ئۆز دۇنيا قارىشىنىڭ ئەڭ ئىخچام بەدىئىي كۆرۈنۈشى سۈپىتىدە مۇنداق باشلايدۇ:

ئەشرەقەت مەن ئەكسى شەمسلكەئسى ئەنۋارۇلھۇدا،
يار ئەكسىن مەيدە كۆر دەپ جامدىن چىقتى سادا.

(قۇياشتەك يورۇپ تۇرغان قەدەھنىڭ شولىسىدىن ھىدايەت نۇرى چاقنىدى، جامدىن يارنىڭ ئەكسىنى شاراپتا كۆرگىن، دېگەن سادا چىقتى). شائىر بۇ يەردە ئىشلەتكەن «ھۇدا» سۆزى ئەرەبچە «توغرا يول تاپماق» مەنىسىدە بولۇپ، ئەرەب تىلىدا پەقەت ئاللاھنىڭ بىرلىكىنى تونۇپ يېتىشتەك توغرا يولغا ماڭماق مەنىسىدە ئىشلىتىلىدىغان ئىسلام تۈسى قويۇق بولغان سۆزدۇر. شائىر ئۇلاپلا يەنە مۇنداق دەيدۇ:

ۋەھدەتى بولغاي مۇيەسسەر مەي بىلە جام ئىچرە كىم،
جامۇ مەي لەفزىن دېگەن بىر ئىسىم ئىلە قىلغاي ئەدا.

(ۋەھدەتكە مەي ھەم جام بىلەنلا ئېرىشىش مۇمكىن، كىم مەي بىلەن جام سۆزىنى تىلغا ئالسا، ئۇنى ئىپادە قىلالايدۇ).

سەن گۈمان قىلغاندىن ئۆزگە جامۇ مەي مەۋجۇت ئېرۇر.
بىلمەيىن نەغمە ئەتمە بۇ مەيخانا ئەھلىن زاھىدا.

(سەن ئويلىغاندىن باشقا جام ۋە شاراب مەۋجۇت، ئەي زاھىت بىلمەسلىكتىن ئىچەرمەنلەرنى قوغلاپ يۈرمە).

مانا بۇ مىسرالاردىن شېئىردىكى ئاساسىي ئۇقۇم بولغان جام ۋە مەي ئىبارىسىنىڭ مۇنازىرە تەلەپ قىلغۇسىز ھالدا ئەھلى تەسەۋۋۇپىنىڭ ئاللاھنىڭ ئىشقى بىلەن خۇددى مەي ئىچكەن ھالەتتىكىدەك مەستۇ-مۇستەغرەق بولۇپ، ئۆزلۇكىنى يوقىتىپ، ھەق ۋۇجۇدىغا قوشۇلۇپ كېتىشتەك سىمۋوللۇق مەنىنى ئۇستىگە ئالغان تەسەۋۋۇپ تىلى ئىكەنلىكى ئاشكارلىنىدۇ ۋە نەۋائىينىڭ نەزىرىدىكى پەقەت مەي ۋە جام بىلەنلا ئېرىشىش مۇمكىن بولغان يارنىڭ دەل ئىشق ئىگىسى بولغان يېگانە مەۋجۇتلۇق ئاللاھ ئىكەنلىكى ئۆز-ئۆزىدىن مەلۇم بولىدۇ. يۇقىرىقى مىسرادىكى يار ئوبرازىنى نەۋائىي تەپەككۇرىدىكى مەدھىيىلەشكە، مۇھەببەت ئىشقىدا بارلىقىدىن كېچىشكە ئەرزىيدىغان گۈزەل يارنىڭ زادى كىملىكىنىڭ ئىخچام كۆرۈنۈشى دېيىشكە بولىدۇ. شائىرنىڭ:

سېنى بارماق بىلەن كۆرسەتمىش ئەلكىم،
بىلىپ ئۆلمەكنى ئەرز ئەيلەر ئىما.

(سېنى كىشىلەرنىڭ بارمىقى بىلەن كۆرسىتىشى، ‹يەنى بۇ يەردە ئىمان ئېيتقۇچىلارنىڭ ئاللاھنى كۆرسىتىشتە ‹ا› ھەرپىنىڭ شەكلىدە كۆرسەتكۈچ بارمىقىنى چىقىرىش ئادىتى كۆزدە تۇتۇلغان› ئۆلىدىغىنىنى بىلىپ تۇرۇپ ساڭا ئىمان ئېيتقىنى).

نەۋايى ئەھلى جۇنۇن زۇمرەسىغە كىردى ئىلاھىي،
چۇ ئەيلەدىڭ ئانى مەجنۇن، ئۆزۈڭنى قىل ئاڭا لەيلا.
(ئى پەرۋەردىگارىم، نەۋايى ئەقلىنى يوقاتقان كىشىلەر توپىغا قېتىلىدى، سەن مېنى مەجنۇن قىلغانىكەنسەن، ئۆزۈڭنى شۇ مەجنۇننىڭ يارى بولغان لەيلا قىلغىن).

دېگەن شېئىرلىرىدىكى روشەنلىك، تەسەۋۋۇپ تەلىماتىدىكى ئەڭ يۇقىرى باسقۇچ ھېسابلانغان «فەنا» تەلىماتى ۋە «بەقا» ئىبارىلىرىنىڭ كۆپلەپ تىلغا ئېلىنىشىمۇ بىزنىڭ يۇقىرىقى پىكرىمىزنى قۇۋۋەتلەيدۇ.

نەۋايى كەئبە زىكرىن قويكى، بىز دەيرى فەنا ئىستەپ،
زەھەبنا ۋادىيەلمەقسەد ۋەجەدنا ماھىۋەلمەقسۇد.
(نەۋايى كەئبىنىڭ گېپىنى قوي، بىز يوقلىش مەيخانىسىنى ئىزلەپ، مەقسەت ۋادىسىنى كېزىپ كۆزلىگەن نىشانىنى تاپتۇق).

بىراۋ يەتتى ساڭا كىم ئۆزلۈكى دەشتىنى تەي قىلدى،
بەقا ئىستەر كىشى ئەۋۋەل كېرەك قىلسۇن فەنا پەيدا.
(كىمكى ساڭا يۇزلىنىدىكەن، ئۇ ئۆزلۈك دەشتىنى تاشلىۋېتىدۇ، باقانى ‹مەڭگۈلۈك ھاياتلىق› خالىغان كىشى ئاۋۋال فەنانى ‹يوقلىش›نى بىلىشى كېرەك).

ئۆز نۆۋىتىدە شۇنى ئەسكەرتىپ ئۆتۈش زۆرۈركى، كلاسسىك ئەدەبىياتىمىزدىكى نەۋايىنىڭ:
زاھىد ساڭا ھۇرۇ، ماڭا جانانا كېرەك،
جەننەت ساڭا بولسۇن، ماڭا مەيخانا كېرەك.
مەيخانا ئارا ساقىيۇ پەيمانە كېرەك،
پەيمانە نەچە بولسا تولا، يانە كېرەك.

لۇتفىنىڭ:

سەن ھۇسن ئىلە بايسەن نىگە چۈن پەرزدۇر ھەج،
قىل تەگرى ئۇچۈن كەئبەئنى كۆڭلۈمنى زىيارەت.

ھۇۋەيدانىڭ:

نەقىلاي جەننەتنى مەن ئاندا يۇزىنى كۆرمىسەم،
يارسىز جەننەت كۆرۈنۈر كۆزۈمە جايى خەراب.

زەللىلىنىڭ:

ھاجى، ھەرەم ئىچىدە لۇتف ئەيلەدىڭ نە ھاسىل،
ۋەيرانە بۇ كۆڭلۈنى ئەگەر ئابات قىلمىسا.

مەشرەپنىڭ:

بۇ تېنى خاكىمدە مەن روھىي رەۋاننى نە قىلاي،
بولمىسا قاشىمدا جانان مەن بۇ جاننى نە قىلاي.
يارىسىز ھەم بادەسىز مەككىگە بارماق نە كېرەك،
قالغان ئىبراھىمدىن ئول ئەسكى دۇكاننى نە قىلاي.
ئەرشىنىڭ كونگىرىسى ئۇستىدە قويدۇم ئاياغىم،
لا مەكاندىن خەبەر ئالدىم، بۇ مەكاننى نە قىلاي،
بىر خۇدادىن ئۆزگەسى بارچە غەلەتتۇر، مەشرەبا،
گۇل ئەگەر بولماسە ئىلكىمدە تىكەننى نە قىلاي.

ئاتايىنىڭ:

ماڭا ئول دۇنيادا جەننەت نە ھاجەت،
ئىشىكىڭ تۇپراقى بەسدۇر كېپەندە.

سەئىيى ئېتەر زاھىد مېنى جەننەتىنىڭ ئەسكى باغىنە،
مەن بارۇرمەنمۇ يۇزۇڭدەك نەۋباھارىمدىن يىراق.

شېئىرلىرى مەزمۇن جەھەتتە زور ئوخشاشلىق بولۇپ، ئۇخشاش بىر پىكىرنى ئىلگىرى سۈرگەن. بۇ مىسرالاردىكى ئۇسسالى ئۇچۇن جەننەتنىمۇ كېرەك قىلمايدىغان يار ئاللاھنىڭ بەدىئىي ئەدەبىياتتىكى سىمۋولى بولۇپ، بۇ قانداقتۇر ئاتېئىستنىڭ خاھىشتا ئېيتىلغان بولماستىن، بەلكى تەسەۋۋۇپ تەلىماتىدىكى ھەقىقىي ئىشق ئاللاھقا بولغان ئىشقتۇر، ئىنسانىنىڭ ئەڭ يۇقىرى غايىسى ئاللاھنىڭ ۋىسالىغا يېتىش بولۇشى كېرەك، ئىبادەتنى خۇدانىڭ جەننىتىگە ئېرىشىشنىڭ تەمەسىدە ياكى دوزاخنىڭ ئازابىدىن قورقۇپ ئەمەس، خۇدانىڭ ۋىسالى ئۇچۇنلا تەمەسىز قىلىش كېرەك. ئۇنداق بولمىغاندا ھەقىقىي ئاشىق ھېسابلانمايدۇ. خۇداغا مۇھەببەت باغلىغان ھەقىقىي سوپى ئۇچۇن خۇدانىڭ ۋىسالىلا كېرەككى، خۇدانىڭ ئىشقى ئالدىدا جەننەت-دوزاخ ئەرزىمەس نەرسە، دىلىڭنى ئاللاھنىڭ مۇھەببىتى بىلەن ئاۋات قىلماي تۇرۇپ، رىياكارلىق بىلەن قىلغان ئىبادىتىڭنىڭ ھېچقانداق پايدىسى يوق، دېگەن سوفىستىك ئىدىيىنىڭ شېئىرىي يول بىلەن ئىزھار قىلىنىشىدۇر. ئەگەر بۇنى ئاتېئىزملىق خاھىشتا ئېيتىلغان دېسەك، ئۇ ھالدا كلاسسىك ئەدەبىياتىمىزدا كېلىپ چىقىدىغان نۇرغۇن قارىمۇ-قارشىلىق زىددىيەتلەرگە جاۋاب بېرەلمەي قالىمىز. مەشرەپنىڭ مۇنۇ ئىككى مىسرا شېئىرى يۇقىرىقى ئىزاھاتلىرىمىزنىڭ ئەڭ روشەن ۋە ئىخچام يەكۈنىدۇر.

ۋەدە قىلدى قادىرىم، يەنى خېرىدارىڭ مەنەم،
سەن مېنىڭ يارىم ئېرۇرسەن مەن سېنىڭ يارىڭ مەنەم.

2) كلاسسىك شائىرلىرىمىز چىن ئىنسانىي مۇھەببەتنى ئىزھار قىلىشتا يار ئوبرازىنى ۋاستە قىلغان.

ئىنسانىي مۇھەببەت ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتىدىكى ئاساسىي تېمىلارنىڭ بىرى بولۇش سۈپىتى بىلەن كلاسسىك

ئۇيغۇر كلاسسىك شائىرلىرىمىزنىڭ مۇھەببەت تېمىسىدىكى «پەرھات-شېرىن»، «لەيلى-مەجنۇن»، «مەھزۇن-گۈلنىسا»، «رابىيە-سەئدىن» دەك نادىر داستانلىرىدىكى پاك ئىنسانىي مۇھەببەتنى قولغا كەلتۈرۈش ئۈچۈن رەزىل كۈچلەرگە، تەڭسىز تۈزۈمگە قارشى جەڭ ئېلان قىلغان ئىسيانكارلىق روھىغا ئىگە، ۋاپادار، قەيسەر ئاشىق-مەشۇقلار چىن ئىنسانىي سۈيگۈنىڭ ئەڭ يۇكسەك پەللىسىنى نامايان قىلىش بىلەن ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتىدىكى ئۆلمەس ئوبرازلارغا ئايلاندى. كلاسسىك شائىرلىرىمىز ئۆزىگە خاس خاراكتېر ۋە ئالاھىدىلىككە ئىگە بۇ يار ئوبرازلىرى ئارقىلىق پاك مۇھەببەتنى ئۇلۇغلاش، ئىنسانىي ئەركىنلىك، ۋاپا-ساداقەت، ئىنسانىي كامالەت، مەردلىك، راستچىللىق، سېخىيلىق، ئىلىم-مەرىپەتنى قەدىرلەشتەك گۈزەل خىسلەتلەرگە بولغان مەدھىيىسىنى، ئىنسانىي ئەركىنلىكنى بوغقۇچى زالىم قارا كۈچلەرگە، ئادالەتسىز تۈزۈمگە بولغان ئۆچمەس نەپرىتىنى ئىزھار قىلىش بىلەن يۇكسەك گۈمانىزملىق ئىدىيىنى نامايان قىلدى. كلاسسىك شائىرلىرىمىزنىڭ قەلبى ئاستىدىكى پاك ئىنسانىي سۈيگۈنىڭ پىداكارلىرى بولغان يار ئوبرازى قەدىمدىلا ئەمەس، بۇگۈنكى كۈندىمۇ بىزدە ئاجايىپ

قايىللىق، زوق ۋە ھۆرمەت تۇيغۇسىنى ئويغىتىش بىلەن، كىيىنكى ئۇيغۇر ئەدەبىياتى ئۈچۈن نەمۇنىلىك ئۆرنەك بولدى.

3) كلاسسىك ئەدەبىياتىمىزنىڭ ئەڭ يارقىن تېمىلىرىدىن بولغان ۋەتەنپەرۋەرلىك تېمىسىنى ئەكس ئەتتۈرۈشتە يار ئوبرازى يەنە ۋەتەننىڭ سىمۋولى قىلىنغان.

كلاسسىك شائىرلىرىمىز ئۆزىنىڭ گۈزەللىك، مۇھەببەت قاراشلىرى بىلەن زىچ بىرلىشىپ كەتكەن كىندىك قېنى تۆكۈلگەن ئانا ۋەتىنىگە بولغان چوڭقۇر مۇھەببىتىنى ئىزھار قىلىشتا، ئانا ۋەتىنىنى تەڭداشسىز گۈزەل يارغا، ئۆزىنى شۇ گۈزەل جانانىنىڭ ئىشقىدا كۆيگۈچى پىداكار ئاشىققا سىمۋول قىلغان. 18- ئەسىر شېئىرىيىتىدىكى لىرىك شائىر نەۋبەتى:

مۇساھىبىم، سۆز باشلاساڭ ئەۋۋەل خوتەندىن باشلاغىل،
دىلبەرىم خۇرشىد يۈزۈم، ئول سىيمىتەندىن باشلاغىل.
باشقا گەپكە ئاچما لەب، يوقتۇر بۇنىڭچە خاسىيەت،
دىلئارام، تەفاخۇرۇم ئول جانۇ-تەندىن باشلاغىل.

دەپ يېزىپ، ئۆزىنىڭ چوڭقۇر مېھىر-مۇھەببىتى باغلانغان ئەزىز يۇرتى خوتەننى قۇياش يۈزلۈك، كۈمۈش بەدەنلىك دىلبەر سىياقىدا، ئۆزىنى شۇ دىلبەرنىڭ خىيال ھەم سۆيگۈسى بىلەن كۆڭلىگە ئارامليق، جېنىغا راھەت تاپىدىغان ئاشىق سۈپىتىدە تەسۋىرلىگەن. كلاسسىك شائىرلىرىمىز بۇ ئارقىلىق ئانا ۋەتەن مۇھەببىتىنى تېخىمۇ كونكرېتلىققا ۋە چوڭقۇرلۇققا ئىگە قىلىش بىلەن يار ئوبرازىغا يېڭى بىر سىمۋوللۇق مەنە ئاتا قىلغان. كلاسسىك ئەدەبىياتىمىزدىكى بىر گەۋدىلىك ھادىسە شۇكى، گۈزەل يارغا بولغان مۇھەببىتىنى ئانا ۋەتەنگە بولغان چوڭقۇر سۆيگۈسى بىلەن گىرەلەشتۇرۇپ ئىزھار قىلغان. كلاسسىك ئەدەبىياتىمىزنىڭ لىرىك شائىرلىرىدىن نەۋبەتى، گۈمنام،

قەلەندەرلەرنىڭ گۈزەل مۇھەببەت غەزەللىرىدە شائىرنىڭ مۇھەببەت قاراشلىرى يۇكسەك ۋەتەنپەرۋەرلىك تۇيغۇسى بىلەن چەمبەرچەس باغلىنىپ كەتكەن. بۇيۇك شائىر لۇتفى:

بۇ كۆڭۈل جانى تارتادۇر ئول لەيلەرى مەرجان ساڭى،
كىمكى جانلىغ بولسا مەيل ئەتكەي، بەلى جانا ساڭى.
قاشۇ كۆزۈڭ غارەتىدە لۇتفىدىن كەتتى كۆڭۈل،
ئاقىبەت تاپتىم سوراغىن چىنى تۇركىستان ساڭى.

دەپ يازغىنىدەك، شائىر ئىشقى مەيلىنى ئۆزىگە تارتقۇچى گۈزەل يارىنى ئانا ۋەتىنىدىن تاپقان.

ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتىدىكى يار ئوبرازى كلاسسىك مۇتەپەككۇر شائىرلىرىمىز ئۆزى تاللىۋالغان شۇنداقلا گۈزەللىك، ياخشىلىق، ھەققانىيەت، كامالەت ھەققىدىكى پەلسەپىۋى قاراشلىرىنى بەدىئىي يول بىلەن ئەكس ئەتتۈرۈشتە ئەڭ ئۇنۇملۇك خىزمەت قىلغان لىرىك ئوبراز بولۇش سۈپىتى بىلەن بىزنىڭ تېخىمۇ چوڭقۇر ئىزدىنىپ، تەتقىق قىلىپ بېقىشىمىزغا ئەرزىيدۇ.

«قۇرئان كەرىم»نىڭ نازىل بولۇشى توغرىسىدا

«قۇرئان كەرىم» ئىسلام دىنىنىڭ مۇقەددەس كىتابى بولۇپ، پەيغەمبىرىمىز مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا ئاللاھ تەرىپىدىن نازىل قىلىنغاندىن باشلاپ، تا ھازىرغىچە 1400 يىلدەك ۋاقىت ئۆتكەن بولسىمۇ، ئەمما مۇسۇلمانلارنىڭ قەلبىدە تەڭداشسىز ئۇلۇغ كۈچ-قۇدرىتى ۋە رولىنى يوقاتماي كەلمەكتە. ئۇ ھەممىنى كونىراتقۇچى ۋاقىت ئۇستىدىن غالىب كېلىپ، ئوقۇغانسېرى يېڭىچە مەنىلەرنى ئاتا قىلىشتەك قۇدرەت ۋە تەل، شەرىئەت، ئىلىم-پەن جەھەتتىكى مۆجىزىلىرى بىلەن بۈگۈنكى كۈندىمۇ دىنشۇناسلىق ساھەسىدىكى ئەڭ ئەھمىيەتلىك تەتقىقات تېمىسى بولۇپ كەلمەكتە. «قۇرئان كەرىم»نىڭ نازىل بولۇشى «قۇرئان كەرىم» ھەققىدىكى باشقا تېمىلارنى تەتقىق قىلىشتا ئاتلاپ ئۆتۈپ كەتكىلى بولمايدىغان تۇنجى ۋە ھالقىلىق تەتقىقات مەسىلىسىدۇر.

«قۇرئان كەرىم»نىڭ نازىل بولۇش سەۋەبلىرى

«قۇرئان كەرىم»نىڭ نازىل بولۇش سەۋەبى پەرۋەردىگارنىڭ ئىرادىسى ۋە مۇشۇ ئاساستىكى ئىنسانىيەتنىڭ مەنپەئەتىگە مۇناسىۋەتلىك قوش يۆنىلىشلىك مەسىلە بولۇپ، ئۇنى تۆۋەندىكىدەك نۇقتىلارغا يىغىنچاقلاش مۇمكىن.

1. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئاللاھ تائالانىڭ ۋەھىيسى بويىچە، ئەينى ۋاقىتتىكى بۇتپەرەسلىك، نادانلىق، جاھىلىيەت بىلەن تولغان

ئەرەب جەمئىيىتىدە زور جۇرئەت ۋە جاسارەت بىلەن ھەق دىنغا دەۋەت قىلىشنى باشلىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ دەۋىتىنى قوبۇل قىلىپ، بىر تۇركۇم كىشىلەر ئىمان ئېيتىپ مۇسۇلمان بولدى. بارا-بارا مۇسۇلمانلارنىڭ سانى كۆپەيدى. ئىسلام دىنى دىل بىلەن ئىمان ئېيتىشنىلا ئەمەس، بەلكى ئەمەلىي ھەرىكىتى ئارقىلىق ئەمەل قىلىشنى تەلەپ قىلىدىغان دىن ئىدى. ئۇلارنىڭ تۇرمۇشىدا يۇز بېرىۋاتقان تۇرلۇك ھادىسىلەرگە ئىسلام دىنىنىڭ شەرئىتى بويىچە توغرا يول كۆرسىتىش يۇزىسىدىن، بىرمۇ ھادىسە، ۋەقە يۇز بەرگەندە، شۇ توغرىسىدا «قۇرئان كەرىم»دىن مەلۇم ئايەتلەر نازىل قىلىناتتى.

2. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئاللاھ تائالانىڭ ئەمر-پەرمانلىرىنى كىشىلەرگە يەتكۈزگۈچى ھەق پەيغەمبەر بولۇش سۈپىتى بىلەن كىشىلەر سورىغان تۇرلۇك مەسىلىلەرگە ئىسلام شەرئىتى بويىچە پەتۋا بەرگۈچى ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مانا مۇشۇنداق بىرمۇ مەسىلە توغرىسىدا كىشىلەردىن سورالغان چېغىدا، ئۇنىڭ بۇ ھەقتە توغرا ھۆكۈم بايان قىلىشى ئۈچۈن «قۇرئان كەرىم»دىن ئايەتلەر نازىل قىلىناتتى. مەسىلەن، ئىسلام دىنىدىن ئىلگىرىكى ئەرەب جەمئىيىتىدە ھاراق ئىچىش، قىمار ئويناش كىشىلەر ئارىسىدا ئومۇملاشقانىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئىسلام دىنىغا دەۋەت قىلىشنى باشلىغاندىن كېيىن، كىشىلەر بۇ ھەقتە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن سورىشىدۇ. شۇنىڭ بىلەن ھاراق ۋە قىمارنىڭ كىشىلەرگە جىسمانىي، روھىي ۋە ئىقتىسادىي جەھەتتە كەلتۈرىدىغان زىيان ۋە يالاينىپاپىلىرى نەزەردە تۇتۇلۇپ، ئۇنىڭ مۇسۇلمانلارغا ھارام قىلىنغانلىقى بايان قىلىنىپ، «قۇرئان كەرىم»دە تەدرىجىي يوسۇندا مۇنۇ ئايەتلەر نازىل بولغان: ﴿ئى مۇھەممەد!﴾ سەندىن ھاراق ۋە قىمار توغرىسىدا سورىشىدۇ، سەن ئۇلارغا: «بۇنىڭ ھەر ئىككىسىدە چوڭ گۇناھ ۋە كىشىلەرگە (ئازغىنا مادىدى) پايدىمۇ بار، لېكىن ئۇلاردىكى گۇناھ پايدىغا قارىغاندا تېخىمۇ چوڭ» دېگىن...﴾ (سۈرە بەقەرە 219- ئايەت) ﴿ئى مۆمىنلەر! سىلەر مەس بولساڭلار، نېمە دەۋاتقىنىڭلارنى بىلگىنىڭلارغىچە، جۇنۇپ بولساڭلار، يول ئۈستىدە

بولغانلار (بۇنىڭدىن) مۇستەسنا، غۇسلى قىلمىغۇچە نامازغا يېقىنلاشماڭلار...﴾ (سۈرە نىسا 43- ئايەت). ﴿ئى مۆمىنلەر! ھاراق ئىچىش، قىمار ئويناش، بۇتلار (يەنى چوقۇنۇش ئۈچۈن تىكلەنگەن تاشلار) غا چوقۇنۇش، پال ئوقلىرى بىلەن پال سېلىش شەيتاننىڭ ئىشى، پاسكىنا قىلمىشلاردۇر، بەختكە ئېرىشىشىڭلار ئۈچۈن شەيتاننىڭ ئىشىدىن يىراق بولۇڭلار﴾ (سۈرە مائىدە 90- ئايەت).

3- «قۇرئان كەرىم»نىڭ نازىل قىلىنىشىدىكى تېخىمۇ مۇھىم بىر سەۋەب شۇكى، ئىنسانىنى كىشىلىك ھاياتتىكى تۈرلۈك خاتا، قىڭغىر يوللاردىن ئاگاھلاندۇرۇپ، ئۇنى مەڭگۈلۈك ھىدايەت ۋە بەختسائادەت يولىغا باشلاش بولۇپ، ئۇنىڭدا تەۋھىد، ئىمان، ئىسلامنىڭ پەرزىئەھكاملىرى، ئاللاھ تائالانىڭ شەخسىنىڭ ۋە جەمئىيەتنىڭ نورمال ھاياتى ئۈچۈن بەلگىلىگەن شەرىئەتلىرى تەبىئىي رەۋىشتە پاساھەتلىك تىل ۋە گۈزەل ئۇسلۇب بىلەن بايان قىلىپ بېرىلگەن. شۇڭا «قۇرئان كەرىم»دىكى ھەر بىر ئايەت ۋە سۈرىلەرنىڭ نازىل قىلىنىشىنى بىرەر ۋەقەسىھادىسە ياكى مەسىلىلەر ھەققىدە سورالغان سوئاللار بىلەنلا باغلاپ چۈشەنمەستىن، بەلكى ئۇنىڭ يۇقىرىدا تىلغا ئېلىنغان ئەڭ مۇھىم مەقسەت ئۈچۈن نازىل قىلىنغانلىقىنى ئەڭ ئالدىنقى ئورۇنغا قويۇش كېرەك. بۇ ھەقتە ئىسلام ئالىمى جەئبەرى مۇنداق دېگەن: «‹قۇرئان كەرىم› چوڭ ئىككى تۈر بويىچە نازىل بولغان، بىر تۈرى ۋەقەسىھادىسىلەر ۋە سوئاللار بىلەن مۇناسىۋەتسىز ھالدا مۇستەقىل نازىل قىلىنغان؛ يەنە بىر تۈرى يۈز بەرگەن ۋەقە ھادىسە ياكى سورالغان مەسىلىلەر ئاساسىدا نازىل قىلىنغان».

«قۇرئان كەرىم»نىڭ نازىل بولۇش باسقۇچلىرى ۋە ئۇنىڭدىكى ھېكمەت

ئاللاھ تائالانىڭ ئىرادىسى بىلەن لەۋھۇلمەھپۇزغا پۈتۈلگەن «قۇرئان كەرىم» يەر يۈزىگە چۈشۈرۈلگۈچە ئىككى باسقۇچنى بېسىپ

ئۆتكەن بولۇپ، بىرىنچى باسقۇچتا رامىزان ئېيىنىڭ قەدىر كېچىسى ئاللاھ تائالانىڭ دەرگاھىدىن دۇنيا ئاسمىنىغا بىر يولىلا تولۇقى بىلەن چۈشۈرۈلگەن. بۇنىڭ دەللىلى سۈپىتىدە «قۇرئان كەرىم»دە مۇنداق دېيىلگەن: ﴿رامىزان ئېيىدا قۇرئان نازىل بولۇشقا باشلىدى، قۇرئان ئىنسانلارغا يېتەكچىدۇر، ھىدايەت قىلغۇچى ۋە ھەق بىلەن ناھەقنى ئايرىغۇچى روشەن ئايەتلەردۇر﴾ (سۈرە بەقەرە 185- ئايەت). ﴿بىز قۇرئاننى مەقىقەتەن شەبى قەدىردە نازىل قىلدۇق﴾ (سۈرە قەدىر 1- ئايەت). ﴿بىز قۇرئاننى مەقىقەتەن مۇبارەك كېچىدە (يەنى شەبى قەدىر كېچىسى)دە نازىل قىلدۇق﴾ (سۈرە دۇخان 3- ئايەت).

ئىككىنچى باسقۇچتا «قۇرئان كەرىم» دۇنيا ئاسمىنىدىن يەر يۈزىگە 23 يىل جەريانىدا پارچە-پارچە ھالدا تەدرىجىي نازىل بولۇپ مۇكەممەل تاماملانغان. بۇ ھەقتە «قۇرئان كەرىم»دە مۇنداق دېيىلگەن. ﴿قۇرئاننى كىشىلەرگە دانە-دانە ئوقۇپ بېرىشىڭ ئۈچۈن ئۇنى بۆلۈپ-بۆلۈپ نازىل قىلدۇق، ئۇنى تەدرىجىي نازىل قىلدۇق﴾ (سۈرە بەنى ئىسرائىل 106- ئايەت). مەشھۇر ئىسلام ئالىمى جالالىددىن سۈيۇتى ئۆزىنىڭ «**الاتقان فى علوم القرآن**» (قۇرئان ئىلمىدىكى مۇكەممەللىك) دېگەن مەشھۇر كىتابىدا ئىبنى ئابباسنىڭ بۇ ھەقتىكى مۇنۇ سۆزىنى تىلغا ئېلىپ ئۆتىدۇ: «(قۇرئان كەرىم) رامىزان ئېيىنىڭ قەدىر كېچىسىدە بىر يولىلا، تولۇقى بىلەن دۇنيا ئاسمىنىغا نازىل قىلىنغان. ئاندىن كېيىن 20 نەچچە يىل جەريانىدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا پارچە-پارچە ھالدا نازىل قىلىنغان». ئىككىنچى باسقۇچتا پەرۋەردىگارنىڭ ئەمرى بىلەن قۇرئاننى جىبرىئىل ئەلەيھىسسالام 23 يىل جەريانىدا بۆلۈپ-بۆلۈپ تەدرىجىي ھالدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا نازىل قىلغان بولۇپ، بۇ بىرىنچى باسقۇچتىكى بىر يولىلا تولۇقى بىلەن نازىل بولۇشتىن پەرقلىنىدۇ. ئاللاھ تائالا تەرىپىدىن ئىلگىرى ئۆتكەن پەيغەمبەرلەرگە نازىل قىلىنغان «تەۋرات»، «ئىنجىل»، «زەبۇر»غا ئوخشاش ساماۋى كىتابلار بىر قېتىمدىلا تولۇقى بىلەن نازىل قىلىنغان. ئەمما، «قۇرئان كەرىم»

بولسا بۆلۈپ-بۆلۈپ، تەدرىجىي هالدا نازىل قىلىنغان. بۇنداق نازىل قىلىنىش هېچقانداق سەۋەبسىز، تاسادىپىي بولماستىن، بەلكى ئۇنىڭدا پەرۋەردىگارنىڭ چوڭقۇر هېكمىتى ۋە ئۇلۇغ قانۇنىيىتى بار ئىدى:

1) «قۇرئان كەرىم»نىڭ پارچە-پارچە هالدا بۆلۈپ نازىل قىلىنىشىدا، پەيغەمبەر ئەلەيهىسسالامنىڭ دىنىي دەۋەت يولىدىكى ئىرادىسىنى مۇستەهكەم، قەدىمنى پۇختا قىلىش مەقسەت قىلىنغانىدى. شۇڭا «قۇرئان كەرىم»دە ناهايىتى ئېنىق هالدا مۇنداق دېيىلگەن: ﴿كاپىرلار: «قۇرئان نېمىشقا ئۇنىڭغا (يەنى مۇهەممەد ئەلەيهىسسالامغا) بىر قېتىمدىلا نازىل قىلىنمىدى؟» دېدى. سېنىڭ دىلىڭنى مۇستەهكەم قىلىش ئۈچۈن ئۇنى پارچە-پارچە نازىل قىلدۇق، ئۇنى ئايرىم-ئايرىم هالدا نازىل قىلدۇق﴾ (سۈرە فۇرقان 32-ئايەت).

ئەينى دەۋردىكى نادانلىق، جاهىللىق، مەنمەنلىك يامرىغان ئەرەب جەمئىيىتىدە پەيغەمبەر ئەلەيهىسسالام كىشىلەردىن ناهايىتى كۆپ ئەزىيەتلەرنى چەككەنىدى. ئۇنى يالغانغا چىقىرىش، يەكلەش ۋە هاقارەتلەر پەيغەمبەر ئەلەيهىسسالامنىڭ يۈرىكىنى سىقىپ مەيۈسلەندۈرەتتى. پەرۋەردىگار ئۆزىنىڭ هەق پەيغەمبىرىنى بۇ خىل غەم-قايغۇ، مەيۈسلۇكتىن خالاس قىلىپ، سەۋرگە ئۈندەش، ئۇنىڭغا تەسەللى بېرىش، ئۇنىڭ دىنىي دەۋەت يولىدىكى ئىرادىسىنى مۇستەهكەملەش، ئاللاهنىڭ هەق دىنىنىڭ غەلىبىسىگە بولغان ئىشەنچىنى كۈچەيتىش ئۈچۈن، پەيغەمبەر ئەلەيهىسسالامغا قۇرئاننى 5—10 ئايەتتىن بۆلۈپ، ۋاقتى-ۋاقتىدا نازىل قىلىپ تۇراتتى. تۆۋەندىكى ئايەتلەردىن بىز بۇ خىل مەزمۇننى تېخىمۇ ئېنىق كۆرۈۋالالايمىز: ﴿ئۇلارنىڭ سۆزى سېنى قايغۇغا سالىدىغانلىقىنى بىز ئوبدان بىلىمىز، ئۇلار سېنى (ئىچىدە) ئىنكار قىلمايدۇ، (لېكىن ئۇلار تەرسالىقتىن ئىنكار قىلىدۇ)، (هەقىقەتتە) زالىملار ئاللاهنىڭ ئايەتلىرىنى ئىنكار قىلىدۇ. سەندىن بۇرۇن ئۆتكەن پەيغەمبەرلەرمۇ

ئىنكار قىلىندى، ئۇلار ئىنكار قىلىنغانلىقىغا ۋە ئۆزلىرىگە يەتكەن ئەزىيەتلەرگە سەۋر قىلدى، ئاخىر ئۇلار بىزنىڭ ياردىمىمىزگە ئېرىشتى﴾ (سۈرە ئەنئام 33-، 34- ئايەتلەر). ﴿ئى مۇھەممەد!) سەن (مۇشرىكلارنىڭ سالغان جاپاسىغا) ئىرادىلىك يەتكەنلەرلە سەۋر قىلغاندەك سەۋر قىلغىن﴾ (سۈرە ئەھقاف 35- ئايەت).

2) ئاللاھ تائالانىڭ ھەر بىر شەيئىنىڭ تەبىئىي قانۇنىيىتىگە مۇناسىپ ھېكمەت بىلەن قۇرئاننى بۆلۈپ-بۆلۈپ نازىل قىلىشى كىشىلەرنىڭ قۇرئاننىڭ چوڭقۇر مەنىلىرى ئۈستىدە تەپەككۇر قىلىپ ئۆيلىنىشى، ئەتراپلىق پىكىر قىلىشى ۋە ئەقىل ئاساسىدا ئۇنىڭغا ئىمان ئېيتىشى ۋە قۇرئاننى يادلىۋېلىشى ئۈچۈن ئەڭ توغرا يول ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام زامانىدىكى ئەرەب جەمئىيىتىدە نادانلىق ۋە ساۋاتسىزلىق ھۆكۈمران ئورۇندا بولۇپ، كىشىلەر ئوقۇشنى، يېزىشنى بىلمەيتتى. شۇڭا بۇ ھەقتە «قۇرئان كەرىم»دە مۇنداق دېيىلگەن: ﴿ئاللاھ ئۇممىلەرگە (يەنى يېزىشنى ۋە ئوقۇشنى ئۇقمايدىغان ئەرەبلەرگە) ئۇلارنىڭ ئىچىدىن بىر پەيغەمبەرنى (يەنى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنى) ئەۋەتتى، ئۇ (يەنى پەيغەمبەر) ئۇلارغا قۇرئان ئايەتلىرىنى ئوقۇپ بېرىدۇ، ئۇلارنى (گۇناھلاردىن) پاك قىلىدۇ، ئۇلارغا كىتابنى (يەنى قۇرئاننى) ۋە ھېكمەتنى (يەنى پەيغەمبەرنىڭ سۈننىتىنى) ئۆگىتىدۇ، گەرچە ئۇلار ئىلگىرى ئوچۇق گۇمراھلىقتا بولسىمۇ﴾ (سۈرە جۇمۇئە 2- ئايەت) مانا مۇشۇنداق ئەھۋالدا «قۇرئان كەرىم» بىر يولىلا تولۇق ھالدا نازىل قىلىنسا، ئۇنىڭ چوڭقۇر، ھېكمەتلىك مەنىلىرىنى ئۆيلاش ۋە پىكىر قىلىپ چۈشىنىش، يادلاش ئوقۇمىغان كىشىلەرگە ئەلۋەتتە ئېغىر كېلەتتى. ئەينى ۋاقىتتا ساھابىلار بۇنىڭغا تولۇق ئەمەل قىلغاچقا، «قۇرئان كەرىم»نىڭ ھەر بىر ئايىتى ئۇلارنىڭ دىللىرىغا مەھكەم ئورناشقانىدى. تابىئىلاردىن بولغان ئەبۇ نەزرە مۇنداق دېگەن: «ئەبۇ سەئىد خۇدرى بىزگە «قۇرئان كەرىم»دىن چۈش ۋاقتىدا بەش ئايەت، كەچتە بەش ئايەت ئۆگىتەتتى ۋە جىبرىئىل ئەلەيھىسسالام پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا

قۇرئاننى بەش ئايەت، بەش ئايەتتىن ئېلىپ كەلگەنلىكىنى ئېيتىپ بېرەتتى».

3) «قۇرئان كەرىم»نىڭ پارچە-پارچە ھالدا بۆلۈپ نازىل قىلىنىشىدا، يۈز بەرگەن يېڭى ۋەقەلىكلەرگە ماسلىشىش ۋە ئىسلام شەرىئىتىنىڭ پەيدىنپەي مۇكەممەللىشىپ، كىشىلەرنىڭ ئەمەلىي ھاياتىنىڭ ھەر بىر كۆرۈنۈشىدە ئۆز ئىپادىسىنى تېپىشى مەقسەت قىلىنغانلىقىدى. كىشىلەرنى زامانلاردىن بېرى ۋۇجۇدىغا سىڭگەن جاھىلىيەتنىڭ يامان ئادەتلىرىدىن ئەخلاقلىرىدىن تەدرىجىي قول ئۈزۈپ، ئۇلارنىڭ دىلىغا ئىسلام دىنىنىڭ گۈزەل ئەخلاقلىرىنى ئورنىتىش، شەرىئەتتە پەرز قىلىنغان نامازى، روزا، زاكاتلارنى ئاستا-ئاستا ئەمەلىي ھەرىكەت قىلىپ، ئۇلارنى ئىسلام دىنىنىڭ تەربىيىسىدە تەدرىجىي مۇكەممەللەشتۈرۈش پەقەت مۇشۇ يول ئارقىلىقلا ئەمەلگە ئاشاتتى. ئاللاھ تائالا بەندىلەرنىڭ ھەر ئىككى دۇنيالىق مەنپەئىتىگە پايدىلىق بولغان شەرىئەت ئەھكاملىرىنى بىرلا قېتىمدا ئەمەس، بەلكى ئۆزىگە ئەڭ مەلۇملۇق بولغان ئىنسان تەبىئىتىنىڭ قانۇنىيىتى بويىچە ئازئازدىن، تەدرىجىي قوبۇل قىلالايدىغان دەرىجىدە نازىل قىلدى. بىز «قۇرئان كەرىم»دىكى مەزمۇنلارنىڭ نازىل قىلىنىش تەرتىپىگە قارايدىغان بولساق، «قۇرئان كەرىم» دەسلەپتە كىشىلەرنى ئاللاھقا شېرىك كەلتۈرۈشتەك زور گۇناھتىن چەكلەپ، نۇرغۇن پاكىتلار بىلەن ئۇلارنىڭ قەلبىنى ئاللاھنىڭ بىرلىكىگە مايىل قىلىش، دىنىنىڭ تۈپ ئاساسلىرىدىن بولغان قىيامەت، تىرىلىش، ھېساب-كىتاب، دوزاخ، جەننەت ھەققىدىكى بايانلاردىن باشلانغان. ئاندىن تەدرىجىي ھالدا ئىبادەت قىسمىغا يۆتكەلگەن. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھىجرەت قىلىشتىن ئىلگىرى نامازنى پەرز قىلىنغان، ھىجرىيىنىڭ 2- يىلى زاكات ۋە رامىزان روزىسى، ھىجرىيىنىڭ 6- يىلى ھەج پەرز قىلىنغان. پەرۋەردىگارنىڭ ھاراقنىڭ ھاراملىقى توغرىسىدىكى ھۆكمىنىڭ «بەقەرە»، «نىسا» ۋە

«مائىدە» سۈرىلىرىدە ئىلگىرى-كېيىن بولۇپ ئۇچ قېتىم نازىل قىلىنىشىمۇ دەل بۇنىڭ مىسالىدۇر.

4) «قۇرئان كەرىم»نىڭ ئايرىم-ئايرىم نازىل قىلىنىشى ئۇنىڭ ھەقىقەتەن ئالەملەرنىڭ پەرۋەردىگارى، ھەممىنى بىلگۈچى، ھېكمەت ئىگىسى ئاللاھ تائالا تەرىپىدىن نازىل قىلىنغان ھەق كىتاب ئىكەنلىكىنىڭ ئېنىق دەلىللىدۇر. «قۇرئان كەرىم» پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا بەزىدە بىر ئايەت ياكى بەش ئايەتتىن ئوخشىمىغان ۋاقىتلاردا نازىل قىلىنغان بولۇپ، ئۇنىڭ تولۇق نازىل بولۇپ تاماملىنىشىغا 23 يىل ۋاقىت كەتكەن. ئوخشىمىغان ۋاقىت ۋە دەۋرنى ئارقا كۆرۈنۈش قىلىپ، شۇنچە ئۇزاق ۋاقىتتا نازىل قىلىنغان «قۇرئان كەرىم» تۈزۈلۈش جەھەتتىكى پۈختىلىقى، مەنا جەھەتتىكى بىردەكلىكى، ئايەتلەر ۋە سۈرىلەر ئوتتۇرىسىدىكى باغلىنىشنىڭ جىپسىلىقى، ئۇسلۇبنىڭ ئۆز ئارا ماسلاشقانلىقى بىلەن ئاجرالماس بىر پۈتۈن گەۋدىگە ئوخشايدۇكى، بۇ ھەق كىتابنى پەرۋەردىگارغا مەنسۇپ قىلماسلىقتەك شەك-شۈبھىنى تامامەن يوق قىلىدۇ. ھەر بىر ئەقىل ئىگىسى ئۇچۇن ئېنىقكى، شۇنچە ئۇزاق ۋاقىت، ئوخشىمىغان دەۋرلەرنى ئارقا كۆرۈنۈش قىلغان، كائىنات ۋە ئىنسان ھاياتىدىكى ئەڭ زور مەسىلىلەردىن ئەڭ ئۇششاق مەسىلىلەرگىچە تولۇق ئۆز ئىچىگە ئالغان بۇ مۇقەددەس كىتاب بەزىلەر گۇمانلانغاندەك ئىنسان تەرىپىدىن تۈزۈلگەن بولسا، ئەلۋەتتە ئۇ بىز ھازىر كۆرۈۋاتقان «قۇرئان كەرىم»دىن پەرقلىق ھالدا، مەنە، شەكىل، ئۇسلۇب ۋە باغلىنىش جەھەتتە خىلمۇخىللىق، ئۆز ئارا ماسلاشماسلىق ۋە زىتلىققا ئىگە بولغان بولاتتى. بۇ ھەقتە «قۇرئان كەرىم»دە ئېنىق ھالدا مۇنداق دېيىلگەن: ﴿ئۇلار قۇرئان ئۈستىدە پىكىر يۈرگۈزمەمدۇ؟ ئەگەر قۇرئان (مۇشرىكلار بىلەن مۇناپىقلار گۇمان قىلغاندەك) ئاللاھدىن غەيرىنىڭ تەرىپىدىن بولغان بولسا، ئەلۋەتتە، ئۇنىڭدىن نۇرغۇن زىددىيەتلەرنى تاپقان بولاتتى﴾ (سۈرە نىسا 82- ئايەت). ﴿ئەلىف، لام، را، بۇ ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچى، ھەممىدىن خەۋەردار ئاللاھ تەرىپىدىن نازىل

بولغان، ئايەتلەرنىڭ تۇرۇلۇشى پۈختا، (ئەقىدە، ئەھكام، ۋەز ۋە قىسسىلەر) تەپسىلىي بايان قىلىنغان كىتابتۇر﴾ (سۈرە ھۇد 1-ئايەت).

ئەڭ ئاۋۋال ۋە ئەڭ ئاخىرى نازىل قىلىنغان ئايەتلەر

«قۇرئان كەرىم»دىكى ئەڭ ئاۋۋال ۋە ئەڭ ئاخىرى نازىل قىلىنغان ئايەتلەر مەسىلىسى كۆچلۈك نەقلى دەلىللەر ئارقىلىق مۇقىملاشتۇرۇلغان بولۇپ، ئۇنىڭدا ئىنسانىڭ ئەقلىي ۋە ئىجتىھات قىلىش ئۇچۇن ئورۇن يوقتۇر. بۇ ھەقتە ئىسلام ئۆلىمالىرى ئارىسىدىكى نوپۇزلۇق قاراش شۇكى، قۇرئاندىن ئەڭ ئاۋۋال نازىل قىلىنغان ئايەت «ئەلەق» سۈرىسىنىڭ بېشىدىكى بەش ئايەتتۇر: ﴿ياراتقان پەرۋەردىگارىڭنىڭ ئىسمى بىلەن ئوقۇغىن (1). ئۇ ئىنساننى لەختە قاندىن ياراتتى(2). ئوقۇغىن، پەرۋەردىگارىڭ ئەڭ كەرەملىكتۇر (3). ئۇ قەلەم بىلەن (خەت يېزىشنى) ئۆگەتتى(4). ئىنسانغا بىلمىگەن نەرسىلەرنى بىلدۈردى (5)﴾. بۇنىڭغا مەشھۇر ھەدىس كىتابلىرى «سەھىھۇل بۇخارى» بىلەن «سەھىھۇل مۇسلىم»دا تىلغا ئېلىنغان ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھا رىۋايەت قىلغان مۇنۇ ھەدىس دەلىل قىلىنىدۇ: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ۋەھيي ئالدى بىلەن راست چۈشلەردىن باشلاندى. ئۇنىڭ كۆرگەن چۈشلىرى تاڭ نۇرىدەك روشەن ئىدى. ئاندىن كېيىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كىشلەردىن ئايرىلىپ، يالغۇزلۇقنى خالاپ قالدى. ھىرا غارىغا بېرىپ قانچىلىگەن كېچىلەرنى ئىستىقامەت بىلەن ئۆتكۈزەتتى. ئاندىن خەدىچە رەزىيەللاھۇ ئەنھانىڭ قېشىغا قايتىپ كېلىپ، ئوزۇقلۇق تەييارلىۋېلىپ، يەنە كېتەتتى. بۇ تاكى ھىرا غارىدا ئۇنىڭغا ئاللاھنىڭ ۋەھيىسى كەلگەنگە قەدەر داۋاملاشتى. كۈنلەرنىڭ بىرىدە ئۇنىڭغا پەرىشتە كېلىپ: ‹ئوقۇ!› دېدى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: ‹مەن ئوقۇشنى بىلمەيمەن› دېدى. پەرىشتە ئۇنى تۇتۇپ قاتتىق سىقتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام چارچاپ كەتتى. پەرىشتە ئۇنى

قويۇۋېتىپ: «ئوقۇ»، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يەنە بايىقى سۆزىنى تەكرارلىدى. بۇ ئەھۋال ئۈچ قېتىم تەكرارلىنىپ، ئۈچىنچى قېتىمدا جىبرىئىل «ئەلەق» سۈرىسىنىڭ بېشىدىكى يۇقىرىقى بەش ئايەتنى ئوقۇدى». بۇ ئىشەنچلىك دەرىجىسى كۆچلۈك ھەدىس بولۇپ، ئىسلام ئۆلىمالىرى بۇلارنىڭ «قۇرئان كەرىم»دىن ئەڭ دەسلەپ نازىل قىلىنغان ئايەتلەر ئىكەنلىكىنى مۇقىملاشتۇرىدۇ. بۇنىڭدىن باشقا يەنە «مۇددەسسىر» سۈرىسىنىڭ 1-، 2- ئايەتلىرى ۋە «فاتىھە» سۈرىسىنىڭ بېشىدىكى ئايەتلەرنى ئەڭ دەسلەپ نازىل بولغان دەپ كۆرسەتكۈچىلەرمۇ بار. بىراق، بۇ ئاز سانلىق ئالىملارنىڭ قارىشى بولۇپ، تېخىمۇ كۆچلۈك ھەدىس دەلىل-ئىسپاتلىرى بىلەن رەت قىلىنىدۇ.

«قۇرئان كەرىم»دىن نازىل قىلىنغان ئاخىرقى ئايەت توغرىسىدىكى قاراشلار كۆپ ۋە مۇرەككەپ بولۇپ، بۇلارنىڭ ئىچىدە ئەڭ كۆچلۈك ۋە ئىشەنچلىك قاراش شۇكى، ئاخىرقى نازىل قىلىنغان ئايەت «مائىدە» سۈرىسىنىڭ 3- ئايىتى، يەنى ﴿بۈگۈن سىلەرنىڭ دىنىڭلارنى پۈتۈن قىلدىم، سىلەرگە نېئمىتىمنى تاماملىدىم، ئىسلام دىنىنى سىلەرنىڭ دىنىڭلار بولۇشقا تاللىدىم﴾ دېگەن ئايەتتۇر. بۇ ئايەت ھەجرىيىنىڭ 10-يىلى زۇلھەججە ئېيىنىڭ 9- كۈنى ئەرەفاتتا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋىدالىشىش نۇتقى سۆزلىگەن چاغدا نازىل قىلىنغان. بۇنىڭدىن باشقا، يەنە «بەقەرە» سۈرىسىنىڭ 281- ئايىتىنى، شۇنداقلا جازانىخورلۇق، قەرز بېرىش-ئېلىش، ئادەم ئۆلتۈرۈش جازاسىنىڭ قىلمىشى ھەققىدىكى ئايەتلەرنى ئاخىرقى ئايەت دەپ كۆرسەتكۈچىلەرمۇ بار، لېكىن بۇلار ئىشەنچلىك نەقلى دەلىللەر بىلەن رەت قىلىنىدۇ.

مەككىيە ۋە مەدەنىيە سۈرىلىرى

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام زور مەسئۇلىيەت، دىنىي دەۋەت يولىدىكى جاپا-مۇشەققەت، ئەرەب قەبىلىلىرىنى بىرلىككە كەلتۈرۈش يولىدىكى ئەزىيەتلەر بىلەن تولغان مۇبارەك ھاياتىنى مەككە ۋە مەدىنىدىن ئىبارەت

ئىككى جايدا ئۆتكۈزگەن بولغاچقا، «قۇرئان كەرىم»مۇ مۇشۇ يۆنىلىش بويىچە مەككە ۋە مەدىنىدە نازىل قىلىنغان. بۇنىڭغا ئاساسەن «قۇرئان كەرىم»دىكى سۈرىلەر مەككىيە سۈرىلىرى ۋە مەدەنىييە سۈرىلىرى دەپ ئىككى قىسمغا بۆلۈنىدۇ. سۈرىلەرنى مۇنداق بۆلۈشتە ئۇنىڭ نازىل بولغان ماكانى، ۋاقتى ۋە خىتاب قىلىنغان ئوبيېكتلىرى ئاساس قىلىنغان. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەدىنىگە ھىجرەت قىلىشتىن ئىلگىرى نازىل قىلىنغان سۈرىلەر مەككىيە سۈرىلىرى دەپ ئاتىلىدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھىجرىتىدىن كېيىن نازىل قىلىنغان سۈرىلەر مەدەنىييە سۈرىلىرى دەپ ئاتىلىدۇ. بۇ سۈرىلەرنى زامان ئېتىبارى بويىچە بۆلۈشتۇر؛ يەنە بىر خىل بۆلۈش ماكان ئېتىبارى بويىچە بۆلۈش بولۇپ، مەككىدە نازىل قىلىنغان بولسا مەككىيە سۈرىلىرى، مەدىنىدە نازىل قىلىنغان بولسا مەدەنىييە سۈرىلىرى دېيىلىدۇ؛ ئۇچىنچى خىل سۈرىدە مەككە ئەھلىگە خىتاب قىلىنغان بولسا مەككىيە سۈرىلىرى، مەدىنە ئەھلىگە خىتاب قىلىنغان بولسا مەدەنىييە سۈرىلىرى دەپ ئاتىلىدۇ. بۇ خىتاب قىلىنغان ئوبيېكت ئېتىبارى بويىچە بۆلۈشتۇر.

«قۇرئان كەرىم»دە جەمئىي 114 سۈرە بولۇپ، ئومۇمەن ئېيتقاندا، بۇنىڭدىن 28 سۈرە مەدەنىييە سۈرىلىرى، 86 سۈرە مەككىيە سۈرىلىرى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. ئەمما، 114 سۈرىدىن 10 دەك سۈرىنىڭ مەككىيە ياكى مەدەنىييە سۈرىسى ئىكەنلىكى ھەققىدە ئۆلىمالار ئارىسىدا مەلۇم ئىختىلاپ بار. بەزى مەككىيە سۈرىسى ئىچىدە بەزى مەدەنىييە ئايەتلىرى بار دېگۈچىلەرمۇ بار.

«قۇرئان كەرىم»دىكى مەككىيە ۋە مەدەنىييە سۈرىلىرى مەسىلىسى ئىسلام ئۆلىمالىرى قۇرئان ئىلمىدىن ئىبارەت بۇ كەڭ ۋە چوڭقۇر تەتقىقات ساھەسىدە ئەزەلدىن ئېتىبار بىلەن قاراپ كېلىۋاتقان مەسىلە بولۇپ، ئۇ پەقەت زامان ياكى ماكان ئېتىبارى جەھەتتىكى مەسىلە بولماستىن، بەلكى نۇرغۇن تەرەپلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. شۇڭا بۇ ھەقتە ئىسلام ئالىمى مۇھەممەد ئىبنى ھەبىب نىسابۇرى ئۆزىنىڭ «قۇرئان ئىلمىنىڭ پەزىلەتلىرى ھەققىدە كۆرسەتمە» دېگەن ئەسىرىدە مۇنداق دېگەن: «قۇرئاننىڭ نازىل بولۇشى ۋە ئۇنىڭ يۆنىلىشى، مەككە ۋە مەدىنىدە نازىل قىلىنغان ئايەت، سۈرىلەرنىڭ

تەرتىپى، مەككىدە نازىل قىلىنغان، بىراق ھۆكۈمى مەدەنىيە بولغان، مەدىنىدە نازىل قىلىنغان، بىراق ھۆكمى مەككىيە بولغان، مەدىنىدە نازىل بولغان، بىراق مەككىيەگە ئوخشايدىغان، مەككىدە نازىل قىلىنغان، بىراق مەدەنىيەگە ئوخشايدىغان، جۈملىدە نازىل بولغان، بەيتۇلمۇقەددەستە نازىل بولغان، تائىفتا نازىل قىلىنغان، ھۇدەيبىيەدە نازىل بولغان، كېچىدە نازىل قىلىنغان، كۈندۈزى نازىل قىلىنغان، مەككىيە سۈرىسىدىكى مەدىنىيە ئايەتلىرى، مەدىنىيە سۈرىسىدىكى مەككىيە ئايەتلىرى، ئومۇمىي رەۋىشتە نازىل قىلىنغان، تەپسىلىي رەۋىشتە نازىل قىلىنغان ئايەت ۋە سۈرىلەر قۇرئان ئىلمىنىڭ ئەڭ شەرەپلىك ۋە يۈكسەك ئىلملىرىدىندۇر. بۇلار جەمئىي 25 جەھەتتىكى مەسىلە بولۇپ، كىمكى بۇ مەسىلىلەرنى بىلمەيدىكەن، بۇ ھەقتە تەتقىقات ئېلىپ بېرىپ، ئۇلارنى بىر-بىرىدىن پەرقلەندۈرمەيدىكەن، ئۇنىڭ ئاللاھ ئائالانىڭ كىتابى ئۈستىدە سۆز قىلىش ھوقۇقى يوق». يۇقىرىدا تىلغا ئېلىنغان بۇ ئىنچىكە مەسىلىلەر تېخىمۇ تەپسىلىي شەرھىگە ۋە تەتقىقاتقا موھتاج. ئىسلام ئۆلىمالىرى مەككىيە ۋە مەدەنىيە سۈرىلىرىگە ھۆكۈم قىلىشتا، تېخىمۇ ئىنچىكىلىگەن ھالدا ھەر بىر سۈرىنىڭ مەزمۇن ۋە ئۇسلۇب جەھەتتىكى ئۆزىگە خاس خۇسۇسىيەتلىرىنى تەتقىق قىلىپ ئايرىپ چىقىش ئاساسىدا، يېڭىچە ھۆكۈم ئاساسىنى ئوتتۇرىغا قويدى.

مەككىيە سۈرىلىرىنىڭ خۇسۇسىيىتى مۇنداق:

1) ھەر قانداق بىر سۈرىدە سەجدە تىلاۋىتى بولىدىكەن، بۇ مەككىيە سۈرىسى ھېسابلىنىدۇ.

2) قايسى بىر سۈرىدە «كلا» (ھەرگىز) سۆزى تىلغا ئېلىنىدىكەن، بۇ مەككىيە سۈرىسى ھېسابلىنىدۇ. بۇ سۆز پەقەت «قۇرئان كەرىم»نىڭ ئاخىرقى يېرىمىدىلا كەلگەن بولۇپ، 15 سۈرىدە 33 قېتىم تىلغا ئېلىنغان.

3) ھەر قانداق بىر سۈرىدە «ئى كىشىلەر» سۆزى تىلغا ئېلىنغان بولۇپ، ئۇنىڭدا «ئى مۆمىنلەر» سۆزى تىلغا ئېلىنمىغان بولسا، بۇ مەككىيە سۈرىسى بولىدۇ. پەقەت «ھەج» سۈرىسىنىڭ 77- ئايىتىدە:

«بەختكە ئېرىشىشكىلار ئۈچۈن رۇكۇ قىلىڭلار، سەجدە قىلىڭلار» دېيىلگەن بولۇپ، ئۇ يەنىلا مەككىيە سۈرىسى ھېسابلىنىدۇ.

4) پەيغەمبەر-ئەنبىيالار، بۇرۇن ئۆتكەن ئۈممەتلەر ھەققىدىكى قىسسە-ھادىسىلەر بايان قىلىنغان ھەر بىر سۈرە مەككىيە سۈرىسى بولىدۇ. پەقەت «بەقەرە» سۈرىسى بۇنىڭ سىرتىدا بولۇپ، ئۇنىڭدا يۇقىرىقى ئالاھىدىلىك بولسىمۇ، يەنىلا مەدەنىيە سۈرىسىدۇر.

5) ھەر بىر سۈرىدە ئادەم ئەلەيھىسالام ۋە ئىبلىسقا ئائىت بايانلار بولىدىكەن، ئۇ مەككىيە سۈرىسى ھېسابلىنىدۇ. پەقەت «بەقەرە» سۈرىسى بۇنىڭ سىرتىدا.

6) ھەر قانداق بىر سۈرە «ئەلىف، لام، مىم، را، ھا»غا ئوخشاش ھەرپلەر بىلەن باشلانغان بولسا، ئۇ مەككىيە سۈرىسىدۇر. پەقەت «بەقەرە» ۋە «ئال ئىمران» سۈرىلىرى بۇنىڭ سىرتىدا بولۇپ، ئۇلار مەدەنىيە سۈرىلىرى ھېسابلىنىدۇ.

شەكىل جەھەتتىن مەككىيە سۈرىلىرى بىر قەدەر قىسقا، مەزمۇن جەھەتتىكى ئالاھىدىلىكىدىن قارىغاندا، مەككىيە سۈرىلىرى ئاللاھنىڭ بىرلىكىگە، پەيغەمبەرلەرگە، پەرىشتىلەرگە، ئاللاھنىڭ كىتابلىرىغا، قىيامەتكە، قايتا تىرىلىشكە، ئاللاھ تائالا تەرىپىدىن بولىدىغان ھېساب-كىتابقا، جەننەتكە ۋە دوزاخقا ئىشىنىشكە دەۋەت قىلىشتەك ئىسلام دىنىنىڭ تەۋھىد-ئەقىدە مەسىلىلىرى، مۇشرىكلار بىلەن تۈرلۈك پاكىت-دەلىللەر ئارقىلىق مۇنازىرىلىشىش، ئۆتكەنكى ئۈممەتلەرنىڭ قىسسىلىرىنى سۆزلەش ئارقىلىق، بۇگۈنكىلەرنى ئۇنىڭدىن ئىبرەت ئېلىشقا، جاھىلىيەتنىڭ يامان ئەخلاقلىرىنى تاشلاپ، ئىسلامنىڭ گۈزەل ئەخلاقلىرى بىلەن خۇلقلىنىشقا دەۋەت قىلىشتەك مەزمۇنلار بىلەن خاراكتېرلىنىدۇ.

مەدەنىيە سۈرىلىرىنىڭ خۇسۇسىيەتلىرى تۆۋەندىكىچە:

1) ھەر بىر سۈرىدە ئىسلام شەرىئىتىدە بەلگىلەنگەن پەرز ۋە مۇقىم بېكىتىلگەن جىنايەت جازالىرى بايان قىلىنغان بولسا، بۇ مەدەنىيە سۈرىسى ھېسابلىنىدۇ.

2) قايسىبىر سۇرىدە مۇناپىقلار ھەققىدىكى بايان سۆزلەنگەن بولسا، بۇ مەدەنىيىە سۇرىسىدۇر. پەقەت «ئەنكەبۇت» سۇرىسى بۇنىڭ سىرتىدا بولۇپ، ئۇ مەككىيە سۇرىسىدۇر.

3. ھەر بىر سۇرىدە ئەھلى كىتاب، يەنى كىتاب بېرىلگەن يەھۇدىيلار ۋە ناسارالار بىلەن بولغان مۇنازىرە، دەتالاشلار تىلغا ئېلىنغان بولسا، بۇ مەدەنىيىە سۇرىسى ھېسابلىنىدۇ.

شەكىل جەھەتتىن مەدەنىيىە سۇرىلىرى نىسبەتەن ئۇزۇنراق. مەزمۇن جەھەتتىكى ئالاھىدىلىكىدىن قارىغاندا، ئۇنىڭدا ئىسلام شەرىئىتىنىڭ ئومۇمىي ئەھكاملىرى تەپسىلىي بايان قىلىنغان بولۇپ، مەدەنىيىە سۇرىلىرى ئىبادەت، مۇئامىلە، جىنايى جازا، ئائىلە تۇزۇلمىسى، مىراس، ئىجتىمائىي ئالاقە، دۆلەتلەر ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەت قاتارلىق ھەر بىر مۇسۇلمان بىلىشكە ۋە ئۆز ئەمەلىي ھاياتىدا ئەمەل قىلىشقا تېگىشلىك شەرىئەت ئەھكاملىرى ھەققىدىكى مەزمۇن بىلەن خاراكتېرلىنىدۇ. مەككىيە ۋە مەدەنىيىە سۇرىلىرىنى ۋە ئۇلارنىڭ خۇسۇسىيەتلىرىنى بىلىش بۇ ساھەدىكى تەتقىقاتچىلارنى «قۇرئان كەرىم»نىڭ تۇرلۈك ئۇسلۇبلىرى بىلەن تونۇشۇش ئىمكانىيىتىگە ئىگە قىلىپ، شۇ ئاساستا «قۇرئان كەرىم»نىڭ مەزمۇن، شەكىل، ئۇسلۇب جەھەتتىكى ئۆزىگە خاس ئالاھىدىلىكلىرىنى تېخىمۇ چوڭقۇر چۈشىنىشكە ياردەم بېرىدۇ. تەتقىقات ئاساسىنى ۋە مەزمۇنىنى كېڭەيتىدۇ. تېخىمۇ مۇھىمى «قۇرئان كەرىم»نىڭ نازىل بولۇشىدا يۇقىرىدا بايان قىلىنغانىدەك ھېكمەت، مۆجىزە، پۇختىلىق ۋە ئۆزگىچىلىك ھەر بىر مۇسۇلمانىنىڭ قەلبىگە ئىسلام دىنىغا بولغان تەۋرەنمەس ئېتىقاد ۋە ئەقىدىنىڭ ئۇرۇقلىرىنى چاچىدۇ.

ئۇ سىلەرگە ئاسان قىلدى

ئىسلام دىنى ئۆزىنىڭ ئۇزاق ئەسىرلىك تارىخىي دولقۇنلىرىدا نۇرغۇن خاسىيەتلىرى بىلەن جۇلالىنىپ، ھاياتىي كۈچىنى نامايان قىلىپ كەلمەكتە. «قۇرئان كەرىم» تەشەببۇس قىلغان، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سۆز، ئىش-ھەرىكەت، تەقرىرلىرىگە[1] سىڭدۈرۈلگەن ئاللاھ تائالانىڭ بەندىلەرگە رەھمەت قىلىپ، ئۇلارنى تاقىتى يەتمەيدىغان قىيىن ئىشلارغا تەكلىپ قىلماسلىقتەك ئاسانلاشتۇرۇش ۋە كۆچلىك قىلىش روھى مانا شۇ خۇسۇسىيەتلىرىنىڭ بىرىدۇر. تارىخىي رېئاللىق ئىسپاتلاپ تۇرۇپتۇكى، ئىسلام شەرىئىتى ئاسانلاشتۇرۇش، ئىنسانىنى ئۆز تاقىتىدىن ھالقىغان مەجبۇرىيەتكە ئەمەس، قولىدىن كېلىدىغان ئىشقىلا تەكلىپ قىلىش، قىيىن ئىشلارنى يۈكلىمەسلىك ئاساسىغا قۇرۇلغان.

ئەرەب تىلىدىكى «**يسر**»، «**عسر**» سۆزلىرى ئۆزىنىڭ خىلمۇخىل تۈرلىنىشى بىلەن قۇرئان-ھەدىسلەردە كۆپ تىلغا ئېلىنغان. «**يسر**» «**عسر**»غا زىت مەنىدىكى سۆز بولۇپ، لۇغەت مەنىسى ئاسانلاشتۇرۇش، مۇشەققەتنى ئازايتىش. ئىستىلاھ مەنىسىدە ئاللاھ بەندىلىرىگە بۇيرۇغان ئەمەللەرنىڭ ھەممىسىنى ئاسانلاشتۇرۇپ بېرىش، قىيىنلاشتۇرماسلىق، زېرىكىشكە، ئاجىزلىققا ھەتتا بەلگىلەنگەن پەرزلەرنى ئادا قىلىشقا تەسىر يەتكۈزىدىغان زىيادە مۇشەققەتتىن ساقلىنىش بولۇپ، بۇ ئىسلام شەرىئىتىنىڭ پۈتكۈل

---

[1] پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەتراپىدىكى كىشىلەرنىڭ سۆز-ھەرىكەتلىرىگە شەرىئەت نۇقتىسىدىن دۈرۈس ئىكەنلىكى مەنىسىدە سۈكۈت قىلىشى تەقرىر دېيىلىدۇ.

تارىخىغا چوڭقۇر سىڭگەن. سەپەردىكى ئادەمنىڭ رامىزاندا ئېغىز ئېچىشى ۋە نامازنى قەسر قىلىپ ئوقۇشى، سۇ تېپىلمىغان ياكى سۇ ئىشلىتىش زىيانلىق بولغان كىشىلىك ھالىتىدە تەيەممۇم قىلىشقا، سالامەتلىكى يار بەرمىگەن ئادەمگە رامىزاندا روزا تۇتماي فىدىيە بېرىشكە رۇخسەت قىلىش مانا بۇنىڭ مىسالىرىدۇر. ئىسلام شەرىئىتىنىڭ ئاساسىي مەنبەسى بولغان «قۇرئان كەرىم» ۋە سۈننەتنى شەرىئەتە ئىسلام دىنىنىڭ بۇ ئاسانلاشتۇرۇش، قىينىلاشتۇرماسلىق خۇسۇسىيىتى تولۇق ئۆز ئىپادىسىنى تاپقان.

ئاللاھ تائالا بۇ ھەقتە مۇنداق دەيدۇ: ﴿ئاللاھ سىلەرگە مۇشەققەتنى خالىمايدۇ، لېكىن شۈكۈر قىلىشىڭلار ئۈچۈن سىلەرنى پاك قىلىشنى (ئىسلام شەرىئىتىنى بايان قىلىش بىلەن) نېئمىتىنى سىلەرگە تاماملاشنى خالايدۇ﴾ (سۈرە مائىدە6- ئايەت).

﴿ئاللاھ سىلەرنىڭ يۈكۈڭلارنى يېنىكلىتىشنى (يەنى شەرىئەت ئەھكاملىرىنى سىلەرگە ئاسانلاشتۇرۇشنى) خالايدۇ. ئىنسان (نەپسى خاھىشىغا خىلاپلىق قىلىشتىن) ئاجىز يارىتىلدى﴾ (سۈرە نىسا 28- ئايەت).

﴿ئاللاھ (دىنىغا يارىدەم بېرىشكە ئۈممەتلەر ئارىسىدىن) سىلەرنى تاللىدى. (ئەڭ مۈكەممەل شەرىئەت ۋە ئۇلۇغ پەيغەمبەرنى سىلەرگە خاس قىلدى) سىلەرگە دىندا ھېچقانداق مۈشكۈللۈكنى قىلمىدى. (سىلەرنى سىلەر تاقەت قىلالمايدىغان ئىشلارنى قىلىشقا تەكلىپ قىلمىدى)، (بۇ) ئاتاڭلار ئىبراھىمنىڭ دىنىدۇر (بۇ توغرا دىن بولغانلىقى ئۈچۈن ئۇنى مەھكەم ئۇچلاڭلار). ئاللاھ سىلەرنى ئىلگىرى (يەنى قۇرئاندىن ئىلگىرىكى كىتابلاردا) مۇسۇلمان دەپ ئاتىدى، قۇرئاندىمۇ شۇنداق ئاتىدى. (ئاللاھ) پەيغەمبەرنى سىلەرگە گۇۋاھ بولۇشقا ۋە سىلەرنى كىشىلەرگە گۇۋاھ بولۇشقا تاللىدى﴾. (سۈرە ھەج 78- ئايەت)

﴿ئاللاھ سىلەرگە ئاسانلىقنى خالايدۇ، تەسلىكنى خالىمايدۇ﴾. (سۈرە بەقەرە 185- ئايەت)

﴿ئى مۆمىنلەر! ئەگەر سىلەرگە ئاشكارا قىلىنسا، سىلەرنى بىئارام قىلىپ قويىدىغان نەرسىلەر توغرۇلۇق (پەيغەمبەردىن) سوراپ ساڭلار. ئەگەر قۇرئان نازىل قىلىنىۋاتقان چاغدا، ئۇلار توغرۇلۇق سوراپ ساڭلار سىلەرگە بىلدۈرۈلىدۇ. ئۆتكەندە سورىغانلىرىڭلارنى ئاللاھ ئەپۇ قىلدى. ئاللاھ ناھايىتى مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر، ھەلىمدۇر (يەنى ئاسىيلىق قىلغۇچىلارنى جازالاشقا ئالدىراپ كەتمەيدۇ). سىلەردىن بۇرۇن ئۆتكەن بىر قەۋم (پەيغەمبەرلىرىدىن) شۇنداق مەسىلىلەرنى سورىغانىدى، كېيىن بۇنىڭ سەۋەبىدىن (يەنى سورىغان ئىشلىرى بايان قىلىنىپ، ئۇلار ئەمەل قىلمىغانلىقتىن) كاپىر بولۇپ كەتتى﴾. (سۈرە مائىدە 101-، 102- ئايەت)

قۇرئاندىكى دۇئا ھەققىدە كەلگەن ئايەتلەرگە نەزەر سالساق، ئاللاھ تائالانىڭ بەندىلەرنىڭ ئىشلىرىنى ئاسانلاشتۇرۇش، قىيىنلاشتۇرماسلىقنى خالايدىغانلىقىنى تېخىمۇ ئوچۇق كۆرۈۋالىمىز.

ئاللاھ تائالا ئىمان ئېيتقان، ئۆزى رازى بولغان مۆمىنلەرنىڭ سۈپەتلىرى ھەققىدە توختىلىپ مۇنداق دەيدۇ: ﴿(ئۇلار) پەرۋەردىگارىمىز! ئەگەر بىز ئۇنتۇساق ياكى خاتالاشساق (يەنى بىز ئۇنتۇش ياكى سەۋەنلىك سەۋەبىدىن ئەمرىڭنى تولۇق ئورۇنلىيالمىساق) بىزنى جازاغا تارتمىغىن. پەرۋەردىگارىمىز! بىزدىن ئىلگىرىكىلەرگە يۈكلىگىنىڭگە ئوخشاش بىزگە ئېغىر يۈك يۈكلىمىگىن (يەنى بىزنى قىيىن ئىشلارغا تەكلىپ قىلمىغىن) پەرۋەردىگارىمىز كۈچىمىز يەتمەيدىغان نەرسىنى بىزگە ئارتمىغىن، بىزنى كەچۈرگىن، بىزگە مەغپىرەت قىلغىن، بىزگە رەھىم قىلغىن﴾. (سۈرە بەقەرە 286- ئايەت)

يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ھەممىسى ئاللاھ تائالانىڭ بەندىلىرىگە رەھمەت قىلىپ، ئۆز شەرىئىتىنى مۆتىدىل ۋە ئاسان قىلغانلىقىنى، ئاللاھ تائالانىڭ ھېكمىتىنىڭ بەندىلەرگە ياخشىلىقىنى ۋە ئاسانلىقىنى خالايدىغانلىقىنى، ھەرگىزمۇ ئۇلارنى تاقەتسى يەتمەيدىغان، ئۆز قۇدرىتىدىن ھالقىغان ئىشلارغا تەكلىپ قىلمايدىغانلىقىنى ناھايىتى

ئوچۇق كۆرسىتىپ بېرىدۇ. چۈنكى ئىنسانىنىڭ نەپسى خاھىشلىرى، شارائىت ئۆزگىرىشلىرى ۋە كېسەللىك ئالدىدىكى ئاجىزلىقىنى ئۇنىڭ ياراتقۇچى ئىگىسى ئاللاھ ئەڭ ئوبدان بىلگۈچىدۇر. بەندىلەر تەكلىپ قىلىنغان بارلىق شەرىئەت ئەھكاملىرى ھەرگىزمۇ ئۇلارنى مۇشەققەتكە سېلىش، ئاجىزلىقىنى ئىقرار قىلدۇرۇش ئۈچۈن ئەمەس، بەلكى ئىنسانىنى بەختلىك قىلىش، ئۇلارنىڭ ياخشىلىق يولىدىكى قەدەملىرىنى پۈختا قىلىش، گۈزەل پەزىلەتلەرنى سۆيدىغان، رەزىللىكلەردىن يىرگىنىدىغان ساغلام ئىنسان تەبىئىتى يېتىلدۇرۇشنى مەخسەت قىلغان. سۈرە مائىدىدىكى: ﴿ئى مۆمىنلەر! ئاللاھقا لايىق رەۋىشتە تەقۋادارلىق قىلىڭلار﴾ دېگەن ئايەت نازىل بولغاندا بۇ ئايەتنى چىن مەنىسى بىلەن ئورۇندىش مۇسۇلمانلارغا ئېغىر تۇيۇلغان. ئۇلۇغ ساھابە سەئد ئىبنى جۇبەير رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ رىۋايەت قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «بۇ ئايەت نازىل قىلىنغاندا مۇسۇلمانلارغا ئېغىر تويۇلدى. ئاللاھ ئېيتقان تەقۋادارلىقنى ئادا قىلىش ئۈچۈن كېچىلىرى ئىبادەت قىلىپ پۈت-قوللىرىنىڭ بۇلجۇڭ گۆشلىرى ئىششىپ، پىشانىلىرى يارا بولۇپ كەتتى. ئاللاھ تائالا بەندىلەرگە رەھمەت قىلىپ، ئۇلارغا ئاسانلاشتۇرۇپ، سۈرە تەغابۇندىكى: ﴿تاقىتىڭلارنىڭ يېتىشىچە، ئاللاھقا تەقۋادارلىق قىلىڭلار﴾. (سۈرە تەغابۇن 16- ئايەت) دېگەن ئايەتنى نازىل قىلدى».

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بارلىق سۆز-ھەرىكەتلىرىگە ئىسلام دىنىنىڭ بەندىلەرنى قىيىن ئىشقا بوي‌ۇماسلىق، تاقىتى يەتكەن ئىشلارغا تەكلىپ قىلىش روھى سىڭدۈرۈلگەن. ئەبۇ ھۇرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ رىۋايەت قىلىدۇكى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «ئىسلام دىنى ئاسانلىق دىنىدۇر. پەقەت شۇنداق قىلىشى زۆرۈر بولغاندىن باشقا ئىشلاردا چېكىدىن ئاشۇرۇۋەتمەڭلار، ئاللاھ تەلەپ قىلغان ئىشلارنى ھەددىدىن ئاشۇرۇپمۇ، كېمەيتىپمۇ كەتمەستىن توغرا ئادا قىلىڭلار. ئەگەر ئەڭ مۇكەممەل رەۋىشتە ئادا قىلىشقا قۇربىڭلار يەتمىسە، شۇنىڭغا ئەڭ يېقىن رەۋىشتە ئادا قىلىشقا

تىرىشىڭلار. كۇندۇز، زاۋالدىن كېيىن، كېچىنىڭ ئاخىرىدەك مېڭە سەگەك ۋاقىتتا داۋاملاشتۇرغان ئىبادەتلىكلەر بىلەن ئاللاھتىن يارەم سوراڭلار». ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھا رىۋايەت قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئىككى ئىشنىڭ بىرىنى تاللاشقا تىرىشاتتى. ئەگەر ئۇنىڭدا گۇناھ بولمىسلا ئەڭ ئاسىنىنى تاللايتتى. ناۋادا گۇناھ بولىدىغان ئىش بولسا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق ئىشتىن ئەڭ يىراق ئىدى».

ئىمام بۇخارى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇنداق دېگەن: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كىشىلەرگە يەڭگىللەشتۇرۇشنى، ئاسانلاشتۇرۇشنى ياخشى كۆرەتتى». تەبەرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇنداق دېگەن: «بۇ يەردە كىشىنى زېرىكتۈرىدىغان ئىشلار بېرىش ئېھتىمالى بولغان زىيادە مۇشەققەتنى ئاسانلاشتۇرۇش كۆزدە تۇتۇلغان. چۈنكى بۇ كىشىنى زېرىكتۈرۈپ نەپلى ئىبادەتلەرنى پۈتۈنلەي تەرك ئېتىشكە ياكى پەرزدىن كېيىن تۇرىدىغان نەپلى ئىبادەتنى پەرزلەرنىڭ ئالدىغا قويۇۋېلىشقا ئىشلەپ بارىدۇ». يۇقىرىقى ھەدىستە ھارام ياكى مەكرۇھ بولمىسلا ئىشنىڭ ئاسىنىنى تاللاشقا رىغبەتلەندۈرگەن. قازى ئىياز مۇنداق دەيدۇ: «بۇ يەردىكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تاللىشى ئۆز ئىجتىھاتىغا ئاساسەن تاللاشتىن باشقا يەنە ئاللاھ تەرىپىدىن بولغان تاللاشنىمۇ ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. خۇددى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇشرىكلار بىلەن جەڭ قىلىش ياكى ئۇلاردىن جىزىيە ئېلىشتىن بىرىنى تاللىغىنىدەك».

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئاللاھ نازىل قىلغان شەرىئەتكە خىلاپ بولمىغان ئىشلاردا كىشىلەرنى قۇربى يېتىدىغان ئاسىنىنى تاللاشقا بۇيرۇيتتى. ئەبۇ ھۇرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلىنىدۇكى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «سىلەردىن بىر كىشى كىشىلەرگە ئىمام بولغاندا نامازنى يەڭگىل ئوقۇسۇن، چۈنكى جامائەت ئىچىدە ئاجىز، كېسەل، ياشانغان ۋە ئىش-كۆشى بار ئادەملەر بولىدۇ. ئۆزۈڭلار نامازنى يالغۇز ئوقۇغاندا خالىغىنىڭلارچە ئۇزۇن ئوقۇساڭلار

بولۇۋېرىدۇ». پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆز ساھابىلىرىنى كۆڭۈل خاتىرجەملىكى بىلەن ئاللاھ بۇيرۇغان ئەمەللەرنى تاقىتىنىڭ يېتىشىچە ئادا قىلىشقا رىغبەتلەندۇرۇپ مۇنداق دېگەن: «ئاللاھ بېكىتكەن پەرزلەرنى ئادا قىلىڭلار، چەكلىگەن ئىشلاردىن ساقلىنىڭلار، ئاللاھ تائالا ئۇنتۇپ قېلىپ ئەمەس، سىلەرگە رەھمەت قىلىپ سۈكۈت قىلغان ئىشلاردا زىنھارلاپ كەتمەڭلار». ئەلى ئىبنى ئەبۇ تالىپ بۇ ھەقتە مۇنداق دېگەن: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنبەردە بىزگە خىتاب قىلىپ، ئاللاھ تائالاغا ھەمدۈسانا ئېيتقاندىن كېيىن، ئاللاھ تائالا سىلەرگە ھەجنى پەرز قىلىپ بېكىتتى، دېدى». بەنى ئەسەد قەبىلىسىدىن ئۇكاشا ئىبنى مۇھسىن دېگەن كىشى ئورنىدىن تۇرۇپ: «ھەر يىلمۇ؟» دەپ سورىغانىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام جاۋاب بەرمىگەچكە، سوئالنى ئۈچ قېتىم تەكرارلىدى. ئۇچىنچى قېتىمدا: «ۋاي ساڭا، مەن تاكى ‹ھەئە›، دەپ جاۋاب بەرمىگۈچە ئىشەنمەمسەن، ئاللاھ بىلەن قەسەمكى، ئەگەر ‹ھەئە›، دەپ جاۋاب بەرگەن بولسام، شۇنداق قىلىش پەرز بولۇپ قالاتتى، ئەگەر ئاللاھ ئۇنى پەرز قىلسا سىلەرنىڭ تاقىتىڭلار يەتمەيدۇ، مەن سۈكۈت قىلغان ئىشلارنى سىلەرمۇ سورىماي قالدۇرۇپ قويۇڭلار. سىلەردىن ئىلگىرى ئۆتكەن ئۈممەتلەرمۇ كۆپ سوئال سورىغانلىقى، پەيغەمبەرلەر ئۈستىدە دەتالاش قىلغانلىقى سەۋەبىدىن ھالاك بولغان. سىلەرنى بەرھەر ئىشنى قىلىشقا بۇيرۇسام، تاقىتىڭلارنىڭ يېتىشىچە قىلىڭلار. ئەگەر بەرھەر ئىشتىن مەنئى قىلسام، ئۇنىڭدىن ساقلىنىڭلار». پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يەنە مۇنداق دېگەن: «ئاللاھقا ئەڭ سۆيۈملۈك ئەمەل ئاز بولسىمۇ، تاشلىنىپ قالماي داۋاملاشقىنىدۇر».

ئۇلۇغ ساھابە ئابدۇللاھ ئىبنى ئەمر رىۋايەت قىلىدۇكى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ماڭا: «ئى ئابدۇللاھ! سەن كۈندۈزى روزا تۇتۇپ، كېچىچە ئىبادەت قىلىدىكەنسەن، شۇنداقمۇ؟» دەپ سورىدى. مەن: «شۇنداق» دەپ جاۋاب بەردىم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئۇنداق قىلمىغىن، بەزى كۈنلىرى روزا تۇتۇپ، بەزى كۈنلىرى

ئاغزىڭ ئوچۇق يۈرگىن. كېچىنىڭ بىر قىسمىدا ئۇخلاپ، يەنە بىر قىسمىدا ئىبادەت قىلغىن. سېنىڭ بەدىنىڭنىڭ سەندە ھەققى بار، نەپسىڭنىڭ ھەققى بار، ئائىلەڭدىكىلەرنىڭ سەندە ھەققى بار. ھەر ئايدا ئوچ كۈن روزا تۇتقىن، ھەر بىر ياخشىلىق ئۇچۇن ئون ھەسسە ساۋاب بېرىلىدۇ. مانا مۇشۇ ئۆمۈر بويى روزا تۇتقانغا باراۋەر»، دېدى. مەن قاتتىقلىق قىلىپ: «باق، كۈچۈمنىڭ باربىدا شۇنداق قىلىشقا قادىرمەن»، دېدىم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ماڭا: «ئاللاھ ئائالا ئەڭ ياخشى كۆرىدىغان روزا داۋۇد ئەلەيھىسسالامنىڭ روزىسىدۇر. ئۇ بىر كۈن روزا تۇتاتتى. بىر كۈنى ئېغىزى ئوچۇق يۈرەتتى. ئاللاھ ئېڭ ياقتۇرىدىغان نامىز داۋۇد ئەلەيھىسسالامنىڭ ئوقۇغان نامىزىدۇر. ئۇ بەرىم كېچىگىچە ئۇخلايتتى، كېچىنىڭ ئۇچتىن بىرىدە ئىبادەت قىلاتتى، ئاندىن يەنە ئالتىدىن بىرىدە ئۇخلايتتى. ئاشۇرۇۋەتمىگىن»، دېدى. ئابدۇللاھ رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بەشى چوڭىيىپ، ئېنى ئاجىزلاپ ئىبادەت قىلىشقا قۇربى يەتمەيدىغان بولۇپ قالغاندا: «كاشكى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ رۇخسىتى بويىچە ئىش قىلغان بولسامچۇ؟» دېگەن. ئىمام زەھەبى مۇنداق دەيدۇ: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سۇننىتىنى تۇتمىغان، كۆرسەتكەن بولىدا ماڭمىغان ئادەم ئاخىرىدا تېخىمۇ كۆپ ياخشىلىقلارنى ئورۇنلاشتىن قۇرۇق قېلىپ پۇشايمان قىلىدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ ئۈممەتكە ئەڭ ئەۋزەل ئەمەللەرنى ئۆگەتكۈچى ماھىر ئۇستاز ئىدى. ساھابىلىرىنى رامىزان ئېيىدىن باشقا ۋاقىتتا ئارىلاپ روزا تۇتۇشقا، رامىزاننىڭ ئاخىرقى ئون كۈنىدىن باشقا كېچىلەرنىڭ بىر قىسمىدا ئۇخلاپ، بىر قىسمىدا ئىبادەت قىلىشقا، قۇربى يەتكەن ئادەمنى نوپي قىلىشقا بۇيرۇيتتى».

بارلىق فىقھى ئەھكاملىرىنىڭ شەكىللىنىشىدە نەزەرىيىۋى ئاساس بولغان ئون چوڭ قائىدىنىڭ ئىككىسى — «الضرورات تبيح المحظورات» (زۆرۈرىيەت تۇغۇلغاندا چەكلىگەن ئىشلارنى قىلىشقا رۇخسەت قىلىش)، «المشقة تجلب التيسير» (قىيىنچىلىق تۇغۇلغاندا

ئىشىنى ئاسانلاشتۇرۇشقا تىرىشىدۇ). مانا شۇ ئىشنى ئاسانلاشتۇرۇش، قىينىلاشتۇرماسلىق قائىدىسىدۇر.

ئىسلام دىنىنىڭ بۇ خۇسۇسىيىتىنى مەزمۇن ئېتىبارىغا ئاساسەن ئىككى تۈرگە بۆلۈشكە بولىدۇ:

1) ئەسلىدىلا ئاسانلاشتۇرۇش پرىنسىپى ئۇستىگە قۇرۇلغان ئەھكاملار.

2) زۆرۈرىيەت تۈغۈلغاندا ئاسانلاشتۇرۇپ بېرىلگەن ئەھكاملار.

بۇ تۈر فىقھىدە «**عزيمة**»گە قارشى مەنىدە «رۇخسەت» دەپ ئاتىلىدۇ.

ئىسلام شەرىئىتىدىكى قەرز، ھاۋالە، كاپالەت ئەھكاملىرى بىرىنچى تۈردىن بولۇپ، كىشىلەرنىڭ ئىقتىسادىي مۇئامىلىدە بىرىدىن پايدىلىنىش، ئۆز ئارا مەنپەئەت يەتكۈزۈش، ئاسانلاشتۇرۇش، ئاجىزلارغا ياردەم قىلىش مەقسەت قىلىنغان. ئالاھىدە زۆرۈرىيەت تۈغۈلغاندا بەندىلەرگە قىلىنغان رۇخسەتكە نۇرغۇن مىساللارنى كەلتۈرۈش مۇمكىن. ئىسلام دىنىدا نامراز، روزىدەك ئىبادەتلەر بالاغەتكە يەتمىگەن سەبىي ۋە مەجنۇندىن ساقىت قىلىنىدۇ. ئۇنتۇپ قېلىش ئىنسانىنىڭ تاللاش ئىختىيارى بولمىغان، ئىنسان تەبىئىتىنىڭ خاسلىقى بولغاچقا، خۇددى روزىدار ئۇنتۇپ قېلىش بىلەن بىرەر نەرسە يەپ سالسا، ئەپۇ قىلىنغىنىغا ئوخشاش ئاللاھ تائالانىڭ ھەققىگە ئائىت پەرزلەردە ئۇنتۇپ قالغۇچىغا گۇناھ يېزىلمايدۇ. ئۇيقۇدىكى ئادەم ئۆز ئىرادىسى، تاللىشىنى ئىپادىلەشتىن ئاجىز، شۇڭا ئۇيقۇلۇقتا ئېيتقان سۆزلىرى، ئېلىپ-سېتىش ۋە تالاق مەسىلىلىرىدە ئېتىبارغا ئېلىنمايدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ ھەقتە مۇنداق دەيدۇ: «ئۈچ تۈرلۈك ئادەمدىن — سەبىيدىن ھەتتا بالاغەتكە يەتكۈچە، مەجنۇندىن ھەتتا ساراڭلىقتىن يېشىلگۈچە، ئۇيقۇدىكى ئادەمدىن ھەتتا ئويغانغۇچە قىلغان ئەمەللىرىدىن ھېساب ئېلىنمايدۇ». يەنە شۇنداق دەيدۇ: «مېنىڭ ئۈممىتىمگە سەۋەنلىك، ئۇنتۇپ قېلىش، مەجبۇرلىنىش يۈزىسىدىن ئۆتكۈزگەن خاتالىقلىرى

ئۆچۈن گۇناھ يېزىلمايدۇ. شۇنىڭدەك كىشى ھوشىدىن كېتىش ھالىتىدە كەتكۈزۈپ قويغان ئىشلار، روزىدار تاھارەت ئېلىۋاتقاندا، ئېھتىياتسىزلىقتىن ئاغزىنى چايقىغان سۇ گېلىدىن ئۆتۈپ كېتىشتەك سەۋەنلىكمۇ بۇ دائىرىگە كىرىدۇ». خاتالىق يۈز بېرىدىن ئۆتكۈزگەن جىنايەتكە ياتىدىغان ئىشلاردا ئاللاھ تائالا بەندىلىرىگە رەھمەت قىلىپ، جىسمانىي جەھەتتىكى جازالاشنى (قىساسنى) كەچۈرۈم قىلىپ، ئىقتىسادىي جازا (دىيەت)نى بەلگىلىگەن. ئاللاھ تائالا بۇ ھەقتە مۇنداق دەيدۇ: ﴿كىمكى بىرەر مۆمىننى سەۋەنلىك بىلەن ئۆلتۈرۈپ قويىدىكەن، ئۇ بىر مۆمىن قۇلنى ئازاد قىلىشى ۋە ئۆلتۈرۈلگۈچىنىڭ ۋارىسلىرىغا دىيەت تۆلىشى كېرەك﴾ (سۈرە نىسا 92- ئايەت). ئەمما، بەندىلەرنىڭ ھەققىگە ئائىت مۇئامىلە ئىشلىرىدا ئۆتكۈزگەن سەۋەنلىك سۈرۈشتە قىلىنىپ، زىيانغا ئۇچرىغۇچىنىڭ زىيىنى تۆلىتىۋېلىنىدۇ. ھاياتى خەۋپىكە ئۇچرايدىغان دەرىجىدە مەجبۇرلانغان ئەھۋالدا قىلغان خاتا ئىشلارمۇ سۈرۈشتە قىلىنمايدۇ.

ئىسلام شەرىئىتىدە كېسەلگە ئېتىبار بېرىش يۈزىسىدىن نۇرغۇن ئىبادەت ئىشلىرى ئاسانلاشتۇرۇپ بېرىلگەن. تۇرۇپ نامازنى ئوقۇشقا قۇربى يەتمىگەن كېسەلنىڭ نامازنى ئولتۇرۇپ ئوقۇشى، ئەگەر ئولتۇرۇشقىمۇ قۇربى يەتمىسە، يېتىپ ئىشارەت بىلەن ئوقۇشنىڭ دۇرۇس ئىكەنلىكىنى نۇرغۇن سەھەبە ھەدىسلەر بايان قىلغان. سالامەتلىكى ھەقىقەتەن يار بەرمىگەن ياكى كېسىلى ئېغىرلاشىپ كېتىش ۋە سوزۇلۇپ كېتىش ئېھتىماللىقى بولغان ئەھۋالدا روزا تۇتماي، كېيىن قازاسىنى تۇتۇشنى بايان قىلىپ ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ: ﴿سىلەردىن كىمكى كېسەل ياكى سەپەر ئۈستىدە بولۇپ (روزا تۇتمىغان بولسا، تۇتمىغان كۈنلەرنى (يەنى قازاسىنى) باشقا كۈنلەردە تۇتسۇن، روزىنى (قېرىلىق ياكى ئاجىزلىق تۈپەيلىدىن مۇشەققەت بىلەن) ئاران تۇتىدىغان كىشىلەر تۇتمىسا (كۈنلۈكى ئۈچۈن) بىر مىسكىن تويغۇدەك تاماق فىدىيە بېرىشى لازىم﴾. (سۈرە بەقەرە 184- ئايەت) نامازدۇرۇس بولۇشنىڭ ئەڭ ئاساسلىق شەرتلىرىنىڭ بىرى

تاھارەتتۇر. ئەسلىي تاھارەت سۇ بىلەن بولىدۇ. ئاللاھ تائالا بەندىلىرىگە رەھمەت قىلىپ، ئۇلارغا ئاسانلىق يارىتىپ، ئۇلارنى پاكلاپ، نىئمىتىنى مۇكەممەل قىلىش يۈزىسىدىن سۇ تېپىلمىغان ئەھۋالدا ياكى سۇ ئىشلىتىشكە ئۆزرىسى بولغان كىشىلىك ھالىتىدە تەيەممۇم قىلىشقا رۇخسەت قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: ﴿ئەگەر كىسەل بولساڭلار (سۇ زىيان قىلىدىغان بولساڭلار) ياكى سەپەر ئۈستىدە بولۇپ (سۇ تاپالمىساڭلار) ياكى سىلەرنىڭ بىرسىڭلار ھاجەتخانىدىن كەلگەن (يەنى تەرەت سۇندۇرغان) بولساڭلار، ياكى ئايالىرىڭلار بىلەن يېقىنچىلىق قىلغانىدىن كېيىن (غۇسلى تاھارەت ئۈچۈن) سۇ تاپالمىساڭلار، پاك تۇپراقتا تەيەممۇم قىلىڭلار، ئۇنىڭ بىلەن يۈزۈڭلارغا، قولۇڭلارغا مەسھى قىلىڭلار. ئاللاھ سىلەرگە مۇشەققەتنى خالىمايدۇ، لېكىن ئاللاھ شۇكۇر قىلىشىڭلار ئۈچۈن سىلەرنى پاك قىلىشنى، (ئىسلام شەرىئىتىنى بايان قىلىش بىلەن) نىئمىتىنى سىلەرگە تاماملاشنى خالايدۇ﴾ (سۈرە مائىدە 6- ئايەت). سەپەر ئۈستىدىكى مۇساپىرنىڭ تۆت رەكئەتلىك نامازنى ئىككى رەكئەتكە قەسىر قىلىپ ئوقۇشىمۇ ئەنە شۇ ئىبادەتلەرنى ئاسانلاشتۇرۇش جۈملىسىدىندۇر.

شۇنى تەكىتلەپ ئۆتۈش كېرەككى، بۇ يەردە دېيىلۇاتقان ئاسانلاشتۇرۇش، قىيىنلاشتۇرماسلىق ھەرگىزمۇ ئاللاھ تائالا بۇيرۇغان ئىشلارنى تولۇق رەۋىشتە ئادا قىلماسلىققا قارىتىلغان بولماستىن، بەلكى زېرىكىشكە، پەرزلەرنى، ئەۋزەل ئەمەللەرنى ۋاقتىدا ئادا قىلالماسلىققا ئېلىپ بارىدىغان چېكىدىن ئاشقان خاھىشقا قارىتىلغان. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنۇ ھەدىسى يۇقىرىقى مەنىلەرنى تېخىمۇ تولۇق ئىسپاتلاپ تۇرۇپتۇ: ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھا مۇنداق دەيدۇ: «مېنىڭ يېنىمدا ئەسەد ئايمىقىدىن بىر ئايال بار ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كىرىپ كېلىپ: ‹بۇ ئايال كىم بولىدۇ؟› دەپ سورىدى. مەن: ‹بۇ پالانى بولىدۇ، كېچىسى ئۇخلىمايدۇ› دەپ ئۇنىڭ ئوقۇغان نامازلىرىنى تىلغا ئېلىپ ئۆتتۈم. رەسۇلۇللاھ ماڭا: ‹بولىدى قىلغىن، سىلەر ئۆزۈڭلار زورۇقمايي

قىلالايدىغان ئىبادەتلەرنى قىلىڭلار، سىلەر زېرىكىپ قالمىغۇچە ئاللاھ زېرىكىپ قالمايدۇ، دېدى».

ھەدىسشۇناسلار بۇ ھەدىسنى تەھلىل قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «يەنى چاماڭلارغا بېقىپ ئىبادەت قىلىڭلار، سىلەر روھلۇق تۇرۇپ ئىبادەت قىلساڭلار، ئاللاھ سىلەرنىڭ ئىبادىتىڭلاردىن زېرىكىپ يۈز ئۆرۈمەيدۇ. ئىبادىتىڭلارنىڭ ساۋابلىرىنىمۇ كېمەيتىۋەتمەيدۇ. ئىبادەتتە بوشىشىپ قالغاندا ئولتۇرۇۋېلىڭلار، ئىبادەتتىن زېرىكىش ھېس قىلىپ ۋە بوشىشىپ تۇرۇپ قىلىۋەرسەڭلار، ئۇ چاغدا ئاللاھمۇ سىلەرنىڭ ئىبادىتىڭلاردىن زېرىكىپ قالىدۇ».

تەقدىر مەسىلىسى ھەققىدە

ئىمانىڭ مۇھىم تەركىبىي قىسىملىرىدىن بولغان، ئاللاھنىڭ بىرلىكىگە، پەرىشتىلىرىگە، نازىل قىلغان كىتابلىرىغا، پەيغەمبەرلىرىگە ۋە ئاخىرەتكە ئىمان ئېيتىش قاتارىدا تىلغا ئېلىنىدىغان تەقدىر سۆزى ئەرەب تىلىدا «القضاء والقدر» سۆزلىرى بىلەن ئىپادىلىنىدۇ. قەزا ۋە قەدەر (تەقدىر) مەسىلىسى يەر يۈزىدە ھاياتلىق باشلىنىپ، ئىنسانىيەت سەھىپىسى ئېچىلغاندىن بۇيان، ئىنسانىيەت ئەقلى دۈچ كەلگەن ئەڭ مۇرەككەپ ۋە نازۇك مەسىلىدۇر. قەزا ۋە قەدەر مەسىلىسى ھىجرىيە 1- ئەسىرنىڭ ئوتتۇرىلىرىدا ئىسلام ئۆلىمالىرى ئارىسىدا بەس-مۇنازىرە قوزغىغان. بەندىنىڭ قىلغان ئەمەللىرىنىڭ ئۇنىڭ ئۆز ئىختىيارى، ئىرادىسى بىلەن بولىدىغانلىقى ياكى بەندىدە شەخسىي ئىرادە خاھىش بولمىغان ھالدا پەقەت ئاللاھ پۈتكەن تەقدىر بىلەن بولىدىغانلىقىنى، ئەمەلگە يارىشا بېرىلىدىغان ساۋاب ۋە جازا بىلەن ئاللاھنىڭ مۇرىد (ئىرادە قىلغۇچى) ۋە ئادىللىق سۈپەتلىرى ئوتتۇرىسىدىكى ئالاقىنى مەركەز قىلغان، چېتىلىش دائىرىسى كەڭ، دىنىي سەزگۈرلۈكى يۇقىرى مەسىلىلەرنىڭ بىرى بولۇپ كەلدى. شۇنداقلا تەقدىر مەسىلىسىنى دەۋر قىلغان ھالدا ئوخشىمىغان كۆز قاراشتىكىلەر ئايىغى چىقماس نۇرغۇن تالاش-تارتىشلارنى قوزغاپ پىرقە-مەزھەپلەرگە بۆلۈنۈپ كەتتى. ھەر بىر پىرقە-مەزھەپتىكىلەر قەزا ۋە قەدەر ئاتالغۇلىرىنى ئۆز پىكرىلىرىگە ئۇيغۇن كېلىدىغان لۇغەت ۋە ئىستىلاھ مەنىسى بويىچە ئىزاھلاپ، «قۇرئان كەرىم» ھەدىسلەردىن نەقىل كەلتۈرۈپ، ئۆز كۆزقاراشلىرىنى ئىسپاتلاشقا ئورۇندى.

ئىسلام تارىخىدا ئەڭ دەسلەپ تەقدىر ھەققىدىكى بەس-مۇنازىرىنى قوزغىغان مۇئتەزىلىلەردىن بولغان قەدەرىيلەر، قەدەرىيلەرگە قارشى پىكىردىكى جەبەرىيلەر ۋە ھەر ئىككىسىگە رەددىيە بەرگۈچى مۇتەكەللىملەر ئوتتۇرىسىدىكى ئوزۇنغا سوزۇلغان تالاش-تارتىشلار بۇ نۇقتىنى ئوچۇق ئىسپاتلاپ تۇرۇپتۇ. لېكىن شۇنى ئەسكەرتىپ ئۆتۈش زۆرۈركى، بۇ پىرقىلەر ئاللاھنىڭ قەزا ۋە قەدەرىگە ئىمان ئېيتىش ۋە ئۇنىڭغا رازى بولۇشتەك ئەڭ ئاساسىي ئىمانىي مەسىلىدە بىردەكلىككە ئىگە بولۇپ، ئۇلار ئوتتۇرىسىدىكى تالاش-تارتىش يۇقىرىدا بايان قىلىنغان بەندىنىڭ ئەمەللىرىنىڭ ئىختىيارىي ئاساستا ياكى مەجبۇرىي يوسۇندا پۈتۈلگەن تەقدىر ئاساسىدا بولىدىغانلىقى بىلەن ئەمەلگە يارىشا بېرىلىدىغان مۇكاپات ۋە جازانىڭ تەڭپۇڭلۇق مۇناسىۋىتىنى مەركەز قىلغانىدى. مەيلى قەدەرىيلەر، جەبەرىيلەر ۋە ياكى مۇتەكەللىملەر بولسۇن، ھەممىسى ئاللاھ تائالانىڭ: ﴿ئاسمانلارنىڭ ۋە زېمىننىڭ پادىشاھلىقى ئاللاھقا خاستۇر، ئاللاھنىڭ بالىسى يوقتۇر، پادىشاھلىقتا شېرىكىمۇ يوقتۇر، ئاللاھ ھەممە نەرسىنى ياراتتى، ئاندىن (ئۆزىنىڭ خاھىشى بويىچە) ئۇنىڭغا مۇناسىپ ئۆلچەمنى بەلگىلىدى﴾، (سۈرە فۇرقان 2- ئايەت). ﴿ئېيتقىنكى، بىزگە پەقەت بىر ئاللاھنىڭ تەقدىر قىلغان نەرسىسى يېتىدۇ، ئۇ بىزنىڭ مەدەتكارىمىزدۇر﴾ (سۈرە تەۋبە 51- ئايەت) دېگەن ئايەتلىرىگە شەكسىز ئىمان ئېيتىشاتتى. كۇننىڭ شەرقتىن چىقىپ غەربكە پېتىشى، كېچە-كۈندۈزنىڭ، پەسىللەرنىڭ ئالمىشىشىدەك ئاللاھ كائىناتتا بەرپا قىلغان ئۆزگەرمەس قانۇنىيەتلەرنى ئاللاھنىڭ ئۇمۇمىي تەقدىرى دەپ ئىمان ئېيتىشاتتى. پەرىشتە جىبرىئىل ئەلەيھىسسالام پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا كېلىپ، ئىسلام، ئىمان، ئېھسان توغرۇلۇق سورىغاندا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ جاۋاب بېرىپ: «ئىمان دېگەن ئاللاھنىڭ بىرلىكىگە، ئاللاھنىڭ پەرىشتىلىرىگە ۋە نازىل قىلغان كىتابلىرىغا، ئەۋەتكەن پەيغەمبەرلىرىگە، ئۆلگەندىن كېيىن ئاخىرەتتە قايتا تىرىلىشكە، مەيلى

ياخشىلىق، يامانلىق بولسۇن، ھەممىسى ئاللاھنىڭ تەقدىرى بىلەن بولىدىغانلىقىغا ئىمان ئېيتىشتۇر»، دېگەن ھەدىسنى سەھىھ ھەدىس دەپ ئېتىراپ قىلىشاتتى.

قەزا ۋە قەدەر (تەقدىر) ھەققىدىكى بەس - مۇنازىرىنىڭ تارىخىي ئارقا كۆرۈنۈشى

تەقدىر ھەققىدىكى چوڭقۇرلاشقان ئىزدىنىشلەر، قويۇق پەلسەپىۋى تۈس ئالغان مۇنازىرىلەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋە ساھابىلەر دەۋرىدە تېخى ئاشكارا ئوتتۇرىغا چىقمىغانىدى. چۈنكى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇسۇلمانلارنىڭ پىكىر ئىختىلاپى تۇپەيلىدىن تۇرلۇك پىرقىلەرگە بۆلۈنۈپ كەتمەسلىكى، بىرلىكنىڭ ئاجىزلاپ كەتمەسلىكى، دىنىي مەسىلىلەردە شەك-شۈبھىدىن ساقلىنىشى ئۈچۈن ساھابىلارنى «قۇرئان كەرىم»دىكى مۇھكەم (يەنى مەنىسى ئوچۇق) ۋە مۇتەشابىھ (يەنى مەنىسى مۇئەييەن ئەمەس) ئايەتلەرگە ئوخشاش ئىمان ئېيتىشقا، قەزا ۋە قەدەر مەسىلىسىدە «قۇرئان كەرىم»دىكى بايانلار بىلەن كۆپايىلىنىپ، شەك-شۈبھىگە ۋە ئىنكار قىلىشقا ئېلىپ بارىدىغان بىھۇدە تالاش-تارتىشلارنى قىلماسلىققا بۇيرۇيتتى.

ئەمرۇ ئىبنى شۇئەيب بوۋىسىدىن رىۋايەت قىلىدۇكى، بىر كۈنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ساھابىلىرىنىڭ قېشىغا چىقتى. ئۇلار قەزا ۋە قەدەر توغرۇلۇق تالاش-تارتىش قىلىشىۋاتاتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئى قەۋمىم! سىلەردىن بۇرۇنقى ئۈممەتلەر مانا مۇشۇنداق ئۆز پەيغەمبەرلىرى ھەققىدە ئىختىلاپ قىلىشقانلىقى، نازىل قىلىنغان كىتابتىكى نەرسىلەرنى بىر-بىرىگە زىت قىلىۋېلىپ بەس-مۇنازىرە قىلغانلىقى سەۋەبلىك ھالاك بولغان، (قۇرئان كەرىم) ئۇنىڭ بەزى ئايەتلىرى يەنە بەزىلىرىنى چەتكە قېقىش ئۈچۈن ئەمەس، بەلكى بەزىسى بەزىسىنى كۈچەيتىش ئاساسىدا نازىل قىلىنغان.

قۇرئاندىكى مەنىسى روشەن ئايەتلەرگە شۇ بويىچە ئەمەل قىلىڭلار. مۇتەشابىھ ئايەتلەرگە ئىمان ئېيتىڭلار ۋە شۇنىڭ بىلەن كۇپايىلىنىڭلار» دېگەن. ئەبۇ ھۇرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ رىۋايەت قىلىدۇكى، بىر كۈنى قەزا ۋە قەدەر ھەققىدە تالاش-تارتىش قىلىشۋاتاتتۇق. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يۈزلىرى غەزەپتىن قىزارغان ھالدا يېنىمىزغا كېلىپ: «ئاللاھ سىلەرگە مۇشۇنداق قىلىشنى بۇيرۇغانمۇ؟ مەن سىلەرگە مۇشۇنداق بىمەنە تالاش-تارتىش قىلىشىڭلار ئۈچۈن ئەۋەتىلگەنمۇ؟ سىلەردىن ئىلگىرىكى ئۈممەتلەر مۇشۇ مەسىلىدە بەس-مۇنازىرە قىلغانلىقى ئۈچۈن ھالاك بولغان، سىلەرنىڭ بۇ ھەقتە تالاش-تارتىش قىلماسلىقىڭلارنى خالايمەن» دېگەن.

ئىسلام دىنى ئەرەبستاندا روناق تېپىپ ئۇزاق ئۆتمەي ئەرەب يېرىم ئاراللىدىن باشقا جايلارغىمۇ كەڭ تارقىلىپ، پارس، رۇم ۋە باشقا خەلقلەرنىڭ تۇرمۇش-تۇركۇملەپ ئىسلام دىنىغا كىرىشى بىلەن، شۇ مىللەتلەرنىڭ مەدەنىيىتى، تەپەككۇر ئۇسۇلى ۋە تەپەككۇر ھاسىلاتلىرى مۇسۇلمانلار ئارىسىغا سىڭىپ كىرىشكە باشلىدى. شۇنىڭ بىلەن بىرگە بۇ مىللەتلەرنىڭ، بۇلۇپمۇ يۇنان پەيلاسوپلىرىنىڭ كىتابلىرى ئەرەب تىلىغا كۆپلەپ تەرجىمە قىلىندى. مەدەنىيەت جەھەتتىكى بۇ خىل سۈركىلىش، تەسىر كۆرسىتىش ۋە ئىسلام ئۆلىمالىرى بىلەن يەھۇدىي، خرىستىئان پوپلىرى ئارىسىدا ئېلىپ بېرىلغان بەس-مۇنازىرىلەر نەتىجىسىدە قەزا ۋە قەدەر ھەققىدىكى چوڭقۇر ئىزدىنىش ۋە بەس-مۇنازىرىلەر بارلىققا كەلدى. بۇ بەس-مۇنازىرىلەرنىڭ مەركىزى ئىنسان ياخشى ياكى يامان بولسۇن بارلىق ئەمەللىرىنى ئۆز ئىرادىسى ۋە خاھىشى بويىچە ئىختىيارىي رەۋىشتە قىلغۇچىمۇ ياكى ھېچقانداق تاللاش ئەركىنلىكى بولمىغان ھالدا مەجبۇرىي يوسۇندا پۈتۈلگەن تەقدىرنى ئىجرا قىلغۇچىمۇ؟ ئەگەر ئىنسان ئۆز ئىرادىسى بويىچە تاللىغۇچى دېيىلسە، ئاللاھ تائالانىڭ بارلىق شەيئىلەرنى ئۆز ئىرادە ۋە خاھىشى بويىچە يارىتقانلىق، ئۇلارغا مۇناسىپ ئۆلچەم-تەقدىر

بېكىتكەنلىك ئەقىدىسىدىكى ئىنسانىنىڭ ئىرادە ۋە ئىختىيارىيلىقىنىڭ رولى قانچىلىك؟ ناۋادا ئىنسان پۈتۈلگەن تەقدىرنى مەجبۇرىي يوسۇندا ئىجرا قىلغۇچى بولسا، كۇفرى ۋە پاسىقلىق پۈتۈلگەن ئادەمنىڭ شۇ سەۋەبلىك جازاغا ئۇچرىشى ئاللاھنىڭ بەندىلىرىگە زۇلۇم قىلمايدىغان ئادىللىق سۈپىتىگە ماس كەلمەيدۇ ئەمەسمۇ؟ دېگەن مەسىلىلەر ئىدى.

يۇنان پەلسەپىسىنىڭ چوڭقۇر تەسىرىگە ئۇچرىغان مۇئتەزىلىلەر قۇرئان ۋە ھەدىسلەردىن نەقىل كەلتۈرۈپ، ئۆزلىرىنىڭ قەزا ۋە قەدەر ھەققىدىكى كۆزقاراشلىرىنى ئوتتۇرىغا قويۇشتى. مۇئتەزىلىلەر ئاللاھنىڭ بارلىق سۈپەتلىرىگە ئوخشاش مۇرىد (ئىرادە قىلغۇچى) ۋە ئادىللىق سۈپەتلىرىنى ئۇلۇغلاپ ۋە تەكىتلەپ، بۇنى ئىنسان قىلغان ئەمەللىرىگە يارىشا ئېرىشىدىغان مۇكاپات ۋە جازا بىلەن بىرلەشتۈرۈپ چۈشەندۈرەتتى. ئۇلار مۇشۇ نۇقتىدا تۇرۇپ: «بەندە مۇتلەق ئەركىنلىككە ئىگە، ئۇ ئۆز ئەمەللىرىنى يارىتقۇچىدۇر» دېيىش بىلەن بەندىنىڭ ھىدايەت ياكى زالالەت يولىنى تاللىشى ئۆز ئىرادىسى ۋە ئىختىيارىي ئاساسىدىكى تاللاشىنىڭ نەتىجىسى بولغانلىقىنى، ئاخىرەتتىكى ساۋاب ۋە جازانىڭ ئاللاھنىڭ ئادىللىق سۈپىتىگە ئويغۇن كېلىدىغانلىقىنى ئوتتۇرىغا قويدى. بۇلار تارىختا قەدەرىيىلەر دەپ ئاتالدى. ئۇلار قۇرئاندىكى: ﴿ئاللاھ ھېچكىمنى تاقەتى يەتمەيدىغان ئىشقا تەكلىپ قىلمايدۇ. كىشىنىڭ قىلغان ياخشىلىقى(نىڭ ساۋابى) ئۆزىگىدۇر، يامانلىقى (نىڭ جازاسىمۇ) ئۆزىگىدۇر﴾ (سۈرە بەقەرە 286- ئايەت)، ﴿ئىنسان پەقەت ئۆزىنىڭ ئىشلىگەن ئىشىنىڭ نەتىجىسىنى كۆرىدۇ﴾ (سۈرە نەجىم 39- ئايەت) دېگەن ئايەتلەرنى ئۆز پىكرلىرىنىڭ دەلىلى سۈپىتىدە بايان قىلاتتى.

جەھمە ئىبنى سەفۋاننىڭ باشچىلىقىدا بىر بۆلۈم جامائەت قەدەرىيىلەرنىڭ كۆزقاراشلىرىغا رەددىيە بېرىپ، جەبەرىيىلەر دەپ ئاتالدى. ئۇلار: «ئىنسانىنىڭ بارلىق ئەمەللىرى ئاللىبۇرۇن ھۆكۈم قىلىنىپ پۈتۈلۈپ بولغان ئاللاھنىڭ تەقدىرى بويىچە بولىدۇ،

ئىنساندا ھېچقانداق ئىرادە ۋە تاللاش ئەركىنلىكى يوق بولۇپ، ئۇ گويا تەقدىر شاملى خالىغان يۆنىلىشكە ئۇچۇرۇپ يۈرگەن بىر تال پەي ياكى دېڭىز دولقۇنلىرى لەيلىتىپ يۈرگەن بىر تال تاختايغا ئوخشاش ئامالسىز. يارىتىش، ئىجاد قىلىش پەقەت ئاللاھقا خاس سۈپەت بولۇپ، بەندە ھەرگىزمۇ ئۆز ئەمەللىرىنى خەلق ئەتكۈچى، يەنى ياراتقۇچى بولمايدۇ. ئەگەر شۇنداق دېيىلسە، بۇ ئاللاھنىڭ سۈپىتىگە شېرىك كەلتۈرگەنلىك بولىدۇ» دېگەننى ئوتتۇرىغا قويدى. جەبرىيەرمۇ ئۆز پىكىرلىرىنىڭ دەللىل قىلىپ: ﴿پەقەت ئاللەملەرنىڭ پەرۋەردىگارى ئاللاھ خالىغاندىلا، ئاندىن سىلەر خالايسىلەر (يەنى ئاللاھ خالىمىغۇچە سىلەرنىڭ خالىغىنىڭلارنىڭ ھېچ پايدىسى يوق)﴾ (سۈرە تەكۋىر 29- ئايەت) دېگەن ئايەتنى كەلتۈرۈشتى.

مۇتەكەللىملەر قەدەرىيەلەرگىمۇ، جەبرىيەلەرگىمۇ رەددىيە بېرىپ، ئۆزلىرىگە خاس يېڭى كۆزقاراشلىرىنى ئوتتۇرىغا قويدى. ئۇلارنىڭ ئوتتۇرىغا قويغان كۆزقاراشلىرى مۇنداق ئىدى: «بەندىنىڭ ئىش-ھەرىكەتلىرىنىڭ ھەممىسى ئاللاھنىڭ ئىرادىسى ۋە خاھىشى بويىچە بولىدۇ، ئىرادە بىلەن خاھىش (مەيل) بىر مەنىدە بولۇپ، ئاللاھ تائالا بۇ ھەقتە مۇنداق دەيدۇ: ﴿ئاللاھ بىرەر شەيئىنى ۋۇجۇدقا كەلتۈرۈشنى ئىرادە قىلسا، ئۇنى ‹ۋۇجۇدقا كەل›، دەيدۇ-دە، ئۇ ۋۇجۇدقا كېلىدۇ﴾ (سۈرە ياسىن 82- ئايەت). بۇ ئايەتتە ئاللاھنىڭ ئىرادە ۋە قۇدرىتى ئىخچام ئىبارىلەر بىلەن جانلىق بايان قىلىنغان. بەندىلەرنىڭ بەزى ئەمەللىرى ئىختىيارى بولۇپ، ئەگەر بەندە ئاللاھقا ئىتائەت قىلسا، ساۋابقا ئېرىشىدۇ. ئاسىيلىق قىلسا جازالىنىدۇ. ئاللاھنىڭ ئىرادە، قۇدرىتى ۋە ئادالىتى مەجبۇرلىماسلىقنى سۈپەت قىلغان. ئاللاھ تائالا جىمى شەيئىلەرنى، جۈملىدىن بەندىنىڭ ئەمەللىرىنى يارىتىش ۋە ئىجاد قىلىش بىلەن يەككە-يېگانىدۇر. بەندە بولسا كەسىپ قىلغۇچى، يەنى قولغا كەلتۈرگۈچىدۇر. ئىنسانىنىڭ ئەمەللىرى ئاللاھنىڭ يارىتىش ۋە ئىرادە قۇدرىتى بىلەن بەندىنىڭ قەسىمەن ھالىدىكى چەكلىك كۈچ-قۇۋۋىتىنىڭ تەسىرىدە بولىدۇ».

مۇتەكەللىملەر يۇقىرىقى كۆز قاراشلىرىغا «قۇرئان كەرىم» ۋە ھەدىستىن نۇرغۇن دەلىللەرنى كەلتۈرۈشتى. مۇتەكەللىملەر بۇنىڭ بىلەن ئۆزلىرىنى قەدەرىيلەر ۋە جەبەرىيلەرگە تولۇق رەددىيە بەرگەن ھېسابلىدى.

يۇقىرىقى تۈرلۈك پىرقىلارنىڭ ئوخشىمىغان كۆزقاراشلىرىدىن شۇنى خۇلاسىلەش مۇمكىنكى، ئۇلارنىڭ ھەممىسى ئاللاھ تائالانىڭ مۇرىد، قۇدرەت ۋە ئادالەت سۈپىتى بىلەن بەندىنىڭ ئەمەللىرى ۋە ئۇنىڭدىن كېلىپ چىقىدىغان نەتىجە ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەتنى بەس-مۇنازىرىنىڭ ئاساسى ۋە چېقىش نۇقتىسى قىلغان. قەزا ۋە قەدەر ھەققىدىكى بۇ تالاش-تارتىشلار ئەسىرمۇئەسىر يېڭىچە مەزمۇن، يېڭىچە شەكىل بىلەن داۋاملاشتى ۋە قەدەرىيلەر، جەبەرىيلەرنىڭ ئاجىزلىشىشى، مۇتەكەللىملەرنىڭ كۈچىيىشى بىلەن ئۇلارنىڭ كۆزقاراشلىرى ئۈستۈنلۈكنى ئىگىلىدى. مۇتەكەللىملەر قەزا ۋە قەدەر سۆزلىرىگە ئوخشىمىغان لۇغەت ۋە ئىستىلاھ مەنىلىرىنى بېرىشتى. بەزىلەر: «قەزا ۋە قەدەر ئاللاھتىن باشقا ھېچكىم بىلمەيدىغان سىردۇر» دېسە، ئورۇنسىز سۆزلەپ يامان ئاقىۋەتكە قېلىشتىن قورقىنلار: «قەزا ۋە قەدەر ھەققىدە زىغىرلاپ كېتىش دۇرۇس ئەمەس»، دېيىشىپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «قەدەر تىلغا ئېلىنسا سۈكۈت قىلىڭلار» دېگەن ھەدىسىنى نەقىل كەلتۈرۈشتى. يەنە بەزىلەر قەزا ۋە قەدەر سۆزلىرىنى ئايرىم چۈشەندۈرۈپ: «قەدەر پىلانلاشتۇر، قەزا بولسا ئىشقا ئاشۇرۇش، ئورۇنلاشتۇر»، دېسە، يەنە ئايرىملىرى: «قەدەر پۈتمەك، قەزا بولسا ياراتماق» مەنىسىدە دېيىشتى. بەس-مۇنازىرىلەر مانا مۇشۇ رەۋىشتە داۋاملىشىپ، ئىلگىرى چوڭقۇرلاپ ئىزدىنىش ئېلىپ بېرىلمىغان بۇ تېما ئىسلام ئەقىدىلىرى كىتابلىرىدا سۆزلىنىدىغان مۇھىم تەركىبىي قىسىملارنىڭ بىرىگە ئايلاندى. قەزا ۋە قەدەر مەسىلىسىدە «قۇرئان كەرىم» ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سۈننىتىگە مۇراجىئەت قىلىشنىڭ ئورنىغا قويۇق پەلسەپىۋى تۈس بېرىپ پەلسەپە ئۇسلۇبىنى قوللانغان مۇئتەزىلىلەرمۇ، ئىنسانىنى

ئامالسىز ھالەتتە تەسەۋۋۇر قىلغان جەبرىيلەرمۇ، ئەقلگە مۇتلەق ئەركىنلىك بېرىپ، ئۇنى بىردىنبىر ئۆلچەم قىلغان، لوگىكا ۋە پەلسەپىنى قورال قىلغان مۇتەكەللىملەرمۇ بىر تەرەپلىمىلىك پىكىرلىرى بىلەن كىشىنى قايىل قىلالمىق توغرا جاۋاب تاپالمىغانىدى.

تۆۋەندە بىز بۇ ئوغرا جاۋابنى ئەھلى سۈننە ۋە جامائەنىڭ كۆزقارىشى ئاساسىدا «قۇرئان كەرىم»، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سۈننىتى ۋە ساھابىلەرنىڭ ئىزلىرىدىن ئىزدەپ باقايلى.

«قۇرئان كەرىم» ۋە ھەدىسلەردە «قەزا» قانداق بايان قىلىنغان؟

قەزا ۋە قەدەرنىڭ ئىسلام دىنىنىڭ مۇھىم مەنبەسى بولغان «قۇرئان كەرىم» ۋە ھەدىسلەردە كېلىشى بۇ ئىككىسىنىڭ لۇغەت مەنىسىدىن باشقا ئۆزلىرىگە خاس ئىستىلاھ مەنىسى بارلىقىنى، قەزا ۋە قەدەرنى پەقەت قۇرئان ۋە ھەدىسلەردىكى شۇ ئىستىلاھ مەنىسى بويىچە چۈشىنىشلا ئۇنى توغرا ئىزاھلاش بولىدىغانلىقىنى، ئۇنىڭغا خالىغانچە مەنا بېرىشكە بولمايدىغانلىقىنى بەلگىلىگەن.

قەزا ۋە قەدەرنىڭ ئىستىلاھ مەنىسى: كائىناتتىكى بارلىق شەيئىلەرنى ئاللاھ ئۆز ئىرادىسى، خاھىشى بىلەن ياراتقان ۋە ئۇلارغا مۇناسىپ ئۆلچەم-قانۇنىيەت بېكىتكەن. ھەر قانداق ھادىسە ئاللاھنىڭ ھېكمىتى، تەقدىر قىلغان ئۆلچەم-قانۇنىيىتى بويىچە يۈز بېرىدۇ. بارلىق شەيئىلەر ئاللاھنىڭ ئەزەلىي ئىلمى دائىرىسىدە بولۇپ، ئاللاھ تائالانىڭ ئەزەلىي ئىلمىدىن چەتتە قالغان ھېچ نەرسە مەۋجۇت ئەمەستۇر.

قەزا سۆزىنىڭ لۇغەت مەنىسىگە كېلىدىغان بولساق، ئىمام ئىبنى مەنزۇر «**لسان العرب**» (ئەرەبلەرنىڭ تىلى) ناملىق قامۇسىدا قەزا سۆزىنى ئىزاھلاپ مۇنداق دەيدۇ: «قەزا ھۆكۈم دېمەكتۇر، يەنى بىرەر ئىشنىڭ ھۆكۈم قىلىنىشى ۋە ئىجرا قىلىنغانلىقىدۇر». ئىمام قۇرتۇبى

ئۆز تەفسىرىدە مۇنداق دەيدۇ: «قەزا بۇيرۇق، تەۋسىيە قىلىش مەنىسىدە بولۇپ، ئاللاھ تائالا بۇ مەنىدە مۇنداق دېگەن: ﴿پەرۋەردىگارىڭ پەقەت ئۇنىڭ ئۆزىگىلا ئىبادەت قىلىشىڭلارنى ۋە ئاتا-ئاناڭلارغا ياخشىلىق قىلىشىڭلارنى تەۋسىيە قىلدى﴾ (سۈرە بەنىي ئىسرائىل 23- ئايەت).

قەزا يەنە «يارىتىش» مەنىسىدە بولۇپ، «قۇرئان كەرىم»دە مۇنداق دېيىلگەن: ﴿ئاللاھ يەتتە ئاسمانىنى ئىككى كۈندە ياراتتى﴾ (سۈرە فۇسسىلەت 12- ئايەت).

قەزا يەنە «ھۆكۈم قىلىش» مەنىسىدە بولۇپ، سۈرە «تاھا»دا مۇنداق دېيىلگەن: ﴿(بىزنىڭ ھەققىمىزدە) ئېيتقىنى ھۆكۈم قىلىشىڭ شۇنى ھۆكۈم قىلغىن، سېنىڭ ھۆكمىڭ پەقەت بۇ دۇنيادىلا ئۆتىدۇ﴾ (سۈرە تاھا 72- ئايەت).

قەزا يەنە «ئىرادە» مەنىسىدە بولۇپ، «قۇرئان كەرىم»دە مۇنداق كەلگەن: ﴿ئاللاھ خالىغىنىنى شۇنداق يارىتىدۇ، بىرەر ئىشنىڭ بولۇشىنى ئىرادە قىلسا، (ۋۇجۇدقا كەل) دەيدۇ-دە، ئۇ ۋۇجۇدقا كېلىدۇ﴾ (سۈرە ئال ئىمران 47- ئايەت).

ئۇ يەنە ۋەھىي قىلىش مەنىسىدە بولۇپ، «قۇرئان كەرىم»دە مۇنداق كەلگەن: ﴿(ئى مۇھەممەد!) بىز غەربىي تاغنىڭ بىر تەرىپىدە مۇساغا ۋەھىي نازىل قىلغىنىمىزدا سەن يوق ئىدىڭ﴾ (سۈرە قەسەس 44- ئايەت).

قەزانى تۆپ ئاساس قىلىپ تۆرلەنگەن سۆزلەر «قۇرئان كەرىم»دە 60 تەك ئايەتتە تىلغا ئېلىنغان. ئىمام قۇرتۇبى بايان قىلىپ ئۆتكەن مەنىلەرگە قارايدىغان بولساق، ئۇلار گەرچە تۆرلۈك شەكىللەردە كەلگەن بولسىمۇ، ھەممىسىنىڭ ھۆكۈم قىلىش، قارار قىلىش ۋە ئورۇنلاشتۇرۇش بىر مەنە نۇقتىسىدا كېسىشىدىغانلىقىنى كۆرۈۋالىمىز. چۈنكى، ئاللاھنىڭ ئەمرى، يارىتىشى، ئىرادىسى بولسا ھۆكۈم قىلىش ۋە ئورۇنلاش ئارقىلىق ۋۇجۇدقا چىقىدۇ.

قەزا سۆزى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سۈننىتىدىمۇ كۆپ تىلغا ئېلىنغان بولۇپ، پەرز، تالاق، دىيانەت، قەسەم ۋە مۇئامىلىگە ئائىت ھەدىسلەردە ھۆكۈم مەنىسىدە كەلگەن. ناماز، روزا، ھەج، قەرز، سودا-سېتىقتا ئائىت ھەدىسلەردە ۋاپا قىلىش، تاماملاش، ئورۇنلاش مەنىسىدە كەلگەن. يەنە باشقا ھەدىسلەردە تەستىقلىماق، رازى بولماق مەنىسىدە كەلگەن.

«قۇرئان كەرىم» ۋە ھەدىسلەردە «قەدەر» قانداق بايان قىلىنغان؟

ئىمام ئىبنى مەنزۇر «**لسان العرب**» (ئەرەبلەرنىڭ تىلى) نامىلىق قامۇسىدا قەدەر سۆزىنىڭ لۇغەت مەنىسى ھەققىدە مۇنداق دەيدۇ: «قەدەر كۆپ مەنىلەرنى بىلدۈرىدىغان سۆز بولۇپ، شەيئىلەرنى مۇناسىپ ئورنىغا قويۇشتۇر، يەنى قەدەر قەزاغا مۇۋاپىقلاشقان ھۆكۈمدۇر».

قەدەر «ئۆلچەم»، «مىقدار» مەنىسىدە بولۇپ، بۇ مەنىدە قۇرئاندا مۇنداق دېيىلگەن: ﴿بىز ھەقىقەتەن ھەممە نەرسىنى ئۆلچەملىك ياراتتۇق﴾ (سۈرە قەمەر 49- ئايەت).

قەدەر «بەلگىلەش» مەنىسىدىمۇ كېلىدۇ. ئاللاھ تائالا بۇ مەنىدە مۇنداق دېگەن: ﴿ئاللاھ ھەممە نەرسىنى ياراتتى، ئاندىن (ئۆزىنىڭ خاھىشى بويىچە) ئۇنىڭغا مۇناسىپ ئۆلچەمنى بەلگىلىدى﴾ (سۈرە فۇرقان 39- ئايەت).

قەدەر يەنە ئاللاھنىڭ شەيئىلەر ھەققىدىكى ئەزەلىي ئىلمىي مەنىسىنى ۋە تەقدىر قىلغان نەرسىنى ئىشقا ئاشۇرۇش مەنىسىنىمۇ بىلدۈرىدۇ. «قۇرئان كەرىم»دە بۇ مەنىدە مۇنداق دېيىلگەن: ﴿بىز ئۇنى ۋە خوتۇنىدىن باشقا تەۋەلىرىنى قۇتقۇزدۇق، تەقدىرىمىز بىلەن ئۇنى (يەنى خوتۇنىنى ئازابقا) قالغۇچىلاردىن قىلدۇق﴾ (سۈرە نەمىل 57- ئايەت). ﴿زېمىندىن بۇلاقلارنى ئېتىلدۇرۇپ چىقاردۇق، (ئاللاھ

تەقدىر قىلغان ئۇلارنى غەرق قىلىپ ھالاك قىلىش) ئىشىغا بىنائەن، يامغۇر سۇيى بىلەن بۇلاق سۇيى (بىر-بىرىگە) قوشۇلدى﴾ (سۈرە قەمەر 12- ئايەت).

ئىمام مۇسلىم «سەھىھۇل مۇسلىم» كىتابىدا مۇنداق رىۋايەت قىلغان: قۇرەيش مۇشرىكلىرى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا كېلىپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن تەقدىرنى ئىنكار قىلغان ھالدا مۇنازىرىلەشكەن، شۇنىڭ بىلەن ئاللاھ تائالا مۇنۇ ئايەتنى نازىل قىلدى: ﴿ئۇلار دوزاخقا دۈم ياتقۇزۇلۇپ سورىلىدىغان كۈندە (ئۇلارغا): ‹دوزاخنىڭ ئازابىنى تېتىڭلار›، (دېيىلىدۇ). بىز ھەقىقەتەن ھەممە نەرسىنى ئۆلچەملىك يارىتتۇق، بىزنىڭ ئەمرىمىز پەقەت بىر سۆزدۇر، (ئۇ) كۆزنى يۇمۇپ- ئاچقانىنىڭ ئارىلىقىدا (ئورۇنلىنىدۇ)﴾ (سۈرە قەمەر 48-، 49-،50- ئايەتلەر).

قەدەر سۆزى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەدىسلىرىدىمۇ كۆپ تىلغا ئېلىنغان بولۇپ، بۇ ھەدىسلەرنى مەزمۇن ئېتىبارى بويىچە ئىككى تۈرگە بۆلۈشكە بولىدۇ.

بىرىنچىسى تۈرى، تەقدىرگە ئىمان ئېيتىشنىڭ پەرزلىكى ھەققىدىكى ھەدىسلەر بولۇپ، ئىمام مۇسلىم «سەھىھۇل مۇسلىم»نىڭ «ئىمان» بابىدا جىبرىئىل ئەلەيھىسسالامنىڭ بىر ئەرابى سىياقىدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا كېلىپ، ئىسلام، ئىمان، ئېھسان توغرىسىدا سورىغان سوئاللىرىغا بەرگەن جاۋابىنى بايان قىلىپ مۇنداق رىۋايەت قىلىدۇ: «ئىمان دېگەن ئاللاھنىڭ بىرلىكىگە، پەرىشتىلىرىگە، نازىل قىلغان كىتابلىرىغا، ئەۋەتكەن پەيغەمبەرلىرىگە، ئۆلگەندىن كېيىن ئاخىرەتتە قايتا تىرىلىشكە، مەيلى ياخشىلىق ۋە ياماناتلىق بولسۇن ئاللاھنىڭ تەقدىرى بىلەن بولۇشىغا ئىمان ئېيتىشتۇر».

ئىككىنچى تۈر، ئاللاھ تائالانىڭ ئىلمى ئەزەلى بىلەن پۈتكەن تەقدىر ۋە ئۇنىڭ پۈتۈلگەندەك ئىشقا ئېشىشى بايان قىلىنغان ھەدىسلەر. ئەبۇ داۋۇد ۋە تىرمىزىي ئۆزلىرىنىڭ سۇنەن ۋە ئىمام

ئەھمەد «مۇسنەد» دېگەن كىتابىدا رىۋايەت قىلىدۇكى: ساھابە ئۇبادە ئىبنى سابىت ئوغلىغا ۋەسىيەت قىلىپ مۇنداق دېگەن: «ئى ئوغلۇم! ئاللاھتىن قورققىن! بىلگىنكى، تاكى ئاللاھقا ئىمان ئېيتمىغۇچە، مەيلى ياخشىلىق-يامانلىق بولسۇن، ئاللاھ پۈتكەن تەقدىر بويىچە بولىدىغانلىقىغا ئىمان ئېيتمىغۇچە، ئاللاھتىن قورققان بولمايسەن، ئەگەر بۇنىڭغا ئىمان ئېيتىشتىن بۇرۇن ئۆلۈپ كەتسەڭ، دوزاخ ئازابىغا دۇچار بولاتتىڭ. مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى ئاڭلىغانىدىم: ئاللاھ تائالا ئەڭ دەسلەپ قەلەمنى ياراتتى ۋە ئۇنىڭغا «يازغىن» دېدى، قەلەم: «نېمىنى يازمەن» دېگەنىدى، ئۇنىڭغا: «تەقدىرنى يازغىن»، دېدى. شۇنىڭ بىلەن قەلەم تاكى قىيامەتكىچە بولىدىغان ئىشلارنى پۈتتى».

ئىمام غەززالى قەزا ۋە قەدەر مەسلىسىدە توختىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «قەدەر ئومۇمىي مەنىدە، قەزا بولسا خاس مەنىدىدۇر. ئاللاھ تائالا مەخلۇقاتلاردا ياراتقان سەۋەبلەر قەدەردۇر. خۇددى ئوت يورۇقلۇق، ئىسسىقلىق ۋە كۆيدۈرۈشنىڭ سەۋەبى بولغىنىدەك، ئۇ سەۋەبلەردىن كېلىپ چىققان نەتىجە قەزادۇر. ئەگەر سەۋەبلەر ئۈچرىشىپ، ئۆز ئارا ماس كېلىپ نەتىجە يۈزلىشىگە قاراپ ماڭسا، بۇ قەدەر دائىرىسىدىدۇر. بۇ ئۈچرىشىشتىن كېلىپ چىقىدىغان نەتىجە قەزادۇر». بەزىلەر بۇ ھەقتە باشقىچە كۆزقاراشقا ئىگە بولسىمۇ، ئىسلام ئۆلىمالىرى غەزالىنىڭ پىكرىنى كۆپرەك قۇۋۋەتلەيدۇ.

تەقدىر بىلەن ھۆرلۈك ئارىسىدىكى ئىنسان

ئىنسانىنىڭ كائىناتتىكى ئورنىغا نەزەر سالساق، پەقەت فىزىئولوگىيىلىك ئۆسۈش خۇسۇسىيىتى بولغان ئۆسۈملۈكلەردىن ھېس ۋە ھەرىكەتكە ئىگە ھايۋانلاردىن يۇكسەك ئەقىل-ئىدراك، مۇرەككەپ تەپەككۇر بىلەن ئالاھىدە پەرقلىنىپ تۇرغان ئالىي ئورنىمىز ئۈچۈن پەرۋەردىگارغا ھەمدۇسانا ۋە شۈكۈر ئېيتىمىز. ئەھلى سۈننە ۋە

جامائە ئاللاھ تائالا پۈتكەن قەزا ۋە قەدەر بىلەن ئۆز ئىرادىسى ۋە ئىختىيارى ئارىسىدىكى ئەقىل-ئىدراكلىق ئىنسانىنىڭ ھاياتىنى بىر-بىرىگە مۇناسىپ مۇنداق ئىككى دائىرە بويىچە چۈشەنگەچكە، چوڭقۇر ئىمان ۋە ساغلام ئەقىدە بىلەن كېيىنكىلەرگە ئۆرنەك بولغۇدەك توغرا مەسلەكنى بەرپا قىلالىغان. بۇ ئۇلارنى قەزا ۋە قەدەرنى قۇرئان ۋە ھەدىسلەردە كەلگەن ئىستېلاھ مەنىسى، شەرىئەتنىڭ ئەسلىي روھى بويىچە چۈشەنگەن ۋە ئىزاھلىغانلىقىنىڭ نەتىجىسىدۇر.

بىرىنچى دائىرە: ئاللاھنىڭ ئىرادە خاھىشى بىلەن پۈتكەن قەزا ۋە قەدەر بويىچە يۆز بېرىدىغان، ئىنسانىنىڭ ھېچقانداق ئىرادە ۋە ئىختىيارى تاللىشى بولمىغان ئىشلاردۇر. بۇ دائىرىدە ئىنساندا ھېچقانداق شەخسىي ئىرادە ۋە تاللاش ئەركىنلىكى بولمايدۇ، بەلكى ئاللاھ تائالا پۈتكەن تەقدىر، بېكىتكەن قانۇنىيەتلەرگە تولۇق بويسۇنغۇچى ئورۇندا بولىدۇ. بۇ ھەممىنى يوقتىن بار قىلغان، ئۆز ئىرادە قۇدرىتى بىلەن ئاسمان-زېمىن ۋە ئۇنىڭ ئارىسىدىكى شەيئىلەرنى يارىتقۇچى ۋە ئۇلارغا مۇناسىپ ئۆلچەم، قانۇنىيەتلەرنى بېكىتكۈچى ئاللاھ تائالانىڭ قۇدرەت ئەزمىتى ۋە ئۇلۇغ ھېكمىتىدۇر.

ئىنسان ھاياتقا ئۆز ئىرادىسى، ئىختىيارىسىز كەلگىنىدەك، بۇ دۇنيادىن ئۆز خاھىشىسىز كېتىدۇ. ئىنسانىنىڭ قاچان، قايسى يۇرتتا دۇنياغا كېلىشى، ئەر ياكى ئايال، ئېگىز ياكى پاكار، ئاق ياكى قارا، سەت ياكى چىرايلىق بولۇشى، قانداق مىجەز-خاراكتېرى بىلەن تۇغۇلۇشى، قاچان، قانداق سەۋەبلەر بىلەن ئۆلۈشى، ھاياتتىكى رىزقى قاتارلىقلار پەرۋەردىگارنىڭ پۈتكەن قەزا ۋە قەدەر بويىچە بولۇپ، بۇ جەھەتلەردە ئىنساندا ئىرادە ۋە تاللاش ئەركىنلىكى بولمايدۇ. قورسىقى ئاچسا يېيىش، ئۇسسىسا ئىچىش، ئۇخلىغۇسى كەلسە ئۇخلاش، چارچىسا ئارام ئېلىشتەك فىزىئولوگىيىلىك ئالاھىدىلىكلەر، مېھىر-مۇھەببەتكە تەشنا بولۇش، مال-دۇنياغا ھېرىسمەنلىك، قانماس-تۇگىمەس ئارزۇ-ھەۋەسلەر ئاللاھ تائالا ئادەمنى يارىتقاندا ئادەمنىڭ

ۋۇجۇدىغا يۇغۇرۇلۇپ كەتكەن بولۇپ، ئۇنىڭ ئىرادە ۋە تالىشىدىن خالىي خۇسۇسىيەتلەردۇر. لېكىن، شۇنى ئەستە تۇتۇش لازىمكى، ئىنساننىڭ بۇ ئېھتىياجلارنى قاندۇرۇشتا قانداق ۋاستىنى ـــ ھالال ياكى ھارامنى تالليشى ئۆز ئىلكىدىدۇر. بىرەر ئادەمنىڭ ئېگىز يەردىن چۈشۈپ كېتىپ باشقا بىرسىنى ئۆلتۈرۈپ قويۇشى، ئوۋ ئوۋلىماقچى بولغان ئادەمنىڭ ئاتقان ئوقىنىڭ خاتا كېتىپ بىرەرىگە تېگىپ ئۇنى يارىدار قىلىشى ياكى ئۆلتۈرۈپ قويۇشىدەك تاسادىپىيلىقلار ئەلۋەتتە ئىنساننىڭ ھېچقانداق ئىرادە ۋە تالاش ئىختىيارى بولمىغان، ئاللاھ تەرىپىدىن پۈتۈلگەن قەزادۇر. ئىنسانىنىڭ قەزا ۋە قەدەرگە چەكسىز ئىمان ئېيتىشى، ئۇنىڭغا رازى بولۇشى، ھەر قانداق ئىشنىڭ ئاللاھنىڭ خاھىشى، ھېكمىتى ۋە ئورۇنلاشتۇرۇشى بويىچە بولىدىغانلىقىغا چىن پۈتۈشى ئىمانىنىڭ ئالامەتلىرىدىندۇر. مانا مۇشۇ مەنىدە «قۇرئان كەرىم» ۋە سۈننەتتە نۇرغۇن ئايەت ۋە ھەدىسلەر كەلگەن: ﴿ئاللاھ ھەممە نەرسىنى ياراتتى، ئاندىن (ئۆزىنىڭ خاھىشى بويىچە) ئۇنىڭغا مۇناسىپ ئۆلچەمنى بەلگىلىدى﴾ (سۈرە فۇرقان 2-ئايەت)؛ ﴿بىز سىلەرنىڭ ئاراڭلاردا ئۆلۈمنى بەلگىلىدۇق (يەنى ھەربىرىڭلارنىڭ ئۆلۈش ۋاقتىنى بېكىتتۇق، سىلەرنى باشقا بىر قەۋمگە ئالماشتۇرۇشتىن ۋە سىلەرنى سىلەر بىلمەيدىغان بىر شەكىلدە يارىتىشتىن ئاجىز ئەمەسمىز﴾ (سۈرە ۋاقىئە (60-، 61- ئايەتلەر)؛ ﴿لېكىن ئاللاھ بولۇشقا تېگىشلىك ئىشنى (يەنى مۇسۇلمانلارنى ئەزىز، مۇشرىكلارنى خار قىلىشنى) ئەمەلگە ئاشۇرۇش ئۈچۈن (سىلەرنى بەدرىدە مۇشرىكلار بىلەن ۋەدىسىز ئۇچراشتۇردى)﴾ (سۈرە ئەنفال 42-ئايەت)

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دەيدۇ: «ئاللاھ تائالا بەندىسىگە بىرەر يەردە ئۆلۈشنى پۈتكەن بولسا، تۈرلۈك سەۋەبلەر بىلەن شۇ يەرگە بېرىشقا ئېھتىياج تۇغدۇرىدۇ».

شۇنىڭ ئۈچۈن ئاللاھ تائالا بىرىنچى دائىرىدىكى بۇ ئىشلار ئۈچۈن بەندىدىن ھېساب ئالمايدۇ. چۈنكى، بۇ ئىشلارنىڭ ھەممىسى

بىر ئاللاھنىڭ ئىلكىدە، ئاللاھنىڭ ئورۇنلاشتۇرۇشى بىلەن بولۇپ، ئىنسان ئۇ ئىشلارنى بىلىشكە، تاللىۋېلىشقا، ئەگەر ياخشىلىق بولسا قولغا كەلتۈرۈش، يامانلىق بولسا ئۇنى دەفئىي قىلىشقا قادىر ئەمەس. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇسىبەت يەتكەن ئادەم ھەققىدە مۇنداق دەيدۇ: «ھەرگىز ئەگەر ھېلىقىدەك قىلغان بولسام، ئۇنداق ئىش يۈز بەرمەيتتى ئەمەسمۇ دېمىگىن، بەلكى ئاللاھ تائالا مۇشۇنداق بولۇشنى پۈتۈپتىكەن، تەقدىر قىلغان ئىش بولدى، دېگىن، ئەگەر دېگەن سۆز كىشىنى شەيتاننىڭ يولىغا باشلايدۇ».

مانا بۇ بىرىنچى دائىرە ھەققىدىكى ساغلام ئەقىدە قەدەر يىلەرنىڭ تەقدىرنى نەزەردىن ساقىت قىلىدىغان، ئىنسانىنىڭ ئىختىيارىنى تېگىشلىك بولمىغان دەرىجىدە كۆپتۈرۈۋېتىدىغان خاتا كۆزقارىشىغا رەددىيە بېرىدۇ. ئىمام جەئفەر سادىق قەدەرىيە فىرقىسىدىن بولغان بىر كىشىگە: «سۈرە فاتىھەنى ئوقۇپ باققىن»، دېدى. ئۇ كىشى ئوقۇپ ئاللاھ تائالانىڭ: ﴿رەببىمىز) ساڭىلا ئىبادەت قىلىمىز ۋە سەندىنلا ياردەم تىلەيمىز﴾ دېگەن ئايىتىگە كەلگەندە، ئىمام جەئفەر ئۇنىڭغا: «سېنىڭچە بەندىنىڭ ئەمەللىرى ئۆزى تەرىپىدىن بولىدىغان، تەقدىرگە، ئورۇنلاشتۇرۇشقا ۋە مەرھەمەتلەرگە ئائىت نەرسىلەرنىڭ ھەممىسى مەيدانغا كەلگەن ۋە تاماملانغان تۇرسا، يەنە نېمىگە ئاللاھتىن ياردەم تىلەيسەن؟» دېگەندى، شۇنىڭ بىلەن ئۇ كىشى قەدەرىيىلەرنىڭ كۆزقارىشىدىن بۇرۇلۇپ، ئاللاھقا تەۋبە قىلىپ، ھەق يولىغا قايتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنۇ ھەدىسى ھەر بىر بەندىگە پەرز قىلىنغان قەزا ۋە قەدەرگە ئىمان ئېيتىش، ئاللاھنىڭ تەقدىرىگە رازى بولۇشنىڭ ئېسىل ئۆرنىكىنى كۆرسىتىپ بېرىدۇ: «ئاللاھ تائالانىڭ مۆمىن بەندىسىگە پۈتكەن تەقدىرىدىن ھەيرانمەن، ئەگەر ئۇ بەندىگە بىرەر ياخشىلىق يەتسە، پەرۋەردىگارىغا ھەمدۇسانا ئېيتىدۇ ۋە شۈكۈر قىلىدۇ، ئەگەر بىرەر مۇسىبەت يەتسە پەرۋەردىگارىغا ھەمدۇسانا ئېيتىدۇ ۋە سەۋر قىلىدۇ، مۆمىن بەندە ھەممە ئىشلىرىدا مۇشۇنداق ئەجرگە ئېرىشكۈچىدۇر».

ئىككىنچىسى دائىرە: ئىنسانىنىڭ ئىرادە، ئەركىنلىك ۋە ئىختىيارلىقىدىكى ئەمەللىرى بولۇپ، ئىنسان ئۆز خاھىشى بويىچە ئاللاھ بۇيرۇغان ھىدايەت ياكى ئاگاھلاندۇرغان گۇمراھلىق يولىنى تاللىۋالىدۇ. قاراڭغۇ كېچىدە قارا تاش ئۈستىدىكى قارا چۈمۈلىنىڭ ھەركىتىنى كۆرۈپ تۇرغۇچى ئاللاھنىڭ ھەممىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان ئىلمى، ھېكمىتى شۇكى، ئىنسانىنىڭ ئۆز ئىرادىسى ۋە خاھىشى بىلەن قايسى يولنى تاللىشى، ئۇنىڭ ھىدايەت تاپقۇچىلاردىن ياكى گۇمراھلىقتا قالغۇچىلاردىن بولۇشى ئاللاھنىڭ ئىلمى ئەزەلدە مەلۇملۇق، لەۋھۇلمەھپۇزدا يېزىقلىقتۇر. ئاللاھ تائالا مۇشۇ مەزمۇندا سۈرە ئەنئامدە مۇنداق دەيدۇ: ﴿غەيبىنىڭ خەزىنىلىرى ئاللاھنىڭ دەرگاھىدىدۇر، ئۇنى پەقەتلا ئاللاھ بىلىدۇ، قۇرۇقلۇقتىكى، دېڭىزدىكى نەرسىلەرنىڭ ھەممىسىنى ئاللاھ بىلىدۇ، (دەرەختىن) تۆكۈلگەن ياپراقتىن ئاللاھ بىلمەيدىغان بىرەرسىمۇ يوق، مەيلى قاراڭغۇ يەر ئاستىدىكى بىرەر دانە ئۇرۇق بولسۇن، مەيلى ھۆل ياكى قۇرۇق نەرسىلەر بولسۇن، ھەممىسى (ئاللاھقا مەلۇم بولۇپ) لەۋھۇلمەھپۇزدا يېزىقلىقتۇر﴾ (6- ئايەت). ﴿ئاللاھ ئۇلارنىڭ ئالدىدىكى (يەنى دۇنيادا قىلغان)، كەينىدىكى (يەنى ئۇلار ئۆچۈن ئاخىرەتتە تەييارلىغان) ئىشلارنىڭ ھەممىسىنى بىلىپ تۇرىدۇ﴾ (سۈرە بەقەرە 255- ئايەت).

ئىنسانىنى ئەقىل-ئىدراك ۋە تەپەككۇر بىلەن ھەمىدىن ئۈستۈن قىلغان ئاللاھ تائالا ئىنسانىنىڭ ئۆز ئىرادە، ئىختىيارى بىلەن قىلغان بارلىق ئەمەللىرىگە، سۆزلىرىگە مەسئۇل بولۇشىنى ۋە شۇنىڭغا لايىق مۇكاپاتلىنىدىغان ياكى جازالىنىدىغانلىقىنى بەلگىلىگەن. ئاللاھ تائالا شەرئىەت ئەھكاملىرىنى نازىل قىلىپ، ھەق يولنى بايان قىلىپ، ئىنسانغا تاللاش ئەركىنلىكىنى بەرگەن ۋە ئىلمى ئەزەلىيسى بىلەن ئىنسانىنىڭ قايسى يولنى تاللىشى، ئاقىۋىتىنىڭ قانداق بولۇشىنى ئالدىنئالا بىلىپ، ئىنسانغا تەقدىر قىلىپ پۈتۈپ قويغان. ئىمام ئۆمەر نەسەفى «**العقائد النسفية**» كىتابىدا بۇ نۇقتىنى تەكىتلەپ مۇنداق

دەيدۇ: «بەندىلەرنىڭ ئىختىيارىي ئەمەللىرى بولۇپ، ئەگەر ئاللاھقا ئىتائەت قىلىش بولسا ساۋاب تاپىدۇ، ئاسىيلىق قىلىش بولسا جازالىنىدۇ. جەبرىيلەرنىڭ: «بەندىدە ھېچقانداق قۇدرەت، ئىختىيار، مەقسەت يوق، بەندىنىڭ ھەرىكىتىنىڭ ھېچقانداق رولى، قىممىتى يوق بولۇپ، جانسىز شەيئىدىن پەرقلەنمەيدۇ» دېيىشى دۇرۇس ئەمەس. چۈنكى ئىنسانىنىڭ تۇيۇقسىز ھۇجۇم قىلىش ھەرىكىتى بىلەن تىترەش ھەرىكىتىنىڭ پەرقى ئېنىق، ئالدىنقىسى ئىنسانىنىڭ ئىختىيارى بىلەن مەقسەتلىك قىلىنغان بولسا، تىترەش ئىنسانىنىڭ ئىختىيارسىز يۈز بېرىدۇ. ئەگەر بەندىدە ئىختىيار ۋە تالالاش ئەركىنلىكى يوق دېيىلسە، ئاللاھ تائالانىڭ بەندىلەرگە يۈكلىگەن بۇيرۇغانلىرىنى قىلىش، چەكلىگەنلىرىدىن ساقلىنىشتەك تەكلىپىنىڭ ۋە شۇ ئاساستا بېرىلىدىغان ساۋاب ۋە جازانىڭ ھېچقانداق مەنىسى ۋە ھېكمىتى بولمايدۇ». بۇنداق بولۇشى ئاللاھ تائالانىڭ: ﴿ئىنسان ئۆزىنى بىكار قويۇپ بېرىلىدۇ (يەنى شەرىئەت ئىشلىرىغا تەكلىپ قىلىنماي مەيلىگە قويۇۋېتىلگەن ھايۋانغا ئوخشاش) دەپ ئويلامدۇ؟﴾ (سۈرە قىيامەت 36- ئايەت) دېگەن ئايىتىدە ئېيتىلغاندەك ئاللاھنىڭ ئادەمنى يارىتىشتىكى ھېكمىتى ۋە مەقسىتىگە نىسبەتەن مۇمكىن ئەمەستۇر.

«قۇرئان كەرىم»دە يۇقىرىدا ئېيتىپ ئۆتكەن ئىككىنچى دائىرىنى تەكتىلەپ نۇرغۇن ئايەتلەر كەلگەن.

﴿يەر يۈزىدىكى بارلىق ھادىسىلەر ۋە ئۆزۈڭلار ئۇچرىغان مۇسىبەتلەر بىز ئۇلارنى يارىتىشتىن بۇرۇن لەۋھۇلمەھپۇزغا يېزىلغان، بۇ (ئىش)، شۇبھىسىزكى ئاللاھقا ئاساندۇر﴾ (سۈرە ھەدىد 22- ئايەت)؛ ﴿بىلمەمسەنكى، ئاللاھ ئاسمان-زېمىندىكى شەيئىلەرنى بىلىپ تۇرىدۇ، بۇ ھەقىقەتەن لەۋھۇلمەھپۇزغا (يېزىلغان)، بۇ (يەنى بىلىش) ھەقىقەتەن ئاللاھقا ئاسان﴾ (سۈرە ھەج 70- ئايەت)؛ ﴿ئۇلارغا ئېيتقىنكى، (خالىغان) ئەمەللەرنى قىلىڭلار، قىلغان ئەمەللىرىڭلارنى ئاللاھ، ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى ۋە مۆمىنلەر كۆرۈپ تۇرىدۇ، يوشۇرۇن ۋە

ئاشكارا (نەرسىلەرنى) بىلگۈچى (ئاللاھ)نىڭ دەرگاھىغا قايتۇرۇلسىلەر، ئاللاھ قىلمىشىڭلارنى سىلەرگە خەۋەر قىلىدۇ﴾ (سۈرە تەۋبە 105- ئايەت)؛ ﴿ئاللاھ سىلەرنى زېمىندىن ياراتقان چاغدىكى (ۋاقتىڭلاردىن تارتىپ، ئاناڭلارنىڭ قورسىقلىرىدىكى بالا) ۋاقتىڭلاردىن تارتىپ ئوبدان بىلىدۇ﴾ (سۈرە نەجىم 32- ئايەت)؛ ﴿ئى مۇھەممەد!) ئېيتقىنكى، ئى ئىنسانلار! سىلەرگە پەرۋەردىگارىڭلار تەرىپىدىن ھەق دىن كەلدى، كىمكى ھىدايەت تاپسىدىكەن، ئۆزىنىڭ پايدىسى ئۈچۈن ھىدايەت تاپقان بولىدۇ، كىمكى ئازىدىكەن، ئۆزىنىڭ زىيىنى ئۈچۈن ئازغان بولىدۇ، مەن سىلەر ئۈچۈن ھامىي ئەمەسمەن﴾ (سۈرە يۇنۇس 108- ئايەت)؛ ﴿بىز ئىنسانىنى پەقەت تاقىتى يېتىدىغان (ئىش)قىلا تەكلىپ قىلىمىز، بىزنىڭ دەرگاھىمىزدا ھەقنى سۆزلەيدىغان كىتاب (يەنى بەندىلەرنىڭ ياخشى-يامان ئەمەللىرى خاتىرىلەنگەن نامۇئەمەل) بار، ئۇلارغا ساۋابىنى كېمەيتىۋېتىش ياكى ئازابىنى ئاشۇرۇۋېتىش بىلەن) قىلچە زۇلۇم قىلىنمايدۇ﴾ (سۈرە مۆمىنۇن 62- ئايەت)؛ ﴿ئۇنىڭغا) (خارلىق بىلەن ئازاب) سېپىنىڭ قىلمىشلىرىڭ (يەنى كۇفرىڭ ۋە گۇمراھلىقىڭ) تۆپەيلىدىندۇر، ئاللاھ بەندىلىرىگە ھەرگىز زۇلۇم قىلغۇچى ئەمەستۇر، (دېيىلىدۇ)﴾ (سۈرە ھەج 10- ئايەت).

ئىنسانىنىڭ ھەق يولىنى پەرق ئېتىشى، ياخشى ئەمەللەرنى قىلىپ، گۇناھتىن ساقلىنىشى ئۈچۈن ئاللاھ تائالا ئىنسانغا ئەقىل-پاراسەت، كۈچ-قۇۋۋەت ۋە ئىختىيار ئاتا قىلغان. مۇشۇ نۇقتىدىن ئېيتقاندا، بەندىنىڭ ئىش-ھەرىكەتلىرىنى ئاللاھ ياراتقاندۇر. بەندە بولسا «الفاعل» (قىلغۇچى) ياكى كەسىپ قىلغۇچى، يەنى قولغا كەلتۈرگۈچىدۇر. چۈنكى، ئاللاھنىڭ يارىتىشىغا ۋە مۇۋاپىقىق قىلىشىغا يالغۇز قول سېلىپ ئىشلەش بىلەن بەندىنىڭ ئىش-ئەمەللىرى ۋۇجۇدقا چىقمايدۇ. بۇ مەزمۇندا ئىمام ئەبۇ ھەنىيفە رەھمەتۇللاھى ئەلەيھى ئۆزىنىڭ مەشھۇر كىتابى «فقه الاكبر» (بۇيۇك فىقھى)دا مۇنداق دەيدۇ: «بەندىلەرنىڭ سادىر قىلغان ئىش-ھەرىكەتلىرىنىڭ ھەممىسى ھەقىقەتەن ئۇلارنىڭ ئۆزلىرىنىڭ

ئىختىيارى رەۋىشتە قىلغان ئىشلىرىدۇر. ئاللاھ تائالا بولسا شۇ ئىش-ئەمەللەرنى ياراتقۇچىدۇر. ئىش-ھەرىكەتلەر ئاللاھنىڭ ئىلمى، خاھىشى ۋە تەقدىرى بىلەن بولىدۇ. ئىمان ۋە ئىتائەت قىلىش بولسا ئاللاھنىڭ ئىلمى، خاھىشى، ئەمرى، ياقتۇرۇشى، رازىلىقى ۋە تەقدىرى بىلەن بولىدۇ. ئەمما، كۇفرى ۋە ئاسىيلىق قىلىش بولسا ھەرگىزمۇ ئاللاھنىڭ ئەمرى ۋە ياقتۇرۇشى بىلەن بولمايدۇ، ئۇ پەقەتلا ئاللاھنىڭ ئىلمى ۋە تەقدىرى دائىرىسىدىدۇر. چۈنكى، ئاللاھ تائالا بەندىلىرىنىڭ كۇفرىلىق قىلىشىغا ھەرگىز رازى بولمايدۇ». ئىمام بۇخارى بىلەن ئىمام مۇسلىم رىۋايەت قىلىدۇكى، ئابدۇللاھ ئىبنى مەسئۇد رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇنداق دەيدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىزگە مۇنداق دېگەن: «سىلەر ئاناڭلارنىڭ قورسىقىدا يارىلىپ 40 كۈنگىچە ئابى مەنى ھالىتىدە تۇرىسىلەر، ئاندىن كېيىن پارچە گۆش ھالىتىگە كىرىسىلەر، ئاندىن كېيىن ئاللاھ تائالا پەرىشتىسىنى ئەۋەتىپ، روھنى پۈۋلەيدۇ ۋە بەندىنىڭ رىزقى، ئەجىلى، ئىش-ئەمەلى ۋە بەختلىك ياكى بەختسىز شەقى ئىكەنلىكىدەك تۆت نەرسىنى يېزىشقا بۇيرۇيدۇ. ئۇنىڭدىن باشقا ھېچ ئىلاھ بولمىغان بىر ئاللاھ بىلەن قەسەمكى، بىر ئادەم جەننەت ئەھلىنىڭ ئىش-ئەمەلىنى قىلىپ، جەننەت بىلەن ئارىلىقى بىر گەز قالغاندا، پۈتۈلگەن تەقدىر بويىچە دوزىخى بولۇپ قالىدۇ، يەنە بىر ئادەم دوزاخ ئەھلىنىڭ ئىش-ئەمەلىنى قىلىپ، دوزاخ بىلەن ئارىلىقى بىر گەز قالغاندا، پۈتۈلگەن تەقدىر بويىچە جەننىتى بەندە بولۇپ كېتىدۇ». بۇ ھەدىس ئۆلىمالار بىرەك ئېتىراپ قىلغان، دەرىجە جەھەتتىن ئەڭ توغرا سەھىھ ھەدىستۇر. بۇ ھەدىستە ئاللاھ تائالانىڭ ئىلمىنىڭ ھەممىنى ئۆز ئىچىگە ئالىدىغانلىقى، ئىنسانىنىڭ يارىتىلغان چېغىدىلا ئۆز ئىرادىسى ۋە خاھىشى بىلەن ھىدايەت ياكى زالالەت يولىنى تاللىشى ئاللاھ تائالاغا ئالدىنئالا مەلۇملۇقى كۆرسىتىپ بېرىلگەن. يەنى، ئاللاھ تائالا جەننەت ئەھلىنىڭ ئىش-ئەمەللىرىنى قىلغان ئىنسانىنىڭ ئاخىردا دوزاخ ئەھلىنىڭ ئەمەلىنى قىلىپ، ئاقىۋەتتە دوزاخقا كىرىدىغانلىقىنى، ئۇ ئىشلار يۈز بېرىشتىن ئىلگىرى

ئۆزىنىڭ ئۇلۇغ ئىلمى ئەزەلىسى بىلەن ئالدىنئالا بىلىپ، شۇنى تەقدىر قىلىپ ئىنسانغا پۈتۈپ قويىدۇ. ھەرگىزمۇ بەزى كىشىلەر چۈشۈنۈۋالغاندەك: «تەقدىرى پۈتۈلۈپ بولغان بۇ ئىنسان مەيلى ياخشى ئەمەللەرنى قىلسۇن، بەربىر پۈتۈلگەن تەقدىر بويىچە دوزاخقا كىرىشكە مەجبۇر» دېگەن خاتا مەنىنى ئەمەس، بەلكى مەيلى قانچە چوڭ ياكى كىچىك بولسۇن ھەممىنىڭ ئاللاھنىڭ ئىلمى ئەزەلىسىدە يېزىقلىق ئىكەنلىكىنى، ئۇنىڭ گويا رېئاللىقنىڭ قېلىپىدەك دەلمۇدەل چۈشىدىغانلىقىنى ئوچۇق بايان قىلىپ بېرىدۇ.

ئاللاھ تائالانىڭ سۈرە «يۇنۇس»تىكى مۇنۇ سۆزىنىڭ بۇ مەزمۇنىنى تەكىتلەپ كەلگەنلىكىنى كۆرىمىز: ﴿سەن قايسى ھالەتتە بولمىغىن، قۇرئاندىن قايسى نەرسىنى ئوقۇمىغىن، سىلەر قايسىبىر ئىشنى قىلماڭلار، ئۇنىڭ بىلەن بولۇۋاتقان ۋاقتىڭلاردا بىز سىلەرنى كۆزىتىپ تۇرىمىز، ئاسمان-زېمىندىكى زەررە چاغلىق نەرسە ۋە ئۇنىڭدىن كىچىك ياكى چوڭ نەرسە بولسۇن، ھېچقايسىسى ئاللاھنىڭ بىلىشىدىن چەتتە قالمايدۇ، ئۇلارنىڭ ھەممىسى لەۋھۇلمەھپۇزدا خاتىرىلەنگەندۇر﴾ (سۈرە يۇنۇس 61- ئايەت).

ئەمما، يۇقىرىدا بايان قىلغان ئىككىنچى دائىرىنى ئىنكار قىلغۇچى جەبەرىيلەر بەزى قۇرئان ئايەتلىرىنى ئۆز كۆزقاراشلىرىغا مۇناسىپ كېلىدىغان مەنىلەرنى بېرىپ شەرھلىگەنىدى. ھەقىقەت دېگەن ئۇنى سۆزلەش بىلەنلا ئەمەس، بەلكى ئۇنىڭ قارشىسىدىكىلەرگە رەددىيە بېرىش بىلەن تېخىمۇ جۇلالىنىدۇ. تۆۋەندە ئاشۇ بىر قىسىم ئايەتلەرنى، قۇرئان، ھەدىس ۋە شەرىئەتنىڭ ئەسلىي مەقسىتى، روھى بويىچە شەرھلىگەن ئەھلى سۈننە ۋەجامائەنىڭ نوپۇزلۇق تەفسىر كىتابلىرىدىكى بايانلارنى كۆرۈپ باقايلى.

ئاللاھ تائالا سۈرە ئەھزابتا مۇنداق دەيدۇ: ﴿ئاللاھنىڭ ئەمرى ئەزەلدىنلا بېكىپ كەتكەن (ئۆزگەرمەس) ھۆكۈمدۇر﴾ (38- ئايەت). بەزىلەر بۇ ئايەتنى ئىنسانىنىڭ ئىرادە ۋە ئىختىيارغا ئىگە ئەمەسلىكىنىڭ دەلىلى قىلىپ كۆرسەتكەنىدى. ئىمام تەبەرى بۇ خىل

قاراشقا رەددىيە بېرىپ، ئۆز تەفسىرىدە مۇنداق دەيدۇ: «بۇ ئايەت ئىبنى زەيد ھەققىدە نازىل قىلىنغان بولۇپ، ئاللاھ تائالا ئىلمى ئەزەلىسى ۋە ئۇلۇغ ھېكمىتى بىلەن مەخلۇقاتلارنى يارىتىشتىن ئىلگىرىلا ئۇلارنىڭ ئىرادىسى، خاھىشى، تالىشى ۋە ئاقىۋىتىنى بىلگۈچىدۇر. مانا بۇ ئاللاھ تائالادىن باشقىسىغا سىر بولغان ئىلمىي غەيىپتۇر. ئاللاھ تائالا مەجبۇرلاش بىلەن ئەمەس، ئىنسانىنىڭ ئۆز ئىرادە خاھىشى بىلەن قايسى يولنى تاللىشىنى ئالدىنئالا بىلگۈچىدۇر. بەندىلەرنىڭ رىزقىنى، ئەجىلىنى پۈتكەندەك، ئۇلارنىڭ ئەمەللىرىنى، ھىدايەت تېپىشى ياكى زالالەتتە قېلىشىنى ئىلمى ئەزەلىسى بىلەن بىلىپ لەۋھۇلمەھپۇزغا پۈتكۈچىدۇر. ئىنسانىنىڭ ئەمەللىرىدە مەجبۇرلىنىش ئەمەس، ئۆز ئىختىيارىي خاھىشى ئەكس ئەتكەچكە، ئاللاھنىڭ ئىتائەت قىلغۇچىغا جەننەت بىلەن مۇكاپات، ئاسىيلىق قىلغۇچىغا دوزاخ بىلەن جازا بەرگەنلىكى ئادالەتلىكتۇر». ئىمام ئەزەم ئەبۇ ھەنىيفە رەھمەتۇللاھى ئەلەيھىنىڭ «**فقه الاكبر**» كىتابىدىكى مۇنۇ سۆزلىرى يۇقىرىقى نۇقتىنى تەكىتلەيدۇ: «ئاللاھ تائالا ئاتا قىلغان كۈچ-قۇۋۋەتنى گۇناھ يوللىرىغا ئىشلەتكەن بەندە شۇ كۈچ-قۇۋۋەتنى ئاللاھقا ئىتائەت قىلىشقا ئىشلىتىشكىمۇ قادىردۇر. بەندە ئاللاھ ئاتا قىلغان ۋە تائەت-ئىبادەتكە سەرپ قىلىشقا ئەمىر قىلغان كۈچ-قۇۋۋەتنى گۇناھ، ئاسىيلىق قىلىشقا ئىشلەتكەنلىكى ئۈچۈن جازالانغۇچىدۇر».

ئاللاھ تائالا سۈرە تەكۋىردە مۇنداق دەيدۇ: ﴿ئۇ (يەنى قۇرئان) پۈتۈن ئەھلى جاھانغا نەسىھەتتۇر، سىلەرنىڭ ئاراڭلاردىن (دىن بارىسىدا) راۋۇرۇس بولۇشنى خالايدىغانلارغا (قۇرئان) نەسىھەتتۇر، پەقەت ئاللەملەرنىڭ پەرۋەردىگارى ئاللاھ خالىغاندىلا ئاندىن سىلەر خالايسىلەر، (يەنى ئاللاھ خالىمىغۇچە سىلەرنىڭ خالىغىنىڭلارنىڭ ھېچ پايدىسى يوق)﴾ (27-، 28-، 29- ئايەتلەر). جەبرەيلەر بۇ ئايەتنى ئىنسانىنىڭ ئىختىيار، خاھىشقا ئىگە ئەمەسلىكىنىڭ دەلىلى قىلىپ چۈشەندۈرگەنىدى. ئەمما، بۇ ئايەتنى ئوبدانراق ئوقۇپ باقساقلا:

﴿سىلەردىن (دىن بارلىققا) راۋۇرۇس بولۇشىنى خالايدىغانلارغا (قۇرئان) نەسىھەتتۇر﴾ ئايىتىدە ئاللاھ تائالانىڭ ئىنسانغا خالاش ئىختىيارىنى مۇقىملاشتۇرغانلىقىنى ۋە كەينىدىنلا بۇ ئىختىيارنىڭ ئاللاھنىڭ ئىرادىسى ۋە خاھىشىدا دائىر بولغانلىقىنى ئاشكارىغانلىقىنى، ئاللاھ تائالانىڭ ھەممىنى بىلگۈچى ۋە تەقدىر قىلغۇچى ئىكەنلىكىنى چۈشىنىپ يېتىمىز. جامائۇل ئەزھەرنىڭ سابىق شەيخى ئىمام مەراغى «تەفسىرى مەراغى»دا بۇ ئايەتنى تەفسىر قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «يەنى قۇرئان ھەق يولنى تېپىشنى خالىغان ئادەمنىڭ ئىرادىسى ۋە خاھىشى ئۈچۈن زىكىردۇر، پەندى-نەسىھەتتۇر. ئەمما، ھەقتىن يۈز ئۆرۈگەن، گۇمراھلىقنى تاللىغان ئادەمگە قۇرئان تەسىر كۆرسەتمەيدۇ، ئاللاھ تائالا مەجبۇرىيەتلەرگە تەكلىپ قىلغان ئىنسانغا ئۇنىڭ ھەق يولنى تېپىشى ئۈچۈن ئىختىيار قىلىش ۋە تاللاش ئەركىنلىكىنى بەرگەن. شۇڭا بۇ ئايەتنىڭ مەنىسى سىلەرنىڭ ياخشىلىقنى ئىرادە قىلىشىڭلار پەقەت ئاللاھ تائالا ۋۇجۇدۇڭلاردا ياراتقان كۈچ-قۇۋۋەت ۋە ئىرادە ئارقىلىق ئەمەلگە ئاشىدۇ، ئەگەر ئاللاھ سىلەرگە ئىرادە ۋە كۈچ-قۇۋۋەتنى ئاتا قىلمىسا، سىلەرگە تاللاش ئىختىيارلىقى نەدىن كەلسۇن».

شۇڭا ئاللاھ تائالا سۈرە «كەھف»تە ئىنسانغا خالاش ئىختىيارىنى ئاتا قىلغانلىقىنى بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: ﴿(ئى مۇھەممەد!) (بۇ) ھەق (قۇرئان) پەرۋەردىگارىڭلار تەرىپىدىن نازىل بولىدۇ، خالىغان ئادەم ئىمان ئېيتسۇن، خالىغان ئادەم كاپىر بولسۇن، دېگىن﴾ (29-ئايەت)؛ ﴿ئى مۇسۇلمانلار! (بەدرىدە) ئۇلارنى (يەنى مۇشرىكلارنى) سىلەر (ئۆز كۈچۈڭلار بىلەن) ئۆلتۈرگىنىڭلار يوق، بەلكى ئەمەلدە ئۇلارنى (سىلەرگە يارەدەم بېرىپ، ئۇلارنىڭ دىللىرىدا قورقۇنچ پەيدا قىلىش بىلەن) ئاللاھ ئۆلتۈردى، (ئى مۇھەممەد! بىر سىقىم توپىنى مۇشرىكلارغا ئاتقىنىڭدا سەن ئاتمىدىڭ، بەلكى ئەمەلدە ئۇنى (مۇشرىكلارنىڭ كۆزلىرىگە) ئاللاھ ئاتتى﴾ (سۈرە ئەنفال 17- ئايەت). ئەھلى سۈننە تەفسىرشۇناسلىرىدىن بولغان ئىمام بەغەۋى بۇ ئايەتنىڭ

تەفسىرى ھەققىدە مۇنداق دەيدۇ: مۇجاھىد بۇ ئايەتنىڭ نازىل بولۇش سەۋەبىنى سۆزلەپ: «مۆمىنلەر بەدىر غازىتىدىن يانغاندا مەن پالانىنى ئۆلتۈردۈم، مەن پۇستانىنى ئۆلتۈردۈم دەپ كۆز-كۆز قىلىشقاندا بۇ ئايەت نازىل قىلىنغان. بۇنىڭ مەنىسى: سىلەر ئۆز كۈچۈڭلار بىلەن مۇشرىكلارنى ئۆلتۈرمىدىڭلار، بەلكى ئاللاھ سىلەرگە كۈچ-قۇۋۋەت ۋە غەلىبە سەۋەبلىرىنى بېرىش بىلەن ئۇلارنى ئۆلتۈردى». ئىمام شەۋكانى ئۆز تەفسىرىدە بۇ ئايەت ھەققىدە توختىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «يەنى ئاللاھنىڭ سىلەرگە كۆرۈنمەس پەرىشتىلەرنى ئەۋەتكەنلىكىنى ۋە دۈشمەن قەلبىگە قورقۇنچ، ۋەھىمە سالغانلىقىنى بىلدۈرلەر، ئۇلارنى ئاللاھ سىلەرگە ئاسانلاشتۇرۇپ بەرگەن غەلىبە سەۋەبلىرى بىلەن ئۆلتۈردۈڭلار». بۇ ئايەت قەدەر بىلەرنىڭ بەندىلەر ئۆزلىرىنىڭ ئىش-ئەمەللىرىنى ياراتقۇچىدۇر، دېگەن كۆزقارىشىغا رەددىيە بېرىدۇ. ئايەتتە ئاللاھ تائالانىڭ مۇسۇلمانلارغا مۇشرىكلارنى ئۆلتۈرۈش سەۋەبلىرىنى ھازىرلاپ بېرىش بىلەن ئۇلارغا غەلىبە-نۇسرەت ئاتا قىلغانلىقى بايان قىلىنغان. بۇ بولسا ئىنسانىنىڭ بارلىق ئىختىيارى ئەمەللىرىنىڭ مەلۇم مەقسەتكە يېتىشتە ئاللاھنىڭ قۇدرىتىسىز، ئۇلارغا شۇ ئىشنىڭ سەۋەبلىرىنى بويسۇندۇرۇپ بېرىشسىز ئەمەلگە ئاشمايدىغانلىق ئۈمۈمىي قانۇنىيىتىدۇر. ئىنسان ئۇرۇق سېلىپ يەر تېرىيدۇ، لېكىن يامغۇر يېغىش بىلەن يەرنىڭ سۈغىرلىشى زىرائەتنىڭ ئۆسۈشى ۋە ھوسۇل بېرىشى بىر ئاللاھنىڭ ئىلكىدە بولۇپ، ئىنسانىنىڭ بۇنىڭغا كۈچى يەتمەيدۇ.

تەقدىر مەسلىسىنى يۇقىرىدا بايان قىلىنغان ئىككى دائىرە بويىچە چۈشىنىش بىزنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تەقدىر ئەقىدىسى بايان قىلىنغان ھەدىسلىرىنى يۈزەكى ھالدا ئەمەس، ھەدىسنىڭ ئەسلىي ئېيتماقچى بولغان مەقسىتى بىلەن توغرا چۈشىنىش ئىمكانىيىتىگە ئىگە قىلىدۇ. ئىمام مۇسلىم «سەھىھۇل مۇسلىم»دا رىۋايەت قىلىدۇكى، مۇزەينەدىن ئىككى ئادەم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا كېلىپ: «ئى رەسۇلۇللاھ! كىشىلەرنىڭ تىرىشىپ-

تىرمىشىپ جاپا تارتىپ قىلىۋاتقان ئىش. ئەمەللىرىنى كۆرۈپ تۇرۇپسەن، ئۇلار ئاللىبۇرۇن ھۆكۈم قىلىنىپ پۈتۈلۈپ بولغان ئىشلار ئۈچۈن چېپىپ يۈرۈشەمدۇ ياكى كەلگۈسىدە يۈز بەرمەكچى بولغان ئىشلار ئۈچۈنمۇ؟» دەپ سوردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «بەلكى ئاللىبۇرۇن ھۆكۈم قىلىنىپ، پۈتۈلۈپ كەتكەن ئىشلار ئۈچۈندۇر»، دېدى. ئاللاھ تائالا نازىل قىلغان مۇنۇ ئايەت بۇنىڭ دەللىدۇر: ﴿روھ بىلەن ئۇنى چىرايلىق قىلىپ ياراتقان، ئۇنىڭغا ياخشى-يامانلىقنى بىلدۈرگەن زات بىلەن قەسەمكى، روھنىنى پاك قىلغان ئادەم چوقۇم مۇراد ىغا يېتىدۇ﴾ (سۈرە شەمس 7 — 9- ئايەتلەر). پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆز جاۋابىدا سوئال سورىغۇچىلارغا مۇنداق ئىككى نۇقتىنى كۆرسىتىپ بەرگەن: بىرىنچى نۇقتىدا، تەقدىرنىڭ مۇقىم پۈتۈلۈپ كەتكەن بولىدىغانلىقىنى، ئۇنىڭ ئۆزگەرمەيدىغانلىقىنى بايان قىلغان بولسا، ئىككىنچى نۇقتىدا، كىشىلەرنىڭ بۇگۈن قىلىۋاتقان ئەمەللىرىنىڭ ئاللاھ تائالاغا ئالدىنئالا مەلۇملۇق ئىكەنلىكى، ئاللاھ تائالا ھەر بىر ئىنساننى ياراتقانىدا، ئۇنىڭ كەلگۈسىدە نېمە ئەمەللەرنى قىلىدىغانلىقىنى، ئۆز ئىختىيارى خاھىشى بىلەن تاللىغان يولدا مېڭىپ ئاقىۋىتىنىڭ قانداق بولىدىغانلىقىنى بىلىدىغان ئۇلۇغ ھېكمەت ئىگىسى ئىكەنلىكىنى كۆرسەتكەن. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تىلغا ئالغان ئايەتتە بولسا ئىنسانىنى ئەڭ چىرايلىق شەكىلدە ياراتقان پەرۋەردىگارنىڭ ئۇلارغا ياخشىلىق ۋە ئىتائەت يولىنى كۆرسىتىپ، شۇنىڭغا مېڭىشقا بۇيرۇغانلىقىنى، يامانلىق-گۇمراھلىق يولىنى كۆرسىتىپ ئۇنىڭدىن چەكلىگەنلىكى، ئۇلۇغ پەرۋەردىگارنىڭ ھەر بىر ئىنسانىنىڭ قايسى يولنى تاللىشىنى شۇ ئىش يۈز بېرىشتىن ئىلگىرىلا ئىلمىي ئەزەلىسى بىلەن بىلىپ پۈتۈپ قويىدىغان ئادىل ھۆكمى بىلەن تەقۋادارلىق يولىدا ماڭغۇچىنى جەننەت بىلەن مۇكاپاتلايدىغان، گۇناھ، گۇمراھلىق يولىنى تاللىغۇچىنى جازالايدىغان تەقدىرنى ئىخچام ئىبارىلەر بىلەن مەزمۇنلۇق بايان قىلغان. كىمنىڭ تائەت-ئىبادەت

بىلەن ئۆزىنى پاكلايدىغانلىقى ئاللاھقا مەلۇملۇق بولغاچقا، ئۇنىڭغا نىجات تاپقۇچىلاردىن بولىدىغانلىقى پۈتۈلگەن، كىمنىڭ گۇناھ ۋە ئاسىيلىق قىلىش بىلەن ئۆزىنى بۇلغايدىغانلىقى ئاللاھقا مەلۇملۇق بولغاچقا، ئۇنىڭغا زىيان تارتقۇچىلاردىن بولىدىغانلىقى پۈتۈلگەن. ئىمام بۇخارى ۋە ئىمام مۇسلىم ئۆز سەھىھلىرىدە رىۋايەت قىلىدۇكى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ساھابىلەرگە: «سىلەرنىڭ ئاخىرەتتە جەننەتتە ياكى دوزاختا بولۇشۇڭلار نامەئەمەل كىتابىڭلارغا يېزىلىپ بولغاندۇر»، دېدى. ساھابىلەر: «ئى رەسۇلۇللاھ! ئۇنداق بولسا يېزىلغان نامەئەمەلنىمىزگە ئاساسلىنىپ، ئىشلىمەي يۈرۈپرسەك بولمامدۇ؟» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ياق، ئىشلەڭلار، ھەر بىر بەندىگە تەقدىر قىلىپ پۈتۈلگەن يولى ئاسانلاشتۇرۇپ بېرىلىدۇ. كىمكى سائادەتمەن جەننەت ئەھلىدىن بولىدىكەن، ئەھلى جەننەتنىڭ ئەمەلىنى قىلىدۇ، كىمكى بەختسىز شەقى بولىدىكەن، دوزاخ ئەھلىنىڭ ئىشئەمەللىرىنى قىلىشقا قاراپ ماڭىدۇ»، دېدى. ئاندىن كېيىن ﴿پۇلمېلىنىي ئاللاھنىڭ رازىلىقى ئۈچۈن) سەرپ قىلغان، تەقۋادارلىق قىلغان، (كەلىمە تەۋھىيدىنى) تەستىق قىلغان ئادەمگە كەلسەك، ئۇنىڭغا بىز ياخشى يولنى مۇيەسسەر قىلىپ بېرىمىز. بېخىللىق قىلىپ (ئاللاھنىڭ ساۋابىدىن) ئۆزىنى بىھاجەت ھېسابلىغان، كەلىمە تەۋھىيدىنى ئىنكار قىلغان ئادەمگە كەلسەك، بىز ئۇنىڭغا يامان يولنى مۇيەسسەر قىلىپ بېرىمىز﴾ (سۈرە «لەيل» 5 — 10- ئايەتلەر) ئايىتىنى ئوقۇدى. ساھابىلەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سۆزىنى بەندىلەرنىڭ سائادەتمەن ياكى بەختسىز بولۇشى پۈتۈلۈپ كەتكەن بولسا، ئىشئەمەلنىڭ نېمە ھاجىتى، ھېچ ئىش قىلمىساقمۇ ھەربىرىمىز ئۆز پىشانىمىزگە پۈتۈلگىنىنى كۆرمەيمىزمۇ؟ دەپ خاتا چۈشەنگەن. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارغا ئىنساننىڭ ئىبادەت قىلىش، ئىشلەش، ئىجتىھات قىلىش ئۈچۈن يارىتىلغانلىقى، كىمكى جەننەت ئەھلىدىن بولۇش ئۈچۈن ئىجتىھات قىلىپ ئىشلىسە، ئاللاھنىڭ ئۇ يولنى ئاسانلاشتۇرۇپ بېرىدىغانلىقى، ئاللاھنى، قىيامەت

كۈننىڭ ئۇنتۇغان كىشىنىڭ ئۆز ئىختىيار خاھىشى بىلەن ھېچقانداق مەجبۇرلانمىغان ھالدا ئاسىيلىق يولىنى تاللايدىغانلىقىنى، ئالدىنقى كىشىنىڭ تائەت-ئىبادەت يولىنى تاللايدىغانلىقى ئاللاھقا مەلۇملۇق بولۇپ، ئۇ كىشىگە بۇ يولنى ئاسانلاشتۇرۇپ بېرىدىغانلىقى، ئىككىنچى كىشىنىڭ ئاسىيلىق قىلىش يولىنى تاللىشى ئاللاھقا مەلۇملۇق بولۇپ، بۇمۇ ئاسانلاشتۇرۇپ بېرىلىدىغانلىقىنى بايان قىلغان ۋە ئاللاھ تائالانىڭ يوقىرىقى ئايەتنى بۇنىڭ دەللىسى سۈپىتىدە تىلغا ئالغان.

ئىمام ئەلى ئىبنى ئەبۇ تالىپ رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن بىر كىشى تەقدىر توغرۇلۇق ئۆزىنىڭ خاتا چۈشەنچىسىنى بايان قىلىپ سوئال سورىغاندا، ئەلى ئىبنى ئەبۇ تالىپ: «ۋاي ساڭا، ئەگەر سەن قەزا ۋە قەدەرنى كىشىنىڭ ئىختىيار خاھىشى بولمىغان مەجبۇرلاش دەپ چۈشەنگەن بولساڭ، مۆمىنلەرگە بېرىلىدىغان ساۋاب، ئاسىيلارغا بېرىلىدىغان جازانىڭ ھېچقانداق ھېكمىتى ۋە مەنىسى بولمىغان بولاتتى» دەپ جاۋاب بەرگەن. ئىمام ئەبۇ داۋۇد «سۈنەنى ئەبۇ داۋۇد» كىتابىدا رىۋايەت قىلىدۇكى، ئىبنى دەيلەمى مۇنداق دېگەن: «مەن ئۆمەر ئىبنى كەئىبنىڭ يېنىغا بېرىپ، كۆڭلۈمدە تەقدىر ھەققىدە ئازراق مۇجمەللىك بار»، دېدىم. شۇنىڭ بىلەن ئۇ ئاللاھنىڭ كۆڭلۈمدىكى مۇجمەللىكنى تۈگىتىۋېتىشنى ئۈمىد قىلىپ مۇنداق دېدى: «ئەگەر ئاللاھ تائالا ئاسمان ۋە زېمىن ئەھلىنىڭ ھەممىسىنى ئازابلاشنى خالىسا، خالىغىنىنى قىلغان ۋە بۇنىڭدىن بىلەن ئۇلارغا زۇلۇم قىلغۇچى بولمىغان بولاتتى، ئەگەر رەھىم قىلىشنى خالىسا، ئاللاھنىڭ رەھمىتى ئۇلارغا جەمى ياخشى ئەمەللىرىدىنمۇ سۆيۈملۈكتۇر. ئەگەر ئاللاھ يولىدا ئۇھۇد تېغىدەك ئالتۇن سەرپ قىلساڭمۇ تاكى تەقدىرگە ئىمان ئېيتمىغۇچە ئاللاھ سېنىڭ ئەملىڭنى قوبۇل قىلمايدۇ. پېشانەڭگە پۈتۈلگەندىن قېچىپ قۇتۇلالمايسەن، ئاللاھ ساڭا ھۆكۈم قىلمىغان تەقدىر ئوقى ھەر قانچە قىلساڭمۇ ساڭا تەگمەيدۇ. ناۋادا بۇنىڭغا ئىمان ئېيتىشتىن بۇرۇن ئۆلگەن بولساڭ، دوزاختا

كىرەتتىڭ». شۇنىڭدىن كېيىن ئابدۇللاھ ئىبنى مەسئۇد رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ يېنىغا بېرىپ سوردىم، ئوخشاش جاۋابنى بەردى. ئاندىن ھوزەيفە ئىبنى يەمانغا كېلىپ سورىسام، ئوخشاش جاۋاب بەردى. ئاندىن زەيد ئىبنى سابىتقا كەلسەم، ئۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ شۇنداق دېگەنلىكىنى ئېيتتى. ئىمام تىرمىزىي «سۇنەنى تىرمىزىي»دا رىۋايەت قىلىدۇكى، جابىر ئىبنى ئابدۇللاھ رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ رىۋايەت قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «بەندە مەبلى ياخشىلىق ياكى يامانلىق بولسۇن، ئاللاھنىڭ تەقدىرى بىلەن بولىدىغىنىغا ئىمان ئېيتمىغۇچە، پىشانىسىگە پۈتۈلگەن ئىشتىن ھەر قانچە قىلىپمۇ قېچىپ قۇتۇلالمايدىغىنىغا، ئاللاھ ھۆكۈم قىلمىغان تەقدىر ئوقىنىڭ ئۆزىگە ھەرگىزمۇ تەگمەيدىغانلىقىغا ئىشەنمىگۈچە ئىمان ئېيتقان بولمايدۇ». بۇ مەنىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنۇ ھەدىسى بار: «بىلگىنكى، ئەگەر پۈتۈن خەلق ساڭا بىرەر پايدا يەتكۈزۈش ئۈچۈن توپلانسىمۇ، ئاللاھ تەقدىرىگىدە پۈتكەن پايدىدىن باشقىسى تەگمەيدۇ، ناۋادا پۈتۈن خەلق ساڭا بىرەر زىيان-زەخمەت يەتكۈزۈش ئۈچۈن بىرلەشسىمۇ، ئاللاھ پىشانەڭگە پۈتكەندىن باشقىنى قىلىشقا قادىر ئەمەس. ئىنسانىنىڭ نام-ئەمەل كىتابى ئاللىبۇرۇن بېزىلىپ، بېپىلىپ بولىدى». بۇ ھەدىسلەر بەزىلەر چۈشىنىۋالغاندەك مەجبۇرلاش مەنىسىنى كۆرسەتمەيدۇ، بەلكى ئاللاھنىڭ ئىلمى ئەزەلىسى بىلەن ئىنسانىنىڭ ئىختىيارى ھالدا قانداق ئەمەللەرنى قىلىدىغانلىقىنى ۋە ئاخىرەتتىكى ئورنىنىڭ قانداق بولۇشىنى بىلگەنلىكى ئۈچۈن شۇلارنى ئالدىن تەقدىر قىلىپ ئىنسانغا پۈتۈپ قويغانلىقىنى بۇ ھەدىسلەردىن تېخىمۇ ئوچۇق كۆرۈۋالالايمىز.

تەقدىر بىلەن دۇئانىڭ مۇناسىۋىتىمۇ بەزى كىشىلەرگە مۇجمەل بولغان ۋە تۇغرا چۈشىنىش زۆرۈر بولغان تەقدىر ئەقىدىسىدىكى مۇھىم مەزمۇندۇر. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «قەزانى پەقەت دۇئالا قايتۇرالايدۇ، دۇئا قەزا بىلەن ئۇچرىشىدۇ- دە، ئىككىسى

تاكى قىيامەتكىچە ئۆز ئارا ئېلىشىدۇ». ئۆلىمالار بۇ ھەدىسنى چۈشەندۈرۈپ مۇنداق دەيدۇ: «دۇئا ـــ ئاللاھ تائالانىڭ بەندىلىرىگە ئاچقان يەزلى-كەرەم ۋە رەھمەت دەرۋازىسى بولۇپ، ئاللاھ تائالانىڭ لۇتفىدۇر، يەنى مەرھەمىتىدۇر، ھۆكۈم قىلىنغان تەقدىر ئوقى ئەملگە ئېشىش دائىرىسىگە كىرىپ، نىشانغا قاراپ كېتىۋاتقاندا دۇئا ئۇنىڭ يولىنى توساپ قويىدۇ-دە، تەقدىر ئوقىنىڭ كۆزلىگەن نىشانغا تېگىشىنى ئاستىلىتىدۇ ياكى نىشانغا بوشراق تەگكۈزىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن مۇسۇلمانلار: «پەرۋەردىگارىمىز، سەندىن پۈتۈلگەن قەزانى قايتۇرۇشنى ئەمەس، بەلكى ئۇنىڭدا مېھرىبانلىق ۋە يۇمشاقلىقنى سورايمىز» دەپ دۇئا قىلىدۇ».

تەقدىر يولىدا تەدبىر

تەقدىر مەسلىسىنى چۈشىنىشتە نۇرغۇن خاتا كۆز قاراش ۋە خاھىشلار ئوتتۇرىغا چىققان. تەقدىر ئەقىدىسىدە قەدەر بىلەر ۋە جەبەر بىلەرنىڭ خاتا كۆز قارىشىنى ئەمەس، بەلكى يۇقىرىدا بايان قىلىپ ئۆتكەن ئەھلى سۈننە ۋە جامائە ئەقىدىسىدىكى ئىككى دائىرە ئاساسىدا چۈشىنىشنى تەقدىر ئەقىدىسىنىڭ مىزانى قىلىشىمىز كېرەك. ھەممە ئىشنى تەقدىردىن كۆرۈش، ھۇرۇنلۇق، ئىرادىسىزلىكتەك ئۆزىدىكى كەمچىلىكلەرنى مەسئۇلىيەتتىن قېچىپ تەقدىرگە ئارتىش، ياخشىلىقنى قولغا كەلتۈرۈش، يامانلىقتىن ساقلىنىش ئۈچۈن سەۋەب قىلماي، تىرىشماي، بىر چەتتە قول قوشتۇرۇپ تۇرۇش، چارە-تەدبىر قىلماي، «ئۇڭمە پىش، ئاغزىمغا چۈش» دەپ يېتىشتەك ئىسلام دىنى روھىغا يات بولغان بۇنداق ناچار خاھىشلارنى بىز تارىختىلا ئەمەس، بۈگۈنكى كۈندىمۇ ئەتراپىمىزدا ئۇچىنىش ۋە ئەپسۇسلىنىش بىلەن كۆرۈپ تۇرىمىز.

ئۆمەر ئىبنى خەتتاب رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ دەۋرىدە بىر ئوغرىنى ئۆمەر ئىبنى خەتتابنىڭ ئالدىغا ئېلىپ كەپتۇ. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ:

«نېمىشقا ئوغرىلىق قىلدىڭ؟» دەپ سورىغانىكەن، ئوغرى: «ئاللاھ تائالا پېشانەمگە شۇنداق قىلىشىمنى پۈتۈپتىكەن» دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئوغرىنىڭ قولىنى كېسىپ يەنە دەررە ئۇرۇشقا بۇيرۇپتۇ. ئەتراپتىكىلەر ئەجەبلىنىپ: «قولىنى كېسىشقۇ ئوغرىلىقنىڭ جازاسى ئۇچۇن، يەنە نېمىشقا دەررە بىلەن ئۇرىدۇ؟» دېيىشىپتۇ. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ: «قولىنى كېسىش ئوغرىلىق قىلغانلىقى، دەررە بولسا ئاللاھقا يالغانىنى چاپلىغانلىقى ئۇچۇن» دەپتۇ. ئۆمەر ئىبنى خەتتاب مەدىنىدىن شامغا يۇرۇش قىلىپ سەرىغ دېگەن جايغا كەلگەندە شامدا ۋابا تارقالغانلىقى، نۇرغۇن كىشىلەرنىڭ ئۆلۈپ كېتىۋاتقانلىقى ھەققىدە خەۋەر كەپتۇ. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ داۋاملىق يۇرۇش قىلىپ شامغا كىرىش يېكى كەينىگە قايتىپ كېتىش ھەققىدە ساھابىلەر بىلەن مەسلىھەتلىشىپ، قايتىپ كېتىش قارار قىلىنىپتۇ. ساھابىلاردىن ئەبۇ ئۇبەيد جەررام: «ئى ئۆمەر! ئاللاھنىڭ پۈتكەن تەقدىرىدىن قاچامسەن؟» دېگەندە، ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ: «مۇشۇ گەپنى سەندىن باشقا بىرسى دېسە ئەجەبلەنمەس ئىدىم. شۇنداق، ئاللاھنىڭ تەقدىرىدىن يەنە ئاللاھنىڭ تەقدىرىگە قاچىمىز. ئەگەر بىر كىشى دەريا ۋادىسىغا بارسا، دەريانىڭ بىر تەرىپى ئوتلاق، يەنە بىر تەرىپى گىياھ ئۇنمەس قاقاس يەر بولسا، ئوتلاقتا پادىلىرىنى باققان كىشىمۇ ئاللاھنىڭ تەقدىرى بىلەن، قاقاس يەردە پادىلىرىنى باققان كىشىمۇ ئاللاھنىڭ تەقدىرى بىلەن باققان بولىدۇ» دەپ جاۋاب بەرگەن. ساھابە ئابدۇراھمان ئىبنى ئەۋف رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۆمەر ئىبنى خەتتابقا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ۋابا تارقالغان جاي ھەققىدە ئېيتقان: «ئەگەر ۋابا تارقالغان جايدا بولساڭلار، ئۇ يەردىن چىقىپ كەتمەڭلار، ئەگەر باشقا يەردە بولساڭلار ۋابا تارقالغان جايغا بارماڭلار» دېگەن ھەدىسىنى يەتكۈزگەندە، ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ناھايىتى خۇش بولغان. ھەدىستە ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئۆزىنىڭ توغرا تەقدىر ئەقىدىسى بىلەن ھەمە خىل ھالەتنىڭ ئاللاھنىڭ ھۆكۈم قىلغان، ئىلمى ئەزەلدە مەلۇملۇق

بولغان تەقدىرى ئىكەنلىكىنى، ۋابا كېسىلىگە دۇچ كېلىشتەك تەقدىر ئالدىدا ئۇنىڭ ئالدىنى ئېلىش، تەدبىر قىلىشمۇ ئاللاھنىڭ تەقدىرى ئىكەنلىكىنى، پادىلىرىنى قاقاس يەردىن ئوتلاققا يۆتكىگەن كىشىنىڭ ئاللاھنىڭ بىر خىل تەقدىرىدىن يەنە بىرخىل تەقدىرىگە يۆتكىلىدىغانلىقىنى كۆرسىتىپ بەرگەن. ئەمەلىيەتتە ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ ۋابادىن ھەزەر ئەيلەپ شامغا كىرمىگەنلىكى ئاللاھ تائالانىڭ: ﴿ئۆزۈڭلارنى ھالاكەتكە تاشلىماڭلار﴾ (سۈرە بەقەرە 195- ئايەت) ئايىتىنىڭ رېئاللىققا جانلىق تەدبىقلىنىشى ئىدى.

يەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھەممە ئىشلىرىدا سەۋەب-تەدبىر قىلاتتى. جەڭگە ئاتلىنىشتىن ئىلگىرى قوشۇنلارنى پۇختا تەييارلىق قىلدۇراتتى. قارشى تەرەپنىڭ ئەھۋالىنى بىلىپ كېلىش ئۈچۈن خەۋەرچىلەرنى ئەۋەتەتتى. شەھەر ئەتراپىغا خەندەك كولىتىپ ئوقيا-چىلارنى جايلاشتۇراتتى. ساۋۇت-دۇبۇلغا كىيىپ جەڭگە كىرەتتى. يىراق جايلارغا سەپەرگە چىقىشتىن ئىلگىرى، ھەمراھلىرىنىڭ ئۇزۇق-تۈلۈكىنى ئالدىنئالا تەييارلىتاتتى. ئۆيىدىكىلەرگە تاكى قايتىپ كەلگۈچە يەتكۈدەك يېمەك-ئىچمەك جايلاپ بېرەتتى. ھەرگىزمۇ تەقدىرنى بانا قىلىپ، ئاسماندىن رىزىق چۈشۈشىنى ساقلاپ ئولتۇرمايتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كېسەل بولۇپ قالغاندا، ساقىيىش ئۈچۈن داۋا قىلاتتى ھەم ساھابىلىرىنى شۇنداق قىلىشقا بۇيرۇيتتى. «ئاللاھ تائالا ھەر قانداق كېسەلنى داۋاسى بىلەن قوشۇپ ياراتقان» دېگەن ھەدىسنى ئۆز ئەمەلىيىتىدە كۆرسىتەتتى. بىر كىشى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھۇزۇرىدا: «ئى رەسۇلۇللاھ! ھەر نەرسە تەقدىر بىلەن بولسا، كېسەلگە داۋا قىلىشنىڭ نېمە لازىمى؟» دەپ سورىغاندا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «كېسەلگە داۋا قىلماقمۇ تەقدىردىندۇر، ئاللاھنىڭ ئىزنى بىلەن داۋا پايدا قىلىپ كېسەل شىپالىق تاپىدۇ»، دەپ جاۋاب بەرگەن.

تەقدىرگە شەكسىز ئىمان ئېيتىش، ئاللاھ تائالا بۇيرۇغان ئەمەللەرنى قىلىش، شۇ جۈملىدىن ھەر قانداق ئىشنى تىرىشىپ

ئىشلەپ چارە-ئامال قىلىش، سەۋەب قىلىپمۇ ئالدىنى ئالالمىغان ئىشلاردا ئاللاھنىڭ ھۆكمىگە رازى بولۇش، غەيىب مەسىلىدە شەك-شۇبھىگە، ئىنكار قىلىشقا ئېلىپ بارىدىغان بىھۇدە زىغىرلاشتىن ساقلىنىش ئەھلى سۈننە ۋە جامائەنىڭ تەقدىر مەسىلىسىدىلا ئەمەس، بارلىق ئەقىدە ۋە شەرئىەت ئەھكاملىرىدا تۇتقان يولى ئىدى. شۇنداقلا بىزنىڭ ئۇلۇگە قىلىشىمىزغا، ئىزىنى بېسىشىمىزغا ئەرزىگۈدەك ئېسىل ئۆرنەك ئىدى. تەقدىرگە ئىمان ئېيتىش ئىنسان ھاياتىنىڭ ھەر بىر كارتىنىلىرىدا ئۆزىنىڭ تەڭداشسىز مۆجىزىدار كۈچىنى نامايەن قىلىدۇ، ئىنسانىنى پەرۋەردىگارى بىلەن مەھكەم باغلاپ ئاللاھنىڭ ئۇلۇغلۇقىنى، كائىناتتىكى ماس بىرلىكىنى ھېس قىلدۇرۇپ، ئىنسانغا سەۋر، ئۈمىد ۋە خاتىرجەملىك بېغىشلايدۇ.

ئاللاھقا تەۋەككۈل قىلىش تەقدىرگە ئىمان ئېيتىش جۈملىسىدىندۇر

ئاللاھقا تەۋەككۈل قىلىشنىڭ مەنىسى ئىنساننىڭ ھەممە ئىشلىرىدا ئاللاھقا يۆلىنىشى، ئاللاھنىڭ ئىلمىگە، قۇدرىتىگە، ئەمەلىگە يارىشا بېرىدىغان ساۋاب ۋە جازاغا ئىمان ئېيتقان ھالدا ئۆز ئىشلىرىنى ئاللاھقا تاپشۇرۇشتۇر. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ «ئاللاھقا تائەت-ئىبادەت قىلىشقا ئاللاھتىن باشقا يارەمچى يوق، گۇناھ، ئاسىيلىق قىلىشتىن ئاللاھتىن باشقا ساقلىغۇچى يوق» دېگەن ھەدىسىنى ئاللاھقا تەۋەككۈل قىلىشنىڭ ئومۇمىي مەزمۇنىنىڭ ئىچىگە دېيىشكە بولىدۇ. ئاللاھقا تەۋەككۈل قىلىش ئىسلام ئەقىدىسىنىڭ زۆرۈر تەركىبىي قىسىملىرىنىڭ، شۇنداقلا ئىسلام ئىدىئولوگىيىسىنىڭ مۇھىم مەزمۇنلىرىدىن بىرى.

ئاللاھ تائالا «قۇرئان كەرىم»دە بەندىلەرنى ھەممە ئىشلىرىدا بىر ئاللاھقا تەۋەككۈل قىلىشقا بۇيرۇغان ۋە ئاللاھقا تەۋەككۈل قىلىشنى ئىمانىنىڭ ئالامەتلىرىدىن قىلغان. ﴿ئەگەر ئاللاھ سىلەرگە يارەم

بەرسىنە، سىلەرنى ھېچ كىشى يېڭەلمەيدۇ، ئەگەر ئاللاھ سىلەرگە يار دېمىنى تەرك ئەتسە، ئاللاھتىن باشقا سىلەرگە كىم يار-دەم بېرىدۇ؟ مۆمىنلەر يالغۇز ئاللاھقا تەۋەككۇل قىلسۇن! (يەنى ھەممە ئىشنى ئاللاھقا تاپشۇرسۇن﴾ (سۈرە ئال ئىمران 160- ئايەت)؛ ﴿سەن ئۇلاردىن يۈز ئۆرۈگىن (يەنى كەچۈرگىن)، ئاللاھقا تەۋەككۇل قىلغىن، (تەۋەككۇل قىلغۇچىغا) ئاللاھنىڭ ھامىيلىقى يېتەرلىكتۇر﴾ (سۈرە نىسا 81- ئايەت)؛ ﴿ئۇلارنى ئەپۇ قىل، ئۇلار ئۈچۈن مەغپىرەت تىلىگىن، ئىشتا ئۇلار بىلەن كېڭەشكىن، (كېڭەشكەندىن كېيىن) بىر ئىشقا بەل باغلىساڭ، ئاللاھقا تەۋەككۇل قىلغىن، ئاللاھ ھەقىقەتەن تەۋەككۇل قىلغۇچىلارنى دوست تۇتىدۇ﴾ (سۈرە ئال ئىمران 159- ئايەت). ﴿مۇسا: «ئەگەر ئاللاھقا ئىمان ئېيتقان بولساڭلار، ئاللاھقا بويسۇنغان بولساڭلار ئۇنىڭغا تەۋەككۇل قىلىڭلار (يەنى ھەممە ئىشىڭلارنى ئاللاھقا تاپشۇرۇڭلار، ھەر قانداق ئەھۋالدا ئاللاھقا يۆلىنىڭلار) دېدى﴾ (سۈرە يۇنۇس 84- ئايەت).

ئەسكەرتىپ ئۆتۈشكە تېگىشلىك مۇھىم نۇقتا شۇكى، ئاللاھقا تەۋەككۇل قىلىش ھەرگىزمۇ بەزى كىشىلەر چۈشەنگەندەك ئىشلاردا ھېچقانداق سەۋەب، تەدبىر قىلمايلا قارامىلىق قىلىشنى ئەمەس، بەلكى تىرىشىپ ئىشلەش، تاقىتىنىڭ يېتىشىچە چارە-ئامال قىلغاندىن كېيىن ئاللاھنىڭ ئەجىر قىلغۇچىنىڭ ئەجرىنى زايا كەتكۈزۈۋەتمەيدىغانلىقىغا ئىشەنگەن ھالدا ئاللاھقا يۆلىنىش ۋە ئىشلىرىنى ئاللاھقا تاپشۇرۇشتۇر. شەيخ مۇھەممەد مۇتەۋەللى شەئىراۋى مۇنداق دەيدۇ: «ئاللاھقا تەۋەككۇل قىلىش قەلبىگە خاس سۈپەتتۇر، بەدەننىڭ سۈپىتى ئەمەستۇر. بەدەنگە بولسا ئىجتىھات قىلىش، ئىشلەش پەرز قىلىنغان، ئاللاھقا تەۋەككۇل قىلىش بولسا چارە-ئامال قىلىش، تىرىشىپ ئىشلەشكە كىرىشكەندىن كېيىن ئاللاھقا يۆلىنىش ۋە ئۆزىنى ئاللاھقا تاپشۇرۇشتۇر. شۇنىڭ ئۈچۈن مۆمىن بەندە قەلبى بىلەن ئاللاھقا تەۋەككۇل قىلىدۇ، بەدىنى بولسا مەسىتكە يېتىش ئۈچۈن چارە-تەدبىر ئىزلەپ ئىشلەيدۇ. تەۋەككۇلنىڭ ھەقىقىتى

شۇكى، سېنىڭ بەدىنىڭ ئىشلەپ چارچايدۇ، قەلبىڭ بولسا ئاللاهقا تەۋەككۇل قىلىش بىلەن ئارام تاپىدۇ». پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ هۇزۇرىدا بىر كىشى تۆگىسىنى باغلىماستىن قويۇۋەتتى ۋە «ئاللاهقا تەۋەككۇل قىلدىم»، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇ كىشىگە: «ئاۋۋال تۆگىنى باغلا، ئاندىن ئاللاهقا تەۋەككۇل قىل»، دېدى. شۇڭا تەدبىر قىلماي، ئاللاهقا تەۋەككۇل قىلىش خاتادۇر. «قۇرئان كەرىم»دە ئىنسانىنى ئىجتىهات قىلىشقا، ئىشلەشكە دەۋەت قىلغۇچى ئايەتلەر ناھايىتى كۆپ. ﴿ناماز ئوقۇلۇپ بولغاندا (يەنى نامازدىن پارىغ بولغىنىڭلاردىن كېيىن) زېمىنغا تارىلىپ (يەنى ئۆز مەشغۇلاتىڭلار بىلەن بولۇپ) ئاللاهنىڭ پەزلىدىن تەلەپ قىلىڭلار﴾ (سۈرە جۇمۇئە 10- ئايەت). ئاللاهقا تەۋەككۇل قىلىشنىڭ مۇسۇلمانلارنىڭ هاياتىدىكى رولى ناھايىتى زور. ئىسلام تارىخىنىڭ دەسلەپكى مەزگىللىرىدىكى ئاللاهقا تەۋەككۇل قىلىشنىڭ هەقىقىتىنى چۈشىنىپ يېتىپ، ئەڭ قىيىن شارائىتلاردا پىداكارانە روهىي بىلەن تارىخ بېتىگە ئۆچمەس تۆھپىلەرنى يازغان مۇسۇلمانلارنىڭ ئاجايىپ نەتىجىلىرى بۇنىڭ ئەڭ تىپىك مىسالىدۇر. ئاللاهقا تەۋەككۇل قىلىش غۇۋا كۆزلەرنى روشەنلەشتۈرگۈچى نۇرلۇق مايا كقا ئوخشاش ئىنسانغا پۈتمەس كۈچ-قۇۋۋەت بېغىشلايدۇ.

ئاخىرقى سۆز

تەقدىرگە ئىمان ئېيتىش ئىسلام دىنىنىڭ ئاساسىي ئەقىدىلىرىدىن بىرىدۇر. مەيلى ياخشىلىق، يامانلىق بولسۇن هەممىسىنىڭ ئاللاهنىڭ تەقدىرى بويىچە بولىدىغانلىقىغا ئىشىنىش ئىمانىنىڭ ئالتە تەركىبىي قىسمىنىڭ بىرى بولغاچقا، بەندە تاكى تەقدىرگە ئىمان ئېيتىمىغۇچە تولۇق ئىمان ئېيتقان بولمايدۇ. شۇڭا تەقدىرگە ئىمان ئېيتىش هەر بىر مۇسۇلمانغا پەرزدۇر. تەقدىر ئەقىدىسىدىكى هەر قانداق خاتا كۆز قاراش ئىنسانىنى بەختسىزلىك

ۋە گۈمراھلىققا ئېلىپ بارىدۇ. گەرچە جەبرىيلەر پىرقىسى ھىجرىيە 4-ئەسىرنىڭ ئاخىرىدا تارىخ سەھنىسىدىن چۈشۈپ قالغان، قەدەرىيلەرمۇ پەيدىنپەي يوقالغان بولسىمۇ، ئەمما ئۇلارنىڭ قالدۇق تەسىرى يەنىلا كىشىلەر ئېڭىدىن يوقالغىنى يوق. بەزىلەر قەدەرىيە ۋە جەبرىيەلەرنىڭ تەقدىر ئەقىدىسىدىكى بىر تەرەپلىمە قارىشى ۋە شۇ ئاساستىكى ئەملىيەتتىگە قاراپلا ئىسلام تارىخىنىڭ مەلۇم دەۋرىدىكى قاراڭغۇ تەرەپلەرنى تەقدىر ئەقىدىسىنىڭ نەتىجىسى دەپ كۆرسىتىدۇ. ئەمما، مۇسۇلمانلارنىڭ تارىخ بەتلىرىدە قالدۇرغان، دۇنيانى تاڭ قالدۇرغان ئاجايىپ تۆھپىلىرىنىڭ دەل شۇ ساغلام بولغان تەقدىر ئەقىدىسى ئاساسىدا بارلىققا كەلگەنلىكى بۇنداق خاتا كۆزقاراشنى ئىنكار قىلىدۇ.

تەقدىر ئەقىدىسىنى ئەھلى سۈننە ۋە جامائەنىڭ كۆزقارىشى ئاساسىدا چۈشىنىش ۋە ئۇنىڭغا ئەمەل قىلىش بىزنى ساغلام ئەقىدە بىلەن ئىسلام تارىخىي سەھىپىلىرىدە نۇرلۇق ئىزلارنى قالدۇرۇشقا ئاساس ھازىرلاپ بېرىدۇ. بۇ توغرا مەسلەك مۇنداق ئىككى نۇقتىنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ.

1) كائىناتتىكى بارلىق شەيئىلەرنى ئاللاھنىڭ ئۆز ئىرادە ۋە خاھىشى بويىچە ياراتقان ۋە ئۇلارغا ئۆز ھېكمىتى بىلەن مۇناسىپ ئۆلچەم، قانۇنىيەت بېكىتكەنلىكىگە، يۈز بەرگەن ئىشلارنىڭ ھەممىسى ئاللاھنىڭ تەقدىرى بىلەن بولىدىغانلىقى ۋە ئۇنىڭ ئۆزگەرمەس ئىكەنلىكىگە ئىمان ئېيتىش زۆرۈردۇر. مانا بۇ خىل ئەقىدە بىزنى قەدەرىيلەرنىڭ ئىنسانىنى مۇتلەق ئەركىنلىككە ئىگە قىلىپ، تەقدىرنىڭ ئىنسان ھاياتىدىكى رولىنى ئىنكار قىلىدىغان بىر تەرەپلىمە قارىشىدىن خالىي قىلىدۇ. مانا بۇ خىل ئەقىدە بىلەن ئىنسانىنىڭ قايسى زامان، قايسى ماكاندا تۇغۇلۇش، چىراي-شەكىل، مىجەز-خۇلق، قاچان، قەيەردە، قانداق سەۋەبلەر بىلەن ئۆلۈشتەك بىزنىڭ ھېچقانداق ئىرادە ۋە ئىختىيارىمىز بولمىغان ئىشلاردا ئاللاھنىڭ مەلۇم ھېكمەت ۋە مەقسەت بىلەن ئورۇنلاشتۇرغانلىرىغا رازىمەنلىك بىلەن شۈكۈر قىلىمىز ۋە ھەمدۇسانا ئېيتىمىز.

2) ئاللاھ تائالانىڭ غەيبىنى بىلگۈچى ئىكەنلىكى، ئىلمىنىڭ ھەممىنى ئۆز ئىچىگە ئالىدىغانلىقى، ئىلمى ئەزەلىي دائىر بىدىن چەتتە قالىدىغان ھېچ نەرسىنىڭ مەۋجۇت ئەمەسلىكىگە، شۇ جۈملىدىن ئاللاھنىڭ ئىنسانىنى يارىتقاندا ئۇنىڭ ئۆز خاھىشى ۋە ئىختىيارى بىلەن قانداق ئەمەللەرنى قىلىدىغانلىقى، ئاخىرەتتە ئاقىۋىتىنىڭ قانداق بولۇشىنى ئاللاھقا مەلۇملۇق، لەۋھۇلمەھپۇزغا يېزىقلىق ئىكەنلىكى، ئاللاھنىڭ مەجبۇرلىغۇچى ئەمەس، ئىنساننىڭ ئۆز ئىختىيارى بىلەن قىلىدىغان ئەمەللەرنى ئىلمى ئەزەلى بىلەن ئالدىنئالا بىلىپ تەقدىر قىلىپ پۈتۈپ قويغانلىقىغا ئىمان ئېيتىش زۆرۈردۇر.

تەكىتلىنىش تېخىمۇ زۆرۈر بولغان بۇ ئەقىدە بىزنى تاقىتىمىزنىڭ يېتىشىچە چارە-ئامال قىلىشقا، تىرىشىپ ئىشلەشكە دەۋەت قىلىدۇ. بىزنى جەبەرىيەرنىڭ ئىنسانىنىڭ ئۆز ئەيىب-نۇقسانلىرىنى تەقدىرگە ئارتىپ قويۇش، ھەممە ئىشتا ياخشىلىقنى قولغا كەلتۈرۈش، يامانلىقنى دەفئىي قىلىش ئۈچۈن سەۋەب قىلماسىتىن، بىر چەتتە قول قوشتۇرۇپ تۇرۇشتەك ئىسلام دىنى روھىغا يات، تەقدىر ئەقىدىسىگە زىت بولغان پاسسىپ ئىدىيەلەرنى روھىمىزدىن چىقىرىپ تاشلاشقا تۈرتكە بولىدۇ، چۈنكى تەقدىرگە ئىمان ئېيتىش ھەرگىزمۇ ياخشىلىقنى قولغا كەلتۈرۈش، يامانلىقتىن ساقلىنىش ئۈچۈن چارە-تەدبىر ئىشلىتىپ تىرىشىپ ئىشلەشنى چەتكە قاقمايدۇ. ئەكسىچە ئاللاھنىڭ كائىناتتىكى بەرپا قىلغان قانۇنىيىتى، ئادەمنى يارىتىشتىكى مەقسىتى بىزدىن سەۋەب قىلىش، تىرىشىپ ئىشلەشنى تەلەپ قىلىدۇ. ئەنە شۇ سەۋەبمۇ ئاللاھنىڭ تەقدىرىدۇر.

ئىنسان ئۆزىنىڭ قانداق ھادىسىلەرگە دۇچ كېلىشىنى تاكى شۇ ئىش يۈز بەرمىگۈچە بىلمەيدۇ. بۇ ئىش يۈز بېرىشتىن ئىلگىرى ئاللاھنىڭ غەيىب ئىلمى دائىر بىسىدە بولىدۇ. ئاللاھ تائالا ئىنسانغا ئاتا قىلغان ئەقىل-پاراسەت، ئىختىيار ۋە شارائىتلىرىدىن ئوبدان پايدىلىنىپ، مەنپەئەتنى قولغا كەلتۈرۈش، يامانلىقتىن ساقلىنىش ئۈچۈن چارە-ئامال قىلىپ تىرىشىپ ئىشلىشى تەقدىرگە ئىمان

ئېيتىشنىڭ جۈملىسىدىندۇر. ئىنسانىڭ چارە-ئامال قىلىپمۇ كۆزلىگەن مەقسىتىگە يېتەلمىگەندە: «مەن قولۇمدىن كېلىدىغان ئىجتىھات، چارە-ئامالنىڭ ھەممىسىنى قىلدىم، ئاللاھنىڭ پۈتكىنى بولدى، ئاللاھ غەيىبىنى بىلگۈچىدۇر»، دېيىشى ئاللاھنىڭ تەقدىرىگە رازى بولۇش ۋە تەن بېرىشتۇر. بۇ ئاللاھ تائالانىڭ بەندىلىرىگە قىلغان رەھمىتى بولۇپ، شۇ ئارقىلىق ئىنسان تەسەللى تېپىپ ئۈمىدۋار بولىدۇ. ئاللاھ تائالانىڭ مۇنۇ ئايىتى بۇ مەزمۇنىنى تېخىمۇ روشەن بايان قىلىدۇ.

﴿يەر يۈزىدىكى بارلىق ھادىسىلەر ۋە ئۆزۈڭلار ئۈچۈن مۇسىبەتلەر بىز ئۇلارنى يارىتىشتىن بۇرۇن لەۋھۇلمەھپۇزغا يېزىلغان، بۇ (ئىش) شۈبھىسىزكى ئاللاھقا ئاسانىدۇر، (ئاللاھ تائالانىڭ ئۇلارنى لەۋھۇلمەھپۇزغا يېزىشى) قولۇڭلاردىن كەتكەن نەرسىگە قايغۇرۇپ كەتمەسلىكىڭلار ۋە ئاللاھ بەرگەن نەرسىلەرگە خۇش بولۇپ كەتمەسلىكىڭلار ئۈچۈندۇر﴾ (سۈرە ھەدىد 22-، 23- ئايەتلەر).

ئىسلام ئالىملىرىدىن مۇھەممەد غەززالى «عقيدة المسلم» (مۇسۇلمانىڭ ئەقىدىسى) ناملىق كىتابىدا مۇنداق دەيدۇ: «دېھقان ئېتىزغا ئۇرۇق تېرىيدۇ، پەرۋىش قىلىدۇ. ئەمما، يامغۇر يېغىپ زىرائەتنى سۇغىرىش، زىرائەتنىڭ ئۆسۈشى، ھوسۇل بېرىشى ئاللاھ تائالانىڭ قۇدرىتى ۋە ئىرادىسى بىلەن بولىدۇ. بىز ئاللاھنى زىرائەتنى ئۆستۈرۈپ بەرگۈچى دەيمىز. چۈنكى ئۇرۇقنى يارىتقۇچى، زىرائەتنى ئۆستۈرۈپ ھوسۇلغا ئىگە قىلغۇچى ئاللاھ تائالادۇر. شۇنداقلا دېھقانىمۇ تېرىغۇچى دەيمىز. چۈنكى، دېھقان زىرائەت ئۈچۈن مۇنبەت تۇپراق تاللاش، ئۇرۇق سېلىش، پەرۋىش قىلىشتەك سەۋەبلەرنى قىلىدى. ئىنسان ھاياتلىقى ئەمەللىرى بىلەن گويا ئېتىزغا ئۇرۇق سېلىۋاتقان دېھقانغا ئوخشايدۇ. ئەگەر خالىساڭ ھايات ئېتىزلىڭغا ياخشىلىقنى تېرىغىن، ئاللاھ تائالا ئىرادە، قۇدرىتى ۋە ئادىل ھۆكمى بىلەن ساڭا ساۋاب، ئەجرىنىڭ گۈلدەستىسىنى بېرىدۇ. ئەگەر خالىساڭ يامانلىقنى تېرىغىن، ئاللاھ تائالانىڭ ساڭا بېرىدىغىنى تىكەنلىك بولىدۇ».

ئىمان ۋە ئەمەل

ئىسلام دىنى ئىنسان ھاياتىنىڭ ھەممە قاتلاملىرىغا تۇتىشىدۇ شۇنداقلا روھىيەتنى، ھەم رېئال مەۋجۇدىيەتنى تەڭ ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. چۈنكى، بۇ دىن ئىنسانىنىڭ بىلىشى ۋە ئىشىنىشى زۆرۈر بولغان ئەقىدە قىسمى بىلەن ئىبادەت، ئەخلاق، تۈزۈم، مۇئامىلىدەك شەرئىەت قىسمىنىڭ بىرىكمىسى ئاساسىدا ۋۇجۇتقا چىققان. بەندىنىڭ ئەمەللىرىنىڭ يېتەكچىسى ۋە ئۆلچىمى سۈپىتىدە كۆپ تىلغا ئېلىنىدىغان ئىمان بولسا ئىسلام دىنىنىڭ تۈپ ئاساسى بولغان ئەقىدە قىسمى بولۇپ، يەنە ئېتىقاد، ئەقىدە سۆزلىرى بىلەنمۇ ئىپادىلىنىدۇ. ئەرەبچىدىن كىرگەن ئىمان سۆزى تىل نۇقتىسىدىن ئېيتقاندا «ئىشىنىش»، «تەستىقلاش» مەنىسىدە بولۇپ، دىنىي ئاتالغۇ جەھەتتىن ئاللاھنىڭ بىرلىكى، زاتى-سۈپەتلىرىگە، پەرىشتىلىرىگە، پەيغەمبەرلىرىگە، نازىل قىلغان كىتابلىرىغا، ئاخىرەت كۈنىگە ۋە تەقدىرگە ئىمان ئېيتىشنى كۆرسىتىدۇ. ئىمان گويا كى بىر ئۇل تاش بولۇپ، ئىسلام دىنىنىڭ قالغان ئەھكام-ئەركانلىرى مۇشۇ ئۇل-ئاساس ئۈستىگە قۇرۇلغان. بەندىنىڭ بارلىق ئەمەللىرى ۋە ئاقىۋىتىنىڭ قانداق بولۇشىمۇ ئۇنىڭ قەلبىدە يىلتىز تارتقان ئىمانىنىڭ دۇرۇسلۇقى ۋە دەرىجىسىگە باغلىق بولىدۇ. ئىمام بۇخارى رىۋايەت قىلغان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ «ئىنسانىنىڭ بەدىنىدە بىر پارچە گۆش بار، ئەگەر ئۇ تۈزەلسە ھەممە ئىشلىرى تۈزىلىدۇ. ئەگەر ئۇ بۇزۇلسا، بارلىق ئىشلىرى بۇزۇلىدۇ، ئۇ بولسىمۇ يۈرەكتۇر»، دېگەن ھەدىسىدىكى يۈرەك دەل ئىمانىنىڭ تىمسالىدۇر. شۇنداق بولغاچقا، «قۇرئان كەرىم» ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەدىسلىرىدە ئىمان سۆزى ناھايىتى كۆپ تىلغا

ئېلىنغان بولۇپ، ئىمانىنىڭ مەزمۇنلىرى تەپسىلىي بايان قىلىنغان. ئاللاھ تائالا سۆزە نىسادا ئىمانىنىڭ ئەركانلىرىنى بىر-بىرلەپ تىلغا ئېلىپ مۇنداق دەيدۇ: ﴿ئى مۆمىنلەر! ئاللاھقا، ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرىگە ۋە ئاللاھ ئۇنىڭغا نازىل قىلغان كىتابقا (يەنى قۇرئانغا) ۋە ئىلگىرى ئاللاھ نازىل قىلغان كىتابلارغا (يەنى قۇرئاندىن ئىلگىرى نازىل قىلىنغان ساماۋىي كىتابلارغا) ئىمان كەلتۈرۈڭلار، كىمكى ئاللاھنى، ئاللاھنىڭ پەرىشتىلىرىنى، كىتابلىرىنى، پەيغەمبەرلىرىنى ۋە ئاخىرەت كۈنىنى ئىنكار قىلىدىكەن، ئۇ قاتتىق ئازغان بولىدۇ﴾ (136- ئايەت).

جىبرىئىل ھەققىدىكى مەشھۇر ھەدىستە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەئرابى سىياقىدا كەلگەن جىبرىئىل ئەلەيھىسسالامنىڭ ئىسلام، ئىمان، ئېھسان ھەققىدە سورىغان سوئاللىرىغا جاۋاب بەرگەندە، ئىمانىنىڭ يۇقىرىدىكى بەش بۆلىكىگە قوشۇپ ياخشىلىق ۋە يامانلىقنىڭ ئاللاھنىڭ تەقدىرى بىلەن بولىدىغانلىقىغا ئىمان ئېيتىشنى تىلغا ئالغان. مانا بۇ ئالتە نۇقتا ئاللاھ بۇيرۇغان، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام دەۋەت قىلغان ئىمانىنىڭ مەزمۇنلىرى بولۇپ، بۇلار ئايرىلماس بىر پۈتۈن گەۋدىنى تەشكىل قىلغان. بەندە پەقەت بۇلارنى بىر-بىرىدىن ئايرىۋەتمەي، قۇرئان ۋە ھەدىسلەردە كەلگەن رەۋىشتە ھەممىسىگە تولۇق ئىشەنگەندىلا ئاندىن ئىمانى كامىل ھېسابلىنىدۇ. ھالبۇكى، بۇلارنىڭ بەزىسىگە ئىمان ئېيتىپ، بەزىسىنى ئىنكار قىلىش بولسا كىشىنى ئىمان دائىرىسىدىن چىقىرىپ كۇپۇرلۇققا ئېلىپ بارىدۇ. ئىمان مەسلىسى بەندىنى ئىسلام يولىغا كۇپۇرلۇققا ھۆكۈم قىلىۋېتىدىغان نېگىزلىك مەسىلە بولغانلىقى ئۈچۈن، ھەر بىر مۇسۇلمانىنىڭ ئىمانىنىڭ مەزمۇنلىرىنى ئومۇمىي رەۋىشتە بىلىۋېلىشى ۋە ئۇنى ھاياتىنىڭ ھەممە تەرەپلىرىگە تەتبىقلىشى پەرزى ئەين ھېسابلىنىدۇ.

ئىمانىنىڭ مەزمۇنلىرى (ئەركانلىرى)

1. ئاللاھنىڭ بىرلىكى، زاتى-سۈپەتلىرىگە ئىمان ئېيتىش. بۇنىڭ مەنىسى ئاللاھ تائالانىڭ ئاسمان-زېمىنىدىكى جىمىي نەرسىنى يوقتىن

بار قىلغۇچى، ياراتقۇچى ئىگە ئىكەنلىكى، بەندىنىڭ نامازى، روزا، زاكات، ھەج، ھەمدۇسانا، دۇئايى-ئىلتىجا بىلەن ئىبادەت قىلىشقا لايىق بولغان، بارلىق كامالى سۈپەتلەر بىلەن سۈپەتلەنگۈچى، بارلىق كەمچىلىكلەردىن پاك، ھەممىگە قادىر يەككە-يېگانە زات ئىكەنلىكىگە قەتئىي ئىشىنىشتۇر. مانا بۇ تەۋھىيد ئۇلۇھىيىە، تەۋھىد رۇبۇبىيىە ۋە ئاللاھنىڭ ئىسىم-سۈپەتلىرىدىكى تەۋھىدتىن ئىبارەت تەۋھىدنىڭ ئۇچ قىسمىنىڭ ئىخچام مەزمۇنىدۇر. بۇ ئۇقتا ئىماننىڭ جېنى-روھى بولۇپ، قالغان بەش بۆلەك مۇشۇ ئاساستا بىنا قىلىنغان. يۇقىرىدا تىلغا ئېلىنغان رەۋىشتە ئاللاھقا ئىمان ئېيتىش تەكىتلەنگەن ئايەتلەر قۇرئاندىكى ھەر بىر سۈرە، ھەر بىر بەتتە ئۇچراپ تۇرىدۇ. تۆۋەندىكى ئايەت ئەنە شۇلارنىڭ جۈملىسىدىندۇر.

﴿بىر ئاللاھتىن باشقا ھېچ ئىلاھ يوقتۇر، ئاللاھ ھەمىشە تىرىكتۇر، ھەممىنى ئىداره قىلىپ تۇرغۇچىدۇر، ئۇ مۇگدەپ قالمايدۇ، ئۇنى ئۇيقۇ باسمايدۇ، ئاسمانلاردىكى ۋە زېمىندىكى ھەممە نەرسە ئاللاھنىڭ (مۈلكى) دۇر، ئاللاھنىڭ رۇخسىتىسىز كىمىمۇ ئاللاھنىڭ ئالدىدا شاپائەت قىلالىسۇن، ئاللاھ ئۇلارنىڭ ئالدىدىكى (يەنى دۇنيادا قىلغان) كەينىدىكى (يەنى ئۇلار ئۆچۈن ئاخىرەتتە تەييارلىغان) ئىشلارنىڭ ھەممىسىنى بىلىپ تۇرىدۇ، ئۇلار ئاللاھنىڭ مەلۇماتىدىن (ئاللاھ) ئۇلارغا بىلدۈرۈشىنى خالىغان نەرسىلەردىن (يەنى پەيغەمبەرلەرنىڭ تىلى ئارقىلىق بىلدۈرگەن نەرسىلەردىن) باشقا ھېچ نەرسىنى بىلمەيدۇ، ئاللاھنىڭ كۇرسى (مەلۇماتى) ئاسمانلارنى ۋە زېمىننى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ، ئاسمان-زېمىننى ساقلاش ئۇنىڭغا ئېغىر كەلمەيدۇ، ئۇ يۇقىرى مەرتىۋىلىكتۇر، ھەممىدىن ئۇلۇغدۇر﴾ (سۈره بەقەره 255- ئايەت).

2. پەرىشتىلەرگە ئىمان ئېيتىش. بۇ پەرىشتىلەرنىڭ ئاللاھنىڭ نۇرىدىن ياراتقان مەخلۇقاتلىرى ئىكەنلىكى، ئۇلار كېچە-كۈندۈز ئاللاھقا تائەت-ئىبادەت قىلىش، تەسبىھ ئېيتىشتىن باشقا، ئاللاھ بۇيرۇغان بەزى ۋەزىپىلەرنى ئۈستىگە ئالغان، يېيىش-ئىچىش، شەھۋەتتىن

خالىي، ئاللاھنىڭ ھۆرمەتلىك بەندىلىرى ئىكەنلىكىگە قەتئىي رەۋىشتە ئىشىنىشتۇر. بۇ ھەقتە ئاللاھ تائالا سۈرە غافىردا مۇنداق دەيدۇ: ﴿ئەرشنى كۆتۈرۈپ تۇرغان ۋە ئەرشنىڭ چۆرىسىدىكى پەرىشتىلەر پەرۋەردىگارىغا تەسبىھ ئېيتىدۇ، ھەمدى ئېيتىدۇ، ئۇنىڭغا ئىمان ئېيتىدۇ. مۆمىنلەرگە مەغفىرەت تىلەيدۇ، (ئۇلار ئېيتىدۇ) «پەرۋەردىگارىمىز! سېنىڭ رەھمىتىڭ ۋە ئىلمىڭ ھەممە نەرسىنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. تەۋبە قىلغانلارغا ۋە سېنىڭ يولۇڭغا ئەگەشكەنلەرگە مەغفىرەت قىلغىن، ئۇلارنى دوزاخ ئازابىدىن ساقلىغىن!﴾ (7- ئايەت)

پەرىشتىلەر ھەققىدە «قۇرئان كەرىم» ۋە ھەدىسلەردە كەلگەن يۇقىرىقى سۆزلەرنى، ئۇلارنىڭ سانسىنىڭ كۆپلۈكى، قانىتى بارلىقى، ھەر خىل قىياپەتلەرگە كىرەلەيدىغان، مۆمىنلەرنى تۇغرا يولغا رىغبەتلەندۈرىدىغان ۋە ۋەھىي يەتكۈزۈش، بەندىنىڭ نامۇ-ئەمەللىرىنى يېزىش، جەننەت ۋە دوزاخقا مۇئەككەللىك قىلىشتەك ۋەزىپىلەرنى ئۈستىگە ئالغان خۇسۇسىيەتلىرى بىلەن بىلىش كۆپايە، ئەمما پەرىشتىلەرنىڭ ھەقىقىتى، ئۇلارنى قانداق ياراتقانلىقى، تەپسىلىي ئەھۋالى بىر ئاللاھقا مەلۇم بولغان ئىلمى غەيىپتۇر.

3. پەيغەمبەرلەرگە ئىمان ئېيتىش، بۇ ئاللاھ تائالانىڭ ھەر بىر ئۈممەتنى ھىدايەت قىلىش ئۈچۈن نۇرغۇن پەيغەمبەرلەرنى ئەۋەتكەنلىكى، ئۇلارنىڭ سانى پەقەت بىر ئاللاھقىلا مەلۇم بولۇپ، ھېچبىرىنىي ئايرىۋەتمەستىن ھەممىسىگە ئىمان ئېيتىشنى كۆرسىتىدۇ. بۇ تېخىمۇ تەپسىلىي ھالدا پەيغەمبەرلەرنىڭ ھەممىسىنىڭ ئۆز ئۈممىتىنى بىر ئاللاھقا ئىبادەت قىلىشقا، ئاللاھنىڭ شەرىئىتىنى تەتبىقلاشقا دەۋەت قىلىش ۋەزىپىسىنى ئۈستىگە ئالغان گۈزەل ئەخلاقلىق، ئاللاھ ئۇلارغا خاس قىلغان مۆجىزىلەرگە ئىگە، چوڭ گۇناھلاردىن پاك، ئاللاھنىڭ تاللانغان بەندىلىرى ئىكەنلىكى، مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەڭ ئاخىرقى پەيغەمبەر ئىكەنلىكىگە ئىمان ئېيتىشنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ.

«قۇرئان كەرىم»دە ئىسمى تىلغا ئېلىنغان پەيغەمبەرلەر 25 بولۇپ، بۇنىڭدىن باشقا ئىسمى زىكىر قىلىنمىغان نۇرغۇن پەيغەمبەرلەرنىڭ بارلىقىغىمۇ ئىمان ئېيتىش زۆرۈر. چۈنكى، ئاللاھ تائالا سۈرە غافىردا مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا خىتاب قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: ﴿سەندىن ئىلگىرى بىز ھەقىقەتەن نۇرغۇن پەيغەمبەرلەرنى ئەۋەتتۇق، ئۇلارنىڭ ئارىسىدىن ساڭا بايان قىلىپ بەرگەنلىرىمىزمۇ، بايان قىلىپ بەرمىگەنلىرىمىزمۇ بار﴾ (78- ئايەت)

4. ئاللاھ تائالانىڭ نازىل قىلغان كىتابلىرىغا ئىمان ئېيتىش. ئاللاھ تائالا «قۇرئان كەرىم»دە پەيغەمبەرلەرنىڭ قەۋمىنى ھىدايەت قىلىشى ئۈچۈن كىتابلارنى نازىل قىلغانلىقىدىن خەۋەر بەرگەن. بۇلاردىن ئېنىق تىلغا ئېلىنغانلىرى ئاخىرقى پەيغەمبەر مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا نازىل قىلغان «قۇرئان كەرىم»، مۇسا ئەلەيھىسسالامغا «تەۋرات»، ئىسا ئەلەيھىسسالامغا «ئىنجىل»، داۋۇد ئەلەيھىسسالامغا «زەبۇر»، ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام ۋە مۇسا ئەلەيھىسسالامغا سۇھۇلار (پارچىلار). ئىمانىنىڭ ئەركانلىرىدىن بىرى يۇقىرىقى كىتابلارغا ئىمان ئېيتىش. ئەمما شۇنى ئەسكەرتىپ ئۆتۈش زۆرۈركى، بۇ كىتابلار ئەسلىدە بىر ئاللاھقا ئىبادەت قىلىش، ئاللاھنىڭ شەرئىتىگە ئىتائەت قىلىشنى ئورتاق مەزمۇن قىلغان بولسىمۇ، «قۇرئان كەرىم»دىن باشقىسى ئىنسانلارنىڭ قول تەككۈزۈشى بىلەن ئۆزگىرىپ ئەسلىي ھالىتىنى يوقاتقان. ئاللاھ تائالانىڭ ﴿قۇرئاننى ھەقىقەتەن بىز نازىل قىلدۇق ۋە چوقۇم ئۇنى قوغدايمىز﴾ (سۈرە ھىجر 9- ئايەت) ﴿شۇبھىسىزكى، قۇرئان كەلگەندە ئۇنى ئىنكار قىلغانلار (قاتتىق جازاغا ئۇچرايدۇ)، شۇبھىسىزكى قۇرئان غالىب كىتابتۇر، ئۇنىڭغا ئالدىدىنمۇ، ئارقىسىدىنمۇ (يەنى ھېچقايسى تەرىپىدىن) باتىل يوزلەنمەيدۇ، ئۇ ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچى، مەدھىيىگە لايىق ئاللاھ تەرىپىدىن نازىل قىلىنغاندۇر﴾ دېگەن ۋەدىسى بويىچە، قۇرئاننىڭ پۈتۈن ئىنسانلارغا نازىل قىلىنغان ئاللاھنىڭ كالامى ئىكەنلىكى، ئۇنىڭ قانداق نازىل قىلىنغان بولسا، تا قىيامەتكىچە شۇ خىل ھالەتتە

ساقلىنىدىغانلىقىغا ئىشىنىپ، ئۇنىڭدا بۇيرۇلغان ئىشلارنى ئادا قىلىش، مەنئىي قىلىنغان ئىشلارنى تەرك ئېتىش ئىمانىنىڭ جۈملىسىدىندۇر.

5. ئاخىرەت كۈنىگە ئىمان ئېيتىش. بۇ قۇرئان ۋە ھەدىسلەردە خەۋەر بېرىلگەندەك، ئۆلۈم ئىنسان ھاياتىنىڭ ئاخىرقى پەللىسى ئەمەسلىكى، بەلكى ئۆلگەندىن كېيىنكى ھاياتى بەرزەخىيىە (قەبرە ھاياتى)، قەبرە ئازابى ۋە نېئىمەتلىرى، قىيامەت كۈنىدىكى قايتا تىرىلىش، ئەمەللەردىن بېرىلىدىغان ھېساب-كىتاب، جەننەت ۋە دوزاختىن ئىبارەت ئاخىرەتتە ئىنسان ئۈچۈن تەييارلانغان بارلىق نەرسىلەرگە ئىمان ئېيتىشنى كۆرسىتىدۇ. ئاللاھ تائالا بۇ ھەقتە مۇنداق دەيدۇ: ﴿سىلەر شۇنداق بىر كۈندىن (يەنى قىيامەت كۈنىدىن) قورقۇكلاركى، ئۇ كۈندە سىلەر ئاللاھنىڭ دەرگاھىغا قايتۇرۇلۇسىلەر، ئاندىن ھەر كىشى قىلغان (ياخشى ياماں) ئەمەلنىڭ نەتىجىسىنى تولۇق كۆرىدۇ. ئۇلارغا زۇلۇم قىلىنمايدۇ﴾ (سۈرە بەقەرە 281- ئايەت) ئاخىرەتكە بولغان ئىمان ئىسلام دىنىنىڭ ھاياتلىق ۋە ئۆلۈم ھەققىدىكى ئۆزگىچە مۇكەممەل قارىشىنى ئەڭ يارقىن رەۋىشتە گەۋدىلەندۈرۈپ بېرىدۇ، شۇنداقلا ھەر بىر مۇسۇلماننىڭ روھىي ھاياتىنى قۇياشتەك يورۇتۇپ، پەرۋەردىگارغا يۈزلىنىش ئىشتىياقى ۋە قورقۇنچى بىلەن ئەمەللىرىنى تۈزەشكە دەۋەت قىلىدۇ.

6. تەقدىرگە ئىمان ئېيتىش. بۇ كائىناتتىكى ھەر بىر ئورۇنلاشتۇرۇش ۋە ئىنسان ھاياتىدا دۇچ كەلگەن ئىشلارنىڭ ھەممىسىنىڭ بىر ئاللاھنىڭ پۈتكەن تەقدىرى، ئورۇنلاشتۇرۇشى بىلەن بولىدىغانلىقىغا ئىمان ئېيتىشتۇر. تەقدىر ھەققىدىكى توغرا ئەقىدە پەرۋەردىگارنىڭ ھېكمەت-ئەزىمىتىنى، ھەممىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان ئىلمى ئەزەلىسىنى ھېس قىلدۇرۇش بىلەن يەنە ئىنساننى ھەممە ئىشقا سەۋەب قىلىش، تەدبىر بىلەن ئاللاھقا تەۋەككۈل قىلىشقا ئۈندەيدۇ.

ئىماننىڭ كۈچىيىدىغانلىقى ۋە ئاجىزلىشىدىغانلىقى

ئىمان بولسا بەندىنىڭ ئەمەللىرىنىڭ ئاللاھنىڭ نەزىرىدە قوبۇل بولۇشىنىڭ شەرتى بولۇپ، ئىمانسىز ھالدا قىلىنغان تاغدەك ياخشى ئەمەللەرنىڭمۇ ئاللاھنىڭ دەرگاھىدا بىر تېنىنلىق ساۋاب-ئەجرى بولمايدۇ. ئاللاھ تائالا ئىماننىڭ زىيادە بولۇش ۋە ئاجىزلىشىپ كېتىش مۇمكىنلىكى ھەققىدە بىر قاتار ئايەتلەرنى بايان قىلغان.

﴿پەقەت ئاللاھ ياد ئېتىلسە، دىللىرىدا قورقۇنچ پەيدا بولىدىغان، ئاللاھنىڭ ئايەتلىرى تىلاۋەت قىلىنسا ئىمانى كۈچىيىدىغان، پەرۋەردىگارىغا تەۋەككۈل قىلىدىغان كىشىلەرلا (كامىل) مۆمىنلەردۇر﴾ (سۈرە ئەنفال 2- ئايەت). ئىمام مۇسلىم رىۋايەت قىلىدۇكى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «سىلەردىن كىمكى ئاللاھنىڭ شەرئىتىگە خىلاپ بىرەر ئىشنى كۆرسە، ئۇنى قولى بىلەن توسسۇن، ئەگەر ئۇنداق قىلىشقا كۈچى يەتمىسە، تىلى بىلەن توسسۇن. ئەگەر بۇنىڭغىمۇ قۇربى يەتمىسە دىلى بىلەن ئىنكار قىلىپ قارشى تۇرسۇن، ئەنە شۇ بولسا ئەڭ ئاجىز ئىماندۇر». مانا بۇلارغا ئاساسەن ئىسلام ئۆلىمالىرى ئىلىم، ياخشى ئەمەل، ئاللاھنى زىكىر قىلىپ تائەت-ئىبادەت قىلىشنىڭ بەندىنىڭ ئىمانىنى كۈچەيتىپ مۇستەھكەملەيدىغانلىقى، يامان ئەمەللەر ۋە ئاللاھنى ياد ئېتىشتىن غەپلەتتە قېلىشنىڭ ئىمانىنى ئاجىزلاشتۇرىدىغان سەۋەبلەر ئىكەنلىكىنى ئوتتۇرىغا قويغان. بۇنىڭغا يەنە قۇرئان ۋە ھەدىسلەرنى ئەڭ ئوبدان چۈشەنگۈچى ساھابىلەر ۋە تابىئىيلارنىڭ سۆز-ئەمەللىرىدىن مىسال كەلتۈرۈش مۇمكىن.

ئۆمەر ئىبنى خەتتاب رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ دائىم ساھابىلارغا: «كېلىڭلار، ئاللاھنى زىكىر قىلىپ، تائەت-ئىبادەت بىلەن ئىمانىمىزنى كۈچەيتەيلى»، دەيتتى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ساھابىلىرىدىن ئۇمەير ئىبنى ھەبىب «ئىمان كۆچىيىدۇ ۋە ئاجىزلىشىدۇ»، دېگەندە، كىشىلەر ئۇنىڭدىن: «ئۇنىڭ كۆچىيىشى ۋە ئاجىزلىشىشى قانداق بولىدۇ؟» دەپ سورىغان. ئۇمەير: «ئەگەر ئاللاھنى زىكىر قىلساق، ئاللاھقا ھەمدۇسانا، تەسبىھ ئېيتىساق بۇنىڭ بىلەن ئىمانىمىز كۆچىيىدۇ، ئەگەر غەپلەتتە قېلىپ، ئاللاھنى ياد ئېتمىشنى ئۇنتۇساق ئاجىزلىشىدۇ»، دېگەن. ئىمام تەھاۋى «ئەقىدەتۇتتەھاۋىيە» ناملىق ئەسىرىدە مۇنداق دەيدۇ: «ئەسلىي ئىمان بىردۇر، بەندىلەرمۇ باراۋەردۇر، پەقەت ئۇلار تەقۋالىق ۋە ھاۋايى-ھەۋەسكە ئەگەشمەسلىك بىلەن بىر-بىرىدىن ئارتۇق بولىدۇ».

دېمەك، ئاللاھنىڭ رىزالىقىنى ئىزدەيدىغان بەندىنىڭ ئىمانىنىڭ مەزمۇنلىرىنى تولۇق بىلىۋېلىش ۋە تەتبىقلاشتىن باشقا يەنە ئىلىم، ياخشى ئەمەل ۋە ئاللاھنى زىكىر قىلىش بىلەن ئىمانىنى دائىم كۆچەيتىپ مۇستەھكەملەپ تۇرۇشى زۆرۈردۇر.

ئىمان مىزانىدىكى ئەمەل

گەرچە بەزى شەكىل جەھەتتىكى پىكىر ئىختىلاپى بولسىمۇ ئەھلى سۈننە ۋە جامائەنىڭ ئىمانغا بېرىدىغان تەبىرى شۇكى، ئىمان بەندىنىڭ ئىسلام دىنىنىڭ ئەقىدە ۋە شەرىئەت ئەھكاملىرىنى چىن دىلى بىلەن تەستىقلىشى، تىلى بىلەن ئىقرار قىلىشى، ھەرىكىتى بىلەن ئەمەلىيەتتە ئادا قىلىشىدۇر. مانا بۇ تەبىر ئىمانىنىڭ بەندىنىڭ قەلبىگىلا خاس بولماستىن، بەلكى ئېتىقادىغا ماسلاشقان ئەمىلىنىمۇ ئۆز ئىچىگە ئالغان كەڭ دائىرىلىك ئىبارە ئىكەنلىكىنى چۈشەندۇرىدۇ. ئىمام بۇخارى رىۋايەت قىلىدۇكى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «ئىمان يەتمىش نەچچە شاخچىدىن تەركىپ تاپقان. ئۇنىڭ ئەڭ ئەۋزىلى بىر ئاللاھتىن باشقا ھېچ ئىلاھ يوق دەپ كەلىمە شاھادەتنى ئېيتىش، ئەڭ تۆۋىنى يولدىكى

كىشىلەرگە ئەزىيەت يەتكۈزىدىغان تاش، تىكەنگە ئوخشاش بىرەر نەرسىنى ئېلىۋېتىش، نومۇس-ھايا بولسا ئىمانىڭ جۈملىسىدىندۇر».

ئەرەبچىدىن كىرگەن ئەمەل سۆزى بەندىنىڭ ئىش-ھەرىكىتى مەنىسىدە بولۇپ، ئىمان ھەرگىزمۇ ئەمەلدىن ئايرىلغان ھالدا قەلبىدە بىلىپ قويۇش ياكى ئاغزىدا ئىقرار قىلىش ئەمەس، شۇڭا تابىئىيلاردىن ھەسەن بەسرى: «ئىمان دېگەن قۇرۇق ئۈمىد ۋە ياكى كىشىلەرگە كۆرسىتىش بىلەن بولمايدۇ، بەلكى ئۇ بەندىنىڭ قەلبىگە ئورنىغان، ئىش-ئەمىلى بىلەن ئادا قىلغان ئېتىقادتۇر»، دېگەن. ئەمەل بولسا ئىمانىڭ ئايرىلماس بىر قىسمى بولۇپ، ئەمەلسىز ئىمان كامىل ئىمان ھېسابلانمايدۇ. «قۇرئان كەرىم» ۋە ھەدىسلەردە ئىمان بىلەن ئەمەل باشتىن-ئاخىر چەمبەرچەس باغلانغان بولۇپ، ئىمانىڭ ياخشى ئەمەلدىن ئايرىلغان ھالدا تەكىتلەنگەنلىكى يوق دېيەرلىك. «قۇرئان كەرىم»گە نەزەر سالساق ﴿ئىمان ئېيتقان، ياخشى ئەمەللەرنى قىلغان...﴾ دېگەن ئىبارىلەرنىڭ دائىم بىر-بىرىگە يانداشىپ كەلگەنلىكىنى كۆرىمىز. ناھايىتى ئېنىقكى، ئىسلام دىنى بەندىدىن چىن ئىمان بىلەن بىرگە شۇ ئىماننى ئەمەلىيەتتە كۆرسەتكۈچى ياخشى ئەمەللەرنى قىلىشنى تەلەپ قىلىدۇ. شۇڭا ئاللاھ تائالا ئىماندا مۇستەھكەم مۆمىنلەرنىڭ سۈپىتىنى تىلغا ئالغاندا ئۇلارنىڭ ئەملىنى قوشۇپ بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: ﴿سىلەرنىڭ كۈن چىققان ۋە كۈن پاتقان تەرەپكە يۈز كەلتۈرۈشۈڭلارنىڭ ئۆزىلا ياخشى ئەمەلگە يەتمەيدۇ، بەلكى ئاللاھقا، ئاخىرەت كۈنىگە، پەرىشتىلەرگە، كىتابلارغا، پەيغەمبەرلەرگە ئىمان كەلتۈرۈش، ئاللاھنى سۆيۈش يۇزىسىدىن خىش-ئەقرىبالارغا، يېتىملەرگە، مىسكىنلەرگە، ئىبنى سەبىللەرگە، سائىللارغا ۋە قۇللارنىڭ ئازاتلىققا ئېرىشىشىگە پۇل-مال يارەم بېرىش، نامازنى ئوقۇش، زاكات بېرىش، ئەھدىگە ۋاپا قىلىش، يوقسۇزلۇققا، كېسەللىككە ۋە

(ئاللاھنىڭ يولىدا قىلىنغان) ئۇرۇشقا بەرداشلىق بېرىش ياخشى ئەمەلگە كىرىدۇ، ئەنە شۇلار (يەنى يۇقىرىقى سۈپەتلەرگە ئىگە كىشىلەر) (ئىمانىدا) راستچىل ئادەملەردۇر، ئەنە شۇلار تەقۋادار ئادەملەردۇر﴾ (سۈرە بەقەرە 177- ئايەت)

ئەمەلنىڭ قوبۇل بولۇشىدا تۆۋەندىكى تۆت شەرت ھازىرلانغان بولۇشى كېرەك:

1) ئاللاھ تائالانىڭ بىرلىكىگە، قۇدرىتىگە، زاتى-سۈپەتلىرىگە ئىمان ئېيتىش. بۇ بەندىنىڭ ئەمەللىرىنىڭ ئاللاھنىڭ نەزىرىدە مەقبۇل بولۇشىدىكى ئەڭ ئاساسىي ۋە ئەڭ مۇھىم شەرت بولۇپ، بۇنىڭسىز قىلغان ياخشى ئەمەللەر ھەر قانچە كۆپ بولسىمۇ، ئۇنىڭغا قىلچىلىك ئەجىر-ساۋاب بېرىلمەيدۇ. بۇ نۇقتىنى تەكىتلەپ، ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ: ﴿شۈبھىسىزكى، ئىمان ئېيتقان ۋە ياخشى ئەمەللەرنى قىلغانلارنىڭ مەنزىلگاھى فىردەۋس جەننەتلىرى بولىدۇ﴾ (سۈرە كەھف 107- ئايەت)

2) بارلىق ئەمەللىرىنى كىشىلەرگە كۆرسىتىشتەك رىيا ياكى نام-شۆھرەت ئۈچۈن ئەمەس، ئاللاھنىڭ رىزالىقى ئۈچۈن ئىخلاس بىلەن قىلىش. ئاللاھ تائالا سۈرە زۇمەردە مۇنداق دەيدۇ: ﴿دىنىڭنى شېرىكتىن (ۋە رىيادىن) ساپ قىلغىنىڭ ھالدا ئاللاھقا ئىبادەت قىلغىن﴾ (2- ئايەت).

3) پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام دەۋەت قىلغان بارلىق نەرسىلەرگە ئىمان ئېيتىش بىلەن سۈننىتىگە ئەگىشىش. ئاللاھ تائالا مۇنداق دەيدۇ: ﴿كىمكى پەيغەمبەرگە ئىتائەت قىلىدىكەن، ئۇ ئاللاھقا ئىتائەت قىلغان بولىدۇ (چۈنكى پەيغەمبەر ئاللاھنىڭ ئەمرىنى يەتكۈزىدۇ)﴾ (سۈرە نىسا 80- ئايەت).

4) پەيغەمبەرلەر، ئەۋلىيالار، ئەرۋاھلارغا ئىلتىجا-دۇئا قىلىپ، ياردەم تىلەشتەك ئاللاھقا شېرىك كەلتۈرىدىغان گۇناھلاردىن ساقلىنىش. ئاللاھ تائالا بەندىلىرىنى مۇنداق زور گۇناھتىن ئاگاھلاندۇرۇپ مۇنداق

دەيدۇ: ﴿ئاللاھ ئۆزىگە بىرەر نەرسىنىڭ شېرىك كەلتۈرۈلۈشىنى (يەنى مۇشرىكلىك گۇناھىنى) ئەلۋەتتە مەغپىرەت قىلمايدۇ. بۇنىڭدىن باشقىنى (ئاللاھ ئۆزى) خالىغان ئادەمگە مەغپىرەت قىلىدۇ، كىمكى ئاللاھقا شېرىك كەلتۈرىدىكەن، ئۇ ھەقىقەتەن قاتتىق ئازغان بولىدۇ﴾ (سۈرە نىسا 116- ئايەت).

ئەپسۇسكى، زامانىمىزدا ئەۋج ئېلىۋاتقان پەقەت كەلىمە شاھادەتنى ئېيتىپ قويۇش بىلەنلا كۇپايىلىنىپ، ئاللاھنىڭ رەھمىتىنىڭ، مەغفىرىتىنىڭ كەڭلىكى، ئاللىقانداق ئۆزرىلىرىنىڭ يوللۇقلۇقىغا قۇرۇق ئۈمىد باغلاپ، ياخشىلىققا بۇيرۇپ، يامانلىقتىن توسۇش، نامازنى، روزىنى، زاكاتىتەك شەرىئەت تەكلىپلىرىنى ئادا قىلمىغان كىشى ھەقىقەتەن قاتتىق زىيان تارتقۇچىدۇر. ھەممە كىشى ئۆزىنىڭ ھالى بىلەن بولۇپ قالىدىغان، ئۆزىنىڭ قېرىندىشىدىن، ئانىسىدىن، ئاتىسىدىن، خوتۇنىدىن ۋە بالىلىرىدىن قاچىدىغان قىيامەت كۈنىدە، ئاللاھ ئادىل مىزانىدا ئۆلچەيدىغان نەرسە بەندىنىڭ ئەمەللىرى ئەمەسمۇ؟ ئىنسانىنىڭ ھاياتىنىڭ ئاخىرقى قارارگاھى بولغان جەننەت نېئمىتى ياكى جەھەننەم ئازابىنى تېتىشقا سەۋەب بولىدىغىنى ئۇنىڭ مۇشۇ پانىي دۇنيادا قىلغان ئەمەللىرى ئەمەسمۇ؟ ئەگەر شەرىئەت ئەھكاملىرىنى ئادا قىلمىغان ئۆزرىلەر يوللۇق، ئەجەل تېخى يېراقتا ھېسابلانسا، ئاللاھ تائالانىڭ مۇنۇ سۆزىگە نېمە دەيمىز؟

﴿جىنلارنى، ئىنسانلارنى پەقەت ماڭا ئىبادەت قىلىش ئۈچۈنلا يارىتتىم، ئۇلاردىن مەن رىزىق تىلىمەيمەن ۋە ئۇلارنىڭ مېنى ئوزۇقلاندۇرۇشىنى تىلىمەيمەن، ئاللاھ ھەقىقەتەن ھەممىگە رىزىق بەرگۈچىدۇر، قۇدرەتلىكتۇر﴾ (سۈرە زارىيات 56-، 57-، 58- ئايەتلەر).

ئەقىلدىن باشقا كۆز

ئىسىق، نەم دېگىز شامىلى يۈزلىرىمگە ئوتتەك ئۇرۇلاتتى. يولنىڭ ئىككىسى چېتىدىكى خورما دەرەخلىرى يالقۇن چېقىرىپ كۆيۈۋاتقاندەك ئىدى. يۈرتۇمنىڭ گۈل كەبى تۆت پەسلى بۇ يەردە يوق.

شەرقچە پۇراققا تويۇنغان بۇ مەرمەردەك ئەرەب كوچىلىرىدا مىغىلدىشىپ يۈرگەن ئۆزگىچە چىراي، ئۆزگىچە تىلدا سۆزلىشىۋاتقان كىشىلەر ... خۇدانى ئىزدەپ، ئىلىم-ھېكمەت ئىزدەپ، بايلىق ئىزدەپ، رىزىق ئىزدەپ بۇ يەرگە كەلگەن كىشىلەر... زېمىنىدىكى جانلىق، جانسىز نەرسىلەرنىڭ ھەممىسىنىڭ ئۆز يىلتىزى، تۇپرىقى بولىدۇ. ئۇزۇقلۇق ئالىدىغان يىلتىزدىن، جان بەرگۈچى تۇپراقتىن ئايرىلىش ئازابى يۈرەكنى ئۆرتەيدۇ. بىرەر ئېغىز ئۇيغۇرچە سۆز، ئەجەمنىڭ دىلىنى ئەزگۈچى سېھرلىك كۈيلىرىنى ئاڭلىغىلى بولمايدىغان بۇ ئەركىن-ئازادە دىيارىدا ئانا يىلتىزىمدىن، جېنىم يايرايدىغان تۇپرىقىمدىن ئايرىلىش غېرىبلىقى ماڭا ھەمراھ. ھىدايەت ۋە ئىلىم-ھېكمەت ئىزدەپ كەلگەن بۇ جايدىن، شانۇشەۋكەتلىك خەلىپىلەر تارىخىدىن، غەربلىشىش كەلكۈنىدە تاشقى پوستى يۇمشىغان، رەڭگى ئۆڭگەن بولسىمۇ، كۆرۈنمەس قاتلاملىرىدا كامالى ئېتىقادقا مەھكەم يېپىشقان ئېگىلمەس ئەرەب خاراكتېرىدىن كۆرگىنىم روھ تىرەنلىكلىرىدىكى ئاجايىپ ئۇمىدۋارلىق ۋە ئىشەنچ. مېنى ئويلاندۇرغىنى ئەڭ ئېغىر كۈنلەردە، مەغلۇبىيەت ۋە ھالاكەتلىك يوقىلىش خەۋپى كۆزگە كۆرۈنۈپ قالغان ئەڭ قىيىن پەيتلەردە

چۈشكۈنلەشمىگەن روھ، ياشاش ۋە كەلگۈسىگە بولغان ئۈمىد ۋە جەسۇرلۇق.

بىر كۈنى مەندىن يۇرتۇمنىڭ ھاۋا كىلىماتىدىن تارتىپ، يېمەك-ئىچمىكىگىچە ھەممە نەرسىنى سوراپ هارمايدىغان ساۋاقداشلىرىمدىن بىرى:

— سەن شۇنچە يىراقتىن كېلىپ، بىز ئۆز تىلىمىزدا ئوقۇيمۇ قېينىلىدىغان قېيىن دەرسلەردە ھەمىشە بىرىنچى بولىسەن، سىلەر شۇنداق ئەقىللىق خەقمۇ؟ دەپ سوراپ قالدى. باشلانغۇچتىن تارتىپ ئالىي مەكتەپكىچە بولغان 16 يىللىق مائارىپ شەكىللەندۈرگەن مۇۋازىنەت رامكامدىكى ئەقىلنىڭ سەلتەنەتلىك ئورنىغا ئاللىبۇرۇنلا سوئال بەلگىسى قويۇلغانىدى. مەن بىردىنلا ئويلىنىپ قالدىم. ئۆزۈم بىلەن ساۋاقداشىم، ئۇيغۇر بىلەن ئەرەب ئارىسىدىكى پەرقنى ئويلاپ قالدىم. ئۇمۇ، مەنمۇ ئىلىم ئۈچۈن، مۇۋەپپەقىيەت ئۈچۈن ئىجتىھات بىلەن تەر ئاقتۇرىمىز. ئەگەر ئەقىل تارازىسىدا ئۈنۈمنى ئۆلچىسە، تارازىنىڭ مەن تۇرغان تەرىپى بېسىپ كېتىدۇ. ئوخشىمايدىغىنى ئۇ 14 ئەسىردىن بۇيان ئۆز جۇلالىسىنى يوقاتمىغان «قۇرئان كەرىم»گە مەھكەم يېپىشقان، ئۇ ھاياتىنىڭ ئەڭ ئۇششاق تەپسىلاتلىرىدىن تارتىپ ئەڭ چوڭ قىسمەتلىرىگىچە ھەممىنىڭ جاۋابىنى بۇ مۇقەددەس دەستۇردىن ئىزدەيدۇ. ساۋاقداشىمنىڭ قەلبى پەرۋەردىگارغا تەۋەككۈل قىلىشنىڭ لەززىتى بىلەن ئارام تاپسا، بەدىنى ھەمىگە سەۋەب-تەدبىر قىلىش بىلەن چارچايدۇ. تۇغمەس ئىمتىھانلار بىلەن ئالدىراش يۇرگىنىمىدە، قۇلقىمغا ئىمتىھان تەييارلىقىدىن باشقا، مۇۋەپپەقىيەت ئۈچۈن ئوقۇلۇۋاتقان ھاجەت نامازلىرىدىكى ئىلتىجادۇئالار تىنماي ئاڭلىنىپ تۇرىدۇ. شۇنداق، بىز باشقىلاردىن ئارتۇق بولساق ئارتۇقكى، ھېچكىمدىن قېلىشمىغۇدەك ئەقىللىق، ئىخلاس بىلەن بىرلىگەن ھەر بىر ئىشىمىزدا نەتىجە يارىتقۇدەك زېھنىي قۇۋۋەتكە ئىگە خەلق. بىراق ئەقىل بىلەن تەقدىرنىڭ، بەخت بىلەن ئەقىلنىڭ قانداق

مۇناسىۋىتى بار؟ ئەقىل بەختىنىڭ شەرتىمۇ؟ ئەگەر شۇنداق دېيىلسە ئۇتتۇرا ئاسىيا تارىخىدا ئاجايىپ بۇيۇك ئىدىيەۋى ئويغىنىش دولقۇنىنى قوزغىغان تاتار مىللىتىنىڭ ۋەتىنىنى بۇگۈنكى دۇنيا خەرىتىسىنىڭ قەيىرىدىن ئىزدەيمىز؟ قازان خانلىقىنىڭ سەلتەنەت-ھەيۋىسى، چىرايلىق باغچا-سارايلىرى قانداق غايىب بولۇپ كەتتى؟ دۇنيا مەدەنىيەت تارىخىدىكى ئېسىل ئۆرنەكلەردىن سانلىدىغان مايالار، ئازتىكلار مەدەنىيىتىنى ياراتقان ئىندىئانلارنىڭ تارتقۇزۇپ قويغان جىمى نەرسىلىرىگە ئەقىل دال بولالىدىمۇ؟

زامانلار كەڭ كەتكەن ئورخۇن دالىلىرىدا ياتلارنىڭ يۇرتىگە قورقۇنچ سېلىپ، تەختلىرىنى تىترىتىپ ئۆتكەن ئۇچقۇر ھون ئاتلىرىدەك ھەش-پەش دېگۈچە ئۆتۈپ كەتتى. دەريا-دەريا قانلار، خارلانغان ئەزىز جانلار، مۇجۇلغان يۇرەكلەر بەدىلىگە ئېرىشكەن ۋە يوقاتقان نەرسىلەر ۋاقىت دولقۇنىدا ئىزسىز غايىب بولدى. رېئاللىقنىڭ ھەسرىتى ئالدىدا ئۆتمۈشنىڭ ساۋاقلىرىدىن بىرەر ھېكمەت ئىزدىمەكچى بولغىنىمىزدا بىزگە شۇ نەرسە ئايان بولىدۇكى، ئەقىل بىر دۆلەت، بىر مىللەت، بىر شەخسنىڭ تەقدىرىدىكى ھەل قىلغۇچ ئامىل ئەمەس، شۇنداقلا بەختنىڭ بىردىنبىر شەرتىمۇ ئەمەس. بەلكى كامالى ئېتىقاد ۋە مۇشۇ بۇلاقتىن ئوخچۇپ چىققان ئىگىلمەس روھ، ئۇمىدۋارلىقنى ئۆزىگە نىجاتلىق تۇمارى قىلغان خەلق ئەتىۋارلىق ئەگگۈشتەرگە ئايلىنالايدۇ. ھەر قېتىم تالا-تۇزلەرگە چېقىپ، نۇرسىز كۆزلەر، سولغۇن يۈزلەرنى كۆرگىنىمدە قۇياش پاتماس شەھەر ھەققىدىكى مۇنداق بىر ھېكايىنى ئەسلەپ قالىمەن.

بۇرۇنقى زامانىدا ئاجايىپ قۇدرەتلىك، يېڭىلمەس بىر شەھەر بولغانىكەن. بۇ شەھەرنىڭ بالىلىرىمۇ باشقا بالىلارغا ئوخشاش مەكتەپتە ئوقۇيدىكەن. ئەمما، ئۇلارغا بېرىلىدىغان تاپشۇرۇق، ئېلىنىدىغان ئىمتىھان قات-قات كىتابلار دۆۋىسىگە چۆكۈپ قورۇق يادلاشنى ئەمەس، ئۇلاردا مۇكەممەل ئېتىقاد ۋە بۇيۇك غايە يېتىشتۇرۇشنى مەقسەت قىلىدىكەن. شۇنداق بولغاچقا، نەۋقىران

يىگىتلەر، بەرنا قىزلاردىن تارتىپ، باقىي ئالەمنىڭ ئىشىكىنى چەككەن بوۋاي-مومايلارغىچە ھەممىنىڭ كۆزلىرىدىن ئۇمىد ۋە مۇھەببەت چاقنايدىكەن. ھەر بىر ئىشىدىن جەسۇرلۇق چىقىپ تۇرىدىكەن. چۇشكۈنلۈك ۋە بوشاڭلىق ئۇلارغا يات ئىكەن. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ «ئاخىرەت ئۇچۇن ئەتىلا ئۆلىدىغانىدەك ئىبادەت قىل، بۇ دۇنيالىق ئۇچۇن مەڭگۇ ئۆلمەيدىغانىدەك ئىجتىھات قىل» دېگەن ھەدىسى ئۇلارنىڭ ھاياتلىق مىزانى ئىكەن. زامانلار ئۆتۈپ، ئەتراپىتىكى شەھەرلەرنىڭ بىرلىرى نادانلىقتىن، ئۆز ئەقلىدىن ماختىنىدىغان يەنە بىرلىرى ھەددىدىن ئاشقان قىلمىشلىرى سەۋەبىدىن ھالاك بوپتۇ. گاھى تەتۇر چۆرگىلەيدىغان پەلەكنىڭ چاقمۇ، كۈچلۈك دۇشمەننىڭ شىددەتلىك ھۇجۇملىرىمۇ، ھېيلىگەر سۇيىقەستچىنىڭ شەيتانىنى ئۇسۇلغا سالىدىغان نەيرەڭلىرىمۇ بۇ شەھەرنى بويسۇندۇرالماپتۇ. شۇنىڭ بىلەن كىشىلەر بۇ شەھەرنى قۇياش پاتماس شەھەر دەپ ئاتاپتۇ. ئەمەلىيەتتە بۇ شەھەردىمۇ دۇنيانىڭ ھەر قانداق بىر يېرىدىكىگە ئوخشاش ئەتىگىنى شەرقتىن كۆتۈرۈلگەن قۇياش كەچ بولغانىدا غەربكە باش قويىدىكەن. پەقەت، ئېتىقاد ئاتا قىلغان ئېگىلمەس روھنىڭ قۇدرىتى بۇ شەھەرنى ئەنە شۇنداق ئۇمىد ۋە غەلبە قۇياشى پاتماس شەھەرگە ئايلاندۇرغانىكەن.

مەن مۇڭلۇق ئەزان ئاۋازىغا قۇلاق سېلىپ تۇرۇپ، ئۇيغۇر رېئاللىقىدا يىلتىز تارتقان چۇشكۈنلۈك، ئۇمىدسىزلىك ۋە بۇنىڭ نەتىجىسىدە كېلىپ چىققان بوشاڭلىق، راھەتپەرەسلىكتەك زاھىرى ئىللەتلەرنىڭ سەۋەبلىرىنى ئويلاپ كەتتىم. نامراتلىق، ناقىس ئائىلە تەربىيىسى، كەمتۇك مائارىپ، جەمئىيەت... ئەمما يەنىمۇ كەلسە بۇلارنىڭ ھەممىسىنىڭ مەنبەسى پەقەت بىرلا. ئىمام بۇخارى رىۋايەت قىلىدۇكى، بىر ئەئرابى (سەھرالىق ئەرەب) پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىدا تۆگىسىنى باغلىماستىن قويۇۋەتتى ۋە «ئاللاھقا تەۋەككۈل قىلدىم» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇ كىشىگە: «ئاۋۋال تۆگىنى باغلا، ئاندىن ئاللاھقا تەۋەككۈل قىل»

دېدى. ئەپسۇس، ھەممە نەرسە ئەقىل بىلەن، كۆز بىلەن كۆرگىلى، قول بىلەن تۇتقىلى، بەھرىلەنگىلى بولىدىغان ماددىي مەنپەئەت بىلەن ئۆلچىنىدىغان بۇگۈنكى كۈندە بىز ئەڭ مۇھىم نەرسىنى ئۇنتۇپ قالدۇق. بىز پەقەت تۆگىنى باغلاش بىلەنلا بولۇپ كەتتۇق. «بىز ئالەم باغچىسىدىكى ئەڭ ئېسىل مېۋىگە قول ئۇزاتتۇق-يۇ، باغۋەننى ئۇنتۇپ قالدۇق».

ئىسلام تارىخىدىكى نۇرغۇن مۇھىم ۋەقەلەرنىڭ شاھىتى بولغان ئۇمەۋىيلار خەلىپىلىكى ئەرەب زېمىنىدىن ھالقىغان زېمىنلارغىمۇ خوجا بولغانىدى. ئۇمەۋىيلار فۇتۇھاتلىرىنىڭ ئەڭ بارقىن نەمۇنىلىرىدىن بولغان ئىسپانىيە مىلادىيە 711- يىلى بويسۇندۇرۇلۇپ، ئۇمەۋىيلار خەلىپىلىكى تېررىتورىيىسىگە قوشۇلغان ئالتۇن زېمىنغا ئايلانغان ۋە ئەندەلۇس دەپ ئاتالغان. بۇ يەردە بارلىققا كەلگەن ئەدەبىي ئىجادىيەت، پەلسەپە، تەبىئىي پەنلەردىكى گۈللىنىش، ئىسلام بىناكارلىقىنىڭ گۈزەللىكىنى نامايان قىلغان مەسجىد-مەدرىسەلەر، ئالىي بىلىم يۇرتلىرى ئىسلام مەدەنىيىتىنىڭ بۈيۈك پەللىسىنى ياراتقانىدى. تۈپ ماھىيىتىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا، بۇ گۈللىنىشنىڭ سەۋەبلىرى — ئۇمەۋىيلار خەلىپىلىرىنىڭ ئەقىل-پاراسىتى، دانا تەدبىر-سىياسەتلىرى، قوشۇننىڭ جەڭگىۋارلىقىنىڭ ھەممىسى يەنىلا بىر مەنبەدىن — جان-دىلى بىلەن يېپىشقان ئىماندىن كەلگەنىدى. ئەپسۇس، بۇ بۈلاق ئاستا-ئاستا قۇرۇشقا، دۇنيانىڭ مەئىشەتلىرى بىلەن كىشىلەر ئېسىدىن كۆتۈرۈلۈشكە باشلىغاندا بۇ سەلتەنەت قولدىن كەتتى. دۇنيا خەرىتىسىدىن ئەندەلۇس دېگەن ئىسىم ئۆچۈرۈلۈپ، ئۇنىڭ ئورنىغا ياۋروپالىقلار ئىسپانىيە دېگەن ئىسىمنى يازدى. يەتتە ئەسىرلىك مەدەنىيەت خارابلىققا ئايلانىدى. ئەندەلۇسنىڭ ئاخىرقى ۋالىيلىرىدىن بولغان ئەبۇ ئابدۇللاھ سەغىرنى ئەندەلۇسنىڭ ئەڭ مۇھىم شەھەرلىرىدىن بولغان غىرناتە شەھىرىنى ياۋروپالىق فىرناندو بىلەن خوتۇنى ئىلزابىتقا تاپشۇرۇپ بېرىپ چىقىپ كېتىشكە مەجبۇر بولدى. ياۋروپالىقلار

«ئەرەبلەرنىڭ ئاھ ئۇرىدىغان جايى» دەپ ئاتىۋالغان يەردە ئابدۇللاھنىڭ ئانىسى — ئەقىل-پاراسەتلىك، تەدبىرلىك ئايال ئائىشە غەرناتە شەھىرىگە نەزەر تاشلاپ كۆزىدىن ھەسرەت-نادامەت ياشلىرىنى تۆكۈپ تۇرۇپ، ئەرەب ۋە تۈرك تارىخ كىتابلىرىغا خاتىرىلەنگەن ھېكمەت بىلەن يۈغۇرۇلغان مەشھۇر نۇتقىنى سۆزلىدى. بۇ تارىخ قالتىس دەبدەبىلىك ئىبارىلەر بىلەن يەكۈنلەندى-يۇ، يەنىلا كىشىلەرنىڭ ئېسىدىن كۆتۈرۈلۈپ كەتتى.

2

ئىلىم ئادەم ئاتا بىلەن ھەۋۋا ئانىدىن باشلانغان ھاياتلىق مۇساپىسىدە ئۆزىنىڭ ئاجايىپ خاسىيىتى ۋە پەزلىنى نامايان قىلىپ كەلدى. ئىلىم گويا پاراۋۇزنىڭ بېشىغا ئوخشاش يوقلۇقتىن بارلىققا كەلگەن ئىنسانىيەتنى سۆرەپ ئالغا ئىتتىرىپ كەلدى. لۇقمان ئېبنى ھەكىمنىڭ ئوغلىغا قىلغان نەسىھىتى دەل ئىلىمنىڭ خاسىيىتىنى ئەڭ جانلىق رەۋىشتە ئىپادىلەپ بەرگەنىدى.

ئى ئوغلۇم،— دەيدۇ ئۇ، — ئىلىم ئۆگەن، ئالىملار بىلەن كۆپرەك ھەمسۆھبەت بول، ئىلىم خۇددى ئاسماندىن زېمىن ئەھلىگە چۈشكەن ياخشىلىق ۋە بەرىكەتكە ھامىي يامغۇرغا ئوخشايدۇ. يامغۇر بىلەن قاقاس يەرلەر كۆكەرگەندەك، ئىلىم بىلەن ئۆلۈك قەلبلەر تىرىلىدۇ، قاراڭغۇ دىللار يورۇيدۇ.

ئۆلىمالار، ئەدىبلەر، شائىرلار مىللەت روھىنى يورۇقلۇققا يېتەكلەپ ماڭغۇچى سەركىلەر، شۇڭا ئۇلارغا ئىنسانلارنى گۈمراھلىقتىن ھىدايەتكە باشلىغۇچى پەيغەمبەرلەرنىڭ ۋارىسلىرى دېگەن ئالىي پەخىر تاجى كىيدۈرۈلگەن. كۆز ئالدىدىكى مادداي نەرسىلەردىن باشقا ھەممىنى ئىنكار قىلىدىغان مېتافىزىكا، ۋەتەن بۇرچى، ئائىلە مەسئۇلىيىتى، دىنىي چەكلىمىلەردىن خالىي جىنسىنى بازارغا سالغۇچى غەربنىڭ زامانىۋى ئېقىملىرىمۇ ئىنسانىيەت مۇپتىلا

بولغان قاراڭغۇلۇقنى يورۇتۇپ بېرەلمەيدۇ. شۇنىسى ئېنىقكى، ئىلمىنىڭ ھەممىسى پايدىلىق بولمايدۇ. شۇنداق ئىلىم باركى، ئىنسانىنى قاراڭغۇلۇققا، خەلقنى گۇمراھلىققا باشلايدۇ. ئابدۇلقادىر دامواللامدەك ئالىملىرىمىز ئالدى بىلەن ئېتىقاد ۋە ۋىجدان ساھىبى بولغانلىقى ئۈچۈن ئىلمى باراقسانلاپ خەلقىگە سايە تاشلاپ نەپ بەرگەن. بۇگۈن بىزگە كېرىكىمۇ ئاشۇنداق ئىلىم.

خارلىق ۋە كۆلپەت نادانلىقتىن تۇغۇلىدۇ. ئىلمىگە بولغان ئىشتىياق، ئالىملارغا بولغان ھۆرمەت قارار تاپقان دەۋرلەر تارىخىمىزنىڭ ئەڭ نۇرانە بەتلىرىنى ئاچقان. نادانلىق ۋە جاھالەت يامرىغان پەيت بىزنى كۆلپەتلىك تەقدىرگە دۇچار قىلغان. ياكۈزبۈگۈنىدەك جاھالەت پىرلىرىنىڭ نادانلىقتا قالدۇرۇش سىياسىتىنىڭ قىرتاقلىرى ھېلىھەم دىماغلىرىمىزنى ئاچچىق قىلىۋاتامدۇ؟ ئۆتمۈشنىڭ ئاچچىق ساۋاقلىرىنى يەكۈنلەش ئېقتىدارىنى يوقاتقان خەلق روناق تاپالمايدۇ. تىرىشچانلىقسىز تاشنى يارغۇدەك ئاھ ئۇرۇش، ۋايساش ھېچ نەرسىنى ئۆزگەرتەلمەيدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ «ھەر بىر ئادەم ئۆزىنىڭ نىيەت قىلغان نەرسىسىگە ئېرىشىدۇ» دېگەن ھەدىسىدىكىدەك بىزدە ئىلمىدەك جانان ئۈچۈن جان پىدا قىلغۇدەك ئىرادە ۋە تىرىشچانلىق بولمىدىكەن، شارائىت ۋە پۇرسەتنى ئۆزگەرتكىلى، ياراتقىلى بولمىدۇ.

ئىبنى ھەزمىزراھىرى 11- ئەسىردە ئۆتكەن مەشھۇر ئالىم، فىقھىشۇناس. ئۇ قۇرئان ۋە ھەدىسلەرنىڭ تاشقى مەنىسى بىلەنلا كۆپايىلىنىش، ئەقلىنى، لوگىكىنى ئاساس قىلغان پىكىر-شەرھلەشنى رەت قىلىدىغان زاھىرىلار مەزھىپىگە ئاساس سالغۇچىلارنىڭ بىرى ھېسابلىنىدۇ. ئۇنىڭ ئىلىم تەلەپ قىلىش يولىدىكى ئاجايىپ كەچۈرمىشلىرى بىزگە ئۈمىدۋارلىق ۋە ئىرادىنىڭ چەكسىز قۇدرىتىنى نامايەن قىلىدۇ.

ئىبنى ھەزمىزراھىرى ئەسلىي ئەندەلۇستىكى خەلىپە ئوردىسىدا ھوقۇق تۇتقان ۋەزىرلەردىن بولۇپ، تاكى 40 ياشقا كىرگۈچە سىياسىي

بىلەن شۇغۇللانغان. شۇ چاغنىڭ ئادىتى بويىچە ئۆلۈم-يېتىم ئىشلىرى مەسجىدتە ئۇزىتىلىدىكەن. بىرەرسى ۋاپات بولسا مېيىت ئىگىلىرى مەسجىدكە كېلىپ ئولتۇرىدىكەن، جامائەت مەسجىدكە كېلىپ، ئۆلۈم ئىگىلىرىدىن ھال سورايدىكەن. كۈنلەرنىڭ بىرىدە ئىبنى ھەزمىزراھىرى يېقىنلىرىدىن بىرسىنىڭ ئۆلۈمىگە يەتە ئوقۇپ تەسەللى بېرىش ئۈچۈن مەسجىدكە بېرىپتۇ. بۇ نامازغا پېشىنىدىن كېيىنكى ۋاقىت ئىكەن. ئىبنى ھەزمىزراھىرى ئەمدى كىرىپ ئولتۇرۇشىغا، ئەتراپىدىكى كىشىلەر: «قوپۇڭ، مەسجىدكە كىرگەنكەنسىز، ئىككى رەكئەت تەھىييەتۇل مەسجىد نامىزى ئوقۇيسىز ئەمەسمۇ»، دەپ ئۇنى نوقۇپتۇ. مۇشۇنچىلىك ئىشنى ئۇقمىغىنىغا خىجىل بولغان ئىبنى ھەزمىزراھىرى قوپۇپ ئىككى رەكئەت نامازنى ئوقۇپتۇ. ئارىدىن بىر مەزگىل ئۆتۈپ، يەنە بىر ئۆلۈم پەتىسى ئۈچۈن مەسجىدكە بېرىپتۇ. بۇ نامازنى ئەسىردىن كېيىنكى ۋاقىت ئىكەن. ئۆتكەن قېتىملىق ئىش ئېسىدە بولغاچقا، ئىبنى ھەزمىزراھىرى نامازنى ئوقۇشقا تەمشىلىپتۇ. ئەتراپىتىكى كىشىلەر: «ئولتۇرۇڭ، نامازنى ئەسىردىن كېيىن ھەر قانداق نەپلى نامازنى ئوقۇشقا بولمايدىغانلىقىنى بىلمەمسىز؟» دەپ ئۇنى جايىغا ئولتۇرغۇزۇپ قويۇپتۇ. شەرىئەت ئىلمىدىكى بۇ ئاددىي ساۋاقنى بىلمىگىنىدىن قاتتىق ئۇيات ھېس قىلغان ئىبنى ھەزمىزراھىرى: «ئەگەر ئىلىمسىزلىك، نادانلىق ئادەمنى كىشىلەر ئارىسىدا مۇشۇنداق يەرگە قارىتىدىغان ئىش بولسا، ماڭا بۇ دۇنيانىڭ سايىدەك تۇرالغۇسىز ئەمەل-مەنسەپلىرى، راھەت-پاراغەتلىرى كېرەك ئەمەس»، دەپ ۋەزىرلىك مەنسىپىنى تاشلاپ، پۈتۈن زېھنى بىلەن ئىلىم ئۆگىنىشكە كىرىشىپتۇ. بۇ چاغدا ئىبنى ھەزمىزراھىرى 40 ياشتا ئىكەن. ئەشۇنداق قاتتىق ئىرادە ۋە تىرىشچانلىق بىلەن ئون يىل ئىلىم تەھسىل قىلىپ، 50 ياشقا كىرگەندە زامانىسىنىڭ ئەڭ ئالدىنقى قاتارىدىكى بۈيۈك ئالىم بولۇپ يېتىشىپ چىقىپتۇ. ئۇنىڭ شان-شۆھرىتى ئەتراپقا تارىلىپتۇ. تەرەپ-تەرەپتىن تالىبۇل ئىلىملەر ئۇنىڭ

دەرسلىرىنى ئاڭلاش ئۈچۈن ھۇزۇرىغا يىغىلىپتۇ. ئىبنى ھەزمىزراھىرى بىر تەرەپتىن دەرس ئۆتۈپ، بىر تەرەپتىن تەفسىر، ھەدىس، فىقھى ئىلىملىرىدە نۇرغۇن ئەسەرلەرنى يازغان. ئەرەبلەر ئارىسىدا تارالغان «ھەججاجنىڭ قېلىچىدىن، ئىبنى ھەزمىزراھىرنىڭ تىلىدىن ھېچكىم ئامان قالغان ئەمەس» دېگەن ماقالمۇ دەل ئۇنىڭ يېتۈك ئىلمى ۋە ناتىقلىقى نوقتىسىدىن ئېيتىلغان. بۇ ھېكايە ئەمەس، بەلكى ئەينەن خاتىرىلەنگەن رېئاللىق. بۇ شارائىت، پۇرسەت يوقلۇقى، يېشىنىڭ بىر يەرگە بېرىپ قالغىنى يەنە ئاللىقانداق باھانە-سەۋەبلەرنى ئۆزىنىڭ بوشاڭلىقى، ئىرادىسىزلىكىنى ئاقلاشنىڭ قالقىنى قىلىۋالغانلارغا ئۆرنەك بولغۇدەك رېئاللىق.

3

ئەقلىنى بىردىنبىر ئۆلچىم قىلىۋالغان غەرب جەمئىيىتى بارغانسېرى نۇرغۇن مەسىلىلەرنى ھەل قىلىشقا ئامالسىز قالدى. ئەقىللىقلەرنىڭ كۆپلۈكىدىن سانىنى ئالغىلى بولمايدىغان بۇ غەرب جەمئىيەتتە چىقىش يولى تاپالماي، ئۆزىنى ئۆلتۈرۈۋالىدىغان، سارىڭ بولۇپ قالىدىغانلارنىڭ سانى ھەسسىلەپ ئېشىۋەردى. دۇنيانىڭ يەنە بىر قۇتۇبىدا، قۇملۇق ئوستىگە مۆجىزىدەك بەرپا قىلىنغان قويۇق خورما دەرەخلىرى سايە تاشلاپ تۇرغان بۇ ئوتلۇق زېمىنىدا كىشىلەر رېئاللىققا باشقا بىر كۆزدە قارايتتى. شۇڭا ئۇلارنىڭ تەقدىرى، رىزقى ۋە بەختى ئەقلىي جەمئىيەتتىن پەرقلىنەتتى. كۆكۈلسىزلىك، بالايىئاپەتلەر ئۇلارنىڭ روھىي قۇۋۋىتىنى خورىتالمايتتى. دۇنيا مەئىشەتلىرى ئۇلارنىڭ قەلبىدىكى بۇيۇك ئورۇننى ئىگىلىۋالالمايتتى. بۇ يەردە روھىي كرىزىستىن، تۇرمۇش بۇرۇقتۇملۇقىدىن ئۆزىنى ئۆلتۈرۈۋالىدىغانلارنى كۆزگىلى بولمايدۇ.

توپلىق يولدا كەتمىنىنى مۇرىسىگە ئېلىپ كېتىۋاتقان يالاڭ ئاياغ پۇتلىرى چاك-چاك يېرىلغان تارىملىق دېھقانىنىڭ غېرىبلىقى

بەكمۇ چوڭقۇر. ئۇ ھوسۇلسىز ئېتىزغا قاراپ قۇرۇق خىيالغا پاتتى. خۇشياقماسلىق بىلەن ئاسمانغا قارىدى. كۈن ئېگىلگەن، نامراز دېگەرنىڭ ۋاقتى ئۆتۈپ كەتكەن. ئۇ بېشىدىلا ساڭگىلاپ تۇرغان كۈن، ئايلىنىۋاتقان يەر شارى، زىرائەتلىرىنى سۇغارغۇچى يامغۇرنىڭ كارامەتلىك ئىگىسىگە ئەمەس، ئېتىز بويىدىكى يۇقىرى سۇرئەتلىك تاشيولدا شۇنچىۋالا ماي باكىنى بېسىپ ئۇچقانىدەك كېتىۋاتقان ماشىنا شوپۇرىغا ھەيران. كۆز ئالدىمدا يەنە بىر كۆرۈنۈش، ھوسۇلسىز خورمىلىق بېغىدىن ئالدىراش يېنىپ چىقىۋاتقان ساقاللىق، ئاپئاق تونلۇق دېھقان، كۈن ئىگىلگەن، ئاپئاق داچىلار ئالدىدا سايىلار ئىككى باراۋەر ئۇزارغان. ئۇ ماشىنىسىنى قۇيۇندەك ھەيدەپ يۇقىرى سۇرئەتلىك يولغا چىقتى. ئاندىن ئايلانمىدىن ئۆتۈپ، مەسجىد ئالدىدا توختىدى. دەل شۇ چاغدا مەزىنىڭ نامراز دېگەرگە توۋلىغان مۇڭلۇق ئاۋازى ياڭرىدى.

ئىسلام ئىنسانىيەت مەئىشەتلىرىنىڭ ئاچقۇچى. تارىختىكى ھەر بىر مۇۋەپپەقىيەت، ھەر قېتىملىق تەرەققىيات ئىنسان ئەقلى ۋە تىرىشچانلىقىنىڭ مېۋىسى. زامانىۋىي جەمئىيەتتىكى ئىنسان ھەممىنى قولايلاشتۇرغان شۇنچىۋالا كەشپىيات-ئىختىرالارنىڭ ئىگىسى. بۇلارنىڭ ھەممىسى ئىنسان ئۆچۈن، ئىنسان بەختى ئۈچۈن. بىراق، ئەقىل بېزەكلىرى بىلەن جابدۇلغان پارقىراق جەمئىيەتتە قۇرۇقدىلىپ قېلىۋاتقان ئىنسانلار ئۆزىدە نېمە كەملىكىنى كۆرەلمىدى. بۇنى كۆرۈش ئۈچۈن ئەقىلدىن باشقا كۆز كېرەك.

مەسئۇل مۇھەررىرى: مۇھەممەتتۇردى مىرزىئەخمەت
مەسئۇل كوررېكتورى: سەنەۋەر ئىبراھىم
مۇقاۋىسىنى لايىھىلىگۈچى: ئەكبەر سالىھ

شەرق يۇلتۇزلىرىنى ئىزلەپ

ئاپتورى : نەزىرە مۇھەممەد سالىھ

*

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى نەشر قىلدى
شىنجاڭ شىنخۇا كىتابخانىسىدىن تارقىتىلىدۇ
ئۇرۇمچى لوڭيىدا باسمىچىلىق شىركىتىدە بېسىلدى
شىنجاڭ ئۇيغۇر سودا چەكلىك شىركىتى لايىھىلەش مەركىزىدە تىزىلدى
فورماتى: 1168×850 مىللىمېتىر 1/32 باسما تاۋىقى: 10.625
2004- يىلى 1- ئاي 1- نەشرى
2004- يىلى 1- ئاي 1- بېسىلىشى
تىراژى: 5000 — 1
ISBN 7-228-08353-9
باھاسى: 16.00 يۈەن